

Giới thiệu Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert

Diệp Thu, Thiên Đình Ngự Y Phủ trẻ tuổi nhất Ngự Y, chuyển thể trọng sinh, phụ thân ở một cái hèn yếu, nhất gan, tự ti soa đẳng sinh trên người, sửa « Hồn Nguyên Ngũ Đế Quyết », ở đô thị phiên thủ vì vân phúc thủ vì vũ.

Y thuật, tài nấu ăn, cảm kỳ thư họa, hần trở nên không gì không thể, không gì không biết, hần vẫn là ban đầu cái đó bị người trào phúng châm biếm phé vật sao?

Xa cách mỹ nữ hoa khôi biến hóa phải chủ động, chân dài Phó thị trưởng thiên kim trở nên thích ăn giấm, nóng bỏng cảnh hoa trở nên ôn nhu, ôn nhu nữ y tá, mỹ nữ đại minh tinh, băng Lãnh đại tiểu thư... Vô số mỹ nữ yêu hần! Giẫm đạp hoàn khổ, diệt Hắc Bang, chỉ vì chế tạo thuộc về mình mỹ nữ đế quốc.

-Xin chào chào các đạo hữu, ta đã quay trở lại rồi đây. Ta sẽ cố gắng không bỏ bê truyện nữa. Ta cv chương nào lỗi thì báo để ta sửa. Mọi người nhớ ủng hộ ta nhé. /nhang

-Face: goo.gl/gQNAAm

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Ngự Y trọng sinh

Màu trắng vách tường, màu trắng thiên hoa đỉnh, màu trắng ga trải giường, màu trắng chăn, màu trắng bệnh hào phục, Diệp Thu một mở hai mắt ra, thấy trước mắt một màn, toàn bộ đều là màu trắng.

Cửa sổ ánh mặt trời chiếu đi vào, có vẻ hơi nhức mắt. Vừa mới thời điểm, hần lại gặp ác mộng, hần không có gọi ra, chẳng qua là trên mặt cùng trên người một mực ở đồ mờ hơi lạnh.

Hần vốn cũng không phải là cái thể giới này người!

Hần nguyên là Thiên Đình Ngự Y Phủ Chương Môn Nhân con trai của Diệp Chân, tuổi gần mười tám tuổi, đã trở thành Thiên Đình thế hệ trẻ đệ nhất Ngự Y, đệ nhất Luyện Dược Sư, đệ nhất Luyện Đan Sư, càng là đem Ngự Y phái, học viện phái, sư thừa phái toàn bộ y thuật tinh hoa tập cùng kiêm.

Có thể nói, hần là thế hệ trẻ Ngự Y bên trong lợi hại nhất một cái, đem tới nhất định sẽ tiếp quản cha vị trí, trở thành Thiên Đình Ngự Y Phủ người trông coi.

Không nghĩ tới, ở đem muốn trở thành Thiên Đình Ngự Y Phủ đệ nhất nhân thời điểm, nhưng là chết ở thanh mai trúc mã Tô tự nhiên trên người.

Tô tự nhiên, là Thiên Đình học viện phái thủ tịch viện trưởng Tô Văn con gái, Tô Văn ở thiên đình giới y học có Y Vương danh xưng là, nhưng là, bởi vì bây giờ Ngự Y Phủ bị Ngự Y phái trông coi, Tô Văn chỉ có thể coi là Ngự Y Phủ người đứng thứ hai.

Tô tự nhiên thông minh lanh lợi, nghiêng nước nghiêng thành, từ nhỏ bởi vì Diệp Chân cùng Tô Văn quen thuộc, là bạn tốt, Diệp Thu cùng Tô tự nhiên từ nhỏ liền chỉ phúc vì hôn, cho tới hai người cùng nhau lớn lên, đồng thời học y.

Nhưng là, Diệp Thu căn bản không nghĩ tới, Tô tự nhiên lại nhẫn tâm như vậy, hướng hần hạ tử thủ!

Đêm đó, Diệp Thu liền nằm ở Tô tự nhiên trong ngực, uống nàng tự chế độc dược, khi tỉnh dậy, hần đã tại bệnh viện này nơi này.

Diệp Thu không nghĩ ra, chính mình đối với (đúng) Tô tự nhiên mót tim mót phổi, đối phương nhưng là đối với hần như vậy!

Diệp Thu đi tới trên cái thể giới này, ở bệnh viện này phòng bệnh sau khi tỉnh lại, vẫn ở phản phản phục phục làm cái này ác mộng, nằm mơ thấy mình bị Tô tự nhiên độc chết, càng là nằm mơ thấy một người khác cùng tên với mình cùng họ chết ở trong tai nạn xe Diệp Thu.

Diệp Thu nhìn thẳng hướng cửa sổ bên ngoài thời điểm, một người mặc quần áo thông thường đàn bà trung niên, từ cao cấp phòng bệnh phòng khách nhỏ ngoài cửa đẩy cửa đi tới, nhìn đứng ở cửa sổ Diệp Thu, mang theo ân cần ánh mắt hỏi, "Diệp Thu, ngươi vừa mới lại gặp ác mộng?"

Trước mắt cái này mặc phổ thông, tướng mạo phổ thông đàn bà trung niên, chính là Diệp Thu mẹ Trần Phương.

Diệp Thu vừa mới tỉnh lại thời điểm, còn rất không là rất thích. Dù sao ở trong mắt Diệp Thu, Trần Phương, chẳng qua là trên cái thể giới này một người xa lạ.

Nhưng là, trải qua một tháng này tiếp xúc, Diệp Thu dần dần phát hiện, Trần Phuong thật hết sức quan tâm hắn, thật là vô vi bất chí, thấy Diệp Thu mỗi lần gặp ác mộng bị sợ tỉnh, cho dù là nửa đêm canh ba đều phải ngồi ở mép giường, thủ đến trời sáng, nhẹ nhàng trấn an hắn.

Ở thiên đình Ngự Y Phủ thời điểm, Diệp Thu chưa từng thấy qua chính mình mẹ ruột. Nghe nói, tại chính mình lúc sinh ra đời sau khi, nàng liền không ở cái thế giới kia!

Không nghĩ tới, bị Tô tự nhiên hại sau khi chết, trọng sinh ở nơi này một thân thể bên trong, lại để cho hắn nhiều một người mẹ, cảm nhận được tình thương của mẹ ấm áp.

Diệp Thu nhìn trước mắt người trung niên này đàn bà, ánh mắt trở nên nhu hòa, khẽ mỉm cười: "Mẹ, không cần lo lắng cho ta, chỉ là một mơ mà thôi."

Trần Phuong đỡ Diệp Thu đến mép giường ngồi xuống, ngồi ở Diệp Thu mép giường, vuốt ve Diệp Thu cái trán, lo lắng nói: "Đã liên tục một tháng, ngươi mỗi lần đều là bị ác mộng làm tỉnh lại, mỗi lần cũng gọi Tô tự nhiên tên, nàng rốt cuộc là ai vậy?"

Diệp Thu nói: "Không có gì, mẫu thân, ngươi nghe lầm!"

Trần Phuong thờ dãi một tiếng, nói: "Diệp Thu, chẳng lẽ ngươi kêu cái họ kia tên gọi, là ngươi lớp học cái đó gái đẹp ngồi cùng bàn sao? Đêm đó tan lớp trở lại trên đường, ngươi vì nàng an toàn, tình nguyện mình bị xe đụng vào, nhưng là đẩy ra nàng, cứu nàng. Nhưng là, Tô gia trừ thanh toán năm trăm ngàn tiền chữa bệnh cùng tiền bồi thường, ngươi cái đó nữ đồng học nhưng là một lần cũng không có tới thăm ngươi, ngươi cảm thấy như vậy nữ sinh đáng giá ngươi đi thích không?"

Diệp Thu bất đắc dĩ gật đầu một cái, hắn biết rõ mình kêu, cũng không phải là nguyên lai cổ thân thể kia chủ nhân lớp học mỹ nữ ngồi cùng bàn, mà là Thiên Đình học viện phái Tô tự nhiên.

Không nghĩ tới, hai người gặp gỡ lại là như vậy tương tự, yêu không nên người yêu.

Bất quá lấy tình huống bây giờ, chỉ là một phạm nhân, Diệp Thu còn có thể trở lại Thiên Đình sao?

Nếu như có thể trở lại Thiên Đình, Diệp Thu biết, hắn nhất định sẽ hỏi rõ, Tô tự nhiên tại sao nhẫn tâm như vậy, thậm chí, hắn nhất định phải báo thù trả lại!

Trần Phuong nhìn vóc người gầy yếu, sắc mặt tái nhợt Diệp Thu, khe khẽ thở dài một hơi, lại là không thể làm gì.

Mặc dù Diệp gia không phải là rất giàu dụ, nhưng là, vẫn chưa tới nghèo đến cái loại này không được ăn cơm trình độ, Diệp Thu lại từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, đã mười tám tuổi, thường thường bị người khi dễ, nhất gan, hèn yếu, tự ti, sợ rằng đời này cũng chỉ có thể như vậy!

Đột nhiên, cao cấp phòng bệnh ngoài cửa phòng, vang lên một trận xóc xếch tiếng bước chân.

"Các ngươi làm gì? Diệp Thu chính nghỉ ngơi chứ?" Cao cấp phòng bệnh cửa phòng, đột nhiên bị đẩy ra, Trần Phuong từ phòng bệnh đi ra, đi ra cao cấp phòng bệnh phòng khách, thấy một vị mặc áo choàng dài trắng, mang mắt kiếng gọng vàng người đàn ông trung niên, mang theo bốn vị an ninh đi tới.

Trần Phuong biết, trước mắt người đàn ông trung niên này kêu Chu Bằng, là Kim Lăng bệnh viện một vị Phó viện trưởng, một tháng trước, Diệp Thu bị tai nạn xe cộ đụng vào, sau đó bị Tô gia quản gia lái xe đưa lúc tới sau khi, Chu Bằng lộ ra rất nhiệt tình.

Nhưng là, từ Tô gia cái đó Tô quản gia đem Diệp Thu đưa đến Kim Lăng bệnh viện tiến hành cấp cứu, sau đó sẽ an bài đến cao cấp đơn độc phòng bệnh ở, trừ đóng kia năm trăm ngàn chi phí bên ngoài, nhưng là không có lại xuất hiện qua, càng là chưa có tới thăm một lần Diệp Thu.

Chu Bằng đã tra rõ, Diệp Thu nhà chẳng qua là rất gia đình bình thường, Tô gia cùng Diệp Thu cũng không có quan hệ gì, ban đầu, Tô quản gia tự mình đưa Diệp Thu tới, chỉ là bởi vì Diệp Thu cứu Tô gia Đại tiểu thư một mạng mà thôi.

Bây giờ Diệp Thu ở bệnh viện nơi này, đầu tiên là làm giải phẫu tiêu phí hơn ba mươi vạn, sau đó tiền nằm bệnh viện, hộ lý phí, tiền thuốc thang, mỗi ngày đều sắp tới mười ngàn, Tô gia vị kia quản gia đóng kia bút chi phí căn bản không đủ dùng.

Chu Bằng đã sớm cùng Diệp Thu cha mẹ nhắc lên, dù sao bệnh viện không phải là làm từ thiện địa phương, Diệp Thu ở nơi này, bây giờ đã thiếu mấy trăm ngàn nguyên, Diệp Thu cha mẹ chẳng qua là đóng năm sáu chục ngàn, còn thiếu sắp tới một trăm ngàn nguyên.

Bây giờ Chu Bằng là hy vọng Diệp Thu cha mẹ nhanh đưa khoản tiền kia đóng, sau đó rời đi căn này đơn độc cao cấp phòng bệnh, xuất viện hoặc là ở đến phổ thông đại trong phòng bệnh.

Chu Bằng lạnh lùng nhìn Trần Phuong nói, "Một người bình thường, bây giờ ngay cả tiền thuốc thang cũng chưa đóng nổi, nếu như không phải là ban đầu nhìn ở nhà họ Tô người đem con của ngươi đưa tới, cho dù là phòng bệnh bình thường, chúng ta cũng không chấp nhận. Bây giờ đã thiếu nhiều tiền như vậy, nhanh lên cho ta dọn ra ngoài."

Cái đó Chu Bằng sau lưng, đi theo bốn vị người mặc đồng phục an ninh, ngưi cao mã đại, lưng hùm vai gấu, nắm gậy cảnh sát, hiển nhiên đều là rất có thể đánh, rất biết đối phó Y nào một bang an ninh.

Trần Phuong nghe được Chu Bằng thanh âm, có chút sợ hãi, lại có chút lúng túng, không giúp, vào đến trong phòng, trấn an Diệp Thu tâm tình sau khi, liền đóng cửa lại, đi ra ngoài.

Trần Phương nhìn chăm chăm đứng ở cửa Chu Bàng, cau mày một cái, nói: "Chu phó viện trưởng, nơi này là phòng bệnh, coi như người là bệnh viện Phó viện trưởng, vậy cũng không thể mang theo an ninh loạn xông tới đi, dọa ta con trai làm sao bây giờ!"

Chu phó viện trưởng nhìn Trần Phương, nói mà không có biểu cảm gì đạo: "Đây là bệnh viện quy định, người nhanh lên dọn ra ngoài đến còn lại phòng bệnh bình thường, sau đó đóng kia bút thiếu phí. Bây giờ căn này đơn độc cao cấp phòng bệnh, Lý phó thị trưởng thiên kim muốn vào ở."

Trần Phương sắc mặt hơi đỏ một chút, nàng đã sớm đoán được ngày này sẽ đến, nhưng là, lại không nghĩ tới sẽ đến được (phải) nhanh như vậy.

Trần Phương cầu khẩn nói: "Nếu bệnh viện muốn đuổi chúng ta đến phòng bệnh bình thường, được rồi! Chu phó viện trưởng, châm chước một chút, ngày mai, ta đưa Diệp Thu đến phòng bệnh bình thường ở."

Chu Bàng nói: "Thật xin lỗi! Ta nói, Lý phó thị trưởng thiên kim buổi chiều liền muốn vào ở căn này cao cấp phòng bệnh. Mời các người lập tức dời đến phòng bệnh bình thường, nếu không, đừng trách ta cùng những an ninh kia không khách khí!"

Trần Phương biết Diệp Thu làm giải phẫu sau, www.uukanshu.net không chịu nổi giày vò, vẫn mang theo mấy phần cầu khẩn giọng, đạo: "Chu phó viện trưởng, người cũng biết Diệp Thu vừa mới làm giải phẫu không tới một tháng, tay chân tốt nhất vẫn không thể đi động, vạn nhất lưu lại hậu di chứng."

Chu phó viện trưởng cười lạnh một tiếng, chút nào cũng không khách khí nói: "Trần Phương nữ sĩ, cỗi đời này người đáng thương có nhiều đi, nhưng là, Hừ! Các người chính là một cái gia đình bình thường mà thôi, chưa đóng nổi tiền, ở không nổi cao cấp phòng bệnh, cũng không cần chiếm nơi này."

"Hắn là như vậy người mắc bệnh a, hơn nữa, chồng ta nửa tháng trước, đã đem bộ kia phòng thể chân cho ngân hàng, rất nhanh thì có thể lấy tiền tới đóng những tiền kia!"

Trần Phương còn muốn nói tiếp cái gì, đột nhiên, sau lưng cửa bị đẩy ra.

Vừa mới bắt đầu, Diệp Thu tựa hồ vẫn có chút đứng không vững, có vẻ hơi thống khổ, lấy tay chống giữ môn, mới có thể miễn cưỡng đứng, nhưng là dùng kia nhìn bằng nửa con mắt ánh mắt nhìn chăm chăm cách đó không xa Chu phó viện trưởng. Hắn nhìn như yếu không lịch sự gió thân thể, nhưng là rất kiên cường nói: "Mẹ, không cần yêu cầu bọn họ, chúng ta bây giờ tự ra viện."

"Diệp Thu, người thế nào xuống giường? Tay người chân vừa mới làm xong giải phẫu, vẫn không thể đi đi lại lại." Trần Phương liền vội vàng tiến lên đỡ Diệp Thu, rất sợ hắn lưu lại hậu di chứng, đến lúc đó liền phiền toái.

Diệp Thu cố chấp lắc đầu một cái, nói: "Mẹ, chúng ta không cần yêu cầu bất luận kẻ nào, rất nhanh, bọn họ sẽ xin ta lưu lại!"

Trần Phương nhìn Diệp Thu ánh mắt kiên định, tựa hồ cũng bị hắn tâm tình lây, gạt đầu một cái.

Chu Bàng nhưng là cười lạnh nhìn đây đối với phổ thông mẹ con.

Trần Phương đỡ Diệp Thu, từng bước một từ phòng bệnh thượng xuống tới, xuống lần nữa đến lầu một, chuẩn bị làm thủ tục xuất viện thời điểm, Chu Bàng nhưng là lại kêu những an ninh kia, tại làm sao nhiều người mắc bệnh trước mặt, ngăn lại hắn và Trần Phương nói: "Các người vẫn không thể đi, thiếu mấy trăm ngàn chi phí, đến lúc đó vạn nhất không trả, bệnh viện chúng ta đến đâu tìm các người?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Phó thị trưởng 0 kim

Chương 2: Phó thị trưởng 0 kim

Trần Phương lộ ra rất lúng túng, tại làm sao nhiều người mắc bệnh cùng người mắc bệnh thân nhân trước mặt, bệnh viện an ninh cách làm, như cùng nàng con trai xem bệnh không giao chi phí liền muốn chạy trốn như thế.

Bây giờ Trần Phương không có kéo con trai rồi đi, mà là ở lầu một đại sảnh đang chờ ở đó Diệp Thu cha lá vè đông tới.

Bất quá, những an ninh kia vừa mới còn chưa nói hết bao lâu, một cái nữ y tá đem vừa mới kia đang lúc cao cấp trong phòng bệnh những thứ kia quần áo cùng một đại túi nước quả toàn bộ đều dọn dẹp.

Bây giờ giao cho một người an ninh sau, bệnh viện người an ninh kia trực tiếp đem kia mấy túi đồ vật ném tới Trần Phương cùng Diệp Thu trước mặt.

"Cầm hảo chính mình rác rưởi." Người an ninh kia phách lối nói.

Từng có thời gian, theo Diệp Thu, hấn vừa sinh ra chính là thần tiên Đệ nhị, càng là Thiên Đình Ngự Y bên trong, lợi hại nhất một người tuổi còn trẻ thần y.

Một cái chân chính thần y!

Cho dù là Ngọc Đế, còn lại Tiên Quân, thấy hấn thời điểm, cũng không dám hạ nhục hấn nhìn!

Trước mắt những người phạm tục, bị hấn coi làm kiến hôi như thể phạm nhân, lại dám dùng như vậy châm chọc cười nhạo ánh mắt nhìn về phía hấn.

Trần Phương ngăn ở Diệp Thu trước mặt, ngăn trở những người khác nhìn về phía hấn ánh mắt.

Trần Phương biết, con trai từ nhỏ thể chất thì không phải là rất tốt, cũng không biết là bởi vì nguyên nhân gì, từ nhỏ liền lộ ra rất hèn yếu, tự ti, nhát gan, thường thường bị người cười nhạo là phế vật rác rưởi một người.

Lần này Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ tỉnh lại, Trần Phương cảm giác con trai tựa hồ biến hóa một ít.

Nhưng là, nàng đối với (đúng) Diệp Thu ấn tượng mới nhưng vẫn còn dừng lại ở hấn tai nạn xe cộ trước ấn tượng.

Cho nên, bây giờ thấy những an ninh kia, cùng bên trong bệnh viện một ít người mắc bệnh thân nhân kỳ quái ánh mắt nhìn tới thời điểm, Trần Phương làm là mẫu thân, Tự Nhiên ngăn ở con trai trước mặt, để tránh hấn bị kích thích.

"Mẹ, ta không sao." Diệp Thu bình tĩnh nói.

Trước mắt những người an ninh này, hấn thấy chính là một con chó mà thôi, rất nhanh bọn họ liền sẽ hối hận không nên kêu loạn.

Về phần vừa mới cái đó Chu Bằng, Chu phó viện trưởng, Diệp Thu càng là muốn cho hấn hối hận.

Diệp Thu cùng Trần Phương ở lâu một đại sảnh đang chờ ở đó, một mặt, Trần Phương đang chờ chồng là vệ đông đưa tiền đây, một mặt, bây giờ bệnh viện cũng không có để cho bọn họ xuất viện rồi đi.

Mặc dù nói là an bài đến phòng bệnh bình thường nằm viện, nhưng là, bây giờ bệnh viện căn bản không có người đến để ý tới hai người này.

Hơn nữa, ở bên ngoài những an ninh kia, thỉnh thoảng dùng ánh mắt nhìn hai người, phảng phất hai người thật sẽ như vậy chạy trốn như thế.

Kim Lăng bệnh viện, là Kim Lăng thành phố, đồng dạng là tỉnh Giang Nam lớn nhất một nhà tam giáp tổng hợp bệnh viện, là Kim Lăng đại học đệ nhất chi nhánh bệnh viện.

Nơi này người mắc bệnh xem bệnh lưu lượng, trung bình mỗi ngày ở ba, bốn vạn bên cạnh (trái phải), cộng thêm người mắc bệnh thân nhân, còn có bệnh viện thầy thuốc, nữ y tá, nơi này ra ra vào vào, mỗi ngày đều sắp tới sáu, bảy vạn người.

Chính là bởi vì như vậy, Kim Lăng bệnh viện trên dưới mới trở nên như vậy thái độ.

Đương nhiên, Chu Bằng tự mình đến Diệp Thu kia đang lúc phòng bệnh mới chào Thu đuổi ra là có nguyên nhân.

Nếu như là thường ngày, những việc này, hấn sẽ không đích thân xử lý, chẳng qua là để cho phía dưới một cái khoa thất chủ nhiệm hoặc là để cho Bảo An Đội Trưởng trực tiếp dẫn người đem người mắc bệnh đuổi đi.

Còn nữa, bình thường có thể ở lên cao cấp phòng bệnh, đều là không giàu thì sang người.

Chỉ có, Diệp Thu không phải là.

Lúc trước, Diệp Thu được an bài đi vào cao cấp phòng bệnh ở, Chu phó viện trưởng quả thật cho là Diệp Thu là người nhà họ Tô, hoặc là cùng Tô gia có liên quan người, Chu Bằng mới hiện lên rõ nhiệt tình như vậy quan tâm.

Nhưng là, ở Diệp Thu bắt đầu thiếu bệnh viện chi phí, người nhà họ Tô không có lại lúc xuất hiện, kia Chu Bằng đối với (đúng) Diệp Thu người bệnh này thái độ hoàn toàn bất đồng, cơ hồ kém một cái thiên địa.

Bởi vì Kim Lăng bệnh viện có sắp tới 1 phần 3 phòng bệnh là đơn độc phòng bệnh, đều là tỉnh Giang Nam, Kim Lăng thành phố, hoặc là những địa phương khác đến, không giàu thì sang người mắc bệnh phục vụ.

Bất quá, xế chiều hôm nay, Chu Bằng bị viện trưởng gọi tới phòng làm việc, nói là Lý Trị nước Phó thị trưởng thiên kim Lý Thiên Thiên phải đến Kim Lăng bệnh viện nằm viện.

Lý Trị kể lớn của đất nước Kim Lăng thành phố xếp ở vị trí thứ hai Phó thị trưởng, kia quyền lực dĩ nhiên là cao vô cùng.

Nghe được sau chuyện này,

Chu Bằng coi như Phó viện trưởng, dĩ nhiên là trở thành thượng cấp xuống tới một nhiệm vụ trọng yếu, lập tức triệu tập bệnh viện nhân viên tương quan mở một cái tiểu hội.

Rất nhanh, Chu Bằng cùng bệnh viện liên quan người phụ trách phát hiện, bệnh viện đơn độc cao cấp phòng bệnh, toàn bộ đều ở đủ.

Mà nhiều chút đơn độc cao cấp trong phòng bệnh người mắc bệnh, hoặc là ở là không giàu thì sang người mắc bệnh, hoặc là cùng bệnh viện nhân viên làm việc có liên quan thân nhân, cho dù có người mắc bệnh không sai biệt lắm hoàn toàn kháng phục, kia cũng không tiện đuổi ra, bởi vì người mắc bệnh còn không tính xuất viện dưới tình huống, bệnh viện không có cách nào, giống vậy không tiện đem người mắc bệnh đuổi ra ngoài.

Bất quá, ở tra rõ đơn độc cao cấp phòng bệnh có một căn phòng bệnh, một người trong đó phổ thông người mắc bệnh lại ở tại cao cấp trong phòng bệnh, lại thiếu bệnh viện hơn trăm ngàn chi phí, như vậy Chu Bằng vừa vận đưa cái này Diệp Thu đuổi ra, sau đó đem cao cấp phòng bệnh nhường lại cho Lý phó thị trưởng thiên kim nằm viện.

Hết thảy các thứ này, ở Chu Bằng cùng bệnh viện nhân viên tương quan hết thảy đều lộ ra rất bình thường.

Dù sao, ai kêu Diệp Thu chính là một cái bình thường người, lại không tiền.

Sau đó, phát sinh chuyện, liền là mới vừa phát sinh những chuyện kia.

Diệp Thu có nghĩ đến, cái đó Chu Bằng như vậy đem hắn đuổi ra, chắc là bởi vì cái đó Lý phó thị trưởng thiên kim muốn tới nằm viện nguyên nhân.

Hiện tại hắn sẽ ở đó chờ cái đó Lý phó thị trưởng thiên kim tới, xem hắn rốt cuộc được (phải) bệnh gì?

Lý Trị nước rất lo lắng cho mình con gái Thiên Thiên, www.uukanshu.net hơn nữa, tham chính quan chức, chỉ có thể nghiêm khắc chấp hành kế hoạch hoá gia đình chính sách, cho nên, chỉ có một thiên kim hắn, thế nào đều rất cưng chiều nữ nhi này?

Không biết sao, Thiên Thiên mùa xuân và bạn ra đi du ngoạn trở lại, vừa mới bắt đầu, giống như là cái xác biết đi như thế, không có thần, đem Thiên Thiên mẹ Lục Tú Ngọc cũng rất lo lắng.

Khi đó, Lý Trị nước bề bộn nhiều việc chính mình công việc, ngược lại không có cảm thấy cái gì. Nhưng là, sau đó Thiên Thiên lại ở nhà hôn mê bất tỉnh sau, mới thật sự đem Lý Trị nước hù dọa cú sốc.

Vừa mới bắt đầu, Lý Trị nước cũng không có lập tức đem Thiên Thiên đưa đến bệnh viện chữa trị, hơn nữa, đem kinh thành lợi hại Trung Tây y mời tới chữa trị.

Nhưng là, như vậy thời gian đều đi qua hơn một tháng, Lý Thiên Thiên vẫn là không có tỉnh lại, ngược lại chỉ có thể dựa vào truyền nước biển duy trì thân thể vận chuyển bình thường.

Ở thân thể nàng bắt đầu bắp thịt héo rút thời điểm, Lý Trị nước quyết định đem con gái từ trong nhà đưa đến Kim Lăng bệnh viện nơi này nằm viện chữa trị.

Kim Lăng bệnh viện là tỉnh Giang Nam lợi hại nhất một nhà tam giáp tổng hợp bệnh viện, nơi này có nhiều như vậy lợi hại thầy thuốc nhìn, Lý Trị nước muốn càng yên tâm.

Buổi chiều thời điểm, Lý Trị nước mở một cái hội nghị trọng yếu sau, sau đó để cho bí thư tiểu Trương cho Kim Lăng bệnh viện gọi điện thoại, trước thời hạn thông báo Lý Thiên Thiên muốn tới bệnh viện nằm viện.

Kim Lăng bệnh viện viện trưởng Trương Vệ Dân, lập tức thông báo Chu Bằng phụ trách chuyện này.

Lý Trị nước trở lại Lý gia nhà sang trọng, lập tức cùng Lục Tú Ngọc đem Lý Thiên Thiên vác đến trên xe sau, sau đó cùng Lục Tú Ngọc, bí thư tiểu Trương, lộ ra rất khiêm tốn đất lái xe tới Kim Lăng bệnh viện.

Cho dù hắn khiêm tốn nữa, nhưng là, Lý Trị kể lớn của đất nước Phó thị trưởng, lại để cho bí thư trước thời hạn gọi điện thoại thông báo, vậy khẳng định bất đồng.

Ở bí thư tiểu Trương tự mình lái xe tới đến Kim Lăng bệnh viện cửa chính không xa thời điểm, viện trưởng Trương Vệ Dân, Phó viện trưởng Chu Bằng đám người lập tức nghênh đón.

Chương 3: Chắc chắn phải chết

Trương Vệ Dân cùng Chu Bằng đám người, thấy Phó thị trưởng Lý Trị nước xe dành riêng cho dừng lại, bí thư tiểu Trương mở cửa, Lý Trị nước cùng thê tử Lục Tú Ngọc từ trên xe bước xuống, Trương Vệ Dân nói "Hoan nghênh Lý thị trưởng tới Kim Lăng bệnh viện khảo sát."

"Trương viện trưởng, ta không phải là tới khảo sát, là mang con gái qua bệnh viện nằm viện." Lý Trị nước nói.

Bây giờ Lý Trị nước còn đang lo lắng con gái bệnh tình, trên mặt cũng không có lộ ra vẻ gì khác.

Trương Vệ Dân cùng Chu Bằng đám người đã sớm nghe nói qua Lý Trị nước con gái bệnh tình, sau đó đã có đặc biệt bệnh viện cáng qua, đem Lý Thiên Thiên thả vào trên băng ca, sau đó hướng bên trong bệnh viện mang tới đi.

Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc đi theo bên cạnh, Trương Vệ Dân cùng Chu Bằng đám người càng là theo sau lưng, đoàn người này biểu tình nhìn rất nghiêm túc.

Những người khác bên trong những người bệnh kia cùng người mắc bệnh thân nhân sau khi thấy, cũng là nhìn xa xa mà thôi.

Bởi vì bọn họ nhìn ra được, Trương viện trưởng cùng Chu Bằng tự mình nghênh đón người mắc bệnh, vậy khẳng định không đơn giản.

Trần Phương cùng Diệp Thu nguyên lai là ngồi ở lầu một đại sảnh nơi đó, bây giờ thấy Chu Bằng đám người đối với (đúng) trước mặt vậy đối với vợ chồng trung niên cúi người gật đầu, lộ ra phi thường ân cần thời điểm, Diệp Thu liền đoán được, vừa mới gọi hắn ra đây, sau đó đem cao cấp phòng bệnh nhường lại, là vì cho vị kia Phó thị trưởng thiên kim vào ở.

Bây giờ trên băng ca mang, chắc là vị kia Phó thị trưởng thiên kim.

Thấy con trai lúc đứng lên sau khi, Trần Phương kéo Diệp Thu hỏi "Diệp Thu, người đứng lên tới làm gì?"

"Mẹ, ta đi qua nhìn một chút." Diệp Thu nói.

Trần Phương còn không biết con trai muốn làm gì thời điểm, hắn đã tới Lý Trị nước bọn họ cách đó không xa.

Bọn hắn bây giờ muốn vào đến trong thang máy, dĩ nhiên là trước tiên đem Lý Thiên Thiên an bài đến cao cấp phòng bệnh ở, sau đó sẽ đối với (đúng) Lý Thiên Thiên tiến hành kiểm tra toàn thân.

Bất quá, Diệp Thu chẳng qua là liếc mắt nhìn trên băng ca, bây giờ bắp thịt toàn thân xuất hiện héo rút, sắc mặt tử bạch cô gái trẻ tuổi thời điểm, là hắn biết là bệnh gì?

Lấy Kim Lăng bệnh viện tình huống, Diệp Thu không biết bệnh viện này thầy thuốc có được hay không đưa cái này cô gái trẻ tuổi bệnh chữa lành?

Nhưng là, Diệp Thu vẫn là nói "Đưa tới nơi này làm gì, còn không đưa đi nhà quản được (phải)!"

Diệp Thu một tiếng nói ra!

Lý Trị nước kinh ngạc!

Lục Tú Ngọc kinh ngạc!

Trương Vệ Dân cùng Chu Bằng đám người kinh ngạc hơn!

Người trẻ tuổi này rốt cuộc là ai, lại dám nguyên rủa Thị trưởng thiên kim chết!

"Người là ai, tại sao nói lời như vậy?" Lục Tú Ngọc rất tức giận nhìn Diệp Thu nói.

Nàng cũng chỉ có Thiên Thiên một đứa con gái như vậy, người trẻ tuổi trước mắt kia lại đi ra nguyên rủa nàng chết. Hơn nữa, coi như Phó thị trưởng phu nhân nàng, còn chưa từng thấy qua người nào dám như vậy nguyên rủa con gái nàng.

Chu Bằng vừa nhìn thấy là Diệp Thu cũng biết tệ hại!

"Thị trưởng, Thị trưởng phu nhân, ngưng ngưng, bệnh nhân này là bệnh tâm thần khoa, không biết như vậy chạy đến nói lung tung, ta bây giờ liền kêu an ninh qua đem hắn kéo về đi."

Chu Bằng nói xong, đã kêu chung quanh những an ninh kia qua.

Vừa mới dọc theo đường đi, Chu Bằng đang không ngừng lấy lòng Lý Trị nước, là vì để cho Lý Trị nước đối với (đúng) Kim Lăng bệnh viện lưu lại ấn tượng tốt, đối với hấn lưu lại ấn tượng tốt, Tự Nhiên có thể thăng quan phát tài.

Không nghĩ tới, cái này vừa mới bị chính mình đuổi ra Diệp Thu, lại dám như vậy đứng ra.

Rất rõ ràng, Chu Bằng cảm thấy, người trẻ tuổi này ghi hận trong lòng, cho nên, cố ý không biết sống chết, ở thành phố dài trước mặt nguyên rủa Thị trưởng con gái chết.

Vừa mới mấy cái an ninh, không nghĩ tới, Diệp Thu lại gây chuyện, lập tức nắm gây cảnh sát đi qua, phải giống như đối phó Y nào những người đó đối phó Diệp Thu.

Huống chi, ở những an ninh kia xem ra, trước mắt cái này Diệp Thu chỉ là một còn không có kháng phục, rất suy nhược người mắc bệnh mà thôi.

Trần Phương một mực ở nhìn con trai Diệp Thu, nàng giống vậy không nghĩ tới, con trai lại đi cản Thị trưởng bọn họ, thậm chí, còn nói Thị trưởng thiên kim muốn đưa đi nhà tù.

Trần Phương biết Diệp Thu gây họa, vội vàng đi tới hướng Lý Trị nước bọn họ nói khiêm.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, con của ta vừa mới nói nhầm." Trần Phương nói.

"Đem hấn mang đi bệnh tâm thần khoa nhìn." Chu Bằng hay lại là nói như vậy đạo.

Hấn cũng không muốn Diệp Thu lại nói lung tung.

Nhưng là, bây giờ Trần Phương nói "Con của ta không là bệnh tâm thần, chỉ là vừa mới vừa còn không có khỏi bệnh, tâm tình có chút không tốt mà thôi."

Lý Trị nước vợ chồng tựa hồ không nghĩ để ý tới.

Mà Chu Bằng nhưng là nghĩ tại Lý Trị nước trước mặt biểu hiện tốt hơn, nhìn về phía những an ninh kia nói "Còn không đem cái người điên này lôi đi."

Những an ninh kia vừa mới đến gần Diệp Thu, muốn mái chèo Thu kéo lúc đi, Trần Phương ngăn ở Diệp Thu trước mặt, nói "Không muốn kéo con của ta."

Một người an ninh nhưng là trực tiếp đem Trần Phương đẩy ra, Trần Phương thiếu chút nữa đứng không vững, muốn ngã trên mặt đất thời điểm, chính là bị Diệp Thu vịn.

Diệp Thu không nghĩ tới, những người an ninh này thật đúng là dám làm vậy, trực tiếp một cái đẩy về phía những an ninh kia.

Hấn giống như không có đụng phải những an ninh kia như thế, những an ninh kia nhưng là trực tiếp cũng té xuống đất.

Một màn này, nếu như không phải là bị Lý Trị nước bọn họ thấy, còn tưởng rằng những người an ninh này cùng Diệp Thu đang diễn trò.

Bất quá, bây giờ Lý Trị nước vợ chồng đã quản chẳng nhiều nhiều chút, bởi vì lâu một thang máy đã mở ra, cáng muốn vào trong thang máy thời điểm, Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc, còn có Chu Bằng bọn họ đi vào theo thời điểm, www. uukanshu. ne T Diệp Thu tiếp tục nói "Cô nương này, nếu như tôi nay không tìm ra bệnh nhân, chắc chắn phải chết!"

"Này người điên!" Chu Bằng không nghĩ tới, Diệp Thu còn dám nói lung tung.

Hiện tại hấn từ trong thang máy đi ra, sau đó vội vàng đi xuống cửa thang máy, phòng ngừa Lý Trị nước vợ chồng lại nghe được Diệp Thu nói những thứ kia hồ ngôn loạn ngữ.

Cửa thang máy đóng lại sau, Chu Bằng hung hấn nhìn Diệp Thu.

Hấn căn bản không nghĩ tới, cái này phổ thông tiểu tử can đảm lớn như vậy, liên tục hai lần nguyên rủa Phó thị trưởng thiên kim phải chết, hơn nữa, một lần so với một lần muốn ác.

"Cho ta đem hấn hung hấn đánh!" Chu Bằng chỉ Diệp Thu, nhìn về phía người an ninh kia nói.

Vừa mới những an ninh kia bị Diệp Thu nhẹ nhàng đẩy một cái, toàn bộ té lăn trên đất, hiện tại cũng còn không có phản ứng qua. Bất quá, bọn họ nghe được Chu Bằng lời nói, triệu tập đến càng nhiều bệnh viện an ninh, chuẩn bị đem Diệp Thu bắt, sau đó kéo đến bệnh viện phòng an ninh, đem Diệp Thu cái miệng kia đánh để cho hấn không nói ra lời.

"Diệp Thu, chúng ta đi." Trần Phương kéo Diệp Thu nói.

Nàng không hiểu tại sao con trai muốn nói như vậy người thị trưởng kia thiên kim con gái, còn tưởng rằng hấn là bởi vì bị đuổi ra cao cấp phòng bệnh,

tâm tình không tốt nguyên nhân.

Nhưng là, bây giờ thấy những người an ninh này đáng về, Diệp Thu bị bọn họ bắt, kia chắc là phải bị hung hãn đánh một trận.

Lấy Diệp Thu bây giờ còn chưa có kháng phục thể chất, Trần Phuong cảm thấy, Diệp Thu thể nào chịu được đây?

Cho nên, Trần Phuong muốn kéo đến Diệp Thu đuổi nhanh rồi đi nơi này.

Ở Diệp Thu bị Trần Phuong kéo thời điểm, Diệp Thu nhưng là bất động, mà là nhìn nói với Trần Phuong "Mẹ, không cần sợ, bọn họ khi dễ không ta."

Bây giờ Diệp Thu đã không phải là trước cái đó hèn yếu, tự ti, nhát gan Diệp Thu, mặc dù hắn bây giờ cũng là một phạm nhân nhục thân, nhưng là, nhưng là cùng nguyên lai Diệp Thu có thiên đại khác biệt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Diễn xuất

Vừa mới chẳng qua là bốn người an ninh vây quanh Diệp Thu, nhưng bây giờ là có tám chín cái, hơn nữa, người người đều là ngu cao mã đại, nắm điện côn, chỉ cần điện giật Diệp Thu, Diệp Thu cũng sẽ bị điện ngắt đi cũng có thể.

Vừa mới kia bốn người an ninh còn cảm thấy không giải thích được, tự rút đi xuống, để cho bọn họ ở nhiều người như vậy trước mặt bêu xấu, bọn hắn bây giờ Tự Nhiên không giống mới vừa rồi như vậy, mà là hung thần ác sát nhìn Diệp Thu.

"Diệp Thu, chúng ta đi thôi!" Trần Phuong sợ hãi nói.

Trần Phuong từ đầu đến cuối chính là một cái bình thường đàn bà mà thôi, mới vừa rồi ở cao cấp phòng bệnh nơi đó, là con trai, nàng đã thêm can đảm cùng Chu phó viện trưởng nói tốt mấy câu.

Bây giờ thấy những thứ kia hung thần ác sát như thế ánh mắt an ninh, Trần Phuong đã sợ hãi.

"Mẹ, người đến một bên ngồi, bọn họ thương không ta." Diệp Thu nói.

Trần Phuong nhưng là rất lo lắng, nhưng là lại ngăn ở con trai trước mặt, dĩ nhiên là sợ hãi Diệp Thu thật bị những người an ninh này thương tổn tới. Dù sao, Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ mới một tháng, làm xong giải phẫu vẫn chưa tới thời gian một tháng.

Ở Chu Bằng đã không nhận được, muốn cho những an ninh kia lúc động thủ sau khi, một người mặc giống vậy phổ thông, thậm chí trên y phục mang theo một ít dầu mỡ người đàn ông trung niên vội vã đi tới.

Hắn chính là Diệp Thu cha lá vệ đông, ở nửa tháng trước, hắn đã đem kia sáo phòng thể chân cho ngân hàng, nhưng là, ngân hàng một mực ở tiến hành đánh giá đi theo quy trình, hơn nửa tháng, đánh giá kết quả đi ra, có thể vay một trăm ngàn nguyên, nhưng là, còn phải mấy ngày mới có thể cho vay.

Cho nên, lá vệ đông chuẩn bị tới bệnh viện nơi này nhìn một chút con trai tình huống, sau đó sẽ cùng bệnh viện thương lượng một chút, nhìn một chút có được hay không lại phóng khoáng mấy ngày, đến lúc đó đem khoản tiền kia giao cho bệnh viện.

Không nghĩ tới, vừa mới đi vào bên trong, thấy thế từ Trần Phuong, còn có con trai Diệp Thu bị bệnh viện những an ninh kia vây ở nơi nào.

Lá vệ đông gấp vội vàng đi tới hỏi "Chuyện gì xảy ra? Các người thể nào vây quanh vợ của ta Hòa nhi tử?"

Trần Phuong thấy chồng khi đi tới sau khi, mới lỏng ra một hơi thở nói "Vệ đông, vừa mới Diệp Thu tâm tình khó mà nói nói vậy, bây giờ bệnh viện an ninh nghĩ (muốn) đánh Diệp Thu."

"Hắn nói chuyện gì?" Lá vệ đông kỳ quái hỏi.

Cho tới nay, lá vệ đông cũng cảm giác mình đứa con trai này, nhát gan, hèn yếu, tự ti, trừ thành tích học tập không tốt giống như hắn bên ngoài, còn lại không hề giống hắn.

"Mới vừa rồi bị Chu phó viện trưởng từ cao cấp phòng bệnh đuổi ra, cho nên Diệp Thu tâm tình không được, vừa vặn, kia đang lúc cao cấp phòng bệnh

là nhường cho cái đó Lý thị trưởng thiên kim ở, cho nên, Diệp Thu liền nói cái đó Lý thị trưởng thiên kim mấy câu, sau đó những an ninh kia liền muốn dạy dỗ Diệp Thu."

Trần Phương ở đó giải thích thời điểm, lá vệ đông đã minh bạch.

Vốn là Diệp Thu đã bởi vì nằm viện cùng tiền giải phẫu thiếu mấy trăm ngàn, bây giờ bị đuổi ra ngoài, nhường cho Thị trưởng thiên kim nằm viện, kia không có gì.

Dù sao, ở lá vệ đông xem ra rất bình thường.

Hơn nữa, lá vệ đông rất rõ, đối phương là Thị trưởng thiên kim, chính mình chỉ là một bình dân bách tính, làm sao có thể cùng Thị trưởng đấu đây?

"Diệp Thu, ngươi còn không mau một chút hướng bọn họ nói khiếm!"

Lá vệ đông nhìn nói với Diệp Thu, hẳn là có chút sợ hãi Thị trưởng, cho nên, bây giờ muốn để cho Diệp Thu nói xin lỗi, sau đó chuyện này coi như.

Nhưng là, bây giờ lá vệ đông nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu đã không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu.

Nguyên lai cái đó Diệp Thu thấy cha mình cũng biết sợ, thậm chí không dám mắt nhìn thẳng liếc mắt, chỉ có thể cúi đầu cùng cha nói chuyện. Bây giờ nghe lá vệ đông nói chuyện, nhưng là không có cúi đầu, vẫn nhìn về phía những an ninh kia.

"Ta tại sao phải nói xin lỗi?" Diệp Thu lạnh nhạt nói.

"Ngươi? Thật muốn tức chết ta sao?" Lá vệ đông nâng tay phải lên, đang muốn một cái tát hướng Diệp Thu má phải thời điểm, Diệp Thu nhưng là bắt lá vệ đông tay.

Lá vệ đông không nghĩ tới, con trai lại dám phản kháng hẳn.

"Ta không có làm sai, ngươi không cần đánh ta." Diệp Thu hay lại là nói như vậy đạo.

Lúc này, lá vệ đông cùng Trần Phương mới cảm giác Diệp Thu cùng nguyên lai cái đó Diệp Thu có chút bất đồng.

Lá vệ đông chỉ có thể nắm tay thu hồi đi,

Nhưng là, hẳn cảm giác mình cái này làm cha, có chút mất thể diện. Dĩ nhiên, hẳn là như vậy sợ hãi người thị trưởng kia cùng bệnh viện mà thôi.

Bây giờ Diệp Thu để cho lá vệ đông cùng Trần Phương đến ngồi xuống một bên, lá vệ đông không có lại để ý tới Diệp Thu, sẽ để cho hẳn cho những an ninh kia dạy dỗ một chút mới biết họa là từ ở miệng mà ra.

Ở lá vệ đông kéo Trần Phương hướng một bên đi qua thời điểm, Diệp Thu đứng ở nơi đó, nhìn về phía những người an ninh này nói "Chân chó, xem các ngươi bình thường chính là như vậy đối đãi những người bệnh kia."

Bệnh viện mời tới những người an ninh này, quả thật chủ yếu là đề phòng dùng người mắc bệnh ở bệnh viện Y nào thời điểm, những người an ninh này có thể ngăn cản đi xuống.

Những người an ninh này vốn là tức giận phi thường, bây giờ nghe Diệp Thu câu nói kia càng tức giận.

Ở tại bọn hắn đã vây quanh Diệp Thu, Chu Bằng bên kia cũng không nhịn được thời điểm, Tự Nhiên muốn hướng Diệp Thu động thủ.

Một mực ở xem náo nhiệt những người bệnh kia, cùng với người mắc bệnh thân nhân, đều cảm thấy Diệp Thu người trẻ tuổi này không biết điều, khẳng định bị những người an ninh này hung hãn giáo huấn.

"Ngươi xem người tuổi trẻ kia gầy yếu như vậy, khẳng định bị những an ninh kia hung hăng đánh một trận!"

"Đúng vậy, trẻ tuổi như vậy, nhưng là không nghe cha mẹ lời nói, còn nói lung tung."

"Ta xem hẳn lần này khẳng định bị đánh rất thảm. "

Những thứ kia ngồi ở đại sảnh người mắc bệnh cùng người mắc bệnh thân nhân đang nhìn nghị luận âm ỉ thời điểm, Trần Phương cũng là rất lo lắng.

Bất quá, rất nhanh, để cho những người bệnh kia cùng người mắc bệnh thân nhân kinh ngạc là, kia tám chín người an ninh, vừa mới đến gần Diệp Thu, có còn hay không chạm được Diệp Thu thời điểm, toàn bộ đều hét thảm một tiếng bay thẳng ra vài mét bên ngoài.

Chu Bằng sững sờ!

Lá vệ đông cùng Trần Phương cũng là sững sờ!

Những thứ kia xem náo nhiệt người mắc bệnh cùng người mắc bệnh thân nhân cho là mình nhìn lầm, xoa một chút cặp mắt, nhìn sang, phát hiện thật là

những an ninh kia thông khổ té xuống đất.

Những an ninh kia còn không tin Tà, đứng lên, lại muốn hướng Diệp Thu chạy tới, nghĩ (muốn) vây công Diệp Thu thời điểm, vẫn là cùng mới vừa rồi như vậy.

Chu Bằng cảm thấy, những người an ninh này là đang ở hẳn chơi đùa hẳn đi!

Chu Bằng rất tức giận, nhìn về phía những an ninh kia nói "Các người là thùng cơm, hay là ở chơi đùa ta?"

Những người an ninh này giống vậy không nghĩ ra, tại sao chính mình vừa mới đến gần Diệp Thu, bộ ngực mình nhưng lại như là cùng bị hung hăng đất đánh trúng như thế, thông khổ bay ra ngoài.

Những người khác cho là bọn họ đang diễn trò, chính bọn hắn nhưng là rất rõ, chính mình căn bản không phải đang diễn trò.

Diệp Thu không để ý đến những an ninh kia, mà là đi tới Chu Bằng trước mặt, Chu Bằng nhìn sắc mặt vẫn còn có chút tái nhợt, nhưng là, bước chân nhưng là rất có lực, nhìn về phía hắn ánh mắt, cũng là dùng cái loại này nhìn con kiến hôi như thế ánh mắt nhìn mình thời điểm, Chu Bằng trong lòng tựa hồ có hơi sợ hãi Diệp Thu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Thành lập chuyên gia tổ

Chu Bằng đã thời gian rất lâu chưa từng nghe qua trò cười, hẳn nghe được Diệp Thu nói chuyện, nhưng là hắn từng ấy năm tới nay như vậy, nghe được tối đại một chuyện tiếu lâm.

Chu Bằng đã sớm tra rõ, Diệp Thu chẳng qua là Giang Bắc ba bên trong một người bình thường học sinh, lúc trước, ngay cả y thuật cũng chưa có tiếp xúc qua, lại còn nói Thị trường thiên kim chỉ có hắn có thể đủ chữa khỏi!

Hắn cảm thấy cái này Diệp Thu thật rất khôi hài, hoặc là chính là xảy ra tai nạn xe cộ, kia đầu bị đập xấu!

"Người thật tốt cười, ta cũng không cùng người kẻ ngu so đo!" Chu Bằng nói.

Khi nhìn đến Chu Bằng chuẩn bị lúc rời đi sau khi, lá vệ đông tới nói "Chu phó viện trưởng, ta đã Tương gia trong kia sáo phòng thể chân cho ngân hàng, con của ta thiếu chi phí, có thể hay không lại chậm mấy ngày?"

"Dĩ nhiên có thể, ngược lại các người cũng chạy không." Chu Bằng lười để ý Diệp Thu một nhà này.

Bởi vì Lý phó thị trường còn ở trên lầu, hắn còn muốn đi lấy lòng Lý phó thị trường.

Chu Bằng đi thang máy sau khi rời đi, lá vệ đông nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, thần sắc có chút phức tạp.

Hắn cảm giác con trai tựa hồ có hơi bất đồng, vừa tựa hồ không hề có sự khác biệt.

Chẳng lẽ là con trai bởi vì xảy ra tai nạn xe cộ, đầu thật đụng xấu?

"Trần Phương, người xem có muốn hay không mang Diệp Thu đến não khoa kiểm tra một chút đầu hắn, có hay không xảy ra vấn đề?" Lá vệ đông nhìn về phía một bên Trần Phương hỏi.

Trần Phương ngược lại cảm thấy con trai rất bình thường, nhưng là, nàng cũng cảm giác Diệp Thu cùng không có xảy ra tai nạn xe cộ trước có chút bất đồng.

"Cha, mẹ, ta không sao."

Diệp Thu biết rõ mình tình huống, chẳng qua là hắn sẽ không nói ra mà thôi.

Hắn tin tưởng, đến lúc đó bệnh viện nhất định sẽ tìm hắn cho cái đó Lý phó thị trường thiên kim nhìn chẩn.

Lá vệ đông không nghĩ ra.

Bây giờ đem nhà ở thế chân cho ngân hàng, khoản tiền kia còn không có bắt được, Diệp Thu bị bệnh viện từ cao cấp phòng bệnh đuổi ra, hẳn cảm thấy cũng tốt, như vậy không cần gánh nặng nặng như vậy.

Nhưng là, hẳn biết Diệp Thu làm xong giải phẫu đến bây giờ, hẳn vẫn chưa có hoàn toàn khang phục, tốt nhất vẫn là ở bệnh viện ở, cho nên, an bài đến bệnh viện phòng bệnh bình thường ở cũng tốt.

Ở lá vệ đông đi qua cho Diệp Thu làm phòng bệnh bình thường thủ tục thời điểm, bệnh viện nhân viên làm việc nhưng là không để ý đến, lý do là Diệp Thu còn thiếu bệnh viện mấy trăm ngàn chi phí, trừ phí trước tiên đem những thứ kia chi phí cũng giao, đến lúc đó cho thêm Diệp Thu làm.

Bây giờ bệnh viện cùng lúc trước bệnh viện đã sớm bắt đồng, lá vệ đông cũng minh bạch.

Bây giờ Diệp Thu không tính rời đi, lá vệ đông chỉ có thể trước về tiệm bận rộn, một bên khác, chính là thúc giục ngân hàng nhanh đưa khoản tiền kia nộp đi xuống.

Lá vệ đông cùng Trần Phương nói một tiếng, sau đó liếc mắt nhìn Diệp Thu, cũng liền đi ra ngoài đi ra ngoài.

Rất nhanh, trong đại sảnh lại khôi phục như cũ mới vừa rồi cái loại này an tĩnh.

Chu Bằng đi thang máy lên tới Diệp Thu nguyên lai ở kia đang lúc cao cấp cửa phòng bệnh, ở đi vào bên trong thời điểm, thấy Lý Trị nước vợ chồng cùng Lý Thiên Thiên đều không ở, chỉ có vị kia nữ y tá ở bên trong.

"Người đâu?" Chu Bằng hỏi.

"Chu phó viện trưởng, người mắc bệnh đã bị đưa đi mỗi cái khoa thất tiến hành kiểm tra toàn thân, Trương viện trưởng cho người đến phòng họp họp." Nữ y tá nói.

Chu Bằng vội vàng hướng phòng họp nhỏ đi qua.

Ở đi vào cái đó trong phòng họp nhỏ mặt, trừ thấy viện trưởng Trương Vệ Dân bên ngoài, còn chứng kiến Kim Lăng trong bệnh viện Tây Y danh y ở bên trong.

"Lão Chu, người tới đúng dịp, chúng ta có một cái hội nghị khẩn cấp muốn tiến hành." Trương Vệ Dân nói.

"Trương viện trưởng, là liên quan tới Lý thị trưởng chuyện ngân vàng sao?" Chu Bằng hỏi.

"Không sai. Bởi vì Lý thị trưởng thiên kim thân phận đặc thù, bệnh nặng cũng rất kỳ quái. Cho nên, lần này chúng ta thành lập một người chuyên gia tiểu tổ đối với (đúng) Thị trưởng thiên kim tiến hành chữa trị."

"Đây người chuyên gia tiểu tổ tổ trưởng là ta, Phó tổ trưởng là người. Nhưng là, cái tiểu tổ này phụ trách do người tới phụ trách, sau đó chuyên gia tổ bên trong, chia làm chuyên gia tây y tổ cùng Trung y chuyên gia tổ."

"Chuyên gia tây y tổ lý mặt đều có Kim Lăng bệnh viện Tây Y các khoa lợi hại nhất Tây Y sinh tạo thành, Trung y chuyên gia tổ do Kim Lăng trong bệnh viện Y các khoa lợi hại nhất Trung y đại biểu tạo thành.

"

Chu Bằng không nghĩ tới Trương Vệ Dân sẽ là coi trọng như vậy Lý phó thị trưởng thiên kim bệnh tình, dĩ nhiên Chu Bằng rất rõ, Lý phó thị trưởng ở Kim Lăng thành phố cùng tỉnh Giang Nam thân phận cũng không đơn giản, bây giờ Trương Vệ Dân làm như vậy, cho dù đến lúc đó chữa trị Lý thị trưởng thiên kim không có hiệu quả gì dưới tình huống, như vậy Lý Trị nước vợ chồng cảm thấy Kim Lăng bệnh viện đối với (đúng) nữ nhi bọn họ chân rất coi trọng, ấn tượng khắp mọi mặt cũng muốn giỏi hơn rất nhiều.

Trương Vệ Dân chẳng qua là chuyên gia tổ danh dự tổ trưởng, hẳn sẽ không đặc biệt phụ trách chuyện này, bởi vì bệnh viện còn có còn lại tất cả lớn nhỏ sẽ chờ hắn.

Cho nên, chuyên gia tổ người phụ trách là Chu Bằng.

Bây giờ Trương Vệ Dân sau khi rời đi, do Chu Bằng tới cùng những thứ này bên trong chuyên gia tây y tổ thành viên tiến hành họp.

Đang họp đầu tiên là, vô luận là chuyên gia tây y tổ thành viên, hay lại là Trung y chuyên gia tổ đại biểu, cũng nhất trí quyết định, chờ đến Lý Thiên Thiên kiểm tra báo cáo đi ra, thông qua kiểm tra báo cáo tới đối với (đúng) Lý Thiên Thiên tiến hành chữa trị.

Lý Thiên Thiên bị bệnh viện nữ y tá đưa đến mỗi cái khoa thất, từ đầu phát ra mới kiểm tra, thẳng đến móng chân, toàn bộ đều tiến hành kiểm tra cùng hóa nghiệm.

Về phần từ Lý Thiên Thiên trên ngón tay rút máu hóa nghiệm những thứ kia, liền càng không cần phải nói.

Dựa theo còn lại người mắc bệnh kiểm tra báo cáo, nhanh nhất muốn ba ngày, chậm nhất muốn một tuần, thậm chí nửa tháng mới có thể bắt được toàn bộ hóa nghiệm báo cáo.

Nhưng là, bây giờ nhằm vào là Lý phó thị trưởng thiên kim, đủ loại kết quả xét nghiệm liền muốn nhanh rất nhiều.

Lý Thiên Thiên kiểm tra xong, vẫn hay lại là hôn mê nặng, bị đuổi về đến cao cấp đơn độc phòng bệnh nơi đó nằm xuống lúc nghỉ ngơi sau khi, Kim Lăng bệnh viện mỗi cái khoa thất đối với (đúng) Lý Thiên Thiên tóc, huyết dịch, móng tay, vân vân tiến hành kiểm tra.

Về phần X ánh sáng những thứ kia kiểm tra, rất nhanh thì bắt được phách phiến.

Những thứ kia kiểm tra báo cáo cùng kiểm tra số liệu đưa đến chuyên gia tổ phòng làm việc tạm thời bên trong, Kim Lăng trong bệnh viện Tây Y thấy thuốc sau khi thấy, nhưng là không có phát hiện những vấn đề khác.

Còn lại còn có một chút kiểm tra số liệu cùng báo cáo chưa ra thời điểm, bọn họ chỉ có thể ở phòng làm việc tạm thời nơi đó chờ đợi.

Một thẳng đến hơn mười một giờ khuya, bận rộn một buổi chiều, cùng nửa buổi tối bọn họ, vẫn không có từ những thứ kia kiểm tra số liệu cùng trong báo cáo phát hiện Lý phó thị trưởng thiên kim rốt cuộc có vấn đề gì?

Hiện tại đang đối bụng vô lực mệt mỏi chuyên gia tổ thành viên, bao gồm Phó tổ trưởng Chu Bằng đồng dạng là phi thường nóng nảy, ở Chu Bằng để cho những chuyên gia tổ này thành viên trước thay phiên đi ăn cơm, sau đó sẽ tiến hành họp thời điểm, Chu Bằng nhưng là càng ngày càng lo lắng.

Lý phó thị trưởng thiên kim đã ngủ mê man thời gian dài như vậy, nếu như đến lúc đó thật ở Kim Lăng bệnh viện nơi này xảy ra chuyện, Chu Bằng vẫn là vô cùng lo lắng.

Hơn nữa, hấn lo lắng nhất là, bị cái đó Diệp Thu cho nói trúng, Lý Thiên Thiên không sống tới ngày mai, đến lúc đó hoàn toàn Từ Vong, muốn đưa đi hỏa táng trắng.

Những Trung Tây đó Y chuyên gia tổ thành viên thay phiên đi ăn cơm thời điểm, Chu Bằng hướng Lý Thiên Thiên kia giản đơn độc cao cấp phòng bệnh đi qua.

Ở đi vào bên trong, thấy mặt đầy lo lắng Lý Trị nước vợ chồng.

Lý Trị nước thấy Chu Bằng đi vào, hỏi "Chu viện trưởng, nữ nhi của ta bệnh tình có tin tức?"

"Lý thị trưởng, chuyên gia tổ thành viên tạm thời không có phát hiện Lý thiên kim vấn đề." Chu Bằng chỉ có thể như nói thật đạo.

Lục Tú Ngọc một mực cầm con gái tay, nghe được Chu Bằng lời nói, lo lắng hỏi "Bệnh viện thật không có phát hiện nữ nhi của ta vấn đề, vậy tại sao nữ nhi của ta vẫn không có tỉnh lại?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Sinh mệnh lực ở biến mất

Mặc dù Chu Bằng là Kim Lăng bệnh viện Phó viện trưởng, nhưng là, hấn chẳng qua là giỏi về hành chính quản lý, đối với (đúng) y thuật những thứ kia, chỉ hiểu được một chút da lông.

Còn nữa, tạm thời thành lập bên trong chuyên gia tây y tổ nhiều danh y như vậy cũng tra không ra Lý Thiên Thiên bệnh tình, hấn làm sao có thể rõ ràng đây?

"Lý phu nhân, bệnh viện chuyên gia tổ thành viên đã tại họp thảo luận, ta nghĩ rằng hấn rất nhanh sẽ tìm xảy ra vấn đề tới." Chu Bằng chỉ có thể an ủi nói.

Nhưng là, hấn cảm thấy có khả năng cũng không lớn.

Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc đã một ngày không có ăn cơm, bây giờ hai người cũng đói, nhưng là, bệnh viện nữ y tá cố ý cho hai người đưa tới bốn món ăn một món canh thời điểm, hai người cũng không có gì khẩu vị, uống một chút canh, cũng làm người ta cảm đi vứt bỏ.

Ở sắp tới rạng sáng 12h thời điểm, chuyên gia tổ phòng làm việc tạm thời nơi đó, ở Lý Thiên Thiên toàn bộ kiểm tra báo cáo số liệu toàn bộ đều đi ra

thời điểm, những thứ này bên trong chuyên gia tây y tổ thành viên, tiến hành kiểm tra, những thứ kia Trung y chuyên gia tổ đại biểu phát hiện, trừ Lý Thiên Thiên mạch tượng hơi yếu ớt bên ngoài, còn lại cũng không có vấn đề gì.

Mà chuyên gia tây y tổ thầy thuốc, phát hiện Lý Thiên Thiên huyết dịch, các phương diện kiểm tra, toàn bộ đều bình thường, đặc biệt là não bộ phương diện kiểm tra, cũng không có phát hiện Lý Thiên Thiên não bộ có vấn đề gì?

Nhưng là, bây giờ Lý Thiên Thiên nhưng là hôn mê bất tỉnh?

"Ta hoài nghi là người không có tri giác triệu chứng!"

"Ta hoài nghi là trọng độ hôn mê triệu chứng!"

Những thầy thuốc này đang thảo luận, nhưng là, phát hiện nhưng là không có kết luận gì. Nếu quả thật xác nhận là người không có tri giác triệu chứng vậy còn được, ít nhất còn có để cho Lý Thiên Thiên tỉnh lại xác suất.

Nhưng là, nếu như không phải là người không có tri giác, mà là còn lại không tra được triệu chứng, vậy thì rất nghiêm trọng.

Những chuyên gia tổ này thành viên, có hơn năm mươi tuổi, có hơn sáu mươi tuổi, đến thời gian này điểm, bọn họ cũng rất mệt mỏi, chuẩn bị lưu lại một hai cái tuổi nhỏ hơn một chút chuyên gia tổ thầy thuốc đang nhìn Lý Thiên Thiên, bọn họ chuẩn bị đi về nghỉ trước, ngày mai nhìn thêm chút nữa Lý Thiên Thiên bệnh tình.

Không nghĩ tới, bọn họ mới vừa vừa mới chuẩn bị đi cùng Chu Bằng nói một tiếng thời điểm, cao cấp phòng bệnh nơi đó một người trong đó nữ y tá vội vã tới nói "Y, thầy thuốc, không được!"

"Cái gì không tốt?" Một cái chuyên gia tây y tổ thầy thuốc có chút tức giận hỏi.

"Người mắc bệnh tâm điện đồ càng ngày càng gần như thông thả." Vị kia nữ y tá vội vàng nói.

Phòng làm việc tạm thời bên trong thầy thuốc sau khi nghe, tự nhiên biết điều này đại biểu cái gì, ở tại bọn hắn vội vã hướng kia đang lúc cao cấp trong phòng bệnh đi vào.

Ở đi vào bên trong, trừ nghe được kia máy điện tim phát ra tiếng tí tí thanh âm bên ngoài, bên trong Chu Bằng cùng Lý Trị nước vợ chồng có chút ngu dốt.

Ở vừa mới 12h trước, bọn họ cũng không có phát hiện Lý Thiên Thiên tâm điện đồ sẽ có hơi như vậy đề, nhưng là, bây giờ thấy kia tâm điện đồ thời điểm, bọn họ cũng biết điều này có ý vị gì.

Lục Tú Ngọc đã sợ đến bắt Lý Thiên Thiên tay, vừa sợ đất bắt Lý Trị Quốc Thủ.

Chu Bằng thấy những thầy thuốc này khi đi tới sau khi, lập tức nói "Tần bệnh viện hết thầy năng lực đem Lý thiên kim cứu lại."

Những Tây Y đó sinh thấy tâm điện đồ sóng tuyến thời điểm, một cái bác sĩ nội khoa vội vàng nói "Lập tức chuẩn bị cường tâm châm."

Có nữ y tá đi qua chuẩn bị cường tâm châm thời điểm, còn lại thầy thuốc cũng đang nhìn.

Nhưng là, bây giờ từ tâm điện đồ, cùng với hô hấp máy biểu hiện đồ đến xem, Lý Thiên Thiên tình huống cũng không cần lạc quan, nếu như tự cấp Lý Thiên Thiên đánh hạ hai cái cường tâm châm dưới tình huống, vẫn không có bất kỳ hiệu quả nào, như vậy Lý Thiên Thiên thật không sống tới ngày mai ban ngày.

Ở Chu Bằng nghĩ tới những thứ này thời điểm, Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc giống vậy nghĩ đến.

Hai người tựa như ư đã thấy Lý Thiên Thiên bị đưa đi thái bình gian đáng vẻ.

Bất quá, càng như vậy, Lục Tú Ngọc càng sợ hãi, bởi vì mới vừa rồi Lý Thiên Thiên bị đưa tới thời điểm, ở lâu một nơi đó, người tuổi trẻ kia cũng đã nói lời như vậy.

Chẳng lẽ người tuổi trẻ kia nguyên rủa thật biến hóa linh?

"Đều do mới vừa rồi người tuổi trẻ kia nói lung tung, bây giờ Thiên Thiên thật xảy ra chuyện,

Trị quốc, làm thế nào mới tốt? Chúng ta mới có Thiên Thiên một đứa con gái."

Bây giờ Lý Trị nước vợ chồng cũng hơn 40 tuổi, nếu như Lý Thiên Thiên thật xảy ra chuyện, cho dù có thể sinh thêm nhiều một cái, kia cũng không biết phải tới lúc nào.

Hơn nữa, đến lúc đó Lục Tú Ngọc lớn tuổi lại sinh sẽ là vô cùng nguy hiểm.

Lý Trị nước nghe đến lão bà lời nói, giống vậy nhớ tới lâu một người tuổi trẻ kia lời nói, Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc ánh mắt nhìn về phía Chu Bằng

thời điểm, Chu Bằng chỉ có thể nói đạo "Lý thị trưởng, Lý phu nhân, ta đã vừa mới để cho những an ninh kia giáo huấn cái người điên kia. Nếu như các người thấy không lấy ra được khí, ta có thể lại để cho an ninh đi đem hấn hung hăng đánh một trận."

"Coi là, nếu hấn là người điên, vậy cũng không cần để ý đến hấn." Lý Trị nước làm là một đại nhân vật, ngược lại không cùng Diệp Thu như vậy người bình thường so đo.

Chẳng qua là, bây giờ con gái như vậy, thật chẳng lẽ xảy ra chuyện?

Bệnh viện hai vị kia nữ y tá rất nhanh chuẩn bị xong cường tâm châm, sau đó ở bệnh viện thầy thuốc dưới sự chỉ đạo, cho Lý Thiên Thiên đánh hai cái cường tâm châm.

Hai cái cường tâm châm đánh xuống sau, Lý Thiên Thiên tâm điện đồ biểu hiện mới lại trở nên cường rất nhiều, không có giống hơn nữa mới vừa rồi như vậy thông thả, nhưng là, đang đánh hoàn cường tâm châm không bao lâu, tâm điện đồ cùng hồ hấp máy màn ảnh biểu hiện, Lý Thiên Thiên sinh mệnh lực lại không ngừng biến mất.

Điều này nói rõ kia hai cái cường tâm châm không có hiệu quả!

Lần này, Chu Bằng không biết rõ làm sao làm?

Bệnh viện tạm thời chuyên gia tổ hơn mười vị thầy thuốc cũng không biết bọn họ làm sao bây giờ, bọn họ không có bất kỳ biện pháp nào, giống vậy không biết lấy cái gì tới chữa trị Lý Thiên Thiên, chỉ có thể trơ mắt nhìn Lý Thiên Thiên ở trước mặt bọn họ, một chút xúi tiêu hao hết cuối cùng sinh mệnh lực.

Lục Tú Ngọc đã ôm lấy Lý Trị nước ở đó khóc, Lý Trị nước giống vậy lộ ra không biết làm sao.

Hấn là Kim Lăng thành phố hiếu thắng nhất Phó thị trưởng một trong, nhưng là, đối mặt con gái bệnh tình, hấn nhưng là không biết như thế nào cho phải?

Hấn không dám nhìn nữa hướng con gái, chỉ có thể đem mắt nhìn về phía một bên khác.

Chu Bằng không nghĩ tới, nguyên tưởng rằng có thể lấy lòng Lý thị trưởng vợ chồng, không nghĩ tới, bây giờ Lý thị trưởng thiên kim đưa tới nơi này, vẫn chưa tới một ngày, nhưng là phải chết ở bệnh viện nơi này.

Đột nhiên, Chu Bằng nghĩ đến Diệp Thu nói chuyện cùng hấn.

Kim Lăng bệnh viện không có bất kỳ thầy thuốc có thể cứu được Lý Thiên Thiên, chỉ có Diệp Thu hấn có thể cứu Lý Thiên Thiên.

Cho tới bây giờ, Chu Bằng đều cảm thấy đây là một cái trò cười.

Nhưng là, nếu như đây không phải là trò cười đây?

Chu Bằng nghĩ đến, nếu Lý Thiên Thiên cũng như vậy, không bằng thật để cho cái đó Diệp Thu tới thử một lần.

"Lý thị trưởng, có lẽ còn có người có thể cứu Lý thiên kim." Chu Bằng nói.

"Ai? Nhanh lên một chút gọi hấn tới!" Lý Trị nước nói.

Hiện tại hấn cũng là ngựa chết thành ngựa sống, Lý Thiên Thiên cũng như vậy, vô luận là ai cũng phải làm cho hấn tới cho Lý Thiên Thiên chữa trị, có lẽ có kỳ tích xuất hiện.

"Hấn, hấn chính là ở lâu một nơi đó nguyên rửa Lý ngàn kim người tuổi trẻ kia, hấn nói chỉ có hấn cứu được Lý thiên kim." Chu Bằng chỉ có thể như nói thật đạo.

Lý Trị nước nghe một chút, sững sờ!

Lục Tú Ngọc cảm thấy Chu Bằng điên!

Người tuổi trẻ kia có thể cứu được Lý Thiên Thiên bệnh?

Còn lại thầy thuốc sau khi nghe, đồng dạng là cảm thấy rất buồn cười.

Chương 7: 3 điều kiện

Chu Bằng giống vậy xem thường Diệp Thu người tuổi trẻ kia, giống vậy không tin Diệp Thu có thể đem Lý Thiên Thiên chữa khỏi. Nhưng là, sâu trong nội tâm hẳn có rất mâu thuẫn, hy vọng Diệp Thu thật có thể chữa khỏi Lý Thiên Thiên bệnh.

Như vậy, khẳng định có thể lấy lòng Lý phó thị trưởng.

"Chu phó viện trưởng, vậy người nhanh lên một chút đi tìm hẳn đến đây đi." Lý Trị nước nói.

Nhìn con gái tựa hồ cách mình càng ngày càng xa thời điểm, Lý Trị nước đã ôm còn dư lại xuống một điểm hy vọng cuối cùng. Mặc dù Chu Bằng vừa mới có thể là đùa, hẳn cũng hy vọng thử một lần.

Chu Bằng từ phòng bệnh đi ra, đi thang máy xuống đến lầu một, quả nhiên thấy Trần Phương cùng Diệp Thu vẫn còn ở đó. Nếu như Diệp Thu là đùa, vậy khẳng định khả năng đã sớm chạy.

"Người thật có thể đem Lý thị trưởng con gái trị hết bệnh?"

Chu Bằng hay là trước hỏi.

"Người không cần hỏi, nhìn người tự mình tới tìm ta, ta liền đoán được kia cái cô gái trẻ tuổi sợ là sắp không được."

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Chu Bằng phi thường kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới, Diệp Thu thật đúng là đoán được.

Chẳng lẽ người trẻ tuổi trước mắt kia thật đúng là có thể trị hết Lý phó thị trưởng thiên kim bệnh?

Trần Phương hoàn toàn không biết là chuyện gì xảy ra, chỉ thấy Diệp Thu đi theo Chu Bằng vội vàng hướng cửa thang máy đi qua thời điểm, nàng giống vậy đi theo đi qua.

Bởi vì Trần Phương sợ hãi con trai xảy ra chuyện.

Ở đi thang máy lên tới cao cấp đơn độc phòng bệnh chỗ tầng lầu, Chu Bằng mang theo Diệp Thu cùng Trần Phương hướng kia giản đơn độc cao cấp phòng bệnh đi qua.

Đối với (đúng) kia giản đơn độc cao cấp phòng bệnh, Diệp Thu cùng Trần Phương cũng rất quen thuộc, bởi vì lúc trước Diệp Thu ở đó dưỡng bệnh hơn một tháng thời gian, chỉ là xế chiều hôm nay mới dời ra ngoài mà thôi.

Bây giờ Diệp Thu đi theo Chu Bằng đi vào bên trong thời điểm, Diệp Thu thấy rất nhiều Trung Tây y thầy thuốc đều ở bên trong.

Còn có hai cái không biết làm sao nữ y tá.

Sắc mặt rất âm trầm rất bi thương Lý Trị nước.

Cùng với một mực ở khóc tí tê Lục Tú Ngọc.

Thấy Diệp Thu thật khi đi tới sau khi, Kim Lăng bệnh viện những Trung Tây đó Y đứng ở nơi đó, chuẩn bị nhìn Diệp Thu bêu xấu.

Hắn thật có thể trị hết Lý Thiên Thiên bệnh?

Kim Lăng bệnh viện những Trung Tây đó Y danh y, Tự Nhiên cũng không tin.

"Người thật có thể trị hết nữ nhi của ta bệnh?" Lý Trị nước hỏi.

Diệp Thu gật đầu một cái.

"Người chắc chắn người không phải là đang chuyện cười? Người biết thân phận ta, nếu như dám nói đùa ta, hậu quả sẽ là rất nghiêm trọng."

Lý Trị nước rất nghiêm túc mà nhìn trước mắt cái này gầy yếu người tuổi trẻ nói.

Diệp Thu liếc mắt nhìn trên giường bệnh Lý Thiên Thiên, phát hiện đối phương tiếp tục như vậy nữa, không tới nửa giờ, liền có thể đi thẳng đến Diêm La Vương như vậy báo cáo.

Nhưng là, đối với hiện tại hân mà nói, chỉ cần còn có một miếng cuối cùng khí, hân đều có thể cứu lại.

Hiện tại hân, ngược lại lộ ra không có chút nào cuồng cuồng.

Trần Phương nào có thấy qua loại tình huống này, hơn nữa, nàng gặp qua lớn nhất quan chức, sợ sẽ là Chu Bằng này bệnh viện Phó viện trưởng, nào có thực sự được gặp một cái Phó thị trưởng?

Thấy Diệp Thu dám ở Lý phó thị trưởng trước mặt nói như vậy, nàng phi thường sợ hãi.

Dù sao, nàng nghe ra, Lý phó thị trưởng cũng không phải là đùa.

"Mẹ, người không cần lo lắng, ở một bên nhìn là được." Diệp Thu nhìn một bên có chút sợ hãi Trần Phương nói.

"Lý thị trưởng, ta không có đùa, ta có thể đem con gái của người bệnh hoàn toàn chữa khỏi. Nhưng là, ta là có điều kiện."

Để cho Chu Bằng cùng Kim Lăng bệnh viện còn lại thầy thuốc cũng không nghĩ đến, để cho Trần Phương càng không nghĩ đến, lúc này Diệp Thu, lại còn có tâm tình cùng Lý Trị nước ở bàn điều kiện.

Nếu như là còn lại thầy thuốc, sợ là đã sớm quỳ xuống cho cái đó Lý Thiên Thiên chữa bệnh, nơi nào phải dùng tới cùng Lý Trị nước bàn điều kiện?

Lý Trị nước sau khi nghe, chẳng những không có không vui, ngược lại nói đạo "Chỉ cần người trị tốt nữ nhi của ta bệnh, điều kiện gì đều có thể lái ra."

"Ta chỉ sợ người đến lúc đó không làm được!"

"Hừ, chỉ cần là không trái với quốc pháp, ta có cái gì không làm được!" Lý Trị nước nói.

"Tốt lắm, người nghe. Ba cái rất đơn giản điều kiện."

"Thứ nhất, ta thiếu Kim Lăng bệnh viện hơn trăm ngàn chi phí, người duy nhất giúp ta nộp hết. Cái thứ 2, ta muốn Chu Bằng ở lâu một đại sảnh quỳ xuống học chó sủa, sau đó nói 'Ta là một cái quý nịnh bợ'. Thời gian là kỳ mười lăm phút. Cái thứ 3, đem mới vừa rồi nghĩ (muốn) đánh ta những an ninh kia toàn bộ đều đuổi."

Để cho Lý Trị nước không nghĩ tới, Diệp Thu mở ra điều kiện, lại là này ba điều kiện.

Nhắc tới ba điều kiện, trừ cái thứ 2 kỳ quái bên ngoài, ngoài ra hai cái cũng rất dễ dàng làm được.

Chu Bằng không nghĩ tới, Diệp Thu lại để cho hân làm như vậy, đây chẳng phải là để cho hân ở Kim Lăng bệnh viện một chút mặt mũi cũng không có?

"Ta điều kiện chỉ những thứ này, nếu như người đáp ứng, hơn nữa làm được, ta ngay lập tức sẽ cho Lý thiên kim chữa bệnh."

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Trần Phương có chút sùng sờ, nghĩ (muốn) kéo kéo một cái Diệp Thu. Nhưng là, Diệp Thu không hề bị lay động.

Dù sao, Chu Bằng cùng những an ninh kia, mới vừa mới phải làm quá mức.

Chu Bằng lộ ra rất lúng túng, hân rất muốn cự tuyệt đi làm loại chuyện đó. Nếu như là những người khác, làm như vậy sợ là so với chết cũng khó chịu hơn.

Nhưng là, Chu Bằng rất nhanh thì kịp phản ứng, nhìn về phía Lý Trị nước nói "Lý thị trưởng, là chữa khỏi Lý thiên kim bệnh, ta được về điểm kia ủy khuất coi như cái gì, ta sẽ đi ngay bây giờ làm."

Diệp Thu không nghĩ tới, cái này Chu Bằng thật đúng là rất nhanh nịnh hót, như vậy trực tiếp lại đem cùng Lý Trị nước rút ngắn khoảng cách.

Lý Trị nước tựa hồ lộ ra rất làm rung động nói "Chu phó viện trưởng, ta nhớ được người làm."

Bất quá, hân lần nữa nhìn nói với Diệp Thu "Nếu như người dám nói đùa ta, hậu quả vô cùng nghiêm trọng."

Hiện tại tại cái khác hai điều kiện, ở Chu Bằng cùng Lý Trị nước xem ra, căn bản không tính là điều kiện. Dù sao, mấy trăm ngàn nguyên đối với (đúng) Lý Trị nước mà nói, căn bản không tính là cái gì.

Về phần đuổi mấy cái an ninh, đối với (đúng) bệnh viện mà nói, chẳng qua là một câu nói mà thôi.

Ở Chu phó viện trưởng xuống lầu một đại sảnh nơi đó học chó sủa, hơn nữa ở đó nói mình là một cái quý nịnh bợ, rất nhiều người mắc bệnh cùng người mắc bệnh thân nhân ở đó vây quanh Chu Bằng nhìn, cảm giác hân mới giống như là một người bị bệnh thần kinh người.

Thình thoảng đối với (đúng) Chu Bằng chỉ chỉ trỏ trỏ, đối với hân cười nhạo, cái này làm cho Chu Bằng phi thường thật mất mặt. Nhưng là, Chu Bằng biết, nếu như đến lúc đó Diệp Thu không có đem Lý Thiên Thiên trị hết bệnh, như vậy hân có một trăm một ngàn cái biện pháp hành hạ hân.

Lý Trị nước bí thư tiểu Trương, trôi qua rất nhanh cho Diệp Thu nộp hết thiếu kia bút chì phí.

Ngoài ra kia chín người an ninh, toàn bộ đều bị bệnh viện đuổi.

Ba điều kiện, rất nhanh thì hoàn thành.

Ở Chu Bằng đi lên thời điểm, Lý Trị nước đã lộ ra hơi không kiên nhẫn. Bởi vì này ba điều kiện đều đã hoàn thành, Diệp Thu nhưng là còn chưa có bắt đầu cho con gái nàng chữa bệnh.

Diệp Thu nói "Không gấp."

Ở đi tới Lý Thiên Thiên trước mặt, Diệp Thu cầm lên Lý Thiên Thiên kia tay phải thời điểm, lúc này, hấn mới chân chân chính chính quan sát Lý Thiên Thiên.

Nhìn ra được, Lý Thiên Thiên dáng dấp cùng Lục Tú Ngọc có chút tương tự, nguyên lai là dung mạo rất đẹp đẽ, nhưng là, bởi vì bắp thịt héo rút, cùng nguyên lai so sánh, đã có bất đồng rất lớn.

"Đi cây ngân châm đem ra." Diệp Thu nói.

Một vị nữ y tá khi phản ứng lại sau khi, vội vàng đi tới cây ngân châm đem ra.

Chung quanh những thứ kia lưu lại xem Kim Lăng Trung Tây y thầy thuốc, lúc này, bọn họ cũng còn chưa tin Diệp Thu có thể đem Lý Thiên Thiên bệnh chữa lành?

Nhưng là, nếu như Diệp Thu không thể, tại sao dám đem ba người kia điều kiện nói ra đây?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: 3 Hồn 7 Phách

Có câu nói, người có tam hồn lục phách.

Trên thực tế, chân chính là ba hồn bảy vía.

Tam hồn theo thứ tự là chỉ Thai Quang, Sáng Linh, U Tinh.

Thất Phách phân biệt chỉ Thôn Tặc, Thi Cầu, Trừ Uế, hô phổi, Tước Âm, Phi Độc, Phục Thi.

Người bình thường là ba hồn bảy vía cũng tồn tại, nhưng là, nếu như một người thiếu một cái hồn phách, như vậy thì không bình thường.

Diệp Thu đầu tiên nhìn thấy Lý Thiên Thiên, là nàng bị bệnh viện hộ lý nhân viên thông qua cáng nhắc lúc đi vào sau khi, khi đó, Diệp Thu liền thấy, Lý Thiên Thiên là ba hồn bảy vía bên trong, thiếu Sáng Linh.

Mà Lý Thiên Thiên và bạn mùa xuân ra đi du ngoạn trở lại, giống như không có linh hồn như thế, cái xác biết đi, không có chút nào tinh thần, vào lúc đó, Lý Thiên Thiên ba hồn bảy vía liền xảy ra vấn đề.

Nhưng là, người bình thường không biết những thứ này.

Thậm chí, còn lại mấy cái bên kia thầy thuốc cũng không biết, đưa đến Lý Thiên Thiên Sáng Linh Phách xảy ra vấn đề, hồn mê hơn hai tháng, sau đó là tới hôm nay nghiêm trọng nhất thời điểm, đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến Thai Quang.

Chờ đến Lý Thiên Thiên ba hồn bảy vía bên trong Thai Quang thoát khỏi nàng thời điểm, như vậy thì đại biểu Lý Thiên Thiên đã tử vong.

Bây giờ Diệp Thu phải làm, chính là đem Lý Thiên Thiên ba hồn bảy vía bên trong Sáng Linh cùng Thai Quang triệu trở về.

Lý Thiên Thiên hồn phách ngay tại nàng phụ cận, chẳng qua là người bình thường cũng không thấy được mà thôi.

Bây giờ Diệp Thu bắt được nữ y tá đưa tới Ngân Châm, trực tiếp châm đâm Lý Thiên Thiên trên phần đầu Huyệt Vị, phong tỏa sắp còi xuống còn lại hồn phách.

Sau đó đem kia hai cái hồn phách cho triệu trở về.

Bây giờ Kim Lăng bệnh viện những Trung Tây đó Y danh y đang nhìn, chẳng qua là cho là Diệp Thu cho thêm Lý Thiên Thiên làm châm cứu.

Bất quá, Trần Phương rất kỳ quái, chính hắn một con trai, nhìn đại, một mực chưa có tiếp xúc qua Trung y thuật, thấy thế nào hắn đối với (đúng) châm cứu quả thật rất quen thuộc đáng về.

Lúc này, Trần Phương đã không có mới vừa rồi sợ hãi như vậy.

Nàng tin tưởng, mới vừa rồi con trai dám nói như vậy làm như vậy, vậy khẳng định là có thể đem Lý phó thị trưởng con gái cứu tỉnh.

Diệp Thu tự cấp Lý Thiên Thiên làm châm cứu thời điểm, khoe miệng giống vậy động động, những người khác nhưng là không có nghe được hắn đang nói gì. Lúc này, hắn đã thấy ở bệnh viện bầu trời, có Lý Thiên Thiên hồn phách.

Lý Thiên Thiên ở đưa tới bệnh viện nơi này thời điểm, nàng hồn phách vẫn theo, cũng không có cách quá xa.

Về điểm này, cùng những người bệnh kia sắp chết đi, hồi quang phản chiếu là giống nhau.

Bây giờ Lý Thiên Thiên tình huống, giống vậy có thể nói là dùng hồi quang phản chiếu để hình dung, bởi vì nàng giống vậy còn lại một hơi thở, nàng ba hồn bảy vía bên trong Thai Quang cùng Sáng Linh đã tại thoát khỏi.

Bây giờ Diệp Thu đang kêu gọi, giống vậy tự cấp Lý Thiên Thiên hồn phách tìm tới trở lại đường như thế.

Nguyên lai Lý Thiên Thiên hồn phách rời khỏi thân thể sau khi, đã không tìm được trở lại đường. Cho nên, nguyên lai nàng hồn phách rất muốn trở lại thân thể của mình, nhưng là không về được.

Bây giờ bất động, có Diệp Thu kêu gọi, Lý Thiên Thiên hồn phách từng điểm từng điểm trở về đến thân thể nàng bên trên.

Đang đợi được Diệp Thu kêu gọi kết thúc, đem những ngân châm kia rút ra thời điểm, Diệp Thu nói "Có thể."

Lý Trị nước, Lục Tú Ngọc, tiểu Trương bí thư, Trần Phương, thậm chí Chu Bằng cũng khẩn trương nhìn về phía trên giường bệnh Lý Thiên Thiên, ở những người này xem ra không biết là có hay không thật có kỳ tích phát hiện thời điểm, nhìn sang, Lý Thiên Thiên tựa hồ vẫn chưa có tỉnh lại?

Nhưng là, tâm điện đồ nơi đó nhưng là có rõ ràng biến hóa.

"Thiên Thiên tỉnh!"

Có ở đây không đến hai phút, Lục Tú Ngọc thấy Lý Thiên Thiên thật tỉnh lại, mặc dù cặp mắt vẫn là rất mê mang, nhưng là, nhưng là tỉnh lại.

Lục Tú Ngọc nhào qua, thật chặt ôm lấy con gái.

Mới vừa rồi thời điểm, nàng cho là con gái thật muốn cách nàng đi, mẹ con lòng khoảng cách phải biến đổi đến mức rất xa thời điểm, không nghĩ tới, con gái trở lại.

"Thiên Thiên, ngươi đem mẫu thân hù chết!"

Lý Trị nước giống vậy lộ ra rất kích động, hắn không nghĩ tới, trước mắt cái này phổ thông người tuổi trẻ, thật đem con gái nàng bệnh chữa lành.

Chung quanh những Kim Lăng đó bệnh viện thầy thuốc,

Vô luận là Tây Y danh y đại biểu, hay lại là Trung y danh y đại biểu, bọn họ đều rất lúng túng, lại rất xấu hổ.

Vừa mới bắt đầu, bọn họ vẫn là lấy chế giễu tâm tính nhìn Diệp Thu.

Không nghĩ tới, bây giờ Lý Thiên Thiên thật tỉnh lại.

Nhưng là, đến bây giờ, bọn họ cũng không biết, Lý Thiên Thiên rốt cuộc được (phải) bệnh gì, Diệp Thu lại là thế nào đem nàng chữa tỉnh lại?

Vừa mới Diệp Thu cho Lý Thiên Thiên châm cứu đầu mấy huyệt vị kia, những thứ kia Trung y sinh đều biết. Nhưng là, bọn họ nhưng là không hiểu đây rốt cuộc là có tác dụng gì?

"Người tuổi trẻ, không biết Lý thiên kim rốt cuộc được (phải) bệnh gì?" Một cái lão Trung y hỏi.

"Nàng đầu tiên là ba hồn bảy vía bên trong thiếu Sáng Linh, sau đó thời gian dài hôn mê dưới tình huống, mới vừa rồi đã thiếu Thai Quang."

Diệp Thu nói rất đơn giản.

Nhưng là, nơi này trừ những thứ kia lão Trung y bên ngoài, những Tây Y đó đại biểu, bọn họ căn bản không minh bạch ba hồn bảy vía là cái gì.

Bởi vì ba hồn bảy vía là cùng Đạo Giáo có liên quan, cùng Trung y có liên quan, nhưng là cùng Tây Y không có một chút quan hệ. Mặc dù Tây Phương cũng tin tưởng hồn phách nói đến, nhưng là cùng Trung Quốc lại là hoàn toàn bất đồng.

Còn nữa, Tây Y bên trong cũng không có Hòa Hồn Phách có liên quan.

"Chẳng lẽ là mới vừa rồi Lý thiên kim Thai Quang đã thoát khỏi thân thể nàng, đưa đến nàng mới vừa rồi thiếu chút nữa mất mạng?" Một cái lão Trung y kích động hỏi.

Rất rõ ràng, hẳn đã rõ ràng.

Không trách, bọn họ cho Lý Thiên Thiên làm kiểm tra toàn thân, từ những thứ kia kiểm tra số liệu cùng hóa nghiệm trong báo cáo, thiếu không có một chút vấn đề.

Một người thiếu hồn phách, bây giờ những thứ kia hiện đại y tế khí giới nhất định là kiểm không tra được.

Diệp Thu chẳng qua là gật đầu một cái.

Lúc này, những thứ kia lão Trung y cảm thấy, người trẻ tuổi trước mắt kia không đơn giản, thậm chí ngay cả khó khăn như vậy tật bệnh cũng có thể trị hết.

"Kia nữ nhi của ta làm sao sẽ xuất hiện loại tình huống này?" Lý Trị nước hỏi.

"Ta đoán nàng là đụng phải đồ không sạch sẽ, nàng hồn phách chịu ảnh hưởng, sau đó về đến nhà thời điểm, nàng Sảng Linh đã thoát khỏi thân thể nàng, sau đó đưa đến nàng giống như cái xác biết đi, không có ý thức sinh sống một đoạn thời gian hôn mê sau, thời gian dài đưa đến Thai Quang chịu ảnh hưởng, mới đưa đến nàng tới nay thiếu chút nữa không sống tới ngày mai."

"Người, làm sao người biết?" Lần này, Lục Tú Ngọc cảm thấy Diệp Thu phi thường lợi hại, bởi vì vừa mới Diệp Thu nói, cùng con gái nàng trước trạng thái là giống nhau như đúc.

"Ta là học y." Diệp Thu nói.

Nhưng là, lúc này, trừ Kim Lăng bệnh viện những Tây Y đó, cùng với Chu Bằng rất kỳ quái bên ngoài, Trần Phương cũng là rất kỳ quái con trai rất cuộc lúc nào học đến nơi đó lợi hại Trung y thuật.

"Nữ nhi của ta bình thường rất thích thám hiểm, ở mùa xuân thời điểm, và bạn ra đi du ngoạn, ta cũng không biết các nàng đến nơi đó chơi đùa, lúc trở về liền cùng người nói thể nào dạng."

Lục Tú Ngọc tiếp tục nói.

"Như vậy ta đã đoán, nhất định là đến không người trong núi sâu, bị không sạch sẽ Uế Khí xâm nhập nàng trong cơ thể con người, đưa đến nàng ba hồn bảy vía chịu ảnh hưởng."

Bất quá, bây giờ Lý Thiên Thiên được cứu tỉnh lại, như vậy ý nghĩa nàng tạm thời an toàn.

"Người tuổi trẻ, kia nữ nhi của ta có hay không đã hoàn toàn kháng phục?"

Lý Trị nước hỏi.

"Chẳng qua là tạm thời thoát khỏi nguy hiểm tánh mạng mà thôi, thân thể nàng còn phi thường yếu ớt, vẫn còn cần chữa trị mới được."

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

"Vậy người nhanh chữa trị cho nàng a!"

Lục Tú Ngọc lau cặp mắt nước mắt nói.

Bây giờ nàng phát hiện Lý Thiên Thiên là tỉnh lại, ý thức phương diện tựa hồ vẫn rất mơ hồ, không có hoàn toàn tỉnh hồn lại. Nhưng là, ở vừa mới thời điểm, Lục Tú Ngọc đã nhìn ra được, trước mắt cái này phổ thông người tuổi trẻ có thể trị hết con gái nàng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Về nhà dưỡng bệnh

Trước mắt hết thảy các thứ này, theo Diệp Thu không thể bình thường hơn được. Hẳn là Thiên Đình Ngự Y bên trong trẻ tuổi nhất lợi hại nhất một cái, chữa tốt một phẩm nhân bình thường tật bệnh, lại coi như cái gì chứ ?

Nhưng là, Diệp Thu vậy vừa nãy về mặt, ở những Tây Y đó đại biểu xem ra, chẳng qua là trẻ tuổi nóng tính mà thôi.

Sợ là vận cứt chó chứ ?

Nếu như là còn lại tật bệnh, sợ là cũng sẽ không dễ dàng như vậy chữa khỏi?

Những Tây Y đó đại biểu ở đó rồi rít suy nghĩ thời điểm, phần lớn lão Trung y nhưng là rất rõ, có thể rõ ràng như vậy ba hồn bảy vía, lại biết chữa trị người, kia y thuật tuyệt đối không đơn giản.

Cho dù, người trẻ tuổi trước mắt kia nhìn vẫn là rất tuổi trẻ.

"Con gái của người bệnh cần phải từ từ điều chỉnh."

Diệp Thu nói.

"Tốt lắm, chỉ cần Thiên Thiên không việc gì là được."

Lục Tú Ngọc nói.

Lúc này, năng đối với (đúng) Diệp Thu ấn tượng có rất lớn thay đổi.

Buổi chiều, Lý Thiên Thiên vừa mới đưa tới bệnh viện nơi này, gặp phải Diệp Thu cố ý mắng thời điểm, Lục Tú Ngọc còn hận không được những an ninh kia đem Diệp Thu hung hãn đánh một trận.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu đem con gái nàng trị hết bệnh sau, đối với (đúng) Diệp Thu ấn tượng thì bất đồng. Giống vậy, người thông minh đã kịp phản ứng, buổi chiều ở lâu một nơi đó, Diệp Thu mắng, chỉ là cố ý muốn dụ lên Lý Trị nước vợ chồng chú ý mà thôi.

Này cũng coi là một loại phép khích tướng đi.

"Bất quá, ta đề nghị tặng lại người trong nhà chữa trị đi, ta cũng chuẩn bị xuất viện."

Bây giờ Diệp Thu nhất định phải xuất viện, hẳn không thể nào lại tiếp tục ở tại bệnh viện nơi này.

Lúc này, Chu Bằng sau khi nghe nhưng là kinh ngạc.

Ở vừa mới một bước kia, mặc dù Chu Bằng biết, tự mình ở lâu một đại sảnh nơi đó bêu xấu. Nhưng là, hẳn biết rõ mình đánh cuộc, bởi vì đề cử Diệp Thu cho Lý Thiên Thiên chữa bệnh, bây giờ cùng Lý phó thị trưởng quan hệ khẳng định tiến thêm một tầng.

Nếu như Lý Thiên Thiên tiếp tục ở tại bệnh viện nơi này tiếp nhận chữa trị, Chu Bằng có thể trải qua thường gặp được sang đây xem ngắm Lý Thiên Thiên Lý Trị nước, như vậy hẳn cảm giác mình cùng Lý phó thị trưởng quan hệ tiến hơn một bước.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu nhưng là không đề nghị Lý Thiên Thiên ở lại bệnh viện, mà là về nhà dưỡng bệnh.

Tuần này Bằng nơi nào đồng ý?

"Lý thị trưởng, ta đề nghị Lý thiên kim ở lại bệnh viện nơi này dưỡng bệnh tương đối khá. Dù sao, Kim Lăng bệnh viện là tỉnh Giang Nam tốt nhất tam giáp bệnh viện."

"Chu phó viện trưởng, ta nghe người trẻ tuổi này nói."

Lý Trị nước nói.

Nếu mới vừa rồi tại làm sao nhiều tiền Lăng bệnh viện danh y, thậm chí, lúc trước, nhiều như vậy Yên Kinh danh y cũng chữa không Lý Thiên Thiên dưới tình huống, Diệp Thu nhưng là chữa lành, điều này nói rõ người trẻ tuổi trước mắt kia rất lợi hại.

Lúc này, Chu Bằng mới biết, chính mình buổi chiều thời điểm, hận không được đem Diệp Thu cho đuổi đi, nhưng bây giờ là hận không được mái chèo Thu lưu lại.

"Diệp Thu, không bằng bệnh viện chúng ta lại an bài cho người một gian đơn độc cao cấp phòng bệnh, người trừ có thể tiếp tục ở đây miễn phí dưỡng bệnh bên ngoài, giống vậy có thể thuận tiện cho Lý Thiên Kim chữa bệnh."

Chu Bằng đến gần Diệp Thu nói.

Lúc này, hắn thái độ đó, cùng buổi chiều đem hắn cùng Trần Phương đuổi ra thái độ hoàn toàn bất đồng.

"Hương mẹ ta nói xin lỗi."

Diệp Thu nói.

"Trần nữ sĩ, ta là buổi chiều sai lầm cách nói cùng cách làm, xin lỗi người."

Chu Bằng vội vàng hướng Trần Phương nói xin lỗi.

Trần Phương cảm thấy chuyện này đều đi qua, kia liền đi qua đi. Còn nữa, Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ hơn một tháng, toàn thân nhiều chỗ ngồi giải phẫu, tay chân cũng vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, nàng cảm thấy Diệp Thu ở lại bệnh viện nơi này dưỡng bệnh là tốt nhất.

Hơn nữa, bây giờ căn bản không cần lo lắng nữa tiền nằm bệnh viện những thứ kia, Trần Phương vẫn cảm thấy Diệp Thu lưu lại.

Bất quá, bây giờ Trần Phương biết Diệp Thu cùng xảy ra tai nạn xe cộ trước Diệp Thu có chút bất đồng, nàng chỉ có thể nhìn về phía con trai.

"Diệp Thu, ta đã hướng mẹ người chân thành nói khiếm, như vậy có thể không?"

Chu Bằng hỏi.

"Nói xin lỗi không nổi sao? Vốn là người nên hướng mẹ của ta nói xin lỗi! Ta đề nghị Lý Thiên Kim hay là về nhà dưỡng bệnh,

Bệnh viện nơi này mỗi ngày chết đi người mắc bệnh quá nhiều, dơ bẩn quá nhiều, bất lợi cho Lý Thiên Kim khôi phục khôi phục."

Ở Diệp Thu nói đến đây một giờ sau khi, Lý Thiên Thiên mẹ Lục Tú Ngọc phi thường tán thành.

Dù sao, Lý Thiên Thiên là bởi vì ba hôn bảy vĩa xảy ra vấn đề, mới đưa đến thiếu chút nữa chết đi. Nếu bây giờ bệnh viện nơi này không sạch sẽ, nàng cũng là rất rõ, cho nên về nhà dưỡng bệnh tốt nhất.

Lúc này, những thứ kia lão Trung y cũng đồng ý Diệp Thu cách làm.

Chu Bằng đã không biết nói cái gì cho phải.

Nhưng là, hắn biết, chính mình buổi chiều thời điểm, nhưng là không nên chọc tới người trẻ tuổi này.

Ở Lý Trị nước bí thư tiểu Trương đi thay Lý Thiên Thiên làm thủ tục xuất viện, sau đó liền có thể cùng Lý Thiên Thiên về nhà.

"Ta ngày mai đi xem một lần nữa Lý tiểu thư tình huống."

Diệp Thu nói.

Diệp Thu không biết Lý Trị nước ở nơi đó, nhưng là, Lý Trị kế lớn của đất nước cao quan, chỗ ở phương vậy khẳng định tốt vô cùng.

"Cần ta để cho bí thư tiểu Trương đón người sao?"

Lý Trị nước hỏi.

Bí thư tiểu Trương giống vậy nhìn về phía Diệp Thu, lúc này, hắn tự nhiên phi thường tình nguyện đi đón Diệp Thu.

"Không cần, đem các người địa chỉ nói cho ta biết là được."

Diệp Thu hay lại là lạnh nhạt nói.

Lý Trị nước đem mình ở căn kể chỉ, cùng với hắn tư nhân số điện thoại di động nói cho Diệp Thu thời điểm, Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc, mang theo trên giường bệnh đứng lên Lý Thiên Thiên chuẩn bị đi ra ngoài đi ra ngoài.

Đương nhiên, bây giờ Lý Thiên Thiên còn không thể bước đi, nàng chẳng qua là tỉnh lại mà thôi, trên người bắp thịt héo rút, cả người vô lực dưới tình huống, chỉ có thể thông qua cánh khiêng xuống đi.

Nơi này hộ lý nhân viên dè dặt đem Lý Thiên Thiên thả vào trên băng ca, sau đó mang Lý Thiên Thiên từ cao cấp phòng bệnh đi ra thời điểm, Diệp Thu nhìn Trần Phuong nói "Mẹ, chúng ta cũng nên về nhà."

Diệp Thu cùng Trần Phuong nắm hai người trước những thứ kia quần áo, còn có trước mua những thứ kia không có ăn trái cây, đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, bây giờ Kim Lăng bệnh viện thầy thuốc cùng nữ y tá, nhìn về phía Diệp Thu vẻ mặt rất bất đồng.

Một mặt là bởi vì Diệp Thu đem Lý phó thị trường thiên kim bệnh chữa lành, ở một phương diện khác, Diệp Thu kia y thuật, giống vậy để cho những thầy thuốc này cùng nữ y tá rất kinh ngạc.

Chu Bằng thật đúng là một cái rất biết nịnh hót người, ở tự mình đưa Lý Trị nước một nhà ra đi ra bên ngoài thời điểm, Chu Bằng trở lại thấy Diệp Thu thật phải rời khỏi thời điểm, biết khuyên không Diệp Thu lưu lại.

"Diệp Thu, ta biết buổi chiều thái độ thật không tốt, ta lần nữa đại biểu chính ta xin lỗi người."

Chu Bằng nói như vậy, dĩ nhiên là sợ hãi Diệp Thu đến Lý Trị quốc gia cho Lý Thiên Thiên chữa bệnh thời điểm, sẽ cùng Lý Trị nước vợ chồng nói lung tung.

Như vậy, rất không dễ dàng cùng Lý Trị nước gần hơn quan hệ, đến lúc đó liền làm không.

Diệp Thu liếc mắt nhìn Chu Bằng, đã nhìn thấu hần, nhưng là, hần cũng không muốn lại lý biết cái này Chu Bằng.

Xuất hiện ở đến Kim Lăng bệnh viện bên ngoài, Chu Bằng hay lại là đuổi tới nói "Diệp Thu, có cần hay không ta lái xe đưa người trở về?"

"Không cần." Diệp Thu hay lại là lạnh nhạt nói.

Chu Bằng như vậy thái độ, Trần Phuong cũng là rất không ưa.

Diệp Thu ở bên ngoài căn một chiếc xe taxi, cùng Trần Phuong lên tới trên xe.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10 tử tử Diệp Tuyệt

Ngồi trên xe Trần Phuong, nàng vẫn có loại mơ mơ màng màng cảm giác, bởi vì nàng phát hiện, hôm nay con trai phản ứng so với trước đây, biến hóa thật sự là quá lớn.

Đơn là mới vừa Diệp Thu cho Lý phó thị trường thiên kim chữa khỏi bệnh, bây giờ Trần Phuong đều có chút không phản ứng kịp.

"Các người đến đâu?"

Tài xế xe taxi thấy hai người này ngồi lên tới sau, này giờ không nói gì, tài xế xe taxi lại hỏi.

"Tài xế, chúng ta đến Giang Bắc Đông Khu hanh nguyên đền thờ cửa."

Trần Phuong nói.

Tài xế xe taxi hướng hanh nguyên đền thờ lái đi thời điểm, Diệp Thu phát hiện Trần Phuong ánh mắt một mực ở nhìn về phía hần.

"Mẹ, người đang nhìn cái gì?"

"Ta cảm giác vừa mới đang nằm mơ."

Đến bây giờ, Trần Phuong hay lại là cảm giác con trai biến hóa thật sự là quá lớn, để cho nàng thích ứng không.

Diệp Thu cười cười, hần đã sớm đoán được sẽ là như vậy. Dù sao, hần đã không phải là nguyên lai cái đó tự ti, nhát gan, hèn yếu Diệp Thu.

Nếu hấn đi tới cái thế giới này, Tự Nhiên nếu so với lúc đầu ở thiên đình Ngự Y giới sống được càng thêm đặc sắc. Mà đêm nay biểu hiện, với hấn mà nói, chỉ là mới vừa bắt đầu mà thôi.

Trải qua qua chừng một giờ đường xe, tài xế xe taxi lái xe tới đến nam cương hành nguyên đền thờ, dừng xe lại, đón xe nhóm, nhìn nói với Trần Phương "Tổng cộng một trăm bốn mươi nguyên."

Từ Kim Lăng bệnh viện đến nơi này cách, vẫn là vô cùng xa, cho nên, ở Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ ở tại bệnh viện nơi đó thời điểm, Trần Phương đều là ở lại bệnh viện chiếu cố hấn, trừ qua lại khá xa, đồng dạng là bởi vì rất quan tâm đứa con trai này.

Trần Phương móc ra tiền thanh toán tiền xe, cùng Diệp Thu nắm kia túi lớn quần áo, còn có còn lại trái cây, từ trên xe bước xuống sau, Trần Phương vẫn lo lắng hỏi "Diệp Thu, người hai chân là có hay không được, có muốn hay không đi về nghỉ trước?"

"Mẹ, người không cần lo lắng, ta biết rõ mình tình huống thân thể."

Vốn là Trần Phương vẫn rất lo lắng Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ sau lưu lại hậu di chứng, nhưng là, nghĩ đến Diệp Thu ngay cả Phó thị trưởng thiên kim bệnh cũng có thể chữa khỏi, là kia Thu khẳng định rất rõ ràng bản thân tình huống.

Hai người hướng đền thờ đi vào đại khái 50 mét hẻm nhỏ nơi đó, nơi đó có một nhà cháo bột tiệm

Bình thường Trần Phương, lá vệ đông, còn có lá Thu tỷ tỷ Diệp Tuyết đều ở đây làm việc.

Một nhà này cháo bột tiệm là lá vệ đông vợ chồng mở, Diệp Tuyết chính là đang giúp đỡ.

Hiện tại ở thời gian này, đã là trời vừa rạng sáng nhiều, nhưng là, rất nhiều làm việc ban đêm tan việc công nhân, đi ngang qua nơi này thời điểm, cũng sẽ tới đánh một phần xào bột trở về ăn.

Đương nhiên, ở cháo bột cửa tiệm, còn có một cái Than nướng là lá vệ đông kinh doanh.

Ở mùa đông thời điểm, Than nướng rất ít người, nhưng là, qua mùa xuân, tiến vào mùa hè thời điểm, ban đêm ăn thịt nướng người tương đối nhiều.

Bây giờ ban đêm đi xuống, Than nướng kiếm được tiền, có thể phải so với cháo bột tiệm một ngày tiền còn nhiều hơn.

Diệp Thu đi theo Trần Phương bên người, hướng cháo bột tiệm đi qua, xa xa liền thấy một cái ở trần người đàn ông trung niên đứng ở nơi đó một bên thịt nướng, một bên lau mồ hôi.

Người trung niên nhân kia chính là lá vệ đông, Diệp Thu ở Kim Lăng bệnh viện khi tỉnh dậy, đã gặp hấn rất nhiều lần. Nhưng là, hấn sau khi tỉnh lại, lần đầu tiên nói chuyện cùng hấn, lại là tại hạ trưa.

"Diệp Thu, ta đi trước giúp người ba bận rộn."

Trần Phương nói.

Bây giờ Trần Phương nhìn sang, phát hiện vẫn tương đối nhiều khách hàng đang chờ.

Này hơn một tháng, nàng đều là đang ở Kim Lăng bệnh viện cao cấp phòng bệnh nơi đó trông coi Diệp Thu, nhìn như rất khổ cực. Nhưng là, Trần Phương biết, đây là nàng thanh nhân nhất thoải mái nhất thời gian.

Bây giờ thấy chồng bận rộn như vậy, bây giờ trở về tới sau, lập tức đi hỗ trợ.

Lá vệ đông chính cho hai cái khách hàng cánh gà nướng cùng hạt bắp, không nghĩ tới, thấy Trần Phương trở lại, kỳ quái hỏi "Trần Phương, người không ở bệnh viện, trở lại làm gì?"

"Vệ đông, Diệp Thu cũng trở lại!"

Trần Phương vừa mới nói xong, lá vệ đông đã thấy Diệp Thu.

Buổi chiều thời điểm, lá vệ đông đã thấy Diệp Thu,

Cảm giác con trai cùng lúc trước có chút biến hóa. Nhưng là, hấn kỳ quái, không phải là còn thiếu bệnh viện mấy trăm ngàn sao?

Thế nào bây giờ bệnh viện để cho Diệp Thu xuất viện?

"Thế nào bệnh viện tha các người đi?" Lá vệ đông hỏi.

"Vệ đông, ngao mạn chậm cùng người nói."

Trần Phương nói.

Diệp Thu nắm kia túi lớn quần áo và túi lớn trái cây, hướng cháo bột tiệm đi vào, bây giờ cháo bột trong điểm có hai cái cô gái trẻ tuổi ở bên trong bận rộn.

Kia hai cái cô gái trẻ tuổi, đều là buộc lên khăn choàng làm bếp, mang tay tay áo.

Cái tuổi đó so với Diệp Thu lớn hơn vài tuổi cô gái trẻ tuổi, từ kia miêu điều vóc người đến xem, chính là một cái mười phần mỹ nữ, ngay mặt nhìn sang, trong suốt sáng ngời đồng tử, cong cong mày liễu, lông mi thật dài hơi rung động, hơi nước Bạch Vụ xuống, trắng nõn không tỳ vết da thịt lộ ra nhàn nhạt Hồng Phấn, không có chút nào so với Diệp Thu ở bệnh viện gặp phải cái đó Phó thị trưởng thiên kim phải kém.

Nhưng là, để cho người cảm thấy rất đáng tiếc, nàng đi bộ là khắp khềnh, cho nên hẳn bị phụ cận người coi là quẹo chân mỹ nữ.

Diệp Thu biết, đây là hán nguyên lai cổ thân thể kia chủ nhân tỷ tỷ, kêu Diệp Tuyết, từ nhỏ bởi vì bệnh bại liệt trẻ em, không có chữa khỏi lưu lại hậu di chứng.

Về phần một người khác tuổi tác cùng hẳn nhìn không sai biệt lắm cô gái trẻ tuổi, tướng mạo cũng rất phổ thông, là cùng một cái tiểu khu ở cần gì phải đồ phu con gái cần gì phải tiểu Thanh.

Diệp Thu đứng ở nơi đó nhìn Diệp Tuyết cùng cần gì phải tiểu Thanh ở đó bận rộn thời điểm, hẳn đều một ít ngượng ngùng.

Chờ đến Diệp Tuyết cho một người trẻ tuổi xào một phần, nhìn ra, vừa mới bắt đầu, còn tưởng rằng là một người khác khách hàng muốn xào bột.

Không nghĩ tới, thấy là em trai.

"Diệp Thu, ngươi tại sao trở về? Ngươi khỏi bệnh?"

Diệp Tuyết vội vàng từ bên trong ra đến xem hỏi hẳn, từ Diệp Tuyết kia vội vàng trong đôi mắt, nhìn ra được nàng thật đối với (đúng) người em trai này rất quan tâm.

Diệp Tuyết là từ nhỏ cũng bởi vì bệnh bại liệt trẻ em lưu lại hậu di chứng, đưa đến đi bây giờ đường, chân thấp chân cao, bây giờ từ bên trong đi ra thời điểm, đồng dạng là như vậy.

Nhưng là, hơn mười năm, Diệp Tuyết đã phi thường thói quen.

Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ bị đụng vào Kim Lăng bệnh viện nơi đó tiếp nhận chữa trị thời điểm, Diệp Tuyết có quá khứ xem qua mấy lần, nhưng là, bởi vì một mặt phải chiều cô cháo bột tiệm làm ăn, một mặt là bởi vì nàng chân đi bộ không có phương tiện, cho nên đi nơi đó số lần cũng không phải là rất thường xuyên.

Nhưng là, nàng đối với (đúng) lại là phi thường quan tâm Diệp Thu, vẫn rất lo lắng Diệp Thu tai nạn xe cộ sau sẽ lưu lại giống như nàng bây giờ như vậy hậu di chứng.

"Chị, ta không sao."

Diệp Thu nói.

Ở thiên đình Ngự Y Phủ thời điểm, rất nhiều thành thực tiên nữ ngược lại muốn làm tỷ tỷ của hẳn, nhưng là, hẳn không đáp ứng. Hiện tại đến cái thế giới này, Diệp Thu có một cái như vậy quan tâm thân tỷ tỷ của hẳn, dĩ nhiên là thật cao hứng.

Diệp Tuyết trên dưới quan sát Diệp Thu, lại vừa là sờ này, lại vừa là sờ nơi đó, ở xác nhận em trai thật không sau đó, nàng rốt cuộc có thể yên tâm lại.

Cần gì phải tiểu Thanh vừa mới thấy Diệp Thu lúc trở về, giống vậy đang quan sát Diệp Thu, nhưng là, Diệp Thu tựa hồ không có liếc nhìn nàng một cái.

Lấy trước kia cái Diệp Thu, cùng nàng không có nói lời gì, bây giờ Diệp Thu hay lại là như vậy.

Ở bên ngoài Than nướng lá vệ đông nghe được Trần Phương nói đến Diệp Thu buổi tối thật cho cái đó Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh, hơn nữa đem trị hết bệnh, còn để cho Phó thị trưởng thay hẳn đóng kia mấy trăm ngàn chi phí thời điểm, lá vệ đông vẫn còn có chút không thể tin được là hẳn cái đó phế vật như thế con trai làm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11: gia cảnh

Những ngày gần đây, lá vệ đông là Diệp Thu kia thiếu bệnh viện chi phí, đi tìm ngân hàng thế chân, hoa nhiều thời gian như vậy dưới tình huống, ngân hàng đến bây giờ cũng không có đem những tiền kia đánh tới.

Hắn không nghĩ tới, Diệp Thu lại cho Phó thị trường thiên kim chữa bệnh, hơn nữa chữa khỏi bệnh, ngược lại miễn xuống kia mấy trăm ngàn chi phí.

Này, đây thật là hắn đưa con trai kia sao?

Lá vệ đông có chút không dám tin tưởng.

Nhưng là, hắn biết rõ, chính hắn một con trai thành tích phi thường kém, càng không cần phải nói học qua y thuật.

Lá vệ đông thật sự là có chút, kia mấy trăm ngàn không cần, ngược lại thoáng cái lòng ra một hơi thở.

Ở rạng sáng hai giờ bên cạnh (trái phải), bận rộn một ngày cháo bột tiêm, rốt cuộc có thể quan môn đóng tiệm đi về nghỉ.

Từ buổi sáng bốn giờ hơn, lá vệ đông liền đứng lên đến chợ rau mua thịt mua thức ăn, sau đó hơn năm giờ, Trần Phuong cùng Diệp Tuyết giúp bận rộn làm điểm tâm.

Ở Diệp Thu còn không có xảy ra tai nạn xe cộ trước, bởi vì hắn thành tích học tập quá kém, Diệp Thu cha mẹ cũng không có nghĩ qua hắn có thể thi lên đại học, cho nên, hơn năm giờ cũng là gọi hắn dậy làm điểm tâm.

Cho tới làm điểm tâm đến buổi sáng hơn sáu giờ, hắn quần áo vẫn còn có chút dầu mỡ, sau đó mới đi Giang Bắc ba trên trung bình giờ học.

Bữa ăn sáng thời gian kéo dài đến buổi sáng hơn tám giờ, sau đó từ hơn chín giờ bắt đầu, tiến hành cháo bột làm ăn, sau đó đến mười giờ sáng lái nhiều mới làm khoai xan làm ăn, thẳng đến hơn hai giờ chiều.

Đoạn thời gian này, đều là lá vệ đông cùng Trần Phuong, còn có Diệp Tuyết đang bận rộn.

Ở hơn hai giờ chiều không có khách trong lúc, lá vệ đông cùng Trần Phuong, hoặc là Diệp Tuyết, có thể thay phiên nghỉ ngơi một chút, sau đó đến năm giờ chiều nhiều, lại bắt đầu tiến hành cháo bột làm ăn cùng với com tỏi khoai xan.

Sau đó đến tới bảy tám điểm, lá vệ đông Than nướng làm ăn lại .

Cháo bột tiêm làm ăn đều là lời ít tiêu thụ mạnh, kiếm không bao nhiêu tiền, khả năng sáng sớm đi xuống, bốn người làm điểm tâm cũng kiếm không hai trăm nguyên.

Ngày lại một ngày, năm lại một năm, lá vệ đông một nhà cùng cháo bột tiêm nơi này đều là như vậy, mặc dù là rất khổ cực, nhưng là, lá vệ đông cảm thấy thời gian còn không có trở ngại.

Hiện tại đang bận rộn đến bây giờ, lá vệ đông cùng Diệp Tuyết cũng sức cùng lực kiệt, đặc biệt là Diệp Tuyết, đi bộ hay lại là chân thấp chân cao, Diệp Thu đều cảm thấy nặng không dễ dàng.

Lấy trước kia cái Diệp Thu, vẫn luôn là rất trầm mặc, trừ lớp học kia hai tên nam sinh bên ngoài, cơ hồ không có và những người khác nói chuyện phiếm, bao gồm cha mẹ mình cùng tỷ tỷ.

Bây giờ thấy tỷ tỷ đem buộc lên khăn choàng làm bếp cời ra, còn có kia hai cái ống tay áo, cũng là lấy xuống, chuẩn bị cảm lại nhà giặt rửa, làm xong một ngày sống, phía trên đều là những thứ kia dầu bóng mỡ.

"Chị, ta công ngươi trở về đi thôi!" Thấy Diệp Tuyết chân thấp chân cao đất đi bộ, Diệp Thu đột nhiên dừng lại nói.

"Công ta? Diệp Thu, ngươi xảy ra tai nạn xe cộ vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, thế nào vác tỷ tỷ ta?" Diệp Tuyết kỳ quái hỏi.

Nàng vẫn luôn rất quan tâm người em trai này, chẳng qua là, trước, Diệp Thu tựa hồ không có cùng nàng chuyển lời mà thôi.

Đây cũng là ở Diệp Thu học xong THCS, cao hơn bên trong tới nay cứ như vậy.

Hắn cũng không biết có phải hay không là nghe được bạn cùng lớp nói đến hắn có một cái quẹo chân tỷ tỷ, cho nên mới từ từ xa lánh nàng người tỷ tỷ này!

Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu lại chủ động muốn công nàng trở về, Diệp Tuyết thật lộ ra phi thường kinh ngạc!

"Tỷ tỷ, ta đã không việc gì!"

Diệp Thu nói.

Diệp Tuyết còn có chút không tin, hơn nữa, nàng rất rõ ràng bản thân mấy năm nay bởi vì quẹo chân mang đến thống khổ và không có phương tiện, nàng không hy vọng em trai cũng hạ xuống như vậy hậu di chứng.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu nhưng là không cho Diệp Tuyết nói nhiều, trực tiếp khom người ngồi xuống, sau đó cồng lên Diệp Tuyết, ở Diệp Tuyết kêu lên một tiếng thời điểm, Diệp Thu đã cồng lấy sau lưng hấn hướng ở cũ tiểu khu trở về.

Chính ở phía sau đi theo cần gì phải tiểu Thanh, thấy Diệp Thu như vậy, cảm giác có chút là lạ.

Đang ở đóng cửa tiệm lá vệ đông cùng Trần Phương thấy như vậy một màn thời điểm, đồng dạng là càng kinh ngạc.

Diệp Thu cùng cha mẹ, tỷ tỷ ở đây cái cũ tiểu khu lúc trước xưởng dệt góp vốn xây cũ phòng.

Đến bây giờ đã có hai mươi lăm năm.

Cho nên, cái này cũ tiểu khu nhà lầu, chẳng những không có thang máy, càng không có lực hóa, chỉ có một không là rất lớn sân, mà cũ giáo khu mấy tòa nhà phòng vách tường đã biến thành bìa biến thành đen, thậm chí một ít tường ngoài đã rụng.

Nhưng là, đối với nơi này tiểu khu ở người mà nói, bọn họ đáng giá tiền nhất sợ là liền một bộ này nhà ở.

Diệp Thu cồng lấy sau lưng đại khái đi mười lăm phút, rốt cuộc đi tới nơi này cái xưởng dệt cũ cửa tiểu khu, cửa là không có có an ninh nhìn, đều là mở cửa trực tiếp liền đi vào.

Diệp Thu cùng cha mẹ ở là B tòa năm tầng số 503 phòng, cần gì phải tiểu Thanh cùng cha mẹ của nàng ở tại D tòa bên kia.

Bây giờ đi vào bên trong, Diệp Thu trực tiếp cồng lấy sau lưng tỷ tỷ đến B tòa nhà xuống, chỉ có thể đi thang lầu đi lên.

Bây giờ Diệp Thu chỉ là phạm nhân thể xác, không còn là nguyên lai Ngự Y giới cái đó tiên y, hơn nữa, nguyên lai cái đó Diệp Thu thể chất thật sự là quá kém.

Diệp Thu cồng lấy sau lưng Diệp Tuyết đi mấy trăm mét liền mệt mỏi thành như vậy!

Nhìn Diệp Thu đáng vẻ, Diệp Tuyết trong lòng có chút không nói ra làm rung động, nói "Diệp Thu, ngươi thả ta xuống, chính ta đi thang lầu đi lên là được."

Thang lầu này, từ trên xuống dưới, Diệp Tuyết cũng đi vài chục năm, ở nàng khi còn bé, cha mẹ sẽ còn cồng lấy sau lưng nàng, nhưng là, ở nàng đọc tiểu học sau, cha mẹ ngày mai cũng bận rộn như vậy, cũng chưa có lại cồng qua nàng bên trên xuống thang lầu.

Cho nên, lần này Diệp Thu cồng lấy sau lưng nàng, là nàng lớn lên tới nay, lần đầu tiên có đen đùi như vậy đến nàng.

"Tỷ tỷ, ta cồng ngươi đi lên."

Diệp Thu nói.

Đứng ở bên ngoài nhìn cần gì phải tiểu Thanh, chính ở chỗ này nhìn.

Diệp Tuyết có chút ngượng ngùng, nhìn về phía cần gì phải tiểu Thanh nói "Tiểu Thanh, rất khuya, tối nay ngươi cũng khổ cực thời gian dài như vậy, trở về tắm rửa nghỉ ngơi đi."

Cần gì phải tiểu Thanh ra sao đồ phụ con gái.

Cần gì phải đồ phụ vợ chồng nguyên lai cũng là xưởng dệt công nhân, sau đó tiến vào lò sắt sinh, sau đó buổi tối bốn giờ hơn đứng lên kéo một con hoặc là hai đầu heo đến chợ rau bán.

Cần gì phải tiểu Thanh không có học xong THCS, hãy cùng ở cần gì phải đồ phụ bên cạnh hỗ trợ bán thịt heo, cho tới bây giờ.

Bất quá, bán thịt heo là buổi sáng cùng buổi chiều bận rộn nhất, sau đó đến tối bảy tám điểm liền không sai biệt lắm bán xong.

Bán xong những thứ kia thịt heo sau, cần gì phải tiểu Thanh cũng sẽ đến cháo bột tiệm nơi đó giúp Diệp Tuyết.

Nhưng là, trong này là có nguyên nhân.

Diệp Thu không có nhìn về phía cần gì phải tiểu Thanh, mà là nghỉ ngơi một hồi, cồng lấy sau lưng Diệp Tuyết hướng trên lầu đi lên.

Một bước, một bước, trải qua không sai biệt lắm năm phút, rốt cuộc cồng lấy sau lưng Diệp Tuyết đi tới 503 cửa phòng, Diệp Thu đem tỷ tỷ buông xuống thời điểm, Diệp Tuyết còn lờ mờ hấn một cái nói "Mới vừa rồi ngươi đen đùi như vậy ta, tiểu Thanh khẳng định ghen."

"Tỷ tỷ, ta cùng tiểu Thanh không liên quan."

Diệp Thu nói.

Diệp Thu rất rõ, bởi vì nguyên lai cổ thân thể kia chủ nhân Diệp Thu, thành tích không được, cha mẹ cũng liền thật sớm cho hắn tìm giới một cái tương lai con dâu.

Mà lá vệ đông vợ chồng cùng cần gì phải đồ phụ vợ chồng quan hệ lại thích, cần gì phải tiểu Thanh cũng là đọc không sách, cứ như vậy hai đi, sẽ để cho tư để hạ chuẩn bị để cho Diệp Thu học xong trung học đệ nhị cấp sau, hai người đến kết hôn tuổi tác, để cho Diệp Thu cùng cần gì phải tiểu Thanh kết hôn.

Còn có một người khác rất nguyên nhân trọng yếu.

Mặc dù Diệp Tuyết dung mạo rất đẹp đẽ, cũng có người muốn nàng, nhưng là, lá vệ đông vợ chồng rất rõ, nếu như Diệp Tuyết đến những người ta đó, bởi vì quẹo chân nguyên nhân, nhất định sẽ bị người bắt nạt. Cho nên, còn không bằng để cho Diệp Tuyết không lấy chồng, cả đời ở nhà.

Như vậy sau này Diệp Thu cùng cần gì phải tiểu Thanh sau khi kết hôn, Diệp Tuyết cũng có người chiều cố.

Diệp Thu lòng cha mẹ nghĩ, lấy trước kia cái Diệp Thu tựa hồ là tỉnh tỉnh mê mê, nhưng là, cũng không để ý tới. Bây giờ, cái này Diệp Thu đã không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu, hắn làm sao có thể tiếp nhận được (phải) cha mẹ như vậy hôn nhân an bài đây?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: 2 sự kiện

Diệp Thu thấy tỷ tỷ chân thấp chân cao đất hướng gian phòng của mình trở về thời điểm, hắn biết, tối nay phải đem tỷ tỷ chân chữa khỏi mới được.

Bây giờ Diệp Thu hướng cái kia gian phòng đi tới, đẩy cửa ra, đi vào bên trong, vừa mới bắt đầu, còn tưởng rằng hơn một tháng không có ở, bên trong nhất định là có một cỗ mùi mốc.

Hơn nữa, bây giờ chính là mưa dầm mùa.

Không nghĩ tới, bây giờ đi vào, phát hiện bên trong không nhiễm một hạt bụi.

Diệp Thu đoán được, hắn là tỷ tỷ Diệp Tuyết mỗi ngày giúp hắn quét sạch sẽ. Dù sao, mẹ Trần Phương ở bệnh viện phụng bồi hắn, mà cha lá vệ đông bình thường cũng sẽ không làm những chuyện này.

Diệp Thu nhìn sang, cùng hắn dung hợp cái đó Diệp Thu trí nhớ không sai biệt lắm, bên trong một tấm cũ giường gỗ, trên giường gỗ có màn, còn có chăn, gối.

Đang đến gần cửa sổ địa phương, có một cái bàn, không phải là bàn máy tính cái loại này, bây giờ trên bàn có thật nhiều sách vở, đều là trung học đệ nhất cấp và trung học đệ nhị cấp một ít thư tịch, mặt trên còn có một máy cũ để bàn máy tính.

Dựa theo Diệp Thu cái đó trí nhớ, máy này máy vi tính cũ, hay lại là ban đầu Diệp Thu thi đậu trọng điểm thời cấp ba, cha đưa cho hắn lễ vật.

Không nghĩ tới, trung học đệ nhị cấp ba năm qua, hắn thành tích nhưng là càng ngày càng kém, đưa đến lá vệ đông đối với hắn là càng ngày càng thất vọng.

Diệp Thu dựa theo trí nhớ, mở máy vi tính ra sau, phát hiện quả thật có thể lên lưới, để cho hắn không nghĩ tới là, nguyên lai cái đó Diệp Thu trừ tự ti, hèn yếu, nhất gan bên ngoài, lại rất bí bách tao, ở trong máy vi tính, lại len lén cất giấu 5G màn ảnh nhỏ, nhìn hắn bình thường trở lại, đều là len lén đóng cửa lại nhìn lên những thứ này màn ảnh nhỏ.

Diệp Thu dựa theo nguyên lai cái đó Diệp Thu trí nhớ thả về, cùng hắn tương tượng bên trong không sai biệt lắm.

Về phần còn lại, Diệp Thu có phát hiện không cái gì.

Hiện tại hắn đem mình từ bệnh viện mang về quần áo buông xuống, mới vừa vừa mới chuẩn bị đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, lá vệ đông cùng Trần Phương đã trở lại.

Thấy lá vệ đông căn phòng ánh đèn hay lại là mở ra, Trần Phương qua tới hỏi "Diệp Thu, người vẫn chưa ngủ sao?"

"Mẹ, ta còn chưa ngủ." Cùng Trần Phương sống chung hơn một tháng, Diệp Thu cùng người mẹ này đúng là thân cận rất nhiều, giống vậy đã ở trong lòng tiếp nhận người mẹ này.

Trần Phương đẩy mở cửa đi vào, nhìn nói với hấn "Rất khuya, người đi ngủ sớm một chút đi. Còn nữa, buổi sáng năm sáu điểm thời điểm, người không sử dụng đi tới cháo bột tiệm nơi đó hỗ trợ."

Lúc trước thời điểm, Trần Phương cùng lá vệ đông cũng gọi hấn đi qua hỗ trợ, chủ yếu vẫn là bởi vì Diệp Thu thành tích quá kém, hai người sợ hãi sau này Diệp Thu lại trở nên rất lười, không nuôi sống chính mình.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu vẫn còn cần đường bệnh, Trần Phương Tự Nhiên để cho hấn ở nhà nghỉ ngơi.

"Mẹ, ta có chút chuyện muốn cùng người nói." Diệp Thu nói.

"Chuyện gì?" Trần Phương sờ một cái Diệp Thu tóc nói.

"Có hai chuyện."

"Chuyện thứ nhất, ta có thể đem tỷ tỷ trị hết bệnh, để cho nàng đùi phải hoàn toàn có thể giống như người bình thường như vậy đi bộ!" Diệp Thu nói.

"Thật?" Trần Phương sau khi nghe vẫn là rất kinh ngạc.

Năm đó, ở Diệp Tuyết hay lại là bốn năm tuổi thời điểm, khi đó, bệnh bại liệt trẻ em phi thường lưu hành, mà Diệp Tuyết bị cuốn hút sau, cho dù trải qua chữa trị, đùi phải hay lại là lưu lại hậu di chứng, đưa đến đùi phải gót chân nhỏ bé, hoàn toàn không có khí lực, đi bộ thì sẽ đưa đến chân thấp chân cao.

Từ Diệp Tuyết có bệnh kia sau, lá vệ đông cùng Trần Phương một mực mang theo Diệp Tuyết đến bệnh viện chữa trị, cho tới sau này bệnh viện thầy thuốc nói không trị hết thời điểm, hai người mới thả khí.

Con gái Diệp Tuyết là đáng đáp càng ngày càng đẹp đẽ, nhưng là, đùi phải là quẹo, âm thầm bị người cười nhạo là quẹo chân Công Chúa, nàng này làm mẹ cũng không chịu nổi.

Diệp Tuyết đang học tiểu học cùng THCS thời điểm, thành tích vẫn luôn rất tốt, nhưng là, cho dù ở trong trường học, kia bình thường trên dưới giờ học cũng là phi thường không có phương tiện, hơn nữa, phía sau chung quy là có người đang cười nhạo những thứ kia, đưa đến Diệp Tuyết không có thi trung học cũng chưa có lại đọc, trở lại ở cháo bột tiệm hỗ trợ làm việc.

"Mẹ, ta làm sao biết gạt người chứ? Hơn nữa, buổi chiều thời điểm, người đã thấy, ta giúp Phó thị trưởng thiên kim chữa khỏi bệnh."

Về điểm này,

Trần Phương dĩ nhiên là nhớ rất rõ ràng.

Nếu là như vậy, Trần Phương cảm thấy đây là tối vui vẻ một chuyện.

"Đây là chuyện tốt a, chờ một lát ta và cha người nói." Trần Phương nói.

"Một chuyện khác, ta cũng nghĩ thế cần gì phải tiểu Thanh chuyện." Diệp Thu nói.

Dù sao, hiện tại hấn đã không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu. Nhưng là, hấn biết, chuyện này sớm muộn cũng phải nói rõ ràng, còn không bằng mau sớm nói ra.

"Tiểu Thanh có chuyện gì à?" Trần Phương kỳ quái hỏi.

"Mẹ, ta không có xảy ra tai nạn xe cộ trước, vẫn là tỉnh tỉnh mê mê, nhưng là, ta biết người và ta ba, tốt với ta, sợ ta sau này cưới không được vợ, cho nên thật sớm cùng cần gì phải đồ phụ nói tốt, để cho ta học xong trung học đệ nhị cấp sau, cùng cần gì phải tiểu Thanh kết hôn."

Diệp Thu vừa mới nói xong thời điểm, Trần Phương đã minh bạch.

Nàng không nghĩ tới, nàng trước đều cảm thấy đứa con trai này đần độn, tựa hồ cái gì cũng không minh bạch, không nghĩ tới, hiện tại cũng minh bạch.

"Người nói tiếp." Trần Phương nói.

"Nhưng là, người biết, tiểu Thanh không phải là ta thích loại hình, ta sau này cũng không khả năng cùng nàng kết hôn. Cho nên, bây giờ muốn cho người com sáng cùng cần gì phải tiểu Thanh, cùng với cha mẹ của nàng nói rõ ràng, không để cho nàng lại làm đến cháo bột tiệm nơi đó hỗ trợ, đến lúc đó thiếu nhiều người hơn tình, nhà chúng ta khó trả."

Cần gì phải tiểu Thanh từ ba năm trước đây bắt đầu, nàng nghe theo cha mẹ ý kiến, chờ đến Diệp Thu học xong trung học đệ nhị cấp liền cùng Diệp Thu kết hôn, cũng liền đem mình làm Diệp Thu tương lai con dâu, cho nên, bình thường lúc tan việc, hoặc là chỉ cần có thời gian, cũng sẽ đến cháo bột tiệm

nơi đó hỗ trợ.

Những việc này, ở xưởng dệt tiểu khu nơi này, thậm chí ở hanh nguyên đền thờ đi vào kia cái trong hẻm nhỏ, rất nhiều người đều biết.

"Diệp Thu, người thật là nghĩ như vậy?" Trần Phương hỏi.

Bây giờ nàng không nghĩ tới, Diệp Thu cũng biết nhiều như vậy? Vậy tại sao xảy ra tai nạn xe cộ lúc trước sau khi, không có cùng nàng nói, hiện tại cũng qua ba năm.

"Mẹ, ta chính là nghĩ như vậy." Diệp Thu nói.

"Tốt lắm, ta và cha người nói trước." Trần Phương nói.

Vốn là nàng cho là mình rất biết đứa con trai này, bây giờ nhìn lại, Trần Phương biết, chính mình đối với (đúng) đứa con trai này không có chút nào biết.

Nhưng là, tại sao trước đứa con trai kia cho nàng cảm giác chính là như vậy đây? Bây giờ xảy ra tai nạn xe cộ sau, Diệp Thu cho nàng cảm giác lại vừa là có lớn như vậy biến hóa đây!

"Vậy còn có những chuyện khác sao?" Trần Phương hỏi.

"Không việc gì, ta một hồi cho tỷ tỷ chữa bệnh, để cho nàng bắt đầu từ ngày mai lúc tới sau khi, không cần lại rẽ chân đi bộ." Bây giờ Diệp Tuyết đã tại tắm

Diệp Thu muốn cho Diệp Tuyết sau khi tắm xong, đến lúc đó trị liệu cho nàng thêm đùi phải.

Trần Phương hướng phòng khách đi ra ngoài, lá vệ đông chính một mời ngồi ở chỗ đó uống trà, thấy Trần Phương đi ra, hỏi "Diệp Thu ngủ?"

"Còn không có. Vệ đông, ta cảm giác Diệp Thu biến hóa rất nhiều." Trần Phương nói.

"Còn chưa phải là kia hùng dạng, biến hóa cái gì biến hóa?" Diệp Thu ở lá vệ đông trong ấn tượng, thủy chung là cái đó tự ti, hèn yếu, nhát gan sợ phiền phức, thành tích rất kém cỏi, bình thường gặp được hấn đều không dám ngẩng đầu nhìn hấn phẩy vật con trai.

Chẳng qua là, lần này Diệp Thu lại cho cái đó Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh, thật ra khiến hấn có chút kinh ngạc.

Hấn còn đang suy nghĩ, lại khoản tiền kia đã không cần giao cho bệnh viện, vậy từ ngân hàng thế chân vay tiền có hay không không cần lại lấy ra?

Dù sao, một trăm ngàn nguyên thế chân vay tiền, đến lúc đó mỗi tháng còn phải còn lợi tức.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: tiểu nhi tề đại hậu di chứng

Trần Phương ở phòng khách nơi đó cùng lá vệ đông nói đến Diệp Thu vừa mới nói hai chuyện kia, trên thực tế, đến bây giờ, lá vệ đông vẫn là rất hoài nghi, Diệp Thu thế nào đem Kim Lăng bệnh viện những thầy thuốc kia cũng không có chữa khỏi Phó thị trưởng thiên kim, Diệp Thu nhưng là chữa lành.

Nếu như Diệp Thu có thể đem Diệp Tuyết trị hết bệnh, hấn mới hoàn toàn tin tưởng Diệp Thu thật biết y thuật.

"Vậy thì nhìn một chút hấn là có hay không biết y thuật?" Lá vệ đông nói.

Đại khái nửa giờ sau, Diệp Tuyết đã tắm xong, đang chuẩn bị trở về phòng cảm hóng gió ống thổi khô tóc, ngủ một giấc thật ngon thoi điểm, thấy Trần Phương đẩy cửa ra đi tới.

"Mẹ, còn có chuyện gì sao?" Diệp Tuyết hỏi.

"Đệ đệ của người nói có thể đem người trị hết bệnh, hấn một sẽ tới trị bệnh cho người!" Trần Phương nói.

"Làm sao có thể?" Diệp Tuyết hỏi.

Mặc dù đang vừa mới trở về thời điểm, Diệp Thu cũng lấy sau lưng nàng trở lại, để cho Diệp Tuyết đối với (đúng) người em trai này ấn tượng có chút thay đổi. Nhưng là, nàng đối với chính mình đùi phải rất rõ, điều này sao có thể chữa thật tốt đây?

Trần Phuong cùng Diệp Tuyết nói đến Diệp Thu ở Kim Lăng bệnh viện nơi đó đem Phó thị trưởng thiên kim trị hết bệnh thời điểm, Diệp Tuyết tựa hồ cũng là cảm thấy rất kinh ngạc.

Diệp Tuyết còn đang suy nghĩ thời điểm, Diệp Thu đã đi tới.

"Tỷ tỷ, ta hiện buổi tối liền đem ngaoi đùi phải chữa lành, sau đó vứt bỏ ba tong, ngày mai thời điểm, liền có thể giống như người bình thường như vậy đi bộ." Diệp Thu nói.

"Thật?" Diệp Tuyết vẫn còn có chút không thể tin được.

Diệp Thu chính là ngồi ở Diệp Tuyết bên cạnh, để cho nàng đem đùi phải cho nâng lên, bây giờ Diệp Tuyết mặc một bộ quen cũ quần áo ngủ, ngồi ở trên giường.

Thấy em trai thật là cho mình chữa bệnh thời điểm, Diệp Tuyết hay lại là không nghĩ ra.

Hơn nữa, dưới cái nhìn của nàng, Diệp Thu muốn trị bệnh, kia cảm thứ gì tới chữa bệnh à?

Ở Kim Lăng bệnh viện thời điểm, Trần Phuong thấy Diệp Thu cảm là Ngân Châm, bây giờ Diệp Thu ngay cả Ngân Châm cũng không có.

"Mẹ, ngaoi đi ra ngoài trước, rất nhanh ta sẽ để cho tỷ tỷ tốt." Nếu như vậy, Trần Phuong trước ra đến bên ngoài phòng, đóng cửa lại.

Lá vệ đông nguyên lai còn muốn vào tới xem một chút, nhưng là, bây giờ Trần Phuong đều bị gọi ra, hai người chỉ có thể ở bên ngoài kiên nhẫn chờ.

Mấy năm nay, hai người đối với (đúng) Diệp Tuyết đùi phải tình huống, đã chết tâm.

Bây giờ hai người ngược lại có chút mong đợi.

Diệp Thu đem tỷ tỷ đùi phải thả vào hán trên đầu gối, thấy Diệp Tuyết chân trái là cùng người bình thường như thế, cho nên nhìn rất trắng nõn, lớn bằng là như thế.

Nhưng là, Diệp Tuyết đùi phải thì bất đồng, đùi phải bắp chân, cùng với gót chân nơi đó, là bởi vì bệnh bại liệt trẻ em đưa đến lưu lại hậu di chứng, nơi đó xuất hiện nghiêm trọng bắp thịt héo rút, cùng với khớp xương biến hình, bởi vì loại tình huống này, đưa đến Diệp Tuyết đùi phải hoàn toàn liền không có khí lực, không sai biệt lắm cùng phế bỏ đùi phải không sai biệt lắm, bình thường đi bộ chỉ có thể thông qua ba tong duy trì thăng bằng tới đi bộ.

Diệp Tuyết nhìn tới thời điểm, thấy Diệp Thu chẳng qua là đang nhìn nàng đùi phải.

Bởi vì bình thường Diệp Tuyết lượng công việc vẫn là rất đại, hơn nữa, người bình thường nào có như vậy chú ý, cho nên, bây giờ Diệp Thu phát hiện, tỷ tỷ lòng bàn chân có rất dày kén, ngoài ra, còn có một Cổ mùi là lạ, đây là bởi vì một ngày 24h đều mặc giày vải cùng vớ nguyên nhân.

"Diệp Thu, có phải hay không ta chân rất thú?" Diệp Tuyết hỏi.

"Không có." Diệp Thu nói.

Điều này cũng không có gì.

Ở cẩn thận tra rõ Diệp Tuyết đùi phải bởi vì bệnh bại liệt trẻ em đưa đến lưu lại hậu di chứng sau, Diệp Thu nói "Tỷ tỷ, ngaoi trước nhắm hai mắt lại, rất nhanh ngaoi đùi phải thì không có sao."

Diệp Tuyết có chút mong đợi, cũng là có chút khẩn trương nhắm hai mắt lại.

Lúc này, Diệp Thu tay phải nhẹ nhàng thả vào Diệp Tuyết đùi phải bắp chân bộ, giống như nhẹ nhàng quét qua, còn có nàng gót chân nơi đó, nhẹ nhàng quét qua.

Nhắm hai mắt Diệp Tuyết không có cảm giác được cái gì khác thường, chẳng qua là ở Diệp Thu nói "Tỷ tỷ, có thể."

Diệp Tuyết mở hai mắt ra thời điểm, phát hiện nguyên lai mình kia xấu xí đùi phải, nguyên lai kia bắp thịt héo rút, thậm chí vằn vẹo biến hình đùi phải,

Bây giờ thì đã hoàn toàn khôi phục, nhìn cùng bình thường chân trái hoàn toàn không sai biệt lắm.

Điều này sao có thể?

Chẳng lẽ mình đang nằm mơ sao?

Diệp Tuyết không thể tin được, cẩn cẩn chính chính mình môi, nàng cảm giác đau đớn, chờ đến nàng nhắm hai mắt lại, lại mở hai mắt ra thời điểm, phát hiện

mình đùi phải thật cùng chân trái như thế.

Đây là thật!

Cái này không thể nào là mộng!

"Diệp Thu, đây là thật sao?" Diệp Tuyết kinh ngạc hỏi.

"Tỷ tỷ, nhĩ thử một lần cũng biết?" Diệp Thu cười cười nói.

Ở Diệp Tuyết đứng lên, sau đó thử dùng đùi phải giẫm đạp sàn nhà đi bộ thời điểm, vừa mới bắt đầu, có chút không thích ứng, dù sao, sắp tới hai mươi năm, nàng cũng chưa từng thử qua dùng đùi phải đi bộ, bây giờ nàng phát hiện thật có thể, hơn nữa, cùng chân trái là như thế.

Diệp Tuyết hưng phấn đi rất nhiều vòng, một mực không dừng được, ở cảm giác chính mình đùi phải thật hoàn toàn kháng phục sau, mới dừng lại nói "Diệp Thu, ngươi vừa mới làm sao chữa? Tại sao ta không có cảm giác? Chẳng lẽ ngươi sẽ biến ma thuật?"

"Tỷ tỷ, ta chữa trị tương đối đặc thù, không cần mượn được vật những thứ kia. Bất quá, đây nhất định là thật, cũng không phải là biến ma thuật." Diệp Thu nói.

Ngoài cửa lá vệ đông cùng Trần Phương một mực ở nghe, xác nhận Diệp Tuyết thật tốt thời điểm, hai người đẩy mở cửa đi vào, thấy Diệp Tuyết đùi phải thật cùng chân trái là như thế, nơi đó đã không nhìn ra là bệnh bại liệt trẻ em lưu lại một điểm hậu di chứng.

Lúc này, Trần Phương lần nữa cảm thấy phi thường kinh ngạc, giống như Diệp Thu ở bệnh viện nơi đó, cho cái đó Phó thị trưởng thiên kim chữa trị hết bệnh như vậy.

Lá vệ đông giống vậy không dám tin tưởng nhìn một màn này!

Chẳng lẽ vừa mới Trần Phương nói với hắn đều là thật?

"Diệp Tuyết, ngươi đi bộ cho ba mẹ nhìn một chút?" Lá vệ đông nói.

Vô luận Diệp Tuyết là tiên chân trái, rồi đến chân phải, hay hoặc giả là trước chân phải, hay là trước chân trái đi bộ thời điểm, lá vệ đông cùng Trần Phương cũng phát hiện con gái đi bộ thật không có vấn đề.

Điều này nói rõ vừa mới đều là thật!

"Diệp Thu, ngươi làm sao làm được?" Lá vệ đông hỏi.

"Ba, đây là có kỳ nhân Dị Sĩ dạy ta y thuật, ngươi biết một điểm này là được." Diệp Thu nói.

Nếu là như vậy, lá vệ đông không có hỏi nhiều nữa. Bất quá, bây giờ lá vệ đông cùng Trần Phương đều là vô cùng hưng phấn, tàn phế hơn mười năm chân con gái, lại hoàn toàn kháng phục.

Chuyện này, sợ là truyền đi cũng không có người tin tưởng.

"Nếu là như vậy, ngày mai chúng ta cũng nghỉ ngơi một ngày, sẽ không đi cháo bột tiệm đi làm." Lá vệ đông nói.

Rất nhiều năm tư tưởng, đột nhiên thoáng cái không có, lá vệ đông cũng cảm giác mình dễ dàng rất nhiều.

Mà Trần Phương kéo lá vệ đông ly khai về căn phòng, dĩ nhiên là cùng lá vệ đông nói đến Diệp Thu vừa mới nói chuyện thứ hai.

Bây giờ cha mẹ không có ở nơi này, Diệp Tuyết trên dưới quan sát người em trai này, nàng vẫn là vô cùng hưng phấn, ôm lấy Diệp Thu nói "Diệp Thu, thật rất cảm ơn cảm ơn ngươi."

"Ngươi là chị của ta, còn phải cảm ơn ta sao?" Diệp Thu cười nói.

Diệp Tuyết không nhìn được ở Diệp Thu trên mặt hôn một chút, sau đó buông hắn ra nói "Em trai, ta muốn đi ngủ, ta nghĩ rằng ngày mai tỉnh dậy thời điểm, phát hiện đây không phải là nằm mơ."

Chương 14: Hồn Nguyên 5 Đế Quyết

Diệp Thu trở lại gian phòng của mình, đóng cửa phòng lại, đem ánh đèn đóng, cửa sổ bên ngoài ánh trăng chiếu vào, trực tiếp soi ở cái khuôn mặt kia gầy gò trên mặt.

Diệp Thu biết, nếu như mình chỉ là muốn không lý tưởng, bằng vào hán bây giờ y thuật, hán ở trên thế giới này, có thể sống đến mức tốt vô cùng.

Nhưng là, Diệp Thu càng muốn trở lại Thiên Đình Ngự Y giới, hán muốn gặp một lần cha, hán muốn gặp một lần Tô tự nhiên, hỏi nàng tại sao phải đối với hán như vậy?

Diệp Thu cũng biết, nếu mạng hán không có đến tuyệt lộ, đi tới trên cái thế giới này, nhất định phải ở trên thế giới này thật tốt chơi một chút.

Diệp Thu sờ một cái tay phải ngón út bên trên mang, một cái không rõ ràng, tương tự đen nhẵn ngọc, cảm giác có chút lạnh như băng, thật ra thì, này không phải bình thường chiếc nhẫn, mà là hán ở Ngự Y giới vô địch nhẫn trữ vật.

Ở Tiên Giới, phần lớn thần tiên đều có chính mình nhẫn trữ vật, bình thường đồ vật, cũng sẽ thả vào trong nhẫn chứa đồ.

Diệp Thu cũng có một cái như vậy nhẫn trữ vật, là hán lúc sinh ra đời sau khi, cha đưa cho hán lễ vật, một mực đeo rất nhiều năm.

Diệp Thu cảm giác này cái trữ vật giới là có linh khí, thậm chí hán phát hiện, lần này mình có thể hồn phách trọng sinh ở nơi này Diệp Thu trên người, còn may mà này cái trữ vật giới.

Đúng là hán trước khi chết, hồn phách tiến vào trong nhẫn chứa đồ, nhẫn trữ vật lại chuyển kiếp đến cái thế giới này, sau đó hán hồn phách trọng sinh ở tai nạn xe cộ chết đi Diệp Thu trên người.

Đêm đó, nguyên lai cổ thân thể kia xảy ra tai nạn xe cộ Diệp Thu, bây giờ Diệp Thu thông qua nhớ lại vẫn nhớ rất rõ ràng.

Hán và Tô tự nhiên mười giờ tối nhiều, xuống tự học, từ cửa trường học đi ra, chiếc kia không bằng số xe nhỏ, đầu tiên là sắp đánh về phía Tô tự nhiên thời điểm, Diệp Thu đem Tô tự nhiên đẩy ra đến một bên, hán bị chiếc kia không có treo bằng số xe xe nhỏ đụng vào, bay thẳng ra vài mét bên ngoài sau, chiếc kia xe nhỏ trở lại trở về quay xe, từ trên người hán nghiền mấy lần.

Chính là bởi vì như vậy, Diệp Thu bị đưa đến Kim Lăng bệnh viện phòng cấp cứu thời điểm, thật ra thì, cái đó Diệp Thu đã chết không thể chết lại.

Chỉ bất quá đúng lúc là bởi vì Diệp Thu hồn phách, vừa vận trọng sinh ở Diệp Thu thân thể, hơn nữa dựa vào một điểm cuối cùng Tiên Khí giữ được Diệp Thu toàn thân.

Dựa theo nguyên lai cái đó Diệp Thu thân thể, bị chiếc kia xe nhỏ qua lại nghiền sau, cơ hồ toàn thân gân cốt, lục phủ ngũ tạng, thậm chí, đầu toàn bộ đều bị nghiền nát.

Nếu như không phải là Diệp Thu hồn phách mang theo cuối cùng một tia Tiên Khí lần nữa đối với (đúng) cổ thân thể này tạo nên, sợ là lợi hại hơn nữa thấy thuốc cũng không cứu lại được hán.

Cho nên, đêm đó, hán đưa đến bệnh viện phòng giải phẫu, mặc dù phòng cấp cứu thầy thuốc, có làm giải phẫu, nhưng là, những thứ kia đều là rất mặt ngoài mà thôi.

Sẽ ở đó ngày thứ hai, Diệp Thu lần nữa tỉnh lại, trong đầu của hán, nhiều nguyên lai cái đó Diệp Thu ý thức cùng trí nhớ, thậm chí, để cho hán kinh ngạc hơn là, trong đầu của hán, rất nhiều nhiều không cùng người hồn phách ý thức cùng trí nhớ.

Đoạn thời gian đó, Diệp Thu một mực không hiểu rõ tình, hán chính là không biết mình rốt cuộc thế nào biến thành như vậy? Ngoài ra, hán càng không nghĩ ra, tại sao Tô tự nhiên sẽ đối với hán như vậy?

Thẳng đến chiều hôm qua, hán mới chân chân chính chính tỉnh lại tới, hán không thể lại như vậy đi xuống.

Bây giờ Diệp Thu nhẹ nhàng vuốt ve một quả này Hắc Ngọc nhẫn trữ vật, hán biết này mai trong nhẫn chứa đồ, có hán lúc trước thả ở bên trong số lớn Tiên Giới được liệu, còn có số lớn Tiên Đan, một ít Tiên Khí vân vân.

Nhưng là, hiện tại hán nhưng là không cảm ứng được nhẫn trữ vật, hán căn bản không mở ra nhẫn trữ vật, bất kỳ vật gì bên trong, hán không lấy được.

Dựa theo nguyên lai hán ở thiên đình Ngự Y giới thời điểm, hán là rất dễ dàng liền mở ra này cái trữ vật giới, bởi vì nhẫn trữ vật đã nhận chủ.

Không nghĩ tới, hiện tại ở nơi này nhẫn trữ vật thời khắc mấu chốt, bảo vệ hán hồn phách, hơn nữa để cho hán trọng sinh ở nơi này Diệp Thu trên người, nhẫn trữ vật nhưng là không mở ra.

Nhẫn trữ vật không mở ra, ý nghĩa bên trong những Tiên Đan đó, dù loại Linh Đan Diệu Dược cũng không lấy ra được.

Nguyên lai Diệp Thu còn muốn bồng vào trong nhẫn chứa đồ những đan dược kia, làm cho mình tu luyện có thể bay tốc độ tu luyện, sau đó đắc đạo thành tiên, lần nữa Phi Thăng xoay chuyển trời đất đỉnh.

Không biết sao,

Này nhẫn trữ vật không mở ra, tựa như cùng rõ ràng thấy một tòa bảo tàng, hần đều không mở ra, cảm không đi bên trong bảo tàng như thế!

Diệp Thu biết, hần chỉ có thể nghĩ (muốn) những biện pháp khác.

Hần nguyên lai ở thiên đình thời điểm, bởi vì cha đã là Tiên Quân, hần ra đời chính là thần tiên, hơn nữa đã là Địa Tiên, so với những Tán Tiên đó cao cấp nhiều lắm, căn bản cũng không cần lại đi tu luyện.

Bây giờ, hần nhưng là một người bình thường được (phải) lại người bình thường thể xác, chỉ có thể y theo dựa vào chính mình, từng bước từng bước tu luyện đột phá mới có thể lại Phi Thăng trở lại Thiên Đình.

Hần ở Kim Lăng bệnh viện khi tỉnh dậy, nhưng là cảm giác, hiện tại trên địa cầu một chút linh khí, một chút Tiên Khí cũng như vậy, dưới tình huống này, muốn thông qua linh khí cùng Tiên Khí tu luyện vậy căn bản không thể nào.

Bất quá, Diệp Thu trong đầu, hần có thể lục soát rất nhiều rất nhiều Tu Tiên bí pháp, bí quyết, những thứ này đều là hần ở thiên đình Ngự Y giới, giúp những thần kia tiên xem bệnh thời điểm, những thần kia tiên cho hần.

Lúc trước, Diệp Thu cũng không để ý đến, bởi vì cảm giác mình không dùng được, bây giờ Diệp Thu nhưng là phát hiện, những thứ này Tu Tiên bí pháp khả năng đối với hần lần nữa trở lại Thiên Đình Ngự Y giới sẽ là có trợ giúp rất lớn.

Cẩn thận ở trong đại não, Diệp Thu tìm được một loại, không cần dựa vào linh khí cùng Tiên Khí, lại có thể ở hiện tại ở trong môi trường này tu luyện, hơn nữa tựa hồ tu luyện phi thường nghịch thiên bí pháp khẩu quyết.

"« Hỗn Nguyên Ngũ Đế quyết » !" !"

Như thế nào Hỗn Nguyên, Hỗn Nguyên người, nguyên khí chưa phân, Hỗn Độn làm một, nguyên khí chi thủy vậy! ... , ba người sống ở ba khí chi nguyên, thuộc về nguyên khí chi thủy, vô cùng ư vô hạn, Hỗn Nguyên Vô Cực vậy!

Như thế nào Ngũ Đế, ngày có Ngũ Hành, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, tiến hành cùng lúc dưỡng dục, lấy thành vạn vật, kỳ thần vị chi Ngũ Đế!

Một là Hỗn Nguyên, một cái Ngũ Đế, mà bây giờ là hợp lại cùng nhau, dựa theo Diệp Thu biết, cái này nghịch thiên khẩu quyết tu tiên, có thể từ trong thiên địa bất luận cái gì, đều có thể hấp thu cho mình sử dụng, sau đó tiến một bước đề cao mình tu vi và đột phá.

Đây cũng là tương tự Hấp Tinh Đại Pháp cùng hấp công đại pháp, thậm chí, khả năng này muốn lợi hại hơn nhiều!

Diệp Thu còn nhớ một bộ này Tu Tiên bí quyết, là hần cứu một người sắp bị bệnh sắp chết đi Tiên Quân kia đắc được đến.

Bây giờ Diệp Thu nghĩ tới đây một bộ Tu Tiên bí quyết thời điểm, dùng nó tới tiến hành tu luyện, hần ngược lại cảm thấy không tệ.

Đương nhiên, bây giờ mới bắt đầu, đang không có linh khí cùng Tiên Khí dưới tình huống, chỉ có thể dựa vào hấp thu tinh hoa nhật nguyệt tới tiến hành tu luyện.

Tốt nhất thời gian tu luyện là đang ở rạng sáng 12h đến một chút giữa, hấp thu trắng sáng tinh hoa, sau đó sẽ đến buổi sáng sáu giờ đến bảy giờ, hấp thu mặt trời mọc tinh hoa.

Ở Diệp Thu nghĩ tới những thứ này thời điểm, hần đã cân nhắc kỹ, chính mình liền thông qua tu luyện một bộ này « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » , làm cho mình mau sớm tu luyện đạo thành tiên, sau đó Phi Thăng trở lại Thiên Đình Ngự Y giới.

Bất quá thời gian này điểm, đã bỏ qua tốt nhất hấp thu trắng sáng tinh hoa thời điểm, Diệp Thu hay lại là nghĩ (muốn) thử một lần, tại hần mở cửa sổ miệng, sau đó đem ra chiếu, ngồi xếp bằng ở trên chiếu, nhắm hai mắt lại, để cho ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ, trực tiếp soi ở trên người hần, sau đó sẽ dựa theo « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » khẩu quyết và bước, tiến hành từ từ tu luyện.

Không biết quá lâu dài, Diệp Thu lại mở hai mắt ra thời điểm, phát hiện đã đến buổi sáng hơn tám giờ.

Tối hôm qua, hần ngồi ở chỗ đó hấp thu một đêm trăng sáng tinh hoa, rồi đến buổi sáng sáu giờ, mặt trời mọc chiếu xạ qua lúc tới sau khi, Diệp Thu hấp thu nửa đến ánh mặt trời tinh hoa.

Hiện tại hần đã cảm giác toàn thân cũng thoải mái rất nhiều, Đan Điền cùng kinh mạch giữa có một cỗ lưu động linh khí, hần biết một bộ này « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » hần là hữu hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Mắt chó coi thường người khác

Lá vệ đông cùng Trần Phương đều là bạn rạn quán người, cho dù hôm nay không buôn bán, hai người đồng dạng là thật sớm tỉnh lại.

Tối hôm qua thời điểm, hai người nói thời gian rất lâu dạ thoại, trong đó, Diệp Thu nói đến, liên quan tới cùng tiểu Thanh chuyện phải nhanh một chút nói rõ ràng.

Lá vệ đông cùng Trần Phương đều cảm giác Diệp Thu là biến hóa, cùng nguyên lai cái đó Diệp Thu bất đồng, nếu Diệp Thu không thích cái đó cần gì phải tiểu Thanh, hai người cũng biết không có thể cưỡng bách.

Còn nữa, bây giờ Diệp Tuyết đùi phải chữa lành, hai người lại có những ý nghĩ khác.

Đang nghĩ đến con gái Diệp Tuyết đùi phải tình huống, hai người vội vàng, đi tới Diệp Tuyết cửa gỗ cửa, Diệp Tuyết khi tỉnh dậy, vừa mới bắt đầu, còn cho là mình đùi phải là chân thấp chân cao, muốn tìm cái đó ba tong thời điểm, nhớ tới tối hôm qua, em trai đã cho nàng chữa khỏi đùi phải.

Diệp Tuyết quan sát tỉ mỉ chính mình đùi phải, nàng rất nhanh xác nhận, thật không có nằm mơ, đùi phải lớn nhỏ lớn bằng, cùng chân trái là giống nhau như đúc, bắp thịt không có héo rút, không có đổi hình, đứng lên thời điểm, phát hiện thật hoàn toàn tốt.

Nghe được Trần Phương đập cửa âm thanh, Diệp Tuyết mở cửa thời điểm, Trần Phương hỏi "Diệp Tuyết, người đùi phải có phải là thật hay không tốt?"

"Mẹ, ta không có nằm mơ, đùi phải đã tốt."

Diệp Tuyết đã thành thói quen bình thường đi bộ, từ bên trong phòng đi ra, ở lá vệ đông cùng Trần Phương trước mặt vòng tới vòng lui thời điểm, phát hiện thật đúng là như vậy.

Trần Phương cùng Diệp Tuyết kích động ôm chung một chỗ!

"Mẹ, chúng ta đi mở tiệm đi." Để cho Diệp Tuyết rảnh rỗi, nàng giống vậy không rảnh rỗi.

Cho nên, ba người cũng liền chuẩn bị hướng cháo bột tiệm đi qua.

Về phần Diệp Thu, ba người cho là Diệp Thu vẫn chưa có tỉnh lại, cũng chưa có đi quấy rầy Diệp Thu.

Ba dè dặt rời phòng thời điểm, Diệp Thu đã sớm mở hai mắt ra, hắn đã cảm giác chính mình kinh mạch nơi đó nhiều một cỗ khí.

Dựa theo « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » cách nói, về này khí liền là thông qua hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, tu luyện tới linh khí, bây giờ Diệp Thu biết, hắn đã tiến vào Luyện Khí Kỳ Nhất Trọng sơ kỳ, bắt đầu bước vào Tu Chân Giới.

Hiện tại hắn đã cảm giác đói bụng, hơn nữa, hắn biết, hôm nay hắn muốn qua đi cho cái đó Phó thị trường thiên kim Lý Thiên Thiên chữa bệnh.

Diệp Thu từ căn phòng đi ra rửa mặt, trực tiếp mặc vào bộ kia giặt phát bạch y phục, hướng phòng khách đi ra, thấy tỷ tỷ và cha mẹ căn phòng đều là mở, bên trong ba người cũng không có ở này, đoán được này ba người đã đi cháo bột tiệm kinh doanh.

Diệp Thu than thở một tiếng, biết trên cái thế giới này người bình thường đều là chịu khổ như vậy bị liên lụy đất còn sống. Nhưng là, hắn biết, nếu hắn đi tới cái gia đình này, cũng sẽ không lại để cho cha mẹ cùng tỷ tỷ lại khổ cực như vậy.

Đi bộ đi tới cháo bột tiệm thời điểm, Diệp Thu đã thấy Diệp Tuyết cùng Trần Phương ở đó bận rộn, không nhìn thấy lá vệ đông bóng người, đoán được đối phương hắn là đi mua thịt thức ăn.

Thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, Diệp Tuyết vội vàng đi ra nói "Em trai, người không ở nhà nghỉ ngơi, tới nơi này làm gì?"

"Chị, ta đói, nghĩ (muốn) ăn tô mì." Diệp Thu nói.

"Tỷ tỷ kia cho người đi làm một chén mì trứng gà." Diệp Thu ở bên ngoài ngồi thời điểm, nhìn đi bây giờ đường đã hoàn toàn bình thường Diệp Tuyết, phát hiện cùng nguyên lai so sánh, quả thật vừa đẹp rất nhiều.

Chờ đến Diệp Tuyết đem kia tô mì trứng gà làm xong thả vào Diệp Thu trước mặt, Diệp Thu cầm đũa lên trực tiếp ăn.

Trần Phương nhưng là nhờ Diệp Thu phải cho Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh chuyện, nói "Diệp Thu, người một hồi phải đi cho Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh, người ngồi xe đi qua sao?"

Trước cái đó Diệp Thu mỗi ngày là có mười đồng tiền sinh hoạt phí, nhưng là, kia mười đồng tiền sinh hoạt phí đều bị còn đồ các kẻ thu đi làm bảo hộ phí, trên người hẳn nào có dư tiền?

Cho nên, bây giờ nếu như Diệp Thu ngồi xe đến Phó thị trưởng trong nhà, vậy khẳng định muốn tiền xe.

Trần Phương đã chuẩn bị cho Diệp Thu tốt ba trăm nguyên, để cho hẳn cảm tới coi như qua lại tiền xe, Diệp Thu chính là nói "Mẹ, không cần, tự lái xe đi qua."

"Người mở cái gì xe?" Trần Phương hỏi.

Diệp Tuyết giống vậy là rất hiếu kỳ, Diệp Thu ánh mắt đã nhìn về phía chiếc kia kiểu xưa 28 gang xe đạp,

Là Hồng Kỳ bài, có sắp tới hơn mười năm, trước kia là lá vệ đông dùng để đến xưởng dệt đi làm, sau đó mở cháo bột tiệm dùng để mua thức ăn dùng.

Nhưng là, sau đó mua xe ba bánh sau, lá vệ đông cảm thấy này 28 gang xe đạp không có phương tiện, hẳn cũng rất ít cười. Bây giờ Diệp Thu nhìn sang, phát hiện được bảo dưỡng rất tốt, không nhìn ra rất cũ kỹ đáng vẻ.

"Em trai, xe này người thế nào cười?" Diệp Tuyết hỏi.

Diệp Thu ăn xong chén kia mặt, cầm khăn giấy xoa một chút miệng, sau đó nói "Cứ như vậy cười!"

Nguyên lai Diệp Thu chính là Ngự Y Giới Tiên Y, hẳn cười là Thiên Mã, cũng có thể là còn lại yêu thú biết bay, nhưng là, giống như trên cái thể giới này xe đạp, hẳn vẫn là lần đầu tiên tiếp xúc, cho nên, đối với (đúng) ở trên cái thể giới này công cụ thay đi bộ, hẳn còn là cảm thấy hứng thú vô cùng.

Trần Phương cùng Diệp Tuyết cũng không hiểu rõ Diệp Thu đang suy nghĩ gì.

Diệp Thu cười chiếc kia 28 gang xe đạp, dựa theo Lý Trị nước cho hẳn cái đó địa chỉ, hẳn biết là ở vào Kim Lăng Giang Nam chung SD chân núi Rose Garden bên trong tiểu khu.

Trước cái đó Diệp Thu chưa từng đi nơi đó, nhưng là, từ còn lại hấp thu được hồn phách nơi đó, Diệp Thu nhưng là biết, nơi đó nguyên lai có một cái siêu cấp phú hào ông già trước khi chết ở bên trong.

Diệp Thu cười kia chiếc xe đạp, dựa theo gần đây đường đi cười xe đi qua, đến nơi đó cũng có ba mươi km tả hữu.

Nếu như là nguyên lai cái đó Diệp Thu, thậm chí, là tới hôm qua không có tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » Diệp Thu, thoáng cái cười xe xa như vậy, giống vậy được không.

Nhưng là, bây giờ cười xe đối với (đúng) Diệp Thu mà nói, chẳng qua là rất đơn giản một chuyện.

Xuyên qua nam cương nguyên hành đền thờ, xuyên quá rất dài đường phố, dọc theo đường đi, Diệp Thu trải qua xe đạp đường xe, hẳn đại khái cũng là cười nửa giờ đường, đã tới Rose Garden bên ngoài tiểu khu cửa chính.

Rose Garden tiểu khu là Kim Lăng nhà sang trọng tiểu khu một trong, bên trong ở đều là không giàu thì sang người, Diệp Thu vừa mới cười xe đi tới cửa thời điểm, hẳn liền nhìn ra được.

Bây giờ chỗ này mặc thống nhất đồng phục an ninh đối mặt ra ra vào vào người cũng phi thường nghiêm khắc, nếu như không phải là nơi này nhà ở, hoặc là bên trong nhà ở bằng hữu thân thích, căn bản không vào được.

Diệp Thu đang chuẩn bị đẩy kia chiếc xe đạp đi vào thời điểm, lập tức bị an ninh cản lại nói "Này, tiểu tử, ta bất kể người là thu phá lạn, hay lại là thu bình gas, người cũng không thể đi vào!"

Những người an ninh này thấy Diệp Thu chỉ là một mặc rất phổ thông, lại cười kiểu xưa xe đạp tới, trực tiếp đem hẳn trở thành thu phá lạn hoặc là thu bình gas.

"Ta không phải là thu phá lạn, ta muốn đi vào cho Lý phó thị trưởng thiên kim xem bệnh." Diệp Thu nói.

Bất quá, tại hẳn vừa mới nói ra thời điểm, mấy người an ninh lập tức đại bật cười. Nếu như Diệp Thu thừa nhận mình là thu phá lạn, bọn họ còn khả năng tin tưởng, nhưng là, muốn nói mình là cho Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh người, bọn họ đánh chết cũng không tin.

Bọn họ dùng cái loại này mắt chó coi thường người khác ánh mắt nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu nói "Nhanh để cho ta đi vào, nếu không, đến lúc đó trẻ nãi Phó thị trưởng thiên kim bệnh tình, các người cũng trẻ nãi không nổi!"

"Con mẹ nó, tiểu tử người liền một cái thu phá lạn, nhanh lên một chút cút ngay cho ta, chúng ta không có thời gian nói đùa với người!" Một người an ninh nói.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Sai trở thành ăn trộm

Diệp Thu giống vậy không có thời gian cùng những người an ninh này chơi đùa, sớm biết sẽ là như vậy, sẽ để cho bí thư tiểu Trương đón hắn tới coi là.

"Tiểu tử, ngươi nhanh lên biển, mấy ca không có thời gian cùng ngươi chơi đùa!" Người an ninh kia đội trưởng từ trạm an ninh đi ra, giống vậy phách lối nói.

Bình thường bọn họ đối với (đúng) ra ra vào vào đại nhân vật, đều phải khom người cúi đầu, mặt đầy lấy lòng, sâu trong nội tâm, đã sớm là có một cổ khí. Nhưng là, là giữ được bọn hắn chén com, nhưng là muốn cười mặt mũi đối với (đúng) những đại nhân vật kia.

Bây giờ, mặt đối trước mắt cái này mặc phổ thông tuổi trẻ tiểu tử, bọn họ căn bản không có coi ra gì.

"Ta nói lại lần nữa, nhanh lên để cho ta đi vào, ta muốn cho Lý phó thị trường thiên kim chữa bệnh!" Diệp Thu nói.

Những người an ninh này biết Lý phó thị trường thiên kim là ở bên trong, giống vậy biết bệnh nặng, nhưng là, bọn họ lại là không tin trước mắt cái này mặc phổ thông tiểu tử sẽ là chữa khỏi Lý Thiên Thiên thầy thuốc.

"Chúng ta cũng không có thời gian cùng ngươi chơi đùa, nơi nào đến chút nơi nào trở về!" Bảo An Đội Trưởng nói.

Diệp Thu có Lý Trị nước điện thoại riêng, nhưng là, hắn nhưng là ngay cả điện thoại di động cũng không có, dĩ nhiên là cho Lý Trị nước đánh không điện thoại.

Xem ra, hắn chỉ có thể cứng rắn vọt vào.

Tại hắn cười kia chiếc xe đạp chuẩn bị trực tiếp từ cửa nhỏ đi vào thời điểm, trạm an ninh Bảo An Đội Trưởng cùng mấy người an ninh không nghĩ tới Diệp Thu còn không biết sống chết, lập tức nói "Xem ra tiểu tử này là tên trộm, ban ngày còn dám loạn xông tới."

Ít ngày trước thời điểm, Rose Garden bên trong tiểu khu, đúng là có một ít nhà ở vật phẩm bị trộm, đưa đến công ty Vật Nghiệp cùng an ninh cũng khẩn trương, nhưng là, thông qua màn hình giám sát, nhưng là không có tìm được ăn trộm.

Bây giờ những người an ninh này thấy tên tiểu tử trước mắt này không biết sống chết, chính mình xông tới, vừa vặn đem hắn tóm lấy, giao cho đồn công an, bọn họ cũng coi là bàn giao công trình.

Bảo An Đội Trưởng cùng mấy người an ninh lẫn nhau nhìn nhau một cái, bọn họ những thứ này làm nhiều năm như vậy an ninh cáo già, đã sớm minh bạch chuyện gì xảy ra, dù sao, những thứ kia nghiệp chủ thúc giục gấp, không bắt người không tốt giao phó.

"Tiểu tử, ngươi chính là tên trộm kia!" Có an ninh nói.

Diệp Thu không nghĩ tới, hắn thế nào thoát cái từ thu phá lạn, thu bình gas thoát cái lại biến thành ăn trộm đây?

Diệp Thu Tự Nhiên không phải là cái gì ăn trộm, hắn cũng không biết những người an ninh này là thế nào nghĩ, chính hắn nghĩ (muốn) cỡi xe đạp hướng tiểu môn đi vào thời điểm, một người an ninh đem tiểu cửa đóng lại, sau đó cầm lên gậy cảnh sát nhìn chăm chăm Diệp Thu, dùng côn cảnh sát kia nhẹ nhàng vỗ vào ở trên tay, sau đó mắt lom lom nhìn Diệp Thu.

Cho dù Diệp Thu không phải là ăn trộm, nhưng là, đến lúc đó đánh một phen, rồi đưa đến đồn công an nơi đó, nghĩ (muốn) không thừa nhận cũng không được.

Bọn họ Âm U mà nghĩ đến thời điểm, Diệp Thu biết, chính mình chỉ có thể xuất thủ, từ từ đi trên xe xuống, nâng lên kia chiếc xe đạp, trực tiếp hướng một cái trên người an ninh đụng tới.

"A!" Người an ninh kia kêu thảm một tiếng, còn lại an ninh không nghĩ tới, tiểu tử này thật đúng là dám phản kháng.

Diệp Thu dùng xe đạp hung hăng đánh về phía người an ninh kia, người an ninh kia té lăn trên đất, mấy cái khác an ninh xông tới, nhưng là còn không có đụng phải Diệp Thu, bọn họ cơ hồ cùng ở Kim Lăng bệnh viện những an ninh kia như thế, toàn bộ đều kêu thảm một tiếng, thống khổ bay ra vài mét bên ngoài.

Diệp Thu nhưng là cũng không quay đầu lại, không có nhìn nhiều, cười kia chiếc xe đạp hướng bên trong đi vào.

Cái này Rose Garden tiểu khu đến gần Kim Lăng tối đại công viên cây cối um tùm Chung Sơn, trong này còn có hơn ngàn mẫu sân golf, tới ở trong đó nhà sang trọng, đều là đơn độc một cái nhà, hơn ngàn thước vuông tư gia đình viện, tương tự Giang Châu lâm viên như vậy nhà sang trọng.

Căn cứ Lý Trị nước vợ chồng ở nhà sang trọng địa chỉ, ở vào Pearl tuyến số 188 nơi.

Diệp Thu cười chiếc kia kiểu xưa xe đạp hướng bên trong đi vào, đi ngang qua đều là mở ra xe sang trọng nhà ở, thấy mặc rất phổ thông, còn cười như vậy một chiếc kiểu xưa xe đạp người tuổi trẻ, bọn họ cũng kỳ quái đến.

Bất quá, Diệp Thu hướng Lý Trị nước chỗ ở lái đi, bên ngoài cửa những an ninh kia rất nhanh kịp phản ứng, lập tức cầm lên điện thoại vô tuyến để những người khác an ninh chú ý, để cho bọn họ lập tức ngăn lại một người mặc quần áo thông thường.

Cười một chiếc kiểu xưa xe đạp người tuổi trẻ, hoài nghi người trẻ tuổi này chính là lấy trộm tiểu khu nghiệp chủ vật phẩm quý trọng ăn trộm.

Trong này có hơn hai mươi tên gọi an ninh, còn lại an ninh từ điện thoại vô tuyến nơi đó sau khi nghe, lập tức bắt đầu lục soát người trẻ tuổi này.

Diệp Thu không biết những thứ kia, hần căn cứ bảng số cùng cái đó hồn phách trí nhớ nhắc nhở, hần cách Lý Trị nước ở Pearl tuyến số 188 bài biệt thự nơi đó không xa.

Bất quá, nhưng bây giờ là có bảy tám tên gọi an ninh đã thấy Diệp Thu, vội vàng chạy về phía Diệp Thu phương hướng chạy tới.

Nhìn những thứ kia đáng ghét an ninh, Diệp Thu trực tiếp tránh, sau đó nhanh chóng cười xe hướng Lý Trị nước ở kia tòa đơn độc biệt thự đi qua.

Ở tối hôm qua, Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc đưa Lý Thiên Thiên sau khi trở lại, Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc vẫn là không yên lòng, hai người thay phiên trông coi Lý Thiên Thiên.

Một đêm đi xuống, hai người cũng chỉ là nghỉ ngơi bốn giờ mà thôi. Dĩ nhiên, hai biết đến, chỉ cần Thiên Thiên không việc gì, những thứ này cũng không tính cái gì.

Bởi vì buổi sáng Lý Thiên Thiên khi tỉnh dậy, Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc phát hiện Thiên Thiên vẫn là không có nói chuyện, một mực ở yên lặng, không biết đang suy nghĩ gì thời điểm, Lý Trị nước xin nghỉ cũng không có đến Phủ Thị Chính đi làm, bây giờ bắt đầu buổi họp chuyện, đều là do bí thư tiểu Trương thay thế.

Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc còn đang suy nghĩ, tối hôm qua người tuổi trẻ kia Diệp Thu rút cuộc lúc nào mới tới cho con gái chữa bệnh?

Lúc này, cười chiếc kia 28 gang xe đạp Diệp Thu đã tìm được Lý Trị nước chỗ ở, hướng bên trong nhìn lúc đi vào sau khi, phát hiện có một cái rất lớn hồ bơi, chung quanh đều là Giang Châu thức lâm viên, xem ra này làm quan thật có tiền.

Ở Diệp Thu chuẩn bị đẩy cửa ra đi vào thời điểm, những thứ kia đã đuổi theo an ninh, đã nhìn chăm chú Diệp Thu.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu lại muốn xông vào Phó thị trường trong nhà, vậy còn, hơn nữa, vừa mới an ninh giữ cửa đội trưởng nói, người trẻ tuổi này chính là ăn trộm.

"Ăn trộm, ta xem ngươi còn chạy tới đó?" Bảy tám cái an ninh liền xông tới, những người này đều là quân nhân giải ngũ xuất thân, ở trong quân đội đều là rất lợi hại.

Vừa mới ở cửa nơi đó, trừ người an ninh kia đội trưởng là quân nhân giải ngũ bên ngoài, còn lại đều là phổ thông an ninh.

Nhưng là, trước mắt những người an ninh này bất đồng.

Diệp Thu đã nhìn ra, nhưng là, bây giờ đã tới Phó thị trường cửa nơi này, đã lười cùng những người này đánh nhau, nói "Ta không phải là ăn trộm, hơn nữa, các ngươi chộc tới ta, đến lúc đó đừng hối hận!"

"Các anh em, tiến lên!" Một người an ninh trực tiếp nói.

Diệp Thu chỉ có thể buông xuống kia chiếc xe đạp, ở thứ nhất an ninh nắm gây cảnh sát hung hãn hướng Diệp Thu đập lên người khi đi tới sau khi, Diệp Thu trực tiếp tránh, sau đó một đám hung hãn đánh về phía người an ninh kia gương mặt.

Đối phương đau muốn chết, không nghĩ tới, trước mắt cái này nhìn như vậy gầy gò người tuổi trẻ lại lớn như vậy lực.

Tại cái khác an ninh vây quanh tới muốn quần áo Diệp Thu thời điểm, bên trong ở Lục Tú Ngọc nghe phía bên ngoài đánh nhau âm thanh, nhìn ra, hỏi "Các ngươi ở bên ngoài làm gì?"

Những an ninh kia nghe được là Phó thị trường phu nhân câu hỏi, cầm đầu người an ninh kia đội phó vội vàng nói "Lý thị trường phu nhân, chúng ta bắt một tên trộm, đang muốn mang hắn ra ngoài."

"Lý phu nhân, ta là Diệp Thu, không phải là cái gì ăn trộm." Diệp Thu nói.

Lúc này, Lục Tú Ngọc đã nghe rất rõ, nghe được là Diệp Thu thanh âm, vội vàng từ bên trong đi ra, quả nhiên, thấy là tối hôm qua ở bệnh viện cho nữ nhi của hần chữa bệnh người tuổi trẻ kia.

Không nghĩ tới, trước mắt những người an ninh này lại coi hần là thành ăn trộm.

"Các người chuyện gì xảy ra? Cái này là giao cho nữ nhi của ta chữa bệnh thầy thuốc, thế nào lại là ăn trộm đây?" Lục Tú Ngọc tức giận nói.

Lần này, những an ninh kia kinh ngạc đến ngây người, sững sờ, gấp vội buông ra Diệp Thu, muốn lạng lẽ rời đi, nhưng cũng không dám đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: 1 chút ít trừng phạt

Trước mắt những người an ninh này, bọn họ cũng là nghe được Bảo An Đội Trưởng lời nói, mới nhận định người trẻ tuổi trước mắt kia là ăn trộm, không nghĩ tới, đối phương thật đúng là Phó thị trưởng con gái thầy thuốc.

Bọn họ biết rõ mình lầm, muốn đi, nhưng cũng không dám đi!

Diệp Thu một xem bọn hần, cũng biết những người an ninh này là mắt chó coi thường người khác.

"Có phải hay không các người không đầu, ban ngày, ăn trộm nào dám quang minh chính đại đi vào nơi này?" Diệp Thu nhìn nói với bọn họ.

Lúc này, Lý Trị nước đã bên trong đi ra, nhìn về phía Diệp Thu hỏi "Có muốn hay không đem bọn họ cũng đuổi?"

Ở bệnh viện thời điểm, Lý Trị nước nhớ rất rõ ràng, Diệp Thu cho nữ nhi của hần chữa bệnh một cái điều kiện, chính là đem mấy cái bệnh viện an ninh cũng đuổi.

Bây giờ mấy cái này an ninh cũng là như vậy, Lý Trị nước còn tưởng rằng Diệp Thu lại muốn đem những người an ninh này cũng đuổi.

Những an ninh kia nghe được Lý Trị nước lời nói, càng là bị dọa sợ đến không biết làm sao.

Bọn họ giải ngũ sau, thật vất vả tìm được như vậy một phần tiền lương lại cao, lại dễ dàng công việc, nếu quả thật bị đuổi, còn không biết đến đâu tìm làm việc như vậy cho thỏa đáng?

"Lý, Lý thị trưởng, chúng ta là nghe được Bảo An Đội Trưởng lời nói, mới nhận định người trẻ tuổi này là ăn trộm"

Những an ninh kia ở đó cầu tha thứ thời điểm, Diệp Thu nói "Bọn họ cũng là tận tụy với công việc mà thôi, cũng không cần đuổi bọn họ."

Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc không nghĩ tới, Diệp Thu ngược lại bỏ qua cho những người an ninh này.

Những an ninh kia cũng là lòng ra một hơi thở, đang đối với Diệp Thu cảm tạ và nói xin lỗi thời điểm, nhưng là không nghĩ tới, bọn họ đột nhiên cảm giác bụng ực ực mà vang lên.

"Phốc phốc phốc!" Sau đó, mấy cái này an ninh không ngừng thả xú thí, Lục Tú Ngọc cau mày, che miệng, chuẩn bị đi trở về thời điểm, để cho Lục Tú Ngọc cùng Lý Trị nước càng không nghĩ tới là.

Những người an ninh này trừ thả xú thí, lại trực tiếp kéo ra ngoài, dính ở tại bọn hần đồng phục an ninh trên quần, vàng vàng một mảnh.

Vừa mới mấy cái này an ninh đã cảm giác bụng có cái gì không đúng, nhưng là, bọn họ còn tận lực nhịn được, không nghĩ tới, căn bản liền không nhịn được, trực tiếp thối lui, sau đó giống như phát triển mạnh mẽ, căn bản không khống chế được, trực tiếp kéo xuống.

Lý Trị nước cùng Lục Tú Ngọc lại cũng không có nhiều dừng lại, vội vàng hướng bên trong đi vào, trên mặt đất, khả năng còn có những người an ninh này mới vừa từ quần nhỏ xuống tới hi liền.

Lục Tú Ngọc cảm thấy chán ghét, nàng biết, phải cho công ty Vật Nghiệp gọi điện thoại, khiếu nại những người an ninh này, hơn nữa muốn cho công ty

Vật Nghiệp đem hần cửa rửa sạch mới được.

Những an ninh kia thấy Lý Trí nước cùng Lục Tú Ngọc sau khi rời đi, tám chín người an ninh phi thường chặt vật hướng bọn họ nhà trọ đi qua.

Nhìn của bọn hần rời đi bóng người, Diệp Thu khước miệng cười một tiếng, vừa mới bắt quá chẳng qua là đối với (đúng) những người an ninh này một điểm nhỏ trừng phạt mà thôi.

Những an ninh kia không biết, còn tưởng rằng là sáng sớm hôm nay tập thể ăn bữa ăn sáng, mới đưa đến bọn họ ở Phó thị trường cùng Phó thị trường phu nhân trước mặt bêu xấu.

Diệp Thu đẩy hần chiếc kia 28 gang xe đạp hướng bên trong đi vào, sau đó tùy ý ở dưới một cây, để tốt kia chiếc xe đạp sau, Lục Tú Ngọc vội vàng mời Diệp Thu đi vào.

"Những người an ninh này tư chất rất thấp, vô luận như thế nào, đều phải lần nữa để cho công ty Vật Nghiệp đổi một nhóm mới được!" Lục Tú Ngọc nói.

Nàng là nói với Diệp Thu.

Giống vậy, nàng cũng là rất không hài lòng.

Bây giờ Diệp Thu đi vào, ở lầu một nơi đó ngồi xuống thời điểm hỏi "Lý phu nhân, Lý thiên kim có hay không tỉnh lại?"

"Thiên Thiên là tỉnh lại, nhưng là, bây giờ không nói gì, có phải hay không còn có những vấn đề khác?" Lục Tú Ngọc vội vàng hỏi.

"Lý thiên kim như vậy, đại khái là bởi vì nàng hôn phách mới vừa vừa trở về, tâm thần còn không có được an bình nguyên nhân. Qua một hai ngày, nàng tình chí thanh tỉnh, đến lúc đó sẽ không việc gì."

Lục Tú Ngọc sau khi nghe, cảm thấy chắc cũng là như vậy.

Ở Lục Tú Ngọc cho Diệp Thu rót một ly trà sau, Diệp Thu uống một hớp trà, sau đó hướng trên lầu hai đi lên, đi tới một gian Tiểu Chủ Nhân phòng, bên trong chính là Lý Thiên Thiên căn phòng.

Lục Tú Ngọc đẩy cửa ra, cùng Diệp Thu đi vào bên trong thời điểm,

Diệp Thu thấy căn này trong khuê phòng, cùng những cô gái khác như thế đều là màu hồng trang sức.

Bất quá, bây giờ Lý Thiên Thiên lẳng lặng nằm ở đó trên giường lớn, ánh mắt nhìn về phía cửa sổ, cửa sổ ánh mặt trời chiếu đi vào, thấy nàng gương mặt đó, nhưng là lộ ra rất vô thần đáng về.

Bây giờ ánh mặt trời có chút nhức mắt, Lục Tú Ngọc đi qua đem rèm cửa sổ thoáng kéo lên.

"Lá thầy thuốc, tiếp theo nên như thế nào cho Thiên Thiên chữa trị?" Lục Tú Ngọc hỏi.

"Lý phu nhân, người yên tâm, bảo đảm Lý thiên kim rất nhanh sẽ biết không việc gì." Diệp Thu nói.

Nếu tới hôm qua ở bệnh viện dưới tình huống đó, Diệp Thu đều có thể đem con gái nàng thì trở lại, liền càng không cần phải nói bây giờ.

Lục Tú Ngọc muốn ở nơi này nhìn thời điểm, Diệp Thu nói "Lý phu nhân, người đi ra ngoài trước, chờ ta chữa trị cho nàng xong, người đi lên nữa."

Lục Tú Ngọc chỉ có thể đi ra ngoài.

Ở sau khi đóng cửa, Diệp Thu ngồi ở Lý Thiên Thiên mép giường, quan sát tỉ mỉ trước mắt cái này Phó thị trường thiên kim.

Lý Thiên Thiên tuổi tác, nhìn cùng tỷ tỷ của hần tuổi tác không sai biệt lắm, đều là chừng hai mươi tuổi. Nhưng là, Lý Thiên Thiên trước hoàn cảnh sinh hoạt nếu so với Diệp Tuyết tốt quá nhiều.

Diệp Tuyết từ buổi sáng năm sáu điểm, vẫn bận碌 đến tối rạng sáng một lượng điểm cũng có thể.

Hơn nữa, Diệp Tuyết trước còn có bệnh bại liệt trẻ em đưa đến lưu lại hậu di chứng, cho nên nói, trước mắt vị này Phó thị trường thiên kim nếu so với Diệp Tuyết hạnh phúc quá nhiều.

Lý Thiên Thiên tựa hồ chú ý tới ở tại mép giường Diệp Thu, nhưng là, nàng ánh mắt vẫn là không có nhiều biến hóa lớn, giống như trợn to cặp mắt yên lặng nhìn căn phòng trần nhà như thế.

Rất rõ ràng, đây còn là bởi vì hôn phách rời đi thân thể nàng thời gian quá dài, tới hôm qua vừa mới trở lại thân thể nàng, đưa đến thân thể nàng vẫn chưa có hoàn toàn thích ứng một chút.

Đương nhiên, bây giờ Lý Thiên Thiên nghiêm trọng nhất là thân thể nàng bởi vì lúc trước hôn mê, thời gian dài ngây ngô ở trên giường, đưa đến bắp thịt

toàn thân héo rút.

Loại này bắp thịt héo rút, Tự Nhiên không có Diệp Tuyết trên đùi phải bắp thịt héo rút nghiêm trọng. Nhưng là, thời gian dài lời nói, vẫn sẽ ảnh hưởng một người bình thường sinh hoạt.

Vốn là ở tối hôm qua thời điểm, Diệp Thu thì có thể làm cho Lý Thiên Thiên bắp thịt hoàn toàn khôi phục như cũ. Nhưng là, hắc cũng không có.

Bây giờ Diệp Thu nhìn về phía Lý Thiên Thiên nói "Lý thiên kim, ta bây giờ bắt đầu trị bệnh cho ngươi, ngươi trước nhắm hai mắt lại."

Lý Thiên Thiên cặp mắt vẫn là không có động, Diệp Thu cũng quản không.

Ở đi tới bên cạnh nàng, đầu tiên là đem nàng áo cởi ra, Diệp Thu nhìn đến càng rõ ràng hơn, phát hiện nàng bắp thịt toàn thân đạt tới bên trong độ trình độ.

Có nhiều chỗ, thậm chí còn có thật dày da, giống như những lão nhân kia nhão da thịt như vậy.

Từ Lý Thiên Thiên mùa xuân xảy ra chuyện đến bây giờ, mới bắt quá hai tháng, nhưng là, bởi vì thời gian dài hôn mê cùng không vận động, mới đưa đến nàng xuất hiện hiện tại ở loại bệnh trạng này.

Lý Thiên Thiên cặp mắt hay lại là mờ ra, giống vậy cảm giác Diệp Thu đem nàng áo cho cởi xuống, nàng muốn nói cái gì, nhưng là trong lúc nhất thời không nói ra được.

Diệp Thu từ cổ nàng vị trí bắt đầu, lấy tay giống như nhẹ nhàng quét qua như thế, Lý Thiên Thiên nguyên lai kia héo rút bắp thịt da thịt, tựa như cùng khôi phục như cũ bóng loáng, trắng nõn cùng co dãn như thế.

Dùng không mấy phút, Lý Thiên Thiên trên người liền đã hoàn toàn kháng phục, không nhìn ra một chút bắp thịt héo rút triệu chứng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: So sánh rõ ràng

Lý Thiên Thiên hay lại là mang một cái màu hồng bra, bây giờ nhìn vậy đối với bra hắc là ở A giảm bên cạnh (trái phải), dựa theo Diệp Thu ý tưởng, nàng không có bệnh trước, ít nhất chắc có A đi.

Diệp Thu đang nghĩ, mình rốt cuộc có muốn hay không để cho nàng nơi đó cũng khôi phục như cũ đây?

Nếu không, cho dù nửa người trên bắp thịt héo rút đã khôi phục, mà cô ấy là trong không có khôi phục, đến lúc đó nhìn giống vậy không cân đối, khó coi a!

Diệp Thu cảm giác mình làm việc tốt muốn làm đây thời điểm, đang muốn cởi ra Lý Thiên Thiên bra, Lý Thiên Thiên nhưng là tức giận đất nhìn nói với Diệp Thu "Ngươi, ngươi tên sắc lang này muốn làm gì?"

Từ tối hôm qua bắt đầu, Lý Thiên Thiên cũng cảm giác được chính mình hờn phách trở lại, không có lại xuất hiện trên đỉnh đầu có hai cái hờn phách đang nhìn nàng.

Chẳng qua là, tối hôm qua, nàng tỉnh hờn lại thời điểm, còn có chút không phản ứng kịp, thậm chí, mới vừa rồi vẫn luôn là.

Lúc này, Diệp Thu đang muốn cởi ra nàng bra thời điểm, Lý Thiên Thiên mới vội vàng kịp phản ứng nói, khi làm ra sợ biểu tình cùng đáng vẻ, ôm lấy trước ngực mình, tức giận đất nhìn về phía Diệp Thu.

"Đại tiểu thư, ta vừa mới ở trị bệnh cho ngươi, chẳng lẽ ngươi không biết sao?" Diệp Thu nói.

Lúc này, Lý Thiên Thiên mới nhớ tới, tối hôm qua thời điểm, nàng cảm giác chính mình hờn phách quả thật cách thân thể của mình càng ngày càng xa, thấy mẹ ở ôm lấy cha ở đó khóc, sau đó thấy có một người trẻ tuổi đứng ở trước mặt nàng, không biết nói cái gì, nàng hờn phách mới từ từ trở lại thân thể nàng.

"Ngươi thật là ở chữa bệnh cho ta?" Lý Thiên Thiên hỏi.

"Người xem một chút người trên người, còn người nữa hạ thân so sánh?" Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Vừa mới bị hấn chữa trị qua Lý Thiên Thiên trên người, bắp thịt đã khôi phục bình thường, trở nên cùng không có bệnh trước như thế, trắng nõn, bóng loáng, có co dãn.

Nhưng là, ở còn không có trị liệu xong nửa người, thậm chí sau lưng nàng, bây giờ bắp thịt đều là héo rút, da thịt ẩm đậm, sắc vàng, nhìn giống như là một ông già da thịt như thế.

"Vậy người vừa mới đang làm gì?" Lý Thiên Thiên hỏi.

"Muốn cho người nơi đó giống vậy khôi phục như cũ. Nhưng là, người nhưng là hoài nghi ta y thuật, vậy coi như, ta không trị liệu cho người."

Diệp Thu lười biếng nói.

Lúc này, tựa hồ Lý Thiên Thiên như vậy hoài nghi, để cho hấn không rất cao hứng.

Lý Thiên Thiên biết, Diệp Thu vừa mới đúng là ở cho mình chữa bệnh, nếu không chính mình trên người những da thịt đó, cùng nửa người dưới sẽ là có lớn như vậy khác nhau?

Diệp Thu chuẩn bị đứng lên, nhìn nói với nàng "Người đã hoài nghi ta y thuật cùng nhân phẩm, ta đây sẽ không trị liệu cho người."

Diệp Thu chuẩn bị lúc rời đi sau khi, Lý Thiên Thiên nhưng là kéo hấn nói "Này tại sao có thể?"

Dựa theo Lý Thiên Thiên tình huống bây giờ, hai chân bắp thịt héo rút nghiêm trọng như vậy, nghĩ (muốn) phải hoàn toàn khôi phục, ít nhất cũng phải lớn hơn thời gian nửa năm, trong thời gian này bên trong, muốn ra đi ra bên ngoài, chỉ có thể thông qua xe lăn mới được.

Bất quá, Lý Thiên Thiên không biết, Diệp Thu là như thế nào để cho trên người nàng những thứ kia héo rút bắp thịt, khôi phục nhanh như vậy tới?

"Hừ! Cái gì tại sao có thể?" Diệp Thu hỏi.

"Người vẫn không thể đi, người phải tiếp tục cho ta chữa trị." Lý Thiên Thiên bá đạo nói.

Diệp Thu cũng không phải thật phải đi, hấn chẳng qua là dọa một chút Lý Thiên Thiên mà thôi.

Tại hấn lần nữa ngồi xuống, nhìn nói với hấn "Vậy người không thể lại kêu la om sòm, nếu không, ba mẹ người còn tưởng rằng ta đối với người làm chuyện gì."

Lý Thiên Thiên chỉ có thể không lên tiếng, bất quá, nàng mang bar cũng không có còi ra, Diệp Thu tựa hồ cũng không có tính toán giúp nàng chữa trị nơi đó.

Bây giờ Diệp Thu để cho nàng xoay mình, sau đó chữa trị nàng sau lưng.

Lý Thiên Thiên lật người sau, Diệp Thu tay phải đặt ở nàng trên lưng, giống vậy giống như nhẹ nhàng quét qua như thế, Lý Thiên Thiên chẳng qua là cảm giác hơi khác thường cảm giác, cô ấy là sau lưng bị Diệp Thu quét qua bắp thịt và da thịt, cũng rất nhanh trở nên bóng loáng, trắng nõn, có co dãn.

Lý Thiên Thiên cảm giác phi thường kinh ngạc, nàng lấy tay nhẹ nhàng sờ, phát hiện cùng nguyên lai so sánh, thật có bất đồng rất lớn.

Nàng căn bản không biết Diệp Thu là như thế nào chữa trị?

"Ta đây hai tay cùng hai chân đây?" Lý Thiên Thiên hỏi.

Vốn là Diệp Thu còn muốn tiếp tục chữa trị, nhưng là, hấn cảm thấy như vậy quá dễ dàng, tựa hồ sẽ để cho Lý Thiên Thiên cha mẹ cảm thấy kỳ quái.

"Ta ngày mai lại trị liệu cho người đi, ta hiện ngày trị liệu cho người rất mệt mỏi!" Diệp Thu nói.

Hấn bây giờ chữa trị thủ pháp, cùng bên ngoài những Tây Y đó, Trung y rất bất đồng, thông qua đem Lý Thiên Thiên kia bắp thịt héo rút Virus cho hấp thu, cho nên mới để cho nàng da thịt biến trở về nguyên lai như vậy.

Về phần là có hay không sẽ cảm giác bị mệt mỏi?

Diệp Thu cảm giác có chút.

Khả năng này cùng hấn cho Lý Thiên Thiên chữa trị, hơi quá độ đưa đến. Dù sao, hiện tại hấn mới vừa do một phạm nhân thể xác tiến vào Luyện Khí Kỳ Nhất Trọng sơ kỳ.

"Phải chờ tới ngày mai sao?" Lý Thiên Thiên hỏi.

Bây giờ nàng nhìn thấy chính mình nửa người trên cùng nửa người dưới chữa trị sau so sánh, nàng cũng không thể tin được đây là một cái người? Còn nữa, bây giờ đã tỉnh hồn lại nàng, thấy hai tay mình, còn có nửa người dưới kia bắp thịt héo rút hiện ra xấu xí da thịt, không có bóng loáng, âm đậm, không có co dãn, giống như lão nhân kia da thịt khó coi như vậy.

"Ngày mai tới nữa, ta rất mệt mỏi." Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Nếu như không phải là mới vừa rồi Lý Thiên Thiên quấy rầy đến hần, hần còn chuẩn bị hôm nay liền cho Lý Thiên Thiên chữa khỏi coi là. Nhưng là, nếu Lý Thiên Thiên nghĩ như vậy, Diệp Thu cảm thấy vẫn không thể quá nhanh.

"Ta xin lỗi ngươi, mới vừa rồi thật thật xin lỗi." Lý Thiên Thiên nói.

Diệp Thu không có nói gì, nhìn nói với nàng "Ngươi bây giờ mình có thể mặc vào y sao?"

Lý Thiên Thiên lắc đầu một cái.

Diệp Thu chỉ có thể giúp nàng đem áo mặc vào, sau đó mở cửa phòng, hướng ngoài cửa phòng mặt đi ra ngoài.

Lục Tú Ngọc cùng Lý Trị quốc chính ở dưới lầu, thấy Diệp Thu đi xuống, Lục Tú Ngọc vội vàng hỏi "Lá thầy thuốc, nữ nhi của ta như thế nào đây?"

"Nàng có thể nói chuyện, bất quá, ta ngày mai tới nữa cho nàng tiếp tục chữa trị." Diệp Thu nói.

Lục Tú Ngọc sau khi nghe, vội vàng hướng trên lầu đi lên.

Vội vàng bên trên đến lầu thượng, đi vào Lý Thiên Thiên trong phòng, quả nhiên thấy Lý Thiên Thiên cặp mắt có thần, nhìn về phía nàng hỏi "Thiên Thiên, ngươi còn nhớ ta không?"

"Mẹ, khoảng thời gian này, ta cho ngươi cùng ba lo lắng." Lý Thiên Thiên nói.

Nghe được con gái lời nói, Lục Tú Ngọc vội vàng đi tới, ôm lấy nàng thời điểm, cặp mắt lại vừa là đồ bùng.

"Ai, nếu như không phải là tối hôm qua gặp phải cái đó lá thầy thuốc, ngươi sẽ không mệnh!" Lục Tú Ngọc nói.

"Mẹ, ta biết." Lúc này, Lý Thiên Thiên đã trở về rất muốn rõ ràng, quả thật nếu như không phải là tối hôm qua, Diệp Thu đem nàng hồn phách dẫn đường trở lại, nàng tối hôm qua thời điểm, đã là hồn phi phách tán.

"Mới vừa rồi hần chữa cho ngươi nơi nào?" Lục Tú Ngọc đột nhiên hỏi.

Lý Thiên Thiên trên mặt có nhiều chút mắc cỡ đồ bùng, nhưng là, Lục Tú Ngọc không nhìn ra, chờ đến thấy Lý Thiên Thiên trên cổ một mảnh cùng những địa phương khác da thịt, nhìn có bất đồng rất lớn thời điểm, Lục Tú Ngọc mới phát hiện, nguyên lai những thứ này đều là bắp thịt héo rút địa phương, thì đã khôi phục cùng nguyên lai không có gì khác nhau.

"Vậy ngươi hai tay cùng hai chân làm sao vẫn như vậy?" Lục Tú Ngọc hỏi.

"Hần nói mới vừa rồi cho ta chữa trị rất mệt mỏi, ngày mai tới nữa cho ta chữa." Lý Thiên Thiên nói.

Lục Tú Ngọc kiểm tra cẩn thận Lý Thiên Thiên, phát hiện Lý Thiên Thiên trên người, bao gồm sau lưng da thịt đều là bóng loáng trắng nõn, rất có co dãn, cùng không có bệnh trước là như thế!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Lấy lòng

Này chữa trị qua địa phương, cùng không có chữa trị qua địa phương, tạo thành so sánh rõ ràng, Lục Tú Ngọc thấy rất rõ ràng.

Lúc này, nàng thật phi thường kinh ngạc!

Dù sao, nàng biết, dựa theo con gái loại này bắp thịt héo rút tình huống, nếu như muốn ở bệnh viện tiến hành chữa trị, vậy ít nhất đều phải thời gian nửa

năm, thậm chí, thời gian dài hơn mới có thể khôi phục như cũ.

Không nghĩ tới, bây giờ tự hồ chỉ là mấy phút con gái những địa phương kia liền chữa khỏi.

"Thiên Thiên, lá thầy thuốc là thế nào chữa cho người?" Lục Tú Ngọc hỏi.

"Ta không biết." Lý Thiên Thiên nói.

Nàng quả thật không biết, ở Diệp Thu chuẩn bị chữa trị cho nàng bra nơi đó thời điểm, nàng mới phản ứng được.

Nhưng là, sau đó, Diệp Thu chẳng qua là để cho nàng lật người, chữa trị phần lưng, nàng nhưng là không thấy rõ.

Tối hôm qua ở Kim Lăng bệnh viện thời điểm, Lục Tú Ngọc thấy Diệp Thu là muốn Ngân Châm, chẳng lẽ mới vừa rồi dùng là Ngân Châm cho Lý Thiên Thiên tiến hành chữa trị?

"Người thật không thấy?" Lục Tú Ngọc lại hỏi.

Lý Thiên Thiên gật đầu một cái.

Bất quá, Lục Tú Ngọc càng là cảm thấy này người trẻ tuổi Diệp Thu y thuật phi thường lợi hại, lại cứ như vậy đem con gái nàng bấp thịt héo rút da thịt chữa lành.

"Kia những địa phương khác đây? Lúc nào chữa khỏi?" Lục Tú Ngọc hỏi.

"Hắn nói rất mệt mỏi, ngày mai tới nữa." Lý Thiên Thiên nói.

Lúc này, Diệp Thu ở lầu một nơi đó, cùng Lý Trị nước ngồi ở đó uống một ly trà, hắn cũng chưa có lưu lại nữa.

Ra tới cửa, cưỡi cái kia chiếc 28 gang xe đạp đi ra ngoài đi ra ngoài.

Lục Tú Ngọc ở đó hỏi Lý Thiên Thiên rất nhiều vấn đề, mới từ trên lầu đi xuống, đi xuống thời điểm, chẳng qua là thấy Lý Trị nước một người ở nơi này, mới vừa rồi còn cho là Diệp Thu không có nhanh như vậy rồi đi.

"Cái đó Diệp Thu đây?" Lục Tú Ngọc hỏi.

"Vừa mới cưỡi xe đi, Thiên Thiên có phải hay không tốt? Ta đi lên xem một chút." Lý Trị nước vội vàng hướng trên lầu đi lên. Khi nhìn đến con gái thật có thể nói chuyện bình thường thời điểm, hơn nữa bị Diệp Thu chữa trị qua địa phương, những thứ kia bấp thịt da thịt đã hoàn toàn khôi phục thời điểm, Lý Trị nước đồng dạng là phi thường kinh ngạc.

Vốn là Diệp Thu còn muốn băng vào lão nhân kia hồn phách trí nhớ, ở Rose Garden bên trong tiểu khu đi một vòng, nhưng là, cảm thấy vẫn là lấy sau tới nữa.

Hiện tại hắn cưỡi xe đi tới trạm an ninh cửa, trạm an ninh cửa nơi đó, thay mấy cái khác an ninh.

Bởi vì vừa mới mấy cái an ninh, bao gồm người an ninh kia đội trưởng toàn bộ đều là tiêu chảy trở về thay quần áo.

Những người an ninh này đã biết Diệp Thu thân phận, biết hắn là cho Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh thầy thuốc, dĩ nhiên là không dám giống hơn nữa mới vừa rồi những an ninh kia những thái độ kia, lấy lòng đem cửa mở ra, nhìn nói với Diệp Thu "Tiểu Ca, thật ngượng ngùng, mới vừa rồi ta những thứ kia đồng nghiệp có mắt như mù!"

"Không việc gì." Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Có an ninh cầm thuốc lá tới, Diệp Thu nhìn là Phù Dung Vương, nhìn ra được, những người an ninh này tiền lương phải rất cao, lại hút nỏ tốt như vậy thuốc lá.

Diệp Thu nhưng là không hút thuốc lá, lạnh mặt nói "Ta không hút thuốc lá, chỉ cần ta ngày mai lúc tới sau khi, không coi ta là thành ăn trộm là được."

"Anh, chúng ta nào dám?" Một người an ninh ăn nói khép nép nói.

Ở biết, người trẻ tuổi trước mắt kia thật là cho Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh thời điểm, những người an ninh này, bao gồm người an ninh kia đội trưởng cũng biết gây họa.

Diệp Thu không cầm người an ninh kia thuốc lá, người an ninh kia còn tưởng rằng Diệp Thu chê ít, vội vàng trở lại trạm an ninh bên trong, đem kia nửa cái thuốc lá từ bên trong lấy ra, toàn bộ đều đưa cho Diệp Thu.

"Anh, đây là chúng ta nhỏ nhỏ tâm ý, đại biểu những thứ kia đồng nghiệp xin lỗi người!" Người an ninh kia nói.

"Vậy cứ như vậy đi." Diệp Thu nói.

Hắn là không hút thuốc lá, nhưng là, ba hắn lá vệ đông hút thuốc a!

Nếu những người an ninh này đưa cho hắn nói xin lỗi, Diệp Thu cũng hãy cảm về đi, chuẩn bị đưa cho lá vệ đông.

Nhìn Diệp Thu cười chiếc kia 28 gang xe đạp lúc rời đi sau khi, những người an ninh này mới lỏng ra một hơi thở, bất quá,

Âm thầm ở tức giận năng Diệp Thu tiểu tử này có phải hay không ở đó giả bộ, rõ ràng là cho Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh, nhưng là ăn mặc cùng những người dân kia công phu như thế, hơn nữa, còn mở như vậy một chiếc nát kiểu xưa xe đạp, hại những an ninh kia đồng nghiệp cũng coi hắn là thành ăn trộm.

Diệp Thu dựa theo đường cũ hướng cháo bột tiệm trở về.

Đại khái nửa giờ, Diệp Thu cười xe trở lại cháo bột tiệm.

Trở lại cháo bột cửa tiệm, Diệp Thu thấy Diệp Tuyết, Trần Phuong, lá vệ đông đều đang bận rộn. Bây giờ là mười một giờ trưa nhiều, sắp đến cơm chút thời gian.

Rất nhiều tan việc đi ngang qua người làm công, cũng chuẩn bị tối nay ăn bột hoặc là ăn khoai xan.

Bây giờ Diệp Tuyết đuôi phải bởi vì chữa khỏi sau, tới tới lui lui giống vậy nhanh rất nhiều, nhưng là, Diệp Thu biết, loại này tiệm nhỏ, cho dù khổ đi nữa một mõi đi nữa, giống vậy kiếm không bao nhiêu tiền.

Huống chi, cha mẹ cùng tỷ tỷ thật là quá cực khổ.

Diệp Thu đem kia chiếc xe đạp dừng lại thời điểm, Trần Phuong đã thấy, ra tới hỏi "Diệp Thu, ngươi đi cho Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh?"

"Mẹ, ta cho nàng chữa, ngày mai còn muốn qua đi." Diệp Thu nói.

Cái đó Phó thị trưởng thiên kim bệnh, Trần Phuong cảm thấy tương đối nghiêm trọng, Diệp Thu không có nhanh như vậy chữa khỏi, kia cũng bình thường. Bất quá, Diệp Tuyết đuôi phải tình huống, hắn cũng có thể chữa khỏi, đây mới là để cho Trần Phuong cảm thấy kinh ngạc.

Diệp Thu đem nửa cái Phù Dung Vương từ xe giỏ lấy ra thời điểm, lá vệ đông đã thấy, hỏi "Ngươi mua?"

"Ta không có tiền mua, người khác đưa." Diệp Thu nói.

Lá vệ đông đã thấy là Phù Dung Vương, tiện nghi nhất đều phải mấy trăm nguyên một cái, hắn còn tưởng rằng là cái đó Phó thị trưởng đưa cho hắn.

"Chẳng lẽ là Phó thị trưởng đưa? Chúng ta không thể nhận, ngày mai lấy về cho hắn!" Ở lá vệ đông trong ấn tượng, sợ là chỉ có những thứ kia làm quan, hoặc là người có tiền mới hút nổi đất như vậy thuốc lá.

"Không phải là, Phó thị trưởng ở biệt thự cửa tiểu khu tiểu an ninh đưa, ta không hút thuốc lá, cảm về biểu ngươi!" Diệp Thu nói.

Lá vệ đông nghe một chút, lập tức thật cao hứng, trực tiếp cầm tới.

Nếu là những thứ kia tiểu an ninh đưa, kia thì bất đồng, bây giờ Diệp Thu cảm về, đó cũng là cảm về biểu hắn cái này Lão Tử.

Lá vệ đông lấy tới thời điểm, Trần Phuong bạch lá vệ đông liếc mắt, lá vệ đông lúc trước luôn là kêu Diệp Thu đưa con trai này là phế vật, phế vật, bây giờ thái độ tựa như có lẽ đã rất bất đồng.

Diệp Thu chuẩn bị giúp Diệp Tuyết thời điểm, lá vệ đông nói "Diệp Thu, ngươi bệnh còn chưa lành, nơi này cũng không cần ngươi bận rộn, ngươi ở đây cơm nước xong đi về nghỉ là được."

Ở Diệp Thu còn không có đem Phó thị trưởng thiên kim trị hết bệnh trước, lá vệ đông quả thật xem thường đứa con trai này. Nhưng là, bây giờ thái độ hoàn toàn bất đồng.

Diệp Thu nhưng là không có nói nhiều, đi thẳng đến cháo bột trong điểm hỗ trợ.

Nguyên lai cổ thân thể kia chủ nhân Diệp Thu, lúc trước một mực ở đám này bận rộn làm việc, đối với nơi này đã rất quen thuộc.

Diệp Thu trở về đến giúp đỡ, vẫn bận碌 đến hơn hai giờ chiều, mới không có còn lại khách hàng tới dùng cơm, bây giờ Diệp Thu cùng cha mẹ, còn có tỷ tỷ cơm nước xong, lá vệ đông để cho Diệp Thu ba người đi về nghỉ, một mình hắn ở nơi này trông coi cháo bột tiệm, năm giờ chiều nhiều tới nữa làm cơm tối làm ăn.

Chương 20: Ăn tượng không thay đổi

Diệp Thu thấy lá vệ đông nằm ở cháo bột tiệm trên một cái bàn, cũng sắp muốn ngủ.

Nhìn ra được, kinh doanh một nhà này cháo bột tiệm thật là quá cực khổ.

"Mẹ, tỳ, xử lý cháo này bột tiệm quá cực khổ, nếu không, chúng ta không làm chứ?" Diệp Thu nói.

Bây giờ Diệp Thu cùng Trần Phương, Diệp Tuyết chính hướng cũ tiểu khu phương hướng trở về, hẳn đã có một phen kế hoạch, để cho cha mẹ cùng tỳ tỳ không cần lại khổ cực như vậy.

Dựa theo Diệp Thu đối với (đúng) cháo bột tiệm biết, bây giờ cháo bột tiệm kinh doanh bữa ăn sáng, cơm trưa, cơm tối, cùng với Than nướng, một ngày buôn bán ngạch khả năng qua ngàn.

Nhưng là, diệt trừ cửa hàng cho mượn, tiền điện nước, không bao gồm tiền nhân công dưới tình huống, ngày kế thuần lợi nhuận không tới một trăm hai mươi nguyên.

Cũng liền nói, Diệp Thu không có hỗ trợ dưới tình huống, cha mẹ cùng tỳ tỳ ba người, một ngày kiếm được tiền không tới bốn trăm nguyên, đây là bao gồm tiền nhân công ở tình huống bên trong xuống.

Cái này nhìn như rất nhiều, trên thực tế, không sai biệt lắm cùng những thứ kia đi vào đi làm như thế, liều sống liều chết làm thêm giờ, một tháng cũng có ba, bốn ngàn, nhưng là, ít nhất không cần giống bây giờ như vậy hao tâm tốn sức?

"Không làm, không XXX chúng ta làm gì?" Trần Phương hỏi.

Nhà kia cháo bột tiệm, từ xưởng dệt sập tiệm thì làm đến bây giờ, mặc dù nói không có kiếm được bao nhiêu tiền, thậm chí, Diệp Thu ở Kim Lăng bệnh viện thiếu mấy trăm ngàn tiền chữa bệnh, lá vệ đông cũng không có thể lấy ra, chỉ có thể thể chân bộ kia phòng cũ, liền có thể nhìn ra được không có kiếm được tiền gì.

"Mẹ, ta đã có hảo kế hoạch, người và ba, còn có tỳ tỳ, sau này không cần khổ cực như vậy, đều có thể so với ban đầu kiếm được nhiều." Diệp Thu nói.

Bằng vào hẳn bây giờ có thể lực, Diệp Thu không tin, sẽ không để cho cha mẹ cùng tỳ tỳ qua dễ dàng kiếm tiền sinh hoạt?

Trở lại cũ tiểu khu trong sân, Diệp Thu thấy một người dáng dấp rất vai u thịt bắp người đàn ông trung niên, một cái thùng nước thất lưng đàn bà trung niên.

Dựa theo Diệp Thu trí nhớ, vị trung niên nam tử này chính là cần gì phải tiểu Thanh cha cần gì phải đồ phụ, ngoài ra kia cái đàn bà trung niên chính là cần gì phải tiểu Thanh mẹ Lý Lan Phương.

"Trần Phương, các người cũng trở lại nghỉ ngơi?" Lý Lan Phương từ đâu đồ phụ chiếc xe gắn máy kia thượng xuống tới hỏi.

"Đúng vậy, vừa mới đem trong tiệm chuyện làm xong, trở lại nghỉ ngơi mấy giờ trở về nữa." Trần Phương nói.

Diệp Tuyết cùng cần gì phải đồ phụ, Lý Lan Phương chào hỏi, Diệp Thu nhưng là liếc mắt nhìn, hẳn cũng liền hướng trên thang lầu phương hướng đi qua. Từ hẳn đầu tiên nhìn thấy cái đó cần gì phải tiểu Thanh thời điểm, là hẳn biết, chính mình đối với (đúng) cái này cần gì phải tiểu Thanh một chút ý tứ cũng không có.

Nguyên lai cái đó Diệp Thu, ở Diệp Thu trong đầu, giống vậy không hề lưu lại cái gì hai người lui tới tin tức. Thật ra thì, có một chút, Diệp Thu liền nhìn ra được, hẳn xảy ra tai nạn xe cộ thời gian dài như vậy ở trong bệnh viện, cần gì phải tiểu Thanh cha mẹ cũng không có đến kia xem qua hẳn, thậm chí, bởi vì thiếu kia bút tiền chữa bệnh, lá vệ đông đều phải thể chân nhà ở, nhưng là, cần gì phải tiểu Thanh cha mẹ tựa hồ cũng không có hỗ trợ ý tứ.

Bây giờ Diệp Thu ngược lại cảm thấy cũng còn khá, không cần thiếu người nhà họ Hà tình, như vậy cùng cần gì phải tiểu Thanh chuyện càng dễ giải quyết.

Diệp Thu cùng Diệp Tuyết hướng trên lầu đi lên, cần gì phải đồ phụ cùng Lý Lan Phương đã nghe nói Diệp Tuyết bên trái bắp chân được, vừa mới liếc mắt nhìn, hai người phát hiện Diệp Tuyết bên phải bắp chân thật tốt, không cần lại giống như kiểu trước đây dùng ba tong đi bộ thời điểm, hai người còn kỳ quái.

Bất quá, Diệp Thu không có cùng bọn họ chào hỏi, hai người cảm thấy Diệp Thu rất không có lễ phép.

Trần Phương nhớ tới tối hôm qua Diệp Thu nói chuyện cùng nàng, vốn là Trần Phương nghĩ tại cái này cùng cần gì phải tiểu Thanh cha nói rõ ràng coi là. Nhưng là, dù sao sự kiện kia có thời gian dài như vậy, Trần Phương cảm thấy hay lại là tối nay đi qua tìm hai người thương lượng tương đối khá.

Diệp Thu cùng Diệp Tuyết bên trên đến lầu thượng, Diệp Thu vào vào trong phòng của hắn, trực tiếp nằm ở trên giường, hiện tại hắn còn là một gã sắp thi vào trường cao đẳng học sinh, các loại (chờ) đem Lý Thiên Thiên bệnh hoàn toàn chữa khỏi sau, còn phải trở về trường học giờ học.

Năm giờ chiều nhiều, Diệp Thu mở cửa thời điểm, thấy Trần Phương cùng Diệp Tuyết đã sớm đến cháo bột tiệm nơi đó, cũng không có gọi hắn, là sợ Diệp Thu bệnh vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, muốn cho Diệp Thu nghỉ ngơi nhiều.

Diệp Thu đi tới cháo bột tiệm nơi đó,

Thấy Trần Phương cùng Diệp Tuyết đều đang bận rộn, mà lá vệ đông ngồi ở đó thoải mái rút ra một cây Phù Dung Vương.

Lá vệ đông phát hiện, khổ cực cả đời, bình thường rút ra đều là bốn năm đồng tiền một gói thuốc lá, cùng hiện tại mấy mươi đồng tiền một gói thuốc lá so sánh, thật thì không cách nào so với.

Thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, lá vệ đông nói "Người không ở trong nhà nghỉ ngơi tới đây làm gì?"

"Ba, ta thương lượng với người một chuyện." Diệp Thu nói.

Hắn biết trong nhà chuyện hay lại là lá vệ đông nói chuẩn, chỉ cần nói phục lá vệ đông, như vậy đến lúc đó cháo này bột tiệm không làm kia cũng không có cái gì.

Nhưng là, lá vệ đông kinh doanh cháo này bột tiệm cũng thời gian dài như vậy, để cho hắn yên tâm đi xuống, sợ là hắn không làm được.

"Chuyện gì?" Lá vệ đông hỏi.

"Ta xem người và ta mẫu thân còn có ta tỷ quá cực khổ, nhà này cháo bột tiệm sẽ không mở đi!" Diệp Thu nói.

"Không mở? Không mở chúng ta một nhà ăn cái gì!" Lá vệ đông nghe một chút, tính khí lập tức tới.

Mặc dù bây giờ hắn là biết, Diệp Thu không biết đi theo cái gì kỳ nhân Dịch Sĩ học y thuật thần kỳ, đem cái đó Phó thị trường thiên kim cùng Diệp Tuyết bệnh cũng chữa khỏi.

Nhưng là, nếu như nhà này cháo bột tiệm không mở, vậy sau này người một nhà ăn tây bắc phong à?

Diệp Thu nhìn ra được, nguyên lai bộ kia chủ nhân đã oắt con vô dụng mười tám năm, bị lá vệ đông làm thành rác rưởi, củi mục vài chục năm, cho dù bây giờ Diệp Thu có chút thay đổi, nhưng là, ở lá vệ đông trong ấn tượng nhưng là thay đổi không.

Nếu lá vệ đông là nghĩ như vậy, Diệp Thu không có sẽ cùng lá vệ đông nói một chút, nói cũng vô dụng, chỉ có thể từng bước một dùng chính mình thay đổi, để cho đối phương đối với chính mình ấn tượng tiến hành thay đổi.

Bất quá, hắn cũng không khả năng để cho Diệp Tuyết cùng Trần Phương tiếp tục khổ cực như vậy đi xuống.

Diệp Thu đi vào cháo bột trong điểm bận rộn, vẫn bận碌 đến hơn tám giờ tối, mới thoáng dừng lại, cùng Diệp Tuyết, Trần Phương ở trong tiệm ăn cơm tối.

21h, Diệp Thu thấy cần gì phải tiểu Thanh lại qua tới.

"Tiểu Thanh, ăn cơm không?" Trần Phương hỏi.

"A di, ta ăn rồi." Cần gì phải tiểu Thanh nói.

Trần Phương cùng lá vệ đông đều biết, cần gì phải tiểu Thanh là đáng đáp không đẹp đẽ, rất phổ thông, nhưng là, rất hiền huệ, rất thích hợp cưới tới làm vợ.

Bây giờ Diệp Thu nhưng là không thích, Diệp Thu có ý nghĩ của mình, hai người cũng không có cách nào lại ép Diệp Thu.

Diệp Thu thấy cần gì phải tiểu Thanh ở bên trong hỗ trợ thời điểm, hắn cũng liền từ bên trong đi ra, tựa hồ không muốn cùng cần gì phải tiểu Thanh sống chung một chỗ.

Thấy Diệp Thu đáng vẻ, cần gì phải tiểu Thanh trong lòng có chút thất vọng.

"Cái đó tiểu Thanh không là rất tốt sao? Người tại sao không cân nhắc một chút?" Thấy Diệp Thu đi ra, lá vệ đông đột nhiên nhìn về phía hỏi hắn.

Ở lá vệ đông trong đầu, vẫn hay lại là dừng lại ở Diệp Thu lúc trước tình huống, cảm thấy cần gì phải tiểu Thanh gả cho Diệp Thu làm vợ kia cũng không tệ.

"Ba, tương lai ta là muốn học đại học." Diệp Thu nói.

Nghe nói Diệp Thu muốn thi đại học, dựa theo trước Diệp Thu cái đó thành tích, lá vệ đông lại vừa là không khỏi cười mắng hần một trận, bởi vì hần căn bản không tin tưởng, bằng vào Diệp Thu cái đó thành tích, ngay cả phổ thông chuyên khoa cũng thi đậu, hần đi đọc cái gì đại học đây?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Giải trừ hôn ước

Tối nay khách hàng không là rất nhiều, còn nữa, lá vệ đông cùng Trần Phuong biết, phải sớm có một chút cần gì phải tiểu Thanh nhà, tự mình cùng cha mẹ của nàng nói rõ ràng sự kiện kia.

"A di, tại sao sớm như vậy đóng tiệm?" Cần gì phải tiểu Thanh nói.

"Tiểu Thanh, tối nay có chuyện có liên quan với người, đến lúc đó người phải có chuẩn bị tâm lý a!" Trần Phuong nhìn nàng nói. Thật ra thì, nàng đối với (đúng) cần gì phải tiểu Thanh cũng là thật hài lòng. Nhưng là, Trần Phuong cũng biết, bây giờ Diệp Thu cùng lấy trước kia cái Diệp Thu bất đồng, Tự Nhiên nhãn quang cũng biến thành rất bất đồng.

Cần gì phải tiểu Thanh yên lặng một chút, tựa như có lẽ đã đoán được chuyện gì như thế.

Diệp Thu cùng Diệp Tuyết trước hướng trong nhà trở về, ở trên đường thời điểm, Diệp Tuyết nhìn về phía Diệp Thu hỏi "Ba mẹ đến tiểu Thanh nhà nói cái gì?"

"Chính là cái đó hôn ước chuyện. Tỹ, người biết, ta một mực đều không thích cần gì phải tiểu Thanh, năm đó, chẳng qua là cha mẹ gượng phải như vậy mà thôi."

Diệp Tuyết đã minh bạch.

Bất quá, nàng cảm thấy cần gì phải tiểu Thanh là dung mạo rất phổ thông, không đẹp đẽ, nhưng là, rất thích hợp làm một cái hiền thê lương mẫu. Mà Diệp Thu, nếu quả thật không thích này chủng loại hình, cha mẹ buộc hần cũng không được, còn không bằng mau sớm cùng cần gì phải tiểu Thanh cha mẹ nói rõ ràng.

Không biết tại sao, Diệp Tuyết biết sau chuyện này, trong lòng ngược lại có loại không khỏi cao hứng.

Trên đường, hoàng hôn dưới đèn đường, lá vệ đông, Trần Phuong, cần gì phải tiểu Thanh, ba người dọc theo đường đi trầm mặc hướng cần gì phải tiểu Thanh trong nhà đi qua.

"A di, rốt cuộc là chuyện gì?"

Mặc dù cần gì phải tiểu Thanh đã đoán được một ít, nhưng là, nàng tạm thời vẫn không thể xác nhận.

"Tiểu Thanh, chúng ta có lỗi với người. Ban đầu, chúng ta là cảm thấy Diệp Thu đi học không được, cho nên muốn chờ hần học xong trung học đệ nhị cấp, sau đó để cho hần kết hôn với người. Nhưng là, bây giờ Diệp Thu rõ ràng nói với chúng ta, hần không thích người, cho nên sẽ không kết hôn với người, bây giờ cùng người, còn người nữa cha mẹ nói rõ ràng, không muốn làm trễ nãi người, cũng không muốn thiếu người ân huệ."

Cần gì phải tiểu Thanh cảm giác như đồng thời đang lúc đình trệ xuống.

Mặc dù vừa mới Trần Phuong đã để cho nàng có chuẩn bị tâm lý, nhưng là, bây giờ cần gì phải tiểu Thanh vẫn có loại không nói ra cảm giác không thoải mái.

Nàng và Diệp Thu từ nhỏ nhận biết, dù sao, cha mẹ là đang ở xưởng dệt, sau đó lại ở trong cái tiểu khu này mất.

Ở Diệp Thu hay lại là đọc tiểu học, THCS thời điểm, khi đó, Diệp Thu thành tích tốt vô cùng, là bên trong tiểu khu thành tích tốt nhất học sinh.

Mà cần gì phải tiểu Thanh không có gì đi học thiên phú, tiểu học cùng THCS thành tích đều rất kém, cho tới, phổ thông trung học đệ nhị cấp cũng không có thi đậu, sau đó bị cha mẹ kêu đến thịt heo than nơi đó hỗ trợ.

Bất quá, tiểu học cùng THCS, có thể là bởi vì cha mẹ thường thường ở trước mặt nàng khen Diệp Thu đi học thành tích tốt, hơn nữa, Diệp Thu đáng đáp cũng không khó coi, trong lòng hẳn có chút không khỏi cảm giác.

Chẳng qua là, sau đó, Diệp Thu thượng giảng bậc ba bên trong học lớp mười, có thể là bởi vì trung học đệ nhị cấp cùng THCS phương pháp học tập hoàn toàn bất đồng, cộng thêm, trung học đệ nhị cấp điểm khó khăn nếu so với THCS rất nhiều nhiều, đưa đến Diệp Thu thành tích càng ngày càng kém

Bởi vì lá vệ đông vợ chồng cùng cần gì phải tiểu Thanh cha mẹ cũng là bạn tốt, một lần trong lúc vô tình, cũng liền tư để hạ thích hợp Diệp Thu cùng cần gì phải tiểu Thanh sau này chung một chỗ chuyện.

Khi đó, cần gì phải tiểu Thanh giống vậy không có phản đối, dù sao, trong lòng nàng khi đó là có chút thích Diệp Thu.

Về phần Diệp Thu, khi đó, liền bắt đầu trở nên hèn yếu, nhát gan, tự ti, tính tình mê mê, cha mẹ an bài chuyện, hẳn cũng không có ý kiến gì.

Bất quá, tương này gần thời gian ba năm bên trong, Diệp Thu cùng cần gì phải tiểu Thanh, mặc dù đang cháo bột tiệm trải qua thường gặp mặt, hai người nhưng là không có nói qua lời nói.

Ở cần gì phải tiểu Thanh trong trí nhớ, hai người khả năng nói mười câu lời nói cũng không đủ. Cho nên, phải nói nàng đối với (đúng) Diệp Thu có tình cảm gì, vậy cũng là không có khả năng.

Chẳng qua là, đây giống như Thượng Thiên an bài xong chuyện, thời gian ba năm, nhưng là đột nhiên phải cái biến, để cho nàng trong lúc nhất thời không chịu nhận.

Hơn nữa, từ Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ sau khi xuất viện, cần gì phải tiểu Thanh còn rõ ràng cảm giác bây giờ Diệp Thu, cùng nguyên lai cái đó Diệp Thu có bất đồng rất lớn.

Thấy cần gì phải tiểu Thanh này giờ không nói gì thời điểm,

Trần Phương nói "Tiểu Thanh, thật ra thì, người là thật rất thích hợp làm một cái hiền thê lương mẫu, ta cùng vệ đông cũng rất thích. Nhưng là, Diệp Thu không thích, chúng ta ép không hẳn, cho nên chuyện này, mau sớm nói rõ ràng."

Cần gì phải tiểu Thanh không nói gì.

Lá vệ đông cũng không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể nói ba năm trước đây thời điểm, hẳn và cần gì phải tiểu Thanh cha mẹ không nên nói những lời đó, bây giờ có thể có chút phiền toái.

Hắn cầm xong hai bao Phù Dung Vương, đến lúc đó cho cần gì phải đồ phụ, nhìn một chút người bạn cũ này như thế nào giải quyết chuyện này. Dù sao, ban đầu Diệp Thu không có đáp ứng, cũng không có phản đối, là bởi vì Diệp Thu phản đối không chuyện này.

Bây giờ cùng cần gì phải tiểu Thanh bên trên đến lầu thượng, ở cửa gỗ cửa thời điểm, là Lý Lan Phương mở cửa. Lý Lan Phương còn kỳ quái, tối nay tiểu Thanh nhanh như vậy trở lại?

Mở cửa thời điểm, Lý Lan Phương thấy là lá vệ đông cùng Trần Phương, còn kỳ quái hai người này thế nào cũng tới?

Lý Lan Phương mời lá vệ đông cùng Trần Phương lúc đi vào sau khi, Trần Phương nói "Lan Phương, trẻ như vậy, muốn đi qua quấy rầy người."

"Chúng ta đều là bạn cũ, lão đồng nghiệp, hàng xóm cũ, nói những lời này liền khách khí!" Lý Lan Phương nói.

Thấy con gái thần sắc tựa hồ không là rất tốt, Lý Lan Phương cũng không biết con gái xảy ra chuyện gì, cần gì phải tiểu Thanh không có nói nhiều còn lại, hướng gian phòng của mình trở về, trực tiếp đóng cửa phòng lại.

"Tiểu Thanh thế nào? Cảm giác nàng bị uy khuất!" Đang từ căn phòng đi ra cần gì phải đồ phụ hỏi.

"Người hỏi ta, ta nào biết?" Lý Lan Phương nói.

Trần Phương cùng lá vệ đông chính là có vẻ hơi lúng túng.

Cần gì phải đồ phụ thấy Trần Phương cùng lá vệ đông khi đi tới sau khi, nói "Ồ, các người cũng tới?"

"Lão ca, có cái chuyện trọng yếu, muốn đi qua cùng người nói rõ ràng." Lá vệ đông nói.

Lá vệ đông trực tiếp đem kia hai bao Phù Dung Vương đưa cho cần gì phải đồ phụ, cần gì phải đồ phụ nhìn một cái là thuốc lá ngon, thấy lá vệ đông như vậy, còn tưởng rằng lá vệ đông là tới vay tiền.

Dù sao, Diệp Thu thiếu tiền thuốc thang mấy trăm ngàn nguyên, hẳn là biết.

Vốn là, hẳn đã biết lá vệ đông muốn bắt nhà ở đi thế chân vay tiền, cần gì phải đồ phụ cũng chuẩn bị mượn lá vệ đông khoản tiền kia. Dù sao, hẳn thấy, sau này con gái cùng Diệp Thu là kết hôn, khoản tiền kia coi như là đồ cưới đi!

Nhưng là, Lý Lan Phương không đồng ý, nói Diệp Thu là vì lớp học một cái nữ sinh xinh đẹp mới tai nạn xe cộ, cho nên khoản tiền kia không thể cấp cho lá vệ đồng.

Cần gì phải đồ phụ ở đó hút thuốc, nói "Diệp lão đệ, đây là thuốc lá ngon a! Người nói, trẻ như vậy tới, có cái gì chuyện trọng yếu tìm chúng ta."

Lúc này, Lý Lan Phương cũng là cho là lá vệ đồng vợ chồng là tới hỏi bọn hắn vay tiền. Dù sao, Diệp Thu ở bệnh viện cho Phó thị trưởng thiên kim chữa khỏi bệnh, Phó thị trưởng đã thay Diệp Thu đóng khoản tiền kia, cũng chẳng có bao nhiêu biết đến.

"Lão ca, chị dâu, là như vậy, ban đầu chúng ta không phải nói các loại (chờ) Diệp Thu tốt nghiệp trung học, để cho hắn và tiểu Thanh kết hôn sao? Chẳng qua là, bây giờ Diệp Thu rõ ràng nói với chúng ta, hắn không thích tiểu Thanh, sau này sẽ không cùng tiểu Thanh kết hôn." Lá vệ đồng trực tiếp nói.

Cần gì phải đồ phụ nghe một chút, kỳ quái nhìn lá vệ đồng.

Lý Lan Phương sau khi nghe, vừa mới bắt đầu, đồng dạng là như vậy biểu tình.

Nguyên tưởng rằng hai người là tới hướng bọn họ vay tiền, không nghĩ tới, lại là tới giải trừ hôn ước.

"Người nói Diệp Thu không thích tiểu Thanh, sau này cũng không muốn cùng tiểu Thanh kết hôn?" Lý Lan Phương có chút không xác thực nhận thức hỏi.

Lá vệ đồng cùng Trần Phương chỉ có thể gật đầu một cái nói là.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tiếng gầm gừ

Lá vệ đồng cùng Trần Phương biết chuyện này là có chút thật xin lỗi cần gì phải tiểu Thanh một nhà, hai người đã chuẩn bị xong thái độ khiêm nhường đối mặt cần gì phải tiểu Thanh cha mẹ, tốt để giải quyết chuyện này.

Nhưng là, để cho hai người không nghĩ tới là, bên trên một giây còn đang trầm mặc Lý Lan Phương, một giây kế tiếp liền bắt đầu lớn tiếng gầm thét.

"Diệp Thu cái phế vật này lại còn có mặt muốn cùng tiểu Thanh nói lên giải trừ hôn ước?"

"Chỉ bằng mượn cái phế vật này cũng xứng với tiểu Thanh?"

"Nhà ta tiểu Thanh không có chủ động cùng hắn nói lên liền có thể, không nghĩ tới, hắn còn dám trước nói lên!"

Bản thân Lý Lan Phương lúc còn trẻ, chính là một cái rất cay cú người, hiện tại đến cái tuổi này càng là thành một cái phụ nữ đánh đá.

Ở tiểu khu nơi này, hàng xóm đều sợ cùng Lý Lan Phương có mâu thuẫn gì hoặc là cãi nhau.

Bất quá, lúc trước thời điểm, lá vệ đồng vợ chồng cùng cần gì phải đồ phụ vợ chồng rất quen thuộc, quan hệ rất tốt, bình thường ngược lại không có gì.

"Nghe nói Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ hay lại là là lớp học cái đó nữ sinh xinh đẹp? Bây giờ không muốn cùng tiểu Thanh kết hôn, là vì cái đó lớp học nữ sinh kia, hắn không phải là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga?"

Lý Lan Phương mắng lời nói càng ngày càng khó nghe, lá vệ đồng cùng Trần Phương đều rất lúng túng, tĩnh lặng củ tiểu khu, bởi vì không có cách âm thủy tinh.

Bây giờ Lý Lan Phương gầm thét cùng chửi mắng, hàng xóm cũng nghe rất rõ.

Những thứ kia hàng xóm lặng lẽ đứng lên nghe được Lý Lan Phương ở đó chửi mắng Diệp Thu, các bạn hàng xóm cũng nghe đến Diệp Thu muốn cùng cần gì phải tiểu Thanh giải trừ hôn ước.

Lá vệ đồng cùng Trần Phương trong lòng đang thầm nghĩ, hai người cũng không nghĩ tới Lý Lan Phương tính khí lớn như vậy, bây giờ hai người hối hận

ban đầu thật không nên như vậy cho Diệp Thu an bài như vậy hôn ước.

Cần gì phải tiểu Thanh tính khí là rất tốt, nhưng là, này Lý Lan Phương tính khí, thật là quá kém!

"Chị dâu, bây giờ chúng ta là tới thật tốt thương lượng với các người giải quyết cái vấn đề này. Hôn nữa, ban đầu chúng ta chẳng qua là chót miệng ước hẹn, Diệp Thu cùng tiểu Thanh cũng là ngay cả Nam Nữ Bàng Hữu cũng không tính, cũng không có cho tiểu Thanh mang đến danh dự ảnh hưởng, người cần gì phải như vậy mắng Diệp Thu đây!"

Lá vệ đông ở đó nói.

"Danh dự ảnh hưởng? Hừ, bây giờ tiểu khu đều biết tiểu Thanh phải đợi Diệp Thu tốt nghiệp trung học xong cùng hắn kết hôn, bây giờ các người nhưng là chủ động hủy ước, như vậy đối với (đúng) tiểu Thanh đã kích bao lớn! Người nói không ảnh hưởng nàng danh dự?"

Lá vệ đông không biết nói cái gì.

Lý Lan Phương tiếp tục nói "Hôn nữa, tiểu Thanh ở các người trong tiệm tân tân khổ khổ, phí công ba năm, bây giờ không muốn tiểu Thanh, các người cho là cứ như vậy coi là?"

Lúc trước, hai nhà có chót miệng ước hẹn sau, Lý Lan Phương vì để cần gì phải tiểu Thanh cho lá vệ đông vợ chồng càng ấn tượng tốt, sẽ để cho cần gì phải tiểu Thanh có thời gian thời điểm, đến cháo bột tiệm nơi đó hỗ trợ.

Mặc dù mỗi ngày khả năng chẳng qua là hỗ trợ mấy giờ, nhưng là, sắp tới hai năm rưỡi thời điểm, kia cũng không ít.

Lúc trước thời điểm, Lý Lan Phương không so đo những thứ kia, là bởi vì nàng cảm thấy Diệp Thu cùng tiểu Thanh kết hôn, đó chính là người một nhà. Nhưng là, bây giờ Diệp gia cũng nói như vậy, Lý Lan Phương đối với mấy cái này tự nhiên muốn so đo.

Cần gì phải đồ phu vẫn không có lên tiếng.

Bởi vì hắn cũng là cảm thấy rất lúng túng, hôn nữa, không biết nói cái gì cho phải.

Vốn là hắn và lá vệ đông quan hệ là vô cùng tốt, hai người bình thường giống vậy uống rượu nói chuyện phiếm, nhưng là, ở trong nhà địa vị, Lý Lan Phương còn cao hơn hắn.

Hôn nữa, chuyện này, hắn cảm thấy Diệp gia làm không chỗ nói.

"Vậy người nói muốn như thế nào giải quyết?" Lá vệ đông hỏi.

Bây giờ nghe đối phương như vậy mắng con của hắn thời điểm, lá vệ đông trong lòng cũng tức giận.

"Dựa theo ba lương tính theo năm mà tính! Chúng ta không thể để cho tiểu Thanh ở người trong tiệm làm không công!"

Lý Lan Phương trực tiếp nói.

Cần gì phải đồ phu muốn nói cái gì thời điểm, cuối cùng vẫn là không có lên tiếng.

Dựa theo ba lương tính theo năm để tính, lá vệ đông cùng Trần Phương trong lòng có lắm bầm một chút, hai người không nghĩ tới Lý Lan Phương lại là như vậy người.

Dù sao, ban đầu cần gì phải tiểu Thanh là chủ động đến cháo bột tiệm hỗ trợ, căn bản không có gọi nàng đi qua hỗ trợ.

Nhưng là, hai người cũng biết,

Cần gì phải tiểu Thanh là chủ động đi qua, trong ba năm này, quả thật giúp không ít.

"Vậy làm sao coi là?" Lá vệ đông hỏi.

"Dựa theo bây giờ Kim Lăng phổ thông tiền lương, mặc dù nhỏ xanh một ngày chẳng qua là liên quan (khô) bốn, năm tiếng, nhưng là một tháng cũng đáng một hai ngàn đi." Lý Lan Phương nói.

Lá vệ đông cùng Trần Phương lẫn nhau nhìn nhau một cái, trong lòng cảm giác mình lúc trước cũng không nhận ra cái này Lý Lan Phương như thế. Bất quá, hai người cũng biết, nếu như muốn giải trừ như vậy hôn ước, chót miệng ước hẹn, dĩ nhiên là đem những này tính toán rõ ràng Sở là tốt nhất.

"Thật ra thì, tiểu Thanh đến nơi đó liên quan (khô) hơn hai năm điểm, không tới hai năm rưỡi. Bất quá, nếu dựa theo ba năm qua coi là, một năm kia mười ngàn, ba năm ba chục ngàn đi." Lá vệ đông nói.

Hắn biết cần gì phải tiểu Thanh là cô gái tốt, bây giờ nếu muốn nói rõ ràng, những thứ này hắn liền không muốn cùng Lý Lan Phương nói nhiều những thứ kia.

Lý Lan Phương cảm thấy cái này vẫn không tệ.

"Ba chục ngàn liền ba chục ngàn, cứ như vậy đi!" Lý Lan Phương tựa như có lẽ đã không muốn nhiều lời.

Vừa mới thời điểm, nàng đã gặm thét thời gian rất lâu, nàng cạnh tranh chủ yếu vẫn là vì cái này.

"Chúng ta đẩy đi trước, qua một đoạn thời gian, ta sẽ đem này ba chục ngàn nguyên đưa tới cho các người nhà." Lá vệ đông nói.

Hiện tại hẳn cùng Trần Phương cũng không muốn lưu lại nữa.

Vốn là hai nhà là bạn rất tốt, giống vậy thiếu chút nữa đều phải kết thành thông gia, không nghĩ tới, nhưng bây giờ là làm thành như vậy. Bất quá, lá vệ đông cùng Trần Phương trong lòng cũng lòng ra một hơi thở, hai người cảm thấy, nếu như cần gì phải tiểu Thanh mẫu thân là thứ người như vậy, tiểu Thanh thật không thích hợp cùng với Diệp Thu.

Lá vệ đông cùng Trần Phương đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Lý Lan Phương không để ý đến, cần gì phải đồ phụ chính là vội vàng đi theo đi ra.

"Lão đệ, vừa mới thật thật xin lỗi." Cần gì phải đồ phụ nói.

"Ta minh bạch." Lá vệ đông nói.

"Diệp Thu làm như vậy, hẳn là không phải là bởi vì nhà chúng ta không có mượn kia mấy trăm ngàn tiền chữa bệnh nguyên nhân?" Cần gì phải đồ phụ hỏi.

Lá vệ đông lắc đầu một cái nói "Không là chuyện này, cùng chuyện này không liên quan, chẳng qua là, bây giờ Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ sau, biến hóa rất nhiều, rất nhiều chuyện, chính hẳn cũng sẽ xem xét. Cho nên, hôn ước những chuyện kia, hay lại là coi là, nếu như Diệp Thu cùng cần gì phải tiểu Thanh sau này lẫn nhau thích, muốn chung một chỗ, chúng ta cũng không có ngăn cản ý tứ, chẳng qua là, bây giờ Diệp Thu không thích tiểu Thanh, là không thể nãi tiểu Thanh hôn sự, chuyện này liền trước nói rõ đi."

Cần gì phải đồ phụ cảm thấy lá vệ đông vợ chồng làm cũng không sai, Diệp Thu lớn lên, có ý nghĩ của mình, kia cũng không sai, đến khi hẳn vợ mới vừa rồi như vậy gặm thét, kia cũng không sai.

"Chúng ta đi." Lá vệ đông nói.

Lá vệ đông cùng Trần Phương sau khi rời đi, cần gì phải đồ phụ nắm vừa mới lá vệ đông đưa cho hẳn thuốc lá, trong lúc nhất thời, chỉ có thể đứng ở cửa bên ngoài rút ra bực bội khói.

Ở bên trong phòng cần gì phải tiểu Thanh, vừa mới có loại muốn khóc cảm giác, nhưng là lại không khóc nổi, sau đó nghe được phòng khách mẹ ở đó gặm thét thời điểm, nàng cũng không biết nói cái gì cho phải.

Nhưng là, nghe nói bởi vì nàng đến cháo bột tiệm nơi đó làm việc, bây giờ Diệp gia muốn nói rõ ràng, đem tiền bồi thường nàng thời điểm, cần gì phải tiểu Thanh biết, Diệp gia là dự định cùng nàng tính toán rõ ràng Sở đầy đủ mọi thứ.

Ở gian phòng của mình Diệp Thu, đã sớm nghe được Lý Lan Phương gặm thét, đối với hẳn chửi mắng, hoặc có lẽ là đối với (đúng) nguyên lai cổ thân thể kia chủ nhân chửi mắng.

Hắn ngược lại không nghĩ tới, nguyên lai cái đó Diệp Thu thật là như vậy oắt con vô dụng. Bất quá, giống như cần gì phải tiểu Thanh loại này gia đình cha mẹ, hẳn thật không nghĩ (muốn) dính lên một chút quan hệ.

Diệp Tuyết ở trong phòng mình, vừa mới bắt đầu, nghe được tiếng gặm gừ, ra đến sân thượng nơi đó, nghe được là Lý Lan Phương thanh âm, còn có ở đó chửi mắng Diệp Thu thanh âm, nàng lại là tức giận phi thường.

Bây giờ nàng đã biết, Diệp Thu cùng cần gì phải tiểu Thanh thật không thích hợp chung một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 23: Cầu tha thứ

Cái này xường dẹt củ tiểu khu, bản thân không là rất lớn, hơn nữa, Lý Lan Phương kia tiếng gầm gừ cùng chửi mắng âm thanh, không chỉ Diệp Thu cùng Diệp Tuyết nghe rất rõ, bên trong tiểu khu ở những người khác rất rõ, thậm chí, có chút nhỏ chó cùng trề nít bị dọa đến khóc lên.

Cho đến Lý Lan Phương tiếng gầm gừ dừng lại thời điểm, Diệp Thu tựa hồ cũng làm như không nghe thấy.

Hắn trở lại, thư thư phục phục giặt rửa một cái tấm sau, sau đó trực tiếp trở lại gian phòng của mình, đem tấm kia chiếu lấy xuống, đang đối với từ cửa sổ chiếu vào trên chiếu, ngồi xếp bằng ở chỗ đó tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết ».

Còn chưa tới không giờ sáng, bây giờ ánh trăng đắm chìm trong Diệp Thu trên người, cũng không phải là tốt nhất ánh trăng tinh hoa. Nhưng là, đối với Diệp Thu mà nói, coi là là không tệ.

Hiện tại hắn toàn thân tựa như cùng những thái dương đó có thể pin bản như thể đang không ngừng hấp thu ánh mặt trời, chẳng qua là, bây giờ Diệp Thu hấp thu trắng sáng tinh hoa.

Không biết quá lâu dài, Diệp Thu nghe được cửa phòng bên ngoài tiếng bước chân.

Diệp Thu đứng lên, mở cửa, thấy là mẹ Trần Phương ở quanh quẩn.

"Mẹ, có chuyện gì không?" Diệp Thu hỏi.

"Ta và cha ngươi, đã cùng tiểu Thanh cha mẹ nói rõ ràng, sau này các ngươi cũng chưa có loại quan hệ đó. Bất quá, tiểu Thanh thủy chung là một cái người bị hại, sau này năng cần giúp, ngươi tận lực giúp một tay đi."

Lý Lan Phương nói thời điểm, Diệp Thu ngược lại không có nói gì.

Lấy trước kia cái Diệp Thu cùng cần gì phải tiểu Thanh chưa quen thuộc, bây giờ Diệp Thu càng là như vậy.

Đương nhiên, hiện tại hắn như vậy cùng cần gì phải tiểu Thanh giải trừ hôn ước, cần gì phải tiểu Thanh khẳng định bị một ít ảnh hưởng.

"Mẹ, ta nghe ngươi."

"Vậy ngươi sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai ngươi là chuẩn bị trở về trường học giờ học, hay là đi cho cái đó Phó thị trường thiên kim xem bệnh?" Trần Phương đột nhiên nghĩ đến, cũng lại hỏi.

"Ngày mai buổi sáng còn muốn đi cho cái đó Phó thị trường thiên kim xem bệnh, ta buổi chiều lại đi trường học xem một chút đi."

Trần Phương không có chuyện gì khác, để cho Diệp Thu sớm nghỉ ngơi một chút.

Diệp Thu trở về phòng, phát hiện vừa vặn đến không giờ sáng thời gian, bây giờ ánh trăng tinh hoa là thuần túy nhất, Diệp Thu tắm ở dưới ánh trăng, tiếp tục tu luyện.

Ngày thứ hai, cửa sổ bên ngoài ánh mặt trời chiếu lúc đi vào sau khi, Diệp Thu mở hai mắt ra, phát hiện đã là buổi sáng hơn tám giờ.

Lúc này, ánh nắng thuần túy nhất tinh hoa, giống vậy đã sớm qua.

Bởi vì bây giờ thái dương đã sớm treo thật cao.

Diệp Thu đứng lên rửa mặt, hay lại là mặc vào bộ kia giặt trắng bạch, phía trên lại có một ít dầu nhờn rửa không sạch tay ngắn cùng quần jean.

Từ căn phòng đi ra, thấy tỷ tỷ và cha mẹ căn phòng đều là mở ra, không nhìn thấy ba người, biết ba người đã đến cháo bột tiệm mở tiệm.

Vốn là Diệp Thu còn muốn để cho cha mẹ cùng tỷ tỷ không muốn khổ cực như vậy kiếm tiền, nhưng là, bây giờ là vệ đông căn bản không tin tưởng hắn có cái năng lực kia.

Diệp Thu biết, chỉ có thể đợi thêm một đoạn thời gian.

Từ trên lầu đi xuống, Diệp Thu đi tới cháo bột tiệm nơi đó, quả nhiên thấy cha mẹ cùng tỷ tỷ đang bận rộn. Diệp Thu tới sau, Diệp Tuyết cho hắn làm một chén trứng gà mì thịt bò.

Diệp Thu ăn xong kia tô mì thịt bò, sau đó sẽ cưỡi chiếc kia 28 gang thức xe đạp hướng Rose Garden tiểu khu đi qua.

Hôm qua đã đi qua một lần, Diệp Thu đã quen thuộc con đường kia, hơn nữa, Diệp Thu tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » sau, thân thể chất lại so với hôm qua tốt hơn nhiều.

Hiện tại hắn ở trên đường cưỡi chiếc kia 28 gang thức xe đạp thời điểm, tốc độ vẫn là vô cùng nhanh.

Ở Rose Garden cửa tiểu khu nơi đó, cũng không có gặp lại viên an ninh kia đội trưởng, cùng với ngày hôm qua vây đánh Diệp Thu những an ninh kia, mấy cái khác an ninh chính là tru sâu đất ngồi ở chỗ đó hút thuốc.

Bọn họ căn bản không nghĩ tới, cái đó mặc rất phổ thông, mở ra chiếc kia rất lâu kiểu xưa xe đạp người tuổi trẻ, lại thật là cho Phó thị trưởng thiên kim chữa bệnh.

Mặc dù ngày hôm qua bọn họ đã thay đổi trưởng hướng Diệp Thu nói xin lỗi, hơn nữa đưa nửa cái Phù Dung Vương. Không nghĩ tới, tối hôm qua thời điểm, Phó thị trưởng phu nhân Lục Tú Ngọc hay lại là giống như tiểu khu Công Nghiệp khiêu nại, phải đem ngày hôm qua buổi sáng mấy cái an ninh đuổi.

Lý do cũng không phải là bọn họ và Diệp Thu đánh nhau, mà là, mấy cái an ninh lại tại hán cửa tiêu chảy.

Cửa nơi đó tiêu chảy lưu lại vật tàn lưu, mặc dù rất nhanh bị công ty Vật Nghiệp công nhân làm vệ sinh cho quét sạch sẽ, nhưng là, Lục Tú Ngọc hay lại là không rất cao hứng.

Cho nên, tối hôm qua công ty Vật Nghiệp kinh lý nhận được Lục Tú Ngọc khiêu nại điện thoại sau, dĩ nhiên là liên tưởng cũng không cần suy nghĩ nhiều, trực tiếp đem mấy người kia chuẩn bị mở diệt trừ.

Dù sao, Phó thị trưởng phu nhân không có mấy người, muốn tìm những an ninh kia lại là phi thường dễ dàng.

Vị này công ty Vật Nghiệp kinh lý, khẳng định không dám chọc đến Lý phó thị trưởng phu nhân, cho nên, vô luận như thế nào, mấy người kia nhất định là muốn đuổi.

Hiện tại ở cửa mấy cái an ninh ở đó hút thuốc thời điểm, không nghĩ tới, thấy Diệp Thu, hay lại là chậm rãi cười xe tới.

Lúc này, những người an ninh này nào còn dám tiểu trước mặt cái này mặc phổ thông người tuổi trẻ, vội vàng đem tự động thức cửa mở ra.

Diệp Thu hướng bên trong lái đi, chuẩn bị lúc rời đi sau khi, một người an ninh vội vàng đuổi tới.

"Lá, Diệp ca, chúng ta có chuyện yêu cầu ngươi."

Người an ninh kia giống như ăn nói khép nép nói.

Lúc này, hán thái độ, cùng ngày hôm qua những an ninh kia tám kia thái độ phách lối hoàn toàn bất đồng.

"Chuyện gì?"

"Ngày hôm qua mấy người chúng ta đã thay đổi trưởng xin lỗi ngươi, nhưng là, bây giờ Phó thị trưởng phu nhân còn muốn đem mấy người bọn họ đuổi, không biết ngươi có thể hay không giống như Phó thị trưởng phu nhân cầu tha thứ!"

"Cầu tha thứ? Hừ! Ta tại sao phải thay bọn họ cầu tha thứ?"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

"Có thể, nhưng là, ngươi ngày hôm qua thu chúng ta thuốc lá, không phải là tha thứ bọn họ sao?"

"Há, thuốc kia là các ngươi chủ động đưa cho ta."

Diệp Thu tựa hồ lười nói nhiều.

Người an ninh kia đã không biết nói cái gì cho phải, ở Diệp Thu chuẩn bị lúc rời đi sau khi, mấy cái này an ninh cũng suất chút nữa thì quỳ xuống.

Dù sao, những người an ninh này đều là từ một cái trong quân đội đi ra, hơn nữa sống chung rất nhiều năm, quan hệ cũng rất không tồi, nếu như đem đội trưởng mấy người bọn họ đuổi, đến lúc đó nhất định sẽ đối còn lại mới an ninh tới, có mâu thuẫn cũng nói không chừng.

Hơn nữa, đến lúc đó đối còn lại mới Bảo An Đội Trưởng, Bảo An Đội Trưởng tiếp theo không có phát hiện ở người đội trưởng này đối với bọn họ tốt như vậy.

"Ta đây đến lúc đó cùng nàng nói một tiếng đi."

Diệp Thu nói.

Thấy Diệp Thu nói như vậy thời điểm, những người an ninh này mới dậy.

Đương nhiên, bọn họ giống vậy không biết, Diệp Thu ở đó một Phó thị trưởng phu nhân trước mặt phân lượng rốt cuộc như thế nào? Nhưng là, chuyện này, bắt đầu quả thật cùng Diệp Thu có liên quan.

Sau đó, bọn họ xuất hiện tiêu chảy, chuyện này, bọn họ cảm thấy không có quan hệ gì với Diệp Thu, nhưng là, bọn họ cảm thấy Phó thị trưởng phu nhân là lấy cái cớ này đuổi đội trưởng bọn họ.

Bây giờ Lý Trị nước đã sớm trở về Phủ Thị Chính đi làm, mà Lục Tú Ngọc còn không có đi làm, mà là lưu lại chiếu cố Lý Thiên Thiên. Bây giờ nàng và Lý Thiên Thiên cũng không biết Diệp Thu lúc nào tới, dĩ nhiên là hy vọng Diệp Thu mau chạy tới đây đem Lý Thiên Thiên bệnh hoàn toàn chữa khỏi.

Ở Diệp Thu đem xe đạp dừng lại, xoa bóp xe đạp chuông thời điểm, bên trong Lục Tú Ngọc đã nghe được. Đi ra nhìn lên sau khi, quả nhiên thấy là Diệp Thu.

Vội vàng tới đem chìa khóa cửa sắt mở ra sau, Diệp Thu đẩy xe đạp hướng bên trong đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Sân bay

Ở Kim Lăng bệnh viện nơi đó thời điểm, bởi vì con gái bệnh tình, lại bởi vì Diệp Thu nói những lời đó, Lục Tú Ngọc dĩ nhiên là rất tức giận.

Nhưng là, bây giờ hoàn toàn bất đồng.

Lục Tú Ngọc càng xem Diệp Thu nam sinh này, càng cảm thấy hắn không tệ.

"Diệp Thu, ăn điểm tâm sao?" Lục Tú Ngọc hỏi.

"Lý phu nhân, ta ăn rồi trở lại."

"Nghe nói người là Giang Bắc ba bên trong học sinh lớp mười hai?"

Diệp Thu gật đầu một cái.

Lục Tú Ngọc lộ ra rất nhiệt tình, cái này cùng Diệp Thu chữa khỏi con gái nàng bệnh, có quan hệ rất lớn, dĩ nhiên, nàng cũng là vô cùng hiếu kỳ, Diệp Thu y thuật tại sao có thần kỳ như vậy?

Đi vào biệt thự lầu một phòng khách thời điểm, Lục Tú Ngọc nói "Diệp Thu, ta đi trước cho người rót ly trà."

Lục Tú Ngọc đi qua chuẩn bị cho Diệp Thu nước trà thời điểm, Diệp Thu hướng trên lầu hai đi, bây giờ Lý Thiên Thiên nửa người dưới còn không có chữa khỏi, hay lại là bắp thịt héo rút triệu chứng, cho nên, chỉ có thể nằm ở trên giường đọc sách.

Cửa sổ ngoài có nhiều chút nước mưa ánh mặt trời chiếu đi vào, Lý Thiên Thiên nghĩ (muốn) muốn đứng lên đem rèm vải cửa sổ kéo thời điểm tốt, nhưng là kéo không.

Nàng phi thường mong đợi Diệp Thu sớm sáng tới, đem nàng bệnh hoàn toàn chữa khỏi, như vậy nàng liền có thể giống như trước đây tự do tự tại.

Nằm ở trên giường thời gian rất lâu, hôn mê thời gian rất lâu, Lý Thiên Thiên đối với (đúng) loại cuộc sống này, đã sớm phi thường chán ghét.

Nghe tới cửa tiếng bước chân, Lý Thiên Thiên đoán được là Diệp Thu tới, vội vàng hỏi "Diệp Thu, là người qua đây sao?"

"Là ta." Diệp Thu lộ ra rất lãnh đạm nói.

Lý Thiên Thiên còn tưởng rằng Diệp Thu là bởi vì ngày hôm qua sự kiện tức giận.

Bất quá, bây giờ Diệp Thu trừ đôi mắt Diệp Tuyết, còn có Trần Phương cùng lá vệ đông bên ngoài, thần sắc hẳn đều là như vậy.

Diệp Thu sau khi đi vào, nhìn nằm ở trên giường Lý Thiên Thiên nói "Người yên tâm, hôm nay liền có thể đem người hoàn toàn chữa khỏi."

"Thật sao? Vậy người nhanh lên một chút a!"

Diệp Thu đứng lên, đóng cửa phòng lại sau, nói "Đem người vấy cởi xuống."

Lý Thiên Thiên hai tay cũng là bắp thịt héo rút, căn bản không có khí lực cởi xuống.

Vốn là những việc này, hẳn là Lục Tú Ngọc làm

Nhưng là, Diệp Thu chữa trị thủ pháp, tạm thời còn không nghĩ khiến người khác biết.

"Ta còi không, người giúp ta đi."

Diệp Thu giúp Lý Thiên Thiên còi vấy thời điểm, Lý Thiên Thiên liền nhìn như vậy Diệp Thu, phát hiện Diệp Thu thần sắc vẫn không có biến hóa, biết Diệp Thu cũng không có nghĩ (muốn) sờ sờ nàng.

Ở Diệp Thu đem Lý Thiên Thiên vấy còi xuống, bây giờ Lý Thiên Thiên chỉ mặc món đó quần lót, trên quần lót còn có một cái rất khả ái mèo con đồ án.

Lý Thiên Thiên còn tưởng rằng Diệp Thu sẽ là chuyện tiểu lâm nàng, không nghĩ tới, Diệp Thu căn bản cũng không có nhìn nhiều.

Bây giờ Lý Thiên Thiên hai cái thật dài chân nhỏ bên trên, da thịt bởi vì bắp thịt héo rút, lộ ra khô rạo, không có một chút sáng bóng cùng trắng nõn, rất khó nhìn, bất quá, nếu như hoàn toàn khôi phục như cũ, hẳn hai cái trắng nõn thật dài chân nhỏ, quả thật rất đẹp.

"Người nhắm hai mắt, rất nhanh thì có thể có thể khôi phục."

Lý Thiên Thiên nhắm hai mắt lại, Diệp Thu nắm tay nhẹ khẽ đặt ở Lý Thiên Thiên trên rốn, Lý Thiên Thiên cảm giác có loại bị vuốt ve cảm giác.

Nhưng là, loại này vuốt ve lại bất đồng.

Nàng còn có một loại ngứa ngáy cảm giác, muốn mở hai mắt ra, lại sợ bị Diệp Thu biết.

Ở nàng nhẹ nhàng hít lại thành một đường tia nhìn lên thời điểm, chẳng qua là thấy Diệp Thu nắm tay thả vào da mình bên trên, căn bản cùng thân thể của mình không có một chút tiếp xúc.

Nhưng là, tiếp theo rất thần kỳ chuyện nhưng là phát sinh, nguyên lai chúc khắp cơ thể héo rút vị trí, bắt đầu khôi phục co dãn, bóng loáng, trắng nõn.

Diệp Thu tay thật sự đến mỗi một tắc da thịt nơi đó, trên căn bản đều là như vậy.

Rất nhanh dưới rốn bộ mặt vị toàn bộ đều khôi phục, chỉ còn lại hai cái thật dài bắp đùi nơi đó, Diệp Thu nắm tay để trước đến Lý Thiên Thiên trên chân trái.

Lý Thiên Thiên lại có loại càng cảm giác đặc biệt.

Bất quá, loại cảm giác này tới cũng nhanh cũng đi nhanh hơn.

Chờ đến Diệp Thu đem Lý Thiên Thiên chân trái hoàn toàn khôi phục tới,

Những thứ kia bắp thịt da thịt, hoàn toàn khôi phục bóng loáng, trắng nõn, co dãn sau, Diệp Thu cho thêm nàng đùi phải giống vậy tiến hành như vậy chữa trị.

Từ đầu đến cuối không tới năm phút, Lý Thiên Thiên hai cái bắp đùi, cùng với dưới rốn, đã hoàn toàn khôi phục, cùng nửa người trên như thế, đã xem ra không có rõ ràng bất đồng.

Bây giờ trừ Lý Thiên Thiên tay cùng mặc bra vị trí bên ngoài, những địa phương khác cũng khôi phục như cũ.

Thấy Lý Thiên Thiên đang trộm nhìn lên sau khi, Diệp Thu giống vậy không có nói gì, mà là cho nàng hai cái tay hoàn toàn khôi phục như cũ rồi nói ra "Có thể."

Lý Thiên Thiên mở hai mắt ra thời điểm, phát hiện mình hai tay cùng toàn thân cũng khôi phục.

Nàng cũng không thể tin được đây là thật!

Bất quá, mặc bra địa phương, quả thật còn không có khôi phục như cũ, hay lại là thuộc về A giảm, không biết lúc nào mới có thể khôi phục lại A thêm.

Lý Thiên Thiên lại là không dám nói ra, Diệp Thu tựa hồ cũng không có ý định chữa trị cho nàng.

Lý Thiên Thiên có thể chính mình lấy tay mặc lại món đó vấy thời điểm, Diệp Thu nhìn nàng kia sáng choang thật dài chân nhỏ, nhưng là không có ý kiến gì.

Ở thiên đình Ngự Y giới, rất đẹp tiên nữ đều phải so với bây giờ Lý Thiên Thiên đẹp đẽ, càng không cần phải nói cái kia cái thanh mai trúc mã Tô tự nhiên.

Có thể nói, Tô tự nhiên so với Lý Thiên Thiên đẹp đẽ gấp trăm lần.

Nhưng là, lại có thể thế nào đây?

"Này, chẳng lẽ ta không đẹp sao?" Lý Thiên Thiên thấy Diệp Thu ánh mắt vẫn không có nhìn về phía nàng, ngược lại nhìn về phía cửa sổ bên ngoài thời điểm, tựa hồ có hơi tức giận nói.

"Một loại đi."

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Một, một loại đi, Lý Thiên Thiên sau khi nghe thiếu chút nữa hộc máu, nói thế nào, nàng bây giờ cũng là Kim Lăng đại học năm thứ nhất đại học cấp mới hoa khôi, lại ở Diệp Thu trong mắt chẳng qua là dung mạo rất.

"Chẳng lẽ người thấy rất nhiều so với ta nữ sinh xinh đẹp sao?"

Lý Thiên Thiên hỏi.

Diệp Thu không có nói những thứ kia, chỉ nói "Ta đã chữa cho người được, cùng các người Lý gia liền vô thiếu, ngày mai sẽ không cần tới nữa trị bệnh cho người."

Diệp Thu chỉ là bởi vì ba người kia điều kiện, hẳn mới cho Lý Thiên Thiên chữa bệnh.

Bây giờ Lý Thiên Thiên đã chữa khỏi, có thể nhảy nhót tung bừng, hẳn tự nhiên không cần tới nữa.

"Ta, chỗ này của ta còn chưa lành." Nghe được Diệp Thu phải đi, hơn nữa không nữa cho nàng xem bệnh thời điểm, Lý Thiên Thiên vội vàng nói.

"Nơi nào?"

Diệp Thu biết nơi nào, nhưng là, hẳn không nói.

Lý Thiên Thiên cũng không biết Diệp Thu có phải là thật hay không không biết, nói "Chỗ này của ta, sau này có phải hay không đều như vậy?"

Vốn là A cũng rất nhỏ, bây giờ chẳng qua là A giảm, vậy càng tiểu, đó cùng chân chính sân bay còn thật không có gì khác nhau?

Cái này làm cho Lý Thiên Thiên thế nào bị đây?

"Nơi này? Trị liệu cho người cũng được."

Diệp Thu nói.

Chẳng qua là, làm Diệp Thu ở bên tai nàng nói một tiếng thời điểm, Lý Thiên Thiên mắng "Tên háo sắc."

"Vậy coi như, chờ người sau này hài tử mua sữa bột uống đi."

Diệp Thu cũng liền chuẩn bị đi ra ngoài đi ra ngoài, ở cửa phòng Lục Tú Ngọc đang ở nghe lén, bây giờ thấy cửa phòng mở ra, thấy Lý Thiên Thiên thật khôi phục cùng trước không sai biệt lắm thời điểm, nàng thật có chút nhớ khóc lên cảm giác.

Ở thật chặt ôm lấy Lý Thiên Thiên thời điểm, trong lòng nàng treo trái tim kia rốt cuộc phải hoàn toàn dễ xuống.

Thấy Diệp Thu chuẩn bị lúc rời đi sau khi, Lục Tú Ngọc nói "Diệp Thu, không bằng ăn cơm trước lại đi đi."

Lý Thiên Thiên cũng có nhiều chút mong đợi, dù sao ái này ư sau này mình hay không còn là thuộc về sân bay chuyên!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Trở về trường

Lục Tú Ngọc rất nhiệt tình, Lý Thiên Thiên trở nên càng nhiệt tình.

Nhưng là, Diệp Thu thần sắc vẫn là như vậy.

"Không cần, ta buổi chiều còn phải trở về trường học giờ học." Diệp Thu nói.

Diệp Thu trực tiếp cự tuyệt Lý phó thị trưởng phu nhân mời, nếu như bị những người khác biết, thật muốn hung hãn phiền Diệp Thu một cái tát.

Dù sao, những người khác hận không được bị như vậy mời.

Nếu Diệp Thu như vậy, Lục Tú Ngọc cũng chưa có miễn cưỡng nữa.

Diệp Thu chuẩn bị lúc rời đi sau khi, nhớ tới cửa những an ninh kia yêu cầu chuyện hần, nói "Lý phu nhân, nghe nói người muốn đem ngày hôm qua những an ninh kia đuổi?"

"Đúng như vậy, ta đã hướng công ty Vật Nghiệp khiếu nại, bọn họ chẳng những dám đánh người, đem người trở thành thành ăn trộm, vẫn còn ở chúng ta miệng tiêu chảy, ta Tự Nhiên không thể nào hy vọng xuất hiện loại này không có tư chất an ninh."

Lục Tú Ngọc nói.

Nàng còn cho là mình làm như vậy, Diệp Thu sẽ cao hứng rất nhiều. Dù sao, Diệp Thu ban đầu chính là trực tiếp để cho Lý Trị nước đem Kim Lăng bệnh viện mấy cái an ninh bị khai trừ.

"Bọn họ cũng là vô tình, người sẽ bỏ qua bọn họ đi."

Lục Tú Ngọc không nghĩ tới, Diệp Thu lại thay những an ninh kia cầu tha thứ, cái này làm cho nàng rất không nghĩ ra, nam sinh này rốt cuộc đang suy nghĩ gì?

Bất quá, nếu Diệp Thu nói như vậy, Lục Tú Ngọc cũng liền nói "Xem ở người là nữ nhi của ta chữa khỏi bệnh phân thượng, ta đây sẽ bỏ qua những an ninh kia đi."

Đối với (đúng) Lục Tú Ngọc mà nói, có mở hay không trừ những an ninh kia, chỉ là một điện thoại mà thôi.

Diệp Thu đẩy chính mình chiếc kia 28 gang xe đạp, đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Lý Thiên Thiên vội vàng đuổi theo, chờ đến mẹ Lục Tú Ngọc không nghe được nàng lúc nói chuyện, mới hỏi "Vậy người lúc nào thì lại cho ta chữa trị?"

"Người đã được, ta không cần lại trị liệu cho người."

"Ngu ngốc, ta là nói chỗ này của ta."

Lý Thiên Thiên biết Diệp Thu biết nàng đang nói gì, hần chỉ là cố ý như vậy mà thôi.

Diệp Thu ngẩng đầu nhìn Lý Thiên Thiên liếc mắt nói "Coi là, người coi ta là thành sắc lang, người chính là tìm người khác chữa đi."

"Không có, ta không có đem người làm thành sắc lang, vậy người lúc nào thì lại cho ta chữa?"

Nếu như nơi đó không khôi phục lại được, đây nhất định là Lý Thiên Thiên tâm bệnh.

Diệp Thu suy nghĩ một chút nói "Vậy người đến lúc đó tới trường học tìm ta đi."

Hần đã lười lại cười xe tới nơi này.

Diệp Thu cười xe hướng Rose Garden tiểu khu cửa biệt thự đi qua thời điểm, Lý Thiên Thiên đứng ở nơi đó nhìn Diệp Thu rời đi, mới xoay người lại.

"Thiên Thiên, người mới vừa cùng Diệp Thu nói cái gì?"

Lục Tú Ngọc kỳ quái hỏi.

"Mẹ, không có gì, ta bây giờ cũng tốt, ta cũng chuẩn bị trở về Kim Lăng học đại học giờ học."

Diệp Thu cười xe đi tới trạm an ninh nơi đó, những an ninh kia thấy Diệp Thu đi ra thời điểm, vội vàng lấy lòng hỏi "Diệp ca, sự kiện kia như thế nào đây?"

"Giúp các người nói, sẽ không đuổi người những thứ kia đồng nghiệp. Bất quá, sau này các người không cần đeo đến thành kiến xem người."

"Dạ, là, Diệp ca nói đúng, sau này Diệp ca có cần gì hỗ trợ, cứ việc tìm chúng ta những huynh đệ này." Người an ninh kia cao hứng nói.

Vốn là bọn họ chính là quân nhân giải ngũ xuất thân, chỉ là bởi vì ra đến club biết thời gian dài, dính vào những thứ kia không tốt bầu không khí.

Diệp Thu chuẩn bị cười xe trở về thời điểm, một người an ninh vội vàng lại đem một cái còn không có mở ra Phù Dung Vương đưa cho Diệp Thu.

Diệp Thu không có cự tuyệt, cầm túi, thả vào xe trên rổ.

Bởi vì hắn biết, chỉ có thu những người an ninh này điều này Phù Dung Vương, bọn họ mới yên tâm Diệp Thu vừa mới nói không là nói dối.

Diệp Thu cười xe trở lại cháo bột tiệm nơi đó thời điểm, mới đến mười giờ sáng nhiều.

Thấy Diệp Thu nhanh như vậy trở lại, Trần Phuong hỏi "Diệp Thu, người cho cái đó Phó thị trường thiên kim chữa khỏi bệnh?"

"Mẹ, ta đã cho nàng chữa khỏi, sau này cũng không cần đi."

Lá vệ đông cặp mắt thấy chiếc xe kia xe trên rổ, thấy lại vừa là một cái Phù Dung Vương, vội vàng tới nói "Đây là người nào đưa người?"

"Của những thứ kia tiểu an ninh,

Bọn họ có chuyện muốn ta yêu cầu Phó thị trường phu nhân."

Lá vệ đông nghe nói là có người muốn giống như Phó thị trường phu nhân yêu cầu làm việc thời điểm, nhất thời cảm thấy những thứ này thuốc lá ngon không tốt cầm, dĩ nhiên là không dám cầm, nói "Kia người chính là lấy về cho những an ninh kia đi, này thay người khác yêu cầu làm việc khó thực hiện."

"Ba, đây chỉ là chuyện nhỏ, ta đã thay bọn họ giải quyết."

Nghe đến đó thời điểm, lá vệ đông mới yên tâm lại.

Dù sao, này mấy trăm nguyên một cái thuốc lá, bình thường hắn thế nào chịu mua đắt như vậy thuốc lá đây?

Bây giờ Diệp Thu trở lại, còn chuẩn bị giúp tỷ tỷ bận rộn thời điểm, Diệp Tuyết nhưng là để cho hắn ăn mau đi cơm trưa, sau đó trở về trường học giờ học học tập.

Dù sao, Diệp Thu thành tích bản thân liền không được, bởi vì tai nạn xe cộ lại nghỉ ngơi thời gian dài như vậy.

Diệp Thu chỉ có thể ngồi ở bên trong ăn cơm trưa xong, sau đó cùng cha mẹ, còn có tỷ tỷ nói một tiếng, cười xe hướng Giang Bắc ba Trung Phuong hướng đi qua.

Giang Bắc ba bên trong là thành phố trường trung học trọng điểm, cho nên, ban đầu Diệp Thu có thể bằng vào chính mình cố gắng thi đậu, Trần Phuong cùng lá vệ đông đều cảm thấy hắn là một cái đi học đoán, sau này khẳng định có thể thi đậu một khu nhà đại học tốt.

Không nghĩ tới, Diệp Thu ở cao ngay từ đầu, thành tích học tập nhưng là càng ngày càng kém.

Thẳng đến hắn xảy ra tai nạn xe cộ lúc trước cái Diệp Thu, hắn thành tích ở lớp học là thứ nhất đếm ngược, ở toàn bộ cấp cũng là ngược lại trước vài tên, bởi vì còn có một chút so với hắn còn kém, những người đó bình thường ngay cả thi cũng không có thi.

Bất quá, Diệp Thu nhớ lại lúc trước cái đó Diệp Thu tình huống, hắn đồng dạng là cảm thấy Diệp Thu loại này giống như oắt con vô dụng như thế soa đáng sinh, sống được thật đúng là không vừa ý.

Khả năng chính là bởi vì như vậy, hắn ở lớp học, từ lớp mười đến lớp mười hai cũng chỉ có ba người bằng hữu, hai tên nam sinh một người nữ sinh.

Trong đó kia hai tên nam sinh cùng nữ sinh kia, Diệp Thu ban đầu ở bệnh viện nằm viện thời điểm, có ngồi xe đi qua xem qua hắn mấy lần. Chẳng qua là, khi đó, Diệp Thu một mực ở suy nghĩ mình và Tô tự nhiên chuyện, hắn cũng thoáng cái không có thích ứng này một thân thể nguyên chủ nhân chuyện.

Cho nên, lớp học ba người kia đồng học cố ý ngồi xe đi qua nhìn hắn, Diệp Thu đều là phớt lờ không để ý tới, đều là Trần Phuong ở thay hắn chào hỏi.

Ba người kia đồng học cảm thấy Diệp Thu có thể là xảy ra tai nạn xe cộ đầu bị đụng vào, cho nên tình huống như vậy, cũng là rất bình thường.

Bây giờ Diệp Thu nhớ tới nguyên lai bộ kia chủ nhân Diệp Thu cùng bạn cùng lớp chuyện, hắn không sai biệt lắm đã hoàn toàn rõ ràng.

Từ cháo bột tiệm nơi này đến Giang Bắc ba bên trong, có chừng tám chín cây số, trước cái đó Diệp Thu đều là ngồi xe buýt đi qua, đại khái 500m một cái trạm xe buýt, có thể phải hơn nửa canh giờ.

Bây giờ Diệp Thu cỡi xe đạp dưới tình huống, trung gian không cần dừng xe, hoa mắt thì giờ nếu so với ngồi xe buýt nhanh hơn nhiều lắm!

Diệp Thu mới vừa đến Giang Bắc ba bên trong cửa trường học, chính là mười một giờ trưa nhiều, những học sinh kia tan lớp thời điểm, bất quá, rất nhiều học sinh đều biết Diệp Thu chuyện.

Lúc này, những thứ kia vừa mới tan lớp học sinh thấy Diệp Thu cưỡi chiếc kia 28 gang thức cũ xe đạp khi đi tới sau khi, lập tức dừng lại vây xem nghị luận.

"Thảo! Đây không phải là cái đó oắt con vô dụng sao? Thế nào đêm đó không có bị xe đụng chết?"

"Đúng vậy, thật kỳ quái, cái phế vật này lại trở lại, chỉ có thể nói hần vận cút chó vẫn là rất không tệ!"

"Ta còn tưởng rằng hần chết, không nghĩ tới, không có chết, chẳng qua là đầu hần đụng hư đi, nếu không làm sao biết cười cao như vậy như vậy cũ xe đạp tới!"

"Hần suy nghĩ vốn là không dễ xài, ta cảm thấy được (phải) bây giờ khả năng càng không dễ sử."

Những học sinh kia ở đó nghị luận cười nhạo hần thời điểm, Diệp Thu nghe rất rõ. Nhưng là, hần căn bản không có để ý tới, trực tiếp cười xe hướng cửa bên trong đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Tô tự nhiên

Ở thiên đình thời điểm, có học viện phải, toàn bộ đều là đang học viện học y, trong đó Tô tự nhiên cha chính là Thiên Đình học viện viện trưởng.

Khi đó, Diệp Thu không có xảy ra chuyện trước, thường thường có đến Thiên Đình học viện nơi đó học y.

Bây giờ đi tới cái thế giới này, hần phát hiện cái thế giới này đại học khả năng cùng Thiên Đình học viện tương đối tương tự. Bất quá, bây giờ Diệp Thu tới là trung học, Giang Bắc ba bên trong.

Diệp Thu cỡi xe đạp đi tới giáo học lầu dưới lầu, dừng xe lại, cầm khóa khóa lại sau, thỉnh thoảng có đồng học nhìn hần.

Một mặt, Diệp Thu bản thân bởi vì ở ba bên trong quá uất ức bị rất nhiều học sinh biết, ở một phương diện khác, những bạn học khác không nghĩ tới, hần lại mạo hiểm cứu ba Trung Tá hoa Tô tự nhiên.

Hiện tại hần cưỡi chiếc này 28 gang thức xe đạp đi tới nơi này, những bạn học kia càng là dùng kỳ quái ánh mắt nhìn về phía hần, cảm thấy đầu hần khả năng bị xe đụng hư.

Diệp Thu từ trên thang lầu đến lớp mười hai lớp ba, bây giờ là buổi sáng tan lớp thời gian, Diệp Thu khi đi tới sau khi, trừ lớp học một bộ phận đồng học đi ăn cơm bên ngoài, phần lớn bạn học cũng nắm chặt từng giây từng phút đi học tập.

Làm Diệp Thu đi vào bên trong thời điểm, lập tức có bạn cùng lớp nhận ra hần.

"Thảo, oắt con vô dụng này không có chết?"

"Đúng vậy, ta còn tưởng rằng hần bị xe đụng chết đây!"

"Nghe nói ở bệnh viện nghỉ ngơi hơn một tháng!"

Phi thường khó khăn nghe thanh âm đều có truyền tới, Diệp Thu không nghĩ tới, nguyên lai cái đó Diệp Thu ở lớp học thật một chút địa vị cũng không có.

Hiện tại hần hướng nguyên lai cái đó Diệp Thu chỗ ngồi đi qua, ở phòng học xếp hàng thứ ba vị trí chính giữa.

Hiện tại ở cái chỗ ngồi kia một bên khác, ngồi một cái nữ sinh xinh đẹp.

Đen nhánh xinh đẹp tóc dài, Liễu Diệp lông mi cong, mắt như nước hồ thu, miệng anh đào nhỏ, xinh xắn mũi quỳnh, một gương mặt trái soan, Diệp Thu đầu tiên nhìn thấy nàng thời điểm, cảm giác nàng và mình cái đó thanh mai trúc mã Tô tự nhiên, không chỉ tên như thế, ngay cả gương mặt đó đều dài hơn được (phải) có 10% tương tự.

Bất quá, đây không phải là chủ yếu nhất, chủ yếu nhất là hai người ánh mắt rất tương tự.

Trước mắt cái này Tô tự nhiên rất có Đại tiểu thư khí chất, nhưng là, hay lại là lộ ra rất thanh sáo. Hần cũng minh bạch, tại sao nguyên lai cái đó Diệp Thu như vậy thích cái này Tô tự nhiên?

Bởi vì hần thấy, nhân gian có thể có Tô tự nhiên như vậy cô gái xinh đẹp, quả thật không nhiều.

Nhưng là, so sánh với hấn ở thiên đình cái đó nghiêng nước nghiêng thành Tô tự nhiên, trước mắt cái này Tô tự nhiên hay lại là kém quá xa.

Tô tự nhiên đang xem luận văn sách, nghe được bạn cùng lớp tiếng nghị luận, lại cảm giác được có người nhìn về phía nàng thời điểm, Tô tự nhiên ngẩng đầu nhìn lên, không nghĩ tới, Diệp Thu trở lại.

Diệp Thu hay lại là mặc bộ kia rẻ tiền tay ngắn, giặt trắng bệch quần jean, còn có cặp kia son trại Adidas, bắt quá, Tô tự nhiên nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, phát hiện Diệp Thu gương mặt đó lộ ra rất lạnh đạm, tựa hồ không có chú ý tới nàng như thế.

Lấy trước kia cái Diệp Thu đúng là rất thích cái này Tô tự nhiên, nhìn về phía Tô tự nhiên ánh mắt cũng có bất đồng rất lớn. Nhưng là, hiện tại ở nơi này Diệp Thu, căn bản không có đem nàng coi ra gì.

Trừ khả năng là bởi vì mình cùng Tô tự nhiên không có quan hệ gì bên ngoài, ngoài ra, Diệp Thu ở thiên đình thời điểm, cái đó Tô tự nhiên nếu so với trước mắt cái này Tô tự nhiên đẹp để gấp trăm lần.

Hơn nữa, hấn là bởi vì Tô tự nhiên hại chết chính mình, cho nên, càng không thích cùng cái đó đáng đáp tương tự Tô tự nhiên.

"Diệp Thu, người chừng nào thì xuất viện?"

Không biết tại sao, bây giờ thấy Diệp Thu thời điểm, Tô tự nhiên cảm giác chính hấn một ngồi cùng bàn, cùng trước cái đó ngồi cùng bàn có bất đồng rất lớn.

Tô tự nhiên rất rõ, đêm đó, nếu như không phải là Diệp Thu đẩy ra nàng, thay nàng ngăn trở chiếc kia xe nhỏ, khả năng nàng đã sớm chết.

Lúc trước thời điểm, Tô tự nhiên một mực xem thường Diệp Thu, trừ Diệp Thu mặc không sạch sẽ, thành tích học tập quá kém, gia cảnh điều kiện lại rất phổ thông.

Ở Tô tự nhiên xem ra, Diệp Thu thích nàng, giống như cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga. Nhưng là, từ đêm đó Diệp Thu đẩy ra nàng, cứu nàng sau, Tô tự nhiên liền phát hiện Diệp Thu thật rất thích nàng.

Nếu không, là một cái thích người, làm sao có thể ngay cả chết còn không sợ đây?

Sau đó, Tô tự nhiên một mực hồi tưởng ba năm này, Diệp Thu vẫn luôn âm thầm thích nàng đáng vẽ, Tô tự nhiên trong lòng càng là bất đồng.

Nhưng là, bây giờ thấy Diệp Thu một bộ lộ ra rất lạnh nhạt, không nhận biết nàng đáng vẽ, cái này làm cho Tô tự nhiên lại lộ ra không rất cao hứng.

Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi nơi đó, cái này chỗ ngồi là nguyên lai cái đó Diệp Thu chỗ ngồi, phía trên chất đầy trung học đệ nhị cấp ba năm bài thi, còn có ba năm tài liệu sách vở, cùng với đủ loại bài thi.

Những thứ này chất đóng sách vở, cũng so với hấn ngồi ở chỗ đó cao hơn.

Nhưng là, những sách này toàn bộ đều phi thường mới, giống như không có mở ra qua như thế.

Hồi tưởng lại nguyên lai cái đó Diệp Thu lưu lại trí nhớ, Diệp Thu cũng biết cái này Diệp Thu là tại sao tới đây?

Diệp Thu ngồi xuống thời điểm, Tô tự nhiên chủ động dựa đi tới, trên người mang theo vẻ này xử nữ thơm dịu thính thoảng trôi đến Diệp Thu kia bên nhạy mũi nơi đó.

Diệp Thu tựa hồ có hơi không thích, trực tiếp nói một cách lạnh lùng "Người quá giỏi!"

Bọn hấn bây giờ ngồi chỗ ngồi bàn đầu là con bài độc nhất, nhưng là hai tờ hợp lại cùng nhau.

Lấy trước kia nhiều chút gỗ bàn học là liền cùng một chỗ, giữa nam nữ ngồi một tấm gỗ bàn học, nữ sinh sẽ ở chính giữa vẽ một đường tia, cái tuyến kia chính là Vĩ Tuyến 38.

Bây giờ này hai tờ đơn cái bàn học hợp lại chung một chỗ, trung gian cái điều kẻ hồ chính là Vĩ Tuyến 38.

Lấy trước kia cái Diệp Thu, có thể là giờ học không thích nghe giờ học, hay hoặc giả là mỗi ngày đứng lên quá sớm, mỗi đêm ngủ quá trễ, ở cháo bột tiệm nơi đó hỗ trợ, đưa đến hấn đi tới trường học khi đi học sau khi, cơ hồ mỗi tiết khóa đều là nằm ở bàn học ngủ.

Hấn một ngủ, cũng không nhỏ tâm dụng phải một bên khác chính đang nghe giảng bài Tô tự nhiên.

Khi đó, Tô tự nhiên phi thường chán ghét Diệp Thu, hơn nữa, cảm giác Diệp Thu kia mang theo dầu mỡ quần áo, chẳng những không sạch sẽ, còn có một Cổ khó ngửi mùi, cho nên, nàng sẽ trực tiếp nắm com pa trực tiếp đâm về phía ngủ qua giới Diệp Thu.

Viên kia quy rất sắc nhọn, trực tiếp đâm về phía Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu cảm giác đau đớn, cũng sẽ trực tiếp tỉnh lại, Tự Nhiên không dám chưa tới Vĩ Tuyến 38.

Nhưng là, bây giờ Tô tự nhiên là mình chủ động quá giới, không nghĩ tới, Diệp Thu lại là như vậy phản ứng.

"Người! Người ta là muốn nhìn người một chút có hay không thật sao?"

Tô tự nhiên không nghĩ tới Diệp Thu như vậy phản ứng, cái này làm cho nàng rất không có thói quen.

"Nếu như người chưa tới giới, đừng trách ta cầm com pa đâm người!"

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Tô tự nhiên mới nhớ tới, lúc trước chính là thường thường như vậy đối phó Diệp Thu, còn tưởng rằng Diệp Thu ghi hận trong lòng.

Đương nhiên, Tô tự nhiên cũng biết, chính mình trước kia là làm không đúng.

"Diệp Thu, thật xin lỗi, trước kia là ta làm không được khá."

Tô tự nhiên vội vàng xin lỗi đạo.

Nhưng là, Diệp Thu nhưng là không để ý đến, ánh mắt giống vậy không có nhìn về phía nàng, phảng phất không nhìn thấy nàng như thế. Tầm kia không nhìn, lạnh lùng, lãnh khốc ánh mắt, Tô tự nhiên lúc trước thật chưa nhìn thấy qua.

Bởi vì nàng biết, lấy trước kia cái Diệp Thu là rất thích nàng, nhìn về phía nàng ánh mắt, và những người khác nhìn về phía nàng ánh mắt đều có rất bất đồng.

Không nghĩ tới, nhưng bây giờ là biến hóa được (phải) hoàn toàn bất đồng.

Không biết tại sao, Tô tự nhiên lại có loại rất không thoải mái, rất mất mát cảm giác.

"Hừ, có cái gì không nổi! Bồn đại tiểu thư còn không nghĩ (muốn) để ý đến người đây!" Tô tự nhiên ở đó suy nghĩ.

Vốn tưởng rằng mới vừa rồi Diệp Thu chỉ là cố ý như vậy mà thôi, không nghĩ tới, cũng qua nửa giờ, Diệp Thu vẫn luôn là như vậy, ánh mắt chẳng qua là nhìn về phía những bài thi kia.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27: 2 vị anh em tốt

Vừa mới bắt đầu, Tô tự nhiên còn tưởng rằng Diệp Thu là giả giả bộ như vậy, không nghĩ tới, thật đúng là vẫn là như vậy, nhìn liền cũng không có liếc nhìn nàng một cái, gương mặt đó, ánh mắt kia vẫn luôn là lộ ra rất lạnh nhạt, phảng phất không nhận biết nàng như thế.

Lúc trước, mặc dù Tô tự nhiên không để ý đến Diệp Thu, nhưng là, nàng biết Diệp Thu cũng không phải là như vậy.

"Diệp Thu, người nằm viện đoạn thời gian đó, ta vốn là nghĩ đến bệnh viện thăm người. Nhưng là, ba mẹ ta lo lắng ta an toàn, cho nên không để cho ta đi qua nhìn người."

Tô tự nhiên giải thích.

Tô gia ở Kim Lăng là đại gia tộc, đêm đó, Diệp Thu là vì Tô tự nhiên bị xe đụng vào, dựa theo lúc ấy tình huống, Tô tự nhiên cùng người nhà họ Tô biết, nếu như không phải là Diệp Thu đẩy ra Tô tự nhiên, như vậy rất có thể bị đụng vào chính là Tô tự nhiên chính mình.

Cho nên, từ kia bắt đầu, Tô tự nhiên cha mẹ cảm thấy, đêm đó chiếc kia không bằng số xe nhỏ, nhất định là có con mắt tính nghĩ (muốn) đụng Tô tự nhiên.

Chẳng qua là, bởi vì Diệp Thu theo sau lưng, Diệp Thu lại không sợ chết mới cứu Tô tự nhiên.

Sau đó, Tô tự nhiên nghỉ ngơi hai ngày, tâm tình ổn định lại, Tô gia phái bốn người hộ vệ đồng thời bảo vệ Tô tự nhiên an toàn.

Bây giờ đang ở Giang Bắc ba bên trong bên trong, kia bốn vị bảo tiêu còn ở trong sân trường mặt, chỉ cần Tô tự nhiên gặp phải nguy hiểm gì, bọn họ sẽ

trước tiên xuất hiện.

Thấy Diệp Thu nhìn liền cũng không có liếc nhìn nàng một cái, hay lại là lạnh lùng như vậy biểu tình thời điểm, Tô tự nhiên lại đến gần Diệp Thu nói "Ta là nói thật, ta là thật muốn đi xem ngươi. Nhưng là, ba mẹ ta không để cho."

"Ngươi quá giỏi."

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

"Phốc xuy!"

Tô tự nhiên nhưng là bật cười, nàng cảm thấy Diệp Thu nhất định là bởi vì lúc trước chuyện, cho nên mới như vậy.

Bất quá, bây giờ nàng cảm thấy Diệp Thu thật rất buồn cười. Mặc dù Diệp Thu thành tích học tập không được, gia cảnh điều kiện cũng không tiện, mặc quần áo ăn mặc, nàng cũng không thích, cũng không tính được là suất ca. Nhưng là, không biết tại sao, Tô tự nhiên trong lòng lại có nhiều chút thích hiện tại ở nơi này Diệp Thu.

Khả năng hay là bởi vì Diệp Thu thích nàng thời gian dài như vậy, lại bởi vì đêm đó không muốn sống cứu nàng mệnh, mới để cho bây giờ Tô tự nhiên đối với (đúng) Diệp Thu thái độ bất đồng.

Lúc trước Diệp Thu, nếu như có gặp đến bây giờ Tô tự nhiên như vậy chủ động nói chuyện cùng hắn, đã sớm cao hứng ba ngày không ngủ được.

Nhưng là, hiện tại ở nơi này Diệp Thu, căn bản cũng không có để ý tới.

Đột nhiên, thấy phòng học cửa sau hai tên nam sinh đi tới.

Một người dáng dấp thật cao gầy teo, một người dáng dấp có chút mập lùn.

Này hai tên nam sinh, chính là Diệp Thu ba năm này nhận biết bằng hữu, lớp học quan hệ tốt nhất đồng học.

Dáng dấp thật cao gầy teo cái đó, người ta gọi là cây trúc, tên là Lý thâm, dáng dấp mập lùn người nam sinh kia kêu trư ca, tên là chu chí minh.

Ở Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ đoạn thời gian đó, hai người này cơ hồ mỗi tuần cũng rút ra hai ngày thời gian, tự mình đến Kim Lăng bệnh viện nơi đó thăm Diệp Thu.

Nhưng là, lúc ấy Diệp Thu, đã không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu, lại bởi vì Thiên Đình cái đó Tô tự nhiên chuyện, Diệp Thu vẫn luôn là mơ mơ màng màng, đưa đến hai người này mỗi lần qua đi thăm hắn, nói chuyện phiếm với hắn thời điểm, Diệp Thu vẫn luôn là lòng không bình tĩnh, cũng không thể nào để ý tới, đều là Trần Phương ở chăm sóc hai người.

Hai người này còn chuẩn bị tuần này lại rút ra chút thời gian ngồi xe đi thăm Diệp Thu thời điểm, không nghĩ tới, Diệp Thu đã xuất viện.

Bây giờ vừa mới trở lại phòng học, thấy Diệp Thu trở lại khi đi học sau khi, Lý thâm lập tức tới nói "Diệp Thu, ngươi chừng nào thì tới?"

Nguyên lai cái đó Diệp Thu, bây giờ Diệp Thu cảm thấy hắn quả thật sống được rất uất ức, rất thất bại, chân chính bằng hữu cũng chỉ có Lý thâm cùng chu chí minh.

Bất quá, bây giờ thấy Lý thâm thời điểm, Diệp Thu đã thích ứng, từ chính mình bàn học sau khi ra ngoài, nói "Ta tới có nửa giờ."

"Thân thể ngươi đều tốt?"

Lý thâm trên dưới quan sát Diệp Thu.

Mấy lần trước, hắn và chu chí minh đi thăm Diệp Thu thời điểm, phát hiện Diệp Thu đều là nằm ở đó trương trên giường bệnh. Nghe nói bắp đùi cùng toàn thân cũng làm qua giải phẫu, Trần Phương còn lo lắng Diệp Thu lưu lại hậu di chứng.

Lý thâm cũng là biết, Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ nghiêm trọng như vậy, khả năng cũng phải nghỉ ngơi hai ba tháng mới được, không nghĩ tới, bây giờ mới hơn một tháng tự ra viện.

"Không việc gì."

Diệp Thu nói.

Khi nhìn đến Diệp Thu thật không có chuyện thời điểm, chu chí minh cũng nói "Diệp Thu, ngươi nên tiếp tục ở tại bệnh viện hoặc là trong nhà nghỉ ngơi, ngươi biết ba người chúng ta là lớp học thành tích kém cõi nhất, bình thường đều là tới không lý tưởng. Ta cũng không muốn đến, nhưng là, cha ta ép ta tới."

Ở tiểu học, THCS, trung học đệ nhị cấp, thành tích học tập rất giỏi đồng học, khả năng thành không chân chính bạn tốt, bởi vì cho mọi người là đối thủ cạnh tranh, cái này tự nhiên không thể nào thành bạn tốt.

Nhưng là, nếu như lớp học phía sau soa đẳng sinh, kia thì bất đồng, rất có thể tốt chung một phe cũng không có gì, bởi vì là mọi người đều là soa đẳng sinh, lại không phải là cái gì đối thủ cạnh tranh.

Cho nên, Lý thâm, chu chí minh, Diệp Thu, ba lớp này bên trên thành tích kém cỏi nhất đồng học, ngược lại từ cao ngay từ đầu chính là bạn tốt nhất.

"Ta cũng vậy, ba mẹ ta buộc ta tới, để cho ta nhất định phải bắt được tốt nghiệp trung học chứng chỉ. Ngược lại còn có không tới hai tháng liền thi vào trường cao đẳng, lại ở lại hai tháng, liền có thể không cần trở lại phòng học." Lý nói sâu đạo.

Lý thâm là lớp học thứ hai đếm ngược, chu chí rõ là lớp học đếm ngược thứ ba, hai người đều là không lý tưởng, bình thường thi, nhiều nhất làm một ít lựa chọn, hơn nữa, hay lại là dựa vào vận khí đụng đúng.

Diệp Thu, Lý thâm, chu chí minh, ba người ngồi ở phòng học hàng sau nơi đó nói chuyện trời đất sau khi, Tô tự nhiên thỉnh thoảng nhìn hướng về phía sau Diệp Thu.

Nàng còn tưởng rằng Diệp Thu biến hóa, không nghĩ tới, Diệp Thu vẫn là cùng nguyên lai như vậy, cùng chu chí minh, Lý thâm, hai người kia quen thuộc như vậy.

Nhưng là, mới vừa rồi Diệp Thu nhìn về phía cái kia lạnh lùng thái độ cùng ánh mắt, Tô tự nhiên rất rõ, Diệp Thu cũng không phải là giả bộ tới.

Tại sao Diệp Thu sẽ là như vậy đây?

Tô tự nhiên không nghĩ ra.

Bất quá, bây giờ Tô tự nhiên càng nghĩ như vậy, trong lòng càng không thoải mái.

Nói như vậy, tiểu học cùng trung học buổi trưa đều có ngủ trưa. Bây giờ Giang Bắc ba bên trong nơi này cũng vậy, một phần là dừng chân học sinh, sẽ trở lại nhà trọ nghỉ ngơi, một phần là bên ngoài túc học sinh, sẽ về nhà nghỉ ngơi, hoặc là trực tiếp phục tại chính mình trên bàn học nghỉ ngơi.

Bây giờ bởi vì là lớp mười hai, cách thi vào trường cao đẳng cũng rất gần, phần lớn bạn học đều là trực tiếp nằm ở lớp học bàn học nơi đó nghỉ ngơi.

Hiện tại đến ngủ trưa thời gian, lớp học những bạn học khác cần nghỉ ngơi thời điểm, Tự Nhiên không thể nói nữa.

Lý thâm cùng chu chí minh cảm giác Diệp Thu biến hóa, lại cảm thấy Diệp Thu không có thay đổi, rốt cuộc là nơi nào biến hóa, hai người cũng không nói ra được.

Bất quá, bây giờ hai người cùng Diệp Thu trò chuyện rất thoải mái, hơn nữa, bởi vì bọn họ đến bệnh viện nơi đó, Diệp Thu căn bản không có cùng bọn họ nói cái gì.

Cho nên, bây giờ hai người cùng Diệp Thu từ phòng học đi ra, đến giáo học lầu trên lầu chót tìm một âm lương địa phương nói chuyện phiếm.

Lý thâm sâu được (phải) thật cao gầy teo, răng cũng có nhiều chút vàng, chủ yếu vẫn là bởi vì hán hút thuốc nguyên nhân.

Lúc trước, Lý thâm liền mỗi ngày đều hút thuốc, bây giờ cũng vậy.

Bất quá chu chí minh cùng Diệp Thu rất ít hút khói, bây giờ Lý thâm móc ra một hộp Trung Hoa, xuất ra ba điếu thuốc thơm, phân biệt đưa cho Diệp Thu cùng chu chí minh, sau đó chính mình rút ra một cây.

"Thuốc lá này là thuốc lá ngon, ta từ cha ta nơi đó trộm cầm."

"Bị hán biết, không đánh chết người?"

Chu chí minh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Ách muội

Ở thiên đình, cũng không có thuốc lá, nhưng là, có một loại Tiên Dược, uống vào sau sẽ cho người có một loại lâng lâng,飘飘欲仙 cảm giác.

Ở nhân gian, Diệp Thu cảm thấy, đại khái chỉ có những độc phẩm kia mang cho người ta khoái cảm, cùng Thiên Đình cái loại này Tiên Dược là giống nhau.

Bây giờ thấy này điều thuốc thơm thời điểm, bởi vì lúc trước ở thiên đình chưa từng thử qua, Diệp Thu nghĩ (muốn) thử một lần.

Ở Rose Garden an ninh tiểu khu đưa cho hần Phù Dung Vương, Diệp Thu toàn bộ đều cho cha lá vệ đông, sớm biết Lý thâm thích, cầm một hộp qua đưa cho hần thử một lần đều được.

"Cha ta đã sớm biết ta hút thuốc, cũng biết ta lấy hần khói. Nhưng là, ta từ THCS bắt đầu cứ như vậy, vừa mới bắt đầu, cha ta còn quản ta, bây giờ bắt kể ta."

Lý thâm đốt cây nhang kia khói, thật sâu hít một hơi, sau đó nhả khói thuốc Vụ thời điểm, còn có chút ho khan.

Thấy Lý thâm sâu được (phải) thật cao gầy teo, bây giờ lại hút thuốc, vừa mới bắt đầu, Diệp Thu còn tưởng rằng hần gầy thành như vậy, là cùng hần thuốc lá có liên quan.

Bây giờ Diệp Thu đơn giản giấu một cái Diệp Thu sau, phát hiện Lý thâm thể chất một dạng mặc dù thuốc lá khả năng đưa tới Lý thâm ho khan các loại vấn đề, những phương diện khác nhưng là không có vấn đề gì.

"Cha ta không để cho ta hút thuốc, nếu như ta hút thuốc bị hần biết, sẽ đánh chết cũng có thể!" Chu chí minh đốt rồi nói ra.

Về phần Diệp Thu, hai biết đến, lúc trước Diệp Thu rất ít hút khói.

Bây giờ giúp Diệp Thu đốt sau, Diệp Thu hít một hơi, hần có chút cảm giác, nhưng là, phát hiện cảm giác cùng phổ thông, cùng hần ở thiên đình thưởng thức được cái loại này飘飘欲仙 Tiên Dược hoàn toàn bất đồng.

"Diệp Thu, ngươi sẽ không còn thích cái đó Tô tự nhiên chứ?"

Lý thâm hỏi.

Từ cao ngay từ đầu, Lý thâm cùng chu chí minh liền rất rõ Diệp Thu rất thích cái đó Tô tự nhiên.

Nhưng là, hai biết đến, Diệp Thu cùng Tô tự nhiên, căn bản là hai cái thể giới người.

Trước từ hai người gia cảnh mà nói, Diệp Thu gia phụ mẫu chỉ mở một cái cháo bột tiệm, một tháng có mấy ngàn nguyên đã rất không tồi. Nhưng là, Tô tự nhiên nhà, hai người biết một chút, Tô gia là Kim Lăng đại gia tộc, Diệp Thu nhà cùng Tô tự nhiên nhà cách biệt quá xa.

Nếu như này cũng không tính là, dựa theo Diệp Thu cùng Tô tự nhiên thành tích đến xem.

Tô tự nhiên là toàn bộ cấp số một, thi vào trường cao đẳng nhất định là thi đậu trọng điểm đại học. Nhưng là, Diệp Thu là lớp học thứ nhất đếm ngược, khác (đừng) nói trọng điểm đại học, sau này ngay cả phổ thông chuyên khoa cũng thi đậu.

Hai người cảm thấy, Diệp Thu từ cao ngay từ đầu, cho tới bây giờ đều thích cái đó Tô tự nhiên, hơn nữa đêm đó là Tô tự nhiên, thiếu chút nữa ngay cả mạng cũng không có, hai người cảm thấy Diệp Thu đã làm quá nhiều.

Diệp Thu không nói gì.

Hiện tại ở nơi này Tô tự nhiên, là trước kia cái đó Diệp Thu thích. Hiện tại ở nơi này Diệp Thu, nhưng là không thích hiện tại ở nơi này Tô tự nhiên.

Thấy Diệp Thu không nói gì, Lý thâm cùng chu chí minh còn cho là mình đoán đúng.

"Nàng là rất đẹp, là nam nhân đều thích, nhưng là, nàng cùng chúng ta là hai cái thể giới, cho nên, hay lại là cách xa nàng điểm tương đối khá."

Chu chí nói rõ đạo.

Diệp Thu gật đầu một cái.

Hần cũng không phải là bởi vì chu chí minh những lời này, mà là bởi vì hần biết, hiện tại hần, cũng không phải là lấy trước kia cái Diệp Thu. Hơn nữa, bởi vì chính mình là bị thanh mai trúc mã Tô tự nhiên hại chết.

Hiện tại ở nơi này Tô tự nhiên cùng cái đó Tô tự nhiên đáng đáp tương tự, thấy đối phương thời điểm, Diệp Thu đều có loại không nói ra cảm giác đau đớn.

"Nghe nói ba mẹ ngươi ở ngươi lớp mười thời điểm, liền chuẩn bị cho ngươi một vị vị hôn thê, ta xem vị kia mới thích hợp ngươi." Lý thâm cười nói.

Hai người nói Diệp Thu cái đó vị hôn thê chính là cần gì phải tiểu Thanh, hai người đã xem qua, dung mạo rất phổ thông. Nhưng là, hai biết đến, lấy Diệp

Thu điều kiện gia đình cùng điều kiện bản thân, cũng chính là cái đó cần gì phải tiêu Thanh thích hợp cùng với Diệp Thu.

"Nàng? Tôi hôm qua đã cùng nàng từ hôn ước, ta cho tới bây giờ không có thích qua nàng, ta đã để cho ba mẹ ta nói rõ ràng, sau này cùng nàng không có quan hệ."

Diệp Thu nói.

Lý thâm cùng chu chí minh không nghĩ tới, Diệp Thu lại từ hôn ước.

Chẳng lẽ là bởi vì đối phương đáng đáp không đẹp đẽ,

Hay là bởi vì hắn vẫn rất thích cái đó Tô tự nhiên!

"Là bởi vì cái đó Tô tự nhiên sao?"

Chu chí minh hỏi.

"Không phải là, ta cùng cần gì phải tiêu Thanh không có cảm tình, một chút cảm giác cũng không có, Tự Nhiên không nghĩ cùng với nàng, cái này cùng Tô tự nhiên không có quan hệ."

Nếu là như vậy, Lý thâm cùng chu chí minh mới hiểu Diệp Thu tại sao làm như vậy? Dù sao, hai người cũng biết, hiện tại ở niên đại này, cha mẹ cứng như vậy ép mình cùng không thích người chung một chỗ, quả thật rất khó chịu, hơn nữa, còn phải sống hết đời, kia càng không thể nào.

Ba người ở mái nhà hóng gió, nói chuyện, thẳng đến ngủ trưa kết thúc thời điểm, ba người mới từ trên nóc lầu đi xuống.

Ở từ cửa sau đi vào phòng học thời điểm, Lý nói sâu đạo "Diệp Thu, người đã đã không thích cái đó Tô tự nhiên, không bằng hướng lão sư xin mức độ vị, điều chỉnh đến chúng ta hàng sau đi, như vậy ba người chúng ta đồng thời nói chuyện phiếm, chơi với nhau điện thoại đi động, nhìn cũng không tệ."

"Đến lúc đó rồi hãy nói." Diệp Thu nói.

Bây giờ bạn cùng lớp cũng đến, trong đó ở nơi này lớp học, cùng Diệp Thu quan hệ coi là là rất tốt một vị nữ sinh, nàng đáng đáp rất đẹp, cùng Tô tự nhiên có vừa so sánh với.

Nhưng là, nàng có một cái rõ ràng bất đồng.

Nàng không biết nói chuyện, bởi vì nàng là ách muối.

Bất quá, thỉnh lược là bình thường, chỉ là bởi vì cổ họng thanh đới xảy ra vấn đề, đưa đến nàng từ tiểu học bắt đầu liền không thể nói chuyện.

Nói như vậy, đều là mười điece chín ách, mà không phải mười ách chín điece. Vị này ách muối chính là ngày hôm sau xuất hiện thanh đới vấn đề, không thể nói nữa, đưa đến xuất hiện người câm, nhưng là, nàng thỉnh lược bình thường.

Cho dù là như vậy, dung mạo rất đẹp để ách muối Lưu Linh Tú, người khác nhìn về phía nàng ánh mắt đều là mang theo kỳ thị ánh mắt, mang thành kiến nhìn về phía nàng.

Lưu Linh Tú là bởi vì thành tích học tập rất giỏi, hơn nữa, nàng một vị đại bá là Giang Bắc ba bên trong giáo vụ xử phó chủ nhiệm, cho nên hắn mới có thể giống như những học sinh khác như vậy, bình thường ở Giang Bắc ba trung học tập.

Nhưng là, bình thường nói không nói gì, chỉ có thể thông qua ngôn ngữ của người câm điece hoặc là viết chữ mới có thể cùng người bình thường trao đổi. Lớp học cũng không có gì hợp lớp ngôn ngữ của người câm điece, bình thường Lưu Linh Tú đều chỉ có thể thông qua viết chữ tới cùng đồng học hoặc là lão sư trao đổi.

Khả năng bởi vì loại nguyên nhân này, cho dù nàng dung mạo rất đẹp đẽ, thành tích học tập cũng rất tốt. Nhưng là, nàng giống như Diệp Thu, ở lớp học cũng không có gì bạn tốt.

Khả năng Diệp Thu cùng nàng quan hệ, vẫn tính là tương đối khá.

Loại nguyên nhân này, có thể là nguyên lai cái đó Diệp Thu bởi vì tỷ tỷ đuổi phải đi bộ không có phương tiện, cho nên hiểu những người tàn tật kia tâm tình, cũng không có kỳ thị Lưu Linh Tú.

Nhưng là, khi đó, Diệp Thu cùng Diệp Tuyết quan hệ cũng rất phổ thông.

Thấy Diệp Thu đi vào phòng học thời điểm, Lưu Linh Tú thật cao hứng, rất có linh khí cặp mắt không ngừng nhìn Diệp Thu.

Nàng biết Diệp Thu là cứu Tô tự nhiên bị xe đụng vào, sau đó đưa đi bệnh viện chữa trị. Trong lúc, Lưu Linh Tú cùng cha mẹ, còn có cùng chu chí minh hai người đã đến bệnh viện nơi đó thăm Diệp Thu.

Có thể nói, lớp học nữ đồng học bên trong, chỉ nàng một người đi xem qua Lưu Linh Tú. Cho nên, khi đó, sau khi tỉnh lại Diệp Thu nhận biết Lưu Linh

Tú.

Chẳng qua là, bởi vì Thiên Đình Tô tự nhiên chuyện, Diệp Thu giống vậy không để ý đến vị này đáng thương ách muội Lư Linh Tú.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Ngôn ngữ của người câm điếc

Lư Linh Tú trong nhà chẳng qua là gia đình bình thường, so ra kém Tô tự nhiên cái loại này đại gia tộc Đại tiểu thư, cho nên, nàng không có Tô tự nhiên cái loại này Đại tiểu thư khí chất.

Nhưng là, Diệp Thu cảm thấy Lư Linh Tú so với Tô tự nhiên đẹp hơn.

Cái loại này đẹp đẽ, từ Lư Linh Tú cặp mắt, đại mắt to toát ra đơn thuần mà tinh khiết ánh mắt, kia Diễm Diễm mà nụ cười tự tin, để cho Diệp Thu sau khi thấy vẫn cảm thấy thật ấm áp.

Diệp Thu đứng ở nơi đó cùng Lư Linh Tú lẫn nhau nhìn nhau một cái, hai người tựa hồ cũng từ trong đôi mắt nhìn ra cái gì tới.

Ở lớp học, có thể là bởi vì Lư Linh Tú là ách muội nguyên nhân, chân chính bằng hữu cũng không có mấy người, bởi vì không có phương tiện cùng đồng học trao đổi.

Bình thường trao đổi, chỉ có thể thông qua dùng bút viết chữ trao đổi, như vậy Tự Nhiên rất phiền toái. Về phần ngôn ngữ của người câm điếc những thứ này, bình thường bạn cùng lớp đều có thể chỉ có thể đơn giản ngôn ngữ của người câm điếc mà thôi.

Thấy Diệp Thu đứng ở nơi đó nhìn Lư Linh Tú, Lý thâm đầy đầy hấn nói "Diệp Thu, ngươi không phải là ngốc đi, ách muội ngươi cũng không nhận ra?"

Có thể là bởi vì đối phương là ách muội nguyên nhân, mặc dù ngoài mặt Lý thâm cùng chu chí minh cũng không có nói gì, nhưng là, bọn họ cũng sẽ không cùng Lư Linh Tú trao đổi.

Diệp Thu cười cười, nhìn về phía trước cái đó nhìn tới Lư Linh Tú, dùng thủ ngữ cùng ách muội chào hỏi.

Diệp Thu sẽ ngôn ngữ của người câm điếc?

Lần này, Lư Linh Tú rất kinh ngạc!

Bởi vì nàng vừa mới thấy Diệp Thu dùng thủ ngữ cùng nàng chào hỏi, tay kia ngữ thủ thế phi thường tiêu chuẩn, giống như hấn học tập vài chục năm như thế!

Lư Linh Tú lại dùng thủ ngữ cùng Diệp Thu chào hỏi hỏi "Diệp Thu, ngươi khỏi bệnh sao?"

Diệp Thu dùng thủ ngữ đáp lại "Cám ơn ngươi quan tâm, ta bệnh đã tốt."

Lần này, Lư Linh Tú có thể xác nhận, Diệp Thu thật sẽ ngôn ngữ của người câm điếc!

Nhưng là, ở lúc trước thời điểm, Diệp Thu căn bản sẽ không ngôn ngữ của người câm điếc, giống vậy không có cùng nàng dùng thủ ngữ chào hỏi.

Lớp học những bạn học kia, thấy Diệp Thu cùng Lư Linh Tú ở đó dùng thủ ngữ trao đổi thời điểm, Tự Nhiên cũng liền bắt đầu trào cười lên.

"Ngươi xem tên phế vật kia cùng cái đó ách muội ở đó nói chuyện?"

"Đúng vậy, tên phế vật kia thật sẽ ngôn ngữ của người câm điếc, nhìn hấn ở đó mù khoa tay múa chân!"

"Này không tốt sao? Một cái phế vật, một cái ách muội, vừa vặn một đôi đúng."

"Nhưng là ách muội dung mạo rất đẹp đẽ, đáng tiếc không biết nói chuyện, nếu không, ta thật muốn theo đuổi nàng."

"Nếu như nàng biết nói chuyện, vậy thì không tới phiên ngươi!"

Những thứ kia bạn cùng lớp ở đó nghị luận, hoàn toàn không để ý tới Lưu Linh Tú cùng Diệp Thu cảm thụ, dĩ nhiên là sẽ không đem hai người này coi ra gì.

Bởi vì bọn họ biết, mặc dù Lưu Linh Tú dung mạo rất đẹp đẽ, nhưng là, từ đầu đến cuối chỉ là một ách muội mà thôi.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú dùng thủ ngữ trao đổi một hồi, Lưu Linh Tú càng ngày càng cao hứng, bởi vì nàng phát hiện Diệp Thu biết nàng đang nói gì, biết nàng đang suy nghĩ gì.

Bất quá, bây giờ sắp đến thời gian đi học, Diệp Thu cùng nàng dùng thủ ngữ nói "Linh Tú, chúng ta tan lớp trò chuyện tiếp."

Lưu Linh Tú cười sau khi ngồi xuống, Diệp Thu chính là hướng hân chỗ ngồi trở về.

Vừa mới một màn này, ngồi ở chỗ mình ngồi Tô tự nhiên, dĩ nhiên là nhìn đến rõ ràng, nàng căn bản không nghĩ tới, Diệp Thu sau khi trở lại, đối với nàng thái độ hoàn toàn là biến hóa long trời lở đất, căn bản cũng không có để ý tới nàng.

Ngược lại là cùng cái đó ách muội lộ ra rất nhiệt tình!

Vừa mới Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú ở đó dùng thủ ngữ trao đổi, Tô tự nhiên không biết hai người khoa tay múa chân cái gì. Nhưng là, từ hai người thần sắc về mặt, tựa hồ cũng rất tốt.

Nàng nhìn ra được, Diệp Thu nhận biết ngôn ngữ của người câm điếc.

Nhưng là, nàng không biết Diệp Thu khi nào thì bắt đầu học ngôn ngữ của người câm điếc, tại sao lúc trước vừa không có biểu hiện ra đây?

Diệp Thu trở lại chỗ mình ngồi ngồi xuống thời điểm, Tô tự nhiên trên dưới quan sát hân, nhưng là, Diệp Thu ánh mắt nhưng là không có nhìn Tô tự nhiên liếc mắt, phảng phất Tô tự nhiên trong mắt hân căn bản không tồn tại như thế.

"Diệp Thu, ngươi chừng nào thì học được ngôn ngữ của người câm điếc?"

Diệp Thu không trả lời.

Một lát nữa,

Tô tự nhiên lại hỏi "Này, ngươi mới vừa cùng Lưu Linh Tú ở trao đổi cái gì? Nhìn các ngươi thật giống như thật cao hứng đáng về!"

Diệp Thu vẫn là không có để ý tới Tô tự nhiên, ánh mắt của hân từ đầu đến cuối nhìn về phía trên bàn học sách vở.

Tô tự nhiên không nghĩ tới, chính mình liên tục hỏi mấy lần, Diệp Thu cũng không để ý đến nàng, nàng lúc trước nơi nào có gặp được loại tình huống này, huống chi, trước mắt vị này là theo đuổi chính mình, thích chính mình, thậm chí dùng mạng tới cứu nàng Diệp Thu, bây giờ đối với nàng nhưng là lộ ra phi thường lạnh lùng và lãnh khốc.

"Ngươi đã cùng Lưu Linh Tú trò chuyện tốt như vậy, không bằng ta để cho lão sư mức độ ngươi đi cùng nàng ngồi chung một chỗ?"

Tô tự nhiên trong lúc lơ đãng nói.

Chính nàng nhưng là không biết, trừ trong lòng có chút không thoải mái bên ngoài, lại có loại ghen cảm giác, nàng cũng không biết.

Diệp Thu vẫn là không có để ý tới.

Hân tự nhiên biết, nguyên lai cái đó Diệp Thu căn bản sẽ không ngôn ngữ của người câm điếc, cũng chưa từng học qua ngôn ngữ của người câm điếc, hiện tại ở nơi này hân, giống vậy chưa từng học qua ngôn ngữ của người câm điếc, nhưng là, hân hấp thu hồn phách trong ý thức có quan hệ với ngôn ngữ của người câm điếc hết thảy, bao gồm ngôn ngữ của người câm điếc ý tứ, như thế nào dùng thủ ngữ vân vân.

Cho nên, ở vừa mới thấy Lưu Linh Tú thời điểm, Diệp Thu biết sử dụng ngôn ngữ của người câm điếc cùng Lưu Linh Tú chào hỏi.

Về phần trước mặt một bàn này Từ Thư Tịch, từ lớp mười đến lớp mười hai bài thi, tài liệu sách vở, toàn bộ nhìn đều là 8-9 thành mới, bởi vì nguyên lai cái đó Diệp Thu, cũng không có ở phía trên làm cái nhớ, cũng rất ít có mở ra đến xem.

Về phần những thứ kia thi bài thi, Diệp Thu lật xem phía trên thành tích, nhìn phần một trăm năm mươi phút bài thi, lại chỉ có hai ba chục phút, dĩ nhiên là vô cùng thê thảm.

Hân căn bản không biết nguyên lai cái đó Diệp Thu là thế nào học tập, lại thi được loại này thành tích, trách bất chấp mọi thứ người đối với hân ấn tượng không tốt.

Đương nhiên, trừ thành tích học tập không được, lấy trước kia cái Diệp Thu, vẫn luôn lộ ra rất tự ti, nhát gan, không tự tin, không thích cùng người trao đổi, cho nên được gọi là phế vật, oắt con vô dụng những thứ này, ở những bạn học khác xem ra rất bình thường.

Nếu như Diệp Thu chẳng qua là thành tích học tập không được, những phương diện khác cùng người bình thường không sai biệt lắm, giống như Lý thâm bọn họ như vậy, còn không đến mức bị những bạn học kia cười nhạo thành như vậy.

Nhưng là, trước Diệp Thu cùng Lý thâm bọn họ so sánh, hay lại là kém quá xa.

Thấy Diệp Thu nắm quyển kia cao cân nhắc ngăn người thời điểm, Tô tự nhiên nói "Nhìn người không có chút nào biết, cũng không cần nhìn, bây giờ muốn phải học giỏi, cách thi vào trường cao đẳng thời gian cũng không nhiều, còn không bằng, đến lúc đó ta để cho trong nhà thay người tìm quan hệ, cho người vào một khu nhà tốt một chút đại học."

Tô tự nhiên nói rất không tồi, nguyên lai cái đó Diệp Thu, dựa theo cái kia cái tài nghệ, năm khoa cộng lại tổng điểm cũng chưa tới một trăm phần, ngay cả thông thường nhất chuyên khoa phân số cũng không thi đậu.

Mà bây giờ cách thi vào trường cao đẳng thời gian, còn lại hai tháng, cho dù Diệp Thu có lòng học tập lại, giống vậy không cần nói.

Lấy Tô gia ở Kim Lăng quan hệ, an bài Diệp Thu tiến vào một nhà phổ thông chính quy hoặc là tốt chuyên Viện Khoa Học, vẫn là rất dễ dàng làm được.

Tô tự nhiên nói như vậy, là vì muốn tốt cho Diệp Thu. Nhưng là, bây giờ nàng sau khi nói xong, Diệp Thu nhưng là lạnh lùng liếc nhìn nàng một cái, phảng phất không nhận biết nàng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Thành phố Liên thi

Dựa theo nguyên lai cái đó Diệp Thu học tập tình huống, lần thi này không được, sợ là lại học lại vài năm, đều có thể không thi đậu phổ thông chính quy.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu bất đồng, hần vốn là ở thiên đình liên rất thông minh, bằng vào hần năng lực học tập cùng trí nhớ, chỉ cần không cần bỏ ra thời gian quá dài, hần liền có thể đem trung học đệ nhị cấp ba năm bài thi nội dung kiến thức học giỏi.

Bất quá, dựa theo bây giờ Diệp Thu tình huống, căn bản không cần như vậy, hần hấp thu được linh hồn ý thức rất nhiều, hứa thật lợi hại cao tài sinh linh hồn ý thức, đối diện với mấy cái này trung học đệ nhị cấp trong cuộc thi cho, hần cảm thấy thật sự là quá đơn giản.

Vừa mới nghe được Tô tự nhiên đề nghị kia thời điểm, Diệp Thu trong lòng liền bật cười.

"Này, ta có lòng tốt giúp người a!"

Tô tự nhiên nói.

Diệp Thu vẫn là không có đề ý tới.

Tô tự nhiên có vẻ hơi nổi giận, tựa hồ hiện tại ở nơi này Diệp Thu cùng nguyên lai cái đó Diệp Thu hoàn toàn bất đồng, Diệp Thu đã không thể nào giống hơn nữa nguyên lai cái đó Diệp Thu như vậy, đem thật sự có tâm tư cũng thả ở trên người nàng.

Huống chi, Tô tự nhiên căn bản không biết hiện tại ở nơi này Diệp Thu tình huống, nàng đối với (đúng) Diệp Thu nhận biết, từ đầu đến cuối dừng lại ở nguyên lai cái đó Diệp Thu nơi đó.

Buổi chiều tam tiết giờ học, đều là từ tập giờ học, khả năng thi có bài thi thời điểm, ngữ cân nhắc anh lão sư hoặc là còn lại khoa mục lão sư mới có thể rút ra chút thời gian tới tiến hành giảng bài.

Nhưng là, gần đây không có gì thi, các bạn học chính mình học tập là được.

Phòng học rất an tĩnh, thỉnh thoảng trừ nghe được tiếng ho khan bên ngoài, chính là lật sách thanh âm.

Diệp Thu tựa hồ rất hưởng thụ hiện tại ở loại cuộc sống này, bởi vì ở thiên đình Thư Viện thời điểm, mặc dù cũng là đang học viện trong lớp, nhưng là, trên căn bản, cùng nơi này có thiên đại khác biệt.

Bây giờ Diệp Thu phải qua chính là lãnh hội một phen người bình thường sinh hoạt.

Ở tiết khóa thứ nhất tan lớp thời điểm, Lý thâm chăm sóc Diệp Thu đi nhà cầu, Diệp Thu đi theo Lý thâm cùng chu chỉ mình hướng nam sinh nhà cầu phương hướng đi qua.

Ở hướng nam sinh nhà cầu phương hướng đi qua, trên đường, Diệp Thu đều cảm giác được những bạn học khác dùng kia kỳ quái ánh mắt nhìn về phía hắn.

Diệp Thu cũng không để ý tới.

Ở đi vào trong nhà vệ sinh, thư thư phục phục thả đi tiêu, rửa tay từ bên trong đi ra thời điểm, Lý thâm còn ở bên trong hút thuốc.

Diệp Thu ở bên ngoài trên hành lang hóng gió, chờ đến Lý thâm đi ra thời điểm, nhìn hắn nói "Lúc trước đọc THCS thời điểm, chính giáo nơi mới tra được nghiêm, cho dù đến trong nhà vệ sinh hút thuốc, bọn họ cũng quản."

Diệp Thu từ nguyên lai cái đó Diệp Thu trong trí nhớ, vẫn nhớ những thứ này.

Trở về đến phòng học thời điểm, Diệp Thu cảm giác Luru Linh Tú thỉnh thoảng dùng ánh mắt nhìn về phía hắn.

Diệp Thu hướng Luru Linh Tú dùng thủ ngữ khoa tay múa chân, các loại (chờ) tiết thứ ba giờ học sau khi tan lớp, đến lúc đó sẽ cùng nàng trò chuyện.

Luru Linh Tú những phương diện khác đều rất tốt, cũng là bởi vì thanh ái các loại (chờ) nguyên nhân xảy ra vấn đề, đưa đến nàng không thể nói chuyện, bị người gọi là ách muối.

Bị người gọi là ách muối, vậy khẳng định là mang theo kỳ thị tính gọi. Về điểm này, Diệp Thu từ Tỷ tỷ Diệp Tuyết nơi đó có thể cảm nhận được.

Bất quá, bây giờ Diệp Tuyết đuôi phải chữa lành, đã không có người lại gọi nàng quẹo chân Công Chúa.

Đối với Luru Linh Tú tình huống, Diệp Thu Tự Nhiên cũng có biện pháp để cho Luru Linh Tú khôi phục khỏe mạnh, có thể nói chuyện, có thể và những người khác trao đổi, có thể ca hát vân vân.

Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, Tô tự nhiên vừa mới thấy Diệp Thu cùng Luru Linh Tú một màn kia, trong lòng càng là có loại cảm giác không thoải mái thấy.

Nhưng là, bây giờ nàng không có ở trên mặt biểu hiện ra, giống vậy không có cùng Diệp Thu nói cái gì, bởi vì nàng là một cái kiêu ngạo Đại tiểu thư.

Cho tới bây giờ cũng là người khác lấy lòng nàng, nàng sẽ không đi chủ động lấy lòng người khác.

Mới vừa rồi tiết khóa thứ nhất trước, nàng và Diệp Thu nói những lời đó, nàng cảm giác mình đã quá thái độ khiêm nhường, không nghĩ tới, Diệp Thu hay lại là cái đáng về kia.

Ở lớp thứ hai giờ học sau, Diệp Thu không có lại mở ra những sách kia, bởi vì hắn bây giờ căn bản không muốn xem, mà là từ Lý thâm nơi đó đem ra một quyển thật dày.

Đây đều là Lý thâm ở Giang Bắc ba trong và ngoài nước mặt một cái Thư Điểm nơi đó cho mượn đến, Lý thâm từ cao ngay từ đầu liền cho mượn những thứ kia đến xem.

Trừ hắn, còn có chu chỉ minh, cùng với hàng sau phần lớn bạn học đều rất thích cho mượn những thứ này đến xem, dùng để đuổi giờ học buồn chán thời gian.

Nếu như ở lớp mười lớp mười một thời điểm, giờ học có người nhìn, khả năng còn có lão sư quản.

Nhưng là, bây giờ lớp mười hai, những bạn học này là cái gì đoán, các khoa lão sư cùng chủ nhiệm lớp cũng rất rõ, không muốn học tập, lão sư cùng chủ nhiệm lớp cũng không cưỡng bách bọn họ học tập, chỉ cần không ảnh hưởng đến những bạn học khác bình thường học tập là được.

Bây giờ Diệp Thu nhìn cuốn này là một quyển Tu Tiên, hay lại là mang một ít vàng, cảm giác rất thú vị, bởi vì phía trên viết lên, cùng hắn ở thiên đình bên trong việc trải qua, thấy, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Có thể nói, đây là người bình thường đối với Tiên Giới ảo tưởng, Tự Nhiên không biết chân chính Tiên Giới, càng không biết Thiên Đình những thứ kia?

Bất quá, Diệp Thu phát hiện, này phạm nhân Thiên Mã Hành Không ý tưởng vẫn là rất không tệ.

Tô tự nhiên thấy Diệp Thu ở lật xem quyển kia thời điểm, Tô tự nhiên biết, cái này Diệp Thu vẫn là ban đầu cái đó Diệp Thu, còn tưởng rằng hắn biến hóa.

Không nghĩ tới, hay lại là như vậy, chỉ lúc trước ở trước mặt nàng nhìn cũng không có rõ ràng như vậy, bây giờ là trực tiếp để lên bàn nhìn.

Tô tự nhiên biết Diệp Thu bây giờ tài nghệ, nhất định là không thi đậu, nhiều nhất chịu đựng đến tốt nghiệp bắt được một cái tốt nghiệp trung học chứng chỉ.

Xem ra, mình và Diệp Thu thật đúng là hai cái thế giới.

Về phần trước, Tô tự nhiên vì sao lại có nghĩ như vậy pháp, Tô tự nhiên là cảm thấy Diệp Thu đuổi theo nàng nhiều năm như vậy, giữ vững nhiều năm như vậy, đêm đó lại không muốn mệnh ngăn lại chiếc xe kia đẩy ra nàng, cứu nàng một mạng, mới để cho Tô tự nhiên có cái loại này làm rung động.

Nhưng là, loại này làm rung động từ đầu đến cuối chẳng qua là phổ thông làm rung động mà thôi.

Bây giờ thấy Diệp Thu như vậy, Tô tự nhiên Tự Nhiên lại khôi phục như cũ cái đó cao ngạo, lạnh lẽo cô quạnh Tô gia Đại tiểu thư.

Ở lớp thứ hai sắp tan lớp thời điểm, một cái tuổi chừng chớ bốn mươi tuổi đàn bà trung niên, mang một bộ thật dày kính cận, kẹp bài thi vội vã đi tới.

"Các bạn học, trước đừng cầm trong tay các ngòi bút, ngừng đầu lên, ta có chuyện trọng yếu cùng mọi người nói."

Nói chuyện đàn bà trung niên, chính là lớp này chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên, nhưng là, nàng bình thường phương thức làm việc, hơn nữa, nàng hơn 40 tuổi, lại còn chưa có kết hôn, đưa đến rất nhiều học sinh tư để hạ cũng gọi nàng là Lý Mạc Sầu.

Nghe được chủ nhiệm lớp nói chuyện, bạn cùng lớp chỉ có thể đem bút cùng sách vở buông xuống.

"Ngày mai là chúng ta Kim Lăng thành phố bốn mươi lăm thật sự thành phố trọng điểm cùng tỉnh trọng điểm trung học đệ nhị cấp học sinh lớp mười hai tiến hành trọng yếu nhất một lần Liên thi, lần này Liên thi ra đề nội dung lão sư, khả năng cũng là lúc sau thi vào trường cao đẳng ra đề lão sư, cho nên, lần này các người Liên thi thành tích như thế nào, Liên thi hạng thành tích như thế nào, coi là là các người lần đầu tiên chân chính thi vào trường cao đẳng bất chúc, trên căn bản, sắp tới người đang ở đây thi vào trường cao đẳng thời điểm chân chính thành tích."

Lý Mạc Liên ở phía trên nói thời điểm, phía dưới những bạn học kia dĩ nhiên là nghe rõ.

Có thể nói, lần này Liên thi coi như là trước thời hạn một lần thi thử, đối với (đúng) các bạn học thi vào trường cao đẳng có thể thi bao nhiêu phút một loại bất chúc. Hơn nữa, lần này nhiều như vậy thật sự thành phố trọng điểm, tỉnh trọng điểm học sinh lớp mười hai một lần Liên thi, không sai biệt lắm tương đương với Kim Lăng một lần trước thời hạn thi vào trường cao đẳng.

Mà ra đề người, chính rất có thể là đến lúc đó bị rút ra ngoài ra thi vào trường cao đẳng đề mục lão sư. Cho nên, lần này Liên thi ra nội dung gì, đề mục bao sâu, trên căn bản, có thể ở Liên thi đầu biết.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Bánh xe bị người châm thủng

Lý Mạc Liên đang bực giảng nơi đó nói rất nhiều, chủ yếu đều là cùng ngày mai Liên thi nội dung có liên quan. Về phần Diệp Thu xuất hiện, nàng tựa hồ không có liếc mắt nhìn, dưới cái nhìn của nàng, Diệp Thu cái này soa đăng sinh, có cùng được không có cùng được.

Bởi vì phần lớn giáo sư đều không thích soa đăng sinh, Lý Mạc Liên cũng là như vậy.

"Bởi vì cùng bình thường thi vào trường cao đẳng thời gian như thế, ngày mai chín giờ sáng nhận xét văn, đến lúc đó còn có những trường học khác lão sư, trao đổi đến trường học của chúng ta tiến hành giám khảo. Nếu như đến lúc đó có hành vi ăn gian, như thế sẽ tra được, như thế sẽ toàn trường thông báo. Bây giờ bắt đầu thu thập xong ngòi sách vở, sửa sang lại bàn, ngày mai dựa theo các người học số hiệu tới tiến hành xếp hàng chỗ ngồi thi."

Bởi vì ngày mai Liên thi chuyện, tiết thứ ba giờ học, các bạn học cũng không cần lại lưu ở phòng học, tối nay giống vậy không phải tới trường học học tập.

Lý Mạc Liên sau khi nói xong, bắt đầu bố trí các bạn học đem những sách kia đều thu thập thả vào giờ học trong bàn, hoặc là thả vào trước phòng học mặt, hoặc là thả vào phòng học phía sau.

Các bạn học đem mình sách vở toàn bộ cũng sau khi thu thập xong, Diệp Thu thấy Lưu Linh Tú đã sửa sang lại, chính dùng thủ ngữ hỏi hấn có hay không cùng đi ra ngoài?

Diệp Thu dùng thủ ngữ khoa tay múa chân sau, nói cho nàng biết, đưa nàng trở về.

Diệp Thu chuẩn bị cùng Lưu Linh Tú đồng thời lúc rời phòng học sau khi, Lý thâm cùng chu chỉ mình nhìn về phía Diệp Thu hỏi "Diệp Thu, ngòi đến

đâu?"

"Ta chuẩn bị đưa Luru Linh Tú trở về."

Diệp Thu nói.

Để cho Lý thâm cùng chu chí minh không nghĩ tới là, Diệp Thu nhanh như vậy lại cùng ách muội cài đặt quan hệ.

Đương nhiên, hai biết đến, lúc trước Diệp Thu cùng Luru Linh Tú chính là lớp học bằng hữu. Bây giờ hai người cho là Diệp Thu không đuổi kịp Tô tự nhiên, cho nên đem mục tiêu thả vào Luru Linh Tú trên người.

Hai người cảm thấy Luru Linh Tú cũng không tệ, nhưng là, Luru Linh Tú là một người câm, để cho bọn họ cả đời cùng một người câm sinh hoạt chung một chỗ, vậy khẳng định được không.

Hai người cũng không biết Diệp Thu suy nghĩ gì, chẳng qua là, cảm thấy Diệp Thu không lại giống như kiểu trước đây đi khổ khổ theo đuổi Tô tự nhiên là được.

Diệp Thu cùng nắm tài liệu sách « năm năm thi vào trường cao đẳng ba năm bắt chước » Luru Linh Tú hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài thời điểm, giống vậy cầm từ bản thân một phần tài liệu sách tối nay trở về học tập Tô tự nhiên, dĩ nhiên là thấy.

Nàng nhìn thấy Diệp Thu cùng Luru Linh Tú cùng rời đi, mà cuối cùng cũng không có liếc nhìn nàng một cái.

Mới vừa rồi Diệp Thu đang nhìn thời điểm, Tô tự nhiên cảm thấy Diệp Thu vẫn là cùng nguyên lai cái đó Diệp Thu như thế thời điểm, nàng liền không nữa giống như nguyên lai như vậy.

Nhưng là, thấy Diệp Thu cùng Luru Linh Tú cùng rời đi thời điểm, trong lòng nàng lại vừa là có loại cảm giác không thoải mái thấy.

Diệp Thu chiếc kia 28 gang thức xe đạp đang dạy học dưới lầu, Diệp Thu chuẩn bị cỡi xe đạp đưa Luru Linh Tú trở về.

Mặc dù Luru Linh Tú đại bá là giáo vụ xử một vị phó chủ nhiệm, nhưng là, Luru Linh Tú cũng không có ở ở trường học nhà trọ, mà là về nhà.

Bởi vì Luru Linh Tú cha mẹ cũng là Kim Lăng người địa phương, chẳng qua là ở tại ngoại ô, bình thường ngồi xe buýt trở về, giống vậy muộn nửa giờ.

Bây giờ Diệp Thu cùng Luru Linh Tú vừa mới xuống đến giáo học lầu, mang theo Luru Linh Tú đi tới cái kia chiếc cũ xe đạp nơi đó, Diệp Thu nhìn một cái kia chiếc xe đạp, đã cảm thấy xe đạp có vấn đề.

Xe đạp nhìn vẫn là rất hoàn chỉnh, chẳng qua là, hai cái bánh xe là bị người cố ý cho châm thủng, hơn nữa, cái đó khí miệng bị người tọt.

Diệp Thu nhìn kỹ hướng chung quanh, nhìn về phía xa xa có mấy người mặc lưu lý lưu khí nam sinh ở kia cười nhìn hướng bên này.

Mặc dù Diệp Thu suy đoán xe đạp là bị những người đó làm phá hư, nhưng là, bây giờ không có chứng cứ chứng minh là bọn họ làm, tạm thời không có tìm bọn họ tính sổ.

Luru Linh Tú dùng thủ ngữ khoa tay múa chân xe đạp xảy ra vấn đề thời điểm, Diệp Thu dùng thủ ngữ đáp lại "Chỉ có thể trước đẩy ra ngoài, đi ra bên ngoài sửa chữa xe đạp địa phương đôi bánh xe."

Diệp Thu này một cái xe đạp, ba hần cũng đổi rất nhiều lần bánh xe, nhưng là, Diệp Thu cũng không muốn chính mình bánh xe vô duyên vô cớ làm cho người ta làm hư.

Cho nên, nếu như biết là ai đang giờ trò quỷ, hẳn nhất định phải hung hăng đem đối phương đánh một trận.

Diệp Thu đẩy kia chiếc xe đạp hướng cửa trường học đi qua thời điểm,

Luru Linh Tú ở bên cạnh đi theo.

Có thể là bởi vì này hai người kỳ quái phối hợp, không ít nam nữ sinh cũng kỳ quái đất nhìn về phía hai người này.

Diệp Thu là Giang Bắc ba bên trong nổi danh oắt con vô dụng, lại một mực theo đuổi hoa khôi Tô tự nhiên, giống như cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, cho nên rất nổi danh.

Mà Luru Linh Tú dung mạo rất đẹp đẽ, thành tích học tập cũng rất tốt, đại bá hay lại là giáo vụ xử phó chủ nhiệm, không biết sao là một người câm, ở Giang Bắc ba bên trong cũng rất nổi danh.

Cho nên, bây giờ hai người đồng thời, Diệp Thu còn đẩy kia chiếc xe đạp thời điểm, dĩ nhiên là để cho rất nhiều người kinh ngạc.

Tô tự nhiên từ phòng học thượng xuống tới, thấy Diệp Thu đẩy kia chiếc xe đạp, thật cùng Luru Linh Tú đi chung với nhau thời điểm, trong lòng có loại không khỏi tâm tình, nhưng là, nàng cũng không có đi suy nghĩ nhiều còn lại.

Tô gia bảo tiêu thấy Đại tiểu thư sau khi xuống tới, liền ở chung quanh đi theo nàng, xuất hiện ở đến cửa trường học sau, Tô gia quản gia đã mở ra kia chiếc Mercedes xe nhỏ tới.

Tô tự nhiên lên tới Mercedes-Benz trên xe nhỏ, Tô gia quản gia mở ra kia chiếc Mercedes xe nhỏ, vừa vặn từ đây xe đạp Diệp Thu cùng Luru Linh Tú bên cạnh trải qua.

Lúc này, thật cảm giác hai người, chính là hai cái thể giới khác nhau.

Diệp Thu biết Tô tự nhiên ngồi ở bên trong, nhưng là, hắn không có liếc mắt nhìn, phảng phất không nhìn thấy như thế, mà là che chở Luru Linh Tú đến một bên, không để cho nàng phải bị còn lại xe đụng vào.

Diệp Thu đẩy kia chiếc xe đạp đi tới trường học cửa không xa cái đó xe đạp sửa xe cửa hàng.

Cái đó sửa xe đạp lão bá, liếc nhìn Diệp Thu chiếc kia quen cũ xe đạp thời điểm, nhìn kỹ mấy cái, phi thường kinh ngạc, bởi vì này một loại xe đạp ít nhất có vài chục năm.

Bất quá, bây giờ từ đầu đến cuối bánh xe bánh xe đều bị người châm thủng, thật rất đáng tiếc.

"Lão bá, hai cái này bánh xe bánh xe cũng đổi muốn bao nhiêu tiền?"

Diệp Thu hỏi.

"Phổ thông một cái sấm xe cùng tàu buôn nước ngoài thai muốn bốn mươi lăm nguyên, hai cái muốn chín mươi nguyên. Khá một chút, một cái sấm xe cùng tàu buôn nước ngoài thai muốn bảy mươi nguyên, hai cái một trăm bốn mươi nguyên."

Diệp Thu không nghĩ tới, phổ thông xe đạp bánh xe cũng đắt như vậy.

Tại hắn chuẩn bị từ miệng túi lúc bỏ tiền sau khi, nhưng là phát hiện trống trơn, nhất thời, Diệp Thu có vẻ hơi lúng túng. Bởi vì hiện tại hắn còn không có gì thu nhập, Trần Phương trước cho hắn hai trăm nguyên hắn cũng không cần, đưa đến bây giờ túi một phân tiền cũng không có.

Sửa chữa xe đạp lão bá tựa hồ không nhìn thấy, Diệp Thu đang chuẩn bị bảo ngày mai hắn lấy thêm tiền tới cho lão bá thời điểm, rất thông minh Luru Linh Tú nhưng là nhìn ra hết thấy các thứ này.

Luru Linh Tú từ trong túi tiền của mình xuất ra hai trăm nguyên đưa cho Diệp Thu.

"Linh Tú, tiền ta ngày mai trả về cho người." Diệp Thu không có nói nhiều.

Bởi vì ngày mai cũng phải cần trả về cho sửa chữa xe đạp lão bá.

Lão bá ở đó đổi bánh xe, đem sấm xe cùng lốp toàn bộ đều hủy đi, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú ở một bên chờ.

Lão bá tay chân phi thường linh hoạt, chính sở vị, quen tay hay việc, rất nhanh, liền đem từ đầu đến cuối hai cái bánh xe bánh xe cho đổi, sau đó đem ra bơm hơi ống bơm hơi.

Diệp Thu hỗ trợ bơm hơi, đem hai cái sấm xe khí đánh chân sau, đem tiền đưa cho lão bá.

Lão bá cầm tới thời tiền đưa trả cho Diệp Thu sau, nói "Người này người bạn gái rất không tồi a!"

Sửa chữa xe đạp lão bá Tự Nhiên không nhận biết Diệp Thu cùng Luru Linh Tú, thấy hai người chung một chỗ, còn tưởng rằng là Nam Nữ Bằng Hữu quan hệ.

Diệp Thu không có giải thích, Luru Linh Tú nghe được lão bá nói chuyện, nhưng là trên mặt nàng trừ có chút đỏ mặt bên ngoài, nhưng là không có nói gì.

Bởi vì nàng không nói ra được, hơn nữa, nàng sợ đến lúc đó lão bá biết nàng là người câm, có thể sẽ để cho Diệp Thu lúng túng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Luru Linh Tú có thể nói chuyện

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đẩy xe rời đi nơi này, đến bên cạnh một số không bán tiệm nơi đó, mua hai bình nước ngọt, đem một chai đưa cho Luru Linh Tú sau, để cho nàng lên tới trên xe.

Thật ra thì, ở lúc trước, Luru Linh Tú coi như là hán ở lớp học quan hệ tối giỏi một cái khác phái, nhưng là, cũng chỉ là phổ thông đồng học quan hệ mà thôi.

Cho nên, Diệp Thu cũng không biết Luru Linh Tú ngụ ở chỗ nào, ở dùng thủ ngữ hỏi rõ, Luru Linh Tú chỉ phương hướng sau, Diệp Thu cười xe hướng Luru Linh Tú trong nhà đi qua.

Cách Giang Bắc ba bên trong không xa, chính là Hoa Hạ nổi danh Trường Giang, bây giờ Diệp Thu chính là dọc theo bờ Trường Giang, cười xe mang theo Luru Linh Tú hướng trong nhà nàng đi qua.

Ở cười năm sáu cây số thời điểm, Luru Linh Tú cảm thấy bây giờ thời điểm còn sớm, để cho Diệp Thu dừng lại.

Diệp Thu đem xe dừng ở một bên, cùng nàng ở bờ sông dưới một cây đại thụ ghế đá tìm tới chỗ ngồi ngồi xuống.

Hai người ngồi ở chỗ đó thời điểm, Diệp Thu nhìn nàng nói "Linh Tú, ta có thể để cho ngươi khỏi phục bình thường nói chuyện."

Luru Linh Tú nghe được Diệp Thu nói cái gì, nhưng là, nàng lại là có chút không dám tin tưởng.

Dùng thủ ngữ cùng Diệp Thu khoa tay múa chân, hỏi có phải là thật hay không?

Dù sao, nàng tình huống, từ tiểu học bắt đầu cứ như vậy, trong lúc, cha mẹ của nàng một mực mang nàng đến các Đại Bệnh Viện nhìn chẩn, tiền tiền hậu hậu tốn không ít tiền, cuối cùng bệnh viện ra kết luận là Luru Linh Tú thanh đới xảy ra vấn đề đưa đến nàng không thể nói chuyện, mà nàng thanh đới nơi đó cùng người bình thường lại bất đồng, đưa đến không thể trị liệu.

Sau đó, Luru Linh Tú cha mẹ liền buông tha, bởi vì lại tiền cũng không trị hết con gái bệnh.

Bất quá, Luru Linh Tú trừ không thể nói chuyện bên ngoài, những phương diện khác đều rất bình thường. Nếu như nàng không có phát ra khàn khàn thanh âm, người khác căn bản không nhìn ra nàng là một cái ách muội.

"Đương nhiên là thật." Diệp Thu nói.

Tại hán đầu tiên nhìn thấy Luru Linh Tú thời điểm, là hán biết Luru Linh Tú tình huống, hán liền có thể cho nàng chữa khỏi.

Đương nhiên, chữa khỏi Luru Linh Tú, để cho Luru Linh Tú có thể nói chuyện, với hán mà nói như thể vô cùng đơn giản, không nên đánh chiêm, không cần uống thuốc.

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú ngồi ở chỗ đó dùng thủ ngữ khoa tay múa chân càng ngày càng nhiều thời điểm, cuối cùng Luru Linh Tú biết, Diệp Thu có thể sao nói là thật.

Bất quá, đều đi qua thời gian dài như vậy, nàng tựa như có lẽ đã không khẩn cầu chính mình có được hay không nói chuyện bình thường? Bây giờ, nghe nói Diệp Thu có thể trị hết bệnh nàng, nàng tự nhiên là vô cùng hưng phấn.

"Linh Tú, bây giờ ta liền trị liệu cho ngươi như thế nào?" Diệp Thu hỏi.

Luru Linh Tú nhìn kỹ Diệp Thu, phát hiện Diệp Thu không có thứ gì, thế nào trị bệnh cho nàng đây?

"Ngươi trước nhắm mắt lại."

Diệp Thu nói.

Luru Linh Tú nhắm hai mắt lại, nhưng trong lòng thì lộ vẻ rất khẩn trương, nàng trong lúc nhất thời lại cảm thấy Diệp Thu cùng nàng nói đùa, khả năng này chỉ là một trò cười?

Nhưng là, bây giờ nàng xem Diệp Thu lại không giống cùng nàng đùa.

Diệp Thu đã kiểm tra rõ, Luru Linh Tú nhất định là bởi vì năm đó thanh đới bị tổn thương, đưa đến xuất hiện không thể nói chuyện biến thành người câm.

Nhưng là, tại sao nàng thanh đới sẽ đưa đến bị tổn thương, về điểm này, Luru Linh Tú cũng không biết, yêu cầu hỏi ba mẹ nàng mới được!

Bây giờ Diệp Thu muốn làm là được tu bổ Luru Linh Tú kia bị tổn thương thanh đới, để cho nàng thanh đới khỏi phục bình thường.

Diệp Thu nắm tay nhẹ nhàng thả vào Luru Linh Tú kia trắng nõn trên cổ trung gian, nhắm hai mắt Luru Linh Tú cảm giác trên cổ có một cổ lạnh lẽo.

Đại khái sau năm phút, Diệp Thu nắm tay thu hồi đi, sau đó nhìn về phía Luru Linh Tú nói "Linh Tú, có thể, người thử mở miệng nói chuyện với ta."

Bởi vì Luru Linh Tú từ tiểu học đến bây giờ đã có bảy tám năm không có nói qua lời nói, vừa mới bắt đầu, để cho nàng mở miệng nói chuyện, dĩ nhiên là rất không có thói quen.

"Người, người tốt."

Luru Linh Tú há miệng nói, trong lúc nhất thời, thật rất khó thích ứng, nàng lúc nói chuyện, hay lại là tập tay thuận ngữ.

Ở Luru Linh Tú nhiều lần nói người thời điểm tốt, nàng phát hiện mình thật có thể nói chuyện!

"Người thử nói còn lại."

"Đây, là, thật sao?"

Luru Linh Tú nói nhiều lần,

Nàng lỗ tai đều nghe rõ ràng, đúng là tự mình nói, chỉ nói là không lưu loát, hơn nữa, vẫn còn có chút cà lăm cảm giác.

Này chính là bởi vì nàng mới vừa bắt đầu khôi phục có thể nói chuyện tình huống, cho dù Diệp Thu đã vừa mới trợ giúp nàng tu bổ bị tổn thương thanh đới.

Nhưng là, trong lúc nhất thời, Luru Linh Tú vẫn không thể thích ứng một chút.

Ở Luru Linh Tú nhiều lần thử nói chuyện, nàng rốt cuộc phát hiện mình có thể nói chuyện bình thường thời điểm, trong lúc nhất thời kích động khóc lên.

Diệp Thu an ủi nàng thời điểm, nói "Không việc gì, sau này cùng người bình thường như thế có thể nói chuyện."

Luru Linh Tú nhưng là lộ ra kích động vô cùng, trực tiếp ôm lấy Diệp Thu ở đó khóc tí tê, không biết khóc bao lâu, nàng thanh âm lại có vẻ hơi khàn khàn thời điểm, cái này tự nhiên cũng không phải là bởi vì nàng nguyên lai người câm nguyên nhân, mà là bởi vì khóc thời gian quá dài nguyên nhân.

Diệp Thu cũng biết, nàng thời gian quá dài không nói gì, biến thành người câm sau, chịu hết phía sau những người đó giễu cợt cùng cười nhạo, đưa đến nội tâm của nàng ủy khuất, bây giờ mới chân chân chính chính phát tiết ra ngoài.

Diệp Thu cho nàng lau sạch nước mắt sau, nói "Nhìn người cũng khóc thành một con mèo mướp nhỏ."

Luru Linh Tú mới cười cười nhìn Diệp Thu.

Lúc này, nàng cảm giác thật rất hạnh phúc.

Bởi vì nàng căn bản không nghĩ tới, còn cho là mình sẽ biến thành người câm cả đời, cả đời cũng không biết nói chuyện, lại có thể khôi phục nói chuyện.

Ở Diệp Thu đem ra kia chai nước uống, để cho nàng uống vào sau, Diệp Thu cùng nàng ngồi ở chỗ đó trò chuyện rất nhiều.

Bây giờ Luru Linh Tú cũng là rất kỳ quái, Diệp Thu lại biết chữa bệnh, hơn nữa, tựa hồ rất dễ dàng đơn giản liền đem bệnh nàng chữa lành?

"Linh Tú, tỷ của ta bệnh bại liệt trẻ em lưu lại hậu di chứng, ta cũng chữa lành." Diệp Thu nói.

Luru Linh Tú biết là Thu tỷ tỷ bởi vì bệnh bại liệt trẻ em nguyên nhân, đưa đến biến thành người tàn tật. Nàng và Diệp Tuyết là có một loại cảm động lây cảm giác.

Bây giờ nghe nói Diệp Tuyết cũng kháng phục sau, Tự Nhiên cũng là cao hứng vô cùng.

Hai người một mực ngồi đến xế chiều năm giờ chiều nhiều, chính là bình thường trường học tan lớp thời gian, Diệp Thu nói "Ta đưa người trở về, sợ ba mẹ người đến lúc đó lo lắng người."

Luru Linh Tú lên tới Diệp Thu trên xe, nàng vẫn là rất kỳ quái, Diệp Thu tại sao có thể có lợi hại như vậy y thuật?

"Diệp Thu, y thuật của người là ai dạy người? Thế nào ta lúc trước không biết?"

"Một cái giang hồ kỳ nhân Dị Sĩ dạy ta."

Diệp Thu nói.

Luru Linh Tú tin tưởng Diệp Thu lời nói.

Luru Linh Tú nhà ở đang so Giang Bắc càng ngoại ô địa phương, cha mẹ của nàng giống vậy đều là phụ cận một nhà nhà máy nhân viên. Bây giờ Diệp

Thu cười xe đi tới Luru Linh Tú ở kia tòa cũ cửa phòng, Luru Linh Tú mẹ Trương Nguyệt đỏ đã tan việc trở lại, đang ở làm cơm tối, các loại (chờ) Luru Linh Tú trở lại.

Không nghĩ tới, bây giờ thấy Diệp Thu cười xe đạp mang Luru Linh Tú trở lại.

"Mẹ, ta trở lại."

Luru Linh Tú hô.

Vừa mới bắt đầu, Trương Nguyệt đỏ còn cho là mình nghe lầm.

Ở Luru Linh Tú nhiều kêu mấy lần, Trương Nguyệt đỏ hiện tại nằng quả thật không có nghe lầm, con gái lại biết nói chuyện, trong tay cái đó rửa rau chậu trực tiếp té xuống, hướng Luru Linh Tú chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Không thể tin được

"Cổ họng lằng."

Trương Nguyệt tay số đỏ bên trong cái đồ inox rửa rau chậu, trực tiếp rơi trên mặt đất, Trương Nguyệt đỏ kích động hướng từ Diệp Thu tự đi trên xe xuống Luru Linh Tú chạy đi.

Đi tới Luru Linh Tú trước mặt, thật chặt ôm lấy Luru Linh Tú hỏi "Linh Tú, người vừa mới gọi ta là cái gì?"

"Mẹ, ta trở lại!"

Trong nháy mắt đó, Trương Nguyệt mắt đỏ đều đỏ, đôi nước mắt cứ như vậy khóc lên.

Ở Luru Linh Tú đọc năm thứ tư thời điểm, liền bắt đầu biến thành người câm, Luru Linh Tú không dễ chịu, Trương Nguyệt đỏ cùng chồng Luru Đại Khánh canh bắt hảo thụ.

Bản thân hai người cũng chỉ sinh Luru Linh Tú một cái như vậy con gái bảo bối, không nghĩ tới, từ nhỏ liền rất thông minh rất nghe lời, đáng đáp cũng rất đẹp mắt Luru Linh Tú, ở năm thứ tư thời điểm, lại biến thành người câm.

Không chỉ là khi đó, Luru Linh Tú tâm hồn bị thương tổn, phương diện sinh hoạt cùng học tập trên đều bị ảnh hưởng rất lớn.

Từ nay, Luru Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ cơ hồ đem toàn bộ tích góp, toàn bộ đều lấy ra trị bệnh cho nàng, nhưng là, Trung y cũng tốt, Tây Y cũng tốt, còn là cái gì thiên phương, vân vân, toàn bộ đều xem qua, những thuốc kia cũng ăn rồi, uống qua không ít, cuối cùng, hai người không khỏi không thừa nhận một sự thật, con gái biến thành người câm.

Luru Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ tuyệt vọng sau, mới mang theo con gái đi học ách ngữ, cũng chính là học tập ngôn ngữ của người câm điếc. Vốn là dựa theo Luru Linh Tú tình huống, hẳn đưa đi đặc thù trường khuyết tật đi học.

Nhưng là, Luru Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ không muốn, bình thường trừ để cho lão sư kia dạy Luru Linh Tú ngôn ngữ của người câm điếc bên ngoài, nàng còn là bình thường đang bình thường trong trường học đi học.

Bởi vì Luru Linh Tú là đang ở tiểu học năm thứ tư bắt đầu mới biến thành người câm, cho nên, lúc trước, trên căn bản, đều biết những chữ khác, giống vậy nghe người khác nói ra lời nói ý tứ.

Chẳng qua là, nàng không thể thông qua chót miệng biểu đạt ra ngoài mà thôi.

Cho dù là như vậy, những năm gần đây, Luru Linh Tú biến thành người câm sau, phía sau có người một mực ở đối với nàng chỉ chỉ trỏ trỏ, nói nàng là người câm, ách muội.

Mặc dù là nói không thể kỳ thị những người tàn tật kia, nhưng là, phía sau là thế nào nói, nghĩ như thế nào lại là một chuyện.

Lưu Linh Tú bị khắp mọi mặt áp lực trong lòng, nhưng là, hay lại là giữ lạc quan trong lòng thái độ, cái này cùng bản thân năng tính cách, cùng với cha mẹ giáo dục có quan hệ rất lớn.

Đương nhiên, Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại Khánh cũng thường thường bị người ở sau lưng chỉ điểm, nói bọn họ sinh một người câm, còn không bằng bất sinh, vừa không có cái thứ 2 con trai hay con gái, sau này còn không biết sẽ là như thế nào, có người còn bắt chọt đề nghị để cho hai người sinh thêm nhiều một cái tới đường lão càng bảo đảm.

Bất quá, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ đều biết, mình bây giờ đều đưa gần bốn mươi tuổi, mặc dù vẫn là có thể sinh, nhưng là gia cảnh phổ thông, nếu như sinh ra được, không thể cho con gái một cái hoàn cảnh tốt, hai biết đến còn không bằng bất sinh.

Bây giờ Trương Nguyệt đỏ nghe được con gái rốt cuộc có thể nói chuyện, hỏi "Linh Tú, người thế nào đột nhiên có thể nói chuyện?"

Trương Nguyệt đỏ còn tưởng rằng là Lưu Linh Tú thanh ái đột nhiên được, thoáng cái có thể nói chuyện.

Lưu Linh Tú lắc đầu một cái nói "Mẹ, không phải là đột, đột nhiên có thể nói chuyện, là, là Diệp Thu đem ta bệnh trị, chữa khỏi."

Bây giờ thời gian dài không nói lời nào, bây giờ Lưu Linh Tú nói tới nói lui nói, vẫn còn có chút cà lăm.

Về điểm này, Trương Nguyệt đỏ nghe rất rõ.

Nhưng là, lúc nghe Diệp Thu đem con gái nàng bệnh chữa lành, Tự Nhiên cũng là phi thường kinh ngạc.

Diệp Thu người trẻ tuổi này, Trương Nguyệt đỏ biết, lần trước Diệp Thu ở Kim Lăng bệnh viện nằm viện thời điểm, Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại Khánh còn mang theo Lưu Linh Tú đi qua nhìn hẩn.

Đương nhiên, đây là Lưu Linh Tú nói ra, bởi vì ở Lưu Linh Tú xem ra, nàng ở lớp học cũng chỉ có Diệp Thu một người bạn như vậy, hơn nữa, Diệp Thu cho tới bây giờ không có kỳ thị qua nàng là người câm.

Có thể là bởi vì này dạng, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ mới rút ra chút thời gian phụng bồi con gái đến bệnh viện thăm Diệp Thu.

Nhưng là, ban đầu Diệp Thu ở trong bệnh viện trạng thái không là rất tốt, Trương Nguyệt đỏ cũng là biết. Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu đã đi ra.

Đề cho nàng kinh ngạc là,

Con gái bệnh lại bị Diệp Thu chữa khỏi!

"Diệp Thu, người làm sao chữa tốt nữ nhi của ta bệnh?"

Rất rõ ràng, Trương Nguyệt đỏ vẫn còn có chút không tin.

"A di, ta y thuật rất đặc biệt, cùng bên ngoài những thứ kia y thuật bất đồng. Còn nữa, tỷ tỷ của ta bệnh, ta cũng chữa khỏi, bây giờ nàng có thể bình thường đi bộ."

Nếu như vừa mới Lưu Linh Tú nói như vậy, Trương Nguyệt đỏ còn chưa tin. Nhưng là, nghe nói là Thu tỷ tỷ bệnh cũng bị hẩn chữa thời điểm tốt, Trương Nguyệt đỏ cũng biết Diệp Thu cũng không có nói giả.

Trương Nguyệt đỏ vội vàng đem Diệp Thu kêu đi vào, sau đó đi gọi điện thoại cho Lưu Đại Khánh.

Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại Khánh là đang ở cùng một nhà máy đi làm, nhưng là, Lưu Đại Khánh tan việc muốn chậm một chút. Bây giờ Trương Nguyệt đỏ cho Lưu Đại Khánh gọi điện thoại, Lưu Đại Khánh bên kia rất trễ mới nghe điện thoại, còn tưởng rằng là gọi hẩn trở về đi ăn cơm.

"Tháng đỏ, người và Linh Tú ăn trước, chờ chút cho ta thức ăn là được, ta chậm một chút trở lại."

"Đại Khánh, ta có một cái trọng yếu chuyện vui nói cho người biết, Linh Tú có thể nói chuyện bình thường."

Trương Nguyệt đỏ nói ra thời điểm, Lưu Đại Khánh còn cho là mình không có nghe rõ, hỏi "Người nói cái gì?"

"Linh Tú có thể nói chuyện."

"Thật?"

Lưu Đại Khánh vẫn là rất kinh ngạc.

Ở xác định được sau, hẩn tự nhiên không có lưu lại nữa đi làm, cùng nhà máy trường lớp nói một tiếng, xin nghỉ sau, liền vội vã ngồi cái kia chiếc xe đạp chạy điện trở lại.

Trở về tới cửa, thấy Trương Nguyệt hồng ngoại, còn chứng kiến con gái cùng Diệp Thu.

"Ba, người trở lại!"

Một sát na kia, Luru Đại Khánh cũng là kích động từ chiếc kia xe đạp chạy điện bên trên té xuống. Nhưng là, hẳn dù sao cũng là một người nam nhân, rất nhanh kèm chế hưng phấn, dừng xe lại sau, hỏi "Linh Tú, người chừng nào thì biết nói chuyện?"

"Mới vừa rồi."

Luru Linh Tú nói.

Nếu như chẳng qua là ngắn gọn đối thoại, Luru Linh Tú nhắc tới rất đơn giản, rất luru loét. Nhưng là, nếu như là tương đối dài lời nói, bởi vì là thời gian rất lâu không nói gì, nàng không có thói quen nói dài như vậy, cho nên vẫn là có vẻ hơi cà lăm.

Luru Đại Khánh Hoà Luru Linh Tú ở đó lúc nói chuyện, rất nhanh, biết được, nguyên lai con gái có thể nói chuyện bình thường, hay là bởi vì Diệp Thu chữa lành.

Đương nhiên, bây giờ Luru Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ cảm thấy, Diệp Thu có thể chữa khỏi Luru Linh Tú bệnh, có thể là dùng một ít thiên phương thuốc, rất có hiệu quả.

"Luru thúc, người còn nhớ năm đó Linh Tú là thế nào đột nhiên biến thành người câm sao?"

Diệp Thu hỏi.

"Nhớ, nhớ rất rõ ràng. Linh Tú khi đó ở phụ cận tiểu học đọc năm thứ tư, có một ngày đột nhiên nóng sốt, thanh âm trở nên khàn khàn, ta cùng thàng đỏ cũng không có coi là chuyện to tát, cho là chẳng qua là phổ thông sốt cao, uống chút thuốc thì không có sao, sau đó ta tan việc lúc trở về, ở một tiệm thuốc bên trong, tùy tiện mua một ít thuốc tây trở lại cho Linh Tú ăn, Linh Tú ăn hết không bao lâu, sốt là lui, nhưng là, lại là không thể nói chuyện."

"Ngày thứ hai liền đem ta cùng thàng đỏ bị dọa sợ đến cú sốc, sau đó mang theo Linh Tú đến Kim Lăng Đại Bệnh Viện nhìn, Đại Bệnh Viện thầy thuốc cho nàng làm khắp mọi mặt sau khi kiểm tra, cuối cùng vẫn không có hiệu quả."

"Một mực chữa trị thời gian rất lâu, Linh Tú chân chính đã không thể nói chuyện, mà ở bệnh viện kiểm tra kết quả linh mẫn Tú thanh đới bị hao tổn nghiêm trọng, bệnh viện đã không thể trị liệu, trừ phi có kỳ tích phát sinh, Linh Tú kia bị tổn thương thanh đới có thể chính mình khôi phục."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Đánh cuộc

Mỗi cá nhĩ nữ đều là lòng cha mẹ đầu thịt, Luru Linh Tú cũng vậy, càng là Luru Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ ưa thích trong lòng. Hai người lo lắng sau này Luru Linh Tú kết hôn, khả năng bởi vì cà lăm nguyên nhân, sẽ là gà không được khá, sẽ thống khổ cả đời.

Bây giờ Luru Linh Tú rốt cuộc có thể khôi phục nói chuyện, đối với (đúng) hai người mà nói, hết thảy đều trời sáng, nguyên lai một mực ép ở trên người bọn họ đá kia, bây giờ rốt cuộc có thể dời đi.

Luru Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ không có hỏi nhiều nữa Diệp Thu là thế nào đem Luru Linh Tú chữa khỏi, nhưng là, bây giờ hai biết đến, Diệp Thu có thể đem Luru Linh Tú trị hết bệnh, vậy nói rõ Diệp Thu người này liền không đơn giản.

Luru Đại Khánh nhất định phải Diệp Thu luru lại ăn cơm tối, hơn nữa, hẳn phải đến phụ cận chợ rau mua thêm mấy loại thức ăn trở lại, đồng thời ăn mừng một trận.

Ở Luru Đại Khánh cười điện Xe đạp đi mua thức ăn thời điểm, Trương Nguyệt đỏ tiếp tục tại phòng bếp bận rộn. Nhưng là, bây giờ nàng cảm giác hết thảy đều rất dễ dàng, cảm giác lại có sống đầu như thế.

Luru Linh Tú mang theo Diệp Thu đi vào cô ấy là đang lúc trong khuê phòng.

Bởi vì Luru Linh Tú một nhà phòng ở từ, đã có mười mấy hai mươi năm, bên ngoài vách tường giống vậy đã rụng, cùng Diệp Thu ở cái đó xưởng dẹt cũ tiểu khu không sai biệt lắm.

Bất quá, Luru Linh Tú nơi này muốn địa phương tốt, mảnh đất này là Luru Linh Tú một nhà, căn nhà này đồng dạng là lúc trước gia gia của nàng luru lại,

chung quanh đều là cây cối, cách đó không xa, vẫn có thể thấy Trường Giang, nơi này hoàn cảnh, nhất định phải so với Diệp Thu ở cái đó cũ tiểu khu muốn thoải mái.

Bất quá, bây giờ đi vào Lưu Linh Tú kia gian phòng, phát hiện bên trong chứa đồ trang sức rất đơn giản, trừ một ít tiểu cô nương thích đồ trang sức, còn có hai cái Phong Linh treo ở cửa sổ nơi đó, cửa sổ gió thổi tới thời điểm, kia hai cái Phong Linh liền phát ra dễ nghe thanh âm.

Lúc trước Lưu Linh Tú chẳng qua là người câm, nhưng là, nàng có thể nghe rất rõ, nàng rất thích kia tiếng chuông gió, bây giờ cũng vậy, một trận gió thổi khi đi tới sau khi, kia dễ nghe thanh âm liền ở bên trong phòng quay về.

Diệp Thu thấy bên trong có một cái giường gỗ, giống vậy có chút cũ, nhưng là, bên trong rất sạch sẽ.

Phần lớn cô gái cũng thích sạch sẽ, có thể là Lưu Linh Tú, hoặc là mẫu thân nàng Trương Nguyệt đồ thường thường thu thập nguyên nhân, bên trong cũng không có còn lại mùi là lạ, ngược lại có một cỗ Lưu Linh Tú trên người về này thanh đậm mùi thơm cơ thể vị.

Vừa mới Lưu Linh Tú ngồi ở Diệp Thu kia xe đạp xe sau trên kệ thời điểm, Diệp Thu đã nghe đến rất rõ. Bây giờ vào tới đây mặt cũng vậy.

Lưu Linh Tú đem quyển kia « năm năm thi vào trường cao đẳng ba năm bắt buộc » tài liệu sách thả vào trên bàn học, Diệp Thu phát hiện, phía trên có thật nhiều tài liệu sách, nhìn ra được, Lưu Linh Tú bình thường có thể lấy được tốt như vậy thành tích học tập, khẳng định cùng nàng cố gắng gấp bội có quan hệ rất lớn.

Dù sao, lúc trước, nàng so với những người khác ưu thế, nhưng là một chút cũng không có, bởi vì không thể nói chuyện, không thể rất tốt cùng đồng học, lão sư trao đổi.

Thấy Diệp Thu ánh mắt nhìn chằm chằm những sách kia thời điểm, Lưu Linh Tú biết Diệp Thu thành tích thật không tốt, lớp học thứ nhất đếm ngược, muốn thi đậu phổ thông chuyên khoa đều khó khăn.

Bất quá, Lưu Linh Tú cảm thấy, Diệp Thu y thuật lợi hại như vậy, đời này đều phải so với rất nhiều người lợi hại.

Bây giờ nàng chỉ là sợ Diệp Thu khả năng bởi vì thành tích vấn đề lo lắng sau này thi vào trường cao đẳng.

"Diệp Thu, còn có hơn hai tháng tài cao thi, trong một đoạn thời gian này mặt, ta có thể từ từ dạy kèm ngươi, nhìn một chút có được hay không giúp ngươi nói thành tích cao."

Diệp Thu Tự Nhiên biết Lưu Linh Tú có lòng tốt, là lo lắng hắn, cũng là muốn trợ giúp hắn. Nhưng là, hắn cũng không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu.

"Linh Tú, có muốn hay không chúng ta tới đánh một cái đánh cược?"

"Cái gì đánh cược?"

Lưu Linh Tú kỳ quái hỏi.

"Ngày mai không phải là muốn tiến hành Liên thi sao? Không bằng đánh cược một keo, chúng ta đến lúc đó ai Liên thi thành tích tốt?"

Diệp Thu vừa mới nói ra thời điểm, Lưu Linh Tú cách cách cười một tiếng, còn tưởng rằng Diệp Thu đang nói đùa. Dù sao, lớp học đảm nhiệm cùng đồng học cũng rất rõ Diệp Thu tài nghệ, muốn Liên điểm thi cân nhắc vượt qua nàng, nàng cảm thấy muốn so với lên trời còn khó hơn.

Bởi vì ở lớp học, Lưu Linh Tú thành tích là lớp học thứ hai, bình thường Nguyệt Khảo tổng điểm đều là hơn sáu trăm phút, mà Diệp Thu ngay cả một trăm phân cũng không đủ,

Như thế nào cùng nàng so với đây?

Thấy Lưu Linh Tú như vậy biểu tình, Diệp Thu biết nàng khẳng định không tin.

Đương nhiên, nếu như là nguyên lai cái đó Diệp Thu, quả thật là không có khả năng.

"Ngươi bây giờ nhận thua liền có thể, ta sẽ không cười nhạo ngươi."

Lưu Linh Tú nói.

"Thật?"

Diệp Thu hỏi.

Thấy Diệp Thu không giống như là đùa đáng vẻ, Lưu Linh Tú biết Diệp Thu coi là thật. Dĩ nhiên, Lưu Linh Tú thật rất rõ Diệp Thu học tập tình huống.

"Nếu như ta thắng, ngươi nói làm sao bây giờ?"

Diệp Thu hỏi.

"Người thắng? Người muốn thế nào đều được!"

Lưu Linh Tú nói.

Bây giờ nàng hay lại là căn bản không tin Diệp Thu Liên thi thành tích có thể vượt qua nàng.

"Tốt lắm, nếu như đến lúc đó ta Liên thi tổng điểm cao hơn người, người cho ta một cái hôn là được!"

Diệp Thu nói.

Chẳng qua là, tại hân vừa mới nói ra thời điểm, Lưu Linh Tú đỏ mặt, từ trên mặt một mực đỏ đến trên cổ. Dĩ nhiên, Lưu Linh Tú cảm thấy, Diệp Thu thật muốn nộ hôn kia, căn bản chưa dùng tới Liên thi thành tích đi ra, bây giờ liền có thể cho hân.

"Nếu như, người, thật, muốn ta, hôn người, ta bây giờ liền có thể cho người."

Lưu Linh Tú nhỏ giọng nói.

Diệp Thu nhìn nàng cười cười nói "Đến lúc đó Liên thi thành tích đi ra lại nói, nếu như ta thắng, ta muốn người đang ở đây lớp học ngay trước nhiều như vậy đồng học cho ta nộ hôn kia. "

Lưu Linh Tú nhìn Diệp Thu càng như vậy tự tin, nàng càng cảm thấy Diệp Thu không phải là đùa. Nhưng là, Diệp Thu tự tin rồi cuộc tối từ nơi nào?

Bây giờ Lưu Linh Tú đã không biết, nhưng là, nàng cảm giác được tai nạn xe cộ sau Diệp Thu càng ngày càng thần bí, càng ngày càng hấp dẫn nàng.

"Kéo kéo câu, chúng ta một lời đã định."

Lưu Linh Tú đưa tay trái ra trắng nõn ngón út, Diệp Thu cùng nàng kéo kéo câu, một lời đã định.

Hai người ở bên trong trò chuyện một hồi, Diệp Thu sợ Trương Nguyệt đỏ suy nghĩ nhiều cái gì khác, cùng Lưu Linh Tú từ bên trong đi ra.

Sau hai mươi phút, Lưu Đại Khánh mua thật nhiều đồ ăn chín trở lại, có đốt vịt, vịt quay, còn có nướng cá những thứ kia, hân còn mua một chai rượu trắng, tối nay nhất định phải thật tốt ăn mừng.

Ở Trương Nguyệt đỏ đem cơm tối làm xong, còn lại thức ăn cũng đốt xong sau, Lưu Đại Khánh vừa mới mua về đồ ăn chín, đơn giản hâm lại, liền có thể bỏ lên bàn.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú rửa tay một cái sau, ở đó trương tứ phương mặt bàn trước ngồi xuống.

Bởi vì Diệp Thu đem Lưu Linh Tú trị hết bệnh, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ đối với (đúng) Diệp Thu thái độ rất tốt. Hơn nữa, lúc trước Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú cũng là bằng hữu, cho nên, bây giờ hai người đối với (đúng) Diệp Thu quan hệ tốt hơn.

Bốn người ngồi ở nơi đó ăn cơm, Lưu Đại Khánh còn uống nửa chai rượu trắng, cho đến uống có chút say, bắt đầu nói mê sáng thời điểm, mới bị Trương Nguyệt đỏ kéo trở về phòng, để cho hân nghỉ ngơi.

Diệp Thu nhìn sắc trời đã đến sáu giờ tối nhiều, biết cha mẹ cùng tỷ tỷ lo lắng hân trở về như vậy còn không có trở về, hân cũng liền cùng Trương Nguyệt đỏ nói "A đi, ta đi về trước."

"Diệp Thu, vậy người cười xe chú ý an toàn."

Trương Nguyệt đỏ nói.

Lưu Linh Tú chính là từ bên trong đi ra, nhìn chuẩn bị cười xe rồi đi Diệp Thu hỏi "Ta ngày mai không nghĩ ngồi xe buýt trở về trường học, người có thể tới dựng ta trở về trường sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Liên trước khi thi

Lưu Linh Tú về điểm kia tiểu tâm tư cô gái, Diệp Thu nhìn một cái liền nhìn ra.

"Sáng sớm ngày mai bây giờ, người chờ ta ở đây."

Diệp Thu nói xong, cười xe rồi đi Lưu Linh Tú nhà, hướng nhà mình phương hướng trở về.

Nhìn Diệp Thu rồi đi bóng người, không biết tại sao, Lưu Linh Tú nhưng trong lòng thì có chút Bất Xá. Dĩ nhiên, nàng còn đang suy nghĩ Diệp Thu cùng nàng đánh cái đồ đánh cược, Diệp Thu thật có thể ở Liên thi còn cao hơn nàng phút sao?

Diệp Thu cười xe trở lại cháo bột tiệm nơi đó thời điểm, đã là 19h, bây giờ Trần Phương, Diệp Tuyết, còn có lá vệ đông đều đang bận rộn.

Tựa hồ này ba người đã thói quen kiểu bận rộn này.

Vốn là Diệp Thu còn muốn để cho ba người không cần khổ cực như vậy, ngồi xuống hưởng thụ thời điểm, lá vệ đông đối với hấn biến hóa, còn chưa quá tin tưởng.

Dù sao, ở lá vệ đông xem ra, nếu như bọn họ không kinh doanh nhà này cháo bột tiệm, vậy hấn làm gì, sau này ăn cái gì.

Nhà người thường đều là tay dùng miệng dùng, ý là không kiếm sống sẽ không được (phải) ăn.

Thấy Diệp Thu đem xe đạp dừng lại thời điểm, Trần Phương cùng lá vệ đông không có hỏi nhiều Diệp Thu trở về như vậy mới trở về, mà Diệp Tuyết chính là hỏi "Diệp Thu, người ăn cơm không?"

"Chị, ta ở đồng học nhà ăn rồi."

Diệp Thu đi vào bên trong, giúp Diệp Tuyết thời điểm, Diệp Tuyết mới biết được Diệp Thu nguyên lai đến ách muối Lưu Linh Tú nhà. Bất quá, bây giờ Diệp Tuyết biết được Diệp Thu cũng đem Lưu Linh Tú bệnh chữa lành, Lưu Linh Tú đã có thể nói chuyện bình thường.

Bởi vì Diệp Thu đem Phó thị trường thiên kim Lý Thiên Thiên bệnh, còn có bệnh nàng chữa lành thời điểm, Diệp Tuyết đối với Diệp Thu biết y thuật chuyện, đã không kỳ quái nữa.

Lúc nghe Diệp Thu ngày mai muốn Liên thi thời điểm, Diệp Tuyết nói "Diệp Thu, vậy người trở về học tập đi."

"Chị, người cũng biết ta tình huống, học tập không ôn tập đều là như vậy."

Diệp Tuyết còn tưởng rằng Diệp Thu là nói mình thành tích kém, học tập không ôn tập đều là thi thành như vậy. Nhưng là, nàng nhưng là không biết, bây giờ Diệp Thu nói nhưng là một cái ý khác.

Diệp Thu biết rõ mình căn bản không cần học tập, dựa theo hấn tình huống bây giờ, ngày mai tham gia Liên thi cảm lấy toàn thành phố trước vài tên cũng sẽ không có vấn đề.

Nhưng là, Diệp Tuyết không biết những thứ kia, còn tưởng rằng Diệp Thu là bởi vì thành tích không được, không xem ra gì.

Diệp Tuyết cũng cảm thấy vậy, Diệp Thu trung học đệ nhị cấp cơ sở quá kém, bây giờ muốn muốn lần nữa học, sợ là không đủ thời gian, nàng cũng liền nói "Diệp Thu, không bằng học lại một năm, sang năm tham gia nữa thi vào trường cao đẳng cũng được."

"Chị, người không cần lo lắng, đến lúc đó ta sẽ cho người một cái ngạc nhiên."

Diệp Thu ở kia giúp đỡ Diệp Tuyết đến 21h nhiều, Diệp Tuyết là thi không cần hấn tiếp tục lưu lại, để cho hấn về sớm một chút nghỉ ngơi, bởi vì ngày mai Diệp Thu còn phải tham gia Liên thi.

Bất kể Diệp Thu bây giờ thành tích như thế nào, nhưng là, Diệp Tuyết cảm thấy Diệp Thu tham gia thi, vậy khẳng định muốn ngủ một giấc ngon lành, ngày mai mới có tinh thần.

Diệp Thu không cưỡng được, chỉ có thể tự hướng xưởng dệt cũ tiểu khu nơi đó trở về.

Ở vừa mới trở lại cũ tiểu khu, Diệp Thu thấy cần gì phải tiểu Thanh cùng cha mẹ của nàng, lúc trước Diệp Thu thấy ba người này, cũng không có chủ động chào hỏi, này rất có thể cùng Diệp Thu cái loại này tính cách có liên quan.

Bây giờ Diệp Thu không cùng ba người chào hỏi, là cảm giác mình cùng ba người không có quan hệ.

Huống chị, tối hôm qua, Diệp Thu bị Lý Lan Phương mắng thảm như vậy.

Nhìn Diệp Thu đi ngang qua, nhìn liền cũng không có liếc mắt nhìn thời điểm, cần gì phải tiểu Thanh trong lòng tự nhiên là có nhiều chút không thoải mái.

Mặc dù nàng đối với (đúng) Diệp Thu cũng không có cảm tình gì cùng cảm giác, nhưng là, dù sao, không khỏi làm Diệp Thu ba năm vị hôn thê, tối hôm qua nhưng là trực tiếp thoát khỏi quan hệ, biến thành người xa lạ, cần gì phải tiểu Thanh tự nhiên là có nhiều chút không thoải mái.

Vốn là nàng còn nghĩ tới cháo bột tiệm nơi đó hỗ trợ, nhưng bây giờ là biết rõ mình không nên đi, bởi vì nàng biết, nếu như mình sẽ đi qua, đến lúc đó mẹ lại muốn hỏi Diệp Thu cha mẹ muốn tiền lương, nàng ném chẳng nhiều cái mặt.

Diệp Thu một người hướng trên thang lầu đi lên thời điểm, Lý Lan Phương nhìn Diệp Thu bóng người, nhìn bên cạnh cần gì phải tiểu Thanh nói "Tiểu Thanh, người xem một chút tiểu tử kia, hần nơi nào xứng với người,

Ta đã cùng thị trường kia người bán cá lão Vương nói tốt, hần đưa con trai kia đáng đáp không tệ, bây giờ cũng đi ra bán cá, cùng chúng ta nhà cũng coi là môn đáng hộ đối, các người sau này nhiều đi một chút, biết thêm, sau đó liền kết hôn đi."

Cần gì phải tiểu Thanh nghe được mẹ lời nói, kinh ngạc xuống.

Nhưng là, nàng không có nói gì, bởi vì từ nhỏ đến lớn, mình cũng là nghe cha mẹ lời nói, bây giờ cũng vậy, nếu Diệp Thu không thích nàng, cũng không muốn cùng với nàng, nàng đối với (đúng) Diệp Thu cũng không có cảm tình gì, cùng ai kết hôn không phải là kết hôn đây?

Diệp Thu bên trên đến lầu thượng, móc ra chìa khóa mở cửa, đi vào bên trong, sau đó đến gian phòng của mình, bắt được bộ kia Diệp Tuyết giúp hần thu thập xong quần áo, sau đó đến phòng vệ sinh, thư thư phục phục giặt rửa một cái tắm.

Sau khi ra ngoài, Diệp Thu đối với cái thế giới này hết thấy, thật ra thì, hần là càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Không chỉ chiếc kia 28 gang quen cũ xe đạp, còn có còn lại hết thấy hết thấy, hần đều cảm thấy rất hứng thú. Mặc dù, thông qua nguyên lai cái đó Diệp Thu lưu theo bản năng, còn có hấp thu cũng còn lại bên trên trên vạn cái loại này hồn phách ý thức, quả thật phát hiện cái thế giới này cùng Thiên Đình so sánh, lộ ra càng thú vị.

Bây giờ Diệp Thu ở phòng khách nơi đó, mở ra bộ kia cũ TV, một mực nhìn nhiều cái tiết mục, ở đến hơn mười một giờ khuya, phát hiện cha mẹ cùng tỷ tỷ vẫn chưa về thời điểm, Diệp Thu đoán được, ba người kia hay lại là khả năng cùng thường ngày đến rạng sáng một lượng điểm mới trở về.

Hần biết, chính mình cần phải nhanh một chút kiếm tiền, sau đó để cho ba người không cần khổ cực như vậy.

Diệp Thu trở lại gian phòng của mình, đóng cửa phòng lại, sau đó đem ra chiếu, thả vào trên sàn nhà, trực tiếp ngồi xếp bằng ở trên chiếu, bắt đầu tu luyện « Hồn Nguyên Ngũ Đế Quyết », hấp thu ánh trắng tinh hoa.

Ở sắp tới rạng sáng thời gian, ánh trắng tinh hoa bắt đầu trở nên thuần túy đứng lên, đoạn thời gian này chính là tốt nhất lúc thời điểm tu luyện.

Không biết quá lâu dài, Diệp Thu nghe được phòng khách có truyền tới thanh âm, hần là cha mẹ cùng tỷ tỷ bận rộn xong trở lại.

Diệp Thu không có chịu ảnh hưởng, tiếp tục tu luyện, đem ánh trắng tinh hoa hấp thu được trong thân thể, bởi vì ánh trắng cùng ánh nắng tinh hoa chính là lúc ban đầu thiên địa linh khí, bây giờ Diệp Thu thông qua tu luyện chuyển hóa biến thành trong cơ thể kia cổ chân khí, sau đó chứa ở đan điền, lại do Lượng Biến đến chất biến, tiến một bước đột phá tu luyện.

Bản thân, Diệp Thu ở thiên đình thời điểm, là một vị tiên nhân, dĩ nhiên là mang theo Tiên Khí, nhưng là, hồn phách chuyển kiếp phụ thân ở Diệp Thu trên người, cuối cùng về này Tiên Khí đã bị hần dùng tới tu bổ thân thể, đã không có về này Tiên Khí.

Muốn còn nữa Tiên Khí, hần biết, chính mình chỉ có lại Phi Thăng thành tiên mới có thể.

Ngày thứ hai đại sớm, Diệp Thu mở hai mắt ra, đang hấp thu hoàn mới lên ánh nắng tinh hoa, sau đó đi ra rửa mặt, phát hiện cha mẹ cùng tỷ tỷ đã đến cháo bột tiệm bên kia.

Diệp Thu đi tới cháo bột tiệm, ở cháo bột tiệm nơi đó ăn xong tỷ tỷ làm cho hần một chén trứng gà chân giò hun khói mì sợi.

Chân giò hun khói, hai cái trứng gà, tượng trưng Diệp Thu muốn hôm nay Liên thi thi được mãn phần. Diệp Thu chính là cười cười, bây giờ một khoa mãn phần là một trăm năm mươi phút, một trăm phân mới vừa đạt tiêu chuẩn nhiều một chút mà thôi.

Diệp Thu ăn điểm tâm xong, cùng mẹ Trần Phương nói một tiếng, muốn hai trăm nguyên, muốn trả lại cho Lưu Linh Tú bỏ bánh xe tiền, nhớ tới cùng Lưu Linh Tú ước hẹn, hần cười xe hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua.

Bây giờ Lưu Linh Tú cũng là thật sớm tỉnh lại, bởi vì theo thói quen dậy sớm.

Ở cấp ba ba năm, đặc biệt là lớp mười hai một năm này, phần lớn bạn học ngủ cũng không tốt, cũng sẽ không ngủ thời gian rất lâu, mà là đem thời gian cũng tiết kiệm đi ra dùng để học tập.

Lưu Linh Tú cũng là rất sớm đã đứng lên ghi đan từ, lúc trước thời điểm, nàng chỉ có thể nghe, lại là không thể đọc, nhưng là, ngày hôm qua có thể nói chuyện, nhưng bây giờ là có thể đọc, ở ghi đan từ phương diện dễ dàng càng nhiều.

Bây giờ nàng còn đang chờ Diệp Thu tới, cho nên, lộ ra không thể một mực để cho tinh thần mình tập trung, ánh mắt một mực nhìn về phía cửa sổ bên ngoài, nhìn một chút Diệp Thu có hay không cỡi xe đạp tới?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Liên thi bắt đầu

Lưu Linh Tú xuyên thấu qua cửa sổ, nàng đã nhìn rất nhiều lần, cũng không nhìn thấy Diệp Thu bóng người. Nhưng là, tối hôm qua thời điểm, Diệp Thu đã đã đáp ứng nàng, nàng cảm thấy Diệp Thu sẽ không lừa nàng.

"Đỉnh linh linh!"

Lưu Linh Tú nghe được cửa sổ ngoài truyền tới xe đạp chuông xe âm thanh, đã thấy Diệp Thu tới, vội vàng từ bên trong phòng đi ra ngoài.

Khi nhìn đến Diệp Thu dừng xe lại thời điểm, Lưu Linh Tú hỏi "Diệp Thu, người ăn điểm tâm?"

"Ăn rồi, tỷ của ta cho ta làm."

Lưu Linh Tú đi vào đem tài liệu mình sách cầm lên, sau đó cùng mẫu thân Trương Nguyệt đỏ nói một tiếng, đi ra ngoài đi ra ngoài.

Nhìn con gái cùng Diệp Thu tựa hồ lộ ra rất gần gũi thời điểm, Trương Nguyệt đỏ có vẻ hơi lo lắng. Dù sao, con gái sắp tham gia thi vào trường cao đẳng, nếu như hai người này nói yêu thương, đến lúc đó sẽ hay không ảnh hưởng học tập cùng thi vào trường cao đẳng?

Trương Nguyệt đỏ cảm thấy, cho dù là Diệp Thu đem Lưu Linh Tú bệnh chữa lành, nàng cũng phải các loại (chờ) Lưu Linh Tú lúc trở về, cùng nàng thật tốt nói một chút.

Lưu Linh Tú nhảy lên đến Diệp Thu phía sau xe bên trên, Diệp Thu cười xe Giang Bắc ba Trung Phương hướng đi qua.

Ở trên đường thời điểm, Lưu Linh Tú vừa mới bắt đầu là bắt xe sau trên kệ hoặc là xe đề lên, nhưng là, từ từ nàng lấy tay ôm lấy Diệp Thu hông.

Diệp Thu chẳng qua là liếc nhìn nàng một cái, cũng không có nói gì.

Nửa giờ sau, Diệp Thu cười xe đi tới Giang Bắc ba bên trong cửa trường học, dừng xe lại thời điểm, Lưu Linh Tú vẫn còn có chút xấu hổ, từ xe đạp bên trên nhảy xuống.

Cùng Diệp Thu đi bộ, đẩy xe hướng bên trong đi vào.

Cho dù là như vậy, những thứ kia đi ngang qua nam nữ sinh cũng thấy như vậy một màn, oắt con vô dụng Diệp Thu cùng ách muội Lưu Linh Tú đi chung với nhau.

Những học sinh này cảm thấy, hai người này vừa vặn ghép thành đôi.

Diệp Thu đem hán kia chiếc xe đạp dừng đang dạy học dưới lầu, khóa lại sau, nhớ tới ngày hôm qua xe đạp bánh xe bị người cố ý châm thủng, hôm nay hán nhất định phải coi trọng.

Cùng Lưu Linh Tú lên tới phòng học thời điểm, phát hiện còn lại bạn cùng lớp cũng tới.

Trong đó, ngày hôm qua vị xin nghỉ không có tới phòng học trưởng lớp Trương Vĩ cũng thật sớm tới, Trương Vĩ thích Tô tự nhiên, muốn đuổi theo Tô tự nhiên chuyện, bạn cùng lớp cũng rất rõ.

Nhưng là, cho tới nay, Tô tự nhiên đối với (đúng) Trương Vĩ cũng không ưa.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đồng thời từ trước cửa phòng học lúc đi vào sau khi, Tô tự nhiên dĩ nhiên là thấy.

Chiều hôm qua, ngồi ở trên xe nhỏ nàng còn chứng kiến Diệp Thu cỡi xe đạp dựng Lưu Linh Tú.

Vốn là Tô tự nhiên cảm giác mình cùng Diệp Thu, từ đầu đến cuối không phải là hai cái thế giới người, từ từ lại không có cảm giác gì. Nhưng là, trở về đến Tô gia thời điểm, đột nhiên lại nghĩ đến Diệp Thu nguyên lai cái này oắt con vô dụng, bây giờ lại đối với nàng không có hứng thú, ngược lại đem hứng thú thả vào ách muội Lưu Linh Tú nơi đó thời điểm, nàng ngược lại lại là có chút không thoải mái.

Bây giờ thấy hai người đồng thời lúc đi vào sau khi, thông minh nàng, đoán được hai người có thể là đồng thời tới.

Chiều hôm qua thời điểm, bởi vì hôm nay Liên thi, bàn học những thứ kia đã thu thập xong, hôm nay không thể lại làm loạn, hơn nữa, còn có một cái giờ liền muốn nhận xét văn.

Diệp Thu chưa có trở lại chính mình chỗ ngồi nơi đó ngồi xuống, mà là đến phía sau bàn nơi đó, cùng chu chí minh, Lý thâm, ngồi ở chỗ đó nói chuyện phiếm.

Thấy Diệp Thu ngồi ở bên cạnh thời điểm, Lý hỏi kỹ đạo "Diệp Thu, người sẽ không đem ánh mắt chuyển hướng Luru Linh Tú nơi đó chứ ?"

Hai biết đến Diệp Thu cùng Tô tự nhiên không thích hợp, cho nên, bọn họ cho là Diệp Thu tốn bao nhiêu cố gắng, cuối cùng từ đầu đến cuối cũng không thể cùng Tô tự nhiên chung một chỗ thời điểm, còn không bằng chọn những nhà khác cảnh phổ thông, thành tích học tập cũng phổ thông, đáng đáp cũng phổ thông nữ sinh làm bạn gái mình.

Nhưng là, hai người không nghĩ tới là, Diệp Thu lại đưa ánh mắt chuyển hướng Luru Linh Tú.

Luru Linh Tú là dung mạo rất đẹp đẽ, thành tích học tập cũng rất tốt, gia cảnh phương diện rất phổ thông. Hai người cảm thấy Diệp Thu là theo đuổi Luru Linh Tú kia bình thường, nhưng là, Luru Linh Tú là một người câm, hai người từ đầu đến cuối đều cảm thấy Diệp Thu cùng Luru Linh Tú không thích hợp, hơn nữa, hai người cảm thấy Diệp Thu cha mẹ sau này cũng sẽ không đồng ý hấn và Luru Linh Tú chung một chỗ.

"Linh Tú là bằng hữu ta.

"

Diệp Thu nói đơn giản đạo.

Hai người cười cười, lại là không tin đơn giản như vậy.

Luru Linh Tú trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, phát hiện những bạn học khác nhìn về phía nàng ánh mắt kia hay lại là như vậy, Luru Linh Tú cũng biết, lớp học chân chính quan tâm nàng cũng chỉ có Diệp Thu một người mà thôi.

Bất quá, bây giờ Luru Linh Tú biết rõ mình lúc trước cùng trước bất đồng, nàng đã không còn là một người câm, mà là một người bình thường.

Nàng ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía ngồi ở phía sau nơi đó nói chuyện phiếm Diệp Thu.

Nàng nhưng là nhớ tới ngày hôm qua Diệp Thu cùng nàng đánh cái đó đánh cược, nàng cảm thấy Diệp Thu hoặc là đùa, hoặc là Diệp Thu có biện pháp gì làm cho mình Liên thi thành tích rất tốt.

Nhưng là, Luru Linh Tú từ đầu đến cuối đều cảm thấy Diệp Thu đùa càn nhiều.

Bởi vì bây giờ Liên thi đều là tách đi ra ngồi, hơn nữa còn là dựa theo học số hiệu thứ tự tới ngồi, đến lúc đó Diệp Thu không có cùng Tô tự nhiên ngồi chung một chỗ, hấn căn bản không khả năng ăn gian.

Cho dù Tô tự nhiên đồng ý cho Diệp Thu chép lại, nhưng là, bây giờ hai người tách ra, lại vừa là những trường học khác lão sư giám khảo dưới tình huống, Diệp Thu căn bản cũng không khả năng chép lại.

Về phần sao chép sách những thứ kia, Luru Linh Tú rất rõ, cho dù lão sư giám khảo thoải mái cho người đem sách lấy ra chép lại, cũng rất khó khăn chép được hợp cách.

Luru Linh Tú không biết Diệp Thu tại sao như vậy cùng nàng đánh cược, nhưng là, bây giờ nàng ngược lại càng hiếu kỳ hơn?

Tô tự nhiên thỉnh thoảng cũng là liếc mắt nhìn Diệp Thu.

Nàng cảm giác Diệp Thu biến hóa rất nhiều, lại cảm thấy vẫn không có biến hóa.

Trương Vĩ ánh mắt Tự Nhiên thỉnh thoảng liếc về phía Tô tự nhiên, nhưng là, Tô tự nhiên giống như không nhìn thấy hấn như vậy. Về phần Trương Vĩ tự mình, gia cảnh hấn, mặc dù không bằng Tô tự nhiên, nhưng là, ở lớp học cũng coi là một cái Phú Nhị Đại, hơn nữa, tướng mạo anh tuấn, thành tích học tập lại thích, một mực lấy được chủ nhiệm lớp cùng lão sư coi trọng, cũng nhận được rất nhiều nữ sinh theo đuổi, hấn tự nhiên không thể nào đem Diệp Thu cái loại này oắt con vô dụng, phế vật như thế soa đẳng sinh nhìn ở trong mắt.

Hấn đã nghe nói, ngày hôm qua Tô tự nhiên lại chủ động cùng Diệp Thu nói chuyện phiếm, chẳng qua là, Diệp Thu vẫn không có để ý tới.

Này theo Trương Vĩ, nhất định là bởi vì đêm đó tai nạn xe cộ Diệp Thu cứu Tô tự nhiên một mạng nguyên nhân.

Bất quá, để cho Trương Vĩ giống như Diệp Thu như vậy cứu Tô tự nhiên, hấn cảm giác mình không làm được, bởi vì toàn thể giới mỹ nữ lại không chỉ Tô tự nhiên một cái.

Buổi sáng tám giờ bốn mươi lăm phút, Diệp Thu cùng lớp học những bạn học khác, dựa theo chính mình học số hiệu thứ tự ngồi xong.

Bởi vì học số hiệu thứ tự là dựa theo họ ghép vào tới hạng, Diệp Thu là xếp hàng ở phía sau, Tô tự nhiên cùng Trương Vĩ cũng xếp hàng ở phía sau, nhưng là, ba người cũng tách ra ba tổ, hơn nữa chẵn rất xa.

Về phần Lưu Linh Tú xếp hàng ở chính giữa, nàng chỗ ngồi cùng bình thường không sai biệt lắm.

Bây giờ dựa theo học số hiệu ngồi xong sau, những trường học khác hai vị lão sư, một nam một nữ, đi tới, trong tay cầm chính là lần này Liên nhận xét Văn Thí quyền cùng bài thi thê.

"Các bạn học, lần này Liên thi tầm quan trọng, ta nghĩ các ngươi chủ nhiệm lớp cũng trước thời hạn nói, những lời đó ta liền không nói nhiều, chỉ là hy vọng các ngươi thi trong quá trình, có thể an tĩnh suy nghĩ, an tĩnh làm chính mình đề mục, cầm chỉ xuất hiện châu đầu ghé tai, cùng với ăn gian tình huống. Nếu như có xuất hiện ăn gian, ta sẽ đem các ngươi tên giao cho trường học xử lý."

Vị kia giám khảo nữ lão sư đi vào, liền đối với (đúng) phía dưới đồng học nghiêm túc nói.

Đương nhiên, hiện tại lần này Liên thi đúng lúc là trước thời hạn khảo nghiệm thực lực của chính mình thời điểm, bởi vì đến lúc đó thi vào trường cao đẳng sẽ là càng nghiêm khắc. Nếu như bây giờ đều bắt đầu xuất hiện ăn gian, đến lúc đó thi vào trường cao đẳng ăn gian không dưới tình huống, lần này ăn gian thành tích, khẳng định không có ích lợi gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Trước thời hạn nộp bài thi

Giám khảo nữ lão sư còn là nói một đồng lớn, có thể là tương đối chịu trách nhiệm một vị nữ lão sư.

Chín giờ sáng chung, giám khảo nam lão sư đem mở ra Ngũ Văn bài thi, phân biệt thả vào mỗi tổ thứ nhất đồng học nơi đó, để cho đồng học đem bài thi truyền xuống.

Về phần bài thi thê, rất nhanh lại phát đến những bạn học khác trên tay.

Hết thầy các thứ này nhìn cùng thi vào trường cao đẳng lúc tình cảnh đều không khác mấy.

Lúc trước đều là trong trường học chính mình Nguyệt Khảo, mặc dù cũng là rất nghiêm khắc, nhưng là cũng không có giống bây giờ như vậy chương trình như vậy.

Diệp Thu cầm xong một tấm Ngũ Văn bài thi, còn lại truyền tới phía sau hai vị đồng học nơi đó, sau đó nhìn bài thi, có phát hiện không sai lắm sau, bắt đầu viết trường học, lớp học, tên họ, học số hiệu, chuẩn kiểm chứng số hiệu vân vân.

Đem những này cũng viết sau khi, bắt đầu nhìn đề làm bài.

Nếu như là nguyên lai cái đó Diệp Thu, thấy những đề mục này, nhất định là không biết làm, hơn nữa, những thứ kia lựa chọn cũng là tại hần ngũ một giờ tĩnh lại, lại tùy tiện chọn lựa tới.

Về phần những thứ kia đọc đề, hần căn bản không có làm, luận văn giống vậy sẽ không viết, đưa đến hần Ngũ Văn số điểm cũng không cao.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu bất đồng, thấy phía trên đề mục, khả năng là bởi vì hần vốn là rất thông minh, hơn nữa, hấp thu được những thứ kia hồn phách ý thức sau, giá cao bên trong đề mục với hần mà nói quá đơn giản.

Từ đầu đến cuối đại khái không tới nửa giờ, đem những đề mục kia toàn bộ đều làm xong, sau đó đem một ít lựa chọn cùng với khác câu trả lời viết ở bài thi trên thê.

Còn lại chính là sáu mươi chia ra làm văn, Diệp Thu nhìn kỹ phía trên hai cái có thể chọn tới sáng tác văn đề.

Một là mệnh đề luận văn đề, một người khác là nhất thiên tài liệu luận văn.

Vô luận là cái nào, đối với (đúng) Diệp Thu mà nói, cũng quá đơn giản.

Hai ba lần, tổ chức tốt ngôn ngữ, 800 chữ luận văn, hoa không nửa giờ liền hoàn toàn làm xong.

Vốn là Ngừ Văn là có hai giờ rưỡi thi, nhưng là, bây giờ Diệp Thu không tới một giờ đã làm xong, còn dư lại nửa giờ.

Còn lại rất nhiều thời gian, bởi vì hắn còn phải chờ đến Lư Linh Tú, Tự Nhiên không thể nào nhanh như vậy rồi đi.

Nhưng là, nhầm chán như vậy trong thời gian, hắn không thể nào lại giống như kiểu trước đây, phục ở trên bàn nơi đó ngủ.

Cho nên, trực tiếp hướng lão sư giám khảo nhắc tay.

"Vị này nam sinh, người có vấn đề gì không?"

Giám khảo nữ lão sư xuống tới hỏi.

"Lão sư, ta làm xong, ta muốn trước thời hạn nộp bài thi."

Diệp Thu vừa mới nói ra thời điểm, vị kia giám khảo nữ lão sư rất kinh ngạc!

Tô tự nhiên rất kinh ngạc!

Lư Linh Tú rất kinh ngạc!

Ngay cả Lý thâm cùng chu chí minh đều rất kinh ngạc!

Những người này còn tưởng rằng Diệp Thu là loạn làm một trận, toàn bộ đều cho làm xong.

Bởi vì này những người này đối với (đúng) Diệp Thu thật sự là quá biết, hơn nữa, bây giờ mới vừa qua một giờ, những bạn học khác còn đang khẩn trương đất làm trước mặt đề mục, ngay cả đọc đề cũng còn không có làm xong, làm sao có thể nhanh như vậy làm xong đây?

Lư Linh Tú trong lòng có chút thất vọng, nàng biết Diệp Thu cùng nàng đánh cuộc, Diệp Thu khẳng định thua hết.

Giám khảo nữ lão sư tới xem một chút Diệp Thu bài thi, bởi vì nàng bản thân cũng là tại cái khác tỉnh trọng điểm trung học đệ nhị cấp dạy Ngừ Văn, mặc dù nàng còn không biết thi câu trả lời.

Nhưng là, vừa mới nhìn nhiều chút bài thi thời điểm, nàng đại khái nhìn ra được đề mục khó dễ độ cùng năm ngoái Liên thi là không sai biệt lắm, cũng cùng thi vào trường cao đẳng đề mục khó dễ độ là không sai biệt lắm.

Cho nên, bây giờ thấy Diệp Thu bài thi thế, có chút kinh ngạc.

Bởi vì phía trên câu trả lời, dưới cái nhìn của nàng toàn bộ đều là đúng.

Dưới cái nhìn của nàng, cho dù Diệp Thu muốn chép câu trả lời, kia cũng không khả năng sao được (phải) nhanh như vậy!

Bất quá, nàng thần sắc cũng không có biến hóa, bởi vì nàng trước không hiểu Diệp Thu là một cái dạng gì học sinh, còn tưởng rằng hắn là lớp này cấp thành tích người rất hiểu học sinh.

"Đồng học, người không kiểm tra một chút chính mình bài thi?"

Nữ lão sư lòng tốt nhắc nhở một chút hắn nói.

"Không cần, kiểm tra không kiểm tra cũng không có gì!"

Có lẽ,

Hắn thấy, những lời này rất bình thường, ở Tô tự nhiên, Lư Linh Tú, Lý thâm cùng chu chí minh, thậm chí Trương Vĩ bọn họ xem ra cũng rất bình thường.

Bởi vì Diệp Thu liền cái đó tài nghệ, một cái không tới 30 phút tài nghệ, thế nào kiểm tra đều là cái đó tài nghệ?

"Vậy người có thể nộp bài thi rồi đi phòng học."

Giám khảo nữ lão sư nói.

"Lão sư, ta còn muốn ngang hàng học tan lớp, không nghĩ nhanh như vậy đi, ta có thể ngồi ở chỗ này nhìn sao?"

"Có thể, chỉ cần không ảnh hưởng đến những bạn học khác là được!"

Giám khảo nữ lão sư đem Diệp Thu bài thi tạp hòa bài thi cầm lên giảng đài, nàng cảm thấy nam sinh này thật rất lợi hại, lại nhanh như vậy làm xong đề

mục, hơn nữa còn có tâm tình nhìn.

Lên tới trên bục giảng, cùng người nam kia lão sư nhìn Diệp Thu bài thi thể, còn có luận văn đề, ở đó nhỏ giọng châu đầu ghé tai, hai người nhất trí cho rằng, nam sinh này hẳn là lớp này cấp thành tích học tập tốt nhất nam sinh.

Nhưng là, khi thấy Diệp Thu tên, lại nhìn thấy trước mặt báo bảng bên trên dán trước những bạn học kia Nguyệt Khảo thành tích hạng thời điểm, hai người sững sờ.

Hai người có chút không dám tin tưởng.

Nhưng là, hai người thấy, Diệp Thu cũng không có ăn gian.

Cho nên, hai người cũng chẳng qua là cảm thấy kỳ quái mà thôi.

Diệp Thu nhàm chán ngồi ở chỗ đó nhìn vốn Lý thâm cho mượn tới Tiên Hiệp, cảm giác càng xem càng thú vị.

Lưu Linh Tú một mực ở nghiêm túc làm bài, nhưng là, có thể là bởi vì Diệp Thu nguyên nhân, nàng có chút phân tâm. Nàng làm cho mình bình tĩnh lại, tiếp tục làm bài con mắt thời điểm, vẫn là vô cùng nghiêm túc.

Thẳng đến cách cuộc thi kết thúc còn có nửa giờ, Lưu Linh Tú cảm giác mình viết nhất thiên không tề mệnh đề luận văn, sau đó sẽ kiểm tra một chút còn lại đề mục câu trả lời, xác nhận không có sai sau, mới dừng lại, thỉnh thoảng đem ánh mắt nhìn về phía ngồi ở chỗ đó nhìn nồng nhiệt Diệp Thu.

Ở cách cuộc thi kết thúc còn có mười phút thời điểm, bạn cùng lớp lục tục dạy bài thi.

Lưu Linh Tú cũng đem bài thi đóng, sau đó nhìn nói với Diệp Thu "Diệp Thu, chúng ta đi thôi."

Một ít còn không hề rời đi đồng học, đột nhiên nghe được Lưu Linh Tú có thể nói chuyện, bọn họ giống như ban ngày gặp quỷ như thế, còn cho là mình nghe lầm.

Nhưng là, Lưu Linh Tú đúng là có thể nói chuyện, đi tới Diệp Thu bên cạnh, cùng hắn đơn giản trao đổi trò chuyện vừa mới thi chuyện.

Lần này, Tô tự nhiên vừa kinh ngạc!

Lý thâm cùng chu chí minh kinh ngạc hơn!

Còn lại còn không hề rời đi đồng học, đồng dạng là phi thường kinh ngạc nhìn Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú.

Hai người nhưng lại như là cùng không nhìn thấy những bạn học kia kỳ quái ánh mắt như thế, từ phòng học thượng xuống tới, sau đó hướng giáo học lầu trên dưới đi.

Xuống đến giáo học lầu, Diệp Thu phát hiện mình kia chiếc xe đạp hay lại là thật tốt, hắn mới yên tâm lại, lấy chìa khóa ra mở khóa sau, đẩy xe đạp đi ra ngoài.

Xuất hiện ở đến cửa trường học thời điểm, Diệp Thu nói "Linh Tú, ta trước đưa ngươi trở về nhà ngươi, ta trở về nữa ăn cơm trưa."

"Ở nhà ta ăn là được."

"Này sao được đây?" Diệp Thu nói.

Từ trong trường học đi ra, ở những Tô gia đó bảo tiêu cùng đi, lên tới kia chiếc Mercedes trên xe nhỏ Tô tự nhiên, ngồi trên xe, xuyên thấu qua cửa sổ xe, thấy Diệp Thu cùng ngồi ở cái kia chiếc cũ phía sau xe đạp Lưu Linh Tú một hỏi một đáp thời điểm, Tô tự nhiên càng là kinh ngạc không biết nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Thi cũng còn khá

Diệp Thu cười xe đi tới Luru Linh Tú cửa nhà, dừng xe lại, để cho Luru Linh Tú xuống xe, hần chuẩn bị hướng nhà mình cháo bột tiệm trở về thời điểm, Trương Nguyệt đỏ cùng Luru Đại khánh đã thấy Diệp Thu.

"Diệp Thu, chúng ta vào đi ăn cơm đi."

Luru Linh Tú nói.

"Không, ta về nhà ăn."

Diệp Thu nói.

Bất quá, từ bên trong đi ra Luru Đại khánh chính là rất nhiệt tình, kêu Diệp Thu đi vào cùng nhau ăn cơm. Dù sao, Diệp Thu tới, cũng là nhiều hơn một đôi đũa mà thôi.

Mà Diệp Thu nhưng là đem Luru Linh Tú bệnh chữa lành, đem bọn họ nhiều năm tâm bệnh cũng chữa lành.

Trương Nguyệt đỏ cũng đi ra đem Diệp Thu kêu vào đi ăn cơm, Diệp Thu chỉ có thể đem xe đạp đậu ở chỗ đó, cùng Luru Linh Tú đi vào.

Trương Nguyệt đỏ cảm thấy Diệp Thu này cái nam sinh trẻ tuổi không tệ, nhưng là, nàng lo lắng là con gái cùng Diệp Thu như vậy lui tới sẽ ảnh hưởng nàng thành tích học tập, ảnh hưởng thi đậu đại học tốt.

"Linh Tú, hôm nay Liên thi thi như thế nào?"

Trương Nguyệt đỏ hỏi.

"Mẹ, ta thành tích hần thi rất khá."

"Đề mục không khó sao?"

Trương Nguyệt đỏ lại hỏi.

"Cảm giác cùng năm ngoái Liên thi bất chúc đề độ khó không sai biệt lắm."

Năm ngoái Liên thi bất chúc đề, Luru Linh Tú chính mình trước thời hạn làm một lần, cuối cùng dựa theo trên mạng chấm điểm tiêu chuẩn tới chấm điểm, nàng phát hiện mình thành tích vẫn là rất không tệ.

Bây giờ Trương Nguyệt đỏ nghe được con gái nói như vậy thời điểm, nàng liền yên tâm lại.

Đương nhiên, Luru Linh Tú lại là đang suy nghĩ đến, Diệp Thu cùng nàng cái đó đánh cược, bởi vì Diệp Thu muốn vượt qua nàng số điểm, cho dù Diệp Thu ăn gian, nàng lại nhường, chính mình không có thi cao như vậy phút dưới tình huống, nàng đều cảm thấy Diệp Thu không thể nào vượt qua nàng.

Cho nên, nàng cảm thấy Diệp Thu cái đó đánh cược, từ đầu đến cuối bắt đầu có đùa giỡn thành phần ở bên trong.

Luru Đại khánh chính là nhìn về phía Diệp Thu hỏi "Diệp Thu, ngươi thi như thế nào?"

"Luru thúc, ta hần có khỏe không."

Diệp Thu nói.

Chẳng qua là, tại hần vừa mới nói ra thời điểm, Luru Linh Tú liền cười, nàng cảm thấy Diệp Thu cái này cũng còn khá, nhất định là qua loa lấy lệ ba ba của nàng ý tứ.

Bởi vì Diệp Thu cái này cũng còn khá, ở Luru Linh Tú xem ra, khẳng định cùng trước Diệp Thu Nguyệt Khảo thành tích tài nghệ không sai biệt lắm.

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú rửa tay sau, ngồi ở bàn cơm trước mặt ăn cơm.

Hôm nay thức ăn không có tối hôm qua phong phú, dù sao, Luru Linh Tú nhà chẳng qua là gia đình bình thường, bình thường đều là một cái thịt, hai cái rau cái, một cái canh, chính là một bữa cơm.

Bất quá, Diệp Thu cảm thấy vẫn không tệ.

Ở thiên đình thời điểm, cái gì sơn trân hải vị, hần không có thưởng thức qua, chẳng qua là đến cái thế giới này, nguyên lai cái đó Diệp Thu cũng không có thưởng thức qua cái gì thứ ăn ngon.

"A di, có thời gian, ta làm bữa cơm cho ngươi cùng Luru thúc ăn."

Diệp Thu nói.

"Người còn biết nấu cơm? Không tề a!"

Trương Nguyệt đỏ nói.

Bất quá, Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại khánh biết Diệp Thu nhà là làm một nhà cháo bột tiệm làm ăn, Diệp Thu biết nấu cơm kia rất bình thường. Mà một bên Lưu Linh Tú sau khi nghe, sắc mặt có chút đỏ bừng, nàng còn tưởng rằng Diệp Thu là đang ở lấy lòng cha mẹ của nàng.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú một nhà sau khi ăn cơm trưa xong, thời gian còn sớm, bởi vì đến ba giờ chiều mới mở thi số học.

Bây giờ Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú ở nơi này ngồi một lát sau, phát hiện Lưu Linh Tú có chút mệt, Diệp Thu để cho nàng đi về nghỉ trước, hẳn chính là về nhà.

"Vậy người buổi chiều còn tới đón ta không?"

Lưu Linh Tú hỏi.

Diệp Thu không nghĩ tới, bây giờ Lưu Linh Tú như vậy dính hẳn, hẳn ngược lại không có gì, chỉ là sợ đến lúc đó bị cha mẹ của nàng hiểu lầm hẳn.

"Ta sợ ba mẹ người hiểu lầm chúng ta quan hệ, buổi chiều thi xong cho người thêm trở lại đi."

Lưu Linh Tú sau khi nghe, cảm thấy Diệp Thu nói không tề.

Thấy Diệp Thu cười xe sau khi rời đi, Trương Nguyệt đỏ nhìn nói với nàng "Con gái, người muốn đem ý nghĩ thả đang học bên trên. Mặc dù Diệp Thu nam sinh này không tề, nhưng là, người bây giờ tới chuyện trọng yếu là thi đậu đại học tốt. Chờ sau này lên đại học,

Sẽ chậm chậm yêu đều được."

Lưu Linh Tú mặt đỏ một chút hỏi "Mẹ, có phải hay không chỉ cần ta thành tích không có hạ xuống, cùng Diệp Thu tiếp xúc liền không có gì."

"Đúng như vậy, nhưng là, người có thể làm được không?"

"Ta làm được, huống chi, bây giờ còn còn lại hơn hai tháng, nên học cũng học, bây giờ chủ yếu cùng cố lúc trước cơ sở là được."

Nghe được Lưu Linh Tú nói như vậy, Trương Nguyệt đỏ không nói thêm gì nữa.

Bây giờ Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại khánh còn phải trở về nhà máy đi làm, Lưu Linh Tú chính là trở lại gian phòng của mình, muốn nằm xuống ngủ một buổi trưa thấy, nhưng là nghĩ đến vừa mới mình và mẹ nói chuyện, lật tới lật lui, ngủ không yên giấc.

Nàng biết, lấy tình huống mình, đến lúc đó thi đậu trọng điểm đại học, nhất định là không thành vấn đề. Không biết sao là Diệp Thu thành tích quá kém, cơ sở quá kém, đến lúc đó khẳng định thi không, nếu là như vậy, đến lúc đó nhất định sẽ tách ra.

Lưu Linh Tú nghĩ (muốn) rất nhiều, nhưng là, nàng muốn trong vòng hai tháng đề cao Diệp Thu toàn bộ trung học đệ nhị cấp cơ sở, nàng cảm thấy so với lên trời còn khó hơn.

Diệp Thu cười xe trở lại nhà mình cháo bột tiệm nơi đó, thấy cha mẹ cùng tỷ tỷ vẫn còn bận rộn đến, bây giờ là tan việc giờ cao điểm, chính là cháo bột tiệm bận rộn nhất thời điểm, Diệp Thu đi qua hỗ trợ thời điểm, Diệp Tuyết hỏi "Đệ, người ăn cơm không?"

"Ở Linh Tú nhà ăn."

Diệp Thu nói.

Tối hôm qua thời điểm, Diệp Tuyết cũng Diệp Thu nói đến, Diệp Thu đem Lưu Linh Tú bệnh chữa lành.

Nếu như Lưu Linh Tú không phải là một người câm, thành tích học tập lại thích, đáng đáp vừa đẹp, cùng cái đó cần gì phải tiểu Thanh so sánh, quả thật phải ưu tú quá nhiều, Diệp Tuyết cảm thấy, Diệp Thu không thích cái đó cần gì phải tiểu Thanh kia cũng bình thường.

"Đệ, kia hôm nay người thi như thế nào?"

"Chỉ ta thi tốt vô cùng, người có tin hay không?"

"Ta tin."

Diệp Tuyết nói.

Nhưng là, trong lòng nàng lại vừa là ngoài ra một phen Tâm Pháp, bởi vì nàng biết người em trai này thành tích là cả lớp thứ nhất đếm ngược tên gọi, nàng cũng không tiện đã kích Diệp Thu lòng tự tin.

Trần Phương cùng lá vệ đồng cũng là như vậy, hai người cảm thấy Diệp Thu nhiều nhất lần lộn đến tốt nghiệp, bắt được tốt nghiệp trung học chứng cũng

không tệ.

Diệp Thu ở trong tiệm hỗ trợ đến hai giờ chiều, hấn lại cưỡi xe hướng Giang Bắc ba trùng qua đi.

Đi tới Giang Bắc ba bên trong giáo học lâu xuống, Diệp Thu đem xe đạp khóa lại sau, hướng chính mình phòng học đi lên.

Lên tới phòng học thời điểm, thấy phần lớn bạn học cũng ở phòng học khẩn trương học tập.

Lý thâm hướng Diệp Thu ngoắc ngoắc tay, Diệp Thu đi theo Lý thâm, chu chỉ mình lên tới mái nhà trên sân thượng.

Vốn là mái nhà Thiên Thai cửa sắt là bị khóa lại, cũng không biết Lý thâm từ đâu bắt được chìa khóa, trực tiếp mở khóa, cùng lần trước như thế, ba người lên tới phía trên hóng gió.

"Diệp Thu, người buổi sáng nhanh như vậy nộp bài thi, không phải là viết linh tinh một trận chứ?"

Hồi tưởng lại buổi sáng nhận xét văn thời điểm, Lý thâm cùng chu chỉ mình phát hiện, Diệp Thu không chỉ là làm bậy, hơn nữa còn rất giả bộ, những người khác đang khẩn trương làm bài thời điểm, hấn chính là trước thời hạn làm xong, hơn nữa, còn hướng lão sư giám khảo nói lên muốn xem.

"Các người cảm thấy thế nào?"

"Ha ha, tiểu tử người tài nghệ, chúng ta còn không biết sao? Giống như chúng ta mặt hàng."

Lý thâm cười nói.

Tại hấn móc ra kia trong hộp Hoa, từ bên trong rút ra ba cái, phân biệt đưa cho Diệp Thu, chu chỉ mình, sau đó chính mình đốt một cây, cho thêm Diệp Thu cùng chu chỉ mình đốt cây nhang kia khói.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Quá dễ dàng

Ở buổi chiều hai giờ bốn mươi phút, Diệp Thu cùng Lý thâm, chu chỉ mình từ mái nhà trên sân thượng sau khi xuống tới, Diệp Thu trở lại hấn thi cái chỗ ngồi kia ngồi xuống.

Hấn thấy Lưu Linh Tú thỉnh thoảng quay đầu nhìn hấn mấy lần, khóe miệng mang theo nụ cười.

Tò tự nhiên sớm tới phòng học, nàng tự nhiên thấy như vậy một màn, bây giờ nàng thật tò mò, tại sao Lưu Linh Tú có thể nói chuyện bình thường, nhưng là, nàng cũng không có đi hỏi Lưu Linh Tú, bởi vì nàng cùng Lưu Linh Tú không quen.

Hai giờ chiều bốn mươi lăm phút, vẫn là ngoài trường hai cái lão sư giám khảo nắm bài thi cùng bài thi thê đi tới.

Bởi vì Diệp Thu lớp này là Văn Khoa ban, cho nên buổi chiều thi số học là Văn Khoa số học, so sánh với lý khoa số học, nhất định phải dễ dàng đơn giản rất nhiều.

Nhưng là, đối với Văn Khoa học sinh mà nói, Văn Khoa số học phía sau đại đề, kéo phút đề mục, giống vậy không dễ dàng.

Vị kia giám khảo nữ lão sư, cùng buổi sáng vị kia giám khảo nữ lão sư như thế, nhấn mạnh Liên thi tầm quan trọng cùng với đối với ăn gian xử lý.

Ba giờ chiều cả, hai người lão sư giám khảo, chia ra cho mỗi một tổ trước mặt học sinh bắt đầu phân phát bài thi cùng bài thi thê.

Chờ đến bài thi phát đến Diệp Thu trên tay, Diệp Thu kiểm tra, có phát hiện không sai lầm đề mục sau, bắt đầu viết chính mình tên họ, lớp học, trường học vân vân.

Nếu là lúc trước cái đó Diệp Thu, thấy bài thi số học, trực tiếp phục ở trên bàn ngủ, bởi vì hấn không có chút nào biết, về phần phía trên lựa chọn, hấn hoàn toàn là dựa vào vận khí tới chọn.

Phía sau những thứ kia lấp chỗ trống đề cùng đại đề, hấn là một đạo đều không làm, bởi vì căn bản không biết.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu bắt được bài thi thời điểm, nhưng là có loại rất cảm giác quen thuộc, cái loại này cảm giác quen thuộc để cho hắn có loại rất mãnh liệt làm bài thi xung động.

Tại hắn hấp thu hồn phách trong ý tứ, cao tài sinh thật sự là quá nhiều, cho nên đối mặt loại này đề mục, hắn cảm thấy thật sự là quá dễ dàng.

Từ đề thứ nhất lựa chọn bắt đầu làm, thẳng đến cuối cùng kéo phút đề, từ đầu đến cuối không tới bốn mươi lăm phút chung, hắn đã toàn bộ đều làm xong.

Hơn nữa, hắn căn bản không cần lại kiểm tra một lần, ở vừa mới làm thời điểm, là hắn biết mình làm hoàn thời điểm, một đề cũng không có sai.

Về phần phía sau những thứ kia đại đề, kéo phút đề mục, hắn có chừng mấy loại bất đồng phương pháp giải đáp.

Bất quá, hắn chọn là dễ dàng nhất phương pháp giải đáp, để tránh đến lúc đó đối quyền lão sư xuất hiện chấm điểm sai lầm.

Diệp Thu sau khi làm xong, ở bài thi trên thẻ điền xong tên tốt những thứ kia lựa chọn sau, trực tiếp tiếp lấy.

Trên bục giảng vị kia nữ lão sư giám khảo, còn tưởng rằng Diệp Thu muốn đi nhà vệ sinh, nói "Vị này nam sinh, đi nhà cầu trực tiếp bỏ toilet đi, bất quá, không thể ngây ngô thời gian rất lâu."

"Lão sư, ta có thể nộp bài thi!"

Diệp Thu nói.

Trên bục giảng nữ lão sư cùng nam lão sư sau khi nghe, giống vậy phi thường kinh ngạc.

Dù sao, hiện tại ở những bạn học khác cũng đang khẩn trương làm bài, cho dù Lưu Linh Tú, Tô tự nhiên, Trương Vĩ, những thứ này lớp học thành tích tốt nhất đồng học, bây giờ vẫn còn đang khẩn trương làm bài.

Những bạn học này, rất nhanh phát hiện năm nay Liên thi số học đề nếu so với năm ngoái độ khó muốn cao hơn một chút, cho nên làm bài tốc độ dĩ nhiên là chậm rất nhiều.

Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu lại muốn nộp bài thi.

Những bạn học khác cảm thấy Diệp Thu khẳng định lại vừa là loạn làm một trận.

Vị kia nữ lão sư từ trên bục giảng đi xuống, nhìn một chút Diệp Thu làm bài thi cùng bài thi thẻ sau, hỏi "Đồng học, còn có hơn một tiếng mới kết thúc thi, người không kiểm tra cẩn thận một lần sao?"

"Kiểm tra không kiểm tra đều giống nhau!"

Diệp Thu nói.

Ở đó vị nữ lão sư xem ra, vị này nam sinh số học hắn là rất không tồi, bởi vì nàng thấy Diệp Thu đại đề, trên căn bản toàn bộ đều là đối kháng.

Bởi vì nàng cũng là còn lại tính trọng điểm lớp mười hai số học lão sư, chẳng qua là nàng cũng không có tự mình làm bài, không thể chắc chắn Diệp Thu làm đáp án dĩ nhiên là hay không hoàn toàn đúng.

Giám khảo nữ lão sư nghe được Diệp Thu nói như vậy, không nói thêm gì nữa, thu hồi Diệp Thu bài thi cùng bài thi thẻ chuẩn bị hướng trên bục giảng đi lên thời điểm, Diệp Thu nói "Lão sư, ta có thể nhìn sao?"

"Không ảnh hưởng đến những bạn học khác là được!"

Diệp Thu xuất ra quyền kia thật dày Tu Tiên nhìn.

Một màn này, hết thảy các thứ này, ở những bạn học khác xem ra, Diệp Thu cái này oát con vô dụng, soa đẳng sinh, suy nghĩ tựa hồ bị xe đụng xấu, trở nên giả bộ!

Diệp Thu không để ý tới những bạn học khác ánh mắt, hiện tại hắn không có nhanh như vậy rồi đi, dĩ nhiên là ở nơi này chờ đợi Lưu Linh Tú đóng bài thi, sẽ cùng nàng cùng rồi đi.

Bốn giờ chiều 30 phút bên cạnh (trái phải), lục tục có còn lại nam nữ sinh đóng bài thi, bởi vì rất nhiều không biết làm đại đề, biết chờ đợi thêm nữa cũng vô dụng.

Đến bốn giờ năm mươi phút thời điểm, phòng học còn lại không có mấy người đồng học, Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, Trương Vĩ bọn họ cũng còn không có nộp bài thi.

Ở năm giờ thời điểm, lão sư giám khảo nhìn thời giờ, nói "Cuộc thi lần này đã đến giờ, bất kể có hay không làm xong, bắt đầu nộp bài thi."

Lưu Linh Tú cùng còn lại bạn cùng lớp, chỉ có thể đem bài thi đóng.

"Diệp Thu, chúng ta đi thôi."

Lưu Linh Tú đi tới nói.

"Chúng ta đây trở về."

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài, hồi tưởng lại mới vừa rồi làm bài con mắt, Lưu Linh Tú cảm giác mình phía sau mấy đạo đại đề, còn có một chút kéo phút đề mục, nàng cảm giác làm không là rất tốt, lần này số học đề, có thể bắt được một trăm ba mươi phút, nàng cảm thấy đã không tệ.

Nhưng là, nàng thật tò mò, tại sao hai lần Diệp Thu cũng nhanh như vậy làm xong, cho dù Diệp Thu loạn làm một trận, vậy cũng không cần như vậy.

"Người mới vừa rồi thật viết linh tinh?"

"Người cảm thấy thế nào?"

Diệp Thu hỏi.

"Ta không biết."

Mặc dù Lưu Linh Tú nói như vậy, nhưng là, nàng cảm giác Diệp Thu nhất định là loạn bài thi. nàng nguyên lai thật đúng là nghĩ (muốn) Diệp Thu cùng nàng đánh cuộc thời điểm, để cho Diệp Thu thắng nàng, như vậy chẳng những nói rõ Diệp Thu biến hóa, nàng cũng nguyện ý ở lớp học nhiều như vậy trước mặt bạn học hơn Diệp Thu.

Nhưng là, bây giờ, nàng cảm giác kia hết thảy, đều là Diệp Thu cùng nàng đùa mà thôi.

"Đến lúc đó người sẽ biết, ta nhất định sẽ thắng người."

"Ai!" Lưu Linh Tú nhưng là than thở một tiếng, nàng cảm thấy còn là không có khả năng.

Từ phòng học thượng xuống tới, Diệp Thu đi tới cái kia chiếc xe đạp nơi đó, thấy xe đạp không có vấn đề sau, Diệp Thu mở khóa, sau đó đẩy xe đạp đi ra ngoài đi ra ngoài.

Xuất hiện ở tới cửa sau, Diệp Thu chuẩn bị cưỡi xe đưa Lưu Linh Tú trở về.

"Ta, ta còn không nghĩ nhanh như vậy trở về."

Lưu Linh Tú nói.

"Vậy người muốn đi nơi nào?"

"Ta nghĩ rằng đi uống trà sữa."

Diệp Thu cưỡi xe hướng Giang Bắc ba bên trong thêm nhà kia trà sữa tiệm đi qua, ở đi tới cửa, đem xe thả ở cửa, cùng Lưu Linh Tú hướng trà sữa tiệm đi vào.

Đi vào bên trong, hai người phân biệt điểm một ly trà sữa.

Ngày hôm qua thời điểm, Diệp Thu muốn đem kia hai trăm nguyên trả về cho Lưu Linh Tú, Lưu Linh Tú nhưng là không muốn. Lưu Linh Tú mỗi tuần đều sẽ có 20 nguyên tiền xài vặt, hơn nữa, từ nhỏ đến lớn bằng hữu thân thích cho bao tiền lì xì, nàng đã tồn đủ bốn năm đại học học phí.

Đang uống hoàn trà sữa sau, đã là năm giờ chiều 30 phút, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú từ trà sữa tiệm đi ra, lại cưỡi xe đưa Lưu Linh Tú trở lại cửa nhà nàng.

Lần này, Lưu Linh Tú cha mẹ kêu Diệp Thu lưu xuống dùng cơm thời điểm, Diệp Thu cũng không có lưu lại nữa, mà là cùng Lưu Linh Tú nói một tiếng sau cũng liền cưỡi xe đi.

Dù sao, Diệp Thu thỉnh thoảng ở Lưu Linh Tú nhà ăn một lần tạm được, nếu như ngày ngày, bỗng nhiên dừng lại đều là ở nơi này ăn, Lưu Linh Tú cha mẹ ngoài mặt không có nói gì, nhưng là, trong lòng khả năng thì không phải là nghĩ như vậy.

Chương 40: Luyện Khí Kỳ 2 nặng đỉnh phong

Trở lại cháo bột tiệm nơi đó, Diệp Tuyết biết được Diệp Thu còn không được ăn cơm chiều thời điểm, cô ý xào mấy gia đình thức ăn cho Diệp Thu ăn.

Một loại làm nhỏ tiệm ăn mà nói, đều là ở nhà mình tiệm nhỏ trực tiếp ăn, không cần lại về nhà lần nữa nấu cơm. Hơn nữa, ở nhà mình nơi đó ăn, để những người khác người tiêu thụ thấy, cảm thấy trong tiểu điểm thức ăn không có vấn đề, rất vệ sinh rất an toàn.

Diệp Thu ở tiệm nhỏ sau khi cơm nước xong, phải giúp một tay thời điểm, Diệp Tuyết chính là để cho hắn trở về học tập, không dùng tại đám này bận rộn.

Thật ra thì, bây giờ cần gì phải tiểu Thanh chưa có tới hỗ trợ sau, Diệp Tuyết công việc khẳng định tăng thêm rất nhiều.

Nhưng là, bây giờ đã cùng cần gì phải đồ phụ một nhà nói rõ ràng, cần gì phải tiểu Thanh đương nhiên sẽ không tới nữa.

"Diệp Thu, nghe nói tiểu Thanh cùng kia người lái cá tử nhi tử nói yêu thương, ngươi có cảm thụ gì sao?" Trần Phuong tới nói.

Xưởng đệ tiểu khu rất nhỏ, cơ hồ nhà nhà phát sinh một ít chuyện gì, rất nhanh sẽ biết truyền tới những người khác nơi đó.

Cho nên, bây giờ Lý Lan Phuong đem cần gì phải tiểu Thanh giới thiệu cho lái cá tử nhi tử giới thiệu, xưởng đệ những người đó đều biết.

"Mẹ, này bất chính hảo sao? Một cái bán thịt heo, một người bán cá, môn đăng hộ đối."

Diệp Thu nói.

Hắn cũng không có cười nhạo cần gì phải tiểu Thanh ý tứ, hơn nữa, từ đầu tới cuối, đều do không cần gì phải tiểu Thanh, chỉ có thể nói cần gì phải tiểu Thanh là không có một người chủ kiến người mà thôi.

Trần Phuong sau khi nghe, không biết nói cái gì, nguyên tưởng rằng Diệp Thu sẽ là có lộ ra vẻ gì khác, không nghĩ tới, một chút cũng không có, nói rõ hai người này thật không có cảm tình gì, bọn họ gắng phải kết hợp hai người cũng là vô dụng.

Diệp Thu giúp bận đến tối mịt hơn mười giờ thời điểm, Diệp Tuyết cùng Trần Phuong cũng gọi hắn đi về nghỉ.

Diệp Thu chỉ có thể hướng xưởng đệ tiểu khu trở về, trở lại tiểu khu nơi đó, thấy có bên trong tiểu khu còn lại nhà ở, nguyên lai cũng là cùng là vệ đồng là nhân viên tạp vụ.

Thấy Diệp Thu thời điểm, hỏi "Diệp Thu, nghe nói ngươi tham gia Liên thi, hôm nay thi thế nào?"

Cái này xưởng đệ bên trong nguyên lai nhà ở, tuổi tác đều không khác mấy, con trai của bọn họ nữ tuổi tác đều không khác mấy, chẳng qua là có hay không học trung học, có thành tích học tập không được, còn có một bộ phận tiếp tục học trung học.

Lần này Kim Lăng nhiều như vậy thật sự trọng điểm trung học đệ nhị cấp tiến hành trước kỳ thi tốt nghiệp trung học một lần Liên thi, học sinh lớp mười hai khác gia trường cũng rất khẩn trương.

Ở xưởng đệ nơi này, còn có những người trẻ tuổi khác là đọc lớp mười hai, nhưng là, bọn họ thành tích khẳng định nếu so với trước kia cái đó Diệp Thu tốt quá nhiều, nghe nói có một cái còn hướng phổ thông chính quy có khả năng, cho dù không thi đậu phổ thông chính quy đại học, ba quyền nhất định là không thành vấn đề.

"Chu thúc thúc, ta cảm thấy được (phải) hắn tạm được đi."

Diệp Thu nói.

Cái đó Chu Vệ nước sau khi nghe được nói "Ta nghe con của ta nói lần này Liên đề thi con mất, so với trước năm còn khó hơn, tổng điểm có thể bắt được năm trăm phút đã rất lợi hại."

Mặc dù hôm nay chẳng qua là nhận xét văn cùng số học, nhưng là, trên căn bản, đối với cái này lần Liên thi khó dễ độ, các bạn học cũng rất rõ.

Cho nên, dựa theo này hai lớp cổ phân, hơn nữa, ngày mai văn tổng cùng tiếng Anh, các bạn học đại khái suy đoán được chính mình tổng điểm.

"Chu Thúc, con của ngươi lợi hại hơn ta nhiều."

Diệp Thu nói.

Hắn cũng không nhìn ra Chu Vệ nước hời như vậy hẳn là ý gì, dù sao, nguyên lai cái đó Diệp Thu là cái gì tài nghệ, xưởng dệt bên trong tiểu khu người cũng rất rõ.

Chu Vệ nước cười cười, tựa hồ rất hài lòng. Dù sao, cùng Diệp Thu so sánh, chính mình đưa con trai kia đúng là ưu tú quá nhiều, ít nhất con mình có thể thi bên trên chính quy đại học, mà trước mắt cái này Diệp Thu, có thể ngay cả phổ thông chuyên khoa cũng không thi đậu.

Diệp Thu hướng nhà mình đi lên, đi vào bên trong, trực tiếp cầm quần áo đến phòng vệ sinh tắm, sau đó sẽ trở lại gian phòng của mình, đóng cửa lại, cầm lên chiếu bỏ trên đất, tắt đèn, trực tiếp ngồi xếp bằng dưới đất bắt đầu tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết ».

Ánh trăng tinh hoa liên tục không ngừng hóa thành linh khí, lại từ linh khí biến hóa thành chân khí tại hần kinh mạch đang lúc lưu động, sau đó chứa tại hần Đan Điền.

Diệp Thu từ đầu đến cuối thời gian tu luyện cũng không phải là rất lâu,

Nhưng là, thông qua hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, hiện tại hắn đã đột phá vào đến Luyện Khí Kỳ Nhị Trọng đỉnh phong.

Lấy hắn thực lực bây giờ mà nói, nghĩ (muốn) muốn phi thăng trở lại Thiên Đình Ngự Y Phủ, hắn biết còn thời gian phải rất lâu.

Ngày thứ hai đại sớm, Diệp Thu hấp thu ánh nắng tinh hoa, đứng lên mặc quần áo tử tế, đến phòng vệ sinh rửa mặt sau, phát hiện tỷ tỷ và cha mẹ đã đến cháo bột tiệm bận rộn.

Bây giờ mới lên bảy giờ trưa nhiều, cha mẹ cùng tỷ tỷ trẻ như vậy tan việc trở lại, sớm như vậy phải trở về đi làm mở tiệm, hắn biết, nhất định phải mau sớm thay đổi trong nhà hoàn cảnh điều kiện mới được, để cho cha mẹ cùng tỷ tỷ không cần khổ cực như vậy, coi như là là cổ thân thể này nguyên chủ nhân Diệp Thu làm ra một chút hồi báo đi.

Dù sao, thân thể là nguyên lai cái đó Diệp Thu.

Còn nữa, bây giờ cha mẹ cùng tỷ tỷ đối với hắn rất tốt, Diệp Thu biết, tích thủy chi ân làm Dũng Tuyền tương báo, hắn sẽ mau sớm để cho tỷ tỷ và cha mẹ được sống cuộc sống tốt.

Ở đi tới cháo bột tiệm nơi đó, buộc lên khăn choàng làm bếp đang bận rộn Diệp Tuyết thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, cho hắn làm một tô mì thịt bò.

Diệp Thu sau khi ăn xong, lại cười xe hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua.

Lưu Linh Tú đã ăn điểm tâm xong, đang chờ Diệp Thu tới.

Tối hôm qua thời điểm, nàng đã cùng cha mẹ nói rõ ràng, chỉ cần thành tích của nàng không có rơi ở phía sau, cha mẹ liền không thể can thiệp nàng và Diệp Thu tự do lui tới chuyện.

Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đồ đáp ứng, bởi vì hai người cũng nhìn ra được, con gái cùng Diệp Thu tựa hồ càng ngày càng tốt, nếu như mình cương quyết can thiệp, đến lúc đó con gái học tập ngược lại chịu ảnh hưởng.

Lưu Linh Tú ngồi ở trước cửa sổ hết nhìn đông tới nhìn tây, vẫn luôn không nhìn thấy Diệp Thu.

Cho đến buổi sáng tám giờ, nàng mới nhìn thấy Diệp Thu tới.

"Diệp Thu, ngươi ăn điểm tâm sao?"

Thấy Diệp Thu thời điểm, Lưu Linh Tú vội vàng từ bên trong ra tới hỏi.

"Ăn rồi tới, chúng ta đi trường học đi."

Lưu Linh Tú đem nàng học tập tài liệu cầm xong, sau đó lên đến Diệp Thu kia chiếc xe đạp xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng đi qua.

Sáng hôm nay 9 điểm đến mười 1 giờ 30 phút thi là văn tổng, ba giờ chiều đến năm giờ thi là tiếng Anh.

Văn tổng mỗi phần là ba trăm phút, trước mặt ba mươi lăm lựa chọn, mỗi một lựa chọn bốn phần, tổng cộng một trăm bốn mươi phút, phía sau sáu cái bài thi, tổng cộng 160 phút, cộng lại chính là ba trăm phút.

Trong đó này văn tổng rất dễ dàng ghi bàn thắng, cũng rất dễ dàng kéo phút, dù sao, văn tổng thi chính là địa lý, chính trị, lịch sử, ba khoa cơ sở tổng hợp.

Lấy trước kia cái Diệp Thu, đại đề, hắn chắc chắn sẽ không làm, chỉ có thể làm những thứ kia lựa chọn, mà lựa chọn cũng là hoàn toàn dựa vào vận khí đúng, vận khí tốt, khả năng đúng đối với (đúng) mười đạo lựa chọn, vậy hắn thì có bốn phần mười, vận khí không được, khả năng đúng đối với (đúng) năm đạo lựa chọn, kia đã rất không tồi.

Mà Luru Linh Tú bình thường tình huống, vẫn tổng trên căn bản có thể thi được hai trăm bốn mươi phút trở lên, cũng coi là không tệ.

"Diệp Thu, hôm nay thi văn tổng, người chậm một chút làm là được."

"Người biết ta tình huống, chậm một chút cùng nhanh lên một chút làm cũng không hề có sự khác biệt."

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Luru Linh Tú còn tưởng rằng Diệp Thu lại chỉ có thể dựa vào vận khí dụng. Nếu quả thật là như vậy, Diệp Thu muốn ở Liên thi đậu, tổng điểm cao hơn nàng, nàng cảm thấy căn bản không khả năng.

Bởi vì dựa theo trước tình huống, nàng tùy tiện mỗi một khoa đều phải so với Diệp Thu bốn khoa cộng lại tổng điểm cao hơn.

Cho nên, Luru Linh Tú cảm thấy ngày đó Diệp Thu cùng nàng đánh cuộc là đùa, chẳng qua là, chính nàng coi là thật mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Hung hãn đạp hấn 1 chân

Diệp Thu cười xe đi tới giáo học lầu xuống, đem xe đạp khóa lại sau, cùng Luru Linh Tú lên tới phòng học, bây giờ bạn cùng lớp, giống vậy trên căn bản đến đông đủ.

Còn có nửa giờ mới mở thi văn tổng, Diệp Thu chưa có trở về chính mình cái chỗ ngồi kia ngồi xuống, tại hấn cùng Luru Linh Tú từ cửa sau sau khi đi vào, bị Lý thâm cùng chu chí minh kêu lên đi, sau đó lên mái nhà Thiên Thai hút thuốc.

Ở Lý thâm rất quen thuộc mở ra khóa, đi vào bên trong, ba người phân biệt tìm tới một cái cục gạch sau khi ngồi xuống, Lý hỏi kỳ đạo "Diệp Thu, người thật cầu kết với Luru Linh Tú?"

Bởi vì bây giờ Luru Linh Tú biết nói chuyện, Lý thâm không có lại kêu đối phương ách muội.

Nhưng là, hấn rất kinh ngạc, Diệp Thu mới vừa mới vừa trở lại chưa bao lâu, Luru Linh Tú sẽ nói chuyện bình thường. Chẳng qua là, lớp học không có bất kỳ một người bạn học biết Luru Linh Tú là thế nào tốt.

Diệp Thu cười cười.

"Luru Linh Tú bệnh tốt như vậy?" Chu chí minh hỏi.

"Ta chữa khỏi."

Diệp Thu nói.

Nhưng là, tại hấn nói ra thời điểm, Lý thâm cùng chu chí minh lại là không tin. Dĩ nhiên, bây giờ Diệp Thu cùng Luru Linh Tú được, hai người cũng tán thành, bởi vì bọn họ biết Diệp Thu cùng Tô tự nhiên căn bản không thích hợp, cùng Luru Linh Tú còn tạm được. Chẳng qua là, Diệp Thu thành tích quá kém, sợ là đến lúc đó sẽ rơi vào cùng Tô tự nhiên đối với (đúng) Diệp Thu kết quả.

"Diệp Thu, người và Luru Linh Tú thành tích so sánh, cách biệt quá xa, người muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt, bởi vì Luru Linh Tú đến lúc đó thi đậu trọng điểm đại học, trực tiếp đem người vậy cũng có thể, bởi vì cô gái rất thực tế!"

Diệp Thu cười cười, nhưng là không có nói những thứ kia.

Ba người từ mái nhà trên sân thượng đi xuống, trở lại thi chỗ ngồi ngồi xuống, Diệp Thu thấy Tô tự nhiên miều hấn mấy lần, nhưng là, Diệp Thu cũng không có nhìn về phía Tô tự nhiên, ngược lại nhìn về phía trước Luru Linh Tú.

Luru Linh Tú cảm giác Diệp Thu đang nhìn hấn, đồng dạng là quay đầu liếc hấn một cái, cho hấn một cái khích lệ ánh mắt.

Diệp Thu càng xem nhẹ Tô tự nhiên, càng cùng Luru Linh Tú lộ ra thân mật thời điểm, Tô tự nhiên càng cảm giác có loại cảm giác không thoải mái thấy.

Nhưng là, hết thấy các thứ này, theo Diệp Thu, căn bản không có quan hệ gì với hấn.

Buổi sáng tám giờ bốn mươi lăm phút, ngoài trường hai vị lão sư giám khảo đem văn tổng bài thi cầm vào, vị kia giám khảo nữ lão sư giống vậy nói một phen đạo lý lớn cùng với ăn gian hậu quả sau, chín giờ sáng cả, bắt đầu phân phát bài thi.

Bài thi ở Diệp Thu trên tay sau, Diệp Thu kiểm tra cẩn thận đề mục, có phát hiện không sai lầm đề, sau đó bắt đầu viết chính mình tên họ, lớp học, học số hiệu, trường học những thứ kia, hần bắt đầu làm bài.

Trước mặt ba mươi lựa chọn, có đơn tuyển, cũng có đôi chọn, còn có nhiều chọn, đều là cùng địa lý, lịch sử, chính trị có liên quan.

Bất quá, với hần mà nói, những đề mục này thật sự là quá đơn giản.

Lấy trước kia cái Diệp Thu, toàn bằng vận khí tới loạn chọn. Nhưng là, bây giờ đối với Diệp Thu mà nói, hần là bảo đảm mỗi một đạo đề mục cũng sẽ không xuất hiện sai lầm.

Mỗi đạo đề từ đầu đến cuối không tới một phút đã làm xong.

Trước mặt ba mươi lựa chọn, hần đã toàn bộ làm xong.

Phía sau sáu cái đại đề, cũng là cùng lịch sử, chính trị, địa lý có liên quan, khả năng cùng ba người kết hợp cũng có quan hệ, mỗi đạo đề phút cũng rất cao.

Diệp Thu nhìn kỹ hoàn đề mục, sau đó tổ chức tốt ngôn ngữ, trực tiếp ở bài thi trên thẻ viết, hần căn bản không cần đang thử cuộn lên viết, sau đó sẽ đến bài thi trên thẻ viết.

Tại hần làm xong kia Lục đạo đại đề sau, từ đầu đến cuối cũng dùng không đồng nhất cái nửa giờ, như vậy cộng lại, một dùng chung chừng một giờ, Diệp Thu đã đem văn tổng đề mục toàn bộ đều làm xong.

Đối với (đúng) Diệp Thu mà nói, này đã coi như là rất chậm.

Diệp Thu đem bài thi trên thẻ lựa chọn dùng 2B bút máy tô tốt sau, toàn bộ đều xác nhận không có vấn đề.

Diệp Thu trực tiếp nhấc tay.

Trên bục giảng hai vị lão sư giám khảo còn tưởng rằng Diệp Thu muốn đi nhà cầu, vị kia nữ lão sư xuống tới hỏi "Đồng học, có vấn đề gì không?"

"Lão sư, ta làm xong, trước thời hạn nộp bài thi."

"Người chắc chắn không cần kiểm tra sao?"

Nữ lão sư hỏi.

Diệp Thu lắc đầu một cái biểu thị không cần.

Giám khảo nữ lão sư đem Diệp Thu bài thi cùng bài thi thẻ cầm tới, ở lớp học những bạn học khác cho là Diệp Thu khẳng định lại vừa là giả bộ muốn xem thời điểm, Diệp Thu nhưng là không có nói ra đến, mà là chuẩn bị rời đi phòng học.

Nhìn Diệp Thu nhanh như vậy làm xong rồi đi, những bạn học khác cảm thấy hần nhất định là loạn làm. Dù sao, lần này văn tổng nhiều chọn đề mục vẫn tương đối khó khăn, hơn nữa những thứ kia đại đề, muốn tổ chức tốt ngôn ngữ, cũng không phải nhanh như vậy liền làm tốt.

Lý thâm cùng chu chí sáng mai đã làm xong những thứ kia lựa chọn, nhưng là, hai người cũng là loạn chọn, thấy Diệp Thu làm xong lúc rời đi sau khi, hai người cũng là đóng bài thi đi theo ra.

Nhìn ba người này lúc rời đi sau khi, Lưu Linh Tú trong lòng càng là cả kinh, cảm thấy Diệp Thu hay lại là như vậy thái độ.

Diệp Thu cùng chu chí minh, Lý thâm từ giáo học lầu thượng xuống tới, vừa mới xuống đến dưới lầu, Diệp Thu thấy hai cái đáng đáp gã bỉ ổi sinh ở đối với hần xe đạp táy máy tay chân.

Lần trước, Diệp Thu xe đạp nổ bánh xe, bị người dùng đồ vật làm hư thời điểm, hần liền bắt đầu chú ý.

Không nghĩ tới, bây giờ này hai tên nam sinh ở đó làm hần xe đạp thời điểm, Diệp Thu lập tức chuẩn bị đi qua, nhưng là bị Lý thâm cùng chu chí minh kéo.

"Diệp Thu, hai người kia là ban 7 Lý Quân cùng Trương Dũng." Lý nói sâu đạo.

Này Lý Quân cùng Trương Dũng cũng là soa đẳng sinh, bình thường thích đánh nhau đánh lộn, chuyên môn khi dễ những người khác. Bây giờ thấy Diệp Thu muốn qua, đây còn không phải là bị hai người kia đánh?

Lý thâm cùng chu chí minh còn tưởng rằng Diệp Thu là nguyên lai cái đó Diệp Thu, dĩ nhiên là sợ hãi Diệp Thu bị hai người kia giáo huấn.

"Các ngươi ở nơi này nhìn là được, ta quản bọn họ là ai!"

Lý thâm cùng chu chí minh kéo cũng kéo không dừng được, Diệp Thu trực tiếp hướng chính mình kia chiếc xe đạp đi qua, hắn thấy hai người kia đang dùng những thứ kia định sắt đâm rách hắn xe đạp bánh xe.

Diệp Thu không biết mình cùng hai người kia có mâu thuẫn gì, lại dám vô duyên vô cớ như vậy phá hư hắn xe đạp bánh xe.

Hai người chính làm cho hắn say, không biết Diệp Thu đã tới một bên nhìn hắn.

Chờ đến Lý Quân cùng Trương Dũng thấy bên người có một người, ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện chính là này một cái xe đạp chủ nhân, tên phé vật kia, oắt con vô dụng Diệp Thu.

"Con mẹ nó, phé vật, nhìn cái gì vậy?"

Trương Dũng trực tiếp nói.

Mặc dù hắn là như vậy soa đẳng sinh, nhưng là, hắn phi thường xem thường Diệp Thu loại này tự ti, nhát gan, hèn yếu oắt con vô dụng, không nghĩ tới, bây giờ thấy Diệp Thu nhưng là cùng cái đó Lưu Linh Tú chung một chỗ, cho nên, hai người dĩ nhiên là nghĩ (muốn) làm phá hư.

Diệp Thu không nói nhảm, nhắc chân phải lên, một cước hung hãn hướng Trương Dũng trên người đá đi, Trương Dũng không phản ứng kịp, trực tiếp đập phải Diệp Thu kia chiếc xe đạp bên trên, ngã nhào trên đất.

Trương Dũng lộ ra rất tức giận, vừa mới nghĩ (muốn) muốn đứng lên thời điểm, lại trực tiếp bị Diệp Thu một cước hung hãn đạp xuống.

Lúc trước ở bệnh viện, ở Rose Garden tiểu khu, hắn vẫn một người bình thường dưới tình huống, những an ninh kia cũng đối phó không hắn, huống chi, trước mắt này hai tên nam sinh coi như cái gì.

Một bên Lý Quân có chút sùng sờ, hắn còn tưởng rằng chỉ bằng vào Trương Dũng một người liền có thể dễ dàng đem Diệp Thu dạy dỗ một trận.

Không nghĩ tới, bây giờ Trương Dũng cái này vua đánh nhau căn bản không có sức đối kháng.

Lý Quân đang chuẩn bị hướng Diệp Thu đánh, nhưng là còn không có đến gần Diệp Thu, Diệp Thu một tay đã nắm được cổ của hắn, nhìn nói với hắn "Có tin ta hay không bây giờ bóp chết ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Không thể không tin

Nhân thiện bị Nhân khi dễ, Mã thiện bị Người cười, lúc trước Diệp Thu chính là quá oắt con vô dụng, quá nhát gan, quá hèn yếu, những người khác cảm giác mình có thể khi dễ hắn.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu đã không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu, hai người này nhưng là còn coi hắn là thành nguyên lai cái đó Diệp Thu.

Nếu như là nguyên lai cái đó Diệp Thu, khẳng định không dám trả đũa.

Bây giờ bất đồng, Diệp Thu nắm được Lý Quân cổ, để cho hắn đều thiếu chút nữa không thở nổi đến, cho là mình thật sẽ bị Diệp Thu bóp chết thời điểm, Diệp Thu trực tiếp đưa hắn ném xuống đất.

Trương Dũng còn không phục, đứng lên muốn đánh Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu lại hung hãn đưa hắn đá té xuống đất, liên tục đạp mấy lần dưới tình huống, Trương Dũng mới đỏ lên mặt, cũng không dám... nữa giống như mới vừa rồi như vậy.

"Lần trước, ta xe đạp liền bị người đâm thủng bánh xe, xem ra đều là các ngươi làm."

Diệp Thu nói.

Trương Dũng cùng Lý Quân không nói lời nào, bởi vì bọn họ phát hiện, trước mắt cái này Diệp Thu căn bản không phải trước cái đó Diệp Thu.

Lý thâm cùng chu chí minh ở đó nhìn, không nghĩ tới Diệp Thu hai ba lần dạy dỗ hai cái này vừa đánh nhau.

"Các ngươi đứng lên, đem ta xe đạp đỡ qua đi thay xong bánh xe, còn có lần trước hai trăm nguyên đổi bánh xe chi phí cũng cho ta."

Diệp Thu nói.

Hai người chỉ có thể đứng lên, bởi vì bọn họ nhìn ra được, Diệp Thu thật sẽ hung hãn giáo huấn bọn họ.

Hai người đứng lên đỡ Diệp Thu kia chiếc xe đạp hướng cửa trường học đi ra ngoài thời điểm, Diệp Thu theo sau lưng, Lý thâm cùng chu chí minh là có chút khó tin mà nhìn Diệp Thu.

Đi tới cửa trường học không xa xe đạp tiệm sửa chữa cửa hàng, lão bá kia còn nhận ra Diệp Thu, hỏi "Đồng học, ngươi Xe đạp nhanh như vậy lại xảy ra vấn đề?"

"Chính là bị hai tiểu tử này cho châm thủng, hay lại là đổi cái loại này đắt tiền nhất sấm xe cùng lốp."

Diệp Thu nói.

Lão bá trông xe thai, phát hiện là bị đinh sắt cho đâm rách, bây giờ đinh sắt còn đâm ở bên trong, hắn thấy đều cảm thấy đáng tiếc, bởi vì Diệp Thu mới đổi chưa được mấy ngày.

"Đem các ngươi tiền lấy ra a!"

Diệp Thu nói.

"Ta, ta không mang tiền."

Lý Quân nói.

Diệp Thu nhìn về phía Trương Dũng, Trương Dũng cũng là như vậy biểu tình.

"Không mang tiền, bây giờ đi về lấy tiền, một người hai trăm."

Diệp Thu nói.

Hai người thấy Diệp Thu thả lúc đi, hai người cũng liền chuẩn bị rời đi.

Diệp Thu nói "Nhớ ta vừa mới nói chuyện, nếu không, lần sau gặp một lần đánh một lần, buổi chiều ta muốn gặp được các ngươi đưa tiền đây."

Hai người kia sau khi nghe mới vội vàng rời đi.

Lý thâm cùng chu chí minh bây giờ nhìn hướng Diệp Thu, giống như có chút không nhận biết Diệp Thu như thế, trên dưới quan sát Diệp Thu, nói "Diệp Thu, ngươi mới vừa rồi thể nào trở nên lợi hại như vậy?"

Diệp Thu cười cười, nhưng là không có nói.

Bởi vì hắn nói, hai người này khả năng cũng sẽ không tin tưởng.

Chờ đến lão bá kia đem xe thai thay xong sau, Diệp Thu xuất ra một trăm năm mươi nguyên. Vốn là kia hai trăm nguyên, hắn là muốn trả về cho Lưu Linh Tú, Lưu Linh Tú nhưng là không muốn, Diệp Thu chẳng qua là mang theo Lưu Linh Tú đi uống trà sữa, còn dư lại có hơn 100.

Bây giờ đưa cho lão bá sau, lão bá tìm mười nguyên tiền cho Diệp Thu, sau đó nói "Đồng học, nếu như ngươi sợ xe đạp bị người châm thủng, ngươi có thể thả đến nơi này của ta, ta giúp ngươi miễn phí bảo quản."

Lý thâm cùng chu chí minh cũng cảm thấy vậy, để ở chỗ này bảo quản tốt nhất, hơn nữa, cách ba Trung Tá vườn cũng không phải là rất xa.

"Lão bá, cảm ơn ngươi, không cần, ta xem một chút còn ai dám châm thủng ta xe đạp. Hơn nữa, thật châm thủng, đến lúc đó lão bá ngươi lại có làm ăn."

Diệp Thu cười nói thời điểm, lão bá cũng cười.

Nhưng là, hắn cảm thấy như vậy cũng quá lãng phí.

Lý thâm cùng chu chí minh cũng cười, nhưng là, bọn họ cảm giác bây giờ Diệp Thu nhưng là có lớn vô cùng bất đồng.

Ở Diệp Thu đây kia chiếc xe đạp, hỏi "Các ngươi chuẩn bị đến đâu?"

"Chúng ta đi tìm địa phương ăn đồ ăn a!" Lý nói sâu đạo.

Lý thâm gia cảnh so với Diệp Thu gia cảnh khá hơn một chút,

Mà chủ Minh gia cảnh chính là gia đình bậc trung gia đình, cha mẹ của hắn có làm ăn, cho nên, hai người tiền xài vặt so với Diệp Thu rất nhiều nhiều.

Bây giờ đã là mười giờ sáng nhiều, đến cơm trưa thời gian, hai người chuẩn bị mang Diệp Thu đi ăn đồ ăn.

Ở Giang Bắc ba bên trong chung quanh có thật nhiều cửa tiệm, đều là một ít tiệm bán thức ăn nhanh, trong trường học những bạn học kia chán ăn phạm xá thức ăn sau, sẽ ra ăn một phần khoai xan.

Lý thâm cùng chủ Minh còn muốn cùng Diệp Thu đi ăn thức ăn xào, nhưng là, Diệp Thu nói "Chờ Linh Tú thi xong, đến lúc đó cùng nhau nữa ăn, bây giờ uống ly trà sữa cũng được."

Hai người cũng đồng ý.

Hai người cùng Diệp Thu đi tới một nhà trà sữa trong điểm, ba người đủ loại điểm một ly trà sữa, sau đó ngồi ở bên trong nói chuyện phiếm.

Bất quá, Lý thâm cùng chủ Minh hay là đối với Diệp Thu biến hóa có rất lớn hứng thú.

Diệp Thu nhưng là không có nói nhiều.

Đến buổi sáng mười lăm tiến hành cùng lúc sau khi, Diệp Thu biết Lưu Linh Tú cũng nhanh phải đóng bài thi, để cho Lý thâm cùng chủ Minh đi trước gọi thức ăn, hắn cười xe trở về tiếp tục Lưu Linh Tú đi ra.

Lý thâm chủ Minh đến một nhà trong tiệm cơm gọi thức ăn thời điểm, Diệp Thu cười xe trở lại giáo học lầu dưới lầu, ở sắp đến mười 1 giờ 30 phút thời điểm, Lưu Linh Tú từ trên lầu đi xuống, thấy Diệp Thu ở đó chờ nàng.

Lưu Linh Tú tới sau, nói "Diệp Thu, người mới vừa rồi tại sao như vậy nộp bài thi? Chẳng lẽ người lại vừa là loạn chọn?"

"Không phải là." Diệp Thu nói.

Cho dù Diệp Thu nói như vậy, Lưu Linh Tú vẫn còn có chút không tin.

Bây giờ hai người ra đến cửa trường học, Lưu Linh Tú còn muốn để cho Diệp Thu đưa nàng lúc về nhà sau khi, Diệp Thu nói "Chúng ta ở tiệm cơm ăn cơm là được."

"Quá đắt, hay là về nhà ăn đi." Lưu Linh Tú còn tưởng rằng Diệp Thu đơn độc xin nàng ở tiệm cơm ăn bữa tiệc lớn, nàng tự nhiên là cảm thấy quá đắt.

Diệp Thu cười cười, mang đi nàng đi tới kia quán cơm cửa, cùng Lưu Linh Tú bên trên đến lầu thượng. Lưu Linh Tú thấy Lý thâm cùng chủ Minh thời điểm, đã biết là hai người này mời Diệp Thu ăn cơm.

Lưu Linh Tú ở Diệp Thu bên cạnh ngồi xuống.

Lưu Linh Tú cùng Lý thâm hai người quan hệ, cũng chỉ là phổ thông đồng học quan hệ. Nhưng là, trước bởi vì Lưu Linh Tú là ách muội, cho nên nhìn về phía nàng, khả năng cũng là mang theo kỳ thị ánh mắt.

"Lưu Linh Tú, người làm sao biết nói chuyện?" Lý thâm hỏi.

Thật ra thì, hai người đã hỏi Diệp Thu, nhưng là, Diệp Thu nói hắn chữa khỏi Lưu Linh Tú, hai người không tin.

"Diệp Thu chữa khỏi ta bệnh." Lưu Linh Tú nói.

Nếu như Diệp Thu nói như vậy, hai người còn tưởng rằng Diệp Thu là lừa. Nhưng là, bây giờ nghe Lưu Linh Tú cũng là nói như vậy thời điểm, hai người đã cảm thấy Diệp Thu cũng không phải là lừa.

"Diệp Thu, người thật biết y thuật?" Chủ Minh hỏi.

Diệp Thu gật đầu một cái, nói "Không chỉ Linh Tú bệnh, tỷ của ta bệnh, ta cũng chữa khỏi."

Lý thâm cùng chủ Minh đã tin tưởng.

Đang phục vụ viên đem thức ăn cũng đưa lên sau, Diệp Thu, Lưu Linh Tú, Lý thâm, chủ Minh, ngồi ở nơi đó ăn cơm. Ở sau khi ăn cơm trưa xong, đã sắp tới 12h 30 phút.

Lưu Linh Tú biết cha mẹ đang chờ nàng trở về ăn cơm trưa, cho nên, nàng đi ra bên ngoài buồng điện thoại cho Trương Nguyệt đỏ gọi điện thoại về, nói cho mẹ, tự mình ở trường học ăn cơm trưa, liền không đi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Liên thi kết thúc

Lưu Linh Tú đi ra ngoài cho mẹ gọi điện thoại thời điểm, Lý thâm cùng chu chí minh giành trả tiền, bữa cơm này hoa hơn 100 nguyên, ở chu chí minh nhìn vẫn là rất tiện nghi.

Cuối cùng vẫn là chu chí minh trả tiền, từ tiệm cơm đi ra, thời gian còn sớm, bất quá, Lưu Linh Tú nghĩ (muốn) trở về phòng học thuộc lòng một chút từ đơn.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú trở về phòng học, chu chí minh cùng Lý thâm hai người muốn đi tốt nhất lưới, đến lúc đó thi thời điểm lại trở về phòng học.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú trở lại phòng học sau, Lưu Linh Tú ngồi ở nạng chỗ ngồi vác từ đơn, Diệp Thu chính là xuất ra bên kia Tu Tiên nhìn.

Nhìn một chút, Diệp Thu giống như đánh ở trên bàn ngủ như thế.

Hai giờ chiều bốn mươi lăm phút, hai vị ngoài trường lão sư giám khảo đem tiếng Anh bài thi cầm vào, bởi vì tiếng Anh có thánh lực, cho nên trước thời hạn phát bài thi cho các bạn học trước xem một chút thánh lực bộ phận, sau đó ở ba giờ đến ba giờ 30 phút giữa chính là trước mặt tiếng Anh thánh lực thi.

Dĩ vãng thời điểm, mặc dù Lưu Linh Tú Thánh Lực cũng không tệ lắm, có thể nghe được tiếng Anh thánh lực nói cái gì, nhưng là, dù sao, từ tiểu học bắt đầu, nạng liền không thể nói chuyện, không thể nói chuyện dưới tình huống, ngôn ngữ phương diện thoái hóa là phi thường nhanh.

Cho nên, ở tiếng Anh thánh lực phương diện vẫn là nạng nhược hạng, cho tới nạng tiếng Anh thành tích ở lớp học chưa tính là ưu tú nhất một nhóm kia.

Nhưng là, bây giờ nạng có thể nói chuyện, hai ngày này, nạng cũng ở đây nhà đi theo băng ghi âm học tiếng Anh, nghe một chút lực thời điểm, cảm giác cũng trước hoàn toàn bất đồng, nạng có thể theo kịp thánh lực bước.

Về phần nguyên lai cái đó Diệp Thu, cùng Lý thâm bọn họ như thế, căn bản là nghe không hiểu nói là cái gì chim hót, toàn bộ đều là lựa chọn dưới tình huống, hẳn là loạn chọn một phen.

Nhưng là, hiện tại hẳn hoàn toàn bất đồng, hấp thu được những thứ kia hồn phách trong ý thức, đừng nói những thứ kia cao tài sinh bản thân tiếng Anh liền rất lợi hại, những thế giới khác các đại ngôn ngữ, bao gồm nước nhỏ ngôn ngữ, hẳn hết sức quen thuộc.

Diệp Thu nhìn kỹ một lần thánh lực bộ phận vấn đáp cùng câu trả lời, sau đó ở ba giờ bắt đầu, phòng học trên bục giảng cái đó âm hưởng thống ngay từ đầu phát ra lần này Liên thi tiếng Anh thánh lực.

Từ đạo thứ nhất thánh lực đề bắt đầu, thẳng đến cuối cùng một đạo, hẳn một đạo cũng không có bỏ lỡ, toàn bộ đều cảm thấy vô cùng đơn giản, giống như làm học sinh tiểu học đề mục như thế.

Sau đó làm là chính đề, với hẳn mà nói giống vậy phi thường dễ dàng, vô luận là lựa chọn, hay lại là đọc đề, hay lại là cuối cùng hai bài luận văn đề, nhất thiên Đoản Thiên, nhất thiên dài bài luận văn đề, Diệp Thu giống vậy viết hay vô cùng.

Đang dùng 2B bút máy viết lung tung ở bài thi trên thẻ sau, từ đầu đến cuối, bao gồm thánh lực thời gian, tổng cộng hoa chừng một giờ, hẳn đem tiếng Anh bài thi toàn bộ đều làm xong.

Đang không có những vấn đề khác dưới tình huống, Diệp Thu trực tiếp nhấc tay, đem bài thi giao cho lão sư giám khảo.

Lý thâm cùng chu chí minh rõ là loạn chọn những thứ kia lựa chọn, còn lại đều không viết, bây giờ thấy Diệp Thu đóng bài thi sau, bọn họ cũng đi theo đóng.

Vốn là Diệp Thu nghĩ (muốn) ở phòng học nhìn, chờ Lưu Linh Tú đóng bài thi rồi đưa nạng về nhà.

Nhưng là, bây giờ Lý thâm cùng chu chí minh gọi hẳn cùng đi ra ngoài, Diệp Thu chỉ có thể đi theo ra.

Đang roi xuống dưới lầu, Diệp Thu hỏi "Các người đến đâu?"

"Liên thi vừa mới thi xong, chúng ta đi buông lỏng một chút."

Lý nói sâu đạo.

"Buông lỏng cái gì?"

Thật ra thì, đối với (đúng) Lý thâm cùng chu chí minh mà nói, Liên thi đồ chơi này cùng bình thường Nguyệt Khảo như thế, chẳng qua là tham dự mà thôi, bởi vì bọn họ biết rõ mình tình huống.

"Diệp Thu, lần này ngươi nói là ngươi thứ nhất đếm ngược tên gọi, hay là chúng ta hai cái thứ nhất đếm ngược tên gọi?"

Này thứ nhất đếm ngược tên gọi, trên căn bản, đều là ba người thay phiên tới làm, nhưng là, Diệp Thu cơ hội càng nhiều.

"Lần này không liên quan với ta."

Diệp Thu nói.

Lý thâm cùng chu chí minh không tin.

Diệp Thu thấy chính mình kia chiếc xe đạp, không có những vấn đề khác, đây kia chiếc xe đạp chuẩn bị cùng Lý thâm hai người lúc rời đi sau khi, nghĩ đến buổi sáng Lý Quân cùng Trương Dũng kia hai tên tiểu tử.

Không biết bọn họ là hay không đưa tiền đây?

"Ngươi nói hai người bọn họ ở ban 7 sao?"

Diệp Thu hỏi.

"Chúng ta không biết."

Diệp Thu trên người không có tiền gì, nhất định phải hỏi trước kia hai tên tiểu tử lấy tiền bồi thường. Đang cùng chu chí minh, Lý thâm, lên tới ban 7 thời điểm, cũng không nhìn thấy hai người kia bóng người, Diệp Thu đoán được, hẳn là hai người kia không có tới thi.

"Diệp Thu, nghe nói hai người bọn họ cùng bên ngoài còn đồ có chút quan hệ, ta khuyên ngươi chính là ít chọc bọn hắn, kia mấy trăm nguyên cũng không cần đi."

Lý nói sâu đạo.

Hắn và chu chí minh đều là nghĩ như vậy, cảm thấy Diệp Thu, mặc dù có chút biến hóa. Nhưng là, hai người cảm thấy, nếu như Diệp Thu chọc đi ra bên ngoài những Hắc Bang đó còn đồ các kè, đến lúc đó vẫn là rất phiền toái.

Diệp Thu cười cười, nhưng là không có nói gì.

Ở cười xe đi theo hai người tới Giang Bắc ba bên trong một nhà phòng trò chơi bên trong, phòng trò chơi bên trong đủ loại điện chơi đùa đều có, trực tiếp lấy tiền đi đổi ép buộc liền có thể chơi đùa.

Đương nhiên, Diệp Thu biết, nơi này rất nhiều trò chơi điện tử, thật ra thì cùng đánh bạc không sai biệt lắm, chơi được nhiều sẽ ghiền. Hắn nhìn đến đây phần lớn đều là các tuổi trẻ học sinh, còn có một chút người tuổi trẻ ở nơi này chơi đùa.

Lý thâm xuất ra hai trăm nguyên hối đoái hai trăm cái tiền xu, sau đó phân cho Diệp Thu cùng chu chí minh đi chơi.

Diệp Thu tìm tới một cái bắt chước lái, cũng chính là có tay lái, ngồi lên, cùng mở thật xe cảm giác không sai biệt lắm, nhưng là, tựa hồ càng kích thích.

Hắn nguyên lai là một cái Thiên Đình Ngự Y, mặc dù thấy trên đường có không ít xe cộ lui tới, trừ từ những thứ kia hấp thụ được hồn phách trong ý thức cảm nhận được bên ngoài, còn lại, hắn cũng không có chân chính cảm nhận được.

Hiện tại hắn phát hiện cảm giác vẫn là rất không tồi, nhưng là, tạm thời còn không biết làm sao làm đến tiền đi mua xe.

Không biết chơi đùa bao lâu, Diệp Thu tìm lại được Lý thâm cùng chu chí minh, hỏi bọn hắn thời gian thời điểm, cách mới vừa rồi sắp tới một giờ.

Diệp Thu biết, Lưu Linh Tú đã dạy bài thi, cho nên, hắn và hai người nói một tiếng "Các ngươi cũng về nhà sớm, ta đi tiếp tục Linh Tú về nhà."

Diệp Thu từ phòng trò chơi đi ra, cười xe trở lại ba bên trong giáo học lầu xuống, quả nhiên, thấy Lưu Linh Tú ở dưới lầu một mực hết nhìn đồng tới nhìn tây.

Thấy Diệp Thu cười xe khi đi tới sau khi, trên mặt nàng mới lộ ra nụ cười.

Lưu Linh Tú cảm giác mình lần này tiếng Anh thi vẫn là rất không tệ, đặc biệt là thánh lực phương diện, không cần lại dựa vào trinh thám, mà là kết hợp thánh lực dưới tình huống, nàng cảm giác mình lần này Liên thi tiếng Anh khẳng định rất cao phút.

"Ngươi mới vừa rồi đi nơi nào?"

"Cùng Lý thăm bọn họ đến phòng trò chơi chơi đùa."

Lưu Linh Tú nghe một chút, cau mày một cái nói "Diệp Thu, phòng trò chơi bên trong không là thứ tốt gì, người sau này không nên cùng bọn họ đi chơi."

Diệp Thu biết Lưu Linh Tú nói là cái gì.

Bây giờ ra đến cửa trường học, Lưu Linh Tú lên tới Diệp Thu phía sau xe bên trên, sau đó trực tiếp ôm lấy Diệp Thu hông, Diệp Thu lại cười xe hướng Lưu Linh Tú trong nhà phương hướng đi qua.

Bởi vì thi xong đi ra, đã là năm giờ chiều 30 phút, trên đường thời điểm, Lưu Linh Tú cũng chưa có cùng Diệp Thu dừng lại chơi đùa.

Ở cười xe trở lại Lưu Linh Tú cửa nhà, đã là sáu giờ tối.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Nửa đường đánh lên

Có thể là bởi vì Lưu Linh Tú cùng Trương Nguyệt đồ ước định, cũng có thể là bởi vì Diệp Thu đem Lưu Linh Tú chữa khỏi nguyên nhân, Trương Nguyệt đồ cùng Lưu Đại khánh đối với (đúng) Diệp Thu rất nhiệt tình, để cho Diệp Thu nhất định phải lưu lại ăn cơm tối.

"A di, này sao được đây?"

"Không có gì ngưng ngưng, người và Linh Tú trước ngồi một chút, rất nhanh có thể ăn cơm tối."

Trương Nguyệt đồ để cho Diệp Thu lưu lại ăn cơm tối xong sẽ rời đi, bây giờ nàng vào phòng bếp làm cơm tối.

Diệp Thu bị Lưu Linh Tú kéo đến nàng trong phòng, vừa mới bắt đầu, Diệp Thu còn tưởng rằng nàng muốn làm gì, không nghĩ tới, là Lưu Linh Tú buổi sáng ở một cái nữ đồng học nơi đó muốn tới lần này Liên thi tham khảo câu trả lời, coi xuống trưa tiếng Anh câu trả lời không có bên ngoài, còn lại đều có.

"Diệp Thu, chỗ này của ta có tham khảo câu trả lời, người xem một chút phỏng chừng một chút lần này bao nhiêu phút?"

"Không cần nhìn, người biết ta tình huống như thế nào."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú rất nhanh nghĩ đến, Diệp Thu là lớp học thứ nhất đếm ngược tên gọi, lần này cũng nhanh như vậy đóng bài thi, nàng thấy đặc hòa bình Thường Nguyệt thi khả năng không sai biệt lắm.

Nhưng là, nàng hay lại là nhìn nói với Diệp Thu "Không muốn nổi giận, còn có hai tháng tài cao thi, trong khoảng thời gian này, ta làm hết sức giúp người đề cao những cơ sở kia."

"Không cần, lãng phí người thời gian."

"Người, người thế nào như vậy, ta là vì người tốt."

Lưu Linh Tú nghe được Diệp Thu nói như vậy, tựa hồ có vẻ hơi tức giận nói.

"Linh Tú, còn nhớ chúng ta cái đó đánh cuộc đi!"

"Dĩ nhiên nhớ, nhưng là, người khẳng định thua, ta lần này phỏng chừng có hơn 620 phút." Lưu Linh Tú nói. Nàng không nghĩ tới, Diệp Thu còn nhớ cái đó đồ ước.

Nhưng là, nàng biết, Diệp Thu khẳng định thua định!

"Người thật nhận định? Không bằng, chúng ta lại thêm một cái đồ ước, nếu như ta thắng, người làm bạn gái của ta như thế nào?"

"Người, người khẳng định không thể nào thắng ta."

Lưu Linh Tú không nghĩ tới, cũng đến lúc này, Diệp Thu còn nói ra những lời đó, nàng cảm thấy Diệp Thu nhất định là cùng nàng đùa.

Bất quá, ở Lưu Linh Tú trong tâm khảm, cho dù Diệp Thu cùng nàng đồ ước thua thì như thế nào, vốn là trong lòng nàng thì có làm Diệp Thu bạn gái cách làm, chẳng qua là, không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu nói như vậy đi ra mà thôi.

Ở Trương Nguyệt đồ làm cơm tối xong, đem Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú kêu lên đi cùng nhau ăn cơm tối, lúc ăn cơm sau khi, Trương Nguyệt đồ hỏi "Linh Tú, lần này Liên thi thi như thế nào?"

"Mẹ, ta dựa theo đi ra câu trả lời đánh giá, lần này chắc có hơn 620 phút."

Nếu là như vậy, Trương Nguyệt đồ cảm thấy con gái Liên thi thành tích vẫn là rất không tệ.

Về phần Diệp Thu tình huống, Trương Nguyệt đồ cũng chưa có hỏi nhiều, bởi vì nàng cũng biết một ít.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú một nhà ăn cơm tối xong, đã là tám giờ tối.

Diệp Thu nhìn thời gian một chút sau, nói "Linh Tú, ta trở về."

"Người trên đường cẩn thận một chút."

Lưu Linh Tú nói.

Diệp Thu cùng Trương Nguyệt đồ, Lưu Đại Khánh nói một tiếng, sau đó cưỡi chiếc kia 28 thức xe đạp hướng trong nhà phương hướng đi qua.

Trải qua ba bên trong phụ cận trong một cái ngõ hẻm, Diệp Thu dừng xe lại, bởi vì hắn đã thấy hai cái người quen biết ở đó gần.

Diệp Thu không có xoay người rồi đi.

Buổi chiều thời điểm, hắn vẫn còn muốn tìm hai người kia muốn kia bốn trăm nguyên, không nghĩ tới, không nhìn thấy hai người kia bóng người, bây giờ, thấy hai người âm tiếu, lại rất phách lối ở nơi này gần.

Rất rõ ràng, đối phương là đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.

"Tiền đem ra?"

Diệp Thu hỏi.

Lý Quân cùng Trương Dũng không để ý đến Diệp Thu, mà là nhìn về phía sau lưng một cái hơn ba mươi tuổi, nhuộm tóc vàng nam tử nói "Tiêu ca, người nghe được đi, tiểu tử này lại dám gõ lừa chúng ta!"

Diệp Thu nhìn sang, thấy cái đó bị trở thành Tiêu ca nam tử, trừ tóc rõ ràng nhuộm thành Hoàng Mao bên ngoài, thân thể lớn bộ phận lộ ra địa phương đều có xăm.

Rất rõ ràng, đây chính là Lý thâm cùng chu chí nói rõ côn đồ.

Lúc trước, hay lại là cái đó oắt con vô dụng, nhát gan, tự ti, hèn yếu Diệp Thu, một mực bị những tên côn đồ các kẻ kia vợ vét tài sản, cái đó Diệp Thu mỗi ngày mười nguyên tiền tiền xài vặt, toàn bộ đều bị những tên côn đồ kia thu đi qua.

Nhìn như mười nguyên không nhiều, nhưng là, một tháng qua có ba trăm nguyên, nếu như ba bên trong bên trong, có một trăm như vậy học sinh bị những tên côn đồ kia vợ vét tài sản, một tháng qua thì có ba chục ngàn nguyên, này còn khả năng không chỉ một trăm học sinh.

Cho nên, Diệp Thu biết, chính có thể là bởi vì lúc trước như vậy bị những tên côn đồ này vợ vét tài sản, Diệp Thu thấy bọn họ thời điểm, dĩ nhiên là tức giận phi thường.

"Tiểu tử, nghe nói người xảy ra tai nạn xe cộ nghỉ ngơi hơn một tháng, này hơn một tháng bảo hộ phí người cũng còn không có đóng, lại dám hỏi em trai ta đòi tiền, người không muốn sống?"

Tiêu ca phách lối nhìn nói với Diệp Thu.

Diệp Thu nghe một chút cũng biết cái này Tiêu ca cùng trước hắn những tên côn đồ kia là một nhóm.

"Ta đây không giao đây?"

Diệp Thu nói.

Tiêu ca cùng Trương Dững hai người cũng sững sờ, nếu như là trước cái đó Diệp Thu, khả năng đã sớm bị dọa sợ đến tè ra quần, thậm chí khóc lên.

Nhưng là, hiện tại ở nơi này Diệp Thu thần sắc bình thường, cũng không có cầu xin tha thứ.

"Thanh kia người cút đi cũng đánh ra!"

Tiêu ca nói.

Buổi sáng đang dạy học lâu nơi đó bị Diệp Thu dạy dỗ một trận, Trương Dững cùng Lý Quân cảm thấy rất rõ ràng, hiện tại ở trên tay bọn họ mỗi người nắm một cây ống nước, từ đầu đến cuối ngăn lại Diệp Thu dưới tình huống, dĩ nhiên là muốn đem Diệp Thu ở trong ngõ hẻm hung hãn giáo huấn hắn.

Diệp Thu đem xe đạp dừng lại, đầu tiên là thấy Lý Quân nắm cái kia ống nước tới, Lý Quân bên phải tay nắm chặt cái kia ống nước, hung hãn hướng Diệp Thu đầu đập tới, căn bản không muốn chết thời điểm, Diệp Thu nhưng là một cước đá trúng Lý Quân ngực, Lý Quân bay thẳng đi ra ngoài.

Lý Quân cảm giác ngực có chút đau đau, nhưng là, vẫn là rất nhanh bò dậy, lần nữa hướng Diệp Thu chạy tới, mà sau lưng Diệp Thu Trương Dững đã nắm cái kia ống nước hung hãn hướng Diệp Thu sau lưng đập tới.

Nhưng là, ở còn không có đập phải Diệp Thu sau lưng, cái kia ống nước rơi vào Diệp Thu trên tay, Trương Dững có chút không dám tin tưởng, tại hắn muốn đem cái kia ống nước rút ra lúc trở về, đã rơi vào Diệp Thu trên tay, Diệp Thu một cước đem Trương Dững đá ngã xuống đất sau, thấy trước mặt Lý Quân hướng hắn đập tới, Diệp Thu nắm cái kia ống nước hướng đối phương tay đập tới.

Trực tiếp đập phải đối phương trên ngón tay, cái loại này tay đứt ruột xót thê thảm làm cho Lý Quân đau đến hét thảm lên, cái kia ống nước cũng rơi trên mặt đất.

Một mực ở xem náo nhiệt Tiêu ca ngược lại kỳ quái, trước mắt này cái nam sinh trẻ tuổi không phải là cái đó ba bên trong nổi danh phế vật sao? Thế nào thoáng cái có thể đánh như vậy?

"Hai người các người phế vật, còn nói hắn là phế vật?"

Tiêu ca nói.

Lý Quân cùng Trương Dững nằm trên đất nhưng là chưa thức dậy, Tiêu ca tự mình cầm lên cái kia ống nước cùng Diệp Thu động thủ.

Tiêu ca đi theo Thái ca lăn lộn nhiều năm như vậy, cũng đánh thời gian rất lâu, cho nên, hắn đánh nhau nếu so với Trương Dững hai người lợi hại hơn nhiều.

Hắn nắm cái kia ống nước trực tiếp hướng Diệp Thu xông lại, sau đó hướng Diệp Thu trên người hung hãn đập tới, Diệp Thu trong tay cái kia ống nước rất dễ dàng liền ngăn trở Tiêu ca cái kia ống nước, sau đó ở Tiêu ca kinh ngạc một chút thời điểm, một cước đá trúng ngực đối phương.

Tiêu ca cả người bay ra năm sáu thước bên ngoài, nằm trên đất, nghĩ (muốn) muốn đứng lên thời điểm, cảm giác sau lưng đau đến để cho hắn không lên nổi!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Ác Ma

Diệp Thu biết, lấy trước kia cái Diệp Thu sở dĩ trở nên oắt con vô dụng, tự ti, hèn yếu, nhát gan, thật ra thì, cũng không phải một ngày liền tạo thành, mà là, thường thường bị người khi dễ, thường thường bị người đánh, hắn tính cách mới chậm rãi biến thành như vậy.

Bây giờ thấy Tiêu ca cùng Lý Quân hai người như vậy, là hắn biết, lấy trước kia cái Diệp Thu rốt cuộc là như thế nào bị người khi dễ?

Tiêu ca nằm trên đất, nhưng là, hắn ánh mắt hay lại là lộ ra rất phách lối.

Diệp Thu nắm cái kia ống nước đi thẳng tới trước mặt hắn, ở Tiêu ca cùng Lý Quân hai người nhìn dưới tình huống, Diệp Thu trực tiếp hướng đối phương bấp chân hung hãn đập xuống.

"Xoạt xoạt!"

Tiêu ca bấp chân trực tiếp sò sò đất bị Diệp Thu cho gõ nát.

Vừa mới bắt đầu, Tiêu ca hay là không dám tin tưởng, nhưng là, loại đau này cảm giác truyền khắp toàn thân hắn thời điểm, hắn mới thật sự cảm nhận được!

Đau!

Phi thường đau!

Tiêu ca thấy Diệp Thu tựa hồ còn không có định chỉ đi xuống, cầm lên cái kia ống nước, hướng hắn ngoài ra một cái bấp chân vừa tàn nhẫn đất đập xuống.

Giống vậy phát ra 'Xoạt xoạt' một tiếng, Tiêu ca ngoài ra cái điều bấp chân, giống vậy bị sò sò đất gõ nát, hắn trực tiếp bị đau ngất đi.

Lý Quân cùng Trương Dững thấy như vậy một màn thời điểm, bọn họ biết, trước mắt cái này Diệp Thu, đã không phải là trước cái đó Diệp Thu, hai người nghĩ (muốn) muốn chạy trốn thời điểm, Diệp Thu là là quá khứ một cước đưa bọn họ hung hăng đạp té xuống đất.

"Lá, Diệp Thu, thả, bỏ qua cho chúng ta đi, chúng ta lần sau không dám!"

Lý Quân cầu xin tha thứ.

Cho tới nay, hắn đều cho là mình rất phách lối, chính là bởi vì hắn và bên ngoài xã hội còn đồ cấu kết với nguyên nhân, không nghĩ tới, buổi sáng bị Diệp Thu dạy dỗ một trận sau, còn không biết sống chết, bây giờ lại muốn khi dễ trở lại.

Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu, căn bản không phải nguyên lai cái đó Diệp Thu.

"Hừ! Không phải là một mực rất phách lối sao?"

Diệp Thu hỏi.

Hắn cầm lên cái kia ống nước trực tiếp hướng Lý Quân trên bả vai đập tới, Lý Quân tránh khỏi, trên bả vai xương trực tiếp bị đập bên trong, giống vậy phát ra xoạt xoạt thanh âm.

Cái loại này cảm giác đau đớn lần nữa đề cho Lý Quân đau đến kêu thảm lên.

Trương Dững thấy như vậy một màn thời điểm, trực tiếp giả ngất đi.

Nhưng là, Diệp Thu đi tới trước mặt hắn, dùng cái kia ống nước hung hắn hướng hắn hai cái bấp đùi đập tới, không có quá nhiều lâu, Trương Dững là đau đến tỉnh lại.

Hiện tại hắn biết rõ mình hai cái bấp đùi, trực tiếp bị Diệp Thu cho đập gãy!

Nguyên cho là bọn họ rất phách lối, rất không muốn sống, rất tàn nhẫn, không nghĩ tới, trước mắt cái này Diệp Thu trở nên càng tàn nhẫn tàn bạo.

"Lá, Diệp Thu, bỏ qua cho chúng ta đi, chúng ta không dám tiếp tục!"

Hai người bắt đầu từ trong lòng sợ hãi Diệp Thu, nguyên lai một mực vẫn là đem hắn trở thành cái đó oắt con vô dụng Diệp Thu, bây giờ đã kinh biến đến mức hoàn toàn bất đồng.

Diệp Thu nhưng là ngồi chồm hồm xuống, nhìn hắn cười cười.

Ở Trương Dững không biết Diệp Thu muốn làm gì thời điểm, Diệp Thu lấy tay thả vào Trương Dững trên hai đùi, rất nhanh, cái kia hai cái cắt ra xương đùi đầu lại bác tiếp tục trở lại, Trương Dững không có lại cảm giác về này cảm giác đau thời điểm, Diệp Thu cầm lên cái kia ống nước chọt lại đi trên đùi hắn đập xuống.

Trương Dững lần nữa cảm nhận được loại đau này cảm giác!

Cái loại này thấu xương như thế cảm giác đau truyền khắp đến toàn thân hắn, để cho hắn có loại chân chính đau đến đã hôn mê cảm giác.

Nhưng là, Diệp Thu cũng không có bỏ qua cho hắn, giống như coi hắn là thành một cái người máy như thế, đem người máy linh kiện hủy đi, lại lần nữa gắn trở lại.

Tới tới lui lui nhiều lần, Trương Dững cũng cho là mình chết qua rất nhiều lần. Nhưng là, mỗi lần hắn phát hiện mình toàn thân không có loại đau này cảm giác sau, Diệp Thu lại lần nữa hướng hắn bấp đùi cùng hai tay hung hắn đập xuống.

Qua lại nhiều lần, Diệp Thu trong mắt hắn, đã không còn là cái đó oắt con vô dụng, mà là một cái Ác Ma.

Một bên nhìn Lý Quân cảm giác trên bả vai vẫn còn đau vô cùng đau, mặc dù không có đã hôn mê, nhưng là, hần cảm giác mình bả vai xương bị Diệp Thu dùng ống nước cho gõ bẻ.

Cho nên, khi hần thấy Diệp Thu đang hành hạ Trương Dũng thời điểm,

Hần là sợ không nói ra lời.

Làm Diệp Thu nhìn về phía hần thời điểm, Lý Quân không ngừng cầu xin tha thứ nói "Lá, Diệp Thu, người bỏ qua cho ta đi, ta cũng không dám... nữa."

"Vốn là các người đem tiền kia bồi thường cho ta coi như, không nghĩ tới, lại dám tìm người qua tới trả thù ta, xem ra không cho các người lưu một chút trí nhớ, nhất định là không biết."

Lý Quân giống như Trương Dũng, giống vậy bị Diệp Thu dùng ống nước hung hãn đập gãy xương, sau đó lại giúp hần chữa khỏi, sau đó muốn đập gãy, cái loại này đau đến không muốn sống cảm giác, để cho Lý Quân cả đời đều nhớ vô cùng rõ ràng.

Ở một lần cuối cùng, Diệp Thu cho hần chữa khỏi sau, nói "Các người đứng lên."

Trương Dũng cùng Lý Quân căn bản không có phản kháng, trực tiếp từ dưới đất đứng lên, bọn họ rất kinh ngạc, phát hiện mình toàn thân thật một chút việc cũng không có.

Bọn họ biết, nếu như mới vừa rồi những thứ kia đều không phải là ảo giác, như vậy thì là trước mắt cái này Diệp Thu, thật rất có thể là một con ma quỷ, nếu không, làm sao có thể sẽ để cho bọn họ một hồi có chuyện, một hồi không việc gì đây?

"Kéo ngăm (cưa) đi tiểu đem hần đánh thức!"

Diệp Thu nói.

Lý Quân cùng Trương Dũng căn bản không có nói nhiều, kéo ra giây khóa kéo, trực tiếp hướng Tiêu ca trên mặt đi đá, vừa mới Tiêu ca đau đến ngất đi, ở Lý Quân cùng Trương Dũng hai người hướng hần đi đá, tỉnh lại thời điểm, vừa mới bắt đầu, còn tưởng rằng là trời mưa, nhưng là, khi nhìn đến hai người hướng hần đi đá thời điểm, Tiêu ca nhất thời minh bạch cái gì.

"Người, các người, chết chắc!"

Bây giờ Lý Quân cùng Trương Dũng càng thêm sợ hãi Diệp Thu, cho nên, Diệp Thu không có để cho bọn họ dừng lại thời điểm, hai người căn bản không dám ngừng.

"Các người đem hần tứ chi đập cho ta đoạn!"

Diệp Thu nói.

Lý Quân cùng Trương Dũng nhưng là đứng ở nơi đó, Diệp Thu nói "Có muốn hay không giống hơn nữa mới vừa rồi như vậy?"

Lý Quân cùng Trương Dũng bị dọa sợ đến toàn thân phát run, bọn họ đem ra ống nước, hung hãn hướng Tiêu ca hai tay cùng tay chân hung hãn đập tới, Tiêu ca hai tay cùng tay chân bị đập cán ở phía sau, trực tiếp đau đến ngất đi.

Ở Diệp Thu ngồi chồm hồm xuống, rõ ràng Ca, chữa khỏi hai tay cùng hai chân sau, Diệp Thu lại để cho hai người hung hãn đem Tiêu ca tay chân cho đập gãy.

Tiêu ca là tỉnh lại, dùng tay chỉ Lý Quân cùng Trương Dũng không nói ra lời tới.

Tới tới lui lui, hành hạ rất nhiều lần Tiêu ca, để cho Tiêu ca có loại chết đi sống lại cảm giác, cuối cùng trừ bả vai hần nơi đó bên ngoài, những địa phương khác, Diệp Thu cũng cho hần chữa khỏi.

Lúc này, Trương Dũng, Lý Quân, Tiêu ca, ba người mới biết, Diệp Thu không là bọn hần tưởng tượng đơn giản như vậy.

"Đem kia bốn trăm nguyên cho ta."

Diệp Thu nói.

Trương Dũng cùng Lý Quân vội vàng đem trên người mình tiền lấy ra, nhưng là, cộng lại cũng không đủ hai trăm nguyên. Còn lại những thứ kia, là Tiêu ca lấy ra, trước cho mượn Trương Dũng hai người.

"Có thời gian dẫn ta đi gặp các lão đại của người, bây giờ các người có thể rút đi!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Lý Quân cùng Trương Dũng vội vàng trợ giúp Tiêu ca rời đi, nhìn liền cũng không dám nhìn lâu Diệp Thu liếc mắt.

Diệp Thu cười chính mình xe đạp, hướng cháo bột tiệm phượng hướng đi qua, Trương Dũng cùng Lý Quân mới dừng lại, thấy một bên sắc mặt tái nhợt Tiêu ca, hỏi "Tiêu ca, người không sao chứ?"

"Con mẹ nó, không việc gì? Nhanh lên một chút đưa ta đi bệnh viện, bả vai ta bên trên xương cụt ra."

Tiêu ca đau muốn chết nói.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Làm tư tưởng công việc

Diệp Thu giống như không việc gì như thể trở lại cháo bột tiệm nơi đó, bây giờ Trần Phương cùng Diệp Tuyết phát hiện Diệp Thu rất ít trở lại, đoán được hẳn nhất định là đến Lưu Linh Tú nhà.

Thấy hẳn lúc trở về, Diệp Tuyết hỏi "Người đang ở đây Lưu Linh Tú nhà ăn cơm?"

"Linh Tú cha mẹ rất nhiệt tình, nhất định phải ta ở cô ấy là ăn cơm."

Diệp Thu nói.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu cho Trần Phương cùng Diệp Tuyết cảm giác là, cái trắng có hay không bị heo cùng, hai người không biết, nhưng là, bây giờ heo thường thường đến cái trắng vườn rau quên trở lại.

Hai người cũng biết, cái đó Lưu Linh Tú quả thật nếu so với cần gì phải tiểu Thanh đẹp đề rất nhiều, hơn nữa, Lưu Linh Tú không cảm ba dưới tình huống, nhất định là một cái mùi phân mỹ nữ, Diệp Thu muốn cùng đối phương chung một chỗ, hai người khẳng định hiểu.

"Vậy người cuộc thi lần này như thế nào đây?"

Trần Phương hỏi.

"Mẹ, bảo đảm cho người cùng tỷ một cá kinh hi."

Diệp Thu nói.

Mặc dù Trần Phương cảm giác Diệp Thu cùng nguyên lai Diệp Thu có chút bất đồng, nhưng là, hẳn học tập tài nghệ là như thế nào, năng rất rõ.

Cho dù Diệp Thu cho nàng một cá kinh hi, kia kinh hi đại không bao nhiêu.

Diệp Thu ở cháo bột tiệm giúp bận đến tối mịt hơn mười giờ thời điểm, Diệp Tuyết để cho hẳn về sớm một chút nghỉ ngơi.

Diệp Thu nguyên lai còn nghĩ (muốn) tiếp tục ở đây hỗ trợ, nhưng là, Diệp Tuyết không để cho, Diệp Thu chỉ có thể trở về xưởng dệt tiểu khu trên lầu, hẳn lấy chính mình quần áo đi sau khi tắm, sau đó trở về phòng, tiếp tục ngồi xếp bằng ở trên chiếu tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết », hấp thu ánh trăng tinh hoa.

Do trăng sáng linh khí chuyển hóa làm chân khí, ở Diệp Thu kinh mạch giữa lưu động, sau đó tồn trữ ở đan điền, các loại (chờ) tới trình độ nhất định sau, hẳn tu luyện bắt đầu đột phá, do Lượng Biến rồi đến chất biến quá trình, Diệp Thu bắt đầu đột phá, hiện tại hẳn đã tiến vào Luyện Khí Kỳ tam trọng sơ kỳ tài nghệ.

Sáng ngày thứ hai hơn tám giờ, Diệp Thu mở hai mắt ra khi tỉnh dậy, phát hiện tệ hại, hôm nay không phải là Liên thi thời gian, đi trường học thời điểm khẳng định tới trễ.

Chẳng qua là, không biết Lưu Linh Tú còn ở hay không trong nhà chờ hẳn đi qua?

Diệp Thu vội vàng mặc quần áo tử tế, rửa ráy mặt mũi đến, đi tới cháo bột tiệm nơi đó, Diệp Tuyết phải cho hẳn làm điểm tâm thời điểm, Diệp Thu nói "Tỷ tỷ, ta tới trễ, không ăn điểm tâm."

Diệp Tuyết cùng Trần Phương cho tới bây giờ không có thấy Diệp Thu đi trường học lo lắng tới trễ, cười cười, hay là cho hẳn cảm hai cái trứng luộc

trong nước trà cho hân cầm đi trường học ăn.

Diệp Thu đem trứng luộc trong nước trà thả vào xe trên rổ, sau đó liêu mạng cười xe hướng Luru Linh Tú trong nhà đi qua.

Luru Linh Tú hơn sáu giờ liền tỉnh lại, nhưng là, vẫn không có thấy Diệp Thu tới, Luru Đại khánh muốn cười điện Xe đạp đưa nàng đi trường học thời điểm, Luru Linh Tú cự tuyệt, bởi vì nàng cảm thấy Diệp Thu nhất định sẽ tới.

Luru Linh Tú chỉ có thể ở trong nhà đọc sách.

Nàng cũng biết, bây giờ trở về trường học, cũng chỉ là tự học mà thôi.

Nàng ở đó chờ a chờ, một mực chờ đến nhanh chín giờ sáng thời điểm, rốt cuộc thấy Diệp Thu bóng người.

"Linh Tú, ngưng ngưng, ta ngủ quên."

"Không việc gì."

Luru Linh Tú nói.

Ở nàng cảm hảo chính mình sách vở, sau đó lên đến Diệp Thu xe đạp xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe hướng Giang Bắc ba bên trong cười qua đi.

Nửa giờ sau, đi tới cửa trường học, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú từ trên xe bước xuống, cửa bảo vệ trường thấy hai người trẻ như vậy tới, nói "Các người kia ban? Tới trễ thời gian dài như vậy? Tới ghi danh!"

"Chúng ta lớp mười hai, bây giờ tự do trên dưới giờ học."

Diệp Thu nói.

Vị kia bảo vệ trường nghe nói là học sinh lớp mười hai thời điểm, mới không để ý đến.

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đi tới giáo học lầu xuống, đem xe để tốt sau, vội vàng hướng phòng học đi lên.

Đi tới phòng học cửa sau, chuẩn bị đi vào thời điểm, Diệp Thu thấy trên bục giảng chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên đang ở kia ngồi. Lớp học những bạn học khác cũng đi lên lớp tự học, cũng chỉ có Diệp Thu cùng Luru Linh Tú chưa có tới.

Bây giờ hơn chín giờ mới khi đi tới sau khi, Lý Mạc Liên cùng bạn cùng lớp cũng chú ý tới.

Lý Mạc Liên không có nhìn lâu Diệp Thu liếc mắt,

Là bởi vì Diệp Thu cái này soa đẳng sinh, nàng căn bản không có nhìn ở trong mắt, hoặc có lẽ là ở nàng lớp này chủ nhiệm trong mắt, Diệp Thu cái này soa đẳng sinh không có một chút địa vị.

Nhưng là, Luru Linh Tú thì bất đồng.

Luru Linh Tú thành tích là toàn bộ cấp trước vài tên, phi thường có hi vọng thi đậu rất tốt trọng điểm đại học, cho nên, bây giờ thấy hai người chung một chỗ thời điểm, Lý Mạc Liên biết rõ mình phải cho Luru Linh Tú làm tư tưởng công việc mới được, không nên để cho nàng bị Diệp Thu ảnh hưởng, ảnh hưởng đến nàng bây giờ học tập, ảnh hưởng đến nàng hai tháng sau thi vào trường cao đẳng.

Luru Linh Tú có chút nhút nhát đất đi vào, trở lại chính mình chỗ ngồi thời điểm, hay là trở về đầu nhìn Diệp Thu liếc mắt.

Diệp Thu cũng trở về hân chỗ ngồi, cũng chính là Tô tự nhiên bên cạnh ngồi xuống.

Tô tự nhiên thấy hai người này, mấy ngày gần đây đều là cùng rời đi, cùng đi thời điểm, trong lòng tự nhiên là có nhiều chút mất hứng.

Nhưng là, bây giờ thấy hai người bộ dáng, nhưng trong lòng thì cười thầm, chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên nhất định sẽ tìm hai người phiền toái.

Không nghĩ tới, Tô tự nhiên không có đoán sai, Lý Mạc Liên nhìn Luru Linh Tú nói "Luru Linh Tú, người theo ta đi ra ngoài một chút."

Luru Linh Tú thả ra trong tay bài thi, sau đó hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài.

Diệp Thu ngồi ở chỗ đó, xuất ra quyển kia thật dày Tu Tiên nhìn, Tô tự nhiên chính là thỉnh thoảng quan sát hân, muốn nhìn một chút Diệp Thu trên mặt có thay đổi gì.

Nhưng là, Diệp Thu biểu tình cũng không có bao nhiêu biến hóa.

"Này, Luru Linh Tú bị chủ nhiệm lớp kêu lên đi, người không lo lắng sao?"

Tô tự nhiên lúc nói chuyện, Diệp Thu nhưng là không trả lời, thậm chí không có nhiều liếc nhìn nàng một cái, phảng phất trong mắt hân cũng chưa có

người này như thế.

Trên thực tế, bây giờ Diệp Thu mỗi lần thấy Tô tự nhiên thời điểm, hồi tưởng lại ở thiên đình cùng Tô tự nhiên chung một chỗ thời điểm, trong lòng của hắn vẫn có một cỗ tâm tình chập chờn.

Nhưng là, hắn cũng không có biểu hiện ra, cho nên, Tô tự nhiên không biết mà thôi.

Tô tự nhiên chỉ biết là, Diệp Thu căn bản không có để ý tới nàng, chờ đợi nàng thái độ, trước sau đó phát sinh lớn vô cùng thay đổi. Hoặc có lẽ là, nguyên lai cái đó Diệp Thu đối với (đúng) Tô tự nhiên yêu, bây giờ hiện tại ở nơi này Diệp Thu đã đem những thứ kia yêu, cũng chuyển tới Lưu Linh Tú trên người.

Tô tự nhiên chính là có loại cảm giác đó, nàng cảm giác loại này lớn như vậy chênh lệch cảm giác, để cho nàng phi thường khó chịu.

Tô tự nhiên thỉnh thoảng nói chuyện với Diệp Thu, Diệp Thu cũng không để ý đến, hắn chẳng qua là ở đó nhìn chính mình quyền kia mà thôi. Chờ đến Lưu Linh Tú lại lúc trở về, trên mặt tựa hồ có hơi đỏ, một mực cúi đầu, khả năng vừa mới ở phòng làm việc bị Lý Mạc Liên hung hãn dạy dỗ một trận.

Bất quá, Lưu Linh Tú hay lại là nhìn Diệp Thu liếc mắt, cho Diệp Thu một cái ngọt ngào mỉm cười.

Thấy như vậy một màn thời điểm, Tô tự nhiên trong lòng càng là có loại cảm giác không thoải mái thấy.

Mười một giờ trưa nhiều sau khi tan lớp, Diệp Thu cùng Lý thâm, chu chí minh, rời đi phòng học sau, Lưu Linh Tú đuổi theo ra tới.

Xuống đến giáo học lầu nơi đó thời điểm, Lưu Linh Tú nhìn nói với Diệp Thu "Buổi sáng thời điểm, chủ nhiệm lớp gọi ta đến phòng làm việc, cùng ta nói rất nhiều rất nhiều, nàng để cho ta không nên cùng người đi chung với nhau, nàng nói người căn bản không xứng với ta, nàng còn nói cùng với ta sẽ ảnh hưởng ta thi vào trường cao đẳng."

Nghe được Lưu Linh Tú nói như vậy, Diệp Thu nhưng là không nói gì.

"Nhưng là, ta không có nghe nàng nói, ta chỉ muốn cùng với người." Lưu Linh Tú ngọt ngào cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Lý Thiên Thiên tìm tới cửa

Lưu Linh Tú cùng Diệp Thu vừa nói vừa cười hướng cửa trường học đi ra ngoài thời điểm, ở sau lưng Tô tự nhiên dĩ nhiên là thấy như vậy một màn.

Không biết tại sao, thấy như vậy một màn thời điểm, trong lòng nàng lại có một loại muốn nổi giận cảm giác, bởi vì nàng phát hiện mình thật bị Diệp Thu cho xem nhẹ.

Ra đến phía ngoài cửa trường mặt, Tô tự nhiên lên tới Tô quân gia mở kia chiếc Mercedes trên xe nhỏ, thấy Lưu Linh Tú lên tới Diệp Thu kia chiếc xe đạp xe sau trên kệ, sau đó trực tiếp ôm lấy Diệp Thu hông.

Một màn này, Tô tự nhiên đã thấy rất nhiều lần, tựa hồ cũng thói quen.

Bất quá, bây giờ để cho nàng không nghĩ tới là, trước mặt đột nhiên có một chiếc màu đỏ Giáp Xác Trùng xe nhỏ lái tới, ngừng ở Diệp Thu bên cạnh.

Lý Thiên Thiên sớm đã hoàn toàn khôi phục, nàng cũng đã trở về Kim Lăng học đại học giờ học. Bất quá, nghĩ đến tình huống mình, nàng luôn muốn thấy Diệp Thu, nhưng là vẫn luôn không nhìn thấy Diệp Thu bóng người.

Diệp Thu cùng nàng nói qua, nếu như muốn tìm hắn chữa bệnh, mình tới Giang Bắc ba bên trong tìm nàng.

Vừa vặn hôm nay là thứ bảy, Lý Thiên Thiên cũng liền mở nàng chiếc này thay đi bộ xe màu đỏ Giáp Xác Trùng tới, đi tới nơi này bên không bao lâu, hết nhìn đông tới nhìn tây thời điểm, liền thấy Diệp Thu chiếc kia hết sức rõ ràng quen cũ xe đạp.

Để cho nàng không nghĩ tới là, Diệp Thu cười kia chiếc xe đạp, sau lưng lại còn mang một cái tóc dài phát phới mỹ nữ.

"Diệp Thu."

Lý Thiên Thiên quay kiếng xe xuống hồ.

Diệp Thu dừng lại, thấy trên xe vị mỹ nữ kia thời điểm, đã nhận ra là vị kia Phó thị trưởng thiên kim Lý Thiên Thiên.

"Là người a, chuyện gì sao?"

Diệp Thu tựa hồ quên đối phương đến tìm hấn có chuyện gì.

Lý Thiên Thiên sau khi nghe, trong lòng có chút tức giận. Nhưng là, nghĩ đến đã biết cái mạng đều là Diệp Thu cứu trở về, cái này lại coi như cái gì không?

"Vị này là?"

Lý Thiên Thiên ánh mắt chú ý tới Diệp Thu xe đạp xe sau trên kệ ôm lấy Diệp Thu Luru Linh Tú, thấy đối với (đúng) mới vừa mặc mặc dù rất phổ thông, nhưng là, cả người làm cho người ta cảm giác rất thanh thuần, hơn nữa đáng đáp vừa đẹp, không trách Diệp Thu sẽ là chờ nàng.

"Ta bạn cùng lớp Luru Linh Tú."

Diệp Thu nói.

Luru Linh Tú ánh mắt cũng là kỳ quái nhìn trong xe nhỏ cái đó Lý Thiên Thiên, nàng phát hiện đối phương đáng đáp rất đẹp, chẳng qua là, không biết cùng Diệp Thu là quan hệ như thế nào.

"Nàng trước là ta cứu lại."

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú nói.

Luru Linh Tú đã minh bạch, nguyên lai Diệp Thu không chỉ cho nàng đã chữa bệnh, thậm chí, trả lại cho vị đại mỹ nữ này đã chữa bệnh. Chẳng qua là, không biết hiện tại tại vị này vị đại mỹ nữ này đến tìm Diệp Thu có chuyện gì đây?

Trên thực tế, cô gái ở phương diện này là phi thường nhạy cảm, giống vậy phương diện này giác quan thứ sáu cùng cảm giác nguy cơ, nàng là vô cùng mãnh liệt.

Diệp Thu đối với (đúng) Tô tự nhiên không có ý gì, Luru Linh Tú cảm thụ được đi ra. Nhưng là, mặt đối trước mặt vị mỹ nữ này, Luru Linh Tú nhưng là có loại không nói ra cảm giác nguy cơ.

Chỉ là từ đối phương đáng ngoài, khí chất, còn có mặc trang phục phương diện mà nói, Luru Linh Tú phát hiện đối phương muốn so với chính mình cũng còn khá.

"Xin chào, ta gọi là Lý Thiên Thiên."

Lý Thiên Thiên từ trên xe bước xuống sau, nhìn về phía Luru Linh Tú nói.

"Ta gọi là Luru Linh Tú, là Diệp Thu bằng hữu."

Luru Linh Tú nói.

Bây giờ hai người coi như là đơn giản nhận biết, Lý Thiên Thiên còn muốn để cho Diệp Thu trị bệnh cho nàng.

Dù sao, phương diện kia đối với nàng mà nói, thật sự là quá trọng yếu, đó là nàng sinh mạng thứ hai, bây giờ nàng cũng không dám ở nữ sinh nhà trọ tạm, dĩ nhiên là sợ hãi bị những nữ sinh khác phát hiện cô ấy là trong nhỏ đi.

"Lý Thiên Thiên, ta bây giờ còn muốn Linh Tú trở về đi ăn cơm, người chờ ta ở đây đi."

Diệp Thu trực tiếp nói.

Lý Thiên Thiên không nghĩ tới, Diệp Thu tựa hồ không có thả nàng ở trong mắt, lại muốn đem Luru Linh Tú trước đưa trở về ăn cơm, đến lúc đó lại tìm nàng.

Xem ra, cái này Luru Linh Tú nếu so với nàng trọng yếu nhiều lắm.

Ở phía sau chiếc kia màu trắng Mercedes-Benz trên xe nhỏ Tô tự nhiên vẫn nhìn một màn này, vừa mới bắt đầu, nàng còn kỳ quái chiếc kia màu đỏ Giáp Xác Trùng bên trên người điều khiển là ai ?

Khi thấy Lý Thiên Thiên từ trên xe bước xuống thời điểm,

Nàng vẫn là rất kinh ngạc, bởi vì này vị Phó thị trưởng thiên kim, nàng là nhận biết, chẳng qua là cũng không quen thuộc tất, hơn nữa, bình thường không

có trao đổi.

Nàng rất kỳ quái vị này Phó thị trưởng thiên kim lại nhận biết Diệp Thu, hay hoặc là nói Diệp Thu lại nhận biết vị này Phó thị trưởng thiên kim?

Này là lúc nào chuyện?

Càng làm cho nàng không nghĩ tới là, Lý Thiên Thiên từ trên xe bước xuống, một mực nói chuyện với Diệp Thu, Diệp Thu chính là lộ ra không nhận được đáng về.

"Đại tiểu thư, có thể đi không?"

Ghế lái vị kia Tô quản gia nói.

"Từ từ từ chiếc kia màu đỏ Giáp Xác Trùng bên người lái qua."

Tô tự nhiên nói.

Tô quản gia hướng Lý Thiên Thiên bên cạnh chiếc kia màu đỏ Giáp Xác Trùng lái qua, Tô tự nhiên ở trên xe, thấy Lý Thiên Thiên cùng Diệp Thu ở đó trao đổi, phát hiện hai người này đúng là nhận biết.

Chờ đến Tô quản gia lái xe sau khi rời đi, Tô tự nhiên càng hiểu kỳ hơn, nguyên lai cái đó tự ti, hèn yếu, nhát gan Diệp Thu, làm sao có thể sẽ nhận biết Phó thị trưởng thiên kim đây?

Tô tự nhiên không nghĩ ra, nhưng là, nàng đối với (đúng) Diệp Thu tựa hồ càng hiểu kỳ hơn rất nhiều.

"Diệp Thu, nếu như vị này Lý tiểu thư có chuyện tìm người, chính ta ngồi xe buýt trở về được."

Lưu Linh Tú nói.

Đương nhiên, nàng ngoài mặt là nói như vậy, trên thực tế, tâm lý lộ ra lại có chút bất đồng. Nếu như Diệp Thu thật làm như vậy, nói rõ không coi trọng nàng.

Nhưng là, Diệp Thu nói "Trước bất kể nàng, ta trước đưa người trở về. "

"Người!" Tô tự nhiên nghe được câu này, thiếu chút nữa khí yếu mệnh.

Nghĩ đến chính mình đáng đáp cũng không so với Lưu Linh Tú kém, hơn nữa còn là Phó thị trưởng thiên kim, bình thường ở bên trong đại học, bao nhiêu nam sinh lấy lòng nàng, theo đuổi nàng.

Không nghĩ tới, Diệp Thu căn bản là không có để ý tới.

Diệp Thu không có nói nhiều, để cho Lý Thiên Thiên hoặc là tại bực này hấn, hoặc là chờ hấn có thời gian tới nữa tìm nàng.

Lý Thiên Thiên biết, chính mình chỉ có thể chờ ở đây.

Nhìn Diệp Thu cười chiếc kia cũ xe đạp chờ Lưu Linh Tú sau khi rời đi, không biết, tại sao nàng lại cảm giác mình có chút hâm mộ Lưu Linh Tú.

"Diệp Thu, tại sao mới vừa rồi trước không đi giúp nàng?"

"Đương nhiên là người ăn cơm trọng yếu nhiều lắm."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú trong lòng có chút cao hứng, nhưng là, nghĩ đến Lý Thiên Thiên đáng ngoài cùng nàng vừa mới nhìn thấy, Lưu Linh Tú trong lòng vẫn có loại không nói ra cảm giác nguy cơ.

Diệp Thu cười xe đưa Lưu Linh Tú trở lại cửa nhà nàng, Lưu Linh Tú cha mẹ kêu hấn lưu xuống dùng cơm thời điểm, Diệp Thu cũng không có lưu lại nữa.

Dù sao, mỗi ngày đều ở Lưu Linh Tú nhà ăn cơm, hấn cũng cảm thấy ngược ngùng.

Hơn nữa, hấn cũng thật không thể để cho Lý Thiên Thiên ở đó các loại (chờ) thời gian quá dài.

Cho dù là như vậy, Diệp Thu lại trở lại Giang Bắc ba bên trong cửa trường học thời điểm, qua lại đã qua hơn một tiếng.

Lý Thiên Thiên còn ở trên xe chờ hấn.

Thấy hấn cười xe lúc trở về, hỏi "Thế nào thời gian dài như vậy?"

"Linh Tú nhà rất xa, bây giờ đã coi như là rất nhanh."

Bởi vì Diệp Thu còn không có ăn cơm trưa, hẳn chuẩn bị ở trường học bên cạnh tiệm bán thức ăn nhanh ăn một phần khoai xan là được, nhìn về phía Lý Thiên Thiên hỏi "Ngươi còn không có ăn cơm trưa chứ ?"

Lý Thiên Thiên lắc đầu một cái, biểu thị chính mình còn không có ăn, còn tưởng rằng Diệp Thu muốn xin nàng đi ăn xong ăn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 48: Người sờ đi

Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên đến nhà kia tiệm bán thức ăn nhanh bên trong, chuẩn bị xào hai cái thức ăn ăn thời điểm, Lý Thiên Thiên trong lòng chính là lăm lăm, cảm thấy nơi này quá bẩn.

Còn nữa, nàng dài lớn như vậy tới nay, cũng không có ở trong môi trường này ăn cơm.

Nhưng là, Diệp Thu không có nói gì, nàng khẳng định không thể nói cái gì.

Diệp Thu điểm một cái thịt, một cái cải xanh, một cái canh, cộng lại ba mươi đồng tiền.

Đối với (đúng) ở hiện tại hẳn mà nói, kia đã rất tiêu phí tiền.

Ở đó một tiệm bán thức ăn nhanh ông chủ bắt đầu thức ăn xào thời điểm, đây Diệp Thu bên cạnh Lý Thiên Thiên nhỏ giọng nói "Diệp Thu, nơi này vệ sinh nhìn không sạch sẽ, không bằng đến những địa phương khác ăn đi, ta mời ngươi ăn."

"Không cần."

Diệp Thu nói.

Lý Thiên Thiên trong lòng cái đó khí a, dù sao, nàng loại này Đại tiểu thư, đến cấp thấp nhất nơi, đó cũng là ở công phu thật cái loại địa phương đó ăn cơm.

Lý Thiên Thiên không biết nói cái gì, bây giờ muốn cầu cạnh Diệp Thu, nàng chỉ có thể ngồi ở một bên.

Ở đó vị tiệm bán thức ăn nhanh lão bá kia cái đó thịt nạc xào mộc nhĩ, rau xanh xào cải trắng, còn có một cái trứng gà canh làm xong sau, một đại chén cơm, lão bán nướng cũng bùng tới, Diệp Thu nói "Ăn a."

Lý Thiên Thiên cầm lên duy nhất đũa, từ chính mình bên trong bọc nhỏ xuất ra khăn giấy, lau lại lau, mới kẹp điểm cải trắng ăn, phát hiện mùi vị quá phổ thông, không mặn không nhạt, cảm giác dầu lại thả nhiều.

Nhưng là, nàng phát hiện Diệp Thu tựa hồ ăn nồng nhiệt.

Diệp Thu ăn xong kia tô sau khi ăn xong, uống nửa bát canh, Lý Thiên Thiên chẳng qua là ăn một chút cơm.

Lý Thiên Thiên ăn không trôi, Diệp Thu lại ăn nhiều nửa bát, ăn no sau, Diệp Thu xuất ra 30 nguyên tính tiền, sau đó cùng Lý Thiên Thiên từ bên trong đi ra.

"Đến đâu trị bệnh cho ngươi?"

Diệp Thu nói.

"Làm, dĩ nhiên không phải ở đây."

Lý Thiên Thiên có chút xấu hổ nói.

Diệp Thu đẩy cái kia chiếc xe đạp thả vào tiệm sửa chữa cửa hàng lão bá nơi đó sau, sau đó lên đến Lý Thiên Thiên trên xe, nói "Vậy ngươi đi tìm một

địa phương an tĩnh đi."

Lý Thiên Thiên lái xe rời đi nơi này, sau đó dọc theo bờ Trường Giang mở ra, một mực mở rất xa, phát hiện bờ Trường Giang cũng không có người nào thời điểm, nàng mới dừng xe lại.

"Ở đâu chữa?"

Lý Thiên Thiên hỏi.

Chẳng qua là, bây giờ nàng càng lộ ra xấu hổ, nhưng là, thấy Diệp Thu nghiêm trang đáng vẻ, căn bản không giống như là đùa thời điểm, Lý Thiên Thiên mới không có khấn trương như vậy.

"Đến chỗ ngồi phía sau xe."

Lý Thiên Thiên chiếc này màu đỏ Giáp Xác Trùng thật sự là quá nhỏ, đáng đáp cao hơn một chút nữa, căn bản cũng không thích hợp ngồi.

Bây giờ Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên từ trên xe bước xuống, sau đó đến chỗ ngồi phía sau xe nơi đó ngồi xuống, Lý Thiên Thiên đem hai bên rèm vải cửa sổ cũng buông xuống, sau đó cỡi ra chính mình áo.

Vốn là Lý Thiên Thiên còn có chút không buông ra, nhưng là, nghĩ đến chính mình trước cho Diệp Thu chữa bệnh, đây còn không phải là cái gì cũng nhìn sang.

Cho nên, bây giờ ngược lại buông ra một chút, đem chính mình bra cỡi ra, bỏ qua một bên sau, nói "Có thể, người sờ đi."

Bây giờ Diệp Thu nhìn sang, phát hiện cô ấy là trong cùng những thứ kia trắng trẻo không sai biệt lắm, quả thật nhỏ rất nhiều.

Hắn cũng không biết Lý Thiên Thiên có phải hay không lần đó hôn mê sau mới nhỏ đi, vẫn là như vậy?

Thấy Diệp Thu ánh mắt nhìn tới, Lý Thiên Thiên có vẻ hơi xấu hổ, không dám mở hai mắt ra.

Diệp Thu chính là nói "Những nam nhân kia cũng so với người này đại."

Lý Thiên Thiên Tự Nhiên biết Diệp Thu nói là cái gì, cũng liền nói "Vậy người nhanh lên một chút chữa cho ta đi, ta hiện tại cũng không dám ở nhà trọ tắm"

Nàng bên trong nhà trọ, toàn bộ đều lớn hơn nàng, nhỏ nhất đó cũng là B thêm trở lên, mà nàng bây giờ chỉ có A giảm, có thể tưởng tượng được, chênh lệch bao lớn.

Chờ đến Lý Thiên Thiên cảm giác nơi đó có Cổ lạnh leo thời điểm, phát hiện Diệp Thu đã đem tay rút về đi, mà lại nói đạo "Một chút cảm giác cũng không có."

"Người!"

Lý Thiên Thiên khí yếu mệnh, nhưng là, nàng biết Diệp Thu nói không tệ.

"Đã chữa xong, lần này cứ như vậy, chờ người có thời gian lại tới tìm ta."

"Kia khi nào thì bắt đầu có hiệu quả?"

"Lần này bắt đầu liền có hiệu quả."

Lý Thiên Thiên vẫn còn có chút không thể tin được, nhưng là, nàng cảm giác tựa hồ thật có loại bành trướng cảm giác. Ở nàng mặc tốt bra sau, sau đó nhìn nói với Diệp Thu "Cái này là chúng ta bí mật, ai cũng không cần nói cho ai!"

"Ta còn lười nói đi ra ngoài."

Diệp Thu nói.

Bây giờ Diệp Thu ngồi ở chỗ ngồi phía sau xe, Lý Thiên Thiên trở lại ghé lái nơi đó, sau đó lái xe hướng Giang Bắc ba bên trong cửa trường học trở về.

Ở vừa mới trở lại cửa trường học thời điểm, Lý Thiên Thiên đem Diệp Thu để xuống.

Mà một màn này, vừa lúc bị từ bảo tiêu lái xe đưa tới Tô tự nhiên thấy.

Nàng không nghĩ tới, Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên thật rất quen thuộc, thậm chí, Diệp Thu lên tới Lý Thiên Thiên trên xe, không biết hai người mới vừa đến thì sao?

Lý Thiên Thiên nhìn Diệp Thu liếc mắt, cũng liền lái xe rời đi nơi này, hướng Kim Lăng đại học lái trở về.

Diệp Thu chính là đẩy cái kia chiếc xe đạp hướng Luru Linh Tú trong nhà đi qua.

Ở đi tới Luru Linh Tú nhà, Luru Linh Tú vừa vắn ngủ một buổi trưa thức tỉnh lại, thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, nàng đi đơn giản rửa mặt sau, lên tới Diệp Thu phía sau xe bên trên, Diệp Thu lại cười xe hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng về đi.

"Vừa mới vị kia Lý tiểu thư đây?"

"Nàng đã trở về."

"Nàng kia lần trước được (phải) bệnh gì?"

Luru Linh Tú rất kỳ quái hỏi.

"Ba hôn bảy vía thiếu một Hôn, hôn mê hơn hai tháng, thiếu chút nữa ngay cả mạng cũng không có."

Luru Linh Tú sau khi nghe phi thường kinh ngạc, bất quá, nàng hỏi "Cuối cùng người cứu trở về?"

Diệp Thu gật đầu một cái thời điểm, Luru Linh Tú cũng biết, Diệp Thu y thuật khả năng thật phi thường lợi hại, dĩ nhiên, về điểm này, nàng là từ Diệp Thu đem nàng bệnh chữa lành, để cho nàng có thể lần nữa nói chuyện nhìn ra được.

"Nàng kia nhà là không là rất có tiền?"

Luru Linh Tú suy nghĩ một chút, cuối cùng hỏi.

Bởi vì nàng cảm giác cái đó Lý Thiên Thiên cho nàng mang đến một loại cảm giác nguy cơ, cho nên, làm hết sức hiểu được đối phương tình huống. Nàng và Lý Thiên Thiên chưa quen thuộc, khẳng định không thể nào từ Lý Thiên Thiên nơi đó hỏi, chỉ có thể từ Diệp Thu nơi này hỏi.

"Hắn là đi, phụ thân nàng là Kim Lăng Phó thị trưởng, nhà nàng ở Rose Garden tiểu khu có độc lập biệt thự."

Diệp Thu chỉ có thể nói đơn giản câu này Lý Thiên Thiên tình huống, Luru Linh Tú cũng chưa có hỏi nhiều nữa, bởi vì nàng đã minh bạch, mình và cái đó Lý Thiên Thiên căn bản cũng không phải là một thế giới.

Về phần Diệp Thu là thế nào nghĩ, Luru Linh Tú còn không biết, nhưng là, nàng biết, vô luận là cái gì, cái đó Lý Thiên Thiên tựa hồ cũng so với nàng ưu tú rất nhiều.

Diệp Thu cười xe trở lại Giang Bắc ba bên trong cửa trường học, sau đó đẩy xe hướng bên trong đi vào, Trương Dũng cùng Lý Quân đứng dịp thấy Diệp Thu thời điểm, nhớ tới tới hôm qua bị Diệp Thu hung hăng hành hạ đáng vẽ, hai người căn bản không dám thấy Diệp Thu, vội vàng né tránh.

Bất quá, Diệp Thu hay lại là thấy bọn họ, chẳng qua là khi không thấy bọn họ mà thôi.

Lên tới phòng học thời điểm, bởi vì buổi chiều tiết khóa thứ nhất còn không có giờ học, Lý thâm cùng chu chí minh lại kêu Diệp Thu Thượng Thiên đài hóng gió.

Diệp Thu lên tới phía trên, cùng hai người ở đó rút ra một cây nhang khói, lại từ trên sân thượng đi xuống, trở lại chỗ mình ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Tô tự nhiên biến hóa

Diệp Thu trở lại chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, hắn thấy Luru Linh Tú quay đầu liếc hắn một cái, Diệp Thu đối với nàng cười cười, sau đó lấy ra quyển kia Tu Tiên nhìn.

Diệp Thu chính lật quyển kia thời điểm, Tô tự nhiên nhưng là chịu qua đi, trên người nàng mang theo vẻ này xử nữ thẹn dịu, đều không lúc hướng Diệp Thu xông vào mũi.

Bây giờ Tô tự nhiên đối với (đúng) Diệp Thu lộ ra càng hiếu kỳ hơn, bởi vì nàng căn bản không tin tưởng, Diệp Thu lại cùng cái đó Phó thị trưởng thiên

kim quên thuộc như vậy.

"Diệp Thu, ta muốn hỏi ngươi một cái vấn đề? Có thể không?"

"Ngươi quá giỏi!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng, cũng không thèm nhìn tới nàng liếc mắt.

Tô tự nhiên tựa như ư đã thành thói quen hần loại thái độ này, nói "Ngươi tại sao biết cái đó Lý Thiên Thiên?"

Diệp Thu vẫn là không có nói chuyện.

"Ngươi nói mà!"

Tô tự nhiên tựa hồ bắt đầu hướng Diệp Thu làm nũng.

Nhưng là, Diệp Thu căn bản không có để ý tới, mà ở cách đó không xa Trương Vĩ dĩ nhiên là mắt thấy hết thảy các thứ này, hần cũng rất tốt kỳ, cái đó ách muội cùng với Diệp Thu kia rất bình thường, tại sao bây giờ Tô tự nhiên lại chủ động cùng Diệp Thu cái phế vật này nói chuyện?

Hần thấy, chính mình đã sớm nhận định Tô tự nhiên coi như hần bạn gái, mặc dù hần bây giờ còn chưa có đuổi kịp Tô tự nhiên, Tô tự nhiên đối với hần cũng không có cái gì ý tứ dưới tình huống.

Về phần lúc trước, hần là biết Diệp Thu thích Tô tự nhiên, thậm chí, đem đó tai nạn xe cộ, còn cứu Tô tự nhiên. Nhưng là, Tô tự nhiên vẫn đối với Diệp Thu chưa ra hình dáng gì, Trương Vĩ liền căn bản không có đem Diệp Thu coi ra gì.

Không nghĩ tới, bây giờ thấy Tô tự nhiên như vậy chủ động nói chuyện với Diệp Thu, hơn nữa, mấy ngày nay đều là như vậy thời điểm, ngược lại để cho Trương Vĩ có chút không thoải mái.

"Khác (đừng) ảnh hưởng đến ta xem."

Diệp Thu hay lại là như vậy nói một cách lạnh lùng.

Hần là không quá vui vẻ cái này Tô tự nhiên, trừ lấy trước kia cái Tô tự nhiên như vậy đối đãi Diệp Thu bên ngoài, chủ yếu nhất, bây giờ thấy Tô tự nhiên gương mặt đó, hồi tưởng lại hần ở thiên đình thanh mai trúc mã, Diệp Thu trong lòng tựa như cũng có một cây gai ở bên trong, hung hần đâm trái tim của hần.

Mặc dù hần phát hiện, bây giờ Tô tự nhiên tựa hồ đối với hần thái độ có biến hóa rất lớn, nhưng là, Diệp Thu vẫn không nghĩ để ý tới Tô tự nhiên.

"Này, ngươi thế nào biến thành như vậy?"

"Ngươi lúc trước không phải như vậy đối với ta!"

Tô tự nhiên nói.

Nàng đột nhiên rất không có thói quen Diệp Thu loại thái độ này, lấy trước kia cái Diệp Thu, mặc dù là hèn yếu, tự ti, nhất gan, nhưng là, đối với nàng nhất định là câu gì được đó, thậm chí, chính mình chủ động cùng hần nói một câu, đối phương khả năng cao hứng chừng mấy ngày.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu, căn bản xem nàng như thành không nhận biết người như thế.

Loại này từ đầu đến cuối lớn vô cùng chênh lệch, để cho nàng phi thường khó chịu.

"Ta không lúc trước ta!"

Diệp Thu nói.

Tô tự nhiên trên dưới quan sát Diệp Thu, nàng ngược lại lại cảm thấy có chút Diệp Thu là có chút bất đồng, nhưng là, nàng cảm thấy Diệp Thu khẳng định vẫn là trước cái đó Diệp Thu, khẳng định vẫn là sẽ thích nàng.

Diệp Thu không có lại để ý tới Tô tự nhiên, thậm chí, ngay cả lời đều không nói, bất kể đối phương nằm cạnh có nhiều gần, làm nũng, hoặc có lẽ là cái gì khác lời nói, Diệp Thu cũng lười để ý, ánh mắt của hần chẳng qua là liếc về phía quyền kia Tu Tiên, thấy xuất sắc địa phương, mới lộ ra một số khác biệt thần sắc.

Bất quá, hần sẽ thỉnh thoảng liếc mắt nhìn Lưu Linh Tú, Lưu Linh Tú cũng là quay đầu liếc mắt nhìn Diệp Thu, hai người phảng phất Tâm Hữu Linh Tê Nhất Điểm Thông như thế.

Nhìn đến đây, Tô tự nhiên Tự Nhiên tức giận hơn, nàng liền kỳ quái, cái đó Lưu Linh Tú có cái gì tốt, chẳng lẽ so với nàng đẹp không?

Gia cảnh so với nàng được không?

Thành tích học tập so với nàng ưu tú?

Cũng không có.

Tô tự nhiên cảm giác nguyên lai thuộc về nàng món đồ chơi, bây giờ bị Lưu Linh Tú cướp đi.

Buổi chiều tam tiết giờ học, Tô tự nhiên đều là thỉnh thoảng chủ động quấy rầy Diệp Thu, nhưng là, Diệp Thu cũng không để ý đến nàng, mà Tô tự nhiên đối với (đúng) Diệp Thu là tại sao biết Lý Thiên Thiên, không thể nghi ngờ càng tò mò hơn?

Ngồi ở không xa Trương Vĩ, dĩ nhiên là đem một màn này nhìn đến rõ ràng.

Năm giờ chiều 30 phút, buổi chiều tiết thứ ba tan lớp thời điểm, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú từ phòng học đi xuống, Tô tự nhiên chỉ có thể ở đi theo phía sau.

Thấy Diệp Thu đẩy kia chiếc xe đạp cùng Lưu Linh Tú đồng thời đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Tô tự nhiên đều bắt đầu hoài nghi, mình là không phải là biến dạng?

Nhưng là, nàng vẫn luôn là Giang Bắc ba bên trong đệ nhất hoa khôi a!

Lúc trước Lưu Linh Tú mặc dù rất xinh đẹp, nhưng là, bởi vì là ách muội, căn bản là chưa có xếp hạng tên gọi, bây giờ có thể nói chuyện, mới miễn cưỡng sắp xếp bên trên Top 5.

Nhưng là, Tô tự nhiên liền không nghĩ ra, là tai nạn xe cộ gì tốt sau khi, Diệp Thu thì trở thành như vậy.

Diệp Thu cười xe đưa Lưu Linh Tú trở lại nhà nàng sau, bởi vì ăn cơm tối, đến lúc đó còn phải trở về trường học bên trên buổi tối tự học giờ học, cho nên, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đồ lưu Diệp Thu ở nơi này ăn cơm, chờ một lát cùng nhau nữa trở về trường học, sau đó buổi tối đưa Lưu Linh Tú lúc trở về, hai người cũng yên tâm rất nhiều.

Hai người sau khi ăn cơm tối xong, Diệp Thu sẽ cùng Lưu Linh Tú trở lại phòng học, đã là buổi tối sáu giờ bốn mươi phút. Bây giờ phần lớn bạn học cũng rất khẩn trương đất học tập, bởi vì đối với bọn họ những thứ này nhà bình thường cảnh đồng học mà nói, thi vào trường cao đẳng là một lần thay đổi vận mệnh cơ hội.

Nếu như lần này không có thi được, khả năng liền lãng phí ba năm trung học đệ nhị cấp thời gian, thậm chí, Hứa nhiều bạn học rất rõ, nếu như lần này không có thi được, đến lúc đó vẫn là phải lần nữa học lại một lần, lại phải lãng phí thời gian một năm.

Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống nhìn, đến buổi tối bên trên bây giờ rồi, mang theo mùi hoa vị như thế Tô tự nhiên mới đi tới chính mình chỗ ngồi ngồi xuống.

Thật ra thì, lần đó Tô tự nhiên ở cửa trường học bên ngoài thiếu chút nữa xảy ra tai nạn xe cộ, cha mẹ đã đề nghị nàng không muốn trở lại lớp tự học buổi tối, bởi vì cha mẹ vẫn lo lắng Tô tự nhiên an toàn.

Từ lần trước tình huống đến xem, Tô tự nhiên cha mẹ cảm thấy rất có thể là Tô gia ở trên thương trường đối thủ cạnh tranh cho Tô gia một cái cảnh cáo cùng uy hiếp.

Nhưng là, cho tới bây giờ đụng vào Diệp Thu kia hai cái hung thủ hiện tại cũng không có tìm được, cho nên Tô gia không cách nào có kết luận. Nhưng là, Tô tự nhiên cha mẹ cảm thấy khả năng này rất lớn.

Tô tự nhiên nhưng là vẫn ưa thích đến phòng học tự học học tập, Tô tự nhiên cha mẹ chỉ có thể để cho bảo tiêu đưa nàng tới.

Tô rơi ngồi xuống sau, nhìn Diệp Thu hay là ở kia buồn chán nhìn lên sau khi, nàng vẫn là cùng buổi chiều nghĩ như vậy cùng Diệp Thu nói chuyện.

Nhưng là, Diệp Thu căn bản không có để ý tới hắn.

"Diệp Thu, ta mang một chút xíu tâm qua tới cho ngươi ăn."

Tô tự nhiên cố ý từ nhà mình mang đến một ít ăn ngon một chút tâm tới cho Diệp Thu thưởng thức, cảm thấy hẳn nhất định là không có thưởng thức qua.

Bất quá, bây giờ nàng lấy ra, thả vào Diệp Thu trước mặt, Diệp Thu căn bản không có liếc mắt nhìn.

"Này, đây là người ta cố ý từ trong nhà lấy tới cho ngươi ăn, ngươi tại sao có thể như vậy à?" Tô tự nhiên tựa hồ lộ ra không rất cao hứng.

Bởi vì nàng cho tới bây giờ không có thấp như vậy tư thái đối đãi một người, không nghĩ tới, Diệp Thu lại là căn bản không có để ý tới.

Cách đó không xa Trương Vĩ dĩ nhiên là thấy như vậy một màn, hẳn không nghĩ tới, Tô tự nhiên đối với (đúng) Diệp Thu thái độ lại sẽ là có như vậy biến hóa.

Hiện tại hắn bắt đầu trở nên càng không thoải mái, giống như Diệp Thu tên phế vật kia phải đem hắn nhìn trúng nữ nhân đoạt lấy đi như thế, hắn biết,

phải cho Diệp Thu cái phế vật này một bài học, để cho hắn cách xa Tô tự nhiên mới được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Bị gọi tới nhà cầu

Diệp Thu căn bản không có để ý tới một bên Tô tự nhiên, mặc dù Tô tự nhiên không ngừng gần hắn, nghĩ (muốn) nói chuyện cùng hắn, nhưng là, Diệp Thu tự hồ chỉ là nhìn về phía quyền kia Tu Tiên.

"Ngươi ăn."

Tô tự nhiên từ nàng ăn vật đồ ngọt điểm tâm trong hộp, xuất ra một cái tiểu bánh bột thả vào Diệp Thu trước mặt, nghĩ (muốn) Uy Diệp Thu ăn hết.

Thân cận như vậy một màn, Trương Vĩ dĩ nhiên là thấy rõ ràng, trong lòng vừa là hâm mộ, lại vừa là đổ kỵ.

Nhưng là, để cho hắn không nghĩ tới là, Diệp Thu trực tiếp một cái tát đem Tô tự nhiên thủ đả mờ, Tô tự nhiên cái đó tiểu bánh bột rơi trên mặt đất.

Tô tự nhiên không nghĩ tới, mình cũng thấp như vậy tư thái lấy lòng Diệp Thu, Diệp Thu lại còn như vậy đối với nàng, nhất thời, để cho Tô tự nhiên vị đại tiểu thư này ủy khuất yếu mệnh, nằm ở trên bàn, tựa hồ không có lại để ý tới Diệp Thu.

"Diệp Thu, ngươi đi ra cho ta một chút!"

Trương Vĩ đứng lên nói.

Bởi vì phần lớn bạn học đều là đang đọc sách học tập, cho nên, phòng học tĩnh lặng, Trương Vĩ một tiếng này, bạn cùng lớp cũng nghe được, kỳ quái nhìn về phía Diệp Thu cùng Trương Vĩ.

Diệp Thu tựa hồ không để ý đến Trương Vĩ, bởi vì Trương Vĩ trong mắt hắn, căn bản không tính là cái gì.

"Diệp Thu, ngươi theo ta đến nhà cầu, ta có chuyện muốn nói với ngươi!"

Trương Vĩ lại nói.

Lúc này, những bạn học khác tựa hồ nhìn ra hai người có chút mùi thuốc súng, nhưng là, Diệp Thu tựa hồ vẫn không để ý tới.

"Nếu như ngươi là nam nhân ngươi hãy cùng ta đi ra, nếu như ngươi là một cái oắt con vô dụng liền làm con rùa đen rúc đầu!"

Trương Vĩ nói xong, từ bên trong phòng học đi ra ngoài, hắn bốn cái tiểu người hầu, Lý Cường, Vương Minh, Vương Bằng, Chu Thiên, với đi ra ngoài, hướng nam sinh nhà cầu phương hướng đi qua.

Lưu Linh Tú ánh mắt nhìn về phía Diệp Thu, tỏ ý Diệp Thu không cần để ý tới Trương Vĩ bọn họ.

Lý thâm cùng chu chí minh cũng là nhỏ giọng cùng Diệp Thu nói "Không nên đi qua, bọn họ có thể sẽ đánh ngươi!"

Diệp Thu ngược lại không sợ Trương Vĩ bọn họ, giống vậy không phải là bị Trương Vĩ câu nói kia cho chọc giận đến, mà là, hắn biết, hiện tại hắn ở bạn cùng lớp ấn tượng, hay lại là dừng lại ở nguyên lai cái đó oắt con vô dụng, tự ti, hèn yếu, nhất gan phế vật thân.

Bây giờ có cơ hội đi thay đổi, Diệp Thu dĩ nhiên là thay đổi hắn.

Tại hắn đứng lên, chuẩn bị đi ra ngoài thời điểm, Tô tự nhiên nhưng là kéo hắn nói "Ta khuyên ngươi cũng không cần đi, bọn họ biết đánh ngươi."

Tô tự nhiên Tự Nhiên biết Trương Vĩ một mực ở theo đuổi nàng, lúc trước cũng có những bạn học khác theo đuổi Tô tự nhiên, nhưng là, sau đó càng ngày càng ít, Tô tự nhiên biết, chính là bởi vì Trương Vĩ ở sau lưng giáo huấn những người đó.

Bây giờ Diệp Thu đi theo đi nam sinh nhà cầu, còn chưa phải là bị bọn họ đánh bết, đập dẹp.

Diệp Thu tựa hồ không để ý đến Tô tự nhiên nhắc nhở, hất ra Tô tự nhiên tay, hắn từ phòng học đi ra, đi cửa sau đi ra ngoài thời điểm, Lý thâm cùng

chu chỉ nói rõ đạo "Người cũng không cần đi."

"Các người biết ta bây giờ cùng trước bất đồng."

Diệp Thu nói.

Lý thâm cùng chu chỉ mình còn muốn nói điều gì thời điểm, nghĩ đến Diệp Thu đem Trương Dũng cùng Lý Quân ở dưới lầu đánh cho thành như vậy thời điểm, hai biết đến Diệp Thu lại là có chút biến hóa.

Bây giờ còn là tiết thứ nhất lớp tự học thời gian, Trương Vĩ cùng bốn cái tiểu người hầu đi tới nam sinh nhà cầu nơi này thời điểm, bên trong nhưng là có một đám nam sinh ở bên trong đi đi đứng đứng.

Thật ra thì, phần lớn đều là hút thuốc.

Bây giờ Trương Vĩ cùng bốn cái tiểu người hầu ở bên trong, cũng xuất ra một cây Trung Hoa tới rút ra thời điểm, Trương Vĩ hỏi "Các người nói cái đó oắt con vô dụng sẽ tới hay không?"

"Có thể sẽ, có thể sẽ không." Lý Cường nói.

Dựa theo bọn họ đối với (đúng) Diệp Thu trước biết, Diệp Thu một mực rất sợ phiền phức, cho nên lộ ra rất nhát gan, hèn yếu. Nhưng là, bọn họ lại cảm thấy Diệp Thu khả năng chính là bởi vì sợ phiền phức, cho nên lại không thể không tới, sợ chọc tới mấy người bọn hắn.

Diệp Thu đi tới nam sinh cửa nhà cầu, đã ngồi được về này khó ngồi mùi.

Trương Vĩ nhìn vào bên trong những thứ kia đi đi đứng đứng hút thuốc nói "Không muốn xem nào nhiệt nhanh lên đi, nghĩ (muốn) xem nào nhiệt liền chó có lên tiếng!"

Một bộ phận nam sinh sau khi rời đi,

Còn lại một bộ phận ở bên trong.

Trương Vĩ tỏ ý Lý Cường ở cửa nhìn, nếu như có chính giáo nơi chủ nhiệm hoặc là các lão sư khác tới, trước thời hạn thông báo. Dù sao, Trương Vĩ ở trong mắt lão sư, vẫn là lớp học học giỏi, phẩm đức tốt học sinh xuất sắc.

Trương Vĩ lại để cho Vương Minh đem nam sinh nhà cầu cánh cửa kia đóng lại sau, Trương Vĩ âm âm nhìn về phía Diệp Thu hỏi "Biết ta tại sao tìm người tới nơi này sao?"

"Không biết."

Diệp Thu nói.

Đương nhiên, kẻ ngu đều biết Trương Vĩ là bởi vì Tô tự nhiên nguyên nhân, Diệp Thu không phải người ngu, hắn rất thông minh, chỉ là không muốn nói, muốn nhìn một chút Trương Vĩ rốt cuộc muốn làm gì!

"Người nên rất rõ, chủ nhiệm lớp sở dĩ mức độ người và Tô tự nhiên ngồi chung một chỗ, là bởi vì người thành tích học tập quá kém, như vậy thì không cần sợ ảnh hưởng Tô tự nhiên thành tích học tập. Nhưng là, người cũng rất rõ, ta vẫn luôn rất thích Tô tự nhiên, ta xem nàng như thành ta tương lai nữ nhân, cho nên, từ hôm nay buổi tối bắt đầu, người nên mau sớm cách Tô tự nhiên xa một chút, tốt nhất chủ động một chút, mình tới hàng sau chỗ ngồi ngồi xuống."

Trương Vĩ nói vô cùng rõ ràng.

Hơn nữa, cái kia giọng nói lộ ra phi thường phách lối.

Diệp Thu nhưng là cười, nói "Nếu như ta không nghe người nói đây?"

"Không nghe? Người được cho chúng ta quả đám sao!"

Trương Vĩ cười lạnh nói.

Hắn thấy, Diệp Thu một mực chính là một cái con cóc ghê, gia cảnh điều kiện không được, thành tích học tập kém cỏi nhất, đáng đáp cũng không có hắn đẹp trai, chỉ là bởi vì hắn thành tích học tập là lớp học kém cỏi nhất, chủ nhiệm lớp mới đem hắn điều chỉnh đến cùng Tô tự nhiên ngồi chung mà thôi.

Đương nhiên, hắn vẫn luôn không thể nào để ý tới Diệp Thu thứ người như vậy, chính là bởi vì hắn quá xem thường Diệp Thu thứ người như vậy, thấy đôi phương cùng mình đều không phải là một thế giới.

Thậm chí, lúc trước cảm thấy đánh Diệp Thu một hồi đều cảm thấy đánh được bản thân tay đau.

"Vậy các người thử nhìn một chút!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

"Ngươi có phải hay không thật không biết sống chết?"

Trương Vĩ uy hiếp nói.

Hắn còn tưởng rằng Diệp Thu rất nhanh sẽ nhượng bộ, không nghĩ tới, tựa hồ một chút cũng không để ý đến hắn lời nói.

Trương Vĩ còn kỳ quái, đây là lấy trước kia cái Diệp Thu sao?

Trương Vĩ không có động thủ, Vương Minh đã đưa tay phải ra, muốn trước hung hãn hướng Diệp Thu trên mặt vẩy một cái tát thời điểm, nhưng là phát hiện mình tay trực tiếp bị Diệp Thu bắt.

Vương Minh muốn đem tay rút về đi thời điểm, giống như bị một cái kềm sắt cho hung hãn kềm ở như thế. Thấy Vương Minh tay bị Diệp Thu bắt, Trương Vĩ cùng Vương Bằng hai người, còn có còn lại xem nào nhiệt cũng kỳ quái, chẳng lẽ Vương Minh tiểu tử này đang biểu diễn.

Bất quá, Vương Minh tay bị Diệp Thu càng bóp càng chặt, gương mặt đỏ đỏ lên được (phải) giống như uống rượu say như thế thời điểm, Vương Minh cảm giác mình tay cũng sắp muốn gãy mở.

Vương Minh cảm thấy Diệp Thu tiểu tử này rất Tà, nhưng là, đối mặt Trương Vĩ và những người khác dưới tình huống, hắn nhưng là lại không dám nói ra.

"Các ngươi tốt nhất cách ta xa một chút, nếu không, đến lúc đó hối hận là các ngươi."

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Hiện tại hắn tựa hồ cũng không muốn cùng Trương Vĩ bọn họ chơi đùa cái gì, nhưng là, Trương Vĩ bọn họ nhưng là không biết, nhìn về phía một bên Vương Minh nói "Con mẹ nó, ngươi mới vừa rồi giờ trò quỷ gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Ăn cúrt đi, ngươi

Vương Minh có nỗi khổ không nói được, chẳng lẽ nói chính mình không có tên phế vật kia khí lực lớn sao?

Diệp Thu chuẩn bị rời đi cái này khó người nam sinh nhà cầu thời điểm, Vương Bằng cùng Chu Thiên chính là cản lại, Trương Vĩ nói "Con mẹ nó, tối nay không cho ngươi một bài học, ta không họ Trương."

Trương Vĩ tỏ ý Vương Bằng cùng Chu Thiên hướng Diệp Thu động thủ, hai người hướng Diệp Thu đi qua, hai người nghĩ (muốn) một người bắt Diệp Thu một cái tay, nghĩ (muốn) đè lại Diệp Thu, sau đó đối với (đúng) Diệp Thu quyền đâm cước đá thời điểm, nhưng là không nghĩ tới, còn không có đụng phải Diệp Thu, Diệp Thu một cước đá trúng Vương Bằng ngực, Vương Bằng nhất thời đau đến khom người, giống như rán đất đồ thu như thế.

Chu Thiên chính là bị Diệp Thu một tay kéo, sau đó cả người bị chuyển tầm vài vòng, cả người choáng váng đánh về phía một cánh ngăn cách mở nhà cầu trong cửa nhỏ.

Trương Vĩ rất kinh ngạc, nguyên lai cái đó bị hắn cho rằng oắt con vô dụng, phế vật như thế Diệp Thu, chẳng những sẽ phản kháng, hơn nữa, nhìn phi thường có thể đánh.

Bất quá, Trương Vĩ từ nhỏ có học qua Taekwondo những thứ kia, rất có thể đánh!

"Phế vật, ta muốn đánh ngươi tối nay ăn cúrt!"

Trương Vĩ nói.

Vừa mới nói xong, trực tiếp giống như Diệp Thu động thủ, chẳng qua là, hắn Taekwondo đánh lợi hại hơn nữa, theo Diệp Thu, cũng là khoa tay múa chân mà thôi, căn bản không có đất dụng võ chút nào.

Tại hắn còn không có đụng phải Diệp Thu, Diệp Thu một cước hung hãn đá ngực Trương Vĩ ngực, Trương Vĩ đứng không vững trực tiếp hướng một cánh nhà cầu tiểu môn đập tới, trực tiếp ngồi dưới đất, hắn màu trắng ngấn trên ngực đã có một cái rõ ràng dấu giày.

Này cũng không tính cái gì, hắn trực tiếp ngồi dưới đất, dính lên trên đất những thứ kia đi tiểu cùng nước hỗn hợp thể thời điểm, càng là cảm thấy chán ghét.

Thấy Diệp Thu tựa hồ rất ngu si nhìn mình thời điểm, Trương Vĩ từ nhỏ đến lớn, đều là mình khi dễ người khác, nào có như vậy bị người khi dễ qua.

Đứng lên, kêu một tiếng "Con mẹ nó, Lý Cường mau vào, làm chết phé vật này."

Lý Cường chính ở cửa bên ngoài nhìn gió, không nhìn thấy chính giáo nơi chủ nhiệm hoặc là lão sư tới, nghe được bên trong truyền tới đánh nhau âm thanh, còn tưởng rằng Diệp Thu bị đánh rất thảm.

Không nghĩ tới, hắn đẩy mở cửa đi vào, thấy Diệp Thu tựa hồ không có chuyện gì, ngược lại là lão đại Trương Vĩ cùng Vương Bằng bọn họ nhìn rất thảm.

"Mau ra tay giết chết phé vật này a!"

Trương Vĩ nói.

Chẳng qua là, Lý Cường vừa mới muốn động thủ, Diệp Thu một cái chân đá ra, Lý Cường giống như chó bái cứt như thế trực tiếp ngã nhào xuống.

Trương Vĩ không nghĩ tới, Diệp Thu nhìn tựa hồ cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng.

Nhưng là, bên trong mấy cái xem náo nhiệt nam sinh ở kia nhìn, hiện tại tại chính mình lại lộ ra chật vật như vậy, không cho Diệp Thu một bài học, hắn là không phục khẩu khí này.

Trương Vĩ kêu Lý Cường, Vương Minh, Vương Bằng, Chu Thiên bốn người vây lên Diệp Thu, thậm chí, đem trong nhà vệ sinh quét dọn vệ sinh chổi cùng thông nhà cầu cây gây cầm lên, chuẩn bị hung hăng giáo huấn Diệp Thu.

Thấy kia hai cây chán ghét chổi cùng mấy cây thông bồn cầu cây gây, Diệp Thu đã cảm thấy chán ghét, bọn họ còn không có đụng phải Diệp Thu thời điểm, trực tiếp bị Diệp Thu hung hãn đá trên đất.

Sau đó sẽ hung hãn hướng trên người bọn họ đá đi, Lý Cường bọn họ tiếng kêu thảm thiết, đem còn lại xem náo nhiệt nam sinh cũng dọa cho giật mình, bọn họ căn bản không nghĩ tới, nguyên lai cái đó oắt con vô dụng Diệp Thu nói đến đánh nhau như thế dữ như vậy ác.

"Còn phải tới sao?"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng. Lý Cường bọn họ đau đến không đứng nổi, Diệp Thu cầm lên một cây thông bồn cầu cây gây, trực tiếp hướng Lý Cường miệng đưa qua đi.

Lý Cường nghĩ (muốn) muốn đẩy ra, Diệp Thu nhưng là nắm cây gây kia hung hăng nhét vào miệng hắn, để cho hắn thương thức được về này thông cứt mùi vị.

Thấy Trương Vĩ kia nhân thần hung ác, Diệp Thu nhớ tới đối phương mới vừa nói câu nói kia thời điểm, Diệp Thu nói "Ngươi vừa mới không phải nói để cho ta ăn cứt sao? Được, bây giờ ta muốn cho ngươi ăn cứt!"

Diệp Thu trực tiếp bắt lại núp ở nhà cầu trong góc Trương Vĩ, trực tiếp nắm được cổ của hắn, ở Vương Minh, Vương Bằng, còn có còn lại xem náo nhiệt nam sinh nhìn tới thời điểm, Diệp Thu đem Trương Vĩ đầu trực tiếp hướng trên bồn cầu đưa qua đi.

Bây giờ những thứ kia ngồi bồn cầu, toàn bộ đều là một đồng đồng đồ bẩn,

Diệp Thu chỉ cần đem Trương Vĩ mặt kia hướng kia nhét vào đi qua, Trương Vĩ gương mặt đó liền chạm được kia một đồng đồng đồ vật bên trên.

Trương Vĩ đang liều mạng giãy giụa, nhưng là, hắn căn bản cũng không có giãy giụa khí lực, hắn càng giãy giụa, miệng hắn mở ra được (phải) càng lớn, cùng kia một đồng đồng đồ vật lại càng tiếp xúc gần gũi.

Ở mấy phút nữa, Trương Vĩ trên mặt, trên tóc, trên y phục đều là dính lên những thứ kia một đồng đồng đồ vật, Diệp Thu mới từng thanh hắn buông ra nói "Ta vừa mới liền nói, tốt nhất không nên chọc tới ta."

Trương Vĩ bị thả ngã xuống đất, Vương Bằng bọn họ và còn lại xem náo nhiệt nam sinh nhìn tới thời điểm, thật là không nhìn tượng tượng Trương Vĩ một màn kia.

Vậy thì thật là như cùng ăn cứt đáng ghét, mặc dù không biết Trương Vĩ bây giờ là nghĩ như thế nào, nhưng là, hắn vừa mới thật khóc!

"Sau này các ngươi lại chọc tới ta, chính là như vậy kết quả."

Diệp Thu nhìn về phía Vương Bằng bọn họ nói.

Vương Bằng bọn họ vừa mới bị đánh kêu thảm thiết, bây giờ đã không dám lại chọc tới Diệp Thu, trơ mắt nhìn Diệp Thu đi ra ngoài đi ra ngoài.

"Ta muốn hấn chết!"

Trương Vĩ thống hận nhìn rồi đi Diệp Thu nói.

Trương Vĩ thật không nghĩ tới, chính mình lại bị một cái oắt con vô dụng buộc ăn cứt.

Tại hấn đứng lên, đến một bên vòi nước nơi đó liều mạng cạo rửa chính mình gương mặt đó thời điểm, hấn vẫn cảm thấy phi thường khó chịu chán ghét, chính mình nôn mửa ra.

Hiện tại hấn là không đạo Hồi phòng.

Diệp Thu rửa tay một cái, trở lại phòng học, một người từ cửa sau lúc đi vào sau khi, những bạn học khác còn kỳ quái, Diệp Thu lại hảo đoan đoan, không có bị Trương Vĩ bọn họ giáo huấn sao?

"Diệp Thu, ngươi không sao chứ?"

Lý thâm hỏi.

"Không việc gì!"

"Kia mới vừa rồi Trương Vĩ bọn họ gọi ngươi đến nhà cầu làm gì!"

"Hấn ở nhà cầu ăn cứt!"

Diệp Thu nói.

Lý thâm cùng chu chí minh Tự Nhiên không thể tin được.

Bất quá, bọn họ còn là rất hiếu kỳ, vừa mới Diệp Thu cùng Trương Vĩ bọn họ rớt cuộc trong nhà cầu xảy ra chuyện gì. Diệp Thu thấy Lưu Linh Tú lo lắng nhìn về phía hấn thời điểm, Diệp Thu cho Lưu Linh Tú một cái yên tâm ánh mắt.

Trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống. Tô tự nhiên đã tốt, nhưng là, nàng càng tò mò hơn quan sát Diệp Thu, nàng vừa mới còn tưởng rằng Diệp Thu là bởi vì nàng, bị Trương Vĩ bọn họ giáo huấn, nàng còn muốn đi nói cho chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên.

Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu một chút việc cũng không có.

"Diệp Thu, ngươi không có bởi vì ta xảy ra chuyện gì chứ?"

Diệp Thu nhưng là lộ ra rất lãnh khốc, căn bản không có để ý tới Tô tự nhiên.

Tiết khóa thứ nhất tan lớp thời điểm, rất nhanh lớp mười hai đồng học đều nghe qua, ba bên trong nhân vật quan trọng Trương Vĩ lại ở nam sinh trong nhà vệ sinh ăn cứt.

Đương nhiên, cũng có người truyền ra là Trương Vĩ bị Diệp Thu ép ăn cứt.

Nhưng là, phần lớn bạn học cũng rất rõ Diệp Thu tình huống, căn bản biết Diệp Thu không phải là như vậy người. Cho nên, Trương Vĩ ở nam sinh trong nhà vệ sinh ăn cứt chuyện, bị mới vừa rồi ở nam sinh trong nhà vệ sinh xem náo nhiệt nam sinh truyền tới thời điểm, những bạn học khác cũng là không thể tin được.

Chỉ có những thứ kia trong nhà cầu thấy nam sinh, còn có Trương Dũng, Lý Quân, bọn họ mới biết, bây giờ Diệp Thu cùng lấy trước kia cái Diệp Thu hoàn toàn bất đồng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Kinh ngạc

Diệp Thu cũng không có bị Trương Vĩ cho ảnh hưởng đến, nhìn một cái tự học buổi tối, ở mười giờ tới 30 phút xuống tự học thời điểm, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú hướng giáo học lầu dưới lầu đi tới.

Nếu như là đang không có xảy ra tai nạn xe cộ trước cái đó Diệp Thu, Tô tự nhiên sẽ đi ở phía trước, Diệp Thu sẽ yên lặng ở phía sau đi theo, một mực như vậy hộ tống Tô tự nhiên đến phía ngoài cửa trường mặt, chờ đến Tô gia cái đó quản gia lái xe tới đón Tô tự nhiên trở về.

Nhưng là, từ xảy ra tai nạn xe cộ sau, Tô tự nhiên cha mẹ cho nàng phái bốn người hộ vệ bảo vệ nàng. Bây giờ Tô tự nhiên đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, kia bốn người hộ vệ theo sau lưng.

Tô tự nhiên thấy Diệp Thu cùng Luru Linh Tú từ giáo học lầu thượng xuống tới, Diệp Thu đẩy cái kia chiếc quen cũ xe đạp, vừa nói vừa cười cùng Luru Linh Tú hướng cửa trường học đi ra ngoài.

Ra đến cửa trường học, Luru Linh Tú lên tới xe sau trên kệ, sau đó trực tiếp ôm lấy Diệp Thu hông, Diệp Thu theo như chuông reo âm thanh, sau đó hướng Luru Linh Tú trong nhà lái đi.

Nhìn một màn này, Tô tự nhiên có chút ngẩn người nhìn, không biết tại sao, có loại mất đi mới hiểu được trân quý cảm giác!

Có lẽ, nguyên lai cái đó Diệp Thu ở trong mắt nàng không đáng giá một đồng, nhưng là, từ Diệp Thu cùng có thể nói chuyện Luru Linh Tú chung một chỗ, thậm chí cùng vị kia Phó thị trường thiên kim chung một chỗ thời điểm, Tô tự nhiên mới cảm giác được Diệp Thu cũng không phải là không đáng giá một đồng, chẳng qua là nàng cũng không có phát hiện Diệp Thu giá trị mà thôi.

Bây giờ Luru Linh Tú thật chặt ôm lấy Diệp Thu hông, cái này làm cho nàng cảm giác rất an toàn.

Lúc trước thời điểm, chỉ của nàng một người sao đêm khuya ngồi cuối cùng lớp một xe buýt trở về thời điểm, nàng cũng có chút bận tâm chính mình an toàn.

Nhưng là, bây giờ hoàn toàn bất đồng.

"Diệp Thu, Liên thi thành tích ngày mai sẽ đi ra, ngươi thật có thể thắng ta sao?"

"Dĩ nhiên, nếu không, ta sẽ không đánh cuộc với ngươi!"

"Ta không tin."

Mặc dù Luru Linh Tú cảm giác Diệp Thu biến hóa, nhưng là, nàng hay là không dám tin tưởng Diệp Thu thành tích có lớn như vậy biến hóa. Dựa theo nàng lần này đôi lần thi thành tích đánh giá, nàng tổng điểm ít nhất có hơn 620 phút, nếu như Diệp Thu muốn thắng nàng, như vậy dưới cái nhìn của nàng, ít nhất phải sáu trăm ba mươi phút mới được.

Đương nhiên, ở Luru Linh Tú xem ra, Diệp Thu có thể thi được bốn trăm phút, cũng đã là tiến bộ rất lớn, cũng coi là thắng nàng.

"Ngày mai thời điểm, ngươi cũng biết."

Diệp Thu nói.

Đưa Luru Linh Tú trở lại cửa nhà hấn, Luru Linh Tú cha mẹ đang chờ nàng trở lại. Thấy Luru Linh Tú từ Diệp Thu tự đi trên xe xuống sau, hai người yên tâm lại.

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú cha mẹ lên tiếng chào hỏi, hấn cũng liền cười xe hướng cháo bột tiệm trở về.

Nhìn Diệp Thu bóng người, Luru Linh Tú cha mẹ đều cảm thấy Diệp Thu người trẻ tuổi này rất không tồi, nhưng là, bây giờ Diệp Thu thành tích quá kém, hơn nữa, bọn họ mới nhưng vẫn còn sợ hãi Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đi quá gần, sẽ ảnh hưởng Luru Linh Tú học tập cùng thi vào trường cao đẳng.

Diệp Thu trở lại cháo bột tiệm, đã là rạng sáng 12h bên cạnh (trái phải).

Lần này coi như là trở về đem so sánh buổi tối, tại hấn đem xe đạp ngừng ở cháo bột cửa tiệm thời điểm, thấy lá vệ đông, Trần Phương, Diệp Tuyết chính đang bận rộn thời điểm, Diệp Thu đều cảm thấy ba người quá cực khổ.

Vốn là hấn là nghĩ (muốn) com sáng thay đổi trong nhà tình huống, để cho ba người không cần khổ cực như vậy, nhưng là, lá vệ đông cũng không quá tin tưởng Diệp Thu.

Diệp Thu biết, hấn cũng gấp không.

"Diệp Thu, muộn như vậy mới trở về, đói không? Tỷ làm cho ngươi một tô mì."

"Chị, ta không đói bụng."

Có cái này rất xinh đẹp, lại vui vẻ, đối với hắn lại quan tâm tỷ tỷ, Diệp Thu thật cao hứng vô cùng, ít nhất so với ở thiên đình bên trên nhiều như vậy quan tâm hắn tỷ tỷ.

Diệp Thu muốn trợ giúp thời điểm, Trần Phương cùng Diệp Tuyết cũng không cần hắn hỗ trợ, để cho hắn về sớm một chút nghỉ ngơi, sáng sớm ngày mai điểm trở về trường học học tập.

Mặc dù hai người đối với (đúng) Diệp Thu thi vào trường cao đẳng cũng ôm không lớn hy vọng, nhưng là, hai người hay là hy vọng Diệp Thu đến lúc đó có thể thi được một cái thành tích tốt.

Diệp Thu cũng không có lưu lại nữa, một người trở lại xưởng dệt cũ giáo khu trên lầu, sau đó đi tắm, trở lại gian phòng của mình,

Tiếp tục tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết ».

Ngày thứ hai đại sớm, Diệp Thu thật sớm tỉnh lại, ở hơn bảy giờ, rửa mặt đi tới cháo bột tiệm nơi đó ăn Diệp Tuyết cho hắn làm điểm tâm, sau đó chuẩn bị hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua.

"Mẹ, tỷ, sáng hôm nay Liên thi thành tích đi ra."

"Vậy người đến lúc đó trở lại nói cho chúng ta biết thi bao nhiêu phút."

Lúc trước thời điểm, mỗi lần thi xong, thật ra thì cũng là muốn cha mẹ đang thử cuốn lên cùng phiếu điểm bên trên ký tên, chẳng qua là trường học vì để cha mẹ giám sát chính mình hài tử, đồng dạng là là khích lệ một vài hài tử cùng gia trưởng.

Trước Diệp Thu mỗi lần cầm thử cuốn trở về cho lá vệ đồng ký tên thời điểm, lá vệ đồng đều sẽ có một cỗ khí, bởi vì Diệp Thu thành tích thật sự là quá kém.

Nhưng là, lá vệ đồng lại không tốt cầm cây gậy đánh hắn.

Cho nên, sau đó lá vệ đồng sẽ không thay Diệp Thu ký tên, mà là để cho Trần Phương ở Diệp Thu bài thi bên trên ký tên. Thậm chí, mỗi lần họp gia trưởng, lá vệ đồng cũng không muốn đi qua, cảm thấy ở những bạn học khác gia trưởng trước mặt mất thể diện, mà là để cho Trần Phương qua đi họp.

Diệp Thu cười xe đi tới Lưu Linh Tú cửa nhà, Lưu Linh Tú đã tại chờ hắn.

"Diệp Thu, lần sau người cũng không cần cười xe đến, cho người qua lại giày vò quá mệt mỏi, ta còn là chính mình ngồi xe buýt là được."

Lưu Linh Tú đau lòng nói.

Bây giờ nàng nói như vậy, dĩ nhiên là đại biểu Lưu Linh Tú phi thường quan tâm Diệp Thu, lại thương tiếc Diệp Thu chạy tới chạy lui. Dĩ nhiên, trong lòng nàng lại có chút mong đợi, Diệp Thu mỗi ngày đều có thể như vậy qua lại đưa đón nàng về nhà hoặc là tới trường học.

"Không sao."

Đối với (đúng) ở hiện tại Diệp Thu mà nói, điểm này đường căn bản không tính là cái gì, ngược lại tăng cường đúc luyện nguyên lai thể chất phi thường kém Diệp Thu thân thể.

Ở Lưu Linh Tú lên tới Diệp Thu trên xe, Diệp Thu cười xe hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng đi qua.

Lần này Liên thi thành tích, tối hôm qua thời điểm, đúng là đi ra.

Đương nhiên, bây giờ Liên khảo bình phút so với trước đây lại có bất đồng rất lớn, lúc trước đều là nhân tạo phê chữa, khá là phiền toái. Nhưng là, bây giờ có bài thi thể dưới tình huống, lựa chọn đều là máy tính trực tiếp quét xem đi qua liền chấm điểm.

Còn lại cũng chính là một ít lấp chỗ trống đề, bài thi, luận văn đề những thứ kia cần người công phu chấm điểm bên ngoài, còn lại cũng không cần, như vậy đi xuống, hơn nữa lão sư siêu cường độ công việc.

Lần này bốn mươi lăm thật sự tỉnh thị trọng điểm trung học đệ nhị cấp học sinh lớp mười hai Liên thi, sắp tới 15,000 học sinh, đã đến gần Kim Lăng hai phần học sinh.

Đương nhiên, những học sinh này đã là Kim Lăng ưu tú nhất học sinh lớp mười hai, cho nên, từ nơi này lần Liên thi thành tích cùng hạng bên trong, trên căn bản liền có thể đánh giá đến năm nay thành tích thi vào đại học sẽ là như thế nào?

Tối hôm qua thời điểm, Ngũ Văn, số học, văn tổng thành tích tất cả đi ra, cũng chính là tiếng Anh thành tích chậm nhất là, sáng hôm nay mới ra ngoài, bởi vì tiếng Anh là cuối cùng một khoa.

Bất quá, tối hôm qua Ngũ Văn, số học, văn tổng thành tích đi ra, mặc dù tiếng Anh thành tích còn chưa ra thời điểm, nhưng là, trước mặt ba khoa tổng điểm hạng, đã để cho Kim Lăng toàn bộ Liên thi trọng điểm trung học đệ nhị cấp lão sư, thậm chí một ít giáo vụ xử lãnh đạo cũng phi thường kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Liên thi thành tích đi ra

Đầu tiên là lần này Liên nhận xét Văn Thành tích, ở Liên thi toàn bộ ghi danh số điểm sau, các giáo bài thi trở lại đến các giáo. Ở Giang Bắc ba bên trong Ngừ Văn khoa thất, lớp mười hai cấp Ngừ Văn khoa tổ trưởng, trước hết đề cho giáo sư văn chương đem các ban Ngừ Văn thành tích tiến hành một cái toàn bộ cấp hạng.

Đề cho khoa tổ trưởng cùng còn lại giáo sư văn chương cũng không nghĩ tới, xếp hạng thứ nhất, lại là phi thường xa lạ một cái tên bạn học kêu Diệp Thu.

Diệp Thu?

Cái này Diệp Thu là ai à?

Ngừ Văn khoa tổ trưởng cùng còn lại lớp mười hai giáo sư văn chương ở nghĩ thầm?

Bởi vì Diệp Thu Ngừ Văn là một trăm năm mươi phút, đó chính là mẫn phần.

Lại nhìn thấy bài thi phía trên ký hiệu tên, thấy đến trung học đệ nhị cấp lớp ba, Ngừ Văn khoa tổ trưởng lập tức tìm Lý Mạc Liên, bởi vì Lý Mạc Liên là lớp ba chủ nhiệm lớp, đồng dạng là một vị giáo sư văn chương.

"Lý lão sư, lớp các người lần này có một bạn học Ngừ Văn mẫn phần à?"

Ngừ Văn giờ học tổ trưởng nói.

"Thật sao? Vậy khẳng định là Tô tự nhiên."

Ở Lý Mạc Liên xem ra, Ngừ Văn có thể thi mẫn phần liền cái đó mấy người bạn học, một là Tô tự nhiên, một người khác là Lưu Linh Tú, còn có lớp học mấy cái khác đồng học, giống như Trương Vĩ, bọn họ vận khí tốt, đúng đối với (đúng) bình thường đoán đúng luận văn, như vậy rất có thể có thể thi mẫn phần.

"Không vâng."

Ngừ Văn khoa tổ trưởng nói.

Lý Mạc Liên liên tiếp nói mấy cái bạn cùng lớp tên sau, Ngừ Văn khoa tổ trưởng cũng chối, cái này làm cho Lý Mạc Liên không nghĩ ra lớp học còn có cái gì khác đồng học có thể thi mẫn phần?

"Lý lão sư, ta sẽ không cho người đoán, xem ra người cũng là không đoán ra được, là người bạn học này, Diệp Thu."

Ngừ Văn tổ trưởng nói.

Diệp Thu?

Lý Mạc Liên còn cho là mình nghe lầm!

Nàng thật không thể tin được, lớp này bên trên thứ nhất đếm ngược tên gọi nam sinh, lại thi mẫn phần? Nàng đánh chết cũng sẽ không tin tưởng, thấy Diệp Thu Ngừ Văn bài thi thời điểm, phát hiện thật đúng là hắn, hơn nữa, toàn bộ đề mục cũng không có trừ điểm, nàng xem đọc đề, cùng luận văn đề, phát hiện Diệp Thu đọc đề đáp được (phải) tốt vô cùng, còn có kia bài luận văn giống vậy viết hay vô cùng, đã vượt qua mẫn phần luận văn.

Không trách lần này Diệp Thu có thể bắt được mẫn phần?

Nhưng là, nàng rất rõ, trước Diệp Thu Nguyệt Khảo, bình thường thi, Diệp Thu nhiều nhất ba mươi bốn mươi phút, thậm chí ngay cả luận văn đều không viết.

Lần này lại cầm mẫn phần?

"Lý lão sư, người thế nào?"

"Không, không có gì."

Lý Mạc Liên hay lại là không có phản ứng kịp.

Chờ đến nàng khi phản ứng lại sau khi, trước tiên nghĩ đến, Diệp Thu nhất định là ăn gian. Nhưng là, lớp học những bạn học khác, giống như Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, Trương Vĩ, những thứ này tối bạn học ưu tú, Liên nhận xét văn tối đa cũng chính là hơn một trăm hai mươi phút mà thôi, cùng Diệp Thu chênh lệch rất xa.

Diệp Thu muốn làm Tệ hại, vậy hẳn cũng không khả năng ở lớp học ăn gian.

Bất quá, chỉ là Ngữ Văn thành tích đã để cho Lý Mạc Liên kinh ngạc.

Như vậy tiếp theo văn cân nhắc, trừ giống vậy để cho văn cân nhắc lão sư phi thường kinh ngạc.

Bởi vì năm nay Liên thi văn cân nhắc, là so với còn lại Liên thi văn cân nhắc còn phải thêm một ít, cũng chính là sánh vai thi văn cân nhắc thêm một ít, trên căn bản, có thể bắt được một trăm ba mươi phân tả hữu, đã là phi thường học sinh ưu tú.

Lần này Liên thi bên trong, có thể thi được một trăm bốn mươi phút trở lên, liền không có bao nhiêu đồng học.

Giống như Giang Bắc ba bên trong nơi này, Diệp Thu là mất phần, nhưng là, một trăm bốn mươi phút, một cái cũng không có, một trăm ba mươi phút có mấy cái, một trăm hai mươi phút có mười mấy, sau đó chính là ở học cách đến một trăm mười phân tả hữu có hơn một trăm cái đi.

Cho nên, Diệp Thu có thể bắt được mất phần thời điểm, coi như Diệp Thu lớp học văn cân nhắc lão sư, cùng với lớp mười hai văn mấy tổ dài cũng phi thường kinh ngạc.

Cái này Diệp Thu, lúc trước bọn họ cũng chưa có nghe nói qua.

Bởi vì Diệp Thu là lớp học thứ nhất đếm ngược tên gọi, cho nên, những lão sư này thi sẽ không chú ý loại này soa đẳng sinh. Cũng ngay tại lúc này, Diệp Thu ở Liên thi trọng yếu như vậy kỳ thi thử bên trong, lại mất phần dưới tình huống, để cho những lão sư này bắt đầu chú ý.

Văn cân nhắc khoa tổ trưởng giống vậy đang xác định Diệp Thu là lớp ba đồng học, sau đó đi qua tìm Lý Mạc Liên.

"Lý lão sư, lớp các người bên trên có một người gọi là Diệp Thu nam sinh sao?"

"Dạ, thế nào?"

"Không tệ a, lần này hẳn văn cân nhắc thi mất phần a!"

Văn mấy tổ dài nói.

Lý Mạc Liên lần nữa cảm thấy phi thường kinh ngạc.

Vừa mới thời điểm, nàng đã biết, Diệp Thu văn tổng cũng là mất phần, Ngữ Văn cũng là mất phần dưới tình huống, đã không để cho nàng biết nói cái gì cho phải.

Bất quá, nàng nhìn kỹ Diệp Thu Ngữ Văn đáp quyền, lại biết, Diệp Thu là lớp học nhanh nhất đóng bài thi một người bạn học, hơn nữa, lão sư giám khảo đang không ngừng dò xét dưới tình huống, Diệp Thu căn bản không khả năng ăn gian.

Trừ phi chỉ có một cái khả năng, đó chính là Diệp Thu trước thời hạn biết thi câu trả lời, sau đó có siêu cường trí nhớ, đem câu trả lời toàn bộ đều nhớ kỹ, sau đó trực tiếp đang thử cuốn lên điền vào tới.

Nhưng là, Lý Mạc Liên cảm thấy, vậy khẳng định không thể nào, cho dù là trí nhớ mạnh hơn nữa người, giống vậy không làm được.

Cho nên, nàng thật tò mò, lớp này bên trên kém cỏi nhất soa đẳng sinh, lần này rất có thể là là toàn thành phố Liên thi tổng điểm hạng nhất!

Bây giờ thấy văn mấy tổ dài đến tìm nàng thời điểm, Lý Mạc Liên nói "Diệp Thu là ta bạn cùng lớp, chẳng qua là, trước hẳn thành tích phi thường kém, hiện tại lần này Liên thi thành tích lại là ưu tú nhất, để cho ta cũng vậy rất kinh ngạc."

Nghe được Lý Mạc Liên nói như vậy thời điểm, văn mấy tổ dài một tra lúc trước Diệp Thu thành tích cuộc thi, hẳn đồng dạng là phi thường kinh ngạc.

Cái này Diệp Thu thế nào thoáng cái liền thi được cao như vậy phút?

Lý Mạc Liên không nghĩ ra, văn cân nhắc lão sư, còn có văn tổng lão sư những thứ kia, giống vậy phi thường không hiểu cùng kỳ quái. Vốn là Lý Mạc Liên muốn đem Diệp Thu gọi tới phòng làm việc, hỏi một chút hẳn đây là tình huống gì.

Nhưng là, nghĩ đến ngày mai tiếng Anh thành tích đi ra thời điểm, nàng hỏi lại Diệp Thu.

Đương nhiên, bất kể Diệp Thu cái thành tích này là làm thế nào đạt được, nàng cảm thấy hiện tại ở nơi này Diệp Thu khả năng đã có nhiều chút bất đồng.

Bởi vì, nàng từ đầu đến cuối không tin, một người như thế nào đi nữa ăn gian cũng không thể lấy được mẫn phần, huống chi, không có bất kỳ chứng cứ nào chứng minh hắn ăn gian!

Sáng ngày thứ hai hơn sáu giờ, Lý Mạc Liên trở về đến phòng làm việc, sau đó ở trên cao trưa hơn tám giờ, Liên thi cuối cùng một khoa tiếng Anh thành tích cũng đi ra.

Bảy giờ tiếng Anh bài thi đã trở lại mỗi cái trường học cùng mỗi cái khoa thất.

Ở lớp mười hai tiếng Anh khoa bên trong phòng làm việc, tiếng Anh khoa tổ trưởng giống vậy cùng Anh ngữ lão sư ghi danh các ban đồng học tiếng Anh thành tích, để cho tiếng Anh khoa tổ trưởng cùng Anh ngữ lão sư giống vậy phi thường kinh ngạc là, lớp mười hai lớp ba Diệp Thu tiếng Anh thành tích là mẫn phần!

Hàng năm thi vào trường cao đẳng tiếng Anh mẫn phần, nhất định là có, hơn nữa ở toàn tỉnh mà nói cũng không ít, thậm chí so với Ngữ Văn mẫn phần số người còn nhiều hơn.

Nhưng là, ở Giang Bắc ba bên trong, bình thường tiếng Anh Nguyệt Khảo có thể bắt được một trăm ba mươi phút, đã là khá vô cùng, không nghĩ tới, lần này Liên thi, lại có đồng học bắt được mẫn phần.

Cái này làm cho tiếng Anh khoa tổ trưởng cùng còn lại Anh ngữ lão sư cũng phi thường kinh ngạc.

Để cho những người này kinh ngạc là, cái này mẫn phần tên bạn học, lại nhìn phi thường xa lạ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Toàn thành phố thứ 1 tên gọi

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú trở lại giáo học lâu xuống, Diệp Thu đem xe đạp dừng ở dưới lầu nơi đó, cùng Lưu Linh Tú bên trên phòng học thời điểm, cảm giác dọc theo đường đi, có thật nhiều đồng học nhìn hắn.

Diệp Thu cũng không có cảm thấy cái gì, bất quá, đã có đồng học truyền ra, lần này Liên thi thành tích đi ra, hôm nay các khoa bài thi cũng sẽ lục tục phát hạ đến, nếu như đến lúc đó có cái nào đồng học phát hiện mình bài thi bị đổi sai, có thể đến các khoa thất tiến hành sửa lại, bất quá, không sẽ ở đây lần Liên thi cùng toàn trường hạng bên trên sửa lại.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đi vào phòng học, Lưu Linh Tú trở lại nàng chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, Diệp Thu bị Lý thâm cùng chu chí minh kêu lên đi, lên tới Thiên Thai mái nhà nơi đó.

Lý thâm xuất ra một hộp nhuyễn trung hoa, sau đó chia ra cho Diệp Thu cùng chu chí minh một cây nhang khói sau, mình cũng điểm một cây.

"Diệp Thu, nghe nói Liên thi thành tích đi ra."

Diệp Thu gật đầu một cái, cũng không có nói gì.

"Nhưng là, nghe nói người lần này thành tích tốt vô cùng, có các khoa đại biểu đến phòng làm việc thời điểm biết." Lý nói sâu đạo.

Bất quá, Lý thâm cùng chu chí minh cũng là đánh chết cũng không tin Diệp Thu có thể thi được mẫn phần, bởi vì lúc trước, Diệp Thu cùng bọn họ không sai biệt lắm, đều là lớp học đêm ngược.

Chẳng qua là, thứ nhất đếm ngược tên gọi cái này, mấy người bọn hắn thay phiên tới ngồi đã.

Bây giờ lại truyền ra Diệp Thu ở Liên thi thời điểm, các khoa cũng mẫn phần, bọn họ Tự Nhiên là không tin.

Diệp Thu vẫn là cười cười, hắn tự nhiên rất rõ ràng bản thân tình huống.

Ba người ở phía trên hút thuốc hóng gió, thẳng đến tiết khóa thứ nhất nhanh phải đi học thời điểm, ba người mới từ trên nóc lầu đi xuống. Diệp Thu trở lại

chính mình chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, Tô tự nhiên đầu tiên là kè, ngửi một cái, phát hiện Diệp Thu lại hút thuốc, cau mày một cái, bất quá, nàng nói "Nghe nói người Liên thi thành tích rất tốt."

Diệp Thu không để ý đến nàng.

Có thể nói, ở tiểu học, THCS, trung học đệ nhị cấp, thành tích học tập là một người trọng yếu nhất thể hiện, nếu so với một người đáng ngoài, gia cảnh các loại (chờ) đều có thể trọng yếu hơn nhiều lắm.

Lúc trước, Diệp Thu bị những bạn học kia nhìn thành oắt con vô dụng, một mặt là hấn can đảm quá nhỏ, người lại tự ti, thành tích học tập lại không tốt.

Hơn nữa, rất có thể một bộ phận, chính là bởi vì thành tích học tập không làm cho hấn trở nên càng tự ti. Dĩ nhiên, này là trước kia cái đó Diệp Thu cùng những bạn học khác thành tích so sánh dưới tình huống, mới có thể như vậy.

Về phần Lý thâm cùng chu chí minh bọn họ tại sao không có giống trước cái đó Diệp Thu như vậy, là bởi vì bọn hấn căn bản cũng không có đem thành tích học tập coi ra gì.

Nhưng là, nguyên lai cái đó Diệp Thu, một mặt thích Tô tự nhiên, một mặt lại muốn chính mình thành tích học tập được, nhưng là, trên thực tế, lại là căn bản không thể nào, sau thời gian dài, liền cùng những bạn học khác bất đồng.

Bây giờ Tô tự nhiên nghe nói Diệp Thu Liên thi thành tích tốt vô cùng, thứ nhất, nàng khẳng định không tin, thứ hai, nàng lại cảm thấy bây giờ Diệp Thu cùng lúc trước kia cái Diệp Thu so sánh có bất đồng rất lớn.

Thấy Diệp Thu nhìn liền cũng không có liếc nhìn nàng một cái, hồi tưởng lại tối hôm qua kia tùy khuất một màn, Tô tự nhiên cũng không để ý tới nữa Diệp Thu.

Buổi sáng lớp đầu tiên là Ngữ Văn giờ học, cũng chính là chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên giờ học.

Lý Mạc Liên đi tới cửa phòng học, những bạn học kia đã phi thường mong đợi, bởi vì vì bạn học môn rất muốn thấy được chính mình bài thi cùng thành tích.

Nhưng là, các bạn học rất thất vọng là, Lý Mạc Liên cũng không có cầm bài thi, hơn nữa, là tay không đi vào.

Lý Mạc Liên đứng đang bực giảng bên trên, xuống phía dưới liếc mấy lần, thấy Diệp Thu ở đó nhìn lên sau khi, nói "Diệp Thu, người đi ra ngoài một chút."

Lý Mạc Liên giọng vẫn là rất nghiêm túc, cùng bình thường không có gì khác nhau.

Lưu Linh Tú nghe một chút, nhất thời là Diệp Thu cảm thấy lo lắng, nàng còn tưởng rằng là bởi vì mình cùng Diệp Thu đi quá gần nguyên nhân, bây giờ Lý Mạc Liên muốn tìm Diệp Thu phiền toái.

Lý Mạc Liên kêu mấy lần Diệp Thu, Diệp Thu mới ngẩng đầu hỏi "Chuyện gì?"

"Người theo ta đến phòng làm việc, ta có việc hỏi người."

Lý Mạc Liên nói xong, hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài.

Diệp Thu chỉ có thể đi theo ra.

Nhìn Diệp Thu bị Lý Mạc Liên như vậy kêu lên đi thời điểm,

Tô tự nhiên có loại cười trên nỗi đau của người khác cảm giác, nhưng là, nàng lại cảm giác mình có loại này cười trên nỗi đau của người khác cảm giác thật không tốt.

Ở Diệp Thu trải qua Lưu Linh Tú bên người, Lưu Linh Tú lo lắng nhìn Diệp Thu.

"Không việc gì."

Diệp Thu nhỏ giọng cùng Lưu Linh Tú nói.

Diệp Thu từ phòng học đi ra, sau đó cùng Lý Mạc Liên đi tới nàng phòng làm việc.

Hiện tại hấn vừa mới đi vào bên trong phòng làm việc, bên trong phòng làm việc còn lại giáo sư văn chương đều ở bên trong, dĩ nhiên, những thứ này giáo sư văn chương không nghĩ tới, nam sinh này chính là cái đó Diệp Thu.

"Diệp Thu, người qua đây!"

Lý Mạc Liên nói.

Diệp Thu đã không còn là trước kia cái đó Diệp Thu.

Nếu là lúc trước cái đó Diệp Thu, lúc này, tại làm sao nhiều trước mặt lão sư, nhất định là ngay cả nhắc đầu cũng không dám ngẩng lên đầu, thậm chí là cúi đầu nhìn gót chân, căn bản không giống bây giờ hần.

"Lần này là người thành tích cuộc thi!"

Diệp Thu nhìn sang, so với hần phòng chừng còn tốt hơn một ít. Hần nguyên lai cho là, mỗi khoa ít nhất phải trừ đi mấy phần, không nghĩ tới, toàn bộ đều là mần phần.

Thấy Diệp Thu thần sắc không có gì thay đổi thời điểm, Lý Mạc Liên phi thường kinh ngạc.

Dù sao, cái này là nguyên lai lớp học thứ nhất đếm ngược tên gọi đồng học, bây giờ, lần này Liên thi là toàn thành phố thứ một tên bạn học.

"Chẳng lẽ người không cảm thấy kỳ quái sao?"

Lý Mạc Liên bắt lại cô ấy là phò thật dày hắc nhãn kính, sau đó, nhìn về phía Diệp Thu hỏi.

"Không có."

Diệp Thu nhàn nhạt nói.

"Người thi có phải hay không ăn gian?"

Lý Mạc Liên đột nhiên nghiêm túc nhìn về phía hỏi hần.

"Ta thế nào ăn gian, ta chép à?"

Diệp Thu đồng dạng là lạnh lùng hỏi.

Lý Mạc Liên cũng cảm thấy vậy, dù sao, bây giờ lớp học hạng nhì đồng học Tô tự nhiên tổng điểm nếu so với Diệp Thu ít một trăm phần bên cạnh (trái phải).

Đây là trung bình mỗi khoa ít hơn hai mươi phút, có thể nói, cùng Diệp Thu chênh lệch rất lớn, cái này làm cho Diệp Thu thế nào ăn gian?

"Vậy là người trước thời hạn biết câu trả lời?"

"Lão sư, ta một người bình thường học sinh thế nào trước thời hạn biết câu trả lời?"

Diệp Thu lại vừa là lạnh lùng hỏi ngược lại.

Lý Mạc Liên cũng cảm thấy vậy.

Nàng vừa mới như vậy, chỉ là muốn nhìn một chút Diệp Thu là có hay không ăn gian, hoặc là lộ ra chân tướng gì tới? Nhưng là, bây giờ thấy Diệp Thu biểu tình, nàng không nhìn ra.

Chỉ có thể nói, lần này Liên thi thành tích, thật đúng là Diệp Thu chính mình thi đi ra! Nhưng là, một cái trước kia là thứ nhất đếm ngược tên gọi đồng học, bây giờ lại là toàn thành phố thứ một tên bạn học, không lẽ như vậy tương phản, Lý Mạc Liên thế nào cũng không nghĩ ra.

Trừ phi chỉ có một cái khả năng, đó chính là lúc trước Diệp Thu cố ý thi thành như vậy thành tích!

Nhưng là, Lý Mạc Liên lại cảm thấy một người không thể nào ả núp thời gian dài như vậy, hơn nữa, Diệp Thu ả núp thời gian dài như vậy rốt cuộc lại vừa là tại sao vậy chứ?

"Lão sư, còn có chuyện gì sao? Nếu như không có, ta trở về phòng học nhìn."

Lý Mạc Liên suy nghĩ một chút, nói "Không việc gì, ta và người trở về phòng học."

Ở một cái lấy thành tích làm tiêu chuẩn trong đại quốc mật, bởi vì Diệp Thu thành tích là toàn thành phố hạng nhất sau, bây giờ Lý Mạc Liên đối với (đúng) Diệp Thu ấn tượng lại tốt vô cùng.

Cho nên, bây giờ nhìn hướng hần, đều cảm thấy hần rất bất đồng.

Ở Lý Mạc Liên cầm lên Ngữ Văn bài thi cùng Ngữ Văn số điểm ghi chép đồng hồ, sau đó hướng phòng học đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Toàn khoa mãn phần

Mặc dù lấy trước kia cái Diệp Thu, bình thường ở lớp học không gây chuyện, không đánh nhau, cũng coi là một cái tốt học sinh giỏi, nhưng là, Lý Mạc Liên không có chút nào thích như vậy học sinh, bởi vì đối phương gia cảnh không được, thành tích học tập lại vừa là lớp học kém cỏi nhất.

Nhưng là, bây giờ, Diệp Thu ở Liên thi đậu, lại bắt được toàn thành phố hạng nhất, nếu như thi vào trường cao đẳng dựa theo Diệp Thu lần này Liên thi thành tích tới phòng chừng, Lý Mạc Liên cảm thấy cái này Diệp Thu là nàng dạy học từng ấy năm tới nay như vậy tới giỏi một cái đồng học, như vậy đi xuống, Lý Mạc Liên nhìn về phía Diệp Thu dĩ nhiên là càng ngày càng thuận mắt.

Diệp Thu đi ở phía trước, Lý Mạc Liên đi ở phía sau.

Diệp Thu từ trước cửa phòng học đi vào, đi vào bên trong, trải qua Lư Linh Tú nơi đó, Lư Linh Tú vừa mới muốn hỏi Diệp Thu mới vừa đến chủ nhiệm lớp phòng làm việc liên quan (khô) lúc nào, thấy Lý Mạc Liên lúc đi vào sau khi, nàng không có hỏi nhiều.

Diệp Thu cho Lư Linh Tú một cái yên tâm ánh mắt, sau đó trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống.

Thấy Diệp Thu trở lại, thần sắc nhưng là không có gì thay đổi, vốn là còn nhiều chút cười trên nỗi đau của người khác Tô tự nhiên, đẩy qua tới hỏi "Này, mới vừa rồi không có bị chủ nhiệm lớp chửi à?"

Diệp Thu không để ý đến Tô tự nhiên, vẫn là giống như không có nghe được nàng lời nói như thế.

Tô tự nhiên còn muốn nói điều gì, Lý Mạc Liên đã lên tới trên bục giảng, miêu tả cả lớp các ngõ ngách sau, các bạn học ánh mắt đều nhìn về trên bục giảng bài thi.

Dựa theo câu trả lời, bọn họ phần lớn phòng chừng đến chính mình số điểm, nhưng là, đối quyền lão sư bất đồng, khả năng số điểm thi bất đồng. Đặc biệt là luận văn số điểm, cùng phòng chừng chênh lệch mười mấy phần cũng có thể.

"Mọi người nhất định phải thường quan tâm lần này Liên thi thành tích, bây giờ toàn bộ Liên thi thành tích cũng đi ra. Còn lại khoa, ta không nói trước, ta trước nói một chút lớp chúng ta Ngữ Văn tình huống. Bất quá, bây giờ ta đọc đến tên, lên trước tới bắt bài thi."

"Tô tự nhiên, 128 phút."

Cái này cùng Tô tự nhiên phòng chừng không sai biệt lắm, Tô tự nhiên sau khi nghe, cũng không có lộ ra cái gì thần sắc kích động, từ chỗ ngồi đi ra, đến trên bục giảng bắt được bài thi, lại trở lại chỗ ngồi, ngồi xuống, nhìn chính mình bài thi thời điểm, phát hiện luận văn viết không là rất tốt, bị trừ đi cố gắng hết sức, ngoài ra còn có còn lại một ít cộng lại trừ đi 12 phần.

"Lư Linh Tú, 125 phút."

Cái này cùng Lư Linh Tú phòng chừng cũng không kém, Lư Linh Tú sau khi nghe, vội vàng hướng phòng học đi lên. Bất quá, ở nàng bắt được bài thi sau, còn liếc mắt nhìn Diệp Thu.

"Trương Vĩ 123 phút."

Chẳng qua là, Lý Mạc Liên kêu mấy lần, cũng không có Trương Vĩ bóng người, nàng để cho Trương Vĩ ngồi cùng bàn hỗ trợ lấy về.

"Lý thâm, 45 phút."

Phòng học phía sau Lý thâm đi lên, lười biếng đem mình bài thi bắt lại đi.

Số điểm này, đã vượt qua hẳn bình thường Nguyệt Khảo thành tích.

"Chu chí minh, 48 phút."

Chu chí minh sau khi nghe, cũng liền đi lên cầm bài thi.

Bây giờ bạn học cả lớp, trừ Diệp Thu, những bạn học khác bài thi cũng phát hạ tới. Bất quá, các bạn học không có cảm thấy cái gì tốt kinh ngạc, bởi vì này cùng bình thường Nguyệt Khảo cũng không kém nhiều.

Còn lại Diệp Thu còn không có phát, những bạn học kia là cảm thấy Diệp Thu là đang ở Nguyệt Khảo thời điểm thứ nhất đóng bài thi, cho nên hấn cũng liền đang thử quyền thấp nhất.

Lưu Linh Tú nhìn về phía Diệp Thu, lại nhìn về phía trước trên bục giảng Lý Mạc Liên.

Chu chí minh cùng Lý thâm cũng là như vậy, bọn họ nghe nói Diệp Thu thành tích rất tốt. Nhưng là, bọn hấn bây giờ lại cảm thấy, lần này thứ nhất đếm ngược tên gọi nhất định là Diệp Thu.

"Các ngươi cảm thấy lần này Liên thi thành tích tốt nhất đồng học phải phải ai vậy?"

Lý Mạc Liên hỏi.

Không cần Lý Mạc Liên nói nhiều, các bạn học đều nói là Tô tự nhiên.

Tô tự nhiên cũng cảm thấy vậy chính mình.

Lý Mạc Liên nhưng là nói "Diệp Thu, mẫn phần."

Lý Mạc Liên vừa mới nói ra thời điểm, phòng học nhất thời trở nên yên lặng.

Sau đó một lát nữa, các bạn học khi phản ứng lại sau khi, vẫn còn có chút không thể tin được. Mặc dù thi vào trường cao đẳng là có người Ngử Văn mẫn phần, nhưng là, bọn họ cũng thể nào không tin lần này Diệp Thu Liên thi lại mẫn phần?

Lưu Linh Tú ngẩn người!

Tô tự nhiên cũng là bất khả tư nghị nhìn về phía Diệp Thu!

Chu chí minh cùng Lý thâm càng là cảm thấy ban ngày gặp quỷ!

Những bạn học khác ánh mắt đều nhìn về Diệp Thu thời điểm,

Diệp Thu thần sắc hay lại là lộ ra rất bình thường.

"Diệp Thu, ngươi đi lên cầm bài thi!"

Lý Mạc Liên nói.

Diệp Thu rời đi chỗ ngồi, hướng trên bục giảng đi qua, đi ngang qua Lưu Linh Tú nơi đó, cho nàng một cái ánh mắt thời điểm, Lưu Linh Tú lại vừa là hưng phấn lại vừa là cảm thấy mắc cỡ đỏ bừng.

Tại hấn lên tới trên bục giảng, Diệp Thu đem bài thi bắt lại về phía sau, những bạn học khác rất rõ ràng vẫn còn có chút không thể tin được.

Diệp Thu vừa mới đến chỗ ngồi ngồi xuống, Tô tự nhiên đem hấn bài thi cầm tới, phát hiện phía trên thật đánh 150 chia hoa hồng ấn, mặc dù có chút là bài thi thể chấm điểm, nhưng là, bây giờ nhìn phía trên câu trả lời, nàng cũng biết toàn bộ đều là đúng !

Tô tự nhiên đột nhiên có loại long trời lở đất cảm giác, nàng căn bản không nghĩ tới, lớp này bên trên thứ nhất đếm ngược tên gọi ngồi cùng bàn, hơn nữa, từ cao ngay từ đầu đến Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ trước, cơ hồ vẫn luôn là.

Lần này, lại vượt qua nàng nhiều như vậy, từ cả lớp thứ nhất đếm ngược tên gọi biến thành cả lớp hạng nhất, hơn nữa, vượt qua nàng số điểm nhiều như vậy!

Tô tự nhiên không thể tin được!

Đem bài thi tỉ mỉ nhìn một lần, sau đó bồi thường Diệp Thu thời điểm, Tô tự nhiên trong lòng tràn đầy phi thường phức tạp cảm tình cùng Tâm Pháp.

Nàng một mực không thích cùng xem thường Diệp Thu, Diệp Thu thành tích phi thường kém chính là rất lớn một cái nguyên nhân.

Bây giờ, lại vượt qua nàng nhiều như vậy thời điểm, Tô tự nhiên nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, thật phi thường khó hiểu.

"Các bạn học, lần này các ngươi Liên thi thành tích cùng Nguyệt Khảo thành tích kém không nhiều, về phần khó dễ độ, cùng bình thường Nguyệt Khảo cũng là không sai biệt lắm. Bất quá, lần này Diệp Thu thi tốt vô cùng, không chỉ Ngử Văn mẫn phần, hấn số học cũng là mẫn phần, văn tổng cũng là mẫn phần, tiếng Anh cũng là mẫn phần, lần này bắt được toàn thành phố Liên thi hạng nhất, so với toàn thành phố hạng nhì nhiều bốn phần mười bên cạnh (trái phải)."

"A!"

Nghe được Lý Mạc Liên nói ra thời điểm, lớp học nhất thời sợ đến đáng sợ.

Đặc biệt là Tô tự nhiên, thật không thể tin được trước mắt cái này Diệp Thu, lại bắt được Liên thi toàn thành phố hạng nhất, những bạn học khác cũng là như vậy.

Phía dưới đồng học cũng sẽ ở đó nghị luận.

Không thể nào!

Lớp này bên trên phế vật làm sao có thể bắt được toàn thành phố hạng nhất đây?

Ta cũng vậy cảm thấy không thể nào, trừ phi hấn nằm mơ!

Hứa nhiều bạn học cũng không tin, nếu như là Tô tự nhiên hoặc là Lưu Linh Tú bắt được hạng nhất, bọn họ còn cảm thấy có chút khả năng. Bất quá, khả năng này, bọn họ cũng cảm thấy là xây dựng ở vận khí tốt thành phần ở bên trong.

Nhưng là, bây giờ, cái đó cả lớp thứ nhất đếm ngược tên gọi, lúc trước bốn khoa cộng lại cũng chưa tới một trăm phân đồng học, lần này lại bảy trăm năm mươi tiến hành cùng lúc sau khi, để cho bạn cùng lớp thể nào tin tưởng đây?

Lý Mạc Liên đã sớm đoán được sẽ là như vậy, dù sao, vừa mới bắt đầu, nàng cũng là không tin.

Nhưng là, bây giờ nàng ngược lại cảm thấy cái này Diệp Thu khả năng cùng trước cái đó Diệp Thu có chút bất đồng.

Những bạn học khác cũng không để ý bây giờ là hay không giờ học, trực tiếp chạy tới, đi tới Diệp Thu trước mặt, bắt hấn bài thi nhìn là có hay không thi được mần phân?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Người hiếu học nhất sinh

Lớp học những bạn học kia, thấy Diệp Thu bài thi, bọn họ cũng biết đây là thật!

Nhưng là, điều này sao có thể?

Một cái thứ nhất đếm ngược tên gọi soa đẳng sinh, lần này lại thi được toàn thành phố hạng nhất!

Bọn họ không tin, bọn họ giống vậy không chịu nhận!

Diệp Thu bình tĩnh nhìn một màn này, thấy những bạn học kia cái loại này nghi ngờ, hăm dọa, đổ kị, mất hứng, các loại (chò) các loại thần sắc phức tạp thời điểm, trong lòng của hấn cũng có chút cao hứng.

Hấn là thay nguyên lai cái đó Diệp Thu cảm thấy cao hứng, bởi vì hấn cũng cảm thấy trước cái đó Diệp Thu, sống được thật là quá oắt con vô dụng, ở lớp học một chút địa vị cũng không có.

Nhưng là, bây giờ đã hoàn toàn bất đồng.

"Các người cũng trở về chính mình chỗ ngồi, thật tốt hướng Diệp Thu học tập!"

Chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên nói.

Nàng cảm thấy Diệp Thu không phải là đang ăn gian dưới tình huống bắt được Liên thi thành tích, như vậy thì nói là Diệp Thu lúc trước một mực cố ý như vậy không nghĩ biểu hiện ra.

Hơn nữa, chi có cái giải thích này có thể giải thích được (phải) thông!

Đương nhiên, Lý Mạc Liên rất rõ, dựa theo Diệp Thu cái thành tích này thi vào trường cao đẳng, đến lúc đó Đại học Thanh Hoa, Harvard cũng không có vấn đề, nàng ở Giang Bắc ba bên trong làm chủ nhiệm lớp từng ấy năm tới nay như vậy, nàng vẫn là lần đầu tiên gặp phải như vậy một đệ tử.

Những bạn học kia chỉ có thể trở lại chính mình chỗ ngồi, bất quá, còn chưa lúc nhìn về phía Diệp Thu.

Bây giờ Lý Mạc Liên bắt đầu ở trên bục giảng nói đề thời điểm, Tô tự nhiên còn chưa phản ứng kịp. Vốn là Diệp Thu Ngữ Văn thi mẫn phần, vượt qua năng thời điểm, nàng liền có chút không thích ứng được.

Bây giờ nghe nói Diệp Thu bốn khoa toàn bộ mẫn phần thời điểm, nàng càng là có loại long trời lở đất cảm giác

Nàng cảm giác mình làm một giấc mộng như thế!

Phi thường khó mà tin được đây là thật?

"Người nói cho ta biết đây là mơ?"

Tô tự nhiên nhìn nói với hắn.

Diệp Thu lười để ý Tô tự nhiên, hắn biết rõ mình cướp Tô tự nhiên hạng nhất, Tô tự nhiên trong lòng nhất định là có nhiều chút không thoải mái.

Ngoài ra, chính mình giống như biến hóa long trời lở đất, để cho nàng càng khó thích ứng.

Diệp Thu ngồi ở chỗ đó nhìn Tu Tiên thời điểm, Tô tự nhiên một mực không ngừng hỏi hắn!

Ở tiết khóa thứ nhất tan lớp thời điểm, Lý thâm cùng chu chí minh đi tới, thấy Diệp Thu bài thi sau, Lý thâm trực tiếp vỗ Diệp Thu bả vai nói "Người ngạo mạn!"

"Không phải là ta ngạo mạn, mà là thật."

Diệp Thu nói.

Vốn tưởng rằng lần này khẳng định lại vừa là Diệp Thu thứ nhất đếm ngược tên gọi, không nghĩ tới là hai người bọn họ. Bất quá, bây giờ hai người càng cao hứng hơn, bởi vì Diệp Thu cái này thứ nhất đếm ngược tên gọi soa đẳng sinh lại bắt được toàn thành phố hạng nhất, sau này nói ra, bọn họ đều sẽ cảm giác được (phải) kiêu ngạo.

Diệp Thu thấy Luru Linh Tú ánh mắt kia thời điểm, mới vừa mới đi học, Luru Linh Tú một mực lòng không bình tĩnh, một mặt nghĩ đến Diệp Thu thành tích, một mặt nghĩ đến Diệp Thu cùng nàng đánh cuộc chuyện.

Nàng biết, Diệp Thu thật không có lừa nàng, thật đúng là thắng nàng.

Bây giờ giống vậy để cho Luru Linh Tú có loại không phản ứng kịp cảm giác, đầu tiên là Diệp Thu đem nàng bệnh chữa lành, sau đó bây giờ Diệp Thu thành tích lại vừa là ưu tú nhất.

Nguyên lai còn cảm thấy Diệp Thu cùng thành tích của nàng có chênh lệch rất lớn, bây giờ nàng mới biết, mình và Diệp Thu giữa chênh lệch. Dĩ nhiên, Luru Linh Tú biết, chính mình nhất định được một khối bảo.

Diệp Thu chính là khối kia bảo!

Diệp Thu nhìn về phía Luru Linh Tú, cho nàng một cái ánh mắt thời điểm, Luru Linh Tú càng là lộ ra mắc cỡ đỏ bừng.

Lớp thứ hai khi đi học sau khi, chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên bắt đầu nói đọc đề. Nhưng là, bây giờ Tô tự nhiên một mực ở kia nhìn hắn, phăng phắt không nhận biết Diệp Thu như thế.

Mặc dù Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ sau khi trở lại, nàng đã cảm giác Diệp Thu có chút biến hóa, nhưng là, nàng mới cuối cùng hay là không dám tin tưởng.

Tô tự nhiên cứ như vậy ở đó nhìn hắn, dường như muốn đem Diệp Thu cho nhìn thấu như thế.

Lớp thứ hai sau khi tan lớp, chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên nhìn Diệp Thu liếc mắt, sau đó cũng liền rời đi phòng học. Lúc trước, nàng là cảm thấy Diệp Thu thành tích là lớp học kém cỏi nhất, cho nên an bài cùng Tô tự nhiên ngồi chung, không để cho Tô tự nhiên thành tích chịu ảnh hưởng.

Bây giờ Diệp Thu thành tích là ưu tú nhất, giống vậy an bài hai người cùng đi, nàng cảm thấy có thể đề cao Tô tự nhiên thành tích.

Ở tiết thứ ba giờ học khi đi học sau khi, số học lão sư đem bài thi đem ra phòng học, sau đó dựa theo bài thi đọc tên cùng số điểm, để cho các bạn học đi lên cầm bài thi.

"Tô tự nhiên, 125 phút."

Tô tự nhiên sau khi nghe, đi lên lấy chính mình bài thi. Nếu là lúc trước, nàng nhất định sẽ thật cao hứng, thậm chí, có chút kiêu ngạo. Nhưng là, bây giờ biết Diệp Thu là mẫn phần thời điểm, nàng đã kiêu ngạo không đứng lên.

"Luru Linh Tú, 123 phút."

"Diệp Thu, 150 phút."

Ở số học lão sư hô Diệp Thu tên của sau khi, Diệp Thu đứng lên, hướng trên bục giảng đi qua, đem bài thi lấy xuống, số học lão sư có chút kinh ngạc nhìn đến người trẻ tuổi trước mắt kia.

Đối với cái này cái trước thứ nhất đếm ngược danh học sinh, hắn đương nhiên sẽ không chú ý. Nhưng là, hắn không nghĩ tới, lần này Diệp Thu bắt được mẫn phần, mà là, lần này Liên thi là số không nhiều mấy cái thi được mẫn phần học sinh, cái này làm cho hắn tại cái khác số học lão sư trước mặt rất có mặt mũi.

Ở những bạn học khác lục tục bắt được chính mình bài thi, cơ hồ cùng trước Nguyệt Khảo thành tích kém không nhiều, thậm chí, còn phải kém mười mấy 20', nhờ vào lần này Liên thi độ khó lớn một chút.

"Lần này lớp chúng ta đồng học thành tích cũng rất không tồi, nhất là Diệp Thu đồng học thi được mẫn phần, là lần này Liên thi bên trong có thể bắt được mẫn phần mấy người bạn học một trong, đáng giá khích lệ cùng khen ngợi."

Số học lão sư dẫn đầu vỗ tay, phía dưới những bạn học kia sau khi nghe, chỉ có số không âm thanh như vậy tiếng vỗ tay. Bất quá, Lưu Linh Tú cùng chủ tịch hai người, vô cùng hưng phấn, như cùng chính bọn hắn thi được mẫn phần như thế.

Bây giờ số học lão sư nhìn xuống phía dưới đồng học, sau đó nói "Lần này Diệp Thu đồng học thi tốt vô cùng, như vậy này hai tiết học để cho hắn tới thay ta nói đề như thế nào?"

Không nghĩ ngờ chút nào, đây nhất định có thể để nghiệm chứng Diệp Thu có phải là thật hay không dựa vào chính mình thi được mẫn phần? Nếu như Diệp Thu mình có thể nói đề, nói như vậy đây là thật, nếu như không phải là, như vậy thì nói rõ Diệp Thu số điểm này có vấn đề.

"Được a !"

Phản lớn bạn học hô.

Trên thực tế, bây giờ phần lớn bạn học hay lại là muốn nhìn Diệp Thu bêu xấu. Dù sao, một cái nguyên lai so với chính mình kém nhiều như vậy đồng học, lại thoáng cái biến thành hạng nhất, bọn họ làm sao có thể bị đây?

Nhưng là, Diệp Thu nhưng là lười biếng nói "Lão sư, ta muốn nhìn, không có thời gian nói đề."

Thấy Diệp Thu cự tuyệt bên trên giảng đài nói đề thời điểm, phía dưới những bạn học kia lại đang nghị luận!

Đã sớm đoán được là như vậy!

Hắn không dám, hắn thành tích nhất định là có vấn đề!

Ta cũng cảm thấy vậy, phi thường có thể là ăn gian!

Lưu Linh Tú ánh mắt nhìn về phía Diệp Thu, đang khích lệ cùng mong đợi Diệp Thu bên trên giảng đài nói đề, không nên để cho những bạn học khác coi thường.

Thấy Lưu Linh Tú như vậy ánh mắt, Diệp Thu nói "Là ta thích nữ sinh, ta đây đi lên thay lão sư giảng một chút đề mục. Bất quá, nói cuối cùng đại đề coi như."

Nghe được Diệp Thu lời nói, Lưu Linh Tú trên mặt có nhiều chút mắc cỡ đỏ bừng. Tô tự nhiên chính là có loại không khỏi cảm giác mặt mách thấy.

Diệp Thu sải bước lên tới trên bục giảng, bắt đầu từ đạo thứ nhất đại đề bắt đầu nói về. Vị kia số học lão sư ở một bên nghe, hắn phát hiện Diệp Thu nói được tốt vô cùng, hơn nữa, làm bài kỹ xảo những thứ kia, cũng so với hắn nói được tốt hơn, làm bài phương pháp cũng không chỉ một loại.

Từ hướng này mà nói, Diệp Thu đúng là dựa vào chính mình thi được mẫn phần.

Ở tiết thứ ba giờ học sau khi tan lớp, số học lão sư hài lòng nhìn Diệp Thu nói "Người là ta gặp phải người hiếu học nhất sinh."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Ghen

Từ Diệp Thu nói đề đến xem, chẳng những số học lão sư biết Diệp Thu là thứ thiết, thi được miễn phần, tư đề hạ những thứ kia bạn cùng lớp đã công nhận.

Nhưng là, tại sao lúc trước Diệp Thu là lớp học thứ nhất đếm ngược tên gọi đây?

Tại sao bây giờ thi được toàn thành phố hạng nhất đây?

Rất rõ ràng, Diệp Thu một mực ở giữa bộ!

Những bạn học kia cảm thấy hẳn là cố ý như vậy!

Diệp Thu từ trên bục giảng đi xuống, vừa mới đến Lưu Linh Tú nơi đó thời điểm, Lưu Linh Tú nhìn nói với hắn "Diệp Thu, ngươi thật là lợi hại, ngươi đem chúng ta cũng giấu giếm nhiều năm như vậy!"

Ngay cả Lưu Linh Tú cũng cho là Diệp Thu trước kia là cố ý che giấu mình thực lực, càng không cần phải nói những bạn học khác.

"Linh Tú, ta và ngươi giữa đánh cược, coi như cân nhắc sao?"

"Coi là."

Lưu Linh Tú đỏ mặt nói.

"Vậy ngươi biết làm thế nào?"

Lưu Linh Tú biết, nếu như Diệp Thu thắng, muốn ở lớp học hôn hắn, hơn nữa, còn phải đáp ứng làm hắn bạn gái. Bây giờ Diệp Thu thắng, Lưu Linh Tú Tự Nhiên rất vui lòng.

Hơn nữa, cho dù Diệp Thu đánh cược thua, nàng cũng giống vậy rất vui lòng, chẳng qua là, bây giờ để cho Lưu Linh Tú càng nhiều loại trùng số cảm giác.

Diệp Thu ôm lấy Lưu Linh Tú thời điểm, bạn cùng lớp ánh mắt đột nhiên nhìn tới.

Lưu Linh Tú không có giấy giữa, cặp mắt tròn trĩnh lên đất, mặt đầy nhu tình, tựa hồ lúc này ở trong mắt nàng chỉ có Diệp Thu.

Lưu Linh Tú chủ động đến gần Diệp Thu gương mặt đó thời điểm, lớp học những bạn học kia đều biết hai người làm gì!

"Hôn hắn!"

"Hôn hắn!"

Bạn cùng lớp lại bắt đầu khuyến khích la lớn.

Lúc trước, Diệp Thu là lớp học kém cỏi nhất soa đẳng sinh, đồng học Tự Nhiên cảm thấy hắn không xứng với Tô tự nhiên. Nhưng là, bởi vì lúc trước Lưu Linh Tú là một cái ách muội, Diệp Thu cùng nàng không sai biệt lắm.

Bây giờ Diệp Thu thành tích là tốt nhất, dĩ nhiên là xứng với Lưu Linh Tú, mặc dù Lưu Linh Tú đã hoàn toàn kháng phục.

Tô tự nhiên không nghĩ tới, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú lại ở ngay trước nhiều như vậy đồng học mặt mũi trước mặt thân thiết.

Rất rõ ràng, những bạn học kia đều biết, lúc trước Diệp Thu là đuổi theo qua nàng, hơn nữa, đuổi theo nàng ba năm, thậm chí xảy ra tai nạn xe cộ thời điểm, Diệp Thu còn cứu nàng một mạng.

Nhưng là, Tô tự nhiên không hiểu được quý trọng, bây giờ Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú chung một chỗ.

Tô tự nhiên nhìn bộ dáng kia, trong lòng có loại không khỏi lửa giận, có loại không khỏi không nói ra cảm giác.

Ở Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú môi đỏ mọng đụng đến lúc đó, Diệp Thu cảm giác kia môi đỏ mọng mềm mại.

Mặc dù Diệp Thu ở thiên đình thời điểm, cùng Tô tự nhiên từng có hôn, Lưu Linh Tú cũng là không có hôn môi kinh nghiệm, chẳng qua là cảm giác Diệp Thu hấp dẫn sâu đậm đến nàng, đem mình nụ hôn đầu giao cho Diệp Thu.

Ở Lưu Linh Tú nhắm hai mắt lại thời điểm, Diệp Thu đã hôn đến nàng môi đỏ mọng, hơn nữa dùng đầu lưỡi khuấy động Lưu Linh Tú kia đầu lưỡi, ở Lưu Linh Tú cảm giác có loại long trời lở đất, có loại chìm vào hôn mê cảm giác thời điểm, nàng hô hấp tăng thêm, phát hiện Diệp Thu đã rời đi nàng.

Bất quá, bây giờ Diệp Thu hay lại là ôm lấy nàng, nếu không, nàng cảm giác toàn thân vô lực, mềm nhũn, đều phải trực tiếp ngã xuống.

"Linh Tú, bây giờ người là bạn gái của ta."

Cho dù Diệp Thu không cần phải nói đi ra, Lưu Linh Tú cũng biết.

Ở mặt nàng đỏ như mận, đánh ở chỗ mình ngồi thời điểm, Diệp Thu ở sắp đến tiết thứ tư giờ học khi đi học sau khi, hắn mới hướng chính mình chỗ ngồi trở về.

Tô tự nhiên một mực ở nhìn Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú ở những bạn học khác dưới sự cổ động ở đó hôn.

Nàng một mực ở trong lòng chữ mắng!

Hừ, có cái gì không nổi?

Không phải là một lần thi được thành tích tốt sao?

Lúc trước ta còn lười để ý người?

Thế nào bây giờ có còn lại mỹ nữ, cứ như vậy?

Tô tự nhiên tâm tình phi thường phức tạp, phức tạp đến nàng cũng không biết mình nghĩ như thế nào, nhưng là, mới vừa rồi cái loại này không khỏi lửa giận, không khỏi tức giận, không khỏi có loại trăm muộn, không khỏi có loại cảm giác đè nén thấy, chính nàng cũng không cảm giác được,

Nàng ghen!

Bây giờ Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi, ngồi xuống thời điểm, vẫn còn ở trở về chỗ mới vừa cùng Lưu Linh Tú cái loại này hôn môi cảm giác. Mặc dù Lưu Linh Tú cùng Thiên Đình cái đó Tô tự nhiên so sánh, khắp mọi mặt cũng không sánh nổi.

Nhưng là, Lưu Linh Tú đơn thuần, cái loại này đơn thuần, hấp dẫn đến Diệp Thu, ngược lại để cho hắn không nữa tận lực suy nghĩ từ bản thân cùng Tô tự nhiên ở thiên đình bên trên chuyện.

Diệp Thu ngồi xuống, không có nhìn lâu Tô tự nhiên liếc mắt, trực tiếp mở ra quyển kia Tu Tiên?

"Mới vừa rồi cùng Lưu Linh Tú hôn môi có phải hay không rất tuyệt vời?"

Tô tự nhiên chịu qua tới hỏi.

Diệp Thu không để ý đến nàng!

"Chẳng lẽ ta liền so với kia cái Lưu Linh Tú kém rất nhiều sao?"

Tô tự nhiên đột nhiên hỏi.

Một câu nói này, để cho Diệp Thu sau khi nghe, nhìn về phía nàng cười lạnh, tựa hồ căn bản khinh thường một cô như thế.

Tô tự nhiên thấy Diệp Thu loại ánh mắt đó cùng nụ cười, càng là khí yếu mệnh.

"Người đã cùng Lưu Linh Tú được, có muốn hay không ta đi cùng chủ nhiệm lớp nói, chờ người cùng Lưu Linh Tú ngồi chung một chỗ? Ngược lại, ta hiện tại đang hỏi người, người cũng sẽ không để ý đến ta!"

Tô tự nhiên Đại tiểu thư này tiểu nữ nhi tâm tính, cho dù có ngu đi nữa người, hiện tại cũng nghe được, nàng ghen, nàng tức giận, nàng nghĩ (muốn) Diệp Thu chủ động để ý đến nàng.

Nhưng là, Diệp Thu thiên về thiên về không để ý đến.

Tô tự nhiên nơi nào bị, trực tiếp đứng lên, tại cái khác bạn cùng lớp cũng không có phản ứng kịp, Tô tự nhiên cố ý sai bước hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài.

Lưu Linh Tú quay đầu nhìn Diệp Thu liếc mắt, dùng một cái ánh mắt hỏi Diệp Thu, Diệp Thu cho nàng một cái yên tâm ánh mắt.

Tô tự nhiên rời đi phòng học, vốn là thật rất tức giận, rất muốn đi tới tìm chủ nhiệm lớp nói mái chèo Thu điều tới cùng Lưu Linh Tú ngồi.

Nhưng là, nếu như đến lúc đó chủ nhiệm lớp chân đồng ý đem Diệp Thu mức độ đi, đây chẳng phải là thật tác thành hai người này?

Huống chi, bây giờ ra đi ra bên ngoài, Tô tự nhiên rất nhanh làm cho mình an tĩnh lại thời điểm, nàng vừa nghĩ đến chính mình mới vừa rồi rốt cuộc thế nào?

Tô tự nhiên không thể lập tức phản trở về phòng học, mà là hướng nữ sinh nhà cầu phương hướng đi qua, ở nữ sinh nhà cầu ngây ngốc mười phút, sau đó

sẽ phản trở về phòng học.

Trở lại phòng học thời điểm, cố ý ở cửa phòng học lắc lư trên tay những thứ kia nước, cố ý biểu thị chính mình vừa mới chẳng qua là đi nhà cầu.

Tô tự nhiên trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, phát hiện Diệp Thu thật không để ý đến nàng thời điểm, Tô tự nhiên mới đưa ánh mắt thả vào trên sách học, nhưng là, nàng vẫn cảm thấy rất không thoải mái, càng nghĩ càng không thoải mái.

Vô luận cái gì cô gái, dễ dàng đến đồ vật thì sẽ không quý trọng, nhưng là, vốn là thuộc về mình đồ vật, đột nhiên lại mất đi, hơn nữa một người khác lấy được nữ sinh nhìn so với từ bản thân cũng không kém dưới tình huống, cô gái nữ tính cái loại này trời sinh lòng đồ kỵ, lòng hư vinh liền sẽ vô cùng mãnh liệt.

Bây giờ Tô tự nhiên cũng có loại mãnh liệt như vậy cảm giác, nàng cảm giác mình ở bạn cùng lớp trước mặt, lại bại bởi một cái nguyên lai chẳng qua là ách muội Lưu Linh Tú.

Nàng không phục, nàng cảm giác mình muốn lấy lại Diệp Thu, sau đó sẽ hung hãn đem Diệp Thu vứt bỏ, để cho Diệp Thu đến lúc đó mất thể diện.

Tô tự nhiên rất nhanh làm cho mình an tĩnh lại, làm cho mình biến thành nguyên lai cái đó an tĩnh gái đẹp thần, mà không phải như bây giờ chỉ có thể tức giận Đại tiểu thư.

Diệp Thu Tự Nhiên không để ý đến Tô tự nhiên, hần cũng không cần điều tới cùng Lưu Linh Tú ngồi chung, hiện tại ở ngồi ở chỗ này là được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Phạm si mê

Ở tiết thứ tư giờ học, số học lão sư tới cho các bạn học kẻ xong lấp chỗ trống đề cùng lựa chọn sau, còn có mười phút mới tan lớp. Bây giờ số học lão sư còn ở phòng học, nói đến nếu như có không hiểu được vấn đề, có thể trực tiếp hỏi hần hoặc là hỏi Diệp Thu.

Tô tự nhiên mới vừa rồi làm cho mình an tĩnh lại sau, nàng rất nhanh nghĩ đến, bằng vào chính mình đáng ngoài, gia thế, thành tích, làm sao có thể có thể so với cái đó Lưu Linh Tú kém đây?

Huống chi, Diệp Thu lại đuổi theo nàng ba năm, thậm chí, vì nàng, thiếu chút nữa ở trong tai nạn xe ngay cả mạng cũng không có, nàng đã cảm thấy về điểm này, nàng và Diệp Thu quan hệ, nếu so với Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú quan hệ tốt quá nhiều.

Bây giờ Tô tự nhiên cố ý kẻ Diệp Thu, nhìn nói với hần "Diệp Thu, cái này đại đề, ta không hiểu, có thể giảng giải cho ta sao?"

Diệp Thu ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, nhìn nàng kia đẹp đề ánh mắt, không biết nàng là thật không biết, hay là giả không hiểu?

"Số học lão sư nói, nếu như không hiểu có thể hỏi người."

Tô tự nhiên lại nói đạo.

Diệp Thu chỉ có thể đem đề kia bài thi lấy tới, từ sau khi nhìn kỹ, phát hiện đúng là có chút khó khăn, một loại đều là đang thi cuối cùng một đạo đại đề bên trong.

Lần này, Tô tự nhiên chính là ở nơi này trừ 10 điểm.

Diệp Thu cận kề giảng giải cho nàng thời điểm, bất tri bất giác, Tô tự nhiên giống như mình bị bị sa vào như thế, tại sao nàng lúc trước không có cảm giác được Diệp Thu lợi hại như vậy, như vậy hấp dẫn đến nàng?

Tại sao bây giờ nàng cảm giác Diệp Thu hoàn toàn bất đồng, có loại không nói ra không khỏi động tâm cảm giác đang hấp dẫn nàng, lúc này, nàng tựa hồ nghe không tới Diệp Thu đang cùng nàng nói cái gì?

Tô tự nhiên cảm giác mình nhất định là phạm si mê!

"Người nghe hiểu chưa?"

Diệp Thu thấy đôi phương ánh mắt không có ở bài thi bên trên, mà là nhìn về phía hán thời điểm, lạnh lùng hỏi.

"Không hiểu, ngươi nói lại lần nữa."

Tô tự nhiên nói.

Diệp Thu nhưng là không có để ý tới nàng nữa.

Tô tự nhiên biết, chính mình mới vừa rồi phạm si mê, nhất định là bị Diệp Thu thấy. Nghĩ tới đây thời điểm, Tô tự nhiên cũng ở trong lòng hỏi chữ mình, chính mình một cái Kim Lăng Tô gia Đại tiểu thư, làm sao sẽ biến thành như vậy đây?

Buổi sáng tiết thứ tư giờ học tan lớp thời điểm, Diệp Thu thả hào chính mình quyền kia Tu Tiên, nhìn Lư Linh Tú liếc mắt, sau đó cùng chu chí mình, Lý thâm, bọn họ hướng phòng học phía sau đi ra ngoài.

"Diệp Thu, ngươi quá lợi hại, buổi sáng có muốn hay không đi ăn mừng một chút?"

"Không đi, không có gì hay ăn mừng."

Diệp Thu nói.

Nhưng là, cái này ở Lý thâm cùng chu chí mình xem ra hoàn toàn bất đồng, Diệp Thu chẳng những thi được cả lớp hạng nhất, còn thi được toàn thành phổ hạng nhất, vậy dĩ nhiên cùng lúc trước bất đồng.

Hai người từ đầu đến cuối đều cảm thấy lấy trước kia cái Diệp Thu, nhất định là che giấu mình thực lực, bây giờ mới ở trước mặt bọn họ lộ ra bản thân thực lực chân thật.

Đương nhiên, hai người cảm thấy Diệp Thu như vậy, trước kia là thật là cái đó Tô tự nhiên.

Nhưng là, hiện tại đang tại sao lại như vậy, rất có thể là vì Lư Linh Tú.

Hai người có chút không hiểu nổi Diệp Thu.

Diệp Thu cùng bọn họ xuống đến giáo học lầu xuống thời điểm, Lư Linh Tú đã đi xuống, bước nhanh đi tới Diệp Thu bên người.

Tô tự nhiên ở phía sau, thấy hai người đẩy kia chiếc xe đạp thân mật lúc rời đi sau khi, Tô tự nhiên rên một tiếng, chỉ có thể ở phía sau nhìn.

Xuất hiện ở đến cửa sân trường bên ngoài, Tô tự nhiên lên tới Diệp Thu trên xe, Diệp Thu cười xe hướng Tô tự nhiên trong nhà phương hướng trở về thời điểm, Tô tự nhiên ôm lấy Diệp Thu hông, bội phục nói "Diệp Thu, ngươi quá lợi hại, nguyên lai ngươi một mực giả bộ."

Diệp Thu không nói gì.

Hắn cũng không có giả bộ, chẳng qua là hiện tại hắn cùng lấy trước kia cái Diệp Thu, thân thể hay lại là một thân thể, nhưng là, đã không phải là một người.

Diệp Thu sẽ không nói những thứ kia.

Lư Linh Tú nhưng trong lòng thì càng cao hứng hơn, bởi vì nàng biết rõ mình thật tìm tới một khối bảo bối. Nhưng là, bây giờ nàng lại có chút sợ hãi Diệp Thu một khối này bảo bối quá chói mắt, đến lúc đó không thuộc về nàng.

Ở Diệp Thu cười xe trở lại Lư Linh Tú cửa nhà,

Đem Lư Linh Tú để xuống thời điểm, nói "Linh Tú, ta đi về trước ăn cơm, buổi chiều tới nữa chờ ngươi trở về trường học."

"Ở nhà chúng ta ăn cơm đi."

Lư Linh Tú nói.

Nàng cảm thấy để cho Diệp Thu qua lại một chuyến phi thường phiền toái, bây giờ nàng bắt đầu có chút thương tiếc Diệp Thu qua lại tiếp tục nàng tới trường học.

Diệp Thu vừa mới muốn rời đi thời điểm, đã bị Lư Linh Tú cha mẹ Lư Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ thấy.

"Diệp Thu, đã làm tốt ngươi cơm, lưu lại ăn chung."

Trương Nguyệt đỏ nói.

"A di, này cũng ngưng ngưng a!"

Diệp Thu nói.

"Không có gì ngưng ngừng."

Diệp Thu đã bị Lưu Linh Tú kéo hướng bên trong đi vào, Diệp Thu chỉ có thể lưu xuống dùng cơm. Tại hân đi rửa tay, cùng Lưu Linh Tú ngồi xuống cùng nhau ăn cơm thời điểm, Trương Nguyệt đỏ cũng lại hỏi "Linh Tú, nghe nói các người Liên thi thành tích đi ra? Như thế nào đây?"

"Cha, mẹ, buổi sáng Ngũ Văn cùng bài thi số học cũng phát hạ đến, đều là hơn một trăm hai mươi phút một khoa."

Nghe được Lưu Linh Tú nói như vậy, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ biết con gái thành tích không có lui bước, hơn nữa ổn định lại, cùng trước không sai biệt lắm, cái này đã để cho hai người rất hài lòng.

"Lá kia Thu đây?"

Trương Nguyệt đỏ hỏi.

"A di, ta còn được."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú nhưng là bóp Diệp Thu tay, ở trước mặt cha mẹ cũng lộ ra hai người này rất thân mật. Bất quá, hai người không có nói gì, Lưu Linh Tú tiếp tục nói "Ba, mẫu thân, Diệp Thu quá khiêm tốn, hân lần này bắt được toàn thành phố Liên thi hạng nhất, bốn khoa toàn bộ đều là mãn phần."

"Toàn thành phố hạng nhất? Mãn phần?"

Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ cũng không thể tin được, còn cho là mình nghe lầm.

Nghe được Lưu Linh Tú lần thứ hai nói đến, hơn nữa xác nhận lúc tới sau khi, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ mới biết, Diệp Thu tựa hồ muốn so với nữ nhi bọn họ còn lợi hại hơn nhiều a!

Điều này sao có thể chứ?

Dù sao, bọn họ trước nghe nói qua, Diệp Thu là lớp học thứ nhất đếm ngược tên gọi!

"Mẹ, đây là thật, ở lớp số học, số học lão sư còn để cho Diệp Thu đi lên cho chúng ta nói đề. Nếu như lần này Diệp Thu ở thi vào trường cao đẳng trung chính thường phát huy, nhất định là bên trên Đại học Thanh Hoa, đến lúc đó, ta liền lên không."

Lưu Linh Tú nói.

Bây giờ nàng nói ra, đều cảm thấy Diệp Thu thành tích so với nàng tốt quá nhiều, nàng chỉ sợ đến lúc đó hai người có ở đây không cùng bên trong đại học tách ra, đến lúc đó muốn chung một chỗ rất khó.

Lúc trước, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ còn lo lắng Diệp Thu thành tích kéo nữ nhi bọn họ bấp dùi, không nghĩ tới, bây giờ ngược lại ngược lại.

Này để cho hai người giống vậy có chút không phản ứng kịp.

"Linh Tú, người lo lắng cái gì, đến lúc đó vô luận ta thi bao nhiêu phút, chúng ta cũng báo cáo một cái đại học."

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Lưu Linh Tú mới mặt mày hớn hờ, không có giống hơn nữa mới vừa rồi như vậy, hơn nữa, ở trước mặt cha mẹ, trực tiếp gấp thức ăn cho Diệp Thu ăn.

Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ thấy như vậy một màn, hai người đã không biết nói cái gì.

Sau khi ăn cơm trưa xong, Diệp Thu chưa có về nhà, mà là lưu lại nơi này. Bất quá, Lưu Linh Tú bị Trương Nguyệt đỏ kêu đi vào câu hỏi. Chờ đến Trương Nguyệt đỏ hỏi xong lời nói sau, nàng cũng biết, con gái không có nói nói láo, Diệp Thu quả thật trở nên cùng lúc trước bất đồng.

Chẳng những y thuật cao minh, biết chữa bệnh, hơn nữa, thành tích nếu so với lúc trước ưu tú gấp mười ngàn lần không thôi.

Chương 59: Mức độ chỗ ngồi

Nếu như Lưu Linh Tú không có bởi vì cùng với Diệp Thu, thành tích sau đó hàng, làm vì cha mẹ Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ, chắc chắn sẽ không phản đối hai người này đi chung với nhau.

Trương Nguyệt đỏ đi ra, nhìn về phía Diệp Thu cười cười, sau đó cùng Lưu Đại Khánh tiếp tục trở lại xương trong đi làm.

Ở hai người sau khi rời đi, Diệp Thu nhìn về phía Lưu Linh Tú nói "Lin Tú, người trước ngủ trưa đi, ta ở bên ngoài chuyển một chút là được."

Bây giờ Diệp Thu, căn bản không cần ngủ trưa, đều rất tinh thần, cái này cùng hắn tu luyện có quan hệ rất lớn.

Đương nhiên, hiện tại đang tu luyện hấp thu ánh mặt trời tinh hoa, thật ra thì cũng là có thể, chẳng qua là, so ra kém vừa mới mới lên tinh hoa mặt trời mà thôi.

Mà ở trong đó vừa không có như vậy thích hợp điều kiện tu luyện.

Lưu Linh Tú cũng không trở về phòng nghỉ ngơi, mà là cùng Diệp Thu ở chung quanh chuyển một chút, sau đó cùng Diệp Thu trở về Giang Bắc ba bên trong.

Diệp Thu bởi vì trong nhà cầu buộc Trương Vĩ ăn cắt, hắn ngược lại trở nên càng nổi danh, đây cũng là bắt đầu không người nào dám xem thường hắn, coi hắn là thành hèn yếu nhất gan phệ vật.

Diệp Thu Liên thi thành tích đi ra, là toàn thành phổ hạ nhất thời điểm, càng là không người nào dám xem thường hắn.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đem xe đạp đẩy tới giáo học lầu xuống, cùng Lưu Linh Tú bên trên đến lầu thượng phòng học, phần lớn bạn học cũng đến, lại đang tranh đoạt từng giây từng phút địa học tập.

Mà lần này Liên thi, trên căn bản, đã nhìn ra được những bạn học này thành tích thi vào đại học sẽ là như thế nào, trên căn bản, cũng không có bao nhiêu biến hóa, cũng chính là Diệp Thu thoáng cái biến thành một con ngựa ô, thoáng cái siêu (vượt qua) ra tất cả người tương tượng.

Buổi chiều tiết khóa thứ nhất buổi sáng thời điểm, trong lớp văn tổng lão sư cầm bài thi tới phát, quả nhiên cùng buổi sáng chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên nói như thế, Diệp Thu văn tổng mãn phần.

Tô tự nhiên chỉ có hơn hai trăm năm mươi phút mà thôi, cùng Diệp Thu thành tích chênh lệch bốn mươi năm mươi phút. Về phần lúc trước văn tổng lợi hại nhất Trương Vĩ, lần này cũng là hơn 260 phút mà thôi.

Trương Vĩ vẫn không có xuất hiện ở phòng học, cái kia bốn cái người hầu giống vậy chưa có tới phòng học.

Bất quá, bây giờ không có người đi chú ý Trương Vĩ bọn họ, cũng đưa ánh mắt đặt ở Diệp Thu trên người.

Bởi vì bọn họ căn bản không nghĩ tới, nguyên lai lớp học thứ nhất đếm ngược tên gọi, lần này thật đúng là thi toàn thành phổ hạ nhất!

Bọn họ quả thực hay lại là khó mà tiếp nhận, cảm thấy đây giống như nằm mơ như thế!

Nhưng là, bọn họ than thở, kinh ngạc, nghi ngờ, hâm mộ, đổ kỵ, đủ loại phức tạp về mặt quá nhiều, bọn hắn bây giờ đã bắt đầu trở nên bình thường, nhìn về phía Diệp Thu nhân quang, biết không có thể lại giống như kiểu trước đây nhìn hắn.

"Này, người thế nào lợi hại như vậy?" Tô tự nhiên chống cằm, vẫn là rất hiếu kỳ đất nhìn về phía hỏi hắn.

Diệp Thu không để ý đến Tô tự nhiên vấn đề.

Tô tự nhiên dùng tay nhỏ cổ ý đụng đụng Diệp Thu, nàng cảm thấy Diệp Thu biến hóa rất nhiều. Nhưng là, bất kể như thế nào biến hóa, nàng cảm thấy Diệp Thu có thể thích nàng ba năm, lại liều chết ở trong tai nạn xe cứu nàng, vậy khẳng định là đối với nàng có rất cảm giác sâu sắc tình.

"Người không muốn ảnh hưởng ta xem."

Diệp Thu rất lạnh đất nhìn về phía Tô tự nhiên nói.

Tô tự nhiên chỉ có thể không có hỏi lại Diệp Thu.

Ở văn tổng lão sư đem bài thi cũng phát sau khi xuống tới, nói "Các bạn học, các người cảm thấy kia đạo lựa chọn tương đối dễ dàng làm sai, có thể nói ra, chúng ta trước nói những thứ này, về phần còn lại dễ dàng không phạm sai lầm, tự các người nhìn câu trả lời là được."

Các bạn học ở đó ríu rít vừa nói thời điểm, văn tổng lão sư thấy Diệp Thu ở đó nhìn lên sau khi, nói "Nếu như vậy, để cho Diệp Thu tới thay ta cho các

ngươi giảng giải."

Mặc dù, những lão sư kia đã xác nhận Diệp Thu là chân tài thực học thi đi ra, nhưng là, bây giờ văn tổng lão sư còn là muốn cho Diệp Thu đến giúp đỡ nói đề.

Vốn là Diệp Thu lười để ý những thứ này, hắn cũng không cần đi khoe khoang cái gì, bởi vì hắn đã biểu hiện ra.

Bây giờ văn tổng lão sư nhất định phải hắn nói đề thời điểm, Diệp Thu chỉ có thể đứng lên đi tới giảng đài nơi đó, bắt đầu cho các bạn học nói những thứ kia tương đối dễ dàng bị lỗi đề mục.

Buổi chiều tiết khóa thứ nhất tan lớp, văn tổng lão sư hài lòng rời đi phòng học sau, Lưu Linh Tú nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu đi tới hỏi "Linh Tú,

Ngươi có vấn đề gì không?"

"Có thể giúp ta học thêm sao?"

"Dĩ nhiên có thể."

Lưu Linh Tú văn tổng bình thường đều là thi hơn 240 phân tả hữu, không cao cũng không thấp, cho nên, nàng cảm thấy này là mình nhược hạng một trong.

Nếu như có thể đề cao hai ba chục phút, nàng cảm thấy đã rất không tồi.

Diệp Thu ngồi ở Lưu Linh Tú bên cạnh chỗ ngồi, cẩn thận giảng giải cho nàng.

Ngồi ở chỗ mình ngồi Tô tự nhiên dĩ nhiên là nhìn đến rõ ràng, trong lòng một cỗ không khỏi lửa giận trực tiếp bốc lên, trực tiếp đem trước mặt quyển sách làm té xuống đất.

Nhưng là, trừ chung quanh đồng học kỳ quái nhìn về phía nàng bên ngoài, Diệp Thu tựa hồ cũng không có chú ý tới nàng cử động này.

Tô tự nhiên đứng là rất lửa giận, rất tức giận, rất không thoải mái, nàng không biết tại sao, Diệp Thu tại sao từ đầu đến cuối đối với nàng thái độ sẽ là có lớn như vậy biến chuyển?

Nàng thật sự là không nghĩ ra.

Lúc trước, nàng lạnh như băng, căn bản không để ý tới Diệp Thu, Diệp Thu hay lại là một lòng nghĩ (muốn) lấy lòng nàng, hiện tại tại chính mình ngược lại đối với (đúng) Diệp Thu được, Diệp Thu ngược lại đem toàn bộ cũng thả vào Lưu Linh Tú trên người.

Để cho Tô tự nhiên không thoải mái là, Lưu Linh Tú so với nàng ưu tú sao? Gia cảnh so với nàng tốt? So với nàng rất xinh đẹp? Thành tích học tập so với nàng tốt?

Tô tự nhiên cảm thấy cũng không có, dựa vào cái gì Diệp Thu như vậy đối đãi nàng?

Tô tự nhiên ở đó có mọi thứ ý tưởng thời điểm, Diệp Thu chính là rất cẩn thận cho Lưu Linh Tú giảng giải, bằng vào Diệp Thu hấp thu được kia mười triệu trong linh hồn cao tài sinh, đối với mấy cái này văn tổng đề, vậy dĩ nhiên là cảm thấy phi thường dễ dàng đơn giản.

Ở lớp thứ hai giờ học, qua mười phút, Diệp Thu mới trở về chính mình chỗ ngồi.

Tô tự nhiên liếc hắn một cái, sau đó đứng lên, trực tiếp rời đi phòng học.

Diệp Thu Tự Nhiên không biết những thứ này, giống vậy không để ý đến Tô tự nhiên.

Tô tự nhiên từ phòng học đi ra, trực tiếp hướng chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên phòng làm việc đi qua, mặc dù Lý Mạc Liên là chủ nhiệm lớp, nhưng là đồng dạng là cùng các lão sư khác ở cùng một cái phòng làm việc.

Bây giờ nàng đi tới cửa phòng làm việc, không có gõ cửa, trực tiếp hướng bên trong đi vào, đi tới Lý Mạc Liên trước mặt trực tiếp nói "Chủ nhiệm lớp, ta nhớ ngươi đem Diệp Thu mức độ đi tới Lưu Linh Tú ngồi xong."

Lý Mạc Liên chính đang bận rộn, dừng lại thời điểm, thấy là Tô tự nhiên, kỳ quái hỏi "Diệp Thu cùng ngươi ngồi không phải là thật tốt sao? Tại sao phải mức độ đi hắn?"

Cho tới nay, coi như chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên nhất định là có tư tâm, nàng tại sao để cho Diệp Thu cùng Tô tự nhiên ngồi chung một chỗ, nàng chính là cảm thấy Tô tự nhiên xem thường Diệp Thu thứ người như vậy, Diệp Thu cũng sẽ không quấy rầy đến Tô tự nhiên, cho nên, để cho hai người ngồi chung một chỗ, sẽ không ảnh hưởng đến Tô tự nhiên thành tích.

Nhưng là, nếu để cho Trương Vĩ cùng Tô tự nhiên chung một chỗ, không cần suy nghĩ nhiều, hai người này thành tích nhất định sẽ hạ xuống. Bây giờ Lý Mạc Liên đã tin tưởng Diệp Thu Liên thi là chân tài thực học, nàng tin tưởng, Diệp Thu là nàng qua nhiều năm như vậy, tối có thể trở thành thi vào trường

cao đẳng Trưng Nguyên học sinh.

Cho nên, bây giờ để cho Diệp Thu cùng Tô tự nhiên ngồi chung một chỗ, nàng phản mà không có cảm thấy cái gì.

"Ta, hần, ta có không hiểu vấn đề hỏi hần, hần căn bản không để ý đến ta."

Tô tự nhiên nói.

Lý Mạc Liên cười cười, nói "Người lúc trước đều là cả lớp hạng nhất, bây giờ chẳng qua là Diệp Thu cảm đi mà thôi, ta cảm thấy cho hần làm như vậy, là cảm thấy không cần dạy người."

"Vậy hần tại sao dạy Lư Linh Tú?"

Tô tự nhiên hỏi ngược lại.

Lúc này, không chỉ Lý Mạc Liên minh bạch, phòng làm việc các lão sư khác giống vậy minh bạch, tại sao Tô tự nhiên sẽ là tức giận như vậy đến tìm nàng muốn mức độ chỗ ngồi, đây rõ ràng là cô gái đồ kỵ xuất ra tiểu tính tình?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Ngồi kia cũng không đáng kể

Bên trong phòng làm việc những lão sư kia sau khi nghe, ở đó nhỏ giọng cười thời điểm, Lý Mạc Liên để cho Tô tự nhiên trước trở về phòng học, nàng sẽ biết quyết tốt chuyện này.

Tô tự nhiên trở lại phòng học sau, trực tiếp ngồi xuống, phát hiện Diệp Thu vẫn không có nhiều liếc nhìn nàng một cái, càng không có quan tâm nàng mới vừa đến kia.

Buổi chiều lớp thứ hai vẫn là vẫn tổng giờ học, bắt quá, mới vừa rồi ở tiết khóa thứ nhất thời điểm, nên nói cũng nói.

Này một tiết giờ học sẽ để cho các bạn học chính mình tự học.

Ở lớp thứ hai sau khi tan lớp, Lý thâm cùng chu chí minh kêu Diệp Thu đi ra ngoài.

Diệp Thu đi theo hai người bên trên đến lầu thượng, Lý thâm xuất ra một gói thuốc lá, đưa cho Diệp Thu một cây thời điểm, Diệp Thu nói "Cảm giác bình thường thôi, ta không hút."

Lý thâm cũng liền tự cảm tới đốt rút ra.

Lý thâm cùng chu chí minh căn bản không nghĩ tới, Diệp Thu biến hóa thật sẽ có lớn như vậy, chẳng những đem Lý Quân cùng Trương Dũng nhỏ như vậy còn đồ đánh, còn đem Trương Vi cái này Phú Nhị Đại bức cho đến ăn cú, bây giờ lại đem đến Liên thi toàn thành phổ hạng nhất.

Hai người cảm giác giống như Diệp Thu hoàn toàn biến hóa giống nhau.

Trên dưới quan sát Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu hỏi "Các người như vậy nhìn ta làm gì?"

"Diệp Thu, ta cảm giác người biến hóa thật là lớn!"

Chu chí nói rõ đạo.

Lý thâm cũng là gật đầu một cái.

"Còn chưa phải là như vậy!"

Diệp Thu nói.

Hần tự mình biết, cũng không phải là hần biến hóa lớn, mà là, nguyên lai cái đó Diệp Thu chết, là đổi một người.

Ở tiết thứ ba trong lớp giờ học, ba người từ mái nhà trên sân thượng đi xuống, Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi, Tô tự nhiên liếc hần một cái, sau đó nói "Người đi lên hút thuốc?"

Diệp Thu không có nói gì.

Này tiết khóa là lớp tự học, bất quá, bây giờ Anh ngữ lão sư đã cầm một máy lục âm cơ cùng bài thi tới.

Anh ngữ lão sư đầu tiên là đang bọc giấy bên trên, đem lần này Liên thi tốc quần đi xuống.

Diệp Thu vẫn là mẫn phần, Lưu Linh Tú, Tô tự nhiên đều là hơn một trăm ba mươi phút, bất quá, hai người này ở toàn bộ cấp mà nói đã coi như là cao nhất.

"Lần này các người thi cũng không tệ, đặc biệt là lớp chúng ta còn có một cái mẫn phần." Anh ngữ lão sư nói. Nàng cũng không có hoài nghi Diệp Thu thành tích thật giả, bởi vì nàng cảm thấy bất kể thật giả cũng không có gì.

Đương nhiên, nàng kinh ngạc nhất một là Lưu Linh Tú lại có thể nói chuyện bình thường, cho nên, lần này nàng thính lực lại thi mẫn phần, cho tới lần này Lưu Linh Tú tiếng Anh thành tích nói cao 20 phân nhiều.

Về điểm này, ngược lại để cho Anh ngữ lão sư phi thường kinh ngạc.

Ở nàng bắt đầu dùng lục âm cơ phát ra lần này Liên thi thính lực, lại để cho các bạn học nghe hai lần, sau đó bắt đầu nói đề.

Ở thả hai lần sau, Anh ngữ lão sư đã đem lần này thính lực đề mục kể xong.

Chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên đã xuất hiện ở cửa phòng học, bởi vì còn có mười phút tan lớp.

Anh ngữ lão sư cùng Lý Mạc Liên hai mắt nhìn nhau một cái sau, sau đó cầm từ bản thân bài thi cùng lục âm cơ rời đi.

Lý Mạc Liên đi vào, mắt nhìn xuống như thể nhìn phía dưới đồng học, nói "Toàn bộ bài thi cũng phát hạ đến, các người cũng rõ ràng bản thân lần này Liên thi thi tình huống, nếu như các người có phát hiện địa phương nào đối sai, có thể đi tìm ta, bất quá, sẽ không ghi vào lần này Liên thi thành tích. Đây là Liên thi phiếu điểm, cùng với toàn bộ cấp, cùng toàn thành phố hạng. Các người sau khi tan lớp, có thể tự nhìn nhìn một cái."

Lý Mạc Liên nói xong, bạn cùng lớp môn lộ ra vô cùng khẩn trương, dù sao, bọn họ phi thường hy vọng biết rõ mình lần này ở toàn thành phố Liên thi thành tích hạng, bọn họ cũng đại khái nhìn ra được, đến lúc đó mình rốt cuộc là bên trên phổ thông chính quy, hay lại là trọng điểm chính quy?

"Toàn thành phố top 10, lớp chúng ta một cái, cũng là toàn trường duy nhất một, toàn thành phố hạng nhất, toàn thành phố năm trăm tên gọi, lớp chúng ta còn có còn lại ba cái, Tô tự nhiên thứ bốn trăm năm mươi ba tên gọi, Lưu Linh Tú thứ bốn trăm sáu mươi bốn tên gọi, Trương Vĩ thứ bốn trăm tám mươi chín tên gọi, còn lại, tiến vào trước một ngàn tên gọi, còn có mấy cái, ta sẽ không đọc. Bất quá, nếu như lần này không có tiến vào toàn thành phố Top 5 ngàn tên, như vậy đến lúc đó các người muốn lên khá một chút chính quy đại học liền tương đối khó."

"

Dựa theo Lý Mạc Liên nói những thứ kia, bạn cùng lớp cũng biết, cùng bình thường Nguyệt Khảo không sai biệt lắm, cũng chính là nhiều hơn Diệp Thu này một biến thái Hắc Mã mà thôi.

"Bài thi toàn bộ đều phát hạ đến, giống như trước đây, đem bài thi lấy về cho các người cha mẹ ký tên, để cho bọn họ xem các người một chút thành tích như thế nào, còn có chiều nay hai điểm, trường học sẽ cử hành họp gia trưởng, nhớ thông báo các người cha mẹ tới họp, lần này họp gia trưởng vô cùng trọng yếu."

Lý Mạc Liên nói.

Nàng nói những thứ này, các bạn học cũng rất rõ.

Sau đó, Lý Mạc Liên nói "Lần này Diệp Thu thi tốt vô cùng, đáng giá mọi người học tập, Diệp Thu cũng phải tiếp tục giữ cái thành tích này, tranh thủ thành cho chúng ta Giang Bắc ba bên trong từ trước tới nay, thứ nhất tỉnh Giang Nam thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên."

Còn lại bạn cùng lớp, hâm mộ nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy.

"Diệp Thu, nghe nói Tô tự nhiên tìm người hỏi vấn đề, người không muốn cho nàng giải đáp, có phải như vậy hay không?"

Lý Mạc Liên đột nhiên hỏi.

Lần này, lớp học những bạn học khác đều hiểu, lớp thứ hai, Tô tự nhiên đột nhiên rời đi phòng học là tới phòng làm việc tìm chủ nhiệm lớp.

"Ta còn nghe Tô tự nhiên nói, người không muốn cùng nàng ngồi chung một chỗ, nếu không ta đem Lưu Linh Tú điều tới, cho các người ngồi chung một chỗ?"

Lý Mạc Liên nói.

Đương nhiên, nàng ngoài mặt nói như vậy, trên thực tế, chắc chắn sẽ không làm như vậy. Bởi vì nàng đã biết, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú ở nói yêu thương, Lý Mạc Liên đã đơn độc đi tìm Luru Linh Tú nói chuyện, nhưng là, Luru Linh Tú không có nghe nàng. Bây giờ Luru Linh Tú Liên thi thành tích ngược lại tốt hơn dưới tình huống, Lý Mạc Liên mới không có lại tìm Luru Linh Tú nói chuyện.

Bất quá, Lý Mạc Liên biết, nếu để cho Diệp Thu cùng Luru Linh Tú ngồi chung một chỗ, nàng lo lắng sẽ ảnh hưởng đến Luru Linh Tú học tập, giống vậy lo lắng Diệp Thu chịu ảnh hưởng.

Luru Linh Tú nghe được chủ nhiệm lớp lời nói, trong lòng cao hứng vô cùng, nàng đã sớm muốn cùng Diệp Thu ngồi chung một chỗ. Rất chờ mong đất nhìn về phía Diệp Thu, Tô tự nhiên cũng là nhìn về phía Diệp Thu.

Nếu như Diệp Thu thật nói là, như vậy nàng đến lúc đó còn không biết như thế nào ngăn cản?

"Lão sư, ta ngồi ở nơi nào cũng không đáng kể." Diệp Thu nói.

Đây cũng là với hấn mà nói, ngồi ở nơi nào cũng không có gì, ngược lại hấn hiện tại đang đi học đều là nhìn.

Lý Mạc Liên cười cười, nói "Được, tòa kia vị cũng không cần mức độ, còn có không tới hai tháng liền thi vào trường cao đẳng, các người giữa bạn học chung lớp lẫn nhau học tập, không hiểu muốn giúp đỡ lẫn nhau giải quyết."

Lý Mạc Liên sau khi nói xong, không có lưu lại nữa.

Nàng rời đi phòng học sau, tiếng chuông tan học cũng vang lên, bạn cùng lớp điên cuồng hiện lên giảng đài nơi đó nhìn Liên thi toàn thành phố hạng thời điểm, Diệp Thu chính là cùng Luru Linh Tú hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài.

Tô tự nhiên theo ở phía sau, nhìn Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đồng thời thân mật lúc rời đi sau khi, trong lòng càng là ủy khuất muốn chết.

Bất quá, Diệp Thu vẫn là không có để ý tới những thứ này.

Xuống đến giáo học lầu phía dưới, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đẩy xe hướng cửa trường học đi ra ngoài thời điểm, Luru Linh Tú hỏi "Diệp Thu, người tại sao mới vừa rồi không có đáp ứng mức độ tới cùng ta ngồi?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Gia trưởng ký tên

Có một cái chớp mắt như vậy đang lúc, Luru Linh Tú cảm giác Diệp Thu đối với (đúng) Tô tự nhiên vẫn có ý tứ, nếu không hấn thế nào cự tuyệt mức độ tới cùng mình ngồi đây?

"Ta sợ đến lúc đó chủ nhiệm lớp can thiệp, chủ nhiệm lớp là sẽ không đồng ý ta và người ngồi chung một chỗ."

Luru Linh Tú cũng cảm thấy vậy.

Dù sao, Lý Mạc Liên đã đơn độc đi tìm nàng nói lời nói.

Nhưng là, Luru Linh Tú cảm thấy chỉ cần không ảnh hưởng chính mình học tập, cùng Diệp Thu ngồi chung một chỗ lại không có gì.

Diệp Thu đã nhìn ra được, Luru Linh Tú vừa mới ghen.

Cái này thích ăn giám tiểu nữ sinh, Diệp Thu cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Ra đến cửa trường học, Luru Linh Tú ngồi ở Diệp Thu xe sau trên kệ, thật chặt ôm lấy Diệp Thu hông, từ bên trong đi ra, lên tới trên xe nhỏ Tô tự nhiên Tự Nhiên thấy như vậy một màn.

Diệp Thu cười xe đưa Luru Linh Tú trở lại cửa nhà nàng, vốn là nghĩ (muốn) lập tức trở về, nhưng là, Luru Linh Tú cha mẹ hay là để cho Diệp Thu lưu lại ăn cơm tối.

"Cha, mẹ, bài thi phát hạ đến, một hồi người còn phải môn ký tên, ngày mai các người cũng phải có một cái rút ra chút thời gian đi mở hộp gia trường."

Nghe được Lưu Linh Tú bài thi cầm về, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ vội vàng đi rửa tay, lau khô sau, sau đó để cho Lưu Linh Tú đem bài thi lấy ra cho hai người nhìn.

Hai người đi học không là rất nhiều, nhưng là, bài thi bên trên chữ cùng số điểm hay lại là nhìn ra được.

Lúc trước Lưu Linh Tú cầm về bài thi, đều là hai người thay phiên ký tên.

Mà trường học để cho học sinh đem bài thi lấy về cho cha mẹ ký tên, một cái con mắt chính là như vậy, dù sao, mỗi một học kỳ đóng nhiều như vậy học phí, chính mình hài tử ở trường học học tập tình huống cũng không biết như thế nào đây?

Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ đem Lưu Linh Tú bài thi cầm đi qua xem cẩn thận nhìn, hai người rất nhanh phát hiện, Lưu Linh Tú thành tích đề cao, chính là Lưu Linh Tú tiếng Anh thành tích đề cao.

Hai biết đến, này rất có thể là bởi vì Lưu Linh Tú có thể nói chuyện, thánh lực phương diện đề cao, tiếng Anh thành tích trở nên tốt hơn.

"Linh Tú, lần thi này được (phải) không tệ, tiếp tục cố gắng lên."

Lưu Đại Khánh khích lệ nói.

"Cha, mẹ, là kia Thu mới lợi hại, bây giờ là toàn thành phố Liên thi hạng nhất, lần này lên giờ học còn thay lão sư giảng bài." Nếu như trước còn hoài nghi Diệp Thu thành tích là thế nào đến, nhưng là, bây giờ nghe nói hẳn thay lão sư giảng bài thời điểm, như vậy Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ liên tin tưởng, Diệp Thu cái đó thành tích nhất định là thật.

"Diệp Thu, đem người bài thi cũng xuất ra đến cho chúng ta nhìn một chút."

Trương Nguyệt đỏ nói.

Diệp Thu đi xe giờ nơi đó, đem bốn khoa bài thi lấy tới, Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại Khánh nhìn, quả nhiên toàn bộ đều là miễn phần. Hai người đã không biết như thế nào hình dung Diệp Thu.

Vốn tưởng rằng Diệp Thu vẫn là cùng lấy trước kia dạng, bốn khoa cộng lại khả năng cũng chưa tới một trăm phần, không nghĩ tới, lần này nhưng là thi miễn phần.

Từ một điểm này bên trên, bọn họ nguyên lai vẫn lấy làm kiêu ngạo con gái cũng không sánh nổi Diệp Thu.

"Diệp Thu, người thế nào thi kia trường đại học? Nếu như đến lúc đó thi Đại học Thanh Hoa, Linh Tú khả năng không thi đậu a!"

Lưu Đại Khánh nói.

Mặc dù Lưu Linh Tú đã rất ưu tú, nhưng là, dựa theo tỷ lệ trúng tuyển đến xem, Lưu Linh Tú thật đúng là bên trên không Đại học Thanh Hoa.

"A di, đến lúc đó Linh Tú dự thi nơi nào, ta liền dự thi nơi nào."

Diệp Thu nói.

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Lưu Linh Tú tâm lý ngọt ngào. Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại Khánh lẫn nhau nhìn nhau một cái, tựa hồ cũng yên tâm lại.

Đang để cho Diệp Thu đem bài thi cầm xong sau, sau đó để cho Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đi rửa tay ăn cơm.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú một nhà ăn cơm trưa xong, hẳn và Lưu Linh Tú cha mẹ nói một tiếng, sau đó cưỡi xe hướng cháo bột tiệm nơi đó trở về.

Trở lại cháo bột cửa tiệm, Diệp Thu nhìn đến đây vẫn là vô cùng bận rộn.

Bất quá, bây giờ thấy Diệp Thu lúc trở về, Trần Phương ra tới hỏi "Diệp Thu, người ăn cơm?"

"Mẹ, ta ở Linh Tú trong nhà ăn, ba mẹ nàng rất nhiệt tình."

Lá vệ đông cùng Trần Phương sau khi nghe, cũng không biết nói cái gì.

Diệp Tuyết trong lòng chính là nghĩ đến,

Lưu Linh Tú cha mẹ hẳn là đối với (đúng) Diệp Thu rất hài lòng.

"Người Liên thi thành tích đi ra?"

Trần Phương hỏi.

"Đi ra, đã cầm lại tới cho các người ký tên."

Chẳng qua là, ở Diệp Thu vừa mới nói xong, lá vệ đông phải đi bận rộn chính hấn chuyện.

Bởi vì Diệp Thu trước thành tích thật sự là quá kém, bốn khoa cộng lại cũng không qua trăm, lá vệ đông cảm thấy để cho hấn ở phía trên ký tên đều cảm thấy bêu xấu, cho nên, mỗi lần đều là Trần Phương ký tên, sau đó mở hộp gia trưởng, cũng là Trần Phương đi tham gia.

Về phần Trần Phương ngược lại không có gì, con trai thành tích hay không còn là như vậy, nàng cũng không có cái gì, chỉ cần người khoẻ mạnh là được.

Huống chi, bây giờ Trần Phương biết con trai y thuật rất lợi hại.

Ở Trần Phương để cho Diệp Thu đem bài thi lấy tới thời điểm, Trần Phương thấy phía trên số điểm, vừa mới bắt đầu, nàng còn tưởng rằng là nhìn lầm.

Bất quá, mấy lần sau, nàng xác nhận đến, hỏi "Diệp Thu, đây là thật?"

"Mẹ, ta lần này Liên thi toàn thành phố hạng nhất."

Diệp Thu nói.

Lá vệ đông căn bản không tin tưởng, trong tay cái đó chén cũng rơi trên mặt đất, đi tới nhìn lên sau khi, phát hiện bốn khoa mỗi khoa đều là mãn phần.

Còn lại đang dùng com khách hàng, nghe nói Diệp Thu lần này Liên thi toàn thành phố hạng nhất, cũng sang đây xem, phát hiện đều là thật.

"Điều này sao có thể?"

Lá vệ đông hỏi.

Mặc dù Diệp Thu y thuật lấy được hấn công nhận, nhưng là, ở thành tích học tập bên trên, hấn biết rõ, căn bản không thể nào là chạm một cái mà thành.

Cho nên, hấn vẫn coi Diệp Thu là thành lấy trước kia cái Diệp Thu, Diệp Thu nói muốn học đại học, hấn còn chưa tin.

"Mẹ, người tới nay ký xong tên gọi, chiều nay cùng ta đi tham gia hộp gia trưởng."

Diệp Thu nói.

"Diệp Thu, kia mẫu thân tới nay giúp người ký xong tên gọi, ngày mai cùng người đi tham gia hộp gia trưởng."

Trần Phương hài lòng cười nói.

Lần này Diệp Thu bắt được Liên thi hạng nhất, vậy khẳng định là như cao bằng thi Trạng Nguyên như vậy, để cho nàng mặt dài, không cần lại giống như kiểu trước đây.

Diệp Tuyết cũng là rất kinh ngạc.

Nguyên tưởng rằng Diệp Thu có thể có chút nhỏ tiến bộ cũng không tệ, không nghĩ tới, bây giờ là một bước lên trời.

Diệp Thu đứng ở bên cạnh nàng hỗ trợ thời điểm, Diệp Tuyết càng xem càng cảm thấy người em trai này cùng lúc trước có bất đồng rất lớn.

Diệp Thu ở trong tiệm giúp bận đến tối mịt hơn chín giờ, hấn nguyên lai còn muốn tiếp tục hỗ trợ, nhưng là bị Trần Phương nói "Diệp Thu, người về sớm một chút nghỉ ngơi, thi vào trường cao đẳng trọng yếu nhất, cũng không cần ở chỗ này."

"Mẹ, ta đến lúc đó khẳng định có thể thi lại mãn phần, học tập không ôn tập cũng không trọng yếu. Các người ở nơi này bận rộn quá mệt mỏi, ta một người đi về nghỉ, nhiều người ngủ."

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Trần Phương cùng lá vệ đông lẫn nhau nhìn nhau một cái, hai người dự định tới nay ở mười điểm sẽ không liên quan (khó).

Ở mười giờ thời điểm, mặc dù còn có rải rác khách nhân ăn bột, nhưng là, lá vệ đông cùng Trần Phương chuẩn bị quan môn, để cho Diệp Tuyết cũng chuẩn bị đi trở về nghỉ ngơi.

Diệp Thu đang muốn cha mẹ cùng tỷ về sớm một chút nghỉ ngơi.

Ở Trần Phương cùng lá vệ đông đem đồ vật thu thập xong, Diệp Thu cùng Diệp Tuyết đi ở phía trước thời điểm, Diệp Tuyết luôn là ở đó nhìn Diệp Thu.

"Chị, người đang nhìn cái gì?"

"Luôn cảm giác ngại và lúc trước có bất đồng rất lớn!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Mắc mớ gì tới người

Diệp Thu, Diệp Tuyết đi ở phía trước, lá vệ đông cùng Trần Phương ở phía sau đi theo, bây giờ hai người giống như nằm mơ như thế, thế nào con trai xảy ra tai nạn xe cộ sẽ trở nên cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng?

Ở đi vào xưởng dệt bên trong tiểu khu, đang có một đám vừa mới tan việc trở lại người đang nói chuyện trời đất.

Trong đó có hai cái nam sinh trẻ tuổi, tuổi tác và Diệp Thu không sai biệt lắm, hai người này cũng là học sinh lớp mười hai, chẳng qua là ở những trường học khác, lần này, bọn họ cũng không có tham gia lần này Liên thi thi.

Nhưng là, trường học của bọn họ như thế dựa theo thi vào trường cao đẳng kiểu tới tiến hành thi, bọn họ thành tích cũng rất mau ra đây.

Dựa theo Liên thi thi chấm điểm tiêu chuẩn tới đối bài thi, một là 517 phút, một là 498 phút, hai người đều tại ba quyển tuyển cùng hai bản tuyển giữa, dĩ nhiên, muốn lên hai bản tuyển hay lại là thiếu chút nữa.

Trong đó, một cái chính là chu con trai của Vệ Quốc Chu Hiểu đông, lần thi này 517 phút.

Một người khác nữ sinh, kêu Lưu tiểu Hồng, thi 498 phút.

Hai người này trung học đệ nhị cấp đều là phổ thông trung học đệ nhị cấp, không có tư cách tham gia lần này tỉnh trọng điểm cùng thành phố trọng điểm trung học đệ nhị cấp Liên thi, cho nên, hai người trường học chỉ có thể bắt được bài thi sau, chính mình trường học dựa theo thi vào trường cao đẳng như vậy kiểu tới tiến hành thi.

Hai người đang học THCS thời điểm, trung khảo thành tích bình thường thôi, cho nên chỉ có thể vào phổ thông trung học đệ nhị cấp. Nhưng là, khi đó, Diệp Thu thành tích là xưởng dệt bên trong tiểu khu mấy đứa cùng tuổi tốt nhất, thi đậu Giang Bắc ba bên trong.

Cho nên, lần này Diệp Thu cũng tham gia Liên thi, nhưng là, xưởng dệt bên trong nhà ở thấy Diệp Thu thời điểm, cảm thấy hần khẳng định vẫn là giống như trước đây.

"Diệp Thu, lần thi này được (phải) như thế nào à?"

Chu Vệ nước hỏi.

Đối với mình con trai tình huống, hần cảm thấy vẫn còn có chút kiêu ngạo.

"Tạm được đi."

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Hần biết, những thứ này hàng xóm khẳng định vẫn là cảm thấy hần và lấy trước kia cái Diệp Thu như thế, bốn khoa cộng lại cũng không qua phần trăm.

"Diệp Thu, vậy ngại phải cố gắng a, còn có không tới hai tháng cao hơn thi."

Lưu tiểu Hồng mẹ giống vậy nói.

Đối với (đúng) ở hiện tại nữ nhi tình huống, nàng cũng rất hài lòng.

Dù sao, chẳng qua là ở một khu nhà phổ thông trung học đi học mà thôi.

Diệp Thu biết những thứ này hàng xóm là thế nào nghĩ, bình thường thích nhất tranh đua, so với trong nhà ai có tiền, trong nhà ai có xe, bây giờ so với con nhà ai đi học thành tích tốt?

Trần Phương cùng lá vệ đồng đối với mấy cái này đã sớm cảm nhận được, nhưng là, trước Diệp Thu thành tích kém như vậy, hai người đã sớm chết lặng.

Diệp Thu đang chuẩn bị cùng Diệp Tuyết lên lầu thời điểm, đụng ngay cần gì phải đồ phụ, cần gì phải tiểu Thanh, Lý Lan Phương trở lại, ba người này đã vừa mới nghe đến mấy cái này hàng xóm đang thảo luận Diệp Thu bọn họ thành tích tình huống.

Bởi vì Diệp Thu chủ động muốn cùng cần gì phải tiểu Thanh tách ra, để cho cần gì phải đồ phụ một nhà, vẫn còn có chút canh cánh trong lòng, đặc biệt là Lý Lan Phương cảm thấy Diệp Thu không chính là một cái rất người bình thường sao?

Dựa vào cái gì xem thường con gái nàg?

"Ai u, đây không phải là Diệp Thu sao? Nghe người ba nói người là muốn học đại học người a!"

Lý Lan Phương một tiếng nói.

Lần này, còn lại đang chuẩn bị đi về hàng xóm, biết có náo nhiệt nhìn.

Đêm đó tiếng gầm gừ, những thứ này hàng xóm nghe rất rõ. Bây giờ không ít hàng xóm cũng biết, Diệp Thu cùng cần gì phải tiểu Thanh tách ra, mà cần gì phải tiểu Thanh rất nhanh cũng nhận biết kia người lái cá tử nhĩ tử.

Diệp Thu không nghĩ đề ý tới Lý Lan Phương thứ người như vậy, nhưng là, Lý Lan Phương lại thì không muốn để cho Diệp Thu nhanh như vậy rời đi, muốn để cho Diệp Thu mất thể diện.

Lá vệ đồng cùng Trần Phương sau khi nghe, cau mày.

Đêm đó, lá vệ đồng quả thật cùng Lý Lan Phương nói như vậy qua. Nhưng là, khi đó, là Diệp Thu trước nói với hấn, sau đó lá vệ đồng lấy lý do này cùng Lý Lan Phương nói.

Lá vệ đồng còn tưởng rằng Diệp Thu là đùa, không nghĩ tới, lần này Diệp Thu Liên thi thành tích tốt như vậy, nếu như dựa theo cái thành tích này, cao như vậy thi thời điểm, lá vệ đồng tin tưởng, Diệp Thu bên trên Đại học Thanh Hoa cũng sẽ không có vấn đề.

"Lần này cộng lại hơn trăm phút?"

Lý Lan Phương lại có ý hỏi.

Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ trước, mỗi Khoa Thi thử đều là hai ba chục phút, một số thời khắc, bốn khoa cộng lại cũng không qua phần trăm, vậy thì thật là rất bình thường.

Dựa theo Diệp Thu trước tình huống, thật đúng là như vậy.

Ở Lý Lan Phương vừa mới nói ra thời điểm, chung quanh những thứ kia xem náo nhiệt hàng xóm chính là bật cười.

Bọn họ không nghĩ tới, bây giờ Diệp gia cùng Hà gia thật làm thành như vậy.

"Ta thi bao nhiêu phút, mắc mớ gì tới người?"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Hấn ghét nhất chính là Lý Lan Phương thứ người như vậy.

Mặc dù hấn là cùng cần gì phải tiểu Thanh không có quan hệ gì, nhưng là, đối phương lại muốn như vậy để cho hấn bêu xấu.

Cho dù hấn không ghét cái đó cần gì phải tiểu Thanh, bây giờ cũng rất ghét cái này cần gì phải tiểu Thanh mẹ.

Cần gì phải tiểu Thanh cũng là kéo kéo Lý Lan Phương tay, dù sao, hai người trước tại sao biết thời gian dài như vậy, hai nhà cũng quen thuộc như vậy, bây giờ biến thành như vậy, thật phi thường lúng túng.

"Thật sao? Là người nói trước đi nữ nhi của ta không xứng với người, người phải đi học đại học, chỉ bằng người thành tích này, nhà nào đại học sẽ thu người?"

Lý Lan Phương nói.

Nàng nhìn thấy Diệp Thu càng như vậy bêu xấu, nàng càng cảm thấy cao hứng.

Diệp Thu chính là càng không muốn đề ý tới đối phương thời điểm, Diệp Tuyết chính là kéo hấn nói "Diệp Thu, nàng cũng quá coi thường người."

"Lan Phương, người cái này thì nói sai, hiện tại lần này Diệp Thu Liên thi cũng không tệ lắm!"

Trần Phương nói.

Lý Lan Phương chính là ở đó ha ha đất cười nhạo.

Đương nhiên, Trần Phương cùng lá vệ đông đều biết, lấy trước kia những người này chính là như vậy cười nhạo Diệp Thu thành tích không được, bây giờ cũng là như vậy.

"Thì không tệ? Có phải hay không nhiều mấy chục phút a!"

Lý Lan Phương cười khẩy nói.

Lúc này, Trần Phương chính là đem Diệp Thu bài thi lấy tới cho chung quanh những thứ kia hàng xóm nhìn, đặc biệt là Chu Hiểu đông cùng Lưu tiểu Hồng thấy bài thi là mãn phần thời điểm, hai người cùng những thứ kia hàng xóm đã kinh ngạc không nói ra lời!

Điều này sao có thể?

Cái này không thể nào a!

Bài thi nhất định là giả!

Phía trên này số điểm cũng là giả!

Những thứ kia hàng xóm không thể tin được!

Đặc biệt là Lý Lan Phương cùng cần gì phải đồ phụ cũng không thể tin được.

Nhưng là, ở Chu Hiểu đông lấy điện thoại di động ra, tìm tới lần này thành phố Liên thi hạng, xếp hạng thứ nhất danh chính là Giang Bắc ba trung kỳ Thu.

Chu Hiểu đông đem điện thoại di động cho cha mẹ nhìn lên sau khi, Chu Vệ nước cùng thể tử nhìn tới điện thoại di động bên trên tên, đã không nói ra lời.

Diệp Thu cùng Diệp Tuyết không có lưu lại nữa, hướng trên lầu đi lên thời điểm, Trần Phương đem Diệp Thu bài thi cầm về.

Rất nhanh, những thứ này hàng xóm lại truyền ra bất đồng lời nói.

Diệp Thu thật là lợi hại a, lần này khẳng định thi đậu trọng điểm đại học!

Trọng điểm đại học? Đại học Thanh Hoa cũng thi tiến lên!

Liên đúng a!

Lần này Liên thi nghiêm khắc như vậy, Diệp Thu cũng có thể thi tốt như vậy thành tích, càng không cần phải nói thi vào trường cao đẳng!

Lý Lan Phương vốn là còn muốn nói điều gì thời điểm, đột nhiên, tựa hồ cảm thấy nói cái gì đều là dư thừa. Nếu như Diệp Thu thật có lớn như vậy thay đổi, nàng tựa hồ cũng minh bạch, tại sao Diệp Thu không thích nàng này người tướng mạo phổ thông con gái?

"Mẹ, chúng ta trở về đi thôi."

Bây giờ là Lý Lan Phương tại làm sao nhiều hàng xóm trước mặt bêu xấu, nàng cũng không tiện lưu lại, bị cần gì phải tiểu Thanh kéo vội vã rời đi.

Đương nhiên, lần này chẳng qua là một lần Liên thi thành tích mà thôi, nếu như đến lúc đó thành tích thi vào đại học đi ra, bốn khoa cũng chưa từng có phần trăm, Lý Lan Phương cảm giác mình nhất định phải thật tốt để cho Diệp Thu bêu xấu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Muốn hấn chết

Bởi vì khi biết Diệp Thu lần này thành phố Liên thi thành tích, bây giờ những thứ kia hàng xóm thái độ hoàn toàn bất đồng, thỉnh thoảng tán dương Diệp

Thu, cũng tán dương lá vệ đông cùng Trần Phuong bồi dường một cái như vậy con trai ngoan.

Lá vệ đông cùng Trần Phuong cũng không biết, Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ sau, thế nào thoáng cái trở nên lợi hại như vậy!

Nhưng là, Diệp Thu thành tích là thực sự, hai người liền không thêm nghĩ nữa những thứ kia, ngược lại để cho hai người cảm thấy, Diệp Thu cho bọn hắn mặt dài, ở nơi này nhiều chút hàng xóm trước mặt không cần lại giống như kiểu trước đây.

"Vệ đông, hỏi một chút Diệp Thu lúc nào có thời gian, để cho hắn dạy kèm một chút nhà ta Hiếu Đông."

Chu Vệ nước nói.

"Cái này, lão Chu, ta cũng không biết."

Lá vệ đông nói.

Diệp Tuyết cùng Diệp Thu bên trên đến lầu thượng, hỏi tường lại mới vừa rồi những thứ kia hàng xóm, còn có Lý Lan Phuong cái mặt mũi kia, hai người cũng không rất cao hứng.

Nhưng là, thực tế chính là như vậy.

"Diệp Thu, rất khuya, nhanh lên một chút đi tắm trở về phòng ngủ."

"Chị, ta đây phải đi."

Thật ra thì, bây giờ đối với Diệp Thu mà nói, có ngủ hay không cũng không đáng kể, hiện tại hắn mấu chốt nhất là tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết ». Tại hắn sau khi tắm xong, Diệp Thu trở về phòng, đóng cửa lại, sau đó hướng về phía cửa sổ, ngồi ở trên chiếu, để cho ánh trăng tinh hoa đắm chìm trong trên người, bắt đầu tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » Tâm Pháp.

Ở ngày thứ hai hơn bảy giờ, Diệp Thu mở hai mắt ra tỉnh lại, cảm giác tối hôm qua có hấp thu được không ít tinh hoa nhật nguyệt, bây giờ chuyển hóa làm chân khí, cuối cùng tồn trữ ở chỗ đan điền.

Nhưng là, bây giờ còn không tới tu luyện đột phá thời điểm.

Diệp Thu nghĩ đến Lưu Linh Tú đang ở nhà trung đẳng đến hắn, hắn vội vàng mặc quần áo tử tế, rửa mặt đi tới cháo bột tiệm nơi đó, ở tỷ tỷ làm xong một tô mì thịt bò sau khi ăn xong, Diệp Thu cầm lên cha mẹ đã tại phía trên ký tên chữ bài thi, cỡi xe đạp hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua.

Lưu Linh Tú đang chờ Diệp Thu tới.

Nếu là lúc trước, nàng hơn sáu giờ liền đứng lên ăn điểm tâm xong trở về trường học.

Nhưng là, bây giờ, nàng biết Diệp Thu nhất định sẽ tới chờ nàng đồng thời trở về trường học.

Diệp Thu đi tới Lưu Linh Tú cửa nhà, không sai biệt lắm đã đến buổi sáng tám giờ.

"Linh Tú, chúng ta bị muộn rồi."

"Không việc gì, bây giờ lại không cần lên giờ học, đều là từ tập giờ học."

Lưu Linh Tú nói.

Vừa mới đợi Diệp Thu thời điểm, nàng một mực ở vác từ đơn, nghe tiếng Anh thánh lực, cũng không có lãng phí những thời giờ kia.

Diệp Thu cười xe cùng Lưu Linh Tú hướng Giang Bắc ba bên trong trở về, trên đường thời điểm, Lưu Linh Tú một mực thật chặt ôm lấy Diệp Thu hông.

Đi tới cửa trường học, mới từ từ đi trên xe xuống, Diệp Thu đẩy xe đi vào giáo học lầu dưới lầu.

Hai người lên tới cửa phòng học, một trước một sau, từ trước cửa phòng học cùng cửa sau đi vào.

Từ đêm đó ở nam sinh nhà cầu chẳng những bị Diệp Thu đánh, còn buộc ăn cứt, Trương Vĩ cùng kia bốn cái người hầu cũng không có tới trường học, xin nghỉ ở nhà chơi đùa.

Trương Vĩ là không nghĩ tới, Diệp Thu thế nào trở nên cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng, chẳng những có thể đánh, hơn nữa, không có chút nào nhát gan, hèn yếu.

Trọng yếu nhất là, Diệp Thu phản kháng, hơn nữa, đem bọn họ đánh căn bản không động đậy.

Trương Vĩ mỗi lần hỏi tường lại một màn kia, đặc biệt là buộc hướng về phía nhà cầu trên bồn cầu kia một đống đống phân, hắn đã cảm thấy chán ghét, không ngủ được.

Này hai ngày thời gian chính là như vậy.

Chờ đến hán thích ứng, không có giống hơn nữa vừa mới bắt đầu như vậy, hán cũng liền chuẩn bị trở về trường học.

Ở đi tới phòng học thời điểm, biết được lần này Liên thi thành tích đi ra, để cho hán không ngờ là, nguyên lai lớp học thứ nhất đếm ngược tên gọi Diệp Thu, bây giờ lại là toàn thành phố Liên thi hạng nhất.

Cái này làm cho tâm cao khí ngạo Trương Vĩ thế nào bị!

Nguyên lai cái đó được gọi là rác rưởi phế vật như thế soa đẳng sinh, bây giờ chẳng những đứng ở hán trên đầu đi ị đi đái, hơn nữa, nói thành tích đều vượt qua hán.

Vừa mới bắt đầu, Trương Vĩ còn có chút không tin, nhưng là, khi biết Diệp Thu lại thay số học lão sư nói đề, nói được so với số học lão sư còn tốt hơn thời điểm, Trương Vĩ cảm thấy Diệp Thu mấy năm nay khả năng cũng đang ngồi xạo lên~,

Muốn không làm sao có thể thoát cái trở nên tốt như vậy chứ?

Bất quá, ngày đó Diệp Thu buộc hán ăn cút, Trương Vĩ liền thề nhất định phải Diệp Thu chết.

Bây giờ khẳng định để cho đối phương chết không, nhưng là, nhất định phải thật tốt hành hạ đối phương.

Mà đối phương thành tích học tập lại trở nên tốt như vậy, cái này làm cho Trương Vĩ càng nhiều đồ kỵ, hán biết rõ mình nhất định thật tốt làm lá rách Thu, để cho hán biến trở về nguyên lai tên phế vật kia.

Diệp Thu từ cửa sau đi vào bên trong phòng học, đang muốn trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, bị Lý thâm cùng chu chí minh kêu lên đi.

"Lại trời cao dài sao?"

Diệp Thu hỏi.

Hai người cùng Diệp Thu đã lên tới Thiên Thai nơi đó, bất quá, Lý thâm cũng không có móc ra thuốc lá, mà là nhìn về phía hỏi hán "Diệp Thu, ngươi đem đó thật đem Trương Vĩ đánh?"

"Đánh!"

Diệp Thu nói.

"Vậy ngươi buộc hán ăn cút?"

Diệp Thu lại gật đầu một cái.

Lý thâm cùng chu chí minh đã không biết nói cái gì, cảm giác Diệp Thu trong lòng bọn họ, hoàn toàn lật đổ giống nhau, biến hóa này cũng quá lớn.

"Ngươi phải cẩn thận, cái đó Trương Vĩ gia cảnh không tệ, hán là như vậy một cái nhỏ mọn người, có thù oán phải trả. Lần này, ngươi đem hán biến thành như vậy, hán nhất định sẽ tìm làm phiền ngươi."

"Ha ha, ta sợ tiểu tử này, nếu như hán dám trêu đến ta, ta để cho cả nhà hán cũng hối hận."

Diệp Thu từ tốn nói.

Từ trên sân thượng đi xuống, Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, hiện tại hán lại lấy ra một quyển Tu Tiên, quyển kia hán đã nhìn xong, cuốn này là Lý thâm vừa mới mới cho mượn.

Tô tự nhiên xoay người lại, rất tò mò nhìn Diệp Thu.

Nhưng là, Diệp Thu nhưng là không có nhiều liếc nhìn nàng một cái, phảng phất nàng liền không tồn tại như thế.

"Này, có thể giúp ta đề cao một chút văn tống sao?"

Tô tự nhiên nói.

Ở Tô tự nhiên hỏi nhiều lần sau, Diệp Thu nói "Không có thời gian, không nên quấy rầy đến ta xem."

"Ngươi, thật tức chết ta."

Tô tự nhiên tức giận nói.

Nhưng là, thấy Diệp Thu bộ dáng kia, thỉnh thoảng còn chưa lúc nói chuyện với Diệp Thu, cho dù Diệp Thu không để ý đến nàng.

Một màn này, dĩ nhiên là bị Trương Vĩ nhìn đến rõ ràng.

Càng như vậy, Trương Vĩ đối với (đúng) Diệp Thu càng thống hận, hẳn biết, chính mình phải nhanh một chút để cho tiểu tử này biến mất ở trước mặt mình.

Buổi sáng bốn tiết khóa sau khi tan lớp, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú rời đi Giang Bắc ba bên trong, Diệp Thu cười xe đưa Lưu Linh Tú về nhà. Bất quá, trở về đến Lưu Linh Tú nhà thời điểm, cha mẹ của nàng lưu Diệp Thu ở nơi này lúc ăn cơm sau khi, Diệp Thu chính là cười xe về nhà ăn, bởi vì buổi chiều thời điểm, hẳn còn phải cùng Trần Phương qua tới tham gia họp gia trưởng.

Bất quá, ở tối hôm qua thời điểm, lá vệ đông thương lượng với Trần Phương được, lần này lá vệ đông tham gia họp gia trưởng. Nếu là lúc trước, Diệp Thu thành tích quá kém, lá vệ đông căn bản không muốn tham gia họp gia trưởng, cảm thấy mất thể diện.

Nhưng là, lần này bất đồng.

Trần Phương chỉ có thể để cho lá vệ đông đi tham gia họp gia trưởng, để cho hắn cao hứng một chút.

Diệp Thu trở lại cháo bột tiệm nơi đó thời điểm, Trần Phương còn tưởng rằng hắn không trở lại dùng cơm. Bây giờ Diệp Tuyết cho hắn xào vài món thức ăn, để cho Diệp Thu ngồi ở chỗ đó ăn.

Diệp Thu sau khi ăn xong, nói "Mẹ, buổi chiều tham gia họp gia trưởng, ta cười xe đưa người đi."

"Không cần, ba của người nói muốn thay ta đi."

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc ngồi ở chỗ đó hút thuốc lá vệ đông, Diệp Thu nhất thời không biết nói cái gì cho phải.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Họp gia trưởng

Là tham gia Diệp Thu người gia trưởng này biết, lá vệ đông còn cố ý đến phụ cận phát lang hót tóc, gội đầu, cực dầu, sau đó lại về nhà, đem hắn bộ kia tốt nhất quần áo cho mặc vào.

Thường ngày thời điểm, này một bộ quần áo, đều là hết năm viếng thăm bằng hữu thân thích thời điểm, lá vệ đông mới có thể mặc vào.

Buổi chiều 1 giờ 30 phút, Diệp Thu cùng lá vệ đông hướng Giang Bắc ba trúng qua đi.

Lá vệ đông cười hắn chiếc xe gắn máy kia, Diệp Thu cười cái kia chiếc xe đạp.

Ở đi tới Giang Bắc ba bên trong bên trong, hai người đem sau khi xe dừng lại, lên tới phòng học thời điểm, Diệp Thu phát hiện, còn lại bạn cùng lớp gia trưởng cũng lục tục đến.

Bây giờ chính chen chúc ở phòng học giảng đài nơi đó nhìn lúc trước thi hạng cùng lần này Liên thi hạng.

Khi biết trước mắt vừa mới đi vào chính là Diệp Thu thời điểm, những bạn học kia gia trưởng còn cảm giác cực kỳ hiếu kỳ.

Mở họp gia trưởng không phải là ở phòng học cử hành, mà là ở phòng học cử hành.

Nhờ vào lần này Liên thi, lớp mười hai lớp ba, Diệp Thu lớp này đồng học thành tích là tốt nhất, cho nên, trước do Diệp Thu lớp này cấp đồng học trước tham gia họp gia trưởng.

Hai giờ chiều hai mươi lăm phút, chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên đi vào phòng học nói "Các vị đồng học gia trưởng, theo ta đến phòng họp."

Những bạn học khác gia trưởng đều đi theo đi qua thời điểm, lần này Lưu Linh Tú cha Lưu Đại Khánh qua tới tham gia họp gia trưởng.

Bất quá, Lưu Đại Khánh Hoà là vệ đông chỉ là gặp mặt, cũng không quen thuộc tất.

Bây giờ bởi vì Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú nguyên nhân, hai người đi chung với nhau nói chuyện phiếm.

Thấy lá vệ đông đem một hộp Phù Dung Vương lấy ra thời điểm, Lưu Đại khánh còn rất kinh ngạc, Diệp Thu nhà không phải là mở cháo bột tiệm sao?

Lá vệ đông thế nào có tiền mua tốt như vậy thôi?

Lưu Linh Tú cùng Diệp Thu đi theo lá vệ đông cùng Lưu Đại khánh sau lưng, mà Tô tự nhiên cha mẹ không có tới, là vị kia trung niên quân gia tới.

Cơ hồ mỗi lần họp gia trưởng đều là trung niên quân gia thay thế Tô tự nhiên cha mẹ tới.

Bất quá, nhìn một cái hán mặc, vậy thì cùng còn lại nhà bình thường dài bất đồng.

Trương Vĩ mẹ cũng tới, một vị mặc trang phục lộ ra rất giàu có đàn bà trung niên, đang cùng những nhà khác lớn lên ở kia nói chuyện phiếm.

Ngày đó Trương Vĩ ở trường học bị người đánh, thậm chí, bị người buộc ăn cứt chuyện, nàng cũng biết, nàng cũng chỉ có Trương Vĩ một cái như vậy con trai bảo bối, đương nhiên sẽ không bỏ qua cho như vậy đối với (đúng) con trai của nàng người kia.

Khi biết đánh con của hán, còn ép con trai của nàng ăn cứt người chính là Diệp Thu người nam sinh kia, một cái nguyên lai thứ nhất đếm ngược tên gọi soa đẳng sinh, lần này nhưng là toàn thành phố Liên thi thứ một tên học sinh, nàng xem hướng Diệp Thu thời điểm, trong mắt thì có một cổ ác hận ở bên trong!

Ở đi tới khoa học lầu bên kia phòng họp, bạn cùng lớp, còn có đồng học gia trưởng, cộng lại đem gần khoảng một trăm người, ngoài ra còn có chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên, cùng với các khoa lão sư, cùng với trường học giáo vụ xử chủ nhiệm bọn người mở ra biết.

Đối với (đúng) trường học mà nói, hàng năm thi vào trường cao đẳng tỉ lệ lên lớp vô cùng trọng yếu, đặc biệt là thi đậu chính quy cùng trọng điểm đại học tỉ lệ lên lớp quan trọng hơn.

Cái này quan hệ đến trường học hạng, giống vậy quan hệ đến bọn họ những trường học này lãnh đạo mũ cánh chuồn (quan tước).

Cho nên, từ trên xuống dưới, rồi đến gia trưởng, đối với thi vào trường cao đẳng cũng rất coi trọng.

Lúc trước, mỗi lần Nguyệt Khảo sau, cũng sẽ tiến hành một lần họp gia trưởng.

Trừ loại này họp gia trưởng bên ngoài, ngoài ra còn có những thứ kia học sinh ưu tú, có thể thi đậu hai bản đồng học tiến hành giấy tính tiền độc họp gia trưởng.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú ngồi ở lá vệ đông cùng Lưu Đại khánh bên người, lá vệ đông cùng Lưu Đại khánh chính là ngồi ở chỗ đó hút thuốc. Rất rõ ràng, hai người này vị trí giai cấp không sai biệt lắm, vẫn tương đối nói nhiều lời.

Hơn nữa, bây giờ Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú quan hệ tốt như vậy.

Ở Phó hiệu trưởng sau khi đi vào, Lý Mạc Liên đề cho các bạn học cùng các gia trưởng trước an tĩnh lại.

Phó hiệu trưởng đang bực giảng nơi đó ngồi xuống, sau đó bắt đầu nói đến lần này thành phố Liên thi thi tình huống, cùng với Diệp Thu cái này bạn cùng lớp tình huống.

Rất rõ ràng, Diệp Thu bắt được thành phố Liên thi hạng nhất, để cho Giang Bắc ba bên trong lãnh đạo trường học đều rất có mặt mũi.

Hiện tại tại vị này Phó hiệu trưởng nói nhiều nhất chính là liên quan tới Diệp Thu cuộc thi lần này thành tích.

Ở Phó hiệu trưởng sau khi nói xong, đến phiên giáo vụ xử chủ nhiệm, giống vậy đang nói đến lần này thành phố Liên thi tình huống, bởi vì nhiều lần có một chút Diệp Thu, khen Diệp Thu, cái này làm cho lá vệ đông tại cái khác gia trưởng trước mặt, rất có mặt mũi.

Vị này giáo vụ xử chủ nhiệm sau khi nói xong, để cho Lý Mạc Liên đi lên nói chuyện.

Lý Mạc Liên nói đơn giản nửa giờ, cuối cùng để cho lá vệ đông đại biểu gia trưởng lên tiếng.

Lần này, để cho lá vệ đông có chút bận tâm, hán còn không có ở nhiều người như vậy trước mặt nói qua lời nói, hơn nữa, trong lúc nhất thời, không biết nói cái gì cho phải.

Bất quá, tại hán đi lên thời điểm, Lý Mạc Liên cho hán một trang giấy, để cho hán dựa theo tờ giấy kia đọc lên tới là được.

Cho dù là như vậy, lá vệ đông hay lại là có vẻ hơi khẩn trương.

Bất quá, nghĩ đến tình huống mình, lá vệ đông ở mọi người thấy dưới tình huống, rút cuộc hoa nửa giờ, dứt quãng học xong trên tờ giấy kia chữ.

"Được, Diệp Thu cha nói chuyện không tệ, các người hán nhiều hướng Diệp Thu cha học tập, còn có hướng Diệp Thu học tập, tranh thủ ở thi vào

trường cao đẳng thời điểm, thi được một cái thành tích tốt."

Cuối cùng giáo vụ xử chủ nhiệm tổng kết đạo.

Nếu như là ở lúc trước, vậy khẳng định là Tô tự nhiên thành tích tốt nhất, để cho Tô quản gia đi lên nói chuyện. Nhưng là, lần này không cần hắn, cũng không tới phiên hắn.

Cái này làm cho Tô gia quản gia cũng rất kinh ngạc.

Bởi vì Diệp Thu ở còn không có xảy ra tai nạn xe cộ trước, hẳn đối với (đúng) Diệp Thu cũng rất biết. Sau đó, Diệp Thu xảy ra tai nạn xe cộ, là bởi vì Tô tự nhiên nguyên nhân.

Vị này Tô quản gia đối với (đúng) Diệp Thu vẫn đủ bội phục, chẳng qua là, sau đó Tô gia chỉ bồi thường năm trăm ngàn nguyên, hẳn là như vậy nhìn Diệp Thu một lần, Tô tự nhiên cha mẹ cũng chưa qua đi xem qua Diệp Thu.

Hắn ngược lại không nghĩ tới, lần này Diệp Thu kháng phục sau khi, thành tích lại trở nên tốt như vậy.

Lần này họp gia trưởng sau khi kết thúc, Lý Mặc Liên lại đơn độc lưu lại lớp học hai mươi người đứng đầu thành tích tốt đồng học cùng gia trưởng, những bạn học khác cùng gia trưởng chính là rời đi nơi này.

Cái này làm cho lá vệ đông càng là cảm thấy có mặt mũi.

Lá vệ đông cùng Lưu Đại khánh, còn có Trương Vĩ mẹ Lưu Anh, Tô tự nhiên trung niên quản gia đám người lưu lại.

Thật ra thì, này mới xem như chân chính họp gia trưởng.

Bởi vì mới vừa rồi những bạn học kia, ở Lý Mặc Liên cùng lãnh đạo trường học xem ra, tối đa cũng liền thi đậu một cái ba quyền, nếu như vận khí không được, khả năng liền thi một cái chuyên khoa mà thôi.

Nhưng là, bây giờ những người này bất đồng, lớp học tối bạn học ưu tú, đều lưu lại tới.

Diệp Thu ngồi ở chỗ đó đã là nghe rất phiền, đã sớm muốn rời đi.

Nhưng là, Lưu Linh Tú chính là lộ ra thật cao hứng, thỉnh thoảng ở phía dưới cho hắn động tác nhỏ, ở cách đó không xa Tô tự nhiên, dĩ nhiên là thấy như vậy một màn, căn môi, lộ ra không rất cao hứng.

Tô tự nhiên cũng liền đi tới, trực tiếp ngồi ở Diệp Thu ngoài ra một bên.

Trương Vĩ mới vừa rồi đang suy nghĩ những chuyện khác, nhưng là, phần lớn cùng Diệp Thu có liên quan, không nghĩ tới, bây giờ thấy Tô tự nhiên lại ngồi vào Diệp Thu bên cạnh, chuyện này nhất thời lại vừa là để cho hắn ghen, lửa giận trong lòng nổi lên.

"Người chính là Tô tự nhiên?"

Lá vệ đông hỏi.

Lá vệ đông biết, Diệp Thu đuổi theo cô gái đẹp kia ngồi cùng bàn ba năm, thậm chí, ở xảy ra tai nạn xe cộ thời điểm, còn cứu đối phương một mạng.

Nhưng là, bởi vì Diệp Thu đang nuôi bệnh thời điểm, Tô tự nhiên cùng cha mẹ của nàng nhưng là không có quá khứ thăm Diệp Thu liếc mắt, cái này làm cho lá vệ đông cùng Trần Phương đối với (đúng) người nhà họ Tô ấn tượng cũng không tốt.

Đương nhiên, Diệp Thu là chủ động ở trong tai nạn xe cứu Tô tự nhiên, cho nên, người nhà họ Tô nguyện ý bồi thường bao nhiêu tiền, về điểm này, lá vệ đông biết đó là người nhà họ Tô chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Bắt đầu trả thù

Lần này họp gia trưởng, để cho lá vệ đông cảm thấy vô cùng hài lòng, giống vậy cảm giác Diệp Thu cho hấn mặt dài, thỏa mãn hấn tại cái khác gia trưởng trước mặt lòng hư vinh.

Đương nhiên, lá vệ đông cảm thấy, Diệp Thu không chỉ muốn lần này Liên thi thi thành tích tốt, ở trọng yếu nhất thi vào trường cao đẳng bên trong, thi được thành tích tốt, đó mới là trọng yếu nhất.

Lần này họp gia trưởng đã kết thúc, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đi theo lá vệ đông, Lưu Đại khách đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Tô tự nhiên cùng Tô quản gia ở phía sau đi theo.

Nhưng là, Tô tự nhiên tâm tình một mực không được, mới vừa rồi, nàng đã thấy lá vệ đông đối với nàng ấn tượng thật không tốt.

Trương Vĩ vẫn luôn đang nhìn một màn này, đối với (đúng) Diệp Thu lại hâm mộ lại đồ kỳ, bất quá, thấy Diệp Thu vẫn không có để ý tới Tô tự nhiên thời điểm, ngược lại để cho hấn thật cao hứng.

Trương Vĩ đi tới Tô tự nhiên một bên nói "Tự nhiên, nhìn ngươi thật giống như rất không vui, nói cho ta biết, ai chọc tới ngươi?"

"Trương Vĩ, xin ngươi nhớ, sau này gọi ta toàn danh."

Nghe được Trương Vĩ gọi nàng tên gọi, nàng đều cảm thấy có loại rất cảm giác buồn nôn. Ban đầu, nàng không thích Diệp Thu, giống vậy không thích cái này Trương Vĩ.

Hơn nữa, Tô tự nhiên nhìn ra được, Trương Vĩ người này càng dối trá, chẳng qua là trong nhà có một chút tiền, so với Diệp Thu gia cảnh khá một chút mà thôi.

Trương Vĩ lúng túng đậu ở chỗ đó, chỉ có thể đem lửa giận lại thả lại đến Diệp Thu trên người. Vốn là, hấn là muốn gọi người đem Diệp Thu hung hăng dạy dỗ một trận lại nói.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu thành tích, lại trở nên tốt như vậy, như vậy hấn biết, hấn trả thù Diệp Thu cơ hội lại.

"Mẹ, ta có chuyện muốn cùng ngươi nói."

"Tiểu Vĩ, chuyện gì?"

Lưu Anh hỏi.

"Diệp Thu ở nhà cầu đánh ta cùng ta mấy người bằng hữu kia, còn buộc ta ăn cứt, ngươi cũng biết, bây giờ ta nghĩ rằng để cho trường học đuổi hấn."

Trương Vĩ nói.

Trương Vĩ vừa nói như vậy, Lưu Anh liền biết.

"Bây giờ ta liền dẫn ngươi đi tìm chủ nhiệm lớp nói chuyện này."

Lưu Anh cùng Trương Vĩ đi trước tìm chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên.

Lý Mạc Liên đang chuẩn bị trở về phòng làm việc, thấy Lưu Anh cùng Trương Vĩ khi đi tới sau khi, nàng còn có chút kỳ quái, hỏi "Lưu tiểu thư, ngươi còn có chuyện gì sao?"

"Đúng như vậy, Trương Vĩ hai ngày này chưa có tới giờ học, chính là bởi vì hấn và mấy cái bạn học cùng lớp ở nhà cầu bị Diệp Thu đánh, quá đáng hơn là, cái đó Diệp Thu lại ép con của ta ăn cứt."

Lưu Anh nói chuyện này, Lý Mạc Liên thật giống như nghe nói qua. Nhưng là, nàng không có coi trọng, hơn nữa, nàng cảm thấy chuyện này cũng không quá có thể.

"Thật có như vậy chuyện?"

Lý Mạc Liên hỏi.

"Chủ nhiệm lớp, chuyện này có rất nhiều người có thể làm chứng, là Diệp Thu đánh ta, còn buộc ta làm loại chuyện đó."

Trương Vĩ nói.

Lý Mạc Liên suy nghĩ một chút, hỏi "Vậy các ngươi muốn như thế nào xử phạt Diệp Thu?"

"Ta muốn trường học cho hấn ký đại qua, trực tiếp đuổi hấn, loại học sinh này không có tư chất học sinh, tại sao có thể lưu lại cùng con của ta lớp một?"

Lưu Anh nói.

Nếu như là ở lúc trước, hay lại là lớp học thứ nhất đếm ngược tên gọi Diệp Thu, Lý Mạc Liên ngược lại tán thành. Nhưng là, bây giờ Lý Mạc Liên nhưng trong lòng thì không tán thành Lưu Anh cách nói.

Diệp Thu làm sao lại thành không có tư chất học sinh đây? Ở Lý Mạc Liên xem ra, chỉ cần thành tích học tập được, thỉnh thoảng đánh nhau, kia cũng không có vấn đề gì.

"Lưu tiểu thư, Trương Vĩ, các người đi về trước, chuyện này, ta sẽ cùng trường học nói rõ ràng."

Lưu Anh cùng Trương Vĩ sau khi rời đi, Lý Mạc Liên đối với Trương Vĩ trường lớp này ấn tượng không có lấy trước như vậy được, lúc trước cảm thấy Trương Vĩ gia cảnh không tệ, bình thường thành tích học tập lại thích, lại vừa là ban cán bộ, là ba học sinh giỏi, nhưng là, bây giờ, Lý Mạc Liên cảm thấy cái này Trương Vĩ nhất định là có vấn đề.

Nàng biết Diệp Thu tính cách, khẳng định không thể nào biết vô duyên vô cớ cùng Trương Vĩ bọn họ đánh nhau.

Lưu Anh trở lại phòng làm việc của mình ngồi xuống, sau đó sẽ hướng phòng học đi qua.

Bây giờ còn có nửa tiết khóa mới tan lớp, là vệ đông cùng Lưu Đại khánh, còn có những nhà khác dài cũng về nhà trước,

Những bạn học khác cũng sẽ phòng học đọc sách.

Bây giờ Diệp Thu cũng là trở lại chỗ ngồi ngồi xuống, bắt lại quyển kia nhìn lên sau khi, thấy Trương Vĩ tiểu tử kia đối với hắn cười u ám đến.

Diệp Thu ngược lại không nghĩ tới, lần đó ở nhà cầu giáo huấn hắn một trận, xem ra đối phương còn không có nhớ.

"Diệp Thu, người theo ta đến phòng làm việc xuống."

Diệp Thu chỉ có thể đứng lên đến, rồi đi phòng học, hướng phòng làm việc đi qua.

Trương Vĩ Tự Nhiên biết Lý Mạc Liên kêu Diệp Thu đi ra ngoài làm gì, nhưng là, hắn không có nói.

Diệp Thu đi tới Lý Mạc Liên phòng làm việc, Lý Mạc Liên liếc hắn một cái, nói "Ngồi xuống đi, ta có việc hỏi người."

Thấy Diệp Thu không có lên tiếng thời điểm, Lý Mạc Liên hỏi "Nghe Trương Vĩ cùng mẹ nó nói, người đang ở đây nhà cầu đem Trương Vĩ bọn họ đánh, còn buộc hắn ăn cứt."

"Lão sư, chuyện này là thật. Nhưng là, là bọn hắn trước tiên đem ta gọi là đến nhà cầu, nghĩ (muốn) muốn giáo huấn ta, ta là bị buộc phản kháng."

"Vậy hắn tại sao đem gọi tới nhà cầu?"

"Ai biết hắn!"

Diệp Thu chắc chắn biết, là bởi vì Trương Vĩ đồ kị Tô tự nhiên đối tốt với hắn, đối phương mới làm như vậy. Nhưng là, những việc này, Diệp Thu sẽ không nói ra.

"Chuyện này, ta minh bạch, sau này không nên cùng bọn họ đánh nhau, trở về đi xem sách đi."

Lý Mạc Liên nói.

Chuyện này, nàng cảm thấy Trương Vĩ bọn họ không đứng ở phía trước, cho nên, chuyện này, nàng cũng liền nghĩ (muốn) như vậy đi qua coi là. Hướng chi, bây giờ Diệp Thu là toàn thành phố Liên thi thứ một tên học sinh, thi vào trường cao đẳng thời điểm, nhất định là có máy sẽ trở thành thi vào trường cao đẳng Trưng Nguyên, để cho nàng đuổi Diệp Thu, vậy khẳng định là không thể nào chuyện.

Diệp Thu trở lại phòng học thời điểm, Trương Vĩ nhìn sang, còn tưởng rằng Diệp Thu về mặt sẽ là cùng hắn tương tượng bên trong như vậy, nhưng là, căn bản cũng không có, ngược lại cùng mới vừa rồi như thế.

"Này, vừa mới chủ nhiệm lớp kêu người qua làm gì?"

Tô tự nhiên chịu qua tới hỏi.

Diệp Thu không để ý đến Tô tự nhiên.

Tan lớp thời điểm, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú, Lý thâm, chu chí minh, hướng giáo học lâu đi xuống, xuất hiện ở đến cửa trường học thời điểm, Lưu Linh Tú lên tới Diệp Thu xe sau trên kệ.

Diệp Thu cười xe chờ Lưu Linh Tú hướng nhà nàng trở về, Lưu Linh Tú ôm lấy Diệp Thu hông hỏi "Chủ nhiệm lớp đơn độc gọi người đi làm gì?"

"Nàng nói để cho ta không nên cùng người đi quá gần, để cho ta học tập cho giỏi."

"Ta cũng không tin."

Thông minh Luru Linh Tú đoán được, khẳng định không phải là như vậy.

"Chủ nhiệm lớp là hỏi ta tại sao ở nhà cầu đem Trương Vĩ bọn họ đánh?"

"Nàng kia có nói gì không?"

"Không có."

Nghe đến đó thời điểm, Luru Linh Tú mới yên tâm lại. Nhưng là, nàng luôn cảm giác chuyện này không phải là đơn giản như vậy.

Diệp Thu đưa Luru Linh Tú trở về gia môn khẩu, cha mẹ của nàng lưu Diệp Thu xuống dùng cơm, Diệp Thu chỉ có thể lưu lại. Hơn nữa, Luru Linh Tú nghỉ (muốn) tới trường học lớp tự học buổi tối, cho nên, hai người sau khi cơm nước xong, sẽ cùng Diệp Thu đồng thời trở về trường học lớp tự học buổi tối giờ học.

Nhưng là, hiện tại ở trường học không ít học sinh đã truyền ra, Diệp Thu ở nam sinh nhà cầu đánh Trương Vĩ cùng bốn vị khác đồng học, hơn nữa bức bách Trương Vĩ ở nam sinh nhà cầu ăn cứt, hiện tại ở trường học chuẩn bị đem Diệp Thu đuổi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Làm áp lực

Ở đó buổi tối, Diệp Thu đánh Trương Vĩ cùng hấn bốn cái người hầu sau, thì có đồng học truyền tới, nhưng là, không có bao nhiêu đồng học tin tưởng, chuyện này không sai biệt lắm cũng liền đi qua.

Không nghĩ tới, hiện tại ở trường học lại truyền tới, rất rõ ràng là có người cố ý thả ra.

"Diệp Thu, trường học thật muốn đuổi ngươi làm sao bây giờ?"

Luru Linh Tú mặt đầy lo lắng hỏi.

Bây giờ nàng phát hiện Diệp Thu khắp mọi mặt cũng trở nên tốt hơn nhiều, đặc biệt là trường học thành tích bên trên, nếu như đến lúc đó bị trường học đuổi, kia ảnh hưởng lớn vô cùng, thậm chí, đến lúc đó Diệp Thu ngay cả thi vào trường cao đẳng cũng tham gia không.

"Linh Tú, ngươi không cần lo lắng."

Diệp Thu một đoán cũng liền đoán được, nhất định là Trương Vĩ đám người kia nói ra.

Bây giờ Diệp Thu cùng Luru Linh Tú trở lại phòng học, Diệp Thu liền bị Lý thâm cùng chu chí minh kêu lên đi. Về phần đêm đó, Diệp Thu đem Trương Vĩ cùng Lý Cường bọn họ đánh cho thành cái dạng gì, hai người không biết, giống vậy không biết Diệp Thu là thể nào buộc Trương Vĩ ăn cứt. Nhưng là, bây giờ hai người nghe nói trường học bởi vì chuyện này muốn đuổi Diệp Thu thời điểm, Tự Nhiên thay Diệp Thu lo lắng.

Ba người lên tới mái nhà trên sân thượng, Lý thâm xuất ra một cây nhang khói đưa cho Diệp Thu, Diệp Thu cầm tới, Lý thâm cho hấn đốt sau, hấn và chu chí minh ngồi ở chỗ đó đốt một cây.

"Rất rõ ràng là Trương Vĩ những người đó truyền tới, Diệp Thu ngươi phải cẩn thận a, nghe nói Trương Vĩ trong nhà không đơn giản."

"Hừ! Ta sẽ sợ hấn?"

Diệp Thu cười lạnh.

Ba người từ trên sân thượng đi xuống, trở lại phòng học chỗ ngồi ngồi xuống, thấy Trương Vĩ nhìn về phía hấn cười gằn, Diệp Thu cũng biết, đêm đó không có đem tiểu tử này giáo huấn, để cho hấn nhớ kia cái giáo huấn.

"Diệp Thu, ngươi không cần lo lắng, ta sẽ giữ được ngươi, chắc chắn sẽ không bị đuổi."

Tô tự nhiên nhìn nói với Diệp Thu.

Diệp Thu nhưng là không để ý đến, cũng không có làm rung động cái gì.

Vô luận là Thiên Đình bên trên cái đó Tô tự nhiên, hay lại là hiện tại ở nơi này Tô tự nhiên, hẳn đều cảm thấy Tô tự nhiên thiếu hẳn, bây giờ còn chưa có còn.

Trương Vĩ cùng Lưu Anh buổi chiều thời điểm, đã nói cho chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên chuyện này, nhưng là, Trương Vĩ cũng đoán được, Lý Mạc Liên chắc chắn sẽ không đuổi Diệp Thu.

Cho nên, Trương Vĩ để cho mẹ sau khi trở về, đem chuyện này báo cho cha trương đông phát sáng, trương đông phát sáng là Giang Bắc nhiều cái xí nghiệp, cùng với là Giang Bắc một nhà cấp bốn sao quán rượu người đại biểu pháp lý cùng ông chủ, đồng dạng là Giang Bắc một cái khu đại biểu.

Lúc nghe con trai bị Diệp Thu giáo huấn như vậy thời điểm, hẳn đã sớm muốn tìm Diệp Thu phiền toái. Bây giờ con trai phải học giáo đuổi Diệp Thu, đặc biệt là Diệp Thu thành tích vẫn là vô cùng tốt dưới tình huống, không thể nghĩ ngờ này cái giáo huấn là tối đa kích người.

Trương đông phát sáng cho Giang Bắc ba bên trong Phó hiệu trưởng gọi điện thoại, nói đến chuyện này thời điểm, vị kia Phó hiệu trưởng buổi chiều mở họp gia trưởng chính tham gia, biết Diệp Thu lần này Liên thi thành tích rất không tồi.

Không nghĩ tới, bây giờ trương đông phát sáng lại bởi vì Diệp Thu cùng con của hắn đánh nhau chuyện muốn đuổi Diệp Thu.

Phó hiệu trưởng chẳng qua là trong điện thoại đối phó một chút trương đông phát sáng, nói trường học biết lái sẽ quyết định. Trương đông phát sáng chẳng những cho vị này Phó hiệu trưởng gọi điện thoại, trả lại cho Giang Bắc ba bên trong chính giáo nơi chủ nhiệm, chính giáo nơi phó chủ nhiệm, còn có giáo vụ xử chủ nhiệm, cùng với phó chủ nhiệm đám người, yêu cầu trường học đem Diệp Thu đuổi.

Những trường học này lãnh đạo đều biết chuyện này, nếu như Diệp Thu vẫn là ban đầu như vậy, chẳng qua là rất phổ thông soa đẳng sinh, bọn họ cho trương đông phát sáng mặt mũi này, trực tiếp đem Diệp Thu đuổi, vậy cũng được không có gì.

Nhưng là, hiện tại lần này Diệp Thu là thành phố Liên thi hạng nhất, để cho trường học những thứ này lãnh đạo đem trường học tới học sinh ưu tú đuổi, vậy khẳng định là không thể nào.

Trương Vĩ còn tưởng rằng chỉ cần cha cái này đại biểu cho trường học gọi điện thoại, trường học bên kia khẳng định sẽ làm.

Nhưng là, hiện tại ở lãnh đạo trường học chẳng qua là đối phó một chút, căn bản cũng không có để ý tới.

Diệp Thu ngồi ở chỗ đó nhìn, thẳng đến tự học buổi tối giờ học tan lớp, sau đó cùng Lưu Linh Tú từ trường học đi ra, cưỡi xe đưa Lưu Linh Tú trở về gia môn khẩu, sau đó hắn cưỡi xe hướng cháo bột tiệm trở về.

Trở lại cháo bột tiệm, đã là mười một giờ đêm.

Trần Phương cùng Diệp Tuyết để cho Diệp Thu về sớm một chút nghỉ ngơi,

Bây giờ là vệ đông cũng là càng ngày càng cảm thấy đứa con trai này không tệ, để cho hắn không cần lưu lại.

Diệp Thu về nhà, đầu tiên là giặt rửa một cái tắm, tiếp theo sau đó tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết », ngồi xếp bằng ở trên chiếu, hấp thu ánh trăng tinh hoa.

Ánh trăng tinh hoa sau khi hấp thu, lại chuyển hóa làm chân khí, tồn trữ ở Diệp Thu vùng đan điền, tồn trữ tới trình độ nhất định sau, sẽ tu luyện đột phá, tiến vào tiếp theo giai cấp.

Bây giờ Diệp Thu cảm giác mình sắp đột phá tiến vào Luyện Khí Kỳ tam trọng sơ kỳ, bắt quá, hẳn biết, hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, còn hơi kém hơn một chút.

Ngày thứ hai đại sớm hơn bây giờ, Diệp Thu đứng lên rửa mặt, vẫn là cùng thường ngày, đi tới cháo bột tiệm nơi đó, ăn Diệp Tuyết cho hắn làm mì thịt bò.

Ở cưỡi xe đi tới Lưu Linh Tú cửa nhà, Lưu Linh Tú đang chờ hắn tới, nhưng là, Lưu Linh Tú cũng là cảm thấy, Diệp Thu mỗi ngày như vậy đưa nàng trên dưới giờ học quả thật sẽ rất mệt mỏi.

"Diệp Thu, như ngươi vậy có thể hay không rất mệt mỏi? Nếu không ta sau này chính mình ngồi xe buýt được!"

"Không việc gì, bây giờ ta còn hưởng thụ cỡi xe đạp vui vẻ."

Lúc trước ở thiên đình Ngự Y Phủ thời điểm, Diệp Thu vẫn là một cái không buồn không lo người tuổi trẻ, chưa có tiếp xúc qua cái thể giới này sự vật, hơn nữa, hiện tại hắn tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » sau, thân thể càng ngày càng cường tráng, càng ngày càng có sức lực, cỡi xe đạp cũng tương đương với ở đức luyện, khẳng định không có gì.

Diệp Thu cưỡi xe đi tới trường học cửa, sau đó cùng Lưu Linh Tú đẩy xe đi vào bên trong.

Ở vừa mới đi vào bên trong thời điểm, lớp học những bạn học kia cũng kỳ quái nhìn về phía hắn, có đồ kỵ, có hãm mộ, có mang trên mặt nụ cười, có còn lại thần sắc phức tạp.

Diệp Thu không biết xảy ra chuyện gì, hắn trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, Tô tự nhiên nhìn về phía hắn nhỏ giọng nói "Trong khu cục giáo dục cho lãnh đạo trường học gọi điện thoại, làm áp lực, để cho trường học đuổi người."

Không cần nhìn, khẳng định lại vừa là Trương Vĩ tiểu tử kia đang làm.

Tối hôm qua thời điểm, trương đông phát sáng cho lãnh đạo trường học gọi điện thoại, lãnh đạo trường học chẳng qua là tùy ý đối phó một chút mà thôi. Trương đông phát sáng từ Trương Vĩ kia bên trong biết được sau, trương đông phát sáng lợi dụng thân phận của mình, trực tiếp cùng những quan hệ kia tương đối quen trong khu cục giáo dục lãnh đạo gọi điện thoại nói chuyện này.

Trong khu lãnh đạo chỉ biết là trương đông Lượng nhi từ ở trường học bị người đánh, còn bị người buộc ăn cút, cho nên phải cầu học giáo đem người học sinh này đuổi, vậy vô cùng bình thường.

Hiện tại ở lãnh đạo trường học đã không chịu nổi áp lực!

Quan lớn một cấp đề chết người, hưởng chi, những quan này hơn cấp, cho dù Diệp Thu Liên thi thành tích khá hơn nữa, những trường học này lãnh đạo có lòng muốn muốn giữ được Diệp Thu, sợ là cũng phi thường khó khăn.

Buổi sáng tám giờ thời điểm, Giang Bắc ba Trung Tá dài, hai vị Phó hiệu trưởng, một vị chính giáo nơi chủ nhiệm, hai vị chính giáo nơi phó chủ nhiệm, một vị giáo vụ xử chủ nhiệm, còn có hai vị chính giáo nơi phó chủ nhiệm, còn có một chút liên quan lãnh đạo trường học, còn có chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên, toàn bộ đều gọi tới phòng họp họp, thương lượng xử lý như thế nào chuyện này? Hoặc là tiến hành biểu quyết, rốt cuộc có nên hay không đem Diệp Thu bị khai trừ?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Không chịu nổi áp lực

Giang Bắc ba bên trong trong phòng họp nhỏ mặt, hiện tại tại hiệu trưởng chu Dân, Phó hiệu trưởng Lý Anh Kiệt, Trương Vĩ kỳ, chính giáo nơi chủ nhiệm Tổng bình an, chính giáo nơi phó chủ nhiệm Lý Võ, chu lương, giáo vụ xử chủ nhiệm tạ Đức Minh, giáo vụ xử phó chủ nhiệm ý lại mới vừa, Lưu quốc khánh, còn có chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên, cùng với khác Giang Bắc ba Trung Tá lãnh đạo đều tập trung ở cái này phòng họp nhỏ họp.

Bây giờ chu Dân ở đó uống trà, các lãnh đạo khác hút thuốc hút thuốc, uống trà uống trà.

Bọn họ phải thương lượng chuyện, chính là là có hay không phải đem Diệp Thu đuổi?

Hiện tại ở trường học thật vất vả mới xuất hiện một cái thành tích ưu tú như vậy học sinh lớp mười hai, nếu như trực tiếp đem đối phương đuổi, kia đến lúc đó nhất định sẽ ảnh hưởng đến Giang Bắc ba bên trong tỉ lệ lên lớp vân vân.

Chủ yếu nhất, những thứ này lãnh đạo cũng rất rõ, rất không dễ dàng mới xuất hiện một cái sắp có thể trở thành thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên học sinh, bọn họ Tự Nhiên không muốn đuổi.

Nhưng là, bây giờ khu cục giáo dục gọi điện thoại đề xuống, để cho bọn họ hãy mau đem học sinh đuổi.

"Lý chủ nhiệm lớp, chuyện này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Người trước nói rõ."

Chính giáo nơi chủ nhiệm tạ Đức Minh nói.

"Tạ chủ nhiệm, là như vậy, ta nghe Diệp Thu nói, đêm đó, là Trương Vĩ cùng bốn vị khác đồng học đem Diệp Thu gọi tới nhà cầu, khả năng song phương có chút mâu thuẫn, Trương Vĩ bọn họ nghĩ (muốn) muốn giáo huấn Diệp Thu, không nghĩ tới, bị Diệp Thu đánh lại, bây giờ Trương Vĩ không phục, nói cho gia trưởng, bây giờ gia trưởng cho trường học của chúng ta làm áp lực, muốn đuổi Diệp Thu."

Lý Mạc Liên nói.

"Nói như vậy, là cái đó Trương Vĩ không đứng ở phía trước?"

Tạ Đức Minh lại hỏi.

"Dựa theo ta từ những bạn học khác nơi đó điều tra ra kết luận, là như vậy."

"Kia Diệp Thu Liên thi thành tích có phải là thật hay không?"

Đang ngồi giáo lãnh đạo cũng rất rõ, nếu như Diệp Thu chẳng qua là nguyên lai cái đó phổ thông soa đẳng sinh, bọn họ căn bản không cần mâu thuẫn như vậy, trực tiếp đuổi coi như.

Nhưng là, bọn hắn bây giờ cảm thấy rất mâu thuẫn là, vạn nhất đuổi đem tới thi vào trường cao đẳng thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, vậy đối với Giang Bắc ba bên trong mà nói, há chẳng phải là tổn thất rất lớn?

"Ta chủ nhiệm, ta bảo đảm xác nhận là thực sự, bởi vì trải qua nhiều vị còn lại khoa mục lão sư phản ứng, Diệp Thu có thể thay thế bọn họ giảng bài."

Từ một điểm này bên trên, Lý Mạc Liên cảm thấy Diệp Thu Liên thi thành tích nhất định là thật, dù sao, hẳn đều có thể thay những lão sư kia giảng bài, không có khả năng sẽ làm giả?

Về phần tại sao chỉ ba năm trước thành tích kém như vậy, Lý Mạc Liên không nghĩ ra?

"Vậy mọi người cảm thấy chuyện này làm sao bây giờ?"

Hiệu trưởng Chu Dân hỏi.

Hắn thì không muốn đem cái đó Diệp Thu đuổi, bởi vì sẽ ảnh hưởng đến chính mình thành tích. Nhưng là, ở một phương diện khác, phía trên làm áp lực, để cho hắn áp lực lớn vô cùng.

"Chu hiệu trưởng, ta đề nghị trước hết để cho Diệp Thu về nhà nghỉ ngơi, bởi vì còn có hai tháng tài cao thi, trong một đoạn thời gian này mặt, cũng có thể giải quyết cái vấn đề này. Ngoài ra, Lý chủ nhiệm lớp nên cho Trương Vĩ làm xong tư tưởng công việc, để cho hắn trở về cùng cha mẹ nói rõ ràng, không muốn lại để cho những quan viên kia cho chúng ta làm áp lực."

Tạ Đức Minh nói.

Chu Dân cùng còn lại giáo lãnh đạo cảm thấy này cũng không tệ, tạm thời cũng chỉ có thể như vậy.

Từ phòng họp sau khi ra ngoài, Lý Mạc Liên đi tới phòng học, liếc mắt nhìn Diệp Thu, còn có Trương Vĩ, sau đó đem Trương Vĩ kêu lên đi.

"Trương Vĩ, ngươi theo ta đến phòng làm việc một chuyến."

Trương Vĩ thâm độc thêm đắc ý liếc mắt nhìn Diệp Thu, sau đó rời đi phòng học, đi theo Lý Mạc Liên đi tới phòng làm việc. Ở đi vào bên trong thời điểm, Lý Mạc Liên hỏi "Trương Vĩ, ngươi là trưởng lớp, hẳn muốn thay ban tập thể nhiều cân nhắc một chút."

"Chủ nhiệm lớp, ta một mực ở thay ca trong cân nhắc a."

"Vậy ngươi và Diệp Thu là chuyện gì xảy ra? Thế nào nói cho ngươi biết cha mẹ, hiện tại ở phía trên làm áp lực muốn đuổi Diệp Thu?"

Lý Mạc Liên suy nghĩ một chút hỏi.

Trương Vĩ không nghĩ tới, đã đến một bước này, xem ra Diệp Thu bị đuổi là mười có tám chín chuyện. Bất quá, hắn vẫn lộ ra rất vô tội nói "Chủ nhiệm lớp, chuyện này là như vậy. Đêm đó, ta nhìn thấy Diệp Thu cùng Tô tự nhiên có mâu thuẫn,

Cho nên, ta gọi hắn đến nhà cầu nơi đó, thuận tiện đi nhà cầu, nguyên lai muốn cùng hắn thật tốt nói, không nghĩ tới, Diệp Thu đem ta cùng Lý Cường bốn người bọn họ đánh, hơn nữa, còn buộc ta ăn cứt. Sau đó, ngươi biết, ta cảm thấy được (phải) phi thường không thoải mái, xin nghỉ hai ngày trở về, cùng cha mẹ nói đến chuyện này, ba mẹ ta chỉ có ta đây cái con độc nhất, rất cưng chiều, cũng liền gọi điện thoại cùng ngươi nói chuyện này, cho ngươi đuổi Diệp Thu. Nhưng là, bây giờ ta cũng không biết, thế nào các lãnh đạo khác cũng biết."

Lý Mạc Liên biết chuyện này, khẳng định không phải là đơn giản như vậy.

Rất rõ ràng, là có những nguyên nhân khác.

"Vậy ngươi có thể đi trở về cùng ba mẹ ngươi thương lượng, để cho ba mẹ ngươi không muốn lại để cho những giáo dục đó cục lãnh đạo hướng học giáo làm áp lực, ngươi cũng rất rõ ràng, Diệp Thu cũng là ngươi ba năm đồng học, bây giờ cũng mau cao hơn thi, thi vào trường cao đẳng ảnh hưởng cùng thay đổi một người vận mệnh, như vậy đối với (đúng) Diệp Thu đem tới cũng không tiện."

Trương Vĩ sau khi nghe, nhưng trong lòng thì ở đó cười lạnh cùng đắc ý cười, Diệp Thu sống chết không có quan hệ gì với hắn, có hay không ảnh hưởng Diệp Thu vận mệnh, giống vậy không có quan hệ gì với hắn.

Chỉ cần đem Diệp Thu đuổi, hãy mau đem hắn đuổi đi, như vậy hắn coi như là báo thù trở lại, quan Diệp Thu thành tích như thế nào, hắn thành tích càng

tốt, càng như vậy, hẳn càng vui vẻ.

"Chủ nhiệm lớp, ta tận lực đi, ta sẽ trở về cùng ba mẹ ta nói."

Trương Vĩ nói.

"Tốt lắm, người đi về trước."

Lý Mạc Liên nói.

Ở Trương Vĩ từ phòng làm việc đi ra, cho mẹ Lưu Anh gọi điện thoại, nói đến bây giờ lãnh đạo trường học sắp không chịu nổi áp lực, phải đem Diệp Thu đuổi, bây giờ chỉ cần lại thêm một cây đuốc là được.

Lưu Anh lại cùng Trương Vĩ cha trương đồng phát sáng nói đến chuyện này, trương đồng phát sáng cho thêm những thứ kia quen thuộc quan chức gọi điện thoại.

Mặc dù đây chỉ là rất đơn giản một cú điện thoại, trương đồng phát sáng cho những quan viên kia gọi điện thoại, những quan viên kia lại từng cái cho Giang Bắc ba Trung Tá dài gọi điện thoại thời điểm, chu Dân đã không thờ nổi, chỉ có thể để cho chính giáo nơi cho Diệp Thu ký đại qua, sau đó trước tiên đem hẳn đuốc.

Đương nhiên, đây cũng là hẳn tạm hoãn, bởi vì phía trên như vậy đè xuống, hẳn căn bản không có biện pháp.

Buổi sáng tiết thứ ba giờ dạy học sau khi, Giang Bắc ba Trung Tá trạm radio truyền ra Diệp Thu ở nam sinh nhà cầu đánh Trương Vĩ cùng Lý Cường các loại (chờ) nắm vị đồng học, hơn nữa bức bách Trương Vĩ ở nam sinh nhà cầu ăn cứt, bây giờ Giang Bắc ba bên trong chính giáo giết định cấp cho Diệp Thu một cái ký đại qua, hơn nữa đuốc Diệp Thu trung học đệ nhị cấp học tịch.

Cái này radio vừa mới thả ra thời điểm, Giang Bắc ba bên trong nhất thời oanh động lên.

Vốn là Diệp Thu trước vẫn là một cái hèn yếu, nhát gan, tự ti soa đẳng sinh, nhưng là, ở trong tai nạn xe cứu hoa khôi Tô tự nhiên sau, trở lại tựa như cùng biến hóa một người.

Trước Diệp Thu ở nam sinh nhà cầu đánh Trương Vĩ bọn họ thời điểm, cũng đã truyền tới, nhưng là, một bộ phận đồng học không nhìn thấy, hay là không dám tin tưởng.

Sau đó, Diệp Thu ở thành phố Liên thi đậu lại bắt được toàn khoa mãn phần, thành phố Liên thi hạng nhất, càng làm cho Giang Bắc ba bên trong oanh động.

Không nghĩ tới, hiện tại ở trường học lại muốn cho Diệp Thu ký đại qua, còn muốn đem hẳn đuốc.

Ở lớp mười hai lớp ba, những bạn học kia sau khi nghe, ánh mắt đều nhìn về Diệp Thu cùng Trương Vĩ, Trương Vĩ trong lòng lộ ra rất đắc ý, nhìn về phía Diệp Thu ánh mắt, càng là mang theo thâm độc.

Bất quá, ở đó nhìn Diệp Thu, giống như không nhìn thấy như thế.

Lưu Linh Tú khẩn trương đi tới nói "Diệp Thu, làm sao bây giờ, ta đi tìm đại bá ta nhìn một chút là chuyện gì xảy ra?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Lừa người là chó nhỏ

Lưu Linh Tú khẩn trương đến muốn khóc, nàng là thật sợ hãi Diệp Thu bị đuổi.

Nàng đại bá Lưu quốc khánh chính là giáo vụ xử phó chủ nhiệm, bây giờ nàng và Diệp Thu nói sau, vội vàng đi giáo vụ xử phòng làm việc hỏi một chút đại bá, liên quan tới Diệp Thu bị ký đại qua, còn có bị đuốc là chuyện gì xảy ra?

Nhìn Lưu Linh Tú kia xuất phát từ nội tâm khẩn trương, Diệp Thu trong lòng có chút làm rung động.

Vừa mới bắt đầu, Tô tự nhiên có chút cười trên nỗi đau của người khác cảm giác, nhưng là, rất nhanh, nàng cảm thấy đây nhất định là Trương Vĩ ở sau lưng giờ trò quý, trong lòng càng xem thường Trương Vĩ.

Thấy Diệp Thu thần sắc cùng bình thường như thế thời điểm, nàng không thể không có chút bội phục Diệp Thu, nàng phát hiện Diệp Thu thật là từ chất như thế thay đổi.

Tô tự nhiên đứng lên, hướng Trương Vĩ bên kia đi qua.

Trương Vĩ đang cùng Lý Cường bọn họ trong lúc nói cười, thấy Tô tự nhiên khi đi tới sau khi, Trương Vĩ hỏi "Tô tự nhiên mỹ nữ, không biết có chuyện gì không?"

"Trương Vĩ, không nghĩ tới người là người như vậy, lại như vậy hãm hại Diệp Thu!"

"Ta? Tô tự nhiên, ta thế nào hãm hại Diệp Thu?"

Trương Vĩ không nghĩ tới, Tô tự nhiên lại nói hần như vậy!

"Thế nào hãm hại, chính người còn không rõ ràng lắm, đừng tưởng rằng cha mẹ mình có chút bản lĩnh, liền không biết mình bao nhiêu cân lượng!"

Tô tự nhiên lạnh lùng nhìn nói với Trương Vĩ.

Lúc trước Diệp Thu hay lại là cái đó oắt con vô dụng như thế soa đẳng sinh, Tô tự nhiên là rất xem thường Diệp Thu, giống vậy cảm thấy Trương Vĩ cùng Diệp Thu vừa so sánh với, Trương Vĩ quả thật nếu so với Diệp Thu ưu tú quá nhiều.

Nhưng là, bây giờ, nàng đã đem hai người kia thân phận cùng đánh giá hoàn toàn mức độ lộn lại như thế, cảm giác Trương Vĩ ngay cả cho Diệp Thu lau giày cũng không xứng.

Trương Vĩ đỏ lên mặt, lộ ra phi thường lúng túng, hần không nghĩ tới, Tô tự nhiên tại làm sao nhiều trước mặt bạn học nói hần như vậy, tâm lý không khỏi đối với (đúng) Tô tự nhiên cũng ghi hận đứng lên.

Tô tự nhiên nhưng là không có lại để ý tới Trương Vĩ, trở lại chính mình chỗ ngồi, nhìn nói với Diệp Thu "Diệp Thu, do ta Tô tự nhiên bảo bọc, người không cần sợ, đến lúc đó trường học khẳng định không dám đuổi người."

"Người nghĩ rằng ta biết sợ sao?"

"Người, ta đây không phải là quan tâm người mà!"

Tô tự nhiên nói.

Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy.

Ở Lưu Linh Tú đến giáo vụ xử phòng làm việc, đi vào bên trong, liền thấy tạ Đức Minh, còn có đại bá Lưu quốc khánh đám người. Lưu quốc khánh thấy cô cháu gái này khi đi tới sau khi, là hần biết là chuyện gì xảy ra.

Ở lúc trước thời điểm, Lưu quốc khánh cũng rất thích cái này thông minh lanh lợi, đáng đáp vừa đẹp cháu gái, chẳng qua là, đáng tiếc, khi đó, Lưu Linh Tú đột nhiên biến thành ách muội.

Bởi vì Lưu Linh Tú thành tích tốt, hơn nữa, hần là giáo vụ xử một cái phó chủ nhiệm, cho nên, rất dễ dàng để cho Lưu Linh Tú tới ba bên trong đi học.

Gần đây, hần lại phát hiện Lưu Linh Tú có thể nói chuyện, biến trở về người bình thường thời điểm, Lưu quốc khánh vẫn là rất kinh ngạc, sau đó biết được, là Diệp Thu đem Lưu Linh Tú bệnh chữa lành.

Lưu quốc khánh không thể không tin tưởng, trên cái thế giới này thật có thần kỳ như vậy y thuật.

Đương nhiên, bây giờ Lưu Linh Tú cùng Diệp Thu quan hệ rất tốt, Lưu quốc khánh cũng là biết. Bây giờ Diệp Thu bị trường học đuổi, cháu gái trước tiên đến tìm hần, Lưu quốc khánh cũng hiểu Lưu Linh Tú tâm tình.

"Đại bá, Diệp Thu thế nào bị đuổi?"

"Linh Tú, người tới đứng dịp, chuyện này muốn cùng người nói rõ ràng. Trường học thì không muốn đuổi Diệp Thu, cũng không muốn cho Diệp Thu ký đại qua, bây giờ là phía trên cục giáo dục cho trường học của chúng ta lãnh đạo làm áp lực, cho nên không thể không làm như vậy. Người trở về cùng Diệp Thu nói rõ ràng, để cho hần yên tâm tâm về nhà học tập, các loại (chờ) rồi đi trường học một đoạn thời gian, đến lúc đó lại trước kỳ thi tốt nghiệp trung học, khẳng định giúp hần xử lý xong chuyện này."

Lưu quốc khánh cặn kẽ cùng Lưu Linh Tú nói.

Nhưng là, Lưu Linh Tú cảm thấy, nếu như cho Diệp Thu ký đại qua, vậy hần hồ sơ nhất định là có điểm nhơ, cho dù sau này tham gia thi vào trường cao đẳng, thi được thành tích tốt, như thế rất khó bị những thứ kia đại học tốt nhận.

Bất quá, bây giờ đại bá cũng nói như vậy, nàng còn có thể nói cái gì vậy?

Lưu Linh Tú chỉ có thể từ giáo vụ xử đi ra phòng làm việc, trở lại phòng học,

Thấy Diệp Thu còn là hòa bình thường như thế ở đó nhìn lên sau khi, nàng cảm thấy Diệp Thu có chút không có tim không có phổi cảm giác, hoàn toàn cũng không khẩn trương sợ hãi.

"Diệp Thu, ta vừa mới hỏi rõ đại bá ta, hắn nói là cục giáo dục phía trên có thật nhiều lãnh đạo cho lãnh đạo trường học làm áp lực, trường học không thể không đuổi người. Hắn cho người yên tâm trở về học tập, đến lúc đó nhất định có thể tham gia thi vào trường cao đẳng."

Chuyện này, thật ra thì không cần Lưu Linh Tú đi hỏi, Tô tự nhiên đều biết, nhất định là Trương Vĩ cha mẹ đang giờ trò quý.

"Linh Tú, ta đều không khẩn trương, người khẩn trương cái gì, người không cần khẩn trương."

Diệp Thu trực tiếp ôm lấy Lưu Linh Tú hông, người một cái nàng mái tóc nói.

Một màn này, bị lớp học những bạn học kia, còn có Tô tự nhiên nhìn đến lúc đó, cảm thấy Diệp Thu thật là gan quá lớn, bây giờ Tô tự nhiên trong lòng cũng là có loại không nói ra cảm giác.

Rõ ràng chính mình rất quan tâm đối phương, không nghĩ tới, đối phương căn bản cũng không có để ý tới nàng.

"Ừm."

Lưu Linh Tú đỏ mặt nói.

Lúc này, chủ nhiệm lớp đi vào phòng học, hung hãn tránh liếc mắt Trương Vĩ, sau đó đem Diệp Thu kêu lên đi.

Bây giờ cũng chưa có kêu Diệp Thu đến phòng làm việc, mà là ở hành lang nơi đó, nhìn hắn nói "Mới vừa rồi radio nội dung, người nghe được."

Diệp Thu gật đầu một cái.

"Vậy người về nhà trước nghỉ ngơi một đoạn thời gian, hoặc là ở nhà học tập cứ như vậy, khoảng thời gian này, coi như là tránh đi, ta cùng lãnh đạo trường học giúp người xử lý xong chuyện này, cho người đúng hạn tham gia thi vào trường cao đẳng."

Chính sở vị, quan lớn một cấp đề chết người, hiện tại ở lãnh đạo trường học không có cách nào, nàng một cái Tiểu Tiểu chủ nhiệm lớp giống vậy không có cách nào, bây giờ chỉ có thể để cho Diệp Thu dựa theo kỳ nghỉ như vậy, về nhà trước trong nghỉ ngơi một đoạn thời gian, chờ đến lúc giải quyết, về lại giáo học tập.

Đương nhiên, dựa theo tình huống bây giờ, Diệp Thu có tới hay không trường học học tập cũng không có gì, bây giờ lão sư trên căn bản không nói giờ học, đều dựa vào các bạn học tự học.

Khả năng còn có một lần trọng yếu Nguyệt Khảo, một lần trọng yếu tỉnh thi thử, về phần còn lại liên tiểu khảo thử, Diệp Thu có tới hay không cũng không đáng kể.

Đương nhiên, đối với trường học muốn đuổi chuyện hắn, Diệp Thu cho tới bây giờ cũng không sợ khẩn trương qua.

Lý Mạc Liên cùng Diệp Thu sau khi nói xong, cũng liền rời đi.

Bây giờ Diệp Thu trở lại phòng học sau, Lưu Linh Tú hỏi "Chủ nhiệm lớp cùng người nói cái gì?"

"Hắn để cho ta đi về trước, coi là kỳ nghỉ."

Diệp Thu nói.

"Vậy người, ta đây đến lúc đó làm sao bây giờ?"

Diệp Thu ôm lấy nàng, ở bên tai nhỏ giọng nói vài lời, Lưu Linh Tú sau khi nghe, hỏi "Thật?"

"Là người là chó nhỏ."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú mới yên tâm lại, Tô tự nhiên thấy như vậy một màn thời điểm, nhưng là không biết Diệp Thu rốt cuộc cùng Lưu Linh Tú nói cái gì, lại sẽ để cho Lưu Linh Tú sẽ có lớn như vậy biến hóa?

Tóm lại, Tô tự nhiên cảm thấy Diệp Thu thật biến hóa rất lớn.

Thấy Trương Vĩ kia đặc ý thêm thâm độc nụ cười nhìn tới thời điểm, Diệp Thu biết, lần trước ở nam sinh nhà cầu dạy cho hắn giáo huấn còn chưa đủ, mình quả thật muốn cho hắn cái này tiểu lâu la vĩnh viễn nhớ chọc tới hắn kết quả.

Bây giờ Diệp Thu đã bị trường học đuổi, Tự Nhiên không thể lại tiếp tục lưu lại trường học nơi này.

Bất quá, hắn cũng không có lấy cái gì sách vở rồi đi, mà là quá khứ cùng Lý thâm, chu chí minh nói một tiếng, sau đó cầm quyển kia Tu Tiên rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Thái lão đại

Diệp Thu hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài thời điểm, Lý thâm cùng chu chí minh đi theo đi ra.

Hai người ở phòng học giống vậy chẳng qua là nhìn mà thôi, căn bản không có ở học tập. Hai người không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu lại gặp phải Trương Vĩ như vậy âm toán.

Bởi vì đến lúc đó tan lớp, Diệp Thu còn phải cưỡi xe đưa Lưu Linh Tú về nhà, cho nên, hắn cũng chưa có nhanh như vậy trở về, kia chiếc xe đạp hay lại là dừng ở dưới lầu.

"Diệp Thu, bây giờ ngươi bị đuổi, làm sao bây giờ?"

Chu chí minh hỏi.

Diệp Thu thoáng cái từ lớp học thành tích học tập kém cỏi nhất học sinh, biến thành tới học sinh ưu tú, chu chí minh cùng Lý thâm chính thay Diệp Thu cảm thấy cao hứng, không nghĩ tới, nhưng bây giờ là ra như vậy chuyện.

"Không việc gì."

Diệp Thu mặt đầy bình tĩnh nói.

Thấy Diệp Thu thật không có chút nào lo lắng thời điểm, Lý thâm cùng chu chí minh không có giống hơn nữa mới vừa rồi như vậy, từ trường học đi ra, Lý nói sâu đạo "Chúng ta đi Internet chơi đùa đi."

Diệp Thu trong nhà có một máy vi tính, nhưng là, bây giờ rất ít mở ra, khả năng cùng hắn bây giờ tiếp xúc máy tính không có bao nhiêu quan hệ. Bây giờ Lý thâm đề nghị bọn họ đi Internet chơi game, Diệp Thu đang chuẩn bị đi theo hai người đi qua.

Không nghĩ tới, lại đụng phải hai tên côn đồ ở đó hướng các bạn học thu bảo hộ phí.

Thấy Diệp Thu ba người đi ra thời điểm, một tên lưu manh tới nói "Ba người các ngươi tiểu tử, đưa tiền đây, một người một trăm."

Lý thâm cùng chu chí minh có chút sợ hãi, đang chuẩn bị lúc bỏ tiền sau khi, Diệp Thu một cước đá trúng một tên lưu manh ngực, đối phương bay thẳng ra vài mét bên ngoài, mấy cái khác côn đồ vây lại thời điểm, Diệp Thu đi lên tên côn đồ kia ngực, nhìn hắn nói "Biết các ngươi Tiêu ca là thế nào vào bệnh viện sao?"

Ít ngày trước Tiêu ca bị người đánh, bả vai nơi đó bị thương, bây giờ còn đang bệnh viện nằm viện, bọn họ còn tưởng rằng Tiêu ca là bị những người khác đánh.

Không nghĩ tới, bây giờ nghe Diệp Thu nói như vậy, rõ ràng là bị Diệp Thu tiểu tử này đánh.

"Vốn là ta còn không nghĩ nhanh như vậy thấy các lão đại của ngươi, bây giờ có thời gian, các ngươi dẫn ta đi gặp các lão đại của ngươi đi!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Còn lại côn đồ các kẻ còn muốn nói điều gì thời điểm, Diệp Thu hai ba lần đưa bọn họ toàn bộ đều đánh té xuống đất.

Lý thâm cùng chu chí minh lần nữa cảm thấy kinh ngạc.

Vốn là hai người cảm thấy một trăm đồng nói nhiều không nhiều, nói ít không ít, bọn họ cũng không muốn chọc đi ra bên ngoài những thứ này xã hội côn đồ, đưa tiền đối phương coi như.

Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu căn bản cũng không sợ bọn họ, hơn nữa, bây giờ Diệp Thu tựa hồ lộ ra rất có thể đánh, không trách, đêm đó Trương Vĩ cùng Lý Cường bọn họ, lại bị Diệp Thu ở nam sinh trong nhà vệ sinh đánh, Trương Vĩ còn bị Diệp Thu ép ăn cứt.

"Diệp Thu, không bằng coi là."

Chu chí minh tới nhỏ giọng nói.

Hắn là có vẻ hơi nhút nhát, cảm thấy Diệp Thu lại có thể đánh, kia đánh nhiều côn đồ như vậy sao?

Hơn nữa, bây giờ lại muốn đi thấy lão đại bọn họ, đây chẳng phải là không muốn sống?

Lý thâm chính là móc ra một cây nhang khói đốt ở đó nhìn, hắn đã biết, bây giờ Diệp Thu cùng đã từng cái đó Diệp Thu đã hoàn toàn bất đồng.

"Vẫn chưa chịu dậy."

Diệp Thu nhìn ý lại trên đất ôm lấy bụng kêu đau khổ côn đồ nói.

Những côn đồ các kè này chỉ có thể đứng lên, mang theo Diệp Thu ba người hướng bọn họ Thái giúp địa bàn đi qua.

Dọc theo đường đi, những côn đồ các kè này dè dặt nhìn Diệp Thu.

Diệp Thu có thể đem Tiêu ca đánh cho thành như vậy, vậy khẳng định không đơn giản, hơn nữa, vừa mới Diệp Thu một cước kia, đã để cho bọn họ lãnh hội được.

Bất quá, cầm đầu cái đó côn đồ các kè, hay lại là lấy điện thoại di động ra cho Thái lão đại gửi tin nhắn.

Thái giúp là không có có giúp tên gọi, bất quá, lão đại bọn họ họ Thái, cho nên những người khác mới gọi nó Thái bang.

Thái giúp Thái lão đại kêu Thái dừng, là một cái hơn ba mươi tuổi nam tử, THCS không có học xong liền bắt đầu đi ra lăn lộn, một mực lăn lộn đến bây giờ, khác thế lực địa bàn, chủ yếu là ở Giang Bắc ba bên trong khu vực này.

Khu vực này dân số không nhiều, chủ yếu là Giang Bắc ba học sinh trung học, còn có một chút Thành trung thôn, phụ cận một ít tiểu thương tiệm làm chủ.

Bất quá, Thái dừng chính mình để cho người xây một tòa năm tầng lầu kiến trúc, tầng một dưới đất dùng để làm sòng bạc, trên đất một tầng là phòng bi da, trên đất Đệ Nhị Tầng dùng để kinh doanh lão hồ máy, Máy chơi game, sau đó ba tầng trở lên coi như KTV phòng.

Về phần còn lại thu nhập, trừ hướng những học sinh này, còn có còn lại mấy cái bên kia tiểu thương chủ tiệm thu bảo hộ phí, nhìn như không nhiều, nhưng là, bây giờ mỗi tháng trải qua cũng là rất dễ chịu, chỉ là Mercedes-Benz BMW cũng mua mấy đài, bây giờ nhận lấy tiểu đệ hơn trăm người.

Trong đó, cái đó Tiêu ca chính là Thái dừng một cái một trong tâm phúc.

Đương nhiên, ngày đó Tiêu ca là bị Lý Quân cùng Trương Dừng kêu lên, muốn giáo huấn Diệp Thu, Tiêu ca bình thường là quản lý sòng bạc, ngày đó hắn là không có đem Diệp Thu coi ra gì, cảm thấy một người bình thường học sinh trung học, còn chưa phải là rất dễ dàng giáo huấn.

Không nghĩ tới, đêm đó liền bị Diệp Thu hung hăng dạy dỗ một trận.

Mấy cái nhuộm tóc côn đồ các kè đi ở phía trước, Diệp Thu cùng chu chí minh, Lý thâm theo ở phía sau.

Lý thâm thần sắc còn khá một chút, nhưng là, chu chí rõ ràng rất khẩn trương, vậy có nhiều chút mập mập trên mặt, đang không ngừng đổ mồ hôi lạnh.

Lúc trước, Lý thâm cùng chu chí rõ là cảm thấy Diệp Thu rất hèn yếu, nhát gan, nhưng là, bây giờ chu chí minh cảm giác mình quá nhát gan.

Ở đi tới kia tòa vật kiến trúc trước mặt thời điểm, những tên côn đồ kia vội vàng hướng bên trong vọt vào.

Bây giờ Diệp Thu chuẩn bị hướng bên trong vọt vào thời điểm, chu chí minh có chút sợ hãi nói "Diệp Thu, không bằng ta ở bên ngoài coi là."

"Vậy người chờ ở bên ngoài đến đi."

Diệp Thu biết chu chí minh cái loại này tính cách, ngược lại không có nói hắn, mà thấy Lý thâm thần sắc cũng còn khá, nói rõ Lý thâm can đảm nếu so với chu chí minh rất nhiều.

Bây giờ là ban ngày, nơi này khẳng định không có ban đêm náo nhiệt như vậy.

Bây giờ Diệp Thu cùng Lý thâm hướng bên trong đi vào, thấy lầu một nơi đó có hơn hai mươi tám bóng bàn dài, bây giờ phần lớn bóng bàn dài đều có

người đang chơi bóng bàn.

Xem bọn hăn nhuộm tóc đáng vẻ, Diệp Thu đoán được cũng đều là cái này Thái trong bang côn đồ.

Thấy Diệp Thu mang theo Lý tiến sâu đến, những tên côn đồ cắc kè kia có nhìn tới, có xem thường liếc mắt nhìn, tiếp tục đánh bóng bàn.

Có thể là bởi vì Diệp Thu đem Tiêu ca đánh cho thành như vậy, bây giờ những côn đồ cắc kè này mới nhìn lâu Diệp Thu mấy lần.

Nhưng là, những người này rất rõ, người trẻ tuổi trước mắt kia trước kia là Giang Bắc ba bên trong uất ức nhất phí, không nghĩ tới, tai nạn xe cộ tốt sau khi, lại là gan trở nên lớn, cũng thay đổi có thể đại!

"Lão đại, chính là tiêu tử kia đem Tiêu ca đánh cho thành như vậy!"

Một tên lưu manh ở một cái nhìn thật cao gầy teo nam tử trước mặt nói.

Diệp Thu nhìn sang, thấy đối phương dung mạo rất cao, nhưng là, rất gầy, mắt tam giác có chút thâm độc, thoạt nhìn là ngoan đầu người.

Diệp Thu cũng thấy Lý Quân cùng Trương Dũng ở bên trong, bây giờ hai người cúi đầu cùng còn lại côn đồ cắc kè ở đó chơi đùa bóng bàn, không dám nhìn hướng Diệp Thu.

Đối với một đêm kia giáo huấn, hai người ký ức hẳn còn mới mẻ, thậm chí, một mực gặp ác mộng.

"Trương Dũng, Lý Quân, các ngươi tới!"

Thái dừng nhìn về phía hai người kia nói.

Đêm đó, Tiêu ca cùng hai người bị Diệp Thu đánh, hai người này là rõ ràng nhất.

"Đêm đó, ba người các ngươi đánh một mình hăn cũng không đánh lại?"

Thái dừng hỏi.

Lý Quân cùng Trương Dũng chỉ có thể gật đầu một cái.

"Mười người kia có thể đánh được hăn chứ?"

Thái dừng lại hỏi.

Hai người lắc đầu một cái nói "Chúng ta không biết."

Nhưng là, vừa mới tám cái côn đồ cắc kè ở bên kia dốc lòng cầu học sinh thu bảo hộ phí, toàn bộ đều bị Diệp Thu dạy dỗ một trận, cho nên, hai người cảm thấy, mười người khả năng cũng không đánh lại Diệp Thu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Bóng bàn vương tử

Nếu như mười người mới đánh thắng được Diệp Thu, Thái dừng ngược lại cảm thấy Diệp Thu tiêu tử này có chút ý tứ.

"Thật không biết sống chết, đánh chúng ta Tiêu ca, chúng ta cũng còn không có tìm ngươi tính sổ, bây giờ lại dám tìm tới cửa!"

Ở Thái dừng bên người một tên tiểu đệ nhìn nói với Diệp Thu.

"Nơi này ai nói chắc chắn?"

Vừa mới Diệp Thu lúc đi vào sau khi, hăn liền nhìn ra được, là vị này hơn ba mươi tuổi nam tử là lão đại.

Bất quá, hiện tại hẳn cố ý nói như vậy mà thôi.

"Là ta!"

Thái dừng nói.

"Là Văn Đẩu hay lại là Vũ Đẩu?"

Diệp Thu lạnh lùng nhìn về phía hỏi hấn.

"Cái gì Văn Đẩu, hay lại là Vũ Đẩu?"

Cái này làm cho Thái dừng cùng bên người những tên côn đồ các kẻ kia có chút hiếu kỳ!

"Văn Đẩu bàn đánh cuộc cầu, Vũ Đẩu trực tiếp đánh hội đồng, các người hẳn biết."

Lần này, Thái dừng càng hiếu kỳ hơn.

Tiểu tử này, Thái dừng nghe nói qua, nguyên lai là Giang Bắc ba bên trong oắt con vô dụng, phế vật, bị hấn nhận lấy thu bảo hộ phí cũng thu ba năm.

Không nghĩ tới, bây giờ lại muốn tới tìm hấn Văn Đẩu cùng Vũ Đẩu.

Đương nhiên, hẳn biết tiểu tử này trước khẳng định không có chơi qua bóng bàn.

Diệp Thu sau lưng chu chỉ mình cũng là lộ vẻ rất khản trương, hẳn đối với (đúng) Diệp Thu hết sức quen thuộc, Diệp Thu căn bản cũng không có chơi qua bóng bàn, lúc trước hấn và chu chỉ mình đi bên ngoài phòng bi da chơi đùa bóng bàn, kêu Diệp Thu chơi đùa thời điểm, Diệp Thu cũng không có cùng bọn họ chơi qua. Hấn biết Diệp Thu không có chơi qua, bây giờ lại dám cùng vị này Thái lão đại bàn đánh cuộc cầu.

Rất rõ ràng, Thái dừng là chơi đùa bóng bàn chơi đùa đại, ngày ngày ngâm mình ở phòng bi da, nghỉ (muốn) không quen đều khó khăn, được xưng bóng bàn Tiểu Vương Tử.

Mặc dù hẳn không có đi tham gia qua những thứ kia chính thức bóng bàn cuộc so tài, nhưng là, Thái dừng cảm giác mình có thể tiến vào thành phố vòng 1 16 cũng có thể.

"Người lấy cái gì tới đánh cược?"

Thái dừng hỏi.

"Đánh cược một cánh tay như thế nào!"

Bây giờ Diệp Thu trên người không có tiền gì, vậy khẳng định không thể nào đưa tiền đây đánh cược. Dĩ nhiên, hẳn biết rõ mình sẽ không thua, tiền cùng cánh tay đều là giống nhau.

"Tiểu tử, người có đảm lượng, nhưng là tay người cánh tay không bao nhiêu tiền!"

Thái dừng nói.

"Vậy là người không dám?"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Có phải hay không ở Thái dừng trong mắt, cánh tay hẳn có đáng tiền hay không, Diệp Thu không biết, nhưng là, ở Diệp Thu trong mắt, này Thái dừng cánh tay cũng không đáng giá tiền.

Thái dừng nhìn chằm chằm Diệp Thu nhìn, phát hiện thần sắc hẳn không có chút nào biến hóa, nhất thời, cảm thấy tiểu tử này có chút ý tứ.

"Ít ngày trước, người đem ta tiểu ngọn đã thương, ta đều còn không có tìm người tính sổ, hôm nay người và ta chơi đùa, vậy cũng được. Không chỉ muốn đánh cược người một cánh tay, còn người nữa một cái bắp đùi. Đến lúc đó nếu như người thua, đoạn một cánh tay cùng một cái bắp đùi, hoặc là để cho người nhà người chuẩn bị năm trăm ngàn để đổi."

Năm trăm ngàn bàn đánh cuộc cầu, Tự Nhiên coi như là quá lớn.

Lý thâm lộ vẻ rất khản trương, nhìn nói với Diệp Thu "Đừng đùa, người chơi đùa bất quá bọn hấn."

Lý thâm rất rõ Diệp Thu gia cảnh, lần trước, Diệp Thu ở bệnh viện dưỡng bệnh thời điểm, Diệp Thu chi phí cũng không đủ, càng không cần phải nói kia năm trăm ngàn.

Bây giờ lại muốn kia năm trăm ngàn đi ra đánh cược, rất rõ ràng, đến lúc đó Diệp Thu thua, nhà hẳn người khẳng định không có tiền đổi, đến lúc đó Diệp

Thu chính là nguyên thua cuộc, thua hết một cánh tay cùng một cái bắp đùi.

"Nếu như là người thua đây?"

Diệp Thu nhìn về phía hỏi hấn.

"Ta thua? Ta cho tới bây giờ liền chưa từng bại!"

Thái dừng cười ha ha, nhưng là, cười xong âm ngoan nhìn nói với Diệp Thu "Ta không cùng bất luận kẻ nào đùa, nếu như ta thua, nguyên thua cuộc."

Tại làm sao nhiều tiểu đệ nhìn dưới tình huống, hấn cũng không thích đối ý. Dĩ nhiên, hấn cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua chính mình sẽ thua bởi một người cho tới bây giờ không có chơi qua bóng bàn phế vật.

"Được, chúng ta bắt đầu, chơi đùa Snooker, năm cục ba thắng."

Vốn là Diệp Thu còn muốn chơi đùa lâu một chút, nhưng là, nghĩ đến đến lúc đó Lưu Linh Tú tan lớp phải đi về, Tự Nhiên không có nhiều thời gian như vậy ở nơi này chơi đùa.

Bọn họ nghe được Diệp Thu nói phải chơi Snooker thời điểm, Thái dừng bên người kia chút tiểu đệ nhất thời cười ha ha.

Rất nhanh, Thái dừng bình thường chơi đùa tám kia bóng bàn đài, chung quanh tiểu đệ đều tản ra ở bên cạnh nhìn.

Tờ này bóng bàn đài, Thái dừng ngày ngày chơi đùa, một ngày chơi đùa mười mấy 20 cục cũng có thể, vô luận là bóng bàn đài, hay lại là cây cơ, gia trưởng cái, những thứ này cũng sở được hết sức quen thuộc.

Ở Diệp Thu cầm lên cầm cái cây cơ, vừa mới bắt đầu, hấn liền lấy sai, đưa tới chung quanh những tên côn đồ kia chỉ cười ha ha.

Lý thâm rất khẩn trương mà nhìn Diệp Thu, nghĩ đến lấy Diệp Thu tình huống như vậy, còn không bằng để cho hấn ra sân thay thế Diệp Thu tới cùng cái đó Thái lão đại đánh cược.

Nhưng là, Lý thâm cùng còn lại những tên côn đồ các kẻ kia phát hiện Diệp Thu không có chút nào khẩn trương, thần sắc cùng mới vừa rồi như thể lộ ra rất bình thường.

"Ván đầu tiên, ta trước hết để cho người đánh, dù sao, người đối với nơi này chưa quen thuộc."

Thái dừng nói.

Thật ra thì, này với hấn mà nói, Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa, hấn đều chiếm ưu thế, dù sao, nơi này chính là chính hấn địa bàn. Nhưng là, Diệp Thu là lần đầu tiên tới nơi này chơi đùa.

Diệp Thu cũng không có nói gì, có côn đồ đem tam giác khung đem quả cầu đỏ cũng dọn xong sau, sau đó dùng bạch cầu đánh về phía những thứ kia quả cầu đỏ thời điểm, bạch cầu nhưng là từ một bên tản ra, ngay cả này quả cầu đỏ cũng không có đánh trúng.

"Ha ha!"

Nhất thời, chung quanh những tên côn đồ các kẻ kia thấy như vậy một màn thời điểm, cũng cười lớn tiếng đi ra, bọn họ cảm thấy Diệp Thu tới nơi này, chính là trên chộc bọn họ chơi đùa.

Nhiều như vậy quả cầu đỏ bày ở nơi đó, Diệp Thu bạch cầu thậm chí ngay cả quả cầu đỏ cũng không có đánh trúng, hấn rốt cuộc đang suy nghĩ gì, đang chơi cái gì?

Phế vật này cứ như vậy, còn muốn cùng lão đại chúng ta đồ cầu?

Chính là không muốn sống!

Tiểu tử này nếu như có thể thắng lão đại chúng ta một cầu, ta sau này đều không chơi gái!

Những tên côn đồ kia ở đó rồi rít cười nhạo Diệp Thu thời điểm, Lý thâm cũng là kéo kéo Diệp Thu, nhìn nói với hấn "Không như bây giờ giống như Thái lão đại nhận thua cầu xin tha thứ đi."

Diệp Thu nhưng là không để ý đến Lý thâm, Thái dừng liếc mắt nhìn Diệp Thu, sau đó cầm lên bạch cầu đánh trúng những thứ kia quả cầu đỏ, quả cầu đỏ tản ra sau, sau đó đánh trúng thứ nhất quả cầu đỏ vào túi bóng, sau đó sẽ dùng bạch cầu đánh trúng một cái vàng cầu vào túi, thắng đến đánh trúng cái thứ 3 quả cầu đỏ vào túi thời điểm, Thái dừng dùng bạch cầu đi đập màu nâu cầu thời điểm, mới không có đánh trúng.

Bất quá, bây giờ Thái dừng nhớ, chính mình khẳng định thắng định.

Lúc này, đến phiên Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu cười cười, cầm bên cạnh bột tan sờ một cái tay, sau đó khom người bắt đầu cầm bạch cầu đập quả cầu đỏ thời điểm, để cho Thái dừng, Lý thâm, cùng với khác côn đồ các kẻ bắt đầu kinh ngạc.

"Ba!"

Quả cầu đỏ trực tiếp vào túi, Diệp Thu lại đánh trúng viên kia màu nâu cầu, trực tiếp vào túi, tiếp đó, toàn bộ đều là làm liền một mạch, còn lại màu đỏ cầu cùng màu sắc rực rỡ cầu, toàn bộ đều vào túi.

Lần này, Thái dũng cùng Lý thâm cũng sững sờ!

Diệp Thu thế nào lợi hại như vậy?

Bọn họ không thể tin được, cho là nhìn lầm mắt!

Nhưng là, vừa mới hết thấy liền sắp xếp ở trước mắt.

Rất rõ ràng, ván đầu tiên, Thái dũng thua hết.

Hắn không phục!

Để cho tiểu đệ dùng tam giác khung dọn xong những thứ kia quả cầu đỏ, sau đó cùng Diệp Thu ném tiền xu quyết định ai tới trước?

Ném tiền xu coi như là tương đối công bình một loại, ở ném tiền xu sau, hay lại là Diệp Thu tới trước khai cầu.

Dùng bạch cầu đánh tan quả cầu đỏ sau, sau đó tiếp đó, để cho Thái dũng, Lý thâm, còn lại còn đồ các kẻ lại không thể tin được là, Diệp Thu làm liền một mạch, toàn bộ một cán đem quả cầu đỏ cùng màu sắc rực rỡ cầu cũng đánh vào cầu bên trong túi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Đổi ý

Ván đầu tiên, Thái dũng thua hết!

Ván thứ hai, ván thứ ba, thậm chí, ván thứ tư, tự dưng bóng bàn vương tử Thái dũng vẫn thua.

Nhưng là, bây giờ Thái dũng đã thua đồ cặp mắt, còn muốn tiếp tục cùng Diệp Thu làm hạ thấp đi thời điểm, Diệp Thu nói "Năm cục ba thắng, Thái lão đại, ngươi đã thua."

Lúc này, Thái dũng cũng không thể tin được.

Lý thâm giống vậy không thể tin được.

Thái dũng kia chút tiểu đệ càng không dám tin tưởng, cái này bình thường cũng không có tiếp xúc bóng bàn Diệp Thu, thế nào đột nhiên trở nên lợi hại như vậy đây?

Thấy Diệp Thu thắng, Lý thâm thở phào một cái, sau đó nhìn nói với Diệp Thu "Diệp Thu, ngươi đã thắng, chúng ta đi thôi."

Lý thâm là căn bản không dám để cho Diệp Thu cùng Thái dũng đánh cuộc, cho dù vừa mới là Diệp Thu thắng.

Nhưng là, vừa mới Diệp Thu cùng Thái dũng nói đến thắng điều kiện, Lý thâm nhưng cũng không dám nói ra.

"Hoặc là năm trăm ngàn, hoặc là cắt đứt tay mình chân."

Diệp Thu nhàn nhạt nhìn về phía Thái dũng nói.

Thái dũng cho tới bây giờ không có nghĩ tới chính mình thất bại, nhưng là, bây giờ thua, nghe được Diệp Thu nói điều kiện, hắn mới cười lạnh nói "Vậy phải xem nhìn huynh đệ của ta có đáp ứng hay không ngươi?"

"Ngươi dám đổi ý?"

Diệp Thu giống vậy lạnh lùng hỏi.

"Ta không đổi ý, chỉ cần những huynh đệ kia đáp ứng là được!"

Thái dũng rất rõ ràng là cố ý muốn làm khó Diệp Thu.

Diệp Thu tỏ ý Lý thâm đi ra ngoài, Lý thâm chính là không hề rời đi, Diệp Thu nhìn chung quanh những thứ kia nhìn về phía hắc hung thần ác sát còn đồ các kè.

Trừ Trương Dũng cùng Lý Quân bên ngoài, còn lại còn đồ các kè cầm binh cái nhìn về phía Diệp Thu, chỉ cần Diệp Thu dám giữ vững mới vừa rồi nói lên điều kiện kia, như vậy bọn họ sẽ để cho Diệp Thu bỏ ra ngoài đi.

Diệp Thu đã sớm đoán được sẽ là như vậy.

"Nếu như vậy, đừng trách ta không khách khí!"

Ở Thái dũng xuất ra một cây nhang khói đốt, sau đó ngồi ở bóng bàn trên đài, muốn nhìn một chút Diệp Thu tiểu tử này cùng cái kia chút tiểu đệ đánh thời điểm, hắc căn bản không nghĩ tới, Diệp Thu hai ba lần sẽ đến trước mặt hắc, sau đó một tay cũng liền tóm lấy Thái dũng cổ.

Từng có thời gian, đi ra lẫn lộn nhiều năm như vậy, Thái dũng cũng không có bị người như vậy uy hiếp qua.

Cũng chính là trước mắt nam sinh này, lại dễ dàng đồng phục hắc!

"Còn dám động một cái, ngươi cổ liền đoạn!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Thái dũng đã toát ra mồ hôi lạnh, hắc biết người trẻ tuổi trước mắt kia không giống như là cùng hắc đùa.

"Lý thâm, đem một cái ghế lấy tới cho ta!"

Lý thâm đi dời một cái ghế cầm tới cho hắc, những người khác còn tưởng rằng Diệp Thu muốn ngồi ở chỗ đó thời điểm, nhưng là không nghĩ tới, Diệp Thu một tay trực tiếp từ cái ghế kia bên trên bẻ một cái ghế chân.

Sau đó chỉ hướng Thái dũng hỏi "Nói đi, đòi tiền, vẫn là phải tay ngươi chân?"

Thái dũng không lên tiếng.

Nhưng là, hắc biết, nếu như mình như vậy dễ như trở bàn tay bị Diệp Thu cầm năm trăm ngàn, vậy hắc cũng không cần ở chỗ này lẫn vào.

Cho nên, vô luận như thế nào, này năm trăm ngàn cũng không thể như vậy cho Diệp Thu.

Diệp Thu đã nhìn ra.

Ở Thái dũng kia chút tiểu đệ vừa mới nghĩ (muốn) vậy lại thời điểm, Diệp Thu trực tiếp hướng Thái dũng đùi phải gõ qua đi, 'Xoạt xoạt' một tiếng, mọi người nghe được Thái lão đại đùi phải cắt ra thanh âm.

Một cơn đó đi xuống, Thái dũng đau muốn chết, nhưng là, hắc không có gọi ra.

Lý Quân cùng Trương Dũng nhớ tới đêm đó, đồng dạng là như vậy bị Diệp Thu sống sờ sờ gõ nát, nhưng là, không biết Diệp Thu dùng ma pháp gì, lại tốt.

Diệp Thu một cơn đập xuống, Thái dũng đùi phải là cắt ra, nhìn nói với hắc "Hai trăm năm chục ngàn, tay trái ngươi."

Thái dũng vẫn là không có lên tiếng.

Ở Thái dũng kia chút tiểu đệ nhìn tới, Diệp Thu lại vừa là một cơn hung hãn đập xuống, 'Xoạt xoạt' một tiếng, Thái dũng bên trái xương cánh tay lại cắt ra.

Thái dũng không có kêu thảm thiết, nhưng là, hắc đã đau đến thiếu chút nữa ngất đi.

Vốn cho là bọn họ những tên còn đồ này lòng dạ ác độc, không nghĩ tới,

Người trẻ tuổi trước mắt kia càng là lòng dạ ác độc.

Bây giờ Diệp Thu người đứng đầu trực tiếp đẩy ra cắt ra tay chân Thái dũng, sau đó nhìn về phía Thái dũng những tiểu đệ khác nói "Chuyện này liền không thiếu nợ nhau."

Diệp Thu cùng Lý thâm đi ra ngoài đi ra ngoài, cơ hồ là tê liệt ngồi dưới đất Thái dũng, một tiếng hô " Con mẹ nó, giết cho ta hân!"

Thái dũng kia mấy chục tiểu đệ liền điên như thế hướng Diệp Thu phương hướng tiến lên, trừ Lý Quân cùng Trương Dũng không ngừng lui về phía sau lùi bước bên ngoài, còn lại mấy cái bên kia không biết sống chết côn đồ các kè liền bốn phía xung quanh vây chặt Diệp Thu.

Diệp Thu nhìn một bên Lý thâm, còn có bên ngoài cửa chu chỉ mình, hân biết, nếu như mình đối phó không những côn đồ các kè này, sợ là Lý thâm cùng chu chỉ mình cũng phải gặp nạn.

"Người trước ra đi ra bên ngoài đi!"

Diệp Thu nhìn về phía Lý nói sâu đạo.

"Ta lưu lại."

Nếu như hân thật sợ chết, mới vừa rồi sẽ không đi theo Diệp Thu tới.

Diệp Thu cười cười, từ dưới đất nhật lên cái ghế kia, sau đó sẽ đẩy ra cái ghế kia một chân, nhìn về phía bên cạnh Lý nói sâu đạo "Người đi theo bên cạnh ta là được, không cần người động thủ."

Thái dũng những tên côn đồ các kè kia căn bản không có cho Diệp Thu nói nhảm, đem đại cửa đóng lại sau, tìm đến Thiết Côn, ông thép, dao gọt trái cây, chuẩn bị hướng Diệp Thu vào chỗ chết chém.

Bây giờ là bọn họ Thái lão đại địa bàn, Thái lão đại lại ở trước mặt bọn họ bị tiểu tử này cắt đứt một cánh tay cùng một chân.

Bọn hân bây giờ Tự Nhiên không tính như vậy thả Diệp Thu đi!

Cho dù không có đánh chết Diệp Thu, kia cũng phải đem Diệp Thu đánh cho thành tàn phế!

Mấy chục tiểu đệ, điên cuồng như thế giống như Diệp Thu cùng Lý tiến sâu đi vây chặt đánh, chém thời điểm, Diệp Thu một mặt phải bảo vệ Lý thâm, ở một phương diện khác lại phải hung hân đánh ngã Thái dũng kia chút tiểu đệ.

Thái dũng kia chút tiểu đệ căn bản cũng không biết là chuyện gì xảy ra, chính mình còn không có đến gần Diệp Thu, trực tiếp bị Diệp Thu kia cái ghế chân, trực tiếp đập đến tay, trên bả vai, trên người, sau đó một cước bị hung hăng đá đá văng ra.

Từ đầu đến cuối không tới mười phút, Thái dũng này chút tiểu đệ rồi rít thổng khổ té xuống đất.

Lúc này, Thái dũng cùng cái kia chút tiểu đệ mới biết Diệp Thu biến thái, bọn họ người mặc dù rất nhiều, nhưng là, căn bản không phải Diệp Thu đối thủ.

Vừa mới bắt đầu, bọn họ còn tưởng rằng mười tiểu đệ có thể đánh ngã Diệp Thu, nhưng là, bây giờ, bọn họ đã phỏng chừng sai.

Lý thâm vẫn không có động thủ, ngược lại là kinh ngạc nhìn hết thấy các thứ này.

Diệp Thu xoay người nhìn ngồi ở trên ghế, bây giờ đã kinh biến đến mức kinh hoàng Thái dũng.

"Vốn là hôm nay cứ như vậy coi là, nhưng là người không biết sống chết, xem ra là muốn ta hạ tử thủ!"

Diệp Thu lạnh lùng nhìn về phía Thái dũng nói.

"Người, người muốn thế nào?"

Bây giờ một chân cắt ra, một cánh tay cắt ra, đã để cho hân đau muốn chết, không nghĩ tới, thấy Diệp Thu kia thần sắc, tựa hồ không chỉ nếu như vậy!

"Lý thâm, đem hân chân trái cùng tay trái cũng cho ta gỡ nát!"

"Diệp Thu, nếu thật như vậy làm sao?"

Lý thâm hỏi.

Diệp Thu nhưng là không nói gì nữa, nhật lên trên đất một cây Thiết Côn, trực tiếp hung hân hướng Thái dũng chân trái cùng tay trái đập xuống.

"A!"

Thái dũng hét thảm một tiếng, cơ hồ là trực tiếp đau đến ngất đi.

Vừa mới Diệp Thu xuất thủ cũng không có ác như vậy, bây giờ Thiết Côn đập xuống, có thể khẳng định, Thái dũng bắp đùi trái xương tủy mặt khả năng bể nát xương đều có.

Loại đau khổ này, thật là làm cho hần không cách nào nữa chịu đựng đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Làm lão đại người

Lý thâm ngu dốt!

Thái dũng kia chút tiểu đệ giống vậy ngu dốt, bọn họ cảm thấy Diệp Thu điên, nhưng là, nhưng bây giờ là không có một dám đến gần hần. Vừa mới thời điểm, bọn họ người đông thể mạnh, như thế bị Diệp Thu hung hần dạy dỗ một trận.

Diệp Thu thấy núp ở phía sau Lý Quân cùng Trương Dũng, nhìn nói với bọn họ "Các người tới!"

Hai người cho là mình tránh thoát Diệp Thu cặp mắt, không nghĩ tới, vẫn bị hần thấy.

Lý Quân cùng Trương Dũng bị Diệp Thu hung hăng dạy dỗ một trận sau, đã nhớ rất rõ ràng. Nhưng là, bọn họ bây giờ không tới, trước bị Diệp Thu đánh chết, nếu như đi qua, đến lúc đó bị Thái dũng kia chút tiểu đệ đánh chết.

Hai người rất mâu thuẫn, nhưng là, nghĩ đến Diệp Thu càng hung ác thời điểm, vội vàng tới.

"Đem hần kéo dài tới bên trong phòng làm việc!"

Thái dũng Tự Nhiên có phòng làm việc của mình, ở Lý Quân cùng Trương Dũng đỡ dậy Thái dũng hướng cái kia gian phòng làm việc đi vào. Diệp Thu cùng Lý tiến sâu đến bên trong thời điểm, Diệp Thu phát hiện, căn phòng làm việc này sửa sang rất sang trọng, có thật nhiều đồ chơi nhỏ ở bên trong.

Diệp Thu ở Thái dũng bình thường ngồi kia Trương lão bản ghế ngồi xuống, sau đó kéo ra trước mặt hoàng hoa lê bàn làm việc ngăn kéo, phát hiện bên trong trừ có số lớn tiền mặt bên ngoài, còn có tiểu đao sắc bén, thậm chí, có một cây súng lục, Diệp Thu lấy ra đem chơi một chút, rất nhanh phát hiện đây là một cái thật súng lục!

Tại hần cảm lên chỉ trên mặt đất đã tỉnh lại Thái dũng, Thái dũng vẫn hay lại là cảm giác có chút sợ hãi.

Đương nhiên, bây giờ cây súng lục kia cũng không có đạn.

"Nói đi! Bây giờ hai cái lựa chọn, một là sau này ta làm lão đại người, một người khác là, năm triệu tiền mặt!"

"Năm triệu?"

Lý thâm, Trương Dũng, Lý Quân cũng thờ một hơi thật dài.

Vừa mới, Diệp Thu mới chịu năm trăm ngàn, không nghĩ tới, bây giờ lại muốn năm triệu.

Dựa theo Thái dũng bây giờ tài sản, khả năng trừ này một ngôi nhà, kia mấy chiếc xe sang trọng, còn có một chút tiền mặt, cộng lại khả năng mới có năm triệu.

Bây giờ muốn hần năm triệu, vậy chẳng phải là muốn hần toàn bộ giá trị con người?

Bất quá, một cái lựa chọn khác, Trương Dũng cùng Lý Quân cũng không nghĩ tới, Diệp Thu lại muốn làm Thái dũng lão đại.

Thái dũng vẫn là không có lên tiếng, Diệp Thu từ ông chủ ghế thượng xuống tới, nhìn hần nói "Nếu không, chỉ có một con đường chết!"

Ở vừa mới Thái dũng nói đòi mạng hần, Diệp Thu biết, nếu như không phải là hần lợi hại hơn một chút, hần kết quả sẽ thảm hại hơn. Hơn nữa, ở trên đường, so với cho tới bây giờ đều là ai ác hơn!

Thái dũng vẫn là không có lên tiếng.

Toàn thân đau nhức, đã để cho hần chết lặng, tựa hồ cảm giác toàn thân đã không có loại đau này cảm giác.

Nhưng là, bây giờ hai tay cùng hai chân toàn bộ đều cắt ra, về điểm này, hẳn là rất rõ. Lần này, cho dù đưa đi bệnh viện làm giải phẫu chữa khỏi, sợ là đều phải ở hơn nửa năm mới được.

Hơn nữa, Thái dũng rất rõ, hẳn không có năm triệu, cho dù có năm triệu, hẳn cũng không khả năng toàn bộ lấy ra cho Diệp Thu.

Về phần có hay không nhận thức Diệp Thu làm lão đại?

Cái vấn đề này, hẳn lại đang suy nghĩ!

Diệp Thu so với hẳn khi còn trẻ rất nhiều, nhưng là, khắp mọi mặt bây giờ nhìn lại cũng so với hẳn lợi hại.

Nhưng là, Thái dũng rất rõ, chính mình phấn đấu vài chục năm, mới có hiện tại ở kích thước này, hẳn không thể nào khinh địch như vậy chấp tay nhường cho Diệp Thu.

"Nếu như ta hai cái cũng không chọn đây?"

Thái dũng hỏi.

"Ta vừa mới nói, chỉ có một con đường chết, hơn nữa, cho người lặng yên không một tiếng động chết đi!"

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Thái dũng tựa hồ cũng không tin, nhưng là, Lý Quân cùng Trương Dũng nhưng là rất rõ, bọn hắn bây giờ muốn khuyên Thái dũng nghe theo Diệp Thu. Nhưng là, hai người lại không dám nói ra.

Thái dũng không biết Diệp Thu như thế nào để cho hắn lặng yên không một tiếng động chết đi thời điểm, Diệp Thu lấy tay đặt ở Thái dũng né tránh trên cánh tay, không có một hồi, Thái dũng lại cảm giác cánh tay hắn nơi đó đã không có một chút cảm giác đau đớn.

Điều này sao có thể?

Chờ đến hắn cái tay còn lại, cặp chân, toàn bộ đều khôi phục cùng nguyên lai không có gì khác nhau thời điểm, Lý Quân cùng Trương Dũng lần nữa thấy như vậy một màn.

Hai người không biết Diệp Thu là làm sao làm được, nguyên lai bọn họ vẫn cho là Diệp Thu sẽ Ma Thuật, nhưng là, bây giờ nhìn lại căn bản không thể nào là Ma Thuật.

Ma Thuật là gạt người, chỉ là thông qua chú ngữ thần pháp để gạt người, loại tình huống đó, nhất định là không có cảm giác đau. Nhưng là, nhưng bây giờ là Chân Chân Thực Thực.

"Bây giờ ta vẫn có thể mang người hai tay cùng hai chân cắt đứt!"

Diệp Thu nói.

"Được, người sau này là Lão Đại ta!"

Thái dũng đã biết, người trẻ tuổi trước mắt kia, nếu so với hẳn tương tượng bên trong lợi hại hơn nhiều. Diệp Thu có thể đem hai tay của hắn cùng tay chân tàn nhẫn đất gõ nát, đồng ý có thể trong nháy mắt đem tay chân hắn cho bác tiếp tục trở lại, này một loại rốt cuộc là ma pháp, hay lại là Ma Thuật, Thái dũng không biết?

Nhưng là, hắn biết, Diệp Thu nói có thể để cho hắn lặng yên không một tiếng động chết đi, vậy khẳng định là thật.

"Ta chỉ là lão đại người, người chính là những người khác lão đại, biết chưa?"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Thái dũng còn tưởng rằng là để cho Diệp Thu làm lão đại, sau đó hẳn chỉ có thể làm thiếp Đệ, không nghĩ tới, nguyên lai là như vậy, như vậy hẳn cũng chính là mình nhiều lão đại mà thôi, cái này so với hẳn tương tượng bên trong còn tốt hơn.

"Minh bạch, Thu ca."

Thái dũng nói.

"Hôm nay tới đây thôi, có chuyện sẽ để cho Trương Dũng cùng Lý Quân tìm người."

Diệp Thu nhìn thời giờ, Lưu Linh Tú cũng sắp muốn tan lớp, Diệp Thu còn phải trở về trường học tiếp tục Lưu Linh Tú về nhà ăn cơm.

Diệp Thu cùng Lý thâm đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Lý thâm đồng dạng là kinh ngạc không biết nói cái gì, hẳn một mực đi theo Diệp Thu đi ra ngoài, Thái dũng là theo chân đi ra.

Thái dừng cảm giác toàn thân cao thấp không có một chút vết thương, cái này làm cho hắn không biết rõ làm sao hình dung, nhưng là, cái kia dạng đưa Diệp Thu đi ra, để cho bên ngoài kia chút tiểu đệ thật phi thường kinh ngạc.

Xuất hiện ở đi ra bên ngoài thời điểm, chu chí minh còn đang chờ Diệp Thu cùng Lý thâm, hắn biết Diệp Thu cùng những tên côn đồ các kẻ kia đánh nhau, nhưng là, hắn nhưng là giúp không Diệp Thu, lấy hắn can đảm, không có nói trước chạy trốn, kia đã rất không tồi.

Thái dừng đứng ở cửa, đưa mắt nhìn Diệp Thu ba người lúc rời đi sau khi, những tiểu đệ khác rồi rít vây lại hỏi "Lão đại, người không việc gì? Có muốn hay không đưa người đi bệnh viện?"

"Khôn kiếp, người thật muốn Lão Tử đi bệnh viện a!"

Thái dừng nói.

Bất quá, bây giờ muốn lên Diệp Thu mới vừa rồi tình huống, trong lúc nhất thời, để cho hắn không cách nào kịp phản ứng.

"Diệp Thu, người thật là quá lợi hại!"

Ra đi ra bên ngoài, kịp phản ứng Lý thâm mới nói ra được. Đầu tiên là Diệp Thu đánh bóng bàn thắng liên tiếp cái đó Thái dừng, hơn nữa, đánh bóng bàn xuất thần nhập hóa, Lý thâm cũng không biết Diệp Thu là làm sao làm được, sau đó là Diệp Thu trực tiếp giáo huấn Thái dừng kia mấy chục tiểu đệ, lại hung hãn đem Thái dừng từ chỉ cắt đứt.

Sau đó là buộc Thái dừng thừa nhận Diệp Thu là hắn lão đại sau, Diệp Thu cho Thái dừng chữa khỏi tứ chi, cũng tương tự chẳng qua là trong nháy mắt chuyện.

Nếu như không phải là tận mắt thấy, hắn còn tưởng rằng hôm nay gặp quỷ.

Một mực thủ ở bên ngoài chu chí minh cũng không biết, hắn chẳng qua là thấy Diệp Thu cùng Lý thâm hoàn hảo không chút tổn hại đi ra, hắn mới cảm thấy rất kinh ngạc.

"Lý thâm, vừa mới chuyện, người và chu chí biết rõ liền có thể, không cần nói cho những người khác."

"Thu ca, ta minh bạch."

Lý nói sâu đạo.

Diệp Thu đi ở phía trước, Lý thâm ở phía sau cùng chu chí minh nhỏ giọng nói đến mới vừa rồi chuyện, chu chí minh mới rõ ràng vừa mới hai người rốt cuộc ở bên trong gặp phải tình huống gì.

Bất quá, bây giờ chu chí minh nhìn về phía Diệp Thu, giống vậy cùng Lý thâm nhìn về phía Diệp Thu như vậy, bội phục muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Bị đuổi chuyện

Diệp Thu bị trường học ký đại qua, hơn nữa bị đuổi, mặc dù Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú nói, để cho nàng không cần lo lắng, nhưng là, Lưu Linh Tú ở tiết thứ tư giờ dạy học sau khi, giống vậy không có tâm tình giờ học.

Ở tiết thứ tư giờ học sau khi tan lớp, Lưu Linh Tú từ phòng học thượng xuống tới, nàng còn tưởng rằng Diệp Thu đến đâu chơi đùa, nhưng là, thấy Diệp Thu kia chiếc xe đạp còn dừng ở dưới lầu.

Lưu Linh Tú biết Diệp Thu khẳng định còn chưa có về nhà, nàng liền ở dưới lầu đang chờ ở đó, các loại (chờ) đại khái mười phút, rốt cuộc thấy Diệp Thu tới.

"Diệp Thu, người đến đâu?"

Lưu Linh Tú hỏi.

"Cùng Lý thâm bọn họ đến Internet chơi đùa!"

Diệp Thu đương nhiên sẽ không đi cùng Lưu Linh Tú nói đi cùng những tên côn đồ cắc kè kia đánh nhau, nếu không, khả năng đem Lưu Linh Tú hù được cũng có thể.

Diệp Thu đẩy cái kia chiếc xe đạp, chuẩn bị cùng Lưu Linh Tú lúc về nhà sau khi, Lý hỏi kỹ đạo "Thu ca, xế chiều đi Internet không?"

"Đến lúc đó lại nói."

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú ra đến cửa trường học, tại hán cười xe chờ Lưu Linh Tú hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua thời điểm, từ trong sân trường đi ra Tô tự nhiên dĩ nhiên là thấy như vậy một màn, nhưng là, nàng không nghĩ tới là, Diệp Thu bị trường học đuổi, thật không có chút nào lo lắng.

Tô tự nhiên còn đang suy nghĩ, lần này mình có muốn hay không lợi dụng trong nhà quan hệ giúp Diệp Thu? Dù sao, nàng biết, Diệp Thu đã cùng nguyên lai có bất đồng rất lớn.

Hơn nữa, lần đó Diệp Thu còn cứu nàng một mạng. Nhưng là, nghĩ đến Diệp Thu bây giờ như vậy đối với nàng, lại làm cho nàng ủy khuất yếu mệnh.

Từ cửa trường học đi ra Trương Vĩ cùng Lý Cường kia bốn cái tiểu đệ, thấy Diệp Thu cười xe chờ Lưu Linh Tú đáng vẻ, Trương Vĩ nhưng trong lòng thì phi thường đắc ý.

Mặc cho Diệp Thu thành tích trở nên lại ưu tú thì như thế nào, bây giờ bị trường học đuổi, đến lúc đó không tham ngộ thêm thi vào trường cao đẳng, còn chưa phải là cùng nguyên lai như thế phế vật!

Đương nhiên, Trương Vĩ biết, bây giờ đối với Diệp Thu giáo huấn mới bắt đầu, chẳng qua là hán mất hứng là, Tô tự nhiên lại nói hán như vậy để cho hán phi thường mất hứng.

Diệp Thu cười xe đi tới Tô tự nhiên cửa nhà, hán là thật ngượng ngùng ở lại Lưu Linh Tú nhà ăn cơm, nhưng là, Lưu Linh Tú cha mẹ thấy Diệp Thu thời điểm, chính là gọi hán cùng Lưu Linh Tú đi rửa tay, sau đó tiến vào ăn cơm.

"A di, ta lại tiếp tục ở người nơi này ăn cơm, ta muốn cho người đồng tiền ăn uống mới được."

"Đưa nhỏ ngốc, người nói cái gì vậy?"

Trương Nguyệt đo cười nói.

Diệp Thu ở nơi này ăn, quả thật phải nhiều mua một chút thức ăn, nhưng là, này không tính là cái gì, Diệp Thu cũng đem Lưu Linh Tú bệnh chữa lành, bây giờ Lưu Linh Tú cùng Diệp Thu quan hệ, Trương Nguyệt đo càng không so đo những thứ kia.

Vốn là Lưu Linh Tú còn muốn cùng cha mẹ nói Diệp Thu bị trường học đuổi, nhưng là, suy nghĩ một chút, nàng hay lại là không có nói ra, sợ đến lúc đó cha mẹ đối với (đúng) Diệp Thu ấn tượng lại không tốt, không để cho nàng cùng với Diệp Thu.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú sau khi ăn cơm trưa xong, Lưu Linh Tú trở về phòng nghỉ ngơi một giờ, Diệp Thu chính là ở bên ngoài chuyển.

Chờ đến Lưu Linh Tú sau khi đứng lên, Diệp Thu lại cười xe chờ Lưu Linh Tú trở về Giang Bắc ba bên trong.

"Người thật cùng Lý thâm bọn họ lên trên lưới?"

"Đúng vậy, ngược lại ta ở phòng học cũng là nhìn."

Diệp Thu không có chút nào lo lắng học tập tình huống, hán và những người khác bất đồng, trong đầu hấp thu được những thứ kia hèn phách trí nhớ, đủ để cho làm Đại Học Giáo Sư, trừ danh chuyên gia, cũng không có vấn đề, càng không cần phải nói Tiểu Tiểu thi vào trường cao đẳng.

Lưu Linh Tú vẫn lo lắng Diệp Thu như vậy chơi đùa, sẽ ảnh hưởng đến thi vào trường cao đẳng. Hơn nữa, bây giờ Diệp Thu bị trường học đuổi, còn không có mặt mũi, nàng biết, chính mình vẫn là phải đi hỏi một chút đại bá mới được.

Lưu Linh Tú bên trên phòng học học tập sau, Lý thâm cùng chu chí minh từ phòng học thượng xuống tới, sau đó mang Diệp Thu đến Internet lên mạng.

Diệp Thu trong nhà có một máy kiểu xưa máy vi tính để bàn (desktop), nhưng là, trước cái đó Diệp Thu chỉ là dùng để lên lên nhìn màn ảnh nhỏ, bình thường rất ít khi dùng tới chơi còn lại.

Về phần còn lại, Diệp Thu đối với (đúng) máy tính hiểu, càng nhiều là từ những thứ kia hèn phách trong ý thức hiểu được mà thôi.

Lúc trước Diệp Thu, trên căn bản chưa có tới Internet chơi đùa, cho dù Lý thâm cùng chu chí minh thường thường gọi hán, hán cũng không có đến Internet chơi đùa,

Chủ yếu nhất là hán không có tiền.

Bây giờ đi tới nơi này nhà Mạng Sina đi, vừa mới đi vào bên trong, Diệp Thu phát hiện, tuyệt đại bao nhiêu người trẻ tuổi làm chủ, hơn nữa, rất nhiều thoát nhìn là học sinh tiểu học, học sinh trung học đệ nhất cấp, rất rõ ràng, những học sinh này là cúp cua tới lên mạng.

Nơi này là ba khối tiền một giờ, bởi vì nơi này đến gần ba bên trong, nếu so với những địa phương khác đắt một chút, chu chí minh đi qua, một người sung mãn mười nguyên tiền, bên trên ba giờ, không sai biệt lắm cũng mau khi đến giờ dạy học sau khi.

Ở ba người đến ba máy vì tính trước mặt ngồi xuống thời điểm, Lý thâm cùng chu chí minh rất nhuần nhuyễn mở máy vì tính ra, sau đó bắt đầu chơi đùa LOL, Diệp Thu mở máy vì tính ra sau, cũng không có chơi game, mà là xem phim.

Hắn phát hiện cái thế giới này, cùng mình ở thiên đình Ngự Y giới quả thật rất bất đồng. Mặc dù Thiên Đình bên trên là thần tiên làm chủ, Pháp Lực Vô Biên, nhưng là, ở giải trí đời sống tinh thần phương diện, nhưng là giống như Nhân Gian nơi này phong phú.

Chờ đến hắn nhìn xong hai bộ phim, bộ 3 còn không nhìn thấy một nửa thời điểm, máy tính đã nhắc nhở muốn sung mãn tiền, Lý hỏi kỹ đạo "Còn chơi đùa sao? Không bây giờ buổi tối trở lại chơi đùa?"

"Không chơi đùa."

Diệp Thu nói.

Ba người hạ cơ sau, từ Internet đi ra, hai người này về nhà trước, Diệp Thu trở lại giáo học lâu xuống, sau đó cười xe đưa Luru Linh Tú về nhà.

Trở lại Luru Linh Tú cửa nhà, Diệp Thu cũng liền cười xe hướng cháo bột tiệm nơi đó trở về.

Chẳng qua là, vừa mới trở lại nơi đó, thấy lá vệ đông thần sắc thật không tốt, Trần Phương cùng Diệp Tuyết cũng là mặt đầy lo lắng đáng về.

"Người buổi chiều đến đâu?"

Lá vệ đông hỏi.

"Ở trường học a!"

"Trường học? Ha ha, nghe nói người bị trường học đuổi, người ở trường học làm gì?"

Diệp Thu ngược lại không nghĩ tới, mình bị trường học đuổi chuyện, nhanh như vậy liền truyền tới cha mẹ cùng tỷ tỷ nơi này.

"Ta buổi chiều cùng đồng học đi Internet chơi đùa!"

"Tiểu tử người tức chết Lão Tử, hôm qua mới vừa mới mở hộp gia trưởng, bị trường học khen ngợi, không nghĩ tới, sáng hôm nay liền bị trường học đuổi, người nói người sau này làm sao bây giờ?"

Lá vệ đông tức giận phi thường nói.

Nếu như là lúc trước, nói không chừng sẽ còn đem Diệp Thu đánh một trận, nhưng là, hiện tại hắn chỉ là phi thường tức giận, có loại hận thiết bất thành cương đáng về.

Đương nhiên, hắn buổi chiều thời điểm, liền nghe nói, Diệp Thu bị trường học đuổi, là bởi vì đem lớp học mấy người bạn học đánh, còn buộc người bạn học kia ăn cứt.

Bây giờ lá vệ đông cùng Trần Phương cảm thấy nghiêm trọng nhất là, Diệp Thu chẳng những bị trường học đuổi, đến lúc đó khả năng vẫn không thể tham gia thi vào trường cao đẳng.

Cho nên, hai người một mực chờ Diệp Thu trở lại, chuẩn bị đi tìm mấy học sinh kia gia trưởng cầu tha thứ, để cho đối phương hỗ trợ để cho trường học không nên khai trừ Diệp Thu.

Nhưng là, bây giờ hai người không nghĩ tới Diệp Thu cùng bình thường như thế, không có chút nào lo lắng.

"Cha, mẹ, tỷ tỷ, các người không cần lo lắng, là bọn hắn đánh trước ta, ta bị buộc mới trả đũa, hiện tại ở đó một Trương Vi chẳng qua là lợi dụng trong nhà quan hệ, cố ý để cho trường học đuổi ta. Bất quá, các người không cần lo lắng, dùng không mấy ngày, trường học liền sẽ tới yêu cầu ta trở về."

"Thật?"

Lá vệ đông hỏi.

"Người cảm thấy ta phải dùng tới lừa các người sao?"

Rất nhanh, lá vệ đông cùng Trần Phương nghĩ đến, bây giờ Diệp Thu cùng lấy trước kia cái Diệp Thu rất bất đồng. Nếu quả thật là nguyên lai cái đó Diệp Thu, bằng vào hắn nguyên lai thấp như vậy số điểm, thi không thi thi vào trường cao đẳng cũng không có gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Chuyện xấu truyền 0 trong

Có câu nói, chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm, Diệp Thu không nghĩ tới, mình bị trường học đuổi chuyện, nhanh như vậy liền bị cha mẹ biết.

"Ba mẹ, các người thật không cần lo lắng, nếu như ta nghĩ (muốn) ngày mai trở về đi học đều được."

"Vậy người nhanh lên một chút để cho trường học triệt tiêu đuổi người thông báo."

Lá vệ đông nói.

Hắn những ngày gần đây, chính cảm thấy Diệp Thu cho hắn mất dài, hắn cũng không muốn nhanh như vậy liền mất thể diện.

Diệp Thu ăn xong Diệp Tuyết cho hắn làm bốn món ăn một món canh sau, Trần Phương hỏi "Vậy người trả về trường học sao?"

"Mẹ, ta còn muốn đi đưa Lưu Linh Tú."

"Người đưa nhỏ này đối với (đúng) Linh Tú đủ chủ động."

Trần Phương cười nói.

Diệp Tuyết nhưng trong lòng thì có chút mất hứng, còn tưởng rằng Diệp Thu có thể không đi trường học, ở trong tiệm cùng nàng cùng nhau làm việc, không nghĩ tới, Diệp Thu còn muốn đi đưa Lưu Linh Tú.

Ở Diệp Thu sau khi ăn cơm tối xong, cùng cha mẹ nói một tiếng, sau đó cưỡi xe hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua.

Lưu Linh Tú đã tại trong nhà chờ Diệp Thu tới, cha mẹ của nàng cũng biết Diệp Thu bị trường học đuổi chuyện, nhưng là, Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đo cũng không có nói gì.

Diệp Thu cưỡi xe đi tới Lưu Linh Tú cửa nhà, Lưu Linh Tú đi ra, lên tới trên xe, Diệp Thu cưỡi xe hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng đi qua.

Ở đi vào Giang Bắc ba bên trong giáo học lâu xuống, Diệp Thu nói "Xuống tự học, ta cho người thêm trở về."

Lưu Linh Tú đi lên sau, Tô tự nhiên thấy Lưu Linh Tú một mình vào đây thời điểm, không biết tại sao, thấy bên người trống trơn chỗ ngồi, có loại trống trơn cảm giác, khả năng nàng sớm thành thói quen Diệp Thu tồn tại.

Lý thâm cùng chu chí biết rõ Diệp Thu đã tới, hai người từ cửa sau chạy ra ngoài, sau đó xuống đến dưới lầu, quả nhiên thấy Diệp Thu bóng người.

"Diệp Thu, chúng ta đi Internet đi."

Ba người hướng trường học phụ cận nhà kia Mạng Sina đi đi qua, tới đến nơi đó, hay lại là phân biệt sung mãn mười nguyên tiền, Lý thâm cùng chu chí mình ở đó chơi game thời điểm, Diệp Thu tiếp tục ngồi ở chỗ đó xem phim.

Bất tri bất giác, thời gian trôi qua thật nhanh, trong nháy mắt, liền đến mười giờ rưỡi tối.

Diệp Thu trở lại giáo học lâu xuống, khi thấy Lưu Linh Tú đi xuống.

Tô tự nhiên cũng ở phía sau.

Nàng không nghĩ tới, Diệp Thu là không có có bên trên phòng học, nhưng là, một mực có đưa đón Lưu Linh Tú, cái này làm cho nàng phi thường mất hứng.

Ở Lưu Linh Tú cùng Diệp Thu vừa nói vừa cười hướng cửa trường học đi ra ngoài, sau đó Tô tự nhiên thấy Lưu Linh Tú ngồi vào Diệp Thu xe sau trên kệ, thân mật ôm lấy Diệp Thu hông, Diệp Thu cưỡi xe lúc rời đi sau khi, Tô tự nhiên khẽ cắn răng, có chút tức giận, lắm bầm "Vốn là bốn đại tiểu thư còn muốn cho người com sáng trở về trường học, coi là, ta sẽ không để ý đến người."

Diệp Thu cười xe đưa Lưu Linh Tú trở về gia môn khẩu thời điểm, Lưu Linh Tú nói "Diệp Thu, nếu như ngươi ngày mai không nghĩ đến trường học, ngươi cũng không cần đưa ta, ta một người ngồi xe buýt trở về được."

"Ta còn là tới đưa ngươi đi, ngược lại ta cũng không có chuyện gì."

Diệp Thu cười xe trở lại cháo bột tiệm nơi đó, đã là hơn mười một giờ khuya, hẳn thấy cha mẹ còn có tỷ tỷ chính đang bận rộn, Diệp Thu biết, xem ra là phải sớm nhiều chút thay đổi tình huống bây giờ, không thể tiếp tục để cho cha mẹ cùng tỷ tỷ khổ cực như vậy.

"Chị, các ngươi còn phải bận đến mấy giờ?"

"Khả năng một lượng điểm."

Diệp Tuyết nói.

"Diệp Thu, nếu như ngươi mệt, kia về sớm một chút nghỉ ngơi."

Diệp Thu ngược lại không cảm thấy mệt, hẳn là yêu cầu tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » mà thôi, bây giờ nhanh phải gần rạng sáng thời gian, là ánh trăng tối bộ phận tinh hoa, tốc độ tu luyện sẽ nhanh rất nhiều.

Nhưng là, bây giờ cha mẹ cùng tỷ tỷ vẫn còn ở nơi này bận rộn.

Diệp Thu liền lưu lại hỗ trợ.

Ở đến trời vừa rạng sáng nhiều, trên căn bản, không có khách nhân gì thời điểm, lá vệ đông thu Than nướng, sau đó đóng cháo bột cửa tiệm.

Một nhà bốn chiếc hướng cũ tiểu khu nơi đó trở về.

Hiện tại ở thời gian này, cũ tiểu khu tĩnh lặng, thỉnh thoảng có làm việc ban đêm đến bây giờ mới tan việc, Diệp Thu cùng tỷ tỷ, cha mẹ bên trên đến lầu thượng thời điểm,

Ở Diệp Thu đi tắm trước, sau đó trở về phòng, ngồi ở trên chiếu tiếp tục hấp thu trăng sáng tinh hoa.

Ngày thứ hai đại sớm, Diệp Thu mở hai mắt ra thời điểm, phát hiện đã là hơn tám giờ.

Nghĩ đến Lưu Linh Tú khả năng còn đang chờ hẳn, Diệp Thu vội vàng rửa mặt, sau đó từ trên lầu đi xuống.

Vừa mới xuống đến dưới lầu, cũ giáo khu những cư dân kia thấy Diệp Thu thời điểm, hỏi "Diệp Thu, nghe nói ngươi bị trường học đuổi?"

"Là không phải là không thể tham gia thi vào trường cao đẳng?"

Diệp Thu đã sớm biết sẽ là như vậy.

Những cư dân này, có cười trên nỗi đau của người khác, có cảm thấy đáng tiếc. Nhưng là, càng nhiều cảm thấy hẳn, nếu như bị đuổi, không tham ngộ thêm thi vào trường cao đẳng, khẳng định cùng trước không có gì khác nhau.

Tại hẳn hướng cháo bột tiệm nơi đó đi qua thời điểm, đứng ngay cản gì phải đồ phụ, Lý Lan Phương cùng cản gì phải tiểu Thanh.

Cản gì phải tiểu Thanh thấy Diệp Thu thời điểm, hay lại là lộ ra rất lúng túng. Bất quá, Lý Lan Phương khi biết Diệp Thu bị trường học đuổi thời điểm, lại cảm thấy cao hứng vô cùng.

Cho nên, ở ngày hôm qua trong lúc vô tình nghe được Diệp Thu bởi vì cùng đồng học đánh nhau, ép đồng học ăn cứt, bị Giang Bắc ba bên trong đuổi sau chuyện này, nàng khắp nơi cùng người ta nói, biết người liền nói, cho tới xưởng dệt cũ tiểu khu, còn có nàng bán thịt heo bên kia sạp nhỏ phiên, mua thức ăn phổ thông thị dân đều biết Diệp Thu bị trường học đuổi.

Diệp Thu là cùng nàng không thù không oán, nhưng là, Diệp Thu lại dám xem thường con gái nàng, cùng con gái nàng giải trừ hôn ước, để cho nàng phi thường mất hứng.

Nếu như Diệp Thu càng biểu hiện ưu tú, trong lòng nàng thì sẽ càng mất hứng, ngược lại, nàng liền càng cao hứng.

Bây giờ Diệp Thu bị trường học đuổi, không tham ngộ thêm thi vào trường cao đẳng, Lý Lan Phương đã cảm thấy càng cao hứng, cảm thấy con gái không cần cùng Diệp Thu người như vậy chung một chỗ mới thích hợp.

Diệp Thu không biết những việc này, thấy ba người này thời điểm, hẳn cũng liền từ một bên trái qua, vội vã đi tới cháo bột tiệm.

Diệp Tuyết thấy hẳn thời điểm, đang muốn cho hẳn làm một tô mì thịt bò.

"Chị, ta không ăn điểm tâm, Linh Tú đang đợi ta."

Diệp Thu cười xe đạp, cũng liền vội vã hướng Luru Linh Tú nhà đi qua.

Nhìn Diệp Thu đáng vẻ, Trần Phương thở dài nói "Đứa nhỏ này xem ra thật thích Linh Tú, đối với (đúng) Linh Tú cũng không tệ."

Diệp Thu đi tới Luru Linh Tú nhà, đều không khác mấy chín giờ sáng. Luru Linh Tú đã sớm đứng lên, nhưng là, nàng vẫn không có đi trường học, chủ yếu vẫn là nghĩ (muốn) Diệp Thu tới đón nàng đi qua.

Diệp Thu cũng đã nói sẽ tới.

Bất quá, hiện tại ở trường học không có gì giờ học, đều là từ tập giờ học làm chủ, chậm một chút cùng sớm một chút không có gì.

Nghe được Diệp Thu chuông xe âm thanh, Luru Linh Tú vội vàng bắt nàng sách vở đi ra, Luru Linh Tú cũng không có nói gì, lên tới Diệp Thu xe sau trên kệ, Diệp Thu lại cười xe hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng đi qua.

Ở cười xe đi tới Giang Bắc ba bên trong giáo học lầu xuống, Luru Linh Tú chính mình bên trên phòng học sau, Diệp Thu từ sân trường đi ra, Lý thâm cùng chu chí minh rất nhanh từ phòng học đi xuống, từ phía sau đuổi kịp Diệp Thu.

"Sẽ không lại lên trên Internet?"

Diệp Thu hỏi.

"Thu ca, lên mạng chơi game chơi rất khá a!"

Lý nói sâu đạo.

"Đi chơi bóng bàn như thế nào?"

Diệp Thu hỏi.

Hai người mới nhớ tới ngày hôm qua Diệp Thu ở Thái giúp bên kia chuyện, hai người bình thường cũng đánh bóng bàn, cảm thấy chơi đùa bóng bàn cũng không tệ lắm, hai biết đến Diệp Thu đánh bóng bàn lợi hại như vậy, đang muốn tìm Diệp Thu dạy một bài học.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Trở nên lớn

Hiện tại ở trường học phụ cận rất nhiều tiểu cửa tiệm đều có bóng bàn đài, bốn khối tiền hoặc là năm khối tiền một giờ, vẫn tương đối tiện nghi.

Vốn là Diệp Thu còn nghĩ tới Thái đứng bên kia chơi đùa, nhưng là, Lý thâm cùng chu chí minh không dám đi.

Diệp Thu cùng Lý thâm, chu chí minh ở đó chơi đùa đến sắp đến mười giờ thời điểm, Diệp Thu thấy một người đẹp hướng hần đi tới, chính là vị kia Phó thị trưởng thiên kim Lý Thiên Thiên.

Lý thâm cùng chu chí minh không nhận biết, nhưng là, thấy vị mỹ nữ này là đến tìm Diệp Thu.

"Diệp Thu, người thế nào không ở phòng học giờ học, đi ra chơi đùa bóng bàn?"

Lý Thiên Thiên hỏi.

Dưới cái nhìn của nàng, chơi đùa bóng bàn, đều là những tên côn đồ các kè kia cùng cúp cua mới chơi đùa.

"Ta bây giờ không có chuyện làm."

Diệp Thu thấy nàng thời điểm, đầu tiên nhìn nhìn chăm chú về phía cô ấy là đối với (đúng) bra, rất rõ ràng là lớn một chút.

Ở Diệp Thu đi qua rửa tay sau, nhìn về phía Lý thâm cùng chu chí nói rõ đạo "Vị này là bằng hữu ta Lý Thiên Thiên."

Hai người cùng Lý Thiên Thiên lên tiếng chào hỏi, hai người không nghĩ tới, Diệp Thu lại nhận biết một vị xinh đẹp như vậy mỹ nữ, không trách, hẳn bắt đầu đối với (đúng) Tô tự nhiên không có hứng thú.

Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên hướng cô ấy là chiếc Giáp Xác Trùng đi qua, lên tới nàng trên xe sau, Lý Thiên Thiên nói "Người trị liệu có chút hiệu quả, bây giờ trở nên lớn."

"Nhất định là có hiệu quả, nếu không, người sớm liền đi gặp Diêm La Vương."

Diệp Thu từ tốn nói.

Lý thâm cùng chu chí minh đứng ở nơi đó nhìn, phát hiện Lý Thiên Thiên đã đem lái xe đi, bọn họ cũng không biết hai người đến đâu?

Ở Lý Thiên Thiên lái xe tới đến bờ sông ít người địa phương, nhìn nói với hắn "Kia tiếp tục cho ta chữa trị, ta cảm giác vẫn là quá nhỏ."

Bây giờ Lý Thiên Thiên vậy đối với bra nơi đó, không sai biệt lắm khôi phục A trình độ, nhưng là, Lý Thiên Thiên cảm giác cùng lớp học nữ sinh so sánh, hay lại là quá nhỏ.

Nếu như có thể đến B, hoặc là B thêm, kia cũng không tệ.

"Bây giờ bất chính hảo sao? Muốn lớn như vậy làm gì? Chẳng lẽ cho người hài tử bú sữa?"

"Người! Đương nhiên là càng lớn càng tốt, so với lớp học những bạn học kia, ta cảm giác vẫn là quá nhỏ."

Lý Thiên Thiên nói.

Nàng cảm giác mình cái gì cũng tốt, gia thế được, học giỏi, đáng đáp cũng đẹp mắt, chính là chỗ này quá nhỏ, trong tới còn có đồng học gọi nàng sân bay.

Cái này làm cho nàng không rất cao hứng, nếu bây giờ có thay đổi cơ hội, tại sao không thay đổi đây?

"Ta bị trường học đuổi!"

"Đuổi? Người thế nào bị trường học đuổi?"

Lý Thiên Thiên chính được biết, lần này Diệp Thu là thành phố Liên thi hạng nhất, bốn khoa mãn phần, cho dù nàng năm ngoái thi vào trường cao đẳng, cũng đa tài nhất hơn sáu trăm phút mà thôi.

"Lớp của ta bên trên cái đó mấy cái nam sinh đến nhà cầu đánh ta, sau đó ta phản kháng, ta đem bọn họ đánh, sau đó ba mẹ hắn ở khu cục giáo dục có quan hệ, bây giờ khu cục giáo dục cho trường học làm áp lực, để cho trường học đem ta đuổi."

Lý Thiên Thiên nghe nói là như vậy thời điểm, mới hiểu được là chuyện gì xảy ra, không trách mới vừa rồi Diệp Thu cùng kia hai tên nam sinh ở đó đánh bóng bàn!

"Người không cần sợ, ta bây giờ liền cho ta ba gọi điện thoại, nhìn một chút ai kiêu ngạo như vậy!"

Lý Thiên Thiên nghe nói Diệp Thu là nguyên nhân như vậy, bị trường học đuổi, vậy dĩ nhiên không rất cao hứng, lấy nàng tình huống bây giờ, là coi Diệp Thu là thành nàng ân nhân cứu mạng, coi Diệp Thu là thành người nâng, người nâng bị người khi dễ, kia đương nhiên sẽ không bỏ qua cho đối phương.

Lý Thiên Thiên lấy điện thoại ra, trực tiếp cho Lý Trị nước gọi điện thoại.

Bây giờ Lý Trị quốc chính ở sản nghiệp viên bên trong thị sát, không nghĩ tới, phát hiện là con gái gọi điện thoại tới, Lý Trị Quốc Nhượng bí thư tiểu Trương trước dẫn đội, hắn đến một bên nghe điện thoại, nói "Thiên Thiên, ba chính trong công việc đây? Người có chuyện gì không?"

"Ba, Diệp Thu bị người khi dễ."

"Diệp Thu? Hắn thế nào bị người khi dễ?"

Mặc dù lần này Diệp Thu chữa khỏi nữ nhi của hắn bệnh, nhưng là, ở Lý Trị nước xem ra, từ đầu đến cuối chẳng qua là một tiểu nhân vật mà thôi, ngược lại không thể nào nhắc lên, ngược lại, lão bà hắn Lục Tú Ngọc thỉnh thoảng ở trước mặt hắn nói đến.

Bây giờ nghe Lý Thiên Thiên nói đến Diệp Thu thời điểm,

Hắn đoán được này hai người trẻ tuổi nhất định là sống chung một chỗ.

"Diệp Thu bị bạn cùng lớp gọi tới nam sinh nhà cầu, nghĩ (muốn) đánh Diệp Thu, sau đó Diệp Thu phản kháng đánh đối phương, đối phương cha mẹ thật giống như rất có thể lực, ở khu cục giáo dục có người, khu cục giáo dục cho trường học gọi điện thoại, cũng liền đem Diệp Thu đuổi."

Diệp Thu ở Lý Thiên Thiên một bên nói "Người bạn học kia ba hần hình như là buồn bán gì, là trong khu một cái đại biểu."

Lý Thiên Thiên sau khi nghe, sau đó cũng liền cùng Lý Trị nước ở bên kia nói đến, Lý Trị nước nghe một chút, hần cảm thấy đây chỉ là việc rất nhỏ mà thôi.

Bất quá, có người lợi dụng loại quan hệ này hướng học giáo làm áp lực, loại này bầu không khí Tự Nhiên thật không tốt.

"Ba, bây giờ Diệp Thu là thành phố Liên thi hạng nhất, bây giờ đối phương rõ ràng cho thấy không muốn để cho Diệp Thu tham gia thi vào trường cao đẳng."

Nghe nói Diệp Thu là thành phố Liên thi hạng nhất thời điểm, Lý Trị nước ngược lại có chút chú ý, dù sao, thành phố Liên thi nhiều như vậy học sinh, có thể bắt được hạng nhất, vậy khẳng định rất lợi hại, nói không chừng là năm nay thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên.

"Là thứ nhất đếm ngược tên gọi sao?"

Lý Trị nước đùa hỏi.

"Mới không phải, hạng nhất, bốn khoa miễn phần."

Lý Thiên Thiên nói.

"Được, Thiên Thiên, chuyện này, ba biết, bây giờ liền cho cục giáo dục bên kia gọi điện thoại hỏi một chút."

Lý Trị nước nói.

Tại hần cùng Lý Thiên Thiên sau khi cúp điện thoại, dĩ nhiên là coi trọng hơn chuyện này.

Hần là Phủ Thị Chính xếp ở vị trí thứ hai Phó thị trường, quyền lực hạng coi là là phi thường đại, nhưng là, hần không có dạy dỗ dục bên kia, mà là trông coi kinh tế bên này.

Phương diện giáo dục là một người Phó thị trường khác quản, nếu như hần nhúng tay, vậy khẳng định không tốt. Cho nên bây giờ để cho bí thư tiểu Trương cùng cái đó Phó thị trường câu thông, dạng này tính là cho cái đó Phó thị trường mặt mũi, như vậy song phương cũng chưa có nhúng tay đối phương chuyện, mọi người bình thường mở sẽ gặp mặt liền dễ thương lượng.

Lý Trị nước trở lại thị sát sản nghiệp viên trong đội ngũ, hần kéo bí thư tiểu Trương đến một bên, nhỏ giọng nói với hần lên chuyện này, sau đó để cho hần đi trước mức độ tra rõ chuyện này.

Nghe nói là liên quan tới Diệp Thu chuyện, bí thư tiểu Trương Tự Nhiên nhớ vô cùng rõ ràng, là Diệp Thu cứu Lý Trị nước thiên kim một mạng.

Nhưng là, bây giờ không nghĩ tới, lại có thể có người lợi dụng một điểm nhỏ quyền lực hướng học giáo làm áp lực, đem Diệp Thu bị khai trừ.

Bí thư tiểu Trương rời đi trước sau, lập tức gọi điện thoại đi điều tra chuyện này.

Rất nhanh chuyện này liền thủy lục thạch xuất, bị đánh người kêu Trương Vĩ, Lý Cường, Vương Minh, Vương Bằng, Chu Thiên, trong đó cầm đầu kêu Trương Vĩ.

Trương Vĩ là Diệp Thu lớp học trưởng lớp, đêm đó chính là hần gọi bốn vị khác đồng học, đem Diệp Thu mang tới nam sinh nhà cầu, muốn đem Diệp Thu dạy dỗ một trận, không nghĩ tới, ngược lại bị Diệp Thu đánh.

Sau đó Trương Vĩ cha mẹ, cha kêu trương đồng phát sáng, mẹ kêu Lưu Anh, cha làm ăn, mở một nhà cấp bốn sao quán rượu, là trong khu một cái đại biểu, cùng trong khu cục giáo dục người tương đối quen thuộc, chính là bởi vì như vậy quan hệ, lợi dụng cục giáo dục người cho Giang Bắc ba bên trong làm áp lực, sau đó đem lần này thành phố Liên thi hạng nhất Diệp Thu bị khai trừ.

Bí thư tiểu Trương cảm thấy, nếu quả thật muốn đuổi, đó cũng là đuổi Trương Vĩ cùng Lý Cường kia bốn người bạn học, mà không phải đuổi Diệp Thu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Lý Thiên Thiên tức giận

Chuyện này, rất rõ ràng ở tiểu Trương bí thư xem ra, Diệp Thu không có sai, hẳn sai chỗ, gặp phải loại sự tình này, trước tiên không có thông báo Lý phó thị trường.

Bây giờ Trương bí thư đã rõ ràng sau chuyện này, hẳn không có lập tức gọi điện thoại cho Giang Bắc ba bên trong lãnh đạo, mà là đi trước tìm quản phương diện giáo dục vị kia Liêu phó thị trường.

Trương bí thư hay là trước cho Liêu phó thị trường bí thư tiểu Lý gọi điện thoại, rất nhanh, tiểu Lý bí thư bên kia nhận được Trương bí thư gọi điện thoại tới, đánh giọng quan hỏi "Trương bí thư, người không phải là cùng Lý thị trường ở sản nghiệp viên thị sát sao?"

"Lý bí thư, ta có việc tìm các người Liêu thị trường, trước thông báo người một tiếng."

Lý Trị nước ở chính quyền thị ủy địa vị nếu so với vị kia Liêu phó thị trường cao hơn một đoạn, Trương bí thư coi như Lý Trị nước bí thư, địa vị nếu so với Lý bí thư giống vậy cao hơn nhiều.

Lý bí thư Tự Nhiên không dám sẽ cùng Trương bí thư giờ giọng, hẳn biết chắc là Lý Trị nước có chuyện tìm bọn họ Phó thị trường.

"Trương ca, có cái gì chuyện trọng yếu, nếu không ta hiện tại đang giúp người kết nối Liêu thị trường điện thoại." Lý bí thư nói.

"Đúng như vậy, trước cùng người nói đi."

Trương bí thư đơn giản trong điện thoại nói đến Diệp Thu bị Giang Bắc ba bên trong đuổi chuyện, hẳn Chứa phải nhắc nhở hai điểm, một là Diệp Thu chữa khỏi Lý phó thị trường thiên kim bệnh, cứu Lý phó thị trường thiên kim mệnh, một người khác, chính là cái đó khu cục giáo dục lãnh đạo dính líu can thiệp địa phương công việc, cùng với lấy quyền mưu tư, ảnh hưởng trường học công việc bình thường.

Lý bí thư đã nghe hiểu, bây giờ Lý Trị nước khả năng rất tức giận.

Vốn là đây chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, nhưng là, hẳn cấp trên Liêu phó thị trường là quản phía dưới giáo dục công việc, nhưng là, phía dưới lại là có người làm ra những chuyện này tới.

"Trương ca, ta sẽ đi ngay bây giờ tìm Liêu thị trường nói rõ ràng chuyện này, nhất định sẽ cho Diệp Thu đồng học một câu trả lời thỏa đáng."

Trương bí thư cùng Trương bí thư nói chuyện điện thoại xong sau, hẳn biết, chuyện này, trên căn bản đã giải quyết, nếu như đến lúc đó Liêu phó thị trường bên kia giải quyết không, hẳn thông báo tiếp Lý Trị nước.

Trương bí thư vội vàng từ phòng làm việc của mình đi ra, sau đó gõ cửa đi vào Liêu phó thị trường bên trong phòng làm việc, ở sau khi đóng cửa, cùng Liêu phó thị trường nói đến sự kiện kia.

Liêu phó thị trường nghe nói sau, đã minh bạch, là người phía dưới không biết sống chết, chọc tới Lý Trị người trong nước.

"Chuyện này người xử lý đi."

Liêu phó thị trường bút lớn vung lên một cái, tại hẳn trên bàn làm việc, dùng bút lông viết mấy chữ.

Bọn hắn bây giờ cũng rất rõ Lý Trị nước lợi hại, Liêu phó thị trường đối với chuyện này, Tự Nhiên không dám bao che phía dưới mấy người kia.

Lý bí thư mang theo Liêu phó thị trường lời nói, lập tức rời đi Phủ Thị Chính, sau đó đi xe đi phía dưới cái đó trong khu, tự mình điều tra chuyện này.

Lý Thiên Thiên cho cha sau khi gọi điện thoại xong, nàng cũng biết cha bên kia khẳng định rất nhanh cho Diệp Thu giải quyết.

"Nếu là ngày hôm qua buổi sáng phát sinh, vậy người ngày hôm qua buổi sáng tại sao không gọi điện thoại cho ta?"

Lý Thiên Thiên mất hứng nói.

Nếu như là ngày hôm qua Diệp Thu gọi điện thoại cho nàng, như vậy chuyện này, buổi chiều liền giải quyết.

"Ta không có điện thoại di động."

Thấy Diệp Thu lưỡng thủ không không, Lý Thiên Thiên nói "Ta đây mua cho người một máy điện thoại di động."

"Không cần."

Diệp Thu nói.

Hắn không muốn dùng Lý Thiên Thiên tiền.

"Vậy người có ý."

Diệp Thu dĩ nhiên là có ý, hẳn ngày hôm qua thời điểm, liền nghĩ đến Lý Thiên Thiên cùng Lý Trị nước, đối với mình bị đuổi chuyện, hẳn biết, thật ra thì phi thường dễ giải quyết, thật ra thì, hẳn chỉ cần cùng hiệu trưởng nói một tiếng, hiệu trưởng bảo đảm đánh chết đều không quản đuổi hẳn.

Nhưng là, hẳn liền là có ý, muốn nhìn một chút những người đó hồi mặt.

"Bây giờ người chuyện giải quyết, có phải hay không cho ta chữa trị?"

Lý Thiên Thiên nói.

"Vậy cũng tốt."

Lý Thiên Thiên đi qua đem xe bên trên rèm cửa sổ kéo lên, không muốn bị bên ngoài người thấy. Dĩ nhiên, bây giờ bờ sông rất ít người.

Ở Lý Thiên Thiên đem mình cái đó màu hồng bra lấy ra, sau đó cởi ra áo mấy cái nút áo,

Diệp Thu nhìn sang thời điểm, phát hiện là lớn một chút, nhưng là, cùng trắng trẻo không lớn bao nhiêu.

Lý Thiên Thiên như vậy bị Diệp Thu chăm chú nhìn, cảm giác có chút xấu hổ.

Ở nàng nhắm hai mắt lại sau, nói "Người nhanh lên một chút a."

Diệp Thu chỉ có thể lấy tay đi qua, nhẹ nhàng sờ mấy cái, lại bóp mấy cái, Lý Thiên Thiên cảm giác có loại không khỏi cảm giác, chờ đến Diệp Thu đem lấy tay về thời điểm, Lý Thiên Thiên mở hai mắt ra, hỏi "Có thể?"

"Có thể, qua mấy ngày rồi hãy tới tìm ta đi."

Diệp Thu nói.

Ở Lý Thiên Thiên đem bra đeo lên, sau đó cài nút áo nút áo sau, kéo ra cửa sổ xe rèm vải cửa sổ, sau đó mở cửa xe, cùng Diệp Thu từ trên xe bước xuống.

Hai người ở bờ sông tìm tới một cái đá sau khi ngồi xuống, hỏi "Ngày đó người chờ nữ sinh kia là người nào?"

"Người quen? Nàng kêu Lưu Linh Tú, nguyên lai cũng là không nói ra lời, trải qua ta chữa trị sau, bây giờ đã bình thường."

"Nguyên lai là ách muội!"

Bất quá, Lý Thiên Thiên phát hiện đối với (đúng) mới vừa mặc rất phổ thông, nhưng là, nhìn nhưng là rất đẹp, rất có một loại đơn thuần cảm giác, không trách, Diệp Thu sẽ thích cùng đối phương sống chung một chỗ.

"Kia người có phải hay không thích nàng?"

"Dĩ nhiên, bây giờ nàng đáp ứng làm bạn gái của ta!"

"Người, tên khốn này."

Nghe được Diệp Thu nói Lưu Linh Tú làm bạn gái, Lý Thiên Thiên trong lòng, hay lại là trên mặt cũng phi thường mất hứng, có loại không khỏi ghen cảm giác.

Dù sao, nàng cảm giác mình toàn thân đều bị Diệp Thu xem hết trơn, hơn nữa, chính mình nơi đó lại bị Diệp Thu sờ.

"Ta thế nào khốn kiếp?"

Diệp Thu hỏi.

"Ta không muốn cùng người nói."

Lý Thiên Thiên giật một cái, cũng liền lên tới trên xe, trực tiếp lái xe đi, lưu lại đứng ở bờ sông ngăn người Diệp Thu.

Hắn có chút Lý Thiên Thiên rốt cuộc thế nào?

Lý Thiên Thiên lái xe rồi đi rất xa, nàng mới biết, chính mình nhất định là ghen, nhưng là, mình và Diệp Thu nhận biết, cũng không phải thời gian rất lâu, tại sao chính mình sẽ có loại cảm giác đó đây?

Hơn nữa, Diệp Thu nhìn cũng không phải rất tuần tú, tại sao chính mình sẽ như vậy đây?

Bây giờ Lý Thiên Thiên biết Diệp Thu còn ở phía sau, vốn còn muốn lái xe trở lại chờ hán trở về, nhưng là, vừa nghĩ tới Diệp Thu cùng Luru Linh Tú thân mật đáng về, nàng lái xe trực tiếp đi.

Diệp Thu chỉ có thể đi bộ trở lại trường học cửa, bây giờ Lý thâm cùng chu chí minh còn tại đằng kia chơi đùa bóng bàn, hai người không biết Diệp Thu lên tới Lý Thiên Thiên trên xe đi đâu?

"Thu ca, mới vừa cùng cô gái đẹp kia đến đâu?"

Lý thâm hỏi.

"Người nói Lý Thiên Thiên? Cùng nàng đến bờ sông đi tản bộ một chút hóng gió!"

"Thu ca, người càng ngày càng ngạo mạn!"

Lý thâm cùng chu chí minh giờ lên đầu ngón tay cái nói.

Nếu như hai biết đến cái đó Lý Thiên Thiên là Phó thị trưởng thiên kim, hơn nữa, không phải là phổ thông đi tản bộ một chút, hóng gió một chút, sợ là càng sẽ mở rộng tầm mắt.

Diệp Thu cùng hai người đang chơi đến buổi sáng tan lớp thời điểm, hán lại trở lại giáo học lâu xuống, chờ Luru Linh Tú từ phòng học thượng xuống tới, sau đó cùng Diệp Thu ra đến cửa trường học, Diệp Thu cười xe chờ Luru Linh Tú hướng nhà nàng trở về.

"Diệp Thu, người nói trường học lúc nào mới triệt tiêu người bị ký đại qua, còn có đuổi thông báo?"

Bây giờ Luru Linh Tú vẫn rất lo lắng, nàng buổi sáng thời điểm, cố ý đi giáo vụ xử hỏi đại bá, nhưng là, bây giờ đại bá bên kia cũng không biết lúc nào?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Hỏi tới

Diệp Thu biết, có Lý Thiên Thiên cho phụ thân nàng gọi điện thoại, triệt tiêu đuổi chuyện, rất dễ giải quyết.

"Nhanh."

Diệp Thu nói.

Ở cười xe đi tới Luru Linh Tú cửa nhà, Luru Linh Tú cha mẹ đối với (đúng) Diệp Thu còn rất nóng tình, mặc dù biết hán bị ba bên trong đuổi, nhưng là, hai người đối với (đúng) Diệp Thu thái độ cũng không có thay đổi.

Ở Trương Nguyệt đỏ kêu Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đi rửa tay lúc ăn cơm sau khi, Luru Linh Tú nhìn về phía mẹ nói "Mẹ, trường học rất nhanh sẽ triệt tiêu đuổi Diệp Thu thông báo."

Thật ra thì, Luru Linh Tú cũng không biết là lúc nào, bắt quá, nàng là muốn cho cha mẹ yên tâm.

Ở Diệp Thu cùng Luru Linh Tú người một nhà ăn cơm trưa xong.

Luru Linh Tú cha mẹ trở về nhà máy đi làm, Luru Linh Tú chuẩn bị trở về căn phòng nghỉ ngơi.

Ở Luru Linh Tú kéo Diệp Thu vào đến trong phòng thời điểm, Luru Linh Tú nói "Diệp Thu, người theo ta ngủ trưa đi."

"Người ngủ là được, ta ở nơi này đọc sách."

Luru Linh Tú cũng chỉ có một người nằm ở đó trên giường lớn, lẳng lặng nhìn Diệp Thu.

Hơn một giờ chiều, đồng hồ báo thức vang lên, Luru Linh Tú đứng lên rửa mặt, sau đó cùng Diệp Thu trở về trường học.

Luru Linh Tú ngồi ở Diệp Thu trên xe thời điểm, Diệp Thu hỏi "Ba mẹ người ở nhà máy làm gì?"

"Cha ta ở chất kiểm bộ, mẹ ta ở sinh sản bộ, bình thường hai người cũng sẽ làm thêm giờ, chẳng qua là, lúc ăn cơm sau khi, không có ở nhà máy ăn mà thôi."

Nhìn ra được, Luru Linh Tú cha mẹ như thế rất khổ cực.

Hoặc là, thuộc về cấp này tầng người bình thường đều là khổ cực như vậy. Bất quá, Diệp Thu cảm thấy, Luru Linh Tú cha mẹ nếu so với cha mẹ của hắn cùng tỷ tỷ khá một chút.

Tại hắn cười xe đi tới ba bên trong cửa trường học, cùng Luru Linh Tú hướng bên trong sau khi tiến vào, Luru Linh Tú một người hướng phòng học đi lên.

Diệp Thu chính là hướng phía ngoài trường học đi ra ngoài.

Ở trên cao buổi trưa sau khi, Lý Thiên Thiên cho cha Lý Trị nước gọi điện thoại, Lý Trị nước cho bí thư tiểu Trương gọi điện thoại, tiểu Trương cho thêm Liêu phó thị trưởng bí thư tiểu Lý gọi điện thoại.

Tiểu Lý ở biết chuyện này cùng Lý phó thị trưởng có quan hệ rất lớn, lại được đến Liêu phó thị trưởng xác nhận sau, Lý bí thư tự mình lái xe tới đến Giang Bắc cái đó khu cục giáo dục.

Khu cục giáo dục nhân viên làm việc đều biết Lý bí thư là Liêu phó thị trưởng bí thư, hiện tại hắn qua tới nơi này, nhất định là đại biểu Liêu phó thị trưởng thị sát, hoặc là truyền đạt phía trên tinh thần.

Nhưng là, Lý bí thư thần sắc thật không tốt.

Khu cục giáo dục liên quan lãnh đạo cũng tới cùng hắn chào hỏi thời điểm, Lý bí thư gương mặt đó một mực lộ ra không rất cao hứng, ở đi vào bên trong phòng họp, lập tức nói "Nhân viên tương quan lập tức họp."

Rất nhanh, trong khu lãnh đạo chủ yếu, toàn bộ đều đi tới phòng họp họp.

Lý bí thư ở trong hội nghị, trực tiếp một chút một ít lãnh đạo không làm, một ít lãnh đạo lợi dụng quyền lực can thiệp trường học công việc bình thường vân vân.

Lý bí thư nói những thứ này, những người khác nghe được không giải thích được, cũng nghĩ không rõ lắm, hắn rốt cuộc đang nói gì.

Bất quá, ở Lý bí thư nói đến liên quan tới Giang Bắc ba bên trong vị học sinh kia Diệp Thu bị đồng học đánh, ngược lại bị đuổi sau chuyện này, rất nhiều khu giáo dục lãnh đạo tựa hồ có hơi kịp phản ứng.

"Lý bí thư, không biết vị này Diệp Thu là người thế nào?"

Khu cục giáo dục một vị phó cục trưởng hỏi.

"Người nào? Hắn là Giang Bắc ba học sinh trung học, nhưng là, hắn là Lý phó thị trưởng người, hắn đã cứu Lý phó thị trưởng thiên kim mệnh, các người nói hắn là người nào?"

Rất nhanh, rất nhiều người đã minh bạch, bọn họ đã biết, chính mình không động đây nên động lòng người.

Nguyên tưởng rằng Diệp Thu chính là một cái bình thường người, tới đa cũng chính là Liên thi thành tích tốt một chút học sinh mà thôi, không nghĩ tới, lại là Lý Trị nước Phó thị trưởng người.

Lần này, những người này biết tệ hại.

Rất nhiều người đều có nhận lấy trương đông phát sáng điện thoại, là bởi vì trương đông phát sáng là trong khu một cái đại biểu, bình thường họp, hoặc là đến trương đông phát sáng kia quán rượu ăn cơm, nhất định sẽ cho trương đông phát sáng một bộ mặt.

Không nghĩ tới, bây giờ lại là chọc tới Lý phó thị trưởng người.

Những người này đều nghe nói,

Lý phó thị trưởng sớm muộn cũng sẽ trở thành Kim Lăng thành phố nhị bá thủ, thậm chí người đứng đầu, nhưng bây giờ là chọc tới người khác, bọn họ là không muốn sống.

Rất nhiều quan chức đã là cảm giác chính mình đổ mồ hôi lạnh.

Lý bí thư là ở chỗ đó nhìn những người này mặt nhợt, hắn đã sớm biết sẽ là như vậy, căn bản cũng không có tra rõ là chuyện gì xảy ra, liền dám làm vậy.

"Bây giờ Lý thị trưởng Trương bí thư, còn có Liêu thị trưởng để cho ta tới tra rõ chuyện này, chuyện này cùng các người có liên quan, tự các người nói rõ ràng đi."

Lý bí thư từ tốn nói.

Lần này, những người này đã rất rõ, là phía trên muốn xuống đến điều tra rõ ràng. Mặc dù, chuyện này nhìn như rất đơn giản, nhưng là, nếu như không cẩn thận, có thể ngay cả mũi cánh chuồn (quan tước) cũng không gánh nổi.

Trong này không ít người, thậm chí, khu chính phủ không ít người đều có cho ba bên trong gọi điện thoại, hướng Giang Bắc ba bên trong làm áp lực, cuối cùng Giang Bắc ba Trung Tá lãnh đạo không thể không đem Diệp Thu đuổi.

Chính sở vì, quan lớn một cấp đề chết người, bây giờ càng là như vậy.

"Lý bí thư, người yên tâm, chuyện này, chúng ta sẽ lập tức mức độ tra rõ, còn Diệp Thu đồng học một cái thuần khiết."

Khu cục giáo dục vị kia phó cục trưởng nói.

"Các người mau sớm giải quyết đi, muốn không chỉ có thể ta tự mình đi giải quyết."

Lý bí thư nói.

Ở khu cục giáo dục lãnh đạo mời Lý bí thư đến ngoài ra một gian phòng làm việc uống trà thời điểm, còn lại liên quan lãnh đạo toàn bộ tiếp tục tại bên trong họp.

Bọn họ lúc ấy cũng không biết trong này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, chỉ biết là trương đông Lượng nhi từ bị cái đó Diệp Thu khi dễ, thậm chí Diệp Thu đem con của hắn buộc ăn cứt, những thứ này lãnh đạo cũng cảm thấy nhất định là Diệp Thu đem trương đông Lượng nhi từ khi dễ, như vậy học sinh, tự nhiên muốn đuổi.

Không nghĩ tới, bây giờ chỗ này mặt tựa hồ không phải là đơn giản như vậy.

"Lão Lưu, người trước cho ba Trung Tá dài gọi điện thoại hỏi rõ là chuyện gì xảy ra?"

Khu cục trưởng cục giáo dục nói.

Vị kia lão Lưu là phó cục trưởng, cầm lên điện thoại cố định, ấn tắt chuông, sau đó cho ba bên trong phòng làm việc của hiệu trưởng gọi điện thoại, rất nhanh, kia Biên hiệu trưởng kết nối.

"Chu hiệu trưởng, người nói một chút Diệp Thu là chuyện gì?"

"Lưu cục trưởng, Diệp Thu đã bị trường học ký đại qua, cũng đuổi."

"Ta hỏi không là chuyện này, hắn và cái đó Trương Vĩ đánh nhau rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Lưu phó cục trưởng hỏi.

"Cũng cứ như vậy."

Bây giờ chu Dân còn không rõ ràng lắm Lưu phó cục trưởng tại sao lại gọi điện thoại tới cho hắn, bởi vì hắn đã đem Diệp Thu đuổi.

"Ta bây giờ là muốn nghe hai người kia đánh nhau hoàn chỉnh chuyện, không thể có một chút giấu giếm."

Lưu phó cục trưởng nói.

Hắn tự nhiên không phải là muốn từ trương đông phát sáng nơi đó nghe được những thứ kia, bởi vì hắn biết, trương đông phát sáng khả năng không có cùng hắn nói thật.

"Hoàn chỉnh? Các người không biết sao?"

"Người nói tường tận một lần."

Lưu phó cục trưởng nói.

"Căn cứ chính giáo nơi điều tra, chuyện này là như vậy, Diệp Thu bị lớp học Trương Vĩ cùng bốn vị khác đồng học gọi tới nam sinh nhà cầu, sau đó Trương Vĩ cùng kia bốn cái nam sinh muốn dạy dỗ Diệp Thu, không nghĩ tới, bị Diệp Thu giáo huấn trở lại, sau đó chuyện kể tiếp, các người cũng biết."

Rất rõ ràng, chuyện này là Trương Vĩ cùng kia bốn người bạn học có lỗi trước.

Chương 78: Dê thế tội

Nếu như chẳng qua là người bình thường, kia chuyện này cứ như vậy.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu là Lý Trị người trong nước, những thứ kia khu cục giáo dục lãnh đạo cũng biết muốn hồng việc.

"Chu hiệu trưởng, vậy người tại sao ban đầu không có nói với chúng ta rõ ràng?"

Lưu phó cục trưởng hỏi.

"Cái này."

Chu Dân nhưng là biết, mình ban đầu nói, vô dụng. Bất quá, hiện tại hắn không nghĩ ra, tại sao bây giờ đối phương lại gọi điện thoại tới hỏi chuyện này?

"Chu hiệu trưởng, chuyện này người xử lý sai, hắn đuổi là Trương Vĩ cùng còn lại kia bốn vị đồng học, mà không phải Diệp Thu, Diệp Thu hắn được tới trường học khen ngợi."

Lưu phó cục trưởng nói.

Hắn vừa nói như thế, chu Dân cũng có chút không nghĩ ra, thế nào mới vừa qua một ngày, khu cục giáo dục bên này khẩu phong liền hoàn toàn biến hóa?

Chẳng lẽ là bởi vì Diệp Thu nguyên nhân?

"Lưu cục trưởng, người không có nói sai sao?"

Chu Dân hỏi.

"Không có."

"Vậy thì tốt."

Nghe được Lưu phó cục trưởng nói như vậy, chu Dân yên tâm lại, xem ra hắn là Diệp Thu nguyên nhân.

Ở Lưu phó cục trưởng cùng chu Dân nói chuyện điện thoại xong sau, đang ngồi liên quan lãnh đạo, đã rõ ràng là chuyện gì xảy ra? So sánh với Lý Trị nước thân phận, cái đó trương đông phát sáng coi như cái gì.

Nhưng là, bọn hắn bây giờ lại gián tiếp đắc tội Lý Trị nước, bọn họ biết, trong chuyện này nhất định phải mau sớm đền bù. Dĩ nhiên, chuyện này, rất nhiều lãnh đạo đều có sai, nhưng là, nhất định phải cầm một cái mở ra tội, nếu không, đến lúc đó Lý Trị nước truy cứu đi xuống, vẫn là phải phiền toái.

Cho nên, bọn họ biết, muốn tìm một cái dê thế tội.

Khu cục giáo dục bên này tìm một cái, Giang Bắc ba bên trong tìm một cái.

Giang Bắc ba bên trong bên kia đương nhiên tốt tìm, không phải là Chu hiệu trưởng chính là còn lại Phó hiệu trưởng, thậm chí, giáo vụ xử chủ nhiệm, chính giáo nơi chủ nhiệm đều được.

Nhưng là, khu cục giáo dục nơi này thì bất đồng.

Bọn họ đang thương lượng hợp quyết định, một cái bình thường được bọn họ gạt bỏ tiểu quan viên quyết định được an bài thành cái này dê thế tội.

Ở tại bọn hắn có quyết định sau, sau đó đi tìm Lý bí thư thương lượng chuyện này.

Mà ở Giang Bắc ba bên trong bên kia, chu Dân hiện tại ở nhận được cú điện thoại này sau, hắn đều có chút không phản ứng kịp, bởi vì từ đầu đến cuối biến chuyển quá nhanh.

Hắn vẫn một mực ở nghĩ tại như thế nào mau sớm để cho Diệp Thu trở về trường, không nghĩ tới, hiện tại tại làm sao nhanh liền giải quyết.

Bất quá, chuyện kế tiếp, hắn cũng có chút khó xử lý, hắn vẫn trước gọi điện thoại đem toàn bộ giáo lãnh đạo cũng gọi đến phòng họp họp.

Còn lại giáo lãnh đạo, bao gồm Luru Linh Tú đại bá Luru quốc khánh đều rất kinh ngạc.

"Ta vừa mới nhận được Luru phó cục trưởng điện thoại, hần nói, chuyện này hần khen ngợi Diệp Thu, mở ra trừ cùng ký đại qua là Trương Vĩ cùng bốn vị khác đồng học. Ta không hiểu rõ trong này rốt cuộc là tình huống gì, cho nên muốn qua tới tìm các người thương lượng một chút!"

Thật ra thì, chu Dân phản ứng đầu tiên là, Diệp Thu thân phận cũng không đơn giản, nhanh như vậy tìm được hậu trường, cho nên, tình huống bây giờ hoàn toàn phản lộn lại.

Còn lại Giang Bắc ba Trung Tá lãnh đạo đồng dạng là nghĩ như vậy.

"Chu hiệu trưởng, Luru phó cục trưởng bên kia thật là nói như vậy?"

"Dạ, vừa mới nói chuyện điện thoại xong."

Bất quá, chu Dân vì đề những thứ này giáo lãnh đạo tin tưởng, cũng vì quyết định trước hỏi rõ là chuyện gì xảy ra thời điểm, chu Dân lại gọi điện thoại cho Luru phó cục trưởng.

Bây giờ Luru phó cục trưởng đã khai hoàn biết, cho nên bây giờ chu Dân lại gọi điện thoại tới thời điểm, chu Dân nói "Chỉ có thể nói cho người biết, cái đó Diệp Thu thân phận không đơn giản, bây giờ chúng ta khu cục giáo dục đã xử lý một người, bây giờ đến phiên các người ba bên trong, ít nhất cũng phải xuất ra một cái lãnh đạo tới đón được phân xử, bây giờ cho người nửa giờ quyết định, nửa giờ sau điện thoại cho ta, sau đó phân xử văn kiện sẽ truyền đạt."

Chu Dân cùng còn lại giáo lãnh đạo nghe xong cú điện thoại này càng là kinh ngạc.

Luru phó cục trưởng cũng không có trong điện thoại nói đến Diệp Thu cùng Lý Trị nước quan hệ, nhưng là, nói đến Diệp Thu thân phận không đơn giản thời điểm, ngược lại đem những này giáo lãnh đạo càng là dọa cho giật mình.

Thậm chí, bọn họ nghe được khu cục giáo dục bên kia lại bởi vì chuyện này phân xử một người, còn phải bắt bọn họ giáo lãnh đạo phân xử một người thời điểm, chu Dân bọn họ cũng đều biết, muốn tìm dê thế tội.

Ở chu Dân đem điện thoại ngum rồi nói ra "Bây giờ các người nghe rõ?"

Phía dưới những lãnh đạo kia cũng yên lặng không nói.

Bọn họ Tự Nhiên nghe rõ, ban đầu, bọn họ đều không đồng ý đem Diệp Thu đuổi, là bọn họ hần những thứ này giáo lãnh đạo, đặc biệt là chu Dân được không được mặt làm áp lực mới quyết định đem Diệp Thu đuổi.

Đương nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới, Diệp Thu thân phận lại không đơn giản, so với kia cái Trương Vĩ thân phận còn lợi hại hơn.

Cho nên, bây giờ nghe nói muốn tìm một người làm dê thế tội, tiếp nhận phân xử, bọn họ những người này khẳng định cũng không muốn.

"Các người nói chuyện này người nào chịu chứ?"

Chu Dân hỏi.

Chuyện này, khẳng định không thể hần làm dê thế tội đi.

Hai vị Phó hiệu trưởng, còn có chính giáo nơi chủ nhiệm, chính giáo nơi phó chủ nhiệm, giáo vụ xử chủ nhiệm, giáo vụ xử phó chủ nhiệm, cùng với khác một ít tiểu lãnh đạo, cũng lẫn nhau nhìn nhau một cái, bọn họ cũng không biết lần này phân xử rốt cuộc là cái gì phân xử, nếu như chẳng qua là cảnh cáo tạm được, nhưng là, nếu như đến lúc đó ngay cả chức vị cũng không có, đây chẳng phải là rất phiền toái?

Tất cả mọi người đều nhìn về phía chu Dân thời điểm, chu Dân nhưng là nhìn về phía mọi người, cuối cùng Lý Mạc Liên đứng lên nói "Hiệu trưởng, vậy thì phân xử ta đi."

Thật ra thì, Lý Mạc Liên ngược lại không có nghĩ qua còn lại, nàng nghĩ (muốn) chỉ là mình dạy học thời gian dài như vậy, cũng không có gặp phải một cái thành tích tốt như vậy học sinh.

Cho nên, nàng cũng hy vọng trường học mau sớm triệt tiêu Diệp Thu đuổi thông báo.

Không nghĩ tới, hiện tại tại làm sao nhanh giải quyết.

"Được, Lý lão sư làm tốt lắm, lần này chuyện này đi qua, trường học liền thăng người là lớp mười hai Ngũ Văn giờ học đại biểu, lớp mười hai cấp cấp dài."

Chu Dân không nghĩ tới Lý Mạc Liên lại chủ động đứng ra làm trách.

Lý Mạc Liên không có nói gì.

Ở chuyện này quyết định sau, chu Dân cho Lưu phó cục trưởng bên kia gọi điện thoại, sau đó nói là Lý Mạc Liên lớp này chủ nhiệm cố ý muốn đuổi Diệp Thu.

Chu Dân Tự Nhiên không tin, nhưng là, hắn cũng biết là chuyện gì xảy ra, nhìn xem chuyện này có hay không đi qua như vậy? Nếu như không thể như vậy đi qua, đến lúc đó vẫn là phải cho chu ninh chính mình phụ trách.

Bây giờ đã chắc chắn có người làm trách, như vậy tiếp theo chính là, triệt tiêu đuổi Diệp Thu cùng ký đại qua thông báo, sau đó đuổi Trương Vĩ cùng kia bốn người bạn học.

Này năm người bạn học thiếu chút nữa đem bọn họ những thứ này giáo lãnh đạo cho hại chết, hơn nữa, bọn họ thành tích cùng Diệp Thu so sánh kém xa.

Những việc này, dĩ nhiên là chính giáo nơi chủ nhiệm phụ trách là được.

Buổi chiều tiết khóa thứ nhất, vừa mới lên giờ học không bao lâu, ba bên trong radio phòng truyền tới để cho các bạn học cảm thấy phi thường kinh ngạc thông báo.

Lớp mười hai lớp ba Trương Vĩ cùng Lý Cường các loại (chờ) bốn vị đồng học, bởi vì ở nam sinh nhà cậu vậy đánh Diệp Thu đồng học, bây giờ đã bị trường học tra rõ, trường học đối với (đúng) năm người này tiến hành ký đại lướt qua phút, đã đuổi phân xử.

Về phần nguyên lai Diệp Thu đồng học ký đại qua cùng đuổi phân xử thông báo, hiện tại ở trường học liền tiến hành triệt tiêu, hơn nữa hướng Diệp Thu đồng học tiến hành nói xin lỗi.

Cái này trường học radio nội dung vừa mới đi ra thời điểm, lớp mười hai lớp ba đồng học lộ ra phi thường kinh ngạc.

Đặc biệt là Trương Vĩ cầm sách vở, cũng rơi trên mặt đất.

Hắn căn bản không tin tưởng sẽ là có loại sự tình này?

Lưu Linh Tú còn cho là mình nghe lầm, nhưng là, liên tục nghe hai lần đúng là như vậy.

Tò tự nhiên cũng là phi thường kinh ngạc, chính mình còn chưa có bắt đầu thay Diệp Thu tìm quan hệ, thế nào chuyện này nhanh như vậy liền phản lộn lại?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Không chọc nổi

Trương Vĩ không tin!

Lý Cường, Vương Minh, Vương Bằng, Chu Thiên càng không tin!

Lớp học những bạn học khác cũng không thể tin được, thế nào nhanh như vậy nội dung cốt truyện liền ngược lại?

Trương Vĩ đem trên mặt bàn sách vở toàn bộ đều đẩy tới trên đất, đem bên cạnh những nữ sinh khác cũng dọa cho giật mình, bởi vì theo Trương Vĩ, căn bản không thể nào là như vậy.

Diệp Thu tên phé vật kia tại sao có thể có như vậy bản lĩnh?

Lý Mạc Liên đã từ phòng họp nơi đó trở lại, trở lại lớp học thấy Trương Vĩ phản ứng, nhìn hắn nói "Trương Vĩ, ngươi và Lý Cường bốn vị đồng học tới."

Trương Vĩ chính là lấy điện thoại di động ra cho cha trương đông phát sáng gọi điện thoại, trương đông phát sáng đang ở quán rượu, thấy là con trai gọi điện thoại tới, hỏi "Tiểu Vĩ, có chuyện gì?"

"Ba, ta, ta bị trường học đuổi!"

Trương đông phát sáng nghe được con trai lời nói, hấn còn cho là mình nghe lầm. Nghe được Trương Vĩ sắp khóc đi ra thời điểm, hỏi "Là chuyện gì xảy ra?"

"Trường học nói là ta đánh trước Diệp Thu, bây giờ Diệp Thu không việc gì, ta cùng Lý Cường bọn họ bị trường học đuổi."

Lý Mạc Liên Tự Nhiên biết Trương Vĩ là ác nhân cáo trạng trước, không nghĩ tới, trộm gà không thành lại mất nắm thóc, ngẩng đầu đá đập chân mình.

"Ta trước giúp ngươi hỏi một chút."

Bây giờ Trương Vĩ càng lo lắng.

Lúc trước, Diệp Thu bị trường học đuổi thời điểm, hấn cũng không có lo lắng, hấn biết, chính mình rất nhanh sẽ không việc gì. Mà Trương Vĩ chính là không làm rõ được, nhưng là, hấn biết, nếu như mình bị đuổi, kia đến lúc đó nhất định sẽ ảnh hưởng thi vào trường cao đẳng, nhất định sẽ rất phiền toái.

Trương đông phát sáng cầm điện thoại di động lên cho Lý Mạc Liên gọi điện thoại, Lý Mạc Liên sau khi tiếp thông, nói "Trương Tiên Sinh, chuyện này con của ngươi chính mình rất rõ, hơn nữa, chuyện này không phải là ta quyết định."

Chuyện này, Tự Nhiên không phải là Lý Mạc Liên có thể quyết định.

Trương đông phát sáng chỉ có thể cho ba Trung Tá dài chu Dân gọi điện thoại, nhưng là, bây giờ chu Dân vừa nhìn thấy trương đông sáng lên điểm đã cảm thấy phiền.

Hấn cảm giác mình lần này thiếu chút nữa bị trương đông phát sáng hại chết!

Hấn thẳng có tiếp hay không nghe trương đông phát sáng điện thoại, trương đông phát sáng liên tục đánh nhiều lần, cuối cùng đều là như vậy.

Trương đông phát sáng cảm thấy chuyện này rất quái lạ, hấn lại cho ba bên trong Phó hiệu trưởng cùng giáo vụ xử chủ nhiệm phân biệt gọi điện thoại, cuối cùng đều là như vậy, hoặc là đang bận đường giây, hoặc là thẳng có tiếp hay không nghe.

Trương đông phát sáng cảm thấy nhất định là xảy ra chuyện.

Tại hấn cho trong khu những giáo dục đó cục lãnh đạo gọi điện thoại thời điểm, toàn bộ đều không có nghe hấn điện thoại, thậm chí, trực tiếp đem hấn điện thoại cho lập hắc.

Lần này, bọn họ cũng đều biết bị trương đông phát sáng hại chết, nếu như Lý phó thị trưởng truy cứu đi xuống, bọn họ những thứ này khu cục giáo dục lãnh đạo, khả năng toàn bộ đều muốn ném mũ cánh chuồn (quan tước).

Trương đông phát sáng cho quen thuộc nhất một cái quan chức bằng hữu gọi điện thoại, hấn mới hỏi rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nếu như là như vậy, cái đó Diệp Thu hậu trường, hấn thật là không chọc nổi.

Trương đông phát sáng chỉ có thể cho Trương Vĩ nói "Chuyện này có chút phiền phức, ngươi về nhà trước đi."

Hấn đã không có trong điện thoại nói thêm cái gì, kêu Trương Vĩ về nhà trước.

Chuyện này, cũng không phải là tưởng tượng giải quyết sẽ dễ dàng như vậy.

Trương Vĩ cùng Lý Cường bốn người kia lộ ra đầu tất bật tối rồi đi phòng học. Cho tới bây giờ lớp học những bạn học kia cũng không làm rõ được rốt cuộc ra tình huống gì?

Đặc biệt là Tô tự nhiên, nàng còn cảm thấy kỳ quái, chính mình còn muốn lợi dụng trong nhà quan hệ, giúp một chút Diệp Thu, không nghĩ tới, căn bản là chưa dùng tới nàng.

Lưu Linh Tú nghe được cái này radio sau, là là vô cùng hưng phấn, rốt cuộc không cần lo lắng nữa Diệp Thu bị ký đại qua cùng bị trường học đuổi chuyện.

Xem ra, Diệp Thu cùng nàng nói đều có thể là thực sự.

Lý thâm cùng chu chí minh cũng là rất kinh ngạc, không nghĩ tới Diệp Thu nhanh như vậy không việc gì, ngược lại là Trương Vĩ mấy người kia xảy ra chuyện.

Buổi sáng thời gian, tựa hồ trôi qua rất nhanh, tựa hồ lại qua rất chậm.

Ở trên cao trưa tiết thứ tư giờ học tan lớp thời điểm, Lưu Linh Tú vội vàng từ phòng học đi ra, nàng nghĩ (muốn) đem tin tức này nói cho Diệp Thu.

Ở nàng từ phòng học thượng xuống tới sau,

Thấy Diệp Thu đã tại cấp độ kia đến nàng.

"Diệp Thu, người ký đại qua cùng đuổi thông báo đã triệt tiêu, bây giờ người có thể trở về phòng học?"

Diệp Thu đã sớm đoán được sẽ là như vậy.

Nhưng là, hắn cũng không có lộ ra cái gì hưng phấn thần sắc, nói "Đã sớm biết có thể như vậy."

Cùng Lưu Linh Tú ra đến ba bên trong cửa trường học, sau đó Diệp Thu cười xe mang theo Lưu Linh Tú hướng nhà nàng trở về. Trở về đến cửa nhà nàng, Lưu Linh Tú cũng liền nhìn về phía Trương Nguyệt đỏ nói "Mẹ, Diệp Thu đuổi thông báo cùng ký đại lướt qua phút, trường học triệt tiêu, bây giờ có thể bình thường trở về đi học."

"Vậy thì tốt."

Trương Nguyệt đỏ nói.

Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại khánh rất nhanh biết, vốn là có bạn cùng lớp đánh trước Diệp Thu, Diệp Thu mới trả đũa, bây giờ Diệp Thu không việc gì, hai người Tự Nhiên không ảnh hưởng đến Diệp Thu thi vào trường cao đẳng.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú một nhà ăn cơm tối xong, Lưu Linh Tú trở về phòng lúc nghỉ ngơi sau khi, Diệp Thu ở bờ sông chạy một vòng, sau đó lúc trở về, Lưu Linh Tú đứng lên rửa mặt, chuẩn bị cùng Diệp Thu trở về trường học.

Trở về đến ba bên trong giáo học lâu xuống, Lưu Linh Tú nói "Diệp Thu, chúng ta đi lên học tập chứ?"

"Người lên đi, ta liền không đi lên."

Diệp Thu bị trường học đuổi dễ dàng, nhưng là, bây giờ muốn để cho hắn trở về phòng học giờ học, nhưng là rất khó.

Lưu Linh Tú không hiểu nổi Diệp Thu muốn làm gì, nếu Diệp Thu không đi lên, nàng không có nói thêm nữa.

Lên tới phòng học thời điểm, Tô tự nhiên thấy chằng qua là Lưu Linh Tú một người đi lên thời điểm, nàng còn cảm thấy kỳ quái, thế nào Diệp Thu không lên đây phòng học giờ học?

Lý thâm cùng chu chí biết rõ Diệp Thu đang dạy học dưới lầu, hai người cũng liền từ giáo học lầu thượng xuống tới, nhìn hướng cửa trường học đi ra ngoài Diệp Thu, vội vàng đuổi tới.

"Thật sự sáng khoái a, Trương Vĩ tiểu tử kia bị trường học đuổi!"

Lý thâm cười nói.

Nhớ tới buổi sáng Trương Vĩ kia phản nản mặt, Lý thâm cùng chu chí mình liền cảm thấy cao hứng. Bởi vì bọn họ đã sớm nhìn ra được, Trương Vĩ một mực xem thường Diệp Thu, giống vậy xem thường hai người bọn họ.

Bây giờ nội dung cốt truyện lại phản lộn lại, để cho hai người thật vô cùng hưng phấn. Nhưng là, bọn họ biết, nhất định là cùng Diệp Thu có quan hệ rất lớn.

Diệp Thu căn bản không có đem Trương Vĩ coi ra gì, đối phương có không có bị đuổi, hắn cũng không muốn để ý tới.

Ra đến cửa trường học, Lý nói sâu đạo "Chúng ta đi Internet lên mạng, hay là đi phòng trò chơi chơi game?"

"Tùy tiện đi."

Diệp Thu nói.

Bất quá, tại hắn mới vừa mới chuẩn bị lúc rời đi sau khi, đã thấy Lý Thiên Thiên lại mở ra chiếc kia Giáp Xác Trùng tới.

Lý Thiên Thiên dừng xe lại thời điểm, hướng Diệp Thu vẫy tay.

Ngày hôm qua thời điểm, Lý Thiên Thiên là bởi vì biết được Lưu Linh Tú thành Diệp Thu bạn gái sau, ghen tức giận rồi đi. Bất quá, hôm nay nàng lại đến tìm Diệp Thu.

"Không phải nói một tuần sau rồi hãy tới tìm ta sao? Tại sao lại tới?"

Diệp Thu rất bình thản nói.

"Người? Ta một đại mỹ nữ chủ động tới tìm người, người còn mất hứng?"

Lý thâm cùng chu chí mình cũng là rất kinh ngạc, Diệp Thu lại như vậy cùng mỹ nữ nói chuyện, tựa hồ không phải là rất hoan nghênh người mỹ nữ này tới như thế.

"Ta không có thời gian để ý đến người, ta còn muốn và bạn đi chơi game."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Điện chơi đùa

Lý thâm cùng chu chí minh kinh ngạc đến ngây người!

Này vẫn là ban đầu cái đó Diệp Thu sao?

Xinh đẹp như vậy mỹ nữ chân dài chủ động tìm Diệp Thu, Diệp Thu lại còn nói không có thời gian lý vị mỹ nữ này!

Vừa mới bắt đầu, Lý Thiên Thiên rất tức giận, sau đó rất nhanh lại bình tĩnh lại, hỏi "Vậy các người đi đâu chơi đùa? Có muốn hay không ta lái xe đưa các người đi?"

"Không cần, thì ở phía trước phòng trò chơi mà thôi."

Diệp Thu từ tốn nói.

"Ta đây cũng đi theo các người đi chơi đi."

Lý Thiên Thiên nói xong, dùng cầu xin ánh mắt nhìn về phía Diệp Thu.

Diệp Thu không để ý đến Lý Thiên Thiên, Lý Thiên Thiên nhất định phải với hắn đi chơi, vậy hãy cùng nàng đi chơi.

Lý Thiên Thiên vẫn là một cái cô gái ngoan ngoãn, trừ bình thường thích cùng những bằng hữu kia đến còn chưa mở mang địa phương thám hiểm bên ngoài, bình thường những thứ kia Internet, phòng trò chơi, quầy rượu, nàng thật không có đi chơi qua.

Nàng cảm thấy cái loại địa phương đó, cũng không thích hợp nàng đi chơi.

Bây giờ đi theo Diệp Thu sau lưng, lần đầu tiên tới kia cái trò chơi Sảnh.

Lần trước, Diệp Thu đã đi theo Lý thâm hai người tới chơi qua, cảm giác nơi này còn là rất không tồi.

Lý thâm đi hỏi đoán mười nguyên tiền một mao tiền một cái tiền xu, sau đó phút đến bốn người trên mâm, Diệp Thu đi tới chơi đùa bắt chước lái xe địa phương.

Chỗ này, lần trước đã chơi qua, cảm thấy vẫn là rất thú vị, Lý Thiên Thiên bản thân chính mình liền biết lái xe, bắt quá, nơi này chơi đùa kích thích hơn, bởi vì không cần tuân thủ giao thông quy củ những thứ kia, nhưng là, mỗi lần hai cái tiền xu, không tới một phút liền kết thúc, lại phải lần nữa thả tiền xu đi vào.

"Diệp Thu, nơi này thật tốt chơi đùa a!"

Lý Thiên Thiên hưng phấn nói.

Giống như nàng loại này cô gái ngoan ngoãn Đại tiểu thư, quả thật chưa có tới loại địa phương này chơi đùa, nếu như không là theo chân Diệp Thu tới, còn thật không biết bên trong sẽ là như vậy.

Ở nàng ngồi ở chỗ đó chơi đùa bắt chước lái xe thời điểm, Diệp Thu đi tới chơi đùa bắt cả người phóng khoáng lạc quan điện chơi game máy địa phương, cái trò chơi này trên điện thoại di động rất hóa, nhưng là, nơi này là hoàn toàn dùng tiền xu tới chơi, hơn nữa thắng cũng là tiền xu, trên thực tế, cùng trên mạng nạp là không sai biệt lắm.

Nhưng là, nơi này càng chân thực.

Rất nhiều học sinh tiểu học liền thích chơi đùa cái này, nhưng là, trong tay bọn họ tiền xu, rất nhanh thì chơi xong, chơi xong sau liền ở một bên nhìn Diệp Thu chơi đùa.

Vốn là Diệp Thu chính là Thiên Đình Ngự Y giới thông minh nhất một người, hơn nữa, hấp thu được nhiều như vậy lợi hại hồn phách ý thức, rất nhanh thì ý thức được những thứ này bắt cá mấy, toàn bộ đều bị từng giờ trò, bên trong đánh trúng những Du Ngự đó đều có xác suất, chính là bởi vì như vậy, những thứ này player mới rất nhanh thì thua hết trong tay những thứ kia tiền xu.

Diệp Thu đang chơi ba bàn sau, liền hoàn toàn nắm giữ cái quy luật này, là hẳn biết, lúc nào có thể nổ súng đánh cá, lúc nào dừng lại, chỉ cần không lãng phí những thứ kia đạn đại bác, liền không cần lãng phí những thứ kia tiền xu.

Như vậy một phen đi xuống, ở thứ tư bàn thời điểm, hẳn thắng thập bội nhiều tiền xu.

Những thứ kia tiền xu hoa lập lập lưu lại thời điểm, Diệp Thu dùng cái đó cái mâm chứa những thứ kia tiền xu thời điểm, Lý Thiên Thiên đã xài hết những thứ kia tiền xu.

Đi tới thấy Diệp Thu thoáng cái thắng nhiều như vậy, còn tưởng rằng Diệp Thu vận khí tương đối khá.

Đứng ở một bên nhìn Diệp Thu chơi đùa thời điểm, thứ năm bàn, Diệp Thu thắng nữa một đại bàn tiền xu.

Ở đó một cái mâm đều không khác mấy trang bị đầy đủ thời điểm, Diệp Thu đưa cho Lý Thiên Thiên một trao tiền xu, để cho nàng cầm đi chơi đùa.

Lý Thiên Thiên cũng muốn giống như Diệp Thu như vậy thắng tiền, nhưng là, nàng tiền xu lại là rất nhanh bị đánh xong.

Thấy một bên những học sinh tiểu học kia rất thấy thèm đáng vẽ, Diệp Thu lại chia ra cho bọn họ đem ra một bó to, để cho bọn họ cầm đi chơi đùa.

Diệp Thu nắm giữ cái này bắt cá mấy quy luật sau, đã cảm thấy không có gì khiêu chiến ý tứ, nơi này nhân viên quản lý ánh mắt cũng nhìn tới, Diệp Thu chơi nữa hai cây cũng chưa có chơi nữa, mà là đi chơi đùa những thứ kia còn có tính khiêu chiến lão hồ máy.

Lần trước thời điểm, Diệp Thu đã chơi qua, nhưng là, khi đó, hẳn thua hết sau cũng chưa có chơi nữa.

Bây giờ, đứng ở lão hồ máy trước mặt, vừa mới bắt đầu,

Giống vậy trước chơi vài ván, sau đó hẳn đại não đang nhanh chóng tính toán, rất nhanh đem nơi này xác suất cùng với quy luật sau, Diệp Thu chơi nữa lão hồ máy thời điểm, giống vậy cũng là thắng nhiều thua ít.

Lý Thiên Thiên một mực ở nhìn Diệp Thu chơi đùa, vừa mới bắt đầu, nàng còn tưởng rằng Diệp Thu vận khí tốt, nhưng là, từ từ phát hiện, cái này không thể nào là vận khí, nếu như đơn thuần vận khí, thắng một hai lần tạm được, nhưng là, thắng được nhiều, vậy căn bản không thể nào.

Duy có thể chính là Diệp Thu ăn gian, hoặc là biết như thế nào ăn gian?

Bất quá, Diệp Thu cũng không có làm động tác khác, vậy hẳn thế nào ăn gian?

"Diệp Thu, ngươi quá lợi hại, chơi thế nào?"

Lý Thiên Thiên rất bội phục nói.

Diệp Thu liếc nhìn nàng một cái cũng không có nói gì, bất quá, lại đem tới một cái mâm, để cho nàng giả bộ những thứ kia tiền xu đi chơi. Dĩ nhiên, những thứ này tiền xu, đến lúc đó cũng có thể hồi đoái trò về tiền mặt.

Bây giờ Lý Thiên Thiên cảm giác Diệp Thu cho những thứ kia tiền xu nàng chơi đùa đáng vẽ, tựa như cùng tự cấp nàng tiền thưởng như thế, nàng tiền xài vật cũng không ít, Tự Nhiên không cần như vậy.

Nhưng là, nàng liền thích loại cảm giác này.

Ở Lý Thiên Thiên hưng phấn nắm kia mâm lớn tiền xu đi chơi thời điểm, Lý thâm cùng chủ chỉ mình tiền xu đã sớm xài hết, hai người không nghĩ ra tại sao Diệp Thu liền có thể thắng nhiều như vậy?

Diệp Thu để cho bọn họ cầm tới chơi đùa thời điểm, hai người hỏi Diệp Thu như thế nào chơi đùa thời điểm, hẳn nhưng là không có nói ra, bởi vì hẳn biết, nếu như mình nói ra, đến lúc đó bị nơi này nhân viên quản lý sau khi biết, nhất định sẽ đem nơi này xác suất cùng vận chuyển kích thước lại thay đổi, đến lúc đó hẳn lại phải lần nữa tính toán.

Diệp Thu không có chơi nữa lão hồ máy, cảm thấy đã không có tính khiêu chiến, mà là tới chơi Quyền Vương.

Rất nhiều học sinh tiểu học cũng rất thích chơi đùa cái này.

Bây giờ Diệp Thu tới, trực tiếp nhét hai cái tiền xu đi vào, sau đó bắt đầu thao túng bộ kia điện chơi game máy, vừa mới bắt đầu, Diệp Thu tay chân không phải là rất nhạy sống, nhưng là, từ từ liền nắm giữ quy luật cùng độ quen thuộc, cũng rất nhanh thắng Máy chơi game.

Bất quá, những thứ này là không có tiền kiếm, đều là tiêu tiền chơi đùa.

Tại hán chơi đùa mười bàn sau, đã không có một chút tính khiêu chiến, cơ hồ còn lại 90% máu, liền thắng khiêu chiến Quyền Vương.

Diệp Thu lại đi chơi đùa cái đó ném bóng rổ trò chơi, vừa mới bắt đầu, độ chuẩn xác giống vậy không cao.

Nhưng là, ở sau đó, toàn bộ đều là Bách Phát Bách Trúng.

Nơi này có nhiều vô cùng điện chơi game, nếu như nguyện ý ở bên trong, sợ là có thể chơi đùa ba ngày ba đêm, thậm chí, còn có thật nhiều trực tiếp là bắt chước những thứ kia trong phim ảnh tình cảnh trò chơi.

Về điểm này, Diệp Thu cảm giác nếu so với Thiên Đình cùng Tiên Giới bên trên sinh hoạt còn phong phú hơn nhiều.

Ở Lý thâm cùng chu chí minh trong tay tiễn xu lại dùng hết thời điểm, Diệp Thu để cho bọn họ cũng cầm tới chơi đùa, bây giờ chỗ này đối với (đúng) Diệp Thu mà nói, căn bản không có cái gì tính khiêu chiến.

Hắn muốn từ những thứ này trong máy chơi game kiếm tiền, thật phi thường dễ dàng.

Chơi đùa đến buổi tối chín giờ năm mươi phút thời điểm, Diệp Thu nhìn thời gian một chút, còn có nửa giờ, Lưu Linh Tú mới tan lớp, cho nên, hắn chuẩn bị chơi đùa đến mười giờ tối mười lăm phút trở về.

Hiện tại hắn nhìn sang, phát hiện Lý Thiên Thiên chính ở bên kia nhảy huyền vũ.

Cái trò chơi này, nâng ở trên mạng chơi qua, phi thường lưu hành, nhưng là, đó là dùng ngón tay theo như con chuột chơi đùa. Bây giờ, nhưng là trực tiếp đi theo tiết tấu nhảy cồm lên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Quấy rầy

Càng ngày càng buổi tối, điện chơi game Sảnh nơi này, càng ngày càng nhiều người tới chơi đùa, Diệp Thu nhìn đến thời gian sắp đến xuống tự học thời gian, hắn chuẩn bị cùng Lý Thiên Thiên, Lý thâm, chu chí minh rời đi nơi này, trở về Giang Bắc ba bên trong.

Lý Thiên Thiên ở đó chơi đùa nhảy huyền vũ, chơi được vô cùng hưng phấn, cũng quên ghi thời gian, lúc trước nàng còn tưởng rằng trong máy vì tính chơi rất khá, không nghĩ tới, phòng trò chơi nơi này càng thêm tốt hơn chơi đùa.

Đang vận vẹo kia miều điều hồng, rất có cảm giác tiết tấu đất nhảy lên, càng ngày càng cảm thấy có chút nóng, đang chuẩn bị dừng lại, kêu Diệp Thu tới chơi với nhau thời điểm, một đám nhuộm tóc, lưu lý lưu khí người tuổi trẻ chính vây lại, vừa mới bắt đầu, chẳng qua là nhìn Lý Thiên Thiên kia đẹp đẽ vóc người ở đó gãy dựa, nhưng là, từ từ bọn họ phát hiện, cô nàng này thật rất đẹp, lúc trước cũng chưa từng thấy qua.

Có người ở kia hướng Lý Thiên Thiên huýt sáo thời điểm, bởi vì trong này thanh âm quá ồn, Lý Thiên Thiên vừa mới bắt đầu không có chú ý, nhưng là, nàng phát hiện càng ngày càng nhiều lưu lý lưu khí người tuổi trẻ vây lại, còn người được vẽ này khó người mùi thời điểm, nàng đã cảm thấy chán ghét chán ghét.

Diệp Thu cùng Lý thâm, chu chí minh ở bên kia chơi đùa, Diệp Thu đã chú ý tới.

Nhưng là, hắn không có lên tiếng.

Lý thâm chính là nói "Thu ca, những tên côn đồ các kè kia có thể phải khi dễ người người bạn kia."

"Trước không cần để ý đến nàng."

Diệp Thu nói.

Bây giờ Lý Thiên Thiên đã không có lại nhảy, dừng lại, ánh mắt hướng khắp nơi nhìn thời điểm, đã thấy Diệp Thu, muốn gọi Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu tựa hồ không có nhìn hướng bên này.

"Thúi chết, cút ngay."

Lý Thiên Thiên nói.

Nhưng là, chung quanh những thứ kia lưu lý lưu khí đất còn đồ các kẻ càng là phách lối.

"Tiểu nữ, vừa mới nhảy không tề a!"

"Tiểu nữ, nơi nào mỹ nữ, thế nào chúng ta lúc trước chưa từng thấy qua đây?"

"Tiểu nữ, kết giao bằng hữu, Ca, một hồi mang người đi ra ngoài cắt dạ tiêu, sáu khối tiền bún cay, bao người ăn no."

Những tên côn đồ các kẻ kia dùng đủ loại ngôn ngữ trêu đùa Lý Thiên Thiên thời điểm, Lý Thiên Thiên nói "Nhanh lên một chút chút ngay, chờ một chút ta gọi là người tới, các người liền phiền toái."

Lấy Lý Thiên Thiên thân phận, chỉ cần cho Trương bí thư gọi điện thoại, đến lúc đó những côn đồ các kẻ này không nhốt vào đi một năm nửa năm, khẳng định là không có khả năng.

Nhưng là, bây giờ những côn đồ các kẻ này thấy Lý Thiên Thiên vị mỹ nữ này, khởi sắc tâm, Tự Nhiên không thể nào như vậy mà đơn giản bỏ qua cho Lý Thiên Thiên.

Kia mấy tên côn đồ các kẻ vây quanh Lý Thiên Thiên, căn bản cũng không muốn cho Lý Thiên Thiên rời đi.

Lý thâm cùng chu chí minh thấy Lý Thiên Thiên bên kia tình huống, nói "Thu ca, còn không mau đi giúp người người bạn kia, nàng có phiền toái."

"Không cần sợ, những côn đồ các kẻ này, căn bản không cần coi ra gì."

Lý Thiên Thiên bên kia tình huống, Diệp Thu Tự Nhiên ở nơi này nhìn.

Chờ thấy Lý Thiên Thiên rất gấp, muốn lấy điện thoại di động ra tới cho cha gọi điện thoại thời điểm, Diệp Thu mang theo Lý thâm, chu chí minh đi qua.

Diệp Thu ngay cả Thái lão đại cũng giáo huấn thành như vậy, với sau lưng Diệp Thu, Lý thâm Tự Nhiên không sợ.

Lý Thiên Thiên thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, vội vàng hô "Diệp Thu, những côn đồ các kẻ này đang quấy rầy ta."

Những tên côn đồ các kẻ kia không nhận biết Diệp Thu ba người, chẳng qua là thấy ba người cùng học sinh trung học đệ nhị cấp bộ dáng không sai biệt lắm, cũng liền cho rằng là trước mắt vị mỹ nữ này đồng học.

Bất quá, bọn họ có tám người, Tự Nhiên không sợ Diệp Thu ba người này.

Ở những tên côn đồ các kẻ kia cố ý tránh ra một con đường, sau đó để cho Lý Thiên Thiên đến Diệp Thu bên kia thời điểm, Lý Thiên Thiên vội vàng đi tới Diệp Thu sau lưng.

"Vừa mới là người nào quấy rầy người?"

Diệp Thu hỏi.

"Bọn họ đều có ngôn ngữ quấy rầy ta."

Lý Thiên Thiên nói.

"Các người một người tự bàn tay chính mình mười bàn tay, bỏ qua cho bọn người, nếu không, đừng trách ta không khách khí."

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

"Con mẹ nó, tiểu tử, chỉ bằng người?"

Nghe được Diệp Thu lời nói sau, kia mười côn đồ các kẻ nhất thời cười lên ha ha, cảm thấy Diệp Thu thật quá khôi hài.

"Tiểu tử,

Người vị này nữ đồng học, tới nay chúng ta muốn định!"

Bảy người khác đã đem Diệp Thu bốn người này vây quanh, xa xa những thứ kia xem náo nhiệt người nhưng cũng không dám tới, nơi này phòng trò chơi nhân viên quản lý, cũng cũng không đến.

Lý thâm cùng chu chí minh chính là đứng sau lưng Diệp Thu, hai người quyết định, vô luận lần này như thế nào, bọn họ cũng không thể chính mình rời đi trước.

"3, 2, 1."

Diệp Thu không nói nhảm, thấy này tám cái côn đồ các kè, hay lại là như vậy cột nhà thời điểm, bọn họ căn bản cũng không có thấy Diệp Thu là thế nào xuất thủ thời điểm, trong đó cầm đầu cái đó bay thẳng đi ra ngoài, hung hãn đập phải một máy trên máy chơi game.

Còn lại côn đồ các kè đang suy nghĩ đối với (đúng) Diệp Thu quần áo, Lý thâm cùng chu chí minh giống vậy nhìn đến không phải rất rõ, còn lại bảy người kia đã bay ra ngoài, đập phải những trò chơi kia máy nơi đó.

Lý Thiên Thiên phi thường kinh ngạc, nàng chẳng qua là thấy Diệp Thu ra chân, tám người kia liền bay ra ngoài.

Nguyên tưởng rằng Diệp Thu y thuật tốt vô cùng, thành tích rất tốt bên ngoài, không nghĩ tới, bây giờ ngay cả công phu cũng lợi hại như vậy, để cho nàng cảm nhận được kia tràn đầy cảm giác an toàn.

"Diệp Thu, ngươi quá lợi hại!"

Lý Thiên Thiên càng là bội phục nói.

Diệp Thu thần sắc nhưng là không có thay đổi, tám người kia không nghĩ tới chính mình thoáng cái bị Diệp Thu đá bay, nhưng là, bọn họ còn không hết hi vọng, hơn nữa, vừa mới bị nhiều người nhìn như vậy, cảm thấy phi thường mất thể diện.

Bọn họ lẫn nhau nhìn nhau một cái, ở trong phòng game, trực tiếp tìm tới một ít ống sắt, trực tiếp hướng Diệp Thu bên này vây lại, Diệp Thu để cho Lý Thiên Thiên cùng Lý thâm hai người đến một bên.

"Diệp Thu, ngươi phải cẩn thận, bọn họ có hung khí."

Thấy những người đó nắm những thứ kia ống sắt thời điểm, chu chí minh cùng Lý Thiên Thiên rất sợ hãi, nhưng là, Lý thâm hay lại là như vậy, hần tin tưởng Diệp Thu nhất định sẽ không việc gì.

Lý thâm cùng chu chí minh, Lý Thiên Thiên đến một bên thời điểm, kia tám cái côn đồ các kè cũng là chuẩn bị trước tiên đem Diệp Thu giáo huấn, lại đem Lý thâm kia hai tên tiểu tử dạy dỗ một trận, sau đó sẽ đem Lý Thiên Thiên cô gái đẹp kia mang đi chơi đùa.

Thấy những tên côn đồ các kè kia nắm ống sắt vây quanh Diệp Thu thời điểm, phòng trò chơi nhân viên quản lý biết khả năng xảy ra chuyện, vội vàng làm cho người ta gọi điện thoại.

Điện chơi game Sảnh nơi này thuộc về Thái lão đại bảo vệ địa phương, hiện tại ở đó một nhân viên quản lý chỉ có thể cho Thái lão đại bên kia gọi điện thoại.

Dù sao, có còn lại côn đồ các kè tới quấy rầy khách hàng, còn hướng khách hàng xuất thủ thời điểm, không còn kêu Thái lão đại những người đó tới, đến lúc đó cái trò chơi này Sảnh cũng không cần tiếp tục lái đi xuống.

"Hiện tại ở tự tay đánh gãy chính mình một cái tay, bỏ qua cho bọn ngươi."

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Nhưng là, này tám cái côn đồ các kè càng là phách lối, vừa mới để cho bọn họ tự mình đánh mình mười bàn tay, bọn họ cũng không muốn, càng không cần phải nói phế bỏ chính mình một cánh tay.

"Tiểu tử, ngươi đi chết đi."

Cầm đầu côn đồ các kè đầu mục nói.

Tại hần mang theo bảy người khác trực tiếp hướng Diệp Thu đầu, ngực Tiền, Hậu vác, hai tay, hai chân, bả vai, hung hãn gõ đánh tới, bọn họ lấy vì lần này Diệp Thu nhất định sẽ bị bọn họ đánh cho tàn phế.

Thậm chí, Lý Thiên Thiên đều sợ đất nhắm lại lúc mắt.

Nhưng là, rất nhanh để cho Lý Thiên Thiên, cùng chu chí minh, còn có còn lại phòng trò chơi bên trong xem náo nhiệt người kinh ngạc, Diệp Thu chẳng những không việc gì, ngược lại tám người kia càng là kêu thảm một tiếng, trực tiếp hung hãn bay ra ngoài, lần nữa đập phải những trò chơi kia trên máy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Thu ca nữ nhân

Vô luận là Lý Thiên Thiên, hay lại là Lý thâm cùng chu chí minh đối với mấy cái này đã không nữa cảm thấy kinh ngạc, ngược lại là chung quanh những thứ kia xem nào nhiệt người tuổi trẻ lộ ra phi thường kinh ngạc.

Ở tám người kia lúc đứng lên sau khi, đã sợ hãi.

Bọn họ che ngực, muốn rời khỏi thời điểm, Thái lão đại bên kia một cái tâm phúc tiểu đệ Hàn lỗi tự mình mang mười lăm tiểu đệ tới, vừa mới lên đến lầu hai phòng trò chơi thời điểm, liền thấy Diệp Thu đem tám người kia hung hãn đánh bay ra ngoài.

Đêm đó Diệp Thu ở phòng bí da bên trong giáo huấn bọn họ những người này, bọn họ là rất rõ, thậm chí, Thái lão đại đều bị đánh sợ.

Bất quá, bây giờ Diệp Thu là Thái dũng là lão đại, Thái dũng là lão đại bọn họ, Diệp Thu dĩ nhiên là lão đại bọn họ.

Hàn lỗi đã nghe nói, là những tên côn đồ cắc kè kia trước trêu đùa Diệp Thu cái đó bạn nữ giới, nơi này chẳng những là Thái lão đại thu bảo hộ phí địa phương, những côn đồ cắc kè này giống vậy dám trêu đến Diệp Thu, Hàn lỗi đương nhiên sẽ không bỏ qua cho tám người kia.

"Thu ca!"

Hàn lỗi mang theo kia mười lăm tiểu đệ tới hướng Diệp Thu chào hỏi thời điểm, Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy.

Tám người kia thấy như vậy một màn, càng là muốn chạy trốn, Diệp Thu nói "Bất bọn hấn lại, đem bọn họ chân chó cắt đứt."

Hàn lỗi không có nói nhiều, kia mười lăm tiểu đệ đã đi tóm lấy tám người kia.

Vốn là tám người kia cũng đã bị Diệp Thu đã thương, bây giờ muốn muốn chạy trốn, cũng chạy không nhiều khối, tám cái côn đồ cắc kè, phân biệt đó là mười lăm người mang tới Diệp Thu trước mặt, đã có Hàn lỗi tiểu đệ đem ra ống sắt, trực tiếp hướng tám người kia đuôi phải hung hãn đập xuống.

"Xoạt xoạt!"

"A!"

Rồi đến kêu thảm một tiếng, kia tám cái côn đồ cắc kè xương đuôi đầu đã cắt ra, bị ném qua một bên thời điểm, càng làm cho kia tám cái côn đồ cắc kè đau đến thiếu chút nữa ngất đi.

"Ta Tào, Thu ca nữ nhân, ngươi cũng dám Phanh!"

"Thật là không biết sống chết!"

Hàn lỗi mang đến kia chút tiểu đệ nhìn về phía trên đất đem tám cái côn đồ cắc kè nói.

Lúc này, tám người kia nơi nào rõ ràng, người trẻ tuổi trước mắt kia lợi hại như vậy, hơn nữa, hay lại là một cái lão đại. Lý Thiên Thiên nghe được, sắc mặt có chút mất cớ đỏ bừng.

Nhưng là, nàng tựa hồ cũng không phản bác, vẫn đứng sau lưng Diệp Thu.

"Đem bọn họ từ lầu hai bên trên ném xuống."

Diệp Thu nói.

Lý thâm cùng chu chí minh không nghĩ tới, Diệp Thu lại còn không có tính toán bỏ qua cho kia tám cái côn đồ cắc kè.

Bây giờ này tám cái côn đồ cắc kè đã cắt ra đuôi phải, nếu như lại từ lầu hai ném xuống, đến lúc đó có thể sẽ người chết.

"Thu ca, khả năng này gặp người chết, thật muốn ném xuống sao?"

Hàn lỗi hỏi.

Diệp Thu chính là không có lên tiếng.

Hàn lỗi chỉ có thể để cho kia mười lăm tiểu đệ, phân biệt đem kia tám cái côn đồ cắc kè nâng lên, sau đó từ lầu hai bên trên trực tiếp hướng lầu một ném xuống.

Bây giờ lầu hai cùng lầu một giữa độ cao ở 4-5m, hơn nữa, phía dưới là Nganh Hóa, trực tiếp ném xuống, không chết cũng là trọng thương.

Tám người kia đối với (đúng) Diệp Thu người trẻ tuổi này đã cảm thấy sợ hãi, nhưng là, bọn họ không nghĩ tới, Diệp Thu như vậy tuyệt, thật dễ cho người trực tiếp đem bọn họ ném xuống.

Điện chơi game Sảnh nhân viên quản lý vội vàng tới, muốn ngăn cản. Nhưng là, bây giờ Hàn Lỗi chỉ nghe Diệp Thu lời nói, để cho kia mười lăm tiểu đệ, trực tiếp đem kia tám cái côn đồ các kè ném xuống.

"Oành!"

"Phốc!"

Kia tám cái côn đồ các kè bị chọc tới lâu một thời điểm, tựa như ư đã không có tiếng thở, lần này, giống vậy đem Lý Thiên Thiên hù dọa cú sốc.

Nếu như đến lúc đó Diệp Thu đánh chết người, vậy khẳng định là phạm pháp, cho dù nàng phụ thân là Phó thị trưởng, đến lúc đó cũng khó mà cứu được Diệp Thu.

Diệp Thu thần sắc nhưng là không có bao nhiêu biến hóa, từ lâu hai thương xuống tới, đi tới lâu một, tám người kia cũng bị bất đồng trong trình độ thương.

Nghiêm trọng nhất, khả năng không cần đưa đến bệnh viện, trực tiếp chết ở chỗ này cũng có thể.

Những người khác không biết Diệp Thu làm gì, chẳng qua là thấy Diệp Thu đi tới những côn đồ các kè này trước mặt,

Lấy tay thả ở tại bọn hắn trước ngực hoặc là trên phần đầu, sau đó kia tám cái côn đồ các kè liền tỉnh lại.

Vừa mới tám cái côn đồ các kè cảm giác đau đã truyền khắp toàn thân, nhưng là, bây giờ rất nhanh lại phát hiện biến mất.

"Sau này còn dám như vậy, thì không phải là hiện tại ở đơn giản như vậy."

Cầm đầu côn đồ các kè đầu mục vội vàng mang theo kia tám cái côn đồ các kè rời đi.

Một màn này, những người khác Tự Nhiên không biết chuyện gì xảy ra, nhưng là, Hàn Lỗi nhưng là biết một ít, đối với (đúng) Diệp Thu là càng phát ra sợ hãi.

Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên, Lý thâm, chu chí minh rời đi điện chơi game Sảnh, hướng Giang Bắc ba bên trong cửa trường học trở về.

Lý Thiên Thiên vẫn còn ở vẫn muốn vừa mới Hàn Lỗi kia chút tiểu đệ nói chuyện. Nhưng là, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy.

Trở lại Giang Bắc ba bên trong cửa trường học, Lý thâm cùng chu chí minh chính mình đi về trước.

Diệp Thu còn phải hướng trong sân trường đi vào, ở đi vào giáo học lâu dưới lầu, chờ một lát, thấy Lưu Linh Tú từ trên lầu đi xuống.

Bất quá, Lưu Linh Tú, cùng với sau lưng Tô tự nhiên không nghĩ tới, Lý Thiên Thiên lại đứng ở Diệp Thu bên người.

"Linh Tú, ta đưa ngươi trở về."

Diệp Thu nói.

Diệp Thu không để ý đến Lý Thiên Thiên ánh mắt kia, giống vậy không để ý đến sau lưng không xa Tô tự nhiên, cùng Lưu Linh Tú đẩy xe lui về phía sau đi ra ngoài.

Tô tự nhiên rất kỳ quái, Diệp Thu tại sao lại cùng cái đó Lý Thiên Thiên chung một chỗ?

Nàng đã hỏi Diệp Thu, Diệp Thu nhưng là không để ý đến nàng.

Bây giờ lần nữa thấy hai người này chung một chỗ thời điểm, Tô tự nhiên cảm thấy Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên quan hệ khẳng định không đơn giản.

Lý Thiên Thiên ở đi theo phía sau, nhìn nói với Diệp Thu "Nếu ba bên trong đuổi người, không bằng người đến Kim Lăng đại học chi nhánh trung học giờ học đi, nơi đó học tập bầu không khí tốt hơn, hơn nữa, Kim Lăng đại học chi nhánh trung học nhất định sẽ đem người trở thành thành bảo."

Lý Thiên Thiên cùng Diệp Thu nói, một bên Lưu Linh Tú nhưng là nghe rất rõ.

Bất quá, bây giờ Giang Bắc ba bên trong đã triệt tiêu Diệp Thu ký đại qua, cùng với triệt tiêu bị đuổi thông báo, nàng còn muốn Diệp Thu về sớm một chút giờ học.

Không nghĩ tới, bây giờ Lý Thiên Thiên lại muốn để cho Diệp Thu đến Kim Lăng đại học chi nhánh trung học bên kia giờ học, đây chẳng phải là không cùng nàng ở một trường học?

Diệp Thu liếc mắt nhìn Lý Thiên Thiên, phát hiện cô ấy là tràn đầy mong đợi ánh mắt, Diệp Thu nhưng là không để ý đến.

Lý Thiên Thiên trong lòng có chút tức giận, nhưng là, không có biểu hiện ra.

Ra đến cửa trường học thời điểm, Luru Linh Tú đã lên tới Diệp Thu chiếc xe kia xa giá bên trên, thật chặt ôm lấy Diệp Thu hông.

Lý Thiên Thiên chỉ có thể lên tới cô ấy là chiếc Giáp Xác Trùng, không có lại theo tới, nàng còn phải trở về Kim Lăng đại học, một hồi nữ sinh nhà trọ còn phải đóng cửa, nàng còn phải về sớm một chút.

Thấy Diệp Thu cười xe mang Luru Linh Tú sau khi rời đi, Lý Thiên Thiên mới lái xe hướng Kim Lăng đại học phương hướng trở về.

"Vừa mới nàng lại tìm đến người?"

Luru Linh Tú hỏi.

"Nàng là tới tìm ta chữa bệnh."

Diệp Thu nói.

Lý Thiên Thiên có bệnh? Bệnh nàng không phải là được không? Làm sao còn có bệnh? Luru Linh Tú không nhìn ra, phát hiện đối phương cùng người bình thường như thế a! Nhưng là, Diệp Thu không nói, nàng tự nhiên không biết.

Luru Linh Tú nhưng là có loại thật sâu cảm giác nguy cơ.

Ở Diệp Thu đưa Luru Linh Tú trở lại cửa nhà nàng, Luru Linh Tú sau khi trở về, Diệp Thu xa hơn nhà mình cháo bột tiệm cửa tiệm phương hướng trở về.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Ung thư phổi

Diệp Thu trở lại cháo bột tiệm nơi đó thời điểm, đã là hơn mười một giờ khuya, thấy lá vệ đông vẫn còn bận rộn làm cho người ta làm thịt nướng, Trần Phương ở một bên hỗ trợ, tỷ tỷ Diệp Tuyết chính là ở trong tiệm nấu bột nấu mì.

Thấy Diệp Thu lúc trở về, Diệp Tuyết nói "Diệp Thu, mau tới đây, tỷ tỷ làm cho người một tô mì thịt bò cho người ăn."

Diệp Thu muốn cột lên khăn choàng làm bếp hỗ trợ thời điểm, Diệp Tuyết cùng Trần Phương để cho hắn ăn xong kia tô mì thịt bò, về sớm một chút nghỉ ngơi.

Bây giờ hai người đã biết Diệp Thu bị trường học đuổi tình huống, dĩ nhiên là không có chút nào lo lắng.

"Mẹ, tỷ, trường học triệt tiêu ký đại qua cùng đuổi thông báo, nhưng là, ta không nghĩ nhanh như vậy trở về."

Diệp Tuyết cùng Trần Phương sau khi nghe, hai người kinh ngạc hơn.

Hai biết đến, Diệp Thu hôm qua mới bị trường học đuổi, không nghĩ tới, hiện tại ở trường học lại đem đuổi thông báo cho triệt tiêu, đây rốt cuộc là chuyện gì?

Hai người cũng không làm rõ được, nhưng là, hai biết đến, chỉ cần đến lúc đó không ảnh hưởng đến Diệp Thu bình thường thi vào trường cao đẳng là được.

"Vậy thì tốt, mẫu thân yên tâm."

Trần Phương nói.

Diệp Thu ăn xong kia tô mì thịt bò sau, chỉ có thể trở về cũ tiểu khu, bởi vì tỷ tỷ không để cho hắn lưu lại hỗ trợ.

Tại hắn hướng cũ tiểu khu trở về, trở về đến lầu thượng, sau khi tắm xong, trở về phòng tiếp tục tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết », tại hắn mở hai

mất ra thời điểm, đã là bên trên bảy giờ trưa nhiều.

Diệp Thu cảm giác trong cơ thể mình kia cổ chân khí lại nhiều rất nhiều, chủ yếu là dựa vào những ngày qua hấp thu được Nhật Nguyệt linh khí chuyển hóa thành chân khí, sau đó tồn súc ở chỗ đan điền.

Nhưng là, còn chưa tới đột phá thời điểm.

Đứng lên mặc quần áo tử tế, ra đến phòng khách, thấy cha mẹ cùng tỷ tỷ không biết lúc nào lại trở về cửa tiệm bận rộn, Diệp Thu rửa mặt xong, từ trên lầu đi xuống, đi thẳng tới cháo bột tiệm bên kia.

Bây giờ sáng sớm, rất nhiều đi làm người tuổi trẻ đang ở vậy ăn hà phẩn hoặc là ăn mì, thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, Diệp Tuyết cho hắn làm một tô mì.

"Hôm nay đi trường học sao?"

Diệp Tuyết nhìn về phía Diệp Thu hỏi.

"Chị, ta còn muốn đi đưa Linh Tú."

"Ai! Người thật là có Linh Tú quên tỷ."

Diệp Tuyết tựa hồ có hơi mất hứng nói.

Nàng nguyên lai còn muốn Diệp Thu thừa dịp bây giờ không cần đi trường học thời điểm, phụng bồi nàng một chút, cho dù không cần Diệp Thu bận rộn cái gì. Không nghĩ tới, Diệp Thu còn muốn đi đưa cái đồ Lư Linh Tú

"Chị, ta làm sao biết chứ?"

Ở ăn xong chén kia mặt, Diệp Thu vội vàng cười xe đi tới Lư Linh Tú cửa nhà, quả nhiên, thấy Lư Linh Tú tại cửa nhà chờ.

Kim Lăng bệnh viện.

Ở một gian cao cấp trong phòng bệnh, bây giờ tám kia trên giường bệnh, một vị tuổi tác sắp tới sáu mươi ông già, gầy trơ xương như củi, cặp mắt sụp đổ, nhìn tựa như cùng hai cái trống rỗng như thế, trên mặt không có một chút huyết sắc, phi thường kinh khủng.

Vị lão nhân gọi là chu bảo, là quốc nội chu Đại Bảo châu báu chuỗi cửa hàng người sáng lập, tập đoàn công ty chủ tịch HĐQT, tay trắng dựng nghiệp, bây giờ châu báu chuỗi cửa hàng thành phố giá trị hơn một ngàn trăm triệu.

Nhưng là, ở nửa năm trước, chu bảo phát hiện mình thân thể không thoải mái, ở bệnh viện làm kiểm tra toàn thân sau, phát hiện là ung thư phổi trung kỳ.

Chu bảo lập tức ở nước ngoài Đại Bệnh Viện tiến hành chữa trị, nhưng là, hiệu quả trị liệu nhưng là không rõ ràng.

Bây giờ đưa đến Kim Lăng bệnh viện nơi này cứu chữa thời điểm, Kim Lăng bệnh viện đã cho chu bảo gia thuộc hạ phát bệnh nguy thư thông báo, lúc nào cũng có thể rời đi cái thế giới này.

Kim Lăng bệnh viện chủ yếu Nội Khoa, phổi khoa các loại (chờ) thầy thuốc, đã tại phòng họp họp, bọn họ cuối cùng thương lượng, cũng không có hữu hiệu biện pháp để giảm bớt bây giờ chu bảo tình huống.

Hơn nữa, chu Bảo Kinh qua tay thuật, hóa chất trị liệu (chemo), xạ trị, đủ loại dược vật cũng chữa trị, trừ phổi tế bào ung thư khuếch tán bên ngoài, còn đưa tới còn lại chứng bệnh.

Dựa theo bây giờ chu bảo tình huống, khả năng nấu không hai ngày.

Cho nên, bây giờ Kim Lăng bệnh viện chủ yếu thầy thuốc đang họp sau, quyết định cho chu bảo gia thuộc hạ phát bệnh nguy thư thông báo, để cho chu bảo gia chúc trước thời hạn có chuẩn bị tâm lý.

Chu bảo tay trắng dựng nghiệp, trừ lúc còn trẻ,

Cưới một người vợ, sinh bốn cô con gái, sau đó có bốn con rể ở rể bên ngoài, tại hắn bốn mươi tuổi thời điểm, ly hôn cưới một người tuổi còn trẻ bí thư, đời thứ hai lão bà cho hắn sinh bốn con trai, hai cô con gái.

Trong đó, có một đứa con gái bây giờ vừa mới năm tuổi.

Bây giờ chu bảo gia tình huống, con gái con cháu cũng tương đối nhiều, chu Đại Bảo công ty tập đoàn ở quốc nội lại có hơn ngàn nhà châu báu chuỗi cửa hàng, cho dù bây giờ tập đoàn công ty giao cho hai cái Đại Nữ Nhi cùng với công ty nghề kinh lý quản lý, nhưng là, nếu như công ty đột nhiên rời đi hắn, vận chuyển phương diện hay lại là bị ảnh hưởng rất lớn.

Đương nhiên, bây giờ chu trong nhà, có người hy vọng hắn sớm một chút rồi, có hi vọng hắn khang phục.

Nhưng là, dựa theo bây giờ chu bảo bệnh tình, người nhà họ Chu tựa hồ cũng không nhìn thấy chu bảo sống tiếp có khả năng.

"Chu viện trưởng, Cha ta thật không có biện pháp cứu chữa sao?"

Ở Chu Bằng trong phòng viện trưởng làm việc mệt, bây giờ chu bảo Đại Nữ Nhi Chu Ngọc Hà, Nhị Nữ Nhi chu lệ lệ, đều tại hần bên trong phòng làm việc hỏi cha tình huống.

Mặc dù ban đầu chu bảo là bởi vì cảm giác mình không có mọc con trai, hơn nữa, thời gian dài cùng bí thư sống chung, lại có cảm tình dưới tình huống ly hôn cưới cái thứ 2 con gái.

Nhưng là, đối với đệ nhất đảm nhận lão bà, cùng với kia bốn cô con gái, hần đều là tương đối yêu, bây giờ Đại Nữ Nhi Chu Ngọc Hà đã sắp si bốn mươi tuổi, là chu Đại Bảo châu bầu tập đoàn công ty thay mặt tổng tài, công ty Thủ Tịch chấp hành quan, Nhị Nữ Nhi chu lệ lệ là công ty Tổng giám đốc, kế toán Tổng Giám, bây giờ tập đoàn công ty trên dưới chủ yếu nhất sự vụ, đều tại nửa năm trước, chu Bảo Sinh bệnh đi nước Mỹ chữa trị thời điểm, đã giao cho hai người này phụ trách.

Nhưng là, hai nàng biết, các nàng còn là hy vọng có thể chữa người cha tốt bệnh, có thể đem công ty giao trả lại cho cha quản lý, nếu không, lấy tập đoàn công ty tình huống bây giờ, có thể nói là loạn trong giặc ngoài, đặc biệt là Chu gia bây giờ còn là nhiều người như vậy dưới tình huống, đến lúc đó cha chu bảo vừa rời đi cái thế giới này, khả năng chính là tranh đoạt gia sản.

Tại công ty nội bộ, lại có nguyên lai công nhân viên kỳ cựu gây chuyện, bên ngoài còn lại cửa hàng châu báu tiệm cạnh tranh áp lực sẽ là lớn hơn.

"Chu đại tiểu thư, Chu nhị tiểu thư, bệnh viện chúng ta đã hết sức. Phụ thân các người tình huống, các người Chu gia rất rõ, vốn là đang tra ra thời điểm, cũng đã là trung kỳ, sau đó lại tiếp nhận nửa năm chữa trị, cho dù đưa đến nước Mỹ bên kia thời gian dài tiếp nhận tiên tiến nhất Tây Y chữa trị, như thế không có hiệu quả. Bây giờ phụ thân người yêu cầu trở lại Kim Lăng bệnh viện nơi này tiếp nhận chữa trị, chủ yếu vẫn là là nhất sau có thể ở lại trong nước."

Chu Bằng không có nói rất bạch, nhưng là, Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ đều biết, các nàng phụ thân là hy vọng là rụng về cội, bởi vì ở ban đầu tra ra cái bệnh này thời điểm, chu bảo liền làm dự tính hay lắm.

Đương nhiên, chu bảo không hề từ bỏ chữa trị, một mực giữ vững chữa trị, nhưng là, cuối cùng nhưng là không có hiệu quả gì.

"Chu viện trưởng, chúng ta biết."

Chu Ngọc Hà bắt đầu dĩ nói.

Chu Ngọc Hà rất rõ, cha trừ ở cưới cái thứ 2 lão bà, cũng chính là làm cho các nàng nhiều tuổi lớn không bao nhiêu mẹ ghê, chuyện này làm có lỗi với các nàng mẹ bên ngoài, ở những phương diện khác, các nàng đều cảm thấy cha làm rất hoàn mỹ.

Không nghĩ tới, cha hay lại là xảy ra chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Chu Văn Đình

Bệnh ma là vô tình nhất, cái này cùng một người gia thế, thân phận, tài sản, đáng ngoài không liên quan, nó muốn hành hạ người liền hành hạ người, nó cần người chết thì chết.

Bây giờ, cha tình huống, Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ đã rõ ràng, hai người giống vậy chuẩn bị tâm lý thật tốt.

"Lệ lệ, nhanh lên thông báo Tứ muội trở về nước, có lẽ, có thể thấy cha một lần cuối."

Chu Ngọc Hà đột nhiên nghĩ đến tại phía xa Châu Âu du học muội muội Chu Văn Đình.

Chu Văn Đình là các nàng thân muội muội, đồng dạng là chu bảo đệ nhất đảm nhận thê tử Vương Ngọc Liên cái thứ 4 con gái, chu bảo thấy chính mình liên tiếp sinh bốn cô con gái sau, hơn nữa, bí thư Luru mưa một mực ở mọi phương diện chiều cô hần rất khá, chu bảo quyết định ly hôn cùng Luru mưa kết hôn sinh con trai.

Đương nhiên, cái đó Chu Văn Đình là chu bảo hòa Vương Ngọc Liên người cuối cùng con gái, cũng là chu bảo tối cung chiều một cái tiểu nữ nhi. Nhưng là, ở Chu Văn Đình hiểu chuyện sau, Chu Văn Đình cũng chưa có còn muốn cùng cha chung một chỗ.

Từ đọc tiểu học năm thứ ba bắt đầu, Chu Văn Đình cũng rất ít sẽ cùng chu bảo gặp mặt.

Thăng đến học đại học, Chu Văn Đình quyết định đến Châu Âu bên kia du học.

Nửa năm trước, chu bảo bị tra ra ung thư phổi trung kỳ, Chu Văn Đình đã biết, nhưng là, nghĩ đến mẹ tình huống, nàng vẫn là không có tha thứ chu bảo, vẫn ở lại Châu Âu bên kia.

Bây giờ Chu Ngọc Hà cảm thấy, cha lúc nào cũng có thể rời đi cái thế giới này, cho dù muội muội bởi vì là cha và mẹ ly hôn nguyên nhân, mà thống hận cha, nhưng là, bất kể nói như vậy, hai người này đều là máu mủ tình thâm.

"Đại tỷ, ta bây giờ liền gọi điện thoại cho nàng."

Chu lệ lệ nói.

Nàng từ bên trong phòng làm việc đi ra, lấy điện thoại di động ra cho chu lệ lệ gọi điện thoại.

Chu lệ lệ ở Marseille đại học học y học, bây giờ nước Pháp bên kia là ba giờ sáng nhiều, chu lệ lệ ngủ mơ mơ màng màng, đột nhiên nghe được mép giường điện thoại di động reo.

Thật ra thì, những ngày gần đây, nàng vẫn đang làm ác mộng, nằm mơ thấy cha muốn gặp nàng một lần cuối, cũng không có thể thấy.

Chu lệ lệ đối với (đúng) cha thống hận cùng oán hận, đã sớm ở trong lòng tản đi, nhưng là, không biết tại sao, nàng nhưng là khi biết cha nghiêm trọng bệnh tình sau, nhưng là không muốn trở về tới.

Bây giờ, nghĩ đến mình và cha tình huống, chu lệ lệ vẫn không có thể nào nghỉ ngơi, nàng cũng là mới vừa ngủ không bao lâu, nghe đến chuông điện thoại di động.

Ở nàng lấy tới nhìn, phát hiện là Nhị tỷ chu lệ lệ gọi điện thoại tới.

"Nhị tỷ, chuyện gì sao?"

"Văn Đình, người bây giờ liền mua vé máy bay mua về, cha khả năng nấu không bao lâu!"

Chu lệ lệ nói.

"Nghiêm trọng như vậy?"

Chu Văn Đình là học y, hơn nữa chủ công Tây Y Nội Khoa, đối với (đúng) ung thư phổi những thứ này rất biết, nàng biết, ung thư phổi ở trong ngoài nước tỷ số tử vong đều là số một, hơn nữa, hiệu quả trị liệu cũng không rất rõ ràng.

Cha ở nửa năm trước đã bị tra ra mắc có ung thư phổi dưới tình huống, tiếp nhận hơn nửa năm chữa trị, đã rất không tới.

"Kim Lăng bệnh viện nơi này Chu viện trưởng nói, thầy thuốc đã không có biện pháp, cho cha trước thời hạn xuống bệnh nguy thư thông báo, hơn nữa để cho chúng ta chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Nghe được Nhị tỷ nói như vậy thời điểm, Chu Văn Đình thoáng cái yên lặng vừa đưa ra, thời gian rất lâu, cũng không biết mình đang suy nghĩ gì.

Nhưng là, nàng đôi nước mắt cứ như vậy chảy xuống.

Chu Văn Đình biết, vô luận cha như thế nào, trong lòng mình vẫn hay lại là yêu cha.

"Văn Đình, chuyện gì xảy ra?"

"Nhị tỷ, không có gì, vừa mới tin hiệu rất kém cỏi, ta bây giờ liền thu dọn đồ đạc, bay trở về Kim Lăng."

Chu Văn Đình nói.

"Cái gì cũng không dùng cảm, lập tức ngồi máy bay trở về Kim Lăng, nếu như Kim Lăng vé máy bay không có, vậy thì mua Đông Hải thành phố vé máy bay."

Chu lệ lệ lo lắng nói.

Chu Văn Đình đã rõ ràng, cha bệnh tình nếu so với nàng tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn.

Chu lệ lệ không có sẽ cùng Chu Văn Đình nói nhiều, sau khi cúp điện thoại, đột nhiên thấy có một cái nữ y tá vội vã tới nói "Chu viện trưởng, số 809 phòng bệnh người mắc bệnh tâm điện đồ xuất hiện rõ ràng biến hóa.

"

Nghe được cái này vị nữ y tá nói như vậy, Chu Bằng, Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ đều biết, chu bảo tình huống vô cùng nghiêm trọng, Chu Bằng cùng Chu Ngọc Hà tỷ muội vội vàng hướng kia đang lúc cao cấp phòng bệnh đi vào.

Bây giờ những thầy thuốc kia tiến hành toàn phương vị cấp cứu, Chu gia những nhà khác chúc chính là ở bên ngoài nhìn.

Nhưng là, từ những người này thần sắc cũng nhìn ra được, chu bảo có thể ngay cả hôm nay cũng không chịu nổi.

Chu Văn Đình mới vừa từ chính mình nhà trọ đi ra, nằng chẳng qua là đem ra giấy thông hành cùng ví tiền, những vật khác cũng không có thu thập, liền hướng Marseille sân bay, nếu như bay thẳng trở về Kim Lăng, ít nhất cũng phải ba mươi giờ.

Nhưng là, bây giờ rạng sáng thời gian, Chu Văn Đình nhìn cách Phi gần đây thời gian đều tại Paris trên thời gian trưa sáu giờ, bây giờ thời gian còn sớm, Chu Văn Đình lại nhìn bay trở về Đông Hải máy bay, phát hiện nửa giờ sau vừa vặn có một chuyến.

Ở Chu Văn Đình phải đi mua chiếc kia bay trở về Đông Hải vé máy bay thời điểm, phát hiện Phi vé phi cơ đã bán xong.

Lúc này, Chu Văn Đình mới biết, sâu trong nội tâm mình vẫn là vô cùng quan tâm cha, chỉ là trước kia bởi vì đối với mẹ đồng tình, cùng với đối với cha song hôn thống hận, nằng mới như vậy mà thôi.

Bây giờ muốn muốn bay thẳng trở về Kim Lăng, khẳng định chỉ có thể chờ đợi đến buổi sáng sáu giờ, sau đó chỉ có thể ở sân bay nơi này chờ lâu hai giờ.

Chu Văn Đình lại lấy điện thoại di động ra cho Nhị tỷ chu lệ lệ gọi điện thoại, quá lớn khái mười phút, chu lệ lệ bên kia mới đánh trở về, hỏi "Tứ muội, vừa mới mua được vé máy bay?"

"Ta còn muốn các loại (chờ) hai giờ mới có thể lên phi cơ."

Chu Văn Đình nói.

Chu lệ lệ sau khi nghe thờ dài một hơi nói "Vừa mới cha lại tiếp nhận thầy thuốc cấp cứu, người chính là cầu nguyện có thể trở về gặp đến cha một mặt."

Chu Văn Đình đã biết là chuyện gì xảy ra?

Ở nằng yên lặng không biết nói lúc nào, chu lệ lệ bên kia đã cúp điện thoại.

Lúc này, không tin nhiệm cần gì phải quý thần, chỉ tin tưởng khoa học Chu Văn Đình cũng chỉ có thể cầu nguyện Thượng Đế có thể phù hộ nằng trở lại Kim Lăng cùng cha thấy một lần cuối, cùng cha nói, chính mình đã sớm tha thứ hấn.

Chu Văn Đình biết, bây giờ cha đã tiến vào ung thư phổi thời kỳ cuối, tế bào ung thư xuất hiện khuếch tán, đưa tới còn lại tật bệnh, muốn cha hoàn toàn bị chữa khỏi khang phục, Chu Văn Đình biết đã không thể nào.

Chỉ có, bây giờ lớn nhất hy vọng là cha có thể ở nằng bay trở về đến Kim Lăng thời điểm, có thể thấy hấn một lần cuối.

Kim Lăng bên trong bệnh viện khoa, phổi khoa các loại (chờ) đa số y sĩ trưởng, ở chu bảo cao cấp trong phòng bệnh, đối với hấn tiến hành toàn phương vị cấp cứu, rốt cuộc để cho chu bảo bệnh tình lần nữa vững vàng đi xuống.

Nhưng là, những thầy thuốc này đều biết, vô luận như thế nào, chu bảo có thể quá nhiều nấu một phút chính là một phút, bây giờ người nhà họ Chu cũng chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Chỉ có chính là, bây giờ người nhà họ Chu đều đang đợi đến Chu Văn Đình từ nước Pháp bay trở về thấy chu bảo một mặt, nếu không, chu bảo có thể sẽ là chết không nhắm mắt.

"Chu đại tiểu thư, có lẽ, khả năng có một người cứu được phụ thân người."

Không biết tại sao, Chu Bằng đột nhiên nghĩ tới, lần trước ở bệnh viện nơi này cứu Lý phó thị trưởng ngân kim người tuổi trẻ kia Diệp Thu.

Chương 85: Trù phi yêu cầu ta

Lần trước, Diệp Thu chữa khỏi Lý phó thị trường thiên kim bệnh, Chu Bằng vẫn nhớ rất rõ ràng, bởi vì chuyện này, hắn bị Lý phó thị trường coi trọng, hiện tại hắn ở Kim Lăng bệnh viện thành là chân chính nhị bá thủ, sau này rất có thể sẽ trở thành người đứng đầu.

Lần đó, Lý Thiên Thiên tình huống, giống vậy vô cùng nghiêm trọng.

Cuối cùng, ở Kim Lăng bệnh viện toàn bộ thầy thuốc không có cách nào dưới tình huống, nhưng là Diệp Thu xuất thủ cứu Lý Thiên Thiên.

Chu Bằng biết, Lý Thiên Thiên tình huống, cùng chu bảo tình huống bất đồng, Diệp Thu có thể chữa được (phải) Lý Thiên Thiên, nhưng là không biết là có hay không có thể cứu được chu bảo.

"Ai?"

Chu Ngọc Hà lập tức hỏi.

"Chu đại tiểu thư, lần trước đem Lý phó thị trường thiên kim bệnh chữa lành, cho nên, ta cảm thấy cho hắn có thể sẽ là có thể đem phụ thân người trị hết bệnh. Nhưng là, ta không thể bảo đảm, chỉ có thể nói có thể."

Chu Ngọc Hà sau khi nghe, nàng cảm thấy chỉ cần có 1% khả năng, nàng cũng phải thử một lần.

"Người thầy thuốc này ở đâu? Chu viện trưởng xin người lập tức đem hắn đi tìm tới!"

"Chu đại tiểu thư, hắn không phải là nơi này thầy thuốc, hắn chẳng qua là Giang Bắc ba bên trong một đệ tử, nếu như người đến bên kia, cũng có thể tìm được hắn."

Chu Bằng giống vậy không biết Diệp Thu ở đâu, nhưng là, hắn cảm thấy Diệp Thu thời gian này, rất có thể ở Giang Bắc ba trên trung bình giờ học.

Chu Ngọc Hà là một cái làm việc rất khô luyện cùng tốc độ người, huống chi, bây giờ đối mặt là cha tình huống, ở xác nhận người kia là Giang Bắc ba học sinh trung học.

Chu Ngọc Hà liền không hề lưu lại, trực tiếp từ Kim Lăng bệnh viện đi ra. Nhưng là, nàng cũng có nhiều chút hoài nghi, Kim Lăng bệnh viện nhiều như vậy thầy thuốc, thậm chí, trong ngoài nước nhiều danh y như vậy cũng không trị hết cha bệnh, kia cái nam sinh trẻ tuổi lại chữa người cha tốt bệnh?

Chu Ngọc Hà có chút hoài nghi, nhưng là, đối phương đều nói, Diệp Thu có thể đem cái đó Phó thị trường thiên kim bệnh chữa lành, vậy khẳng định không đơn giản.

Ở nàng lên tới trên xe, tự mình lái xe hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng lái đi.

Lúc này, Diệp Thu đã sớm đem Lưu Linh Tú đưa đến Giang Bắc ba trung môn miếu, cùng nàng đẩy xe hướng trong sân trường đi vào.

Tối hôm qua thời điểm, Lưu Linh Tú nghe được Lý Thiên Thiên muốn cho Diệp Thu chuyển tới Kim Lăng đại học chi nhánh trung học thời điểm, bây giờ nàng cũng có chút bận tâm hỏi "Diệp Thu, người có phải hay không thật muốn kim đại chi nhánh trung học bên kia giờ học?"

"Làm sao biết?"

"Trường học kia đã triệt tiêu người ký đại lướt qua phút cùng đuổi thông báo, tại sao không sớm một chút trở về phòng học giờ học?"

Lưu Linh Tú kỳ quái hỏi.

"Trường học muốn khai trừ liên đuổi, nghi (muốn) triệt tiêu liên triệt tiêu, muốn cho ta trở về thì trở về, ta đây há chẳng phải là thật mất mặt? Ta muốn trường học tự mình đến yêu cầu ta, chờ ta cảm thấy thích hợp, ta trở lại."

Lưu Linh Tú sau khi nghe, đã minh bạch.

Đương nhiên, bây giờ nàng cũng yên tâm lại.

Ở đi tới giáo học lầu xuống, Lưu Linh Tú bên trên phòng học thời điểm, Diệp Thu ở dưới lầu chờ một lát, rất nhanh, liền thấy chu chí minh cùng Lý thâm từ trên lầu đi xuống.

Tối hôm qua, Diệp Thu ở điện chơi game Sánh hưng hăng giáo huấn những tên côn đồ các ké kia, bây giờ hai người còn nhớ rõ ràng hơn, hai biết đến, Diệp Thu đã có chất biến biến hóa, cùng lấy trước kia cái Diệp Thu thật hoàn toàn bất đồng.

Về phần Diệp Thu từ đầu đến cuối tại sao phát sinh lớn như vậy biến hóa, hai người không hiểu nổi, giống vậy không hiểu, chỉ có thể nói Diệp Thu lúc

trước một mực rất khiêm tốn không có biểu hiện ra mà thôi.

Ba người từ trong sân trường đi ra ngoài, Lý hỏi kỹ đạo "Thu ca, chúng ta đi chơi đùa cái gì?"

"Chúng ta đi lên mạng đi."

Chu chỉ nói rõ đạo.

Ba người hướng Internet phương hướng đi qua thời điểm, Luru Linh Tú đã lên tới phòng học.

Tô tự nhiên sớm đã đi tới phòng học học tập, nhưng là, bây giờ ngồi cùng bàn chỗ ngồi hay lại là trống trơn, không nhìn thấy Diệp Thu đi lên, ngồi ở một bên thời điểm, đột nhiên cảm giác rất không có thói quen.

Lúc trước thời điểm, nàng còn cảm giác mình chán ghét cái đó Diệp Thu, nhưng là, không biết lúc nào, tựa như ư đã thành thói quen Diệp Thu tồn tại.

Tối hôm qua thời điểm, nàng lại thấy Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên chung một chỗ.

Nàng tự nhiên biết Lý Thiên Thiên thân phận,

Diệp Thu thân phận, nàng cũng rất rõ ràng, nàng còn cảm thấy kỳ quái, hai người kia thân phận chênh lệch nhiều như vậy, lại sẽ là chung một chỗ?

Tô tự nhiên bách tư bất đắc kỳ giải.

Bây giờ đã sớm bên trên tiết khóa thứ nhất, nhưng là, bây giờ vẫn là thời gian tự học.

Chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên bởi vì dừng cảm gánh vác lần này Diệp Thu bị đuổi trách nhiệm, bây giờ đã là lớp mười hai cấp Ngừ Văn giờ học tổ trưởng, cùng với lớp mười hai cấp cấp dài, nhưng là, nàng cũng không có cảm thấy cao hứng bao nhiêu.

Nàng không nghĩ tới, chính mình tâm tâm khổ khổ làm cả đời, cuối cùng ngược lại bởi vì Diệp Thu mà nhân họa đắc phúc. Dĩ nhiên, nàng cũng bị trong khu vực giáo dục ký đại qua.

Lý Mạc Liên không có suy nghĩ nhiều còn lại, nàng chỉ là hy vọng Diệp Thu nhanh lên trở về trường học, tranh thủ được lúc ở thi vào trường cao đẳng bên trong có thể thi được một cái cùng Liên thi như thế thành tích.

Nhưng là, bây giờ nàng đi tới phòng học thời điểm, phát hiện Diệp Thu cái chỗ ngồi kia hay lại là vô ích, Luru Linh Tú chính là tới.

"Luru Linh Tú, người đi ra ngoài một chút."

Lý Mạc Liên biết Luru Linh Tú cùng Diệp Thu quan hệ càng ngày càng tốt, bây giờ muốn hỏi một chút Luru Linh Tú, Diệp Thu rốt cuộc lúc nào mới trở về trường học?

Luru Linh Tú thả ra trong tay bút, rồi đi phòng học, ra đi ra bên ngoài thời điểm, Lý Mạc Liên mang theo Luru Linh Tú đến hành lang một bên, nhìn về phía nàng hỏi "Mới vừa rồi là Diệp Thu đưa người tới sao?"

Luru Linh Tú gật đầu một cái.

"Vậy hắn bây giờ đang ở thi sao?"

"Lão sư, ta cũng không biết hắn ở đâu, khả năng cùng Lý thâm bọn họ đi ra ngoài chơi. "

"Vậy hắn thế nào mới chịu trở lại giờ học?"

Lý Mạc Liên lại hỏi.

Luru Linh Tú suy nghĩ một chút nói "Nghe Diệp Thu nói, Lý phó thị trưởng cái đó thiên kim đến tìm qua hắn, để cho hắn đến Kim Lăng đại học chi nhánh trung học giờ học, hiện tại hắn đang suy nghĩ bên trong, có hay không muốn xoay qua chỗ khác."

Lý Mạc Liên Tự Nhiên biết, bởi vì Diệp Thu cùng Lý phó thị trưởng quan hệ, lần này trong khu vực giáo dục cùng với lãnh đạo trường học từ đầu đến cuối mới có lớn như vậy biến chuyển.

Nhưng là, nàng không nghĩ tới, bây giờ Lý phó thị trưởng thiên kim lại để cho Diệp Thu đến kim đại chi nhánh trung học bên kia giờ học, chẳng phải là muốn để cho Diệp Thu chuyển tới bên kia?

Nếu là như vậy, trước mặt cố gắng há chẳng phải là Trúc Lam mức nước, công dã tràng?

Đây tuyệt đối không được!

Đương nhiên, Lý Mạc Liên biết, kim đại chi nhánh trung học là tỉnh Giang Nam đệ nhất trung học, thi đậu trọng điểm đại học tỉ lệ lên lớp một mực ở 90%

trở lên.

Lúc trước, hàng năm thành phố Liên thi, top 10, mười vị có sáu vị là này bị trúng học, nhưng là, năm nay số một, hết lần này tới lần khác là Giang Bắc ba bên trong, này thật sự chẳng qua là thành phố trường trung học trọng điểm trường học.

Kim đại chi nhánh trung học muốn đem Diệp Thu đào đi qua, vậy vô cùng bình thường. Dù sao, kim đại chi nhánh trung học cũng hy vọng chính mình trường học độc nhất thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên.

Lý Mạc Liên thần sắc biến hóa biến hóa, hỏi "Người chắc chắn thật là như vậy?"

"Tôi hôm qua vị kia Lý phó thị trường thiên kim tự mình đến tìm Diệp Thu nói, Diệp Thu cũng nói muốn cân nhắc một chút."

Nghe đến đó thời điểm, Lý Mạc Liên nhất thời khản trương. Nàng dạy học nhiều năm như vậy, thật vất vả mới ra như vậy một đệ tử, nàng cũng không hy vọng đến lúc đó thật bị những trường học khác đem Diệp Thu cho đào đi.

"Linh Tú, vậy người đi về trước giờ học."

Lý Mạc Liên trước hết để cho Lưu Linh Tú trở về đi học sau, nàng chính là vội vàng đi tìm giáo vụ xử chủ nhiệm, tự mình nói với hắn lên chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Tìm người

Liên quan tới Kim Lăng đại học chi nhánh trung học muốn đục khoét nền tảng (thọc gậy bánh xe) chuyện, Lý Mạc Liên cảm thấy sự thái nghiêm trọng, dĩ nhiên là vội vàng đến giáo vụ xử tìm giáo vụ xử chủ nhiệm Tổng binh an.

Tổng binh an còn đang nhìn Giáo Án thời điểm, thấy Lý Mạc Liên vội vã đi tới.

"Lý lão sư, chuyện gì sao?"

Tổng An Kỳ trách hỏi.

"Diệp Thu không muốn trở về đi lên giờ học."

Diệp Thu bị trường học đuổi, bây giờ không muốn trở về đi lên giờ học, hữu tình tự, ở Tổng binh an xem ra cũng không có gì.

"Vậy người đi cho hắn làm một chút tư tưởng công việc, để cho hắn về sớm một chút giờ học."

Tổng binh an thả ra trong tay Giáo Án, ngẩng đầu nói.

"Tổng chủ nhiệm, ta bây giờ là căn bản cũng không có thấy qua Diệp Thu, hơn nữa, nghe nói Lý phó thị trường vị kia thiên kim muốn đem Diệp Thu đề cử đến Kim Lăng đại học chi nhánh trung học bên kia, hơn nữa, Kim Lăng đại học chi nhánh trung học giống vậy có đục khoét nền tảng (thọc gậy bánh xe) ý tưởng."

Tổng binh an vốn tưởng rằng Diệp Thu buồn bực, nhiều nhất mấy ngày thì không có sao, không nghĩ tới, bây giờ tỉnh Giang Nam tốt nhất trung học muốn đục khoét nền tảng (thọc gậy bánh xe) thời điểm, Tổng binh an liền cùng mới vừa mới khác nhau.

Hắn biết, ban đầu nếu như không phải là khu cục giáo dục những lãnh đạo kia không ngừng hướng Chu hiệu trưởng làm áp lực, Chu hiệu trưởng cùng trường học là căn bản không thể nào đuổi Diệp Thu.

Từ Diệp Thu Liên thi thành tích bên trong liền nhìn ra được, Diệp Thu rất có thể là Giang Bắc ba bên trong từ trước tới nay, thành tích thi vào đại học đúng là tốt nhất đồng học.

Nếu như Diệp Thu bị Kim Lăng đại học chi nhánh trung học đào đi qua, là kia Thu thành tích thì trở thành Kim Lăng đại học chi nhánh trung học thành tích.

Rất nhanh, Tổng binh an làm cho mình trấn tĩnh lại rồi nói ra "Diệp Thu hồ sơ vẫn còn ở trường học của chúng ta, tạm thời không cần lo lắng. Bây giờ

chúng ta lo lắng là, đây rốt cuộc là Diệp Thu tự mình ý tứ, hay lại là vị kia Lý phó thị trưởng ý tứ? Nếu như là Lý phó thị trưởng ý tứ, chúng ta làm không hữu dụng gì, nếu như chẳng qua là Diệp Thu cùng Kim Lăng đại học chi nhánh trung học ý tứ, chúng ta còn có giữ lại trở lại cơ hội."

Lý Mạc Liên đồng dạng là nghĩ như vậy.

"Cho nên, bây giờ mau sớm liên lạc với Diệp Thu, cho hắn làm xong tư tưởng công việc, còn có cha mẹ của hắn, tốt nhất để cho hắn ở lại Giang Bắc ba bên trong tham gia thi vào trường cao đẳng."

Tổng binh an hay lại là có vẻ hơi bất an, một mặt, Giang Bắc ba trung hòa Kim Lăng đại học Phó thị trưởng cách biệt quá xa, ở một phương diện khác, nếu như là Lý phó thị trưởng can thiệp, đến lúc đó liền phiền toái.

Cho nên, bây giờ tốt nhất là ổn định Diệp Thu cùng Diệp Thu cha mẹ.

Tổng binh an gọi điện thoại thông báo hiệu trưởng chu Dân thời điểm, chu Dân không nghĩ tới, Diệp Thu bị đuổi sóng gió vừa mới qua, bây giờ lại ra những chuyện này.

Chu Ngọc Hà lái xe rời đi Kim Lăng bệnh viện, lái xe hướng Giang Bắc ba trúng qua đến, hoa nửa giờ, giờ mới đến mười giờ sáng nhiều.

Ở nàng đem xe lái đến cửa, bảo vệ trường phát hiện chiếc xe này bảng số xe sau, không có hỏi nhiều, liền mở cửa, để cho Chu Ngọc Hà lái xe hướng bên trong đi vào.

Chu Ngọc Hà biết Diệp Thu là ba học sinh trung học, nhưng là không biết hắn là cái nào lớp học học sinh, cho nên, bây giờ đi tới Giang Bắc ba bên trong, chỉ có thể đi trước tìm lão sư hoặc là đồng học hỏi một câu.

Ở nàng đem xe dừng đang dạy học dưới lầu, những học sinh khác còn là tò mò, tại sao có thể có người mở tốt như vậy xe sang trọng tới, hơn nữa, chiếc này xe sang trọng bên trên bảng số xe thật không đơn giản.

Chu Ngọc Hà từ trên xe bước xuống, trực tiếp nhìn một cái đi ngang qua nữ sinh.

"Xin chào, ta muốn hỏi một câu, người biết Diệp Thu đồng học ở đâu lớp cấp sao?"

Bây giờ Diệp Thu là Giang Bắc ba bên trong nhân vật quan trọng, nữ sinh kia Tự Nhiên biết.

"Hắn là lớp mười hai lớp ba học sinh, nhưng là, bị trường học đuổi, không biết lúc nào trở về trường học? Bất quá, cái kia chiếc xe đạp ở nơi này, người ở đây chờ đến tan lớp thời gian, cũng có thể thấy hắn."

Chu Ngọc Hà còn kỳ quái, Diệp Thu cho Lý phó thị trưởng thiên kim chữa khỏi bệnh, lại bị Giang Bắc ba bên trong bị khai trừ.

Đương nhiên, nàng là tin tưởng vị kia Chu Bằng Phó viện trưởng lời nói.

Bây giờ nàng ánh mắt nhìn về phía vị kia nữ sinh chỉ chiếc kia 28 thức gang xe đạp, phát hiện là phi thường cũ xe đạp, cùng nàng vừa mới đọc tiểu học niên đại đó xe đạp như thế.

Chu Ngọc Hà có chút hiếu kỳ cái này Diệp Thu rốt cuộc là dạng gì, nhưng là, bây giờ cha bệnh tình như vậy, lúc nào cũng có thể rời đi cái thế giới này, cho nên, hy vọng mau sớm tìm tới Diệp Thu tốt nhất.

Bây giờ cách tan lớp thời gian, còn có một cái giờ, muốn nàng ở nơi này yên tĩnh chờ, Chu Ngọc Hà nhất định là các loại (chờ) không.

Nàng cũng liền hướng trên lầu đi lên.

Ở trên cao đến giáo học lầu cao nhất tầng kia lầu, rất nhanh tìm tới lớp mười hai lớp ba, phát hiện bên trong học sinh đều tại, nhưng là, thấy có mấy cái chỗ ngồi trống vị.

"Các người biết Diệp Thu ở đâu sao?"

Chu Ngọc Hà hỏi.

Những bạn học khác khả năng không nhận ra trước mắt vị này đàn bà trung niên là ai, nhưng là, Tô tự nhiên liếc nhìn Chu Ngọc Hà thời điểm, nàng liền nhận ra.

Trước mắt vị này đàn bà trung niên chính là chu Đại Bảo châu báu chuỗi cửa hàng tập đoàn Thủ Tịch chấp hành quan, đồng dạng là bây giờ tập đoàn công ty thay mặt tổng tài.

Tô tự nhiên thật tò mò, trước mắt vị này Chu gia Đại tiểu thư rốt cuộc đến tìm Diệp Thu làm gì?

Tô tự nhiên đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, nhìn về phía Chu Ngọc Hà nói "Chu đại tiểu thư, ta là Diệp Thu ngồi cùng bàn."

Mặc dù Tô gia là Kim Lăng đại gia tộc, nhưng là, Chu Ngọc Hà cũng chưa từng thấy qua Tô tự nhiên, Tự Nhiên không biết nàng là Tô gia Đại tiểu thư.

Lúc nghe Tô tự nhiên là đối phương ngồi cùng bàn thời điểm, lập tức hỏi "Vậy người biết hắn ở đâu sao?"

"Hắn là ở trường học phụ cận chơi đùa. Bất quá, hắn không có điện thoại di động, ta không liên lạc được hắn, không biết người tìm hắn có chuyện gì không?"

"Có rất trọng yếu chuyện, cần phải lập tức tìm tới hắn."

Chu Ngọc Hà rất lo lắng nói.

Bây giờ nàng đã bắt kể Tô tự nhiên là thế nào nhận ra nàng, nàng chỉ là hy vọng mau sớm tìm tới Diệp Thu, sau đó mang Diệp Thu đến Kim Lăng bệnh viện cho phụ thân nàng chữa bệnh, cho dù khả năng chỉ có 1% cơ hội.

Lưu Linh Tú Tự Nhiên cũng nghe đến, trước mắt vị này đàn bà trung niên muốn tìm Diệp Thu, nàng biết, Diệp Thu chờ ở bên ngoài đến nàng, nhất định là cùng Lý thâm hai người kia, hoặc là đi Internet chơi đùa, hoặc là đi phòng trò chơi chơi đùa.

Thấy đối phương lo lắng như vậy địa lúc, Lưu Linh Tú đi qua nói "Ta là Diệp Thu bạn gái, ta biết hắn ở đâu chơi đùa."

"Quá tốt, vậy người nhanh mang ta tới."

Chu Ngọc Hà nghe nói trước mắt cái này đẹp dễ tiêu nữ sinh là Diệp Thu bạn gái, nàng cũng biết đối phương khẳng định có thể mau sớm tìm tới Diệp Thu.

Ở Lưu Linh Tú mang theo Chu Ngọc Hà xuống lầu thời điểm, Tô tự nhiên cũng ở phía sau đi theo đi qua.

Ba người xuống đến giáo học lầu sau, Chu Ngọc Hà cũng không có lên tới nàng trên chiếc xe kia, nhưng là, bây giờ đi lên giày cao gót nàng, đi bộ lộ ra phi thường vội vã.

Ra đến phía ngoài cửa trường, Lưu Linh Tú đoán được Diệp Thu hắn là ở quán Internet bên kia chơi đùa, cho nên trước mang Chu Ngọc Hà hướng trường học phụ cận nhà kia Internet đi qua.

Bây giờ Diệp Thu ở đó nhà trong quán Internet mặt xem phim, mà Lý thâm cùng chú chỉ mình ở chơi game.

Trước cái đó Diệp Thu rất thích lạng lẽ tránh ở nhà nhìn màn ảnh nhỏ, nhưng là, bây giờ Diệp Thu nhưng là không có chút nào thích, khả năng này cùng hắn là học y khả năng có quan hệ rất lớn.

Diệp Thu nhìn thời gian một chút, biết còn có bốn năm mười phút phải về trường học tiếp tục Lưu Linh Tú, này một bộ phim khẳng định không nhìn xong.

Tại hắn dẫn gân cốt một cái, chuẩn bị cầm kia chai nước uống uống thời điểm, thấy Lưu Linh Tú vội vã hướng hắn đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Hồi quang phản chiếu

Lưu Linh Tú đã thấy Diệp Thu, phát hiện hắn quả nhiên ở nơi này lên mạng.

"Linh Tú, nhanh như vậy tan lớp?"

Diệp Thu hỏi.

"Còn không có, là vị này Chu tiểu thư có chuyện tìm người."

Lưu Linh Tú nhìn về phía một bên Chu Ngọc Hà, sau đó nhìn nói với Diệp Thu.

Trước mắt vị này mặc thời thượng đàn bà trung niên, nhìn lại nàng gương mặt đó, Diệp Thu cũng biết đối phương là một kẻ có tiền nữ cường nhân. Nhưng là, đối phương kia thần sắc, nhìn ra được đối phương rất nóng nảy.

"Người chính là Diệp Thu?"

Chu Ngọc Hà đầu tiên nhìn thấy Diệp Thu thời điểm, thật đúng là cảm thấy phi thường kinh ngạc, trước mắt vị trẻ tuổi này lại là Chu Bằng Phó viện trưởng đề cử thầy thuốc.

"Ta là, có chuyện gì."

Diệp Thu nhàn nhạt hỏi.

"Cha ta được (phải) ung thư phổi, bây giờ bệnh tình rất nghiêm trọng, người có thể đủ trị liệu không?"

Chu Ngọc Hà nói thẳng ra.

Ở sau lưng Tô tự nhiên đã minh bạch, tại sao Chu Ngọc Hà sẽ là đến tìm Diệp Thu? Dĩ nhiên, nàng hiểu kỳ, Diệp Thu biết chữa bệnh?

"Có thể khẳng định có thể, nhưng là, ta không thể uống công cho cha người chữa trị."

Mặc dù ung thư phổi tỷ số tử vong là bệnh ung thư tỷ số tử vong đứng đầu, hơn nữa, tỷ số tử vong cao vô cùng, được gọi là bệnh bất trị. Nhưng là, Diệp Thu biết, này với hắn mà nói, rất dễ dàng chữa trị.

"Ta minh bạch, chỉ cần chữa khỏi Cha ta bệnh, cần bao nhiêu tiền đều được."

Chu Ngọc Hà nói.

Nghe được Chu Ngọc Hà nói như vậy, Diệp Thu từ máy tính ghé đi ra, sau đó cùng Chu Ngọc Hà cùng Lưu Linh Tú đi ra ngoài, Lý thâm cùng chu chỉ mình cũng là thối lui ra máy tính sau, đi theo Diệp Thu đi ra ngoài đi ra ngoài.

Lần trước, Diệp Thu lập đi lập lại hành hạ cái đó Thái lão đại, cuối cùng Thái lão đại nhìn một chút việc cũng không có, Lý thâm liền nhìn ra được Diệp Thu bất đồng.

Nhưng là, hắn không thể xác nhận, vậy rốt cuộc là y thuật, hay lại là Ma Thuật?

Trở lại cửa trường học, Chu Ngọc Hà vào đi lái xe đi ra, Diệp Thu lên tới Chu Ngọc Hà kia chiếc trên xe BMW, Lưu Linh Tú cùng Lý thâm hai người cũng đi theo lên.

Vốn là Tô tự nhiên cũng muốn lên tới Chu Ngọc Hà trên xe, nhưng là, phát hiện chiếc xe kia đã không ngồi được nàng, nàng ở bạch Diệp Thu liếc mắt, sau đó lên đến chính mình đảm bảo trên tiêu xa, ở phía sau đi theo.

Chu Ngọc Hà lộ ra rất nóng nảy, mở tốc độ xe đều rất nhanh.

Diệp Thu chính là nói "Chu tiểu thư, không cần phải gấp, chỉ cần phụ thân người còn có một hơi thở, ta đều cứu được."

Mặc dù Diệp Thu là nói như vậy, Chu Ngọc Hà vẫn còn có chút không tin.

Đặc biệt là bây giờ nghe Diệp Thu nói như vậy, ngược lại càng không tin. Nhưng là, bây giờ là không có cách nào bên trong biện pháp, ngựa chết thành ngựa sống, cho dù có một phần vạn cơ hội, nàng cũng phải thử một lần.

Chu Ngọc Hà lái xe trở lại Kim Lăng bệnh viện bãi đậu xe, dừng xe lại thời điểm, Diệp Thu, Lưu Linh Tú, còn có Lý thâm hai người, cùng với phía sau chiếc xe kia trên xe xuống Tô tự nhiên, đi theo Chu Ngọc Hà hướng Kim Lăng bên trong bệnh viện đi vào.

Ở đi vào Kim Lăng bệnh viện thời điểm, bởi vì ở lại đây viện thời gian dài như vậy, Diệp Thu đối với nơi này đã sớm rất quen thuộc.

Ở đi thang máy lên tới lầu tám, từ thang máy đi ra, Chu Ngọc Hà mang theo Diệp Thu đám người hướng phụ thân nàng kia đang lúc cao cấp phòng bệnh đi vào.

Bây giờ kia đang lúc cao cấp trong phòng bệnh, trừ Chu Ngọc Hà những thứ kia trực hệ thân chúc, còn có còn lại một ít bằng hữu thân thích, cùng với chu Đại Bảo châu báu giấy xích tập đoàn tầng quản lý.

Bởi vì bệnh viện đã trước thời hạn cho Chu gia bệnh nguy thư thông báo, chu bảo lúc nào cũng có thể rời đi cái thế giới này, cho nên, bây giờ những thứ này Chu gia thân nhân, bằng hữu thân thích, tập đoàn công ty tầng quản lý, bọn họ đi tới nơi này, là muốn nhìn một chút đến lúc đó chu bảo có đi ngôn gì.

Đương nhiên, ở chu bảo phát hiện trực tiếp kiểm tra ra ung thư phổi trung kỳ thời điểm, hắn liền trước thời hạn mời luật sư lập tốt di chúc.

Cho dù là như vậy, Chu gia thân nhân vẫn là chưa tin, bọn họ nghĩ (muốn) muốn tận mắt thấy chu bảo rời đi, cùng với trước khi rời đi nói di chúc.

Bây giờ chỗ này có chu bảo đệ nhất đảm nhận đã cách vợ Vương Ngọc Liên, Đại Nữ Nhi Chu Ngọc Hà, Nhị Nữ Nhi chu lệ lệ, tam nữ mà Chu Hải Yến, cùng với đời thứ hai thế tử Lưu mưa,

Đời thứ hai thế tử đưa con trai thứ nhất Chu Thông, con trai thứ hai chu hân, con trai thứ ba chu trì, về phần còn lại con trai nhỏ chu Dương, còn có hai cái tiểu nữ nhi chu Tiểu Ly, chu Tiểu Mỹ, bởi vì tuổi tác quá nhỏ, ở Chu gia biệt thự, bây giờ bảo mẫu nhìn.

Về phần còn lại chính là Chu Văn Đình ngồi máy bay từ nước Pháp bên kia chạy trở về.

Về phần Chu gia còn lại trực hệ thân chúc, giống như chu bảo cha mẹ ngay tại Chu gia biệt thự, về phần còn lại chú bác kia đồng lứa thân thuộc, giống vậy có mấy cái.

Ngoài ra, chính là chu bảo ba cái ở rể con rể, khi còn sống bạn tốt, làm ăn trảng thượng bằng hữu, cùng với châu báu tập đoàn tầng quản lý, gian phòng này cao cấp bên ngoài phòng bệnh phòng khách, cơ hồ là chen đầy người.

Nửa giờ sau thời điểm, chu bảo tính tới một lần, mặt mũi hồng hào, đứng lên nói mấy phút lời nói, nhưng là, mọi người đều biết đây là hấn trước khi chết hồi quang phản chiếu.

Vừa mới Chu Ngọc Hà không ở nơi này, chu bảo thích nhất con gái Chu Văn Đình còn chưa kịp ngồi máy bay trở lại.

Cho nên, chu bảo nhìn về phía chung quanh những thứ này thân thuộc bằng hữu thời điểm, tựa hồ có hơi chết không nhắm mắt cảm giác, hấn cũng biết rõ mình sống không bao lâu.

Hấn chỉ là hy vọng, chính mình không có ở đây, gia đình có thể ở chung hòa thuận, tập đoàn công ty trên dưới vẫn có thể đoàn kết một lòng phát triển, giữa bằng hữu còn có thể giống như trước như thế hữu hảo.

Nhưng là, ở thương nhiều năm chu bảo biết, vậy căn bản không thể nào.

Vốn là Chu gia cũng bởi vì hấn cưới hai vị lão bà, cho dù đã sau khi ly dị tái giá, nhưng là, này hai bên ngoại thích đều là Thủy Hòa Bất Dung.

Chẳng những ở nhà Thủy Hòa Bất Dung, ở châu báu tập đoàn trong công ty càng là Thủy Hòa Bất Dung.

Lúc trước, chu Đại Bảo chẳng qua là bị tư tưởng phong kiến lưu lại độc hại, hy vọng đem tới có thể có một đứa con trai tiếp tục quản công ty mình, cho tới tại hấn đệ nhất đảm nhận lão bà liên tục sinh bốn cô con gái sau, cũng không có sinh ra con trai đến, sau đó đi Đoán Mệnh thời điểm, Thầy Bói để cho hấn ly hôn lại kết hôn khẳng định có thể sống con trai.

Bây giờ là cùng đời thứ hai lão bà liên tiếp sinh bốn con trai, nhưng là, bốn con trai đều rất tiểu.

Vốn còn muốn chờ mình đem con trai bồi dưỡng thành tài, không nghĩ tới, đã không có thời gian như vậy.

Bất quá, hấn phát hiện, chính mình kia hai cô con gái cũng rất lợi hại.

Cho nên, bây giờ trước khi chết thời điểm, chu bảo mới có hơi hối hận mình làm năm quyết định. Nhưng là, hối hận thuộc về hối hận, đã không có hối hận cơ hội, hiện tại hấn kia giống như khô héo đôi tay nắm lấy Vương Ngọc Liên cùng Lưu mưa tay, nói cái gì cũng không có nói, hy vọng hai người có thể sống chung hòa bình.

Vương Ngọc Liên cũng sắp gần sáu mươi tuổi, nàng cũng không cạnh tranh cái gì, nhưng là, Lưu mưa còn trẻ, lại vừa là ở công ty như vậy năm, Tự Nhiên cùng Vương Ngọc Liên bất đồng.

"Ngọc, ngọc Hà."

Chu bảo khó khăn kêu Đại Nữ Nhi tên.

Chung quanh thân nhân, thân thích, bằng hữu, nhưng là không nhìn thấy Chu Ngọc Hà bóng người, chỉ có chu lệ lệ biết đại tỷ đi tìm Chu Bằng Phó viện trưởng nói cái đó thần y Diệp Thu.

Chu bảo có phát hiện không thấy Chu Ngọc Hà, lộ ra rất thất vọng, còn tưởng rằng đối phương ở tập đoàn công ty xử lý công ty sự vụ, hấn lại kêu tứ nữ mà Chu Văn Đình tên.

Hấn giống vậy không nhìn thấy Chu Văn Đình bóng người, cái này đã có vài năm không có gặp mặt tứ nữ mà, là hấn tối cung chiều, đồng dạng là cảm thấy tội thật xin lỗi một đứa con gái, bây giờ nhưng là ở trước khi chết không có thể thấy đối phương liếc mắt, chu bảo lộ ra càng thất vọng.

Chương 88: 1 miện giới năm triệu

Mới vừa rồi thời điểm, Chu Ngọc Hà đã nhận được chu lệ lệ điện thoại, cha tựa hồ tiến vào hồi quang phản chiếu trạng thái, muốn gặp nàng một lần cuối.

Chu Ngọc Hà vội vàng mang theo Diệp Thu hướng kia đang lúc cao cấp phòng bệnh đi vào, vừa mới đi vào bên trong, Diệp Thu đã nghe đến về này từ khí.

Nói như vậy, người sống có một cổ tức giận, nếu như có về bệnh thời điểm, tức giận sẽ giảm bớt, càng nghiêm trọng hơn càng ít, liền sẽ trở nên thờ ơ vô tình, sắp gặp tử vong người hoặc là động vật, cũng sẽ từ trong đến ngoài tàn nát ra một cổ tử khí.

Bây giờ Diệp Thu vừa mới đi vào bên trong, hẳn liền rõ ràng nghĩ được.

Về phần những người bình thường khác, nếu như ở trong phòng bệnh không có còn lại tạp vị dưới tình huống, giống vậy có thể nghĩ được về này từ khí. Chẳng qua là, bây giờ trong phòng bệnh tràn đầy về này thuốc tây Dược Thủy, cùng với hòa lẫn còn lại mùi vị.

Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, Lý thâm bọn họ cùng theo vào, cũng không có nghĩ được, hoặc là không có chú ý tới.

Chu Ngọc Hà lúc trở về, trong phòng bệnh chen đầy nhiều người như vậy dưới tình huống, chủ động tránh ra một con đường, Chu Ngọc Hà nhìn về phía sau lưng Diệp Thu nói "Lá thầy thuốc, nhanh lên một chút tới xem một chút Cha ta."

Chu bảo những thứ kia thân thuộc, bằng hữu, tập đoàn công ty tầng quản lý không nghĩ tới Chu Ngọc Hà mới vừa mới rời khỏi, lại đi tìm như vậy một người trẻ tuổi tới cho chu bảo xem bệnh.

Bọn họ cũng không thể tin được!

Diệp Thu đi theo đi vào bên trong, liếc nhìn trên giường bệnh gầy trơ xương như củi ông già, hẳn biết, dựa theo hiện tại ở lão nhân này tình huống, sợ là không chịu đựng tới tới nay, hẳn liền sẽ rời đi cái thế giới này.

Hiện tại hẳn căn bản không cần nhìn lâu, vừa mới nghĩ được về này tàn nát ra từ khí, là hẳn biết, ông già nội tạng đã bắt đầu nát xuống, cho nên mới tàn nát ra về này khó nghĩ từ khí.

Bởi vì ông già mắc là ung thư phổi, bây giờ đã là ung thư phổi thời kỳ cuối, tế bào ung thư khuếch tán đến những bộ vị khác, những bộ vị khác trải qua thời gian dài chữa trị.

Đặc biệt là trải qua hóa chất trị liệu (chemo), xạ trị vân vân hướng, chữa trị không có hiệu quả lớn lắm, ngược lại cho chu bảo mang đến vô hạn thống khổ, bây giờ những thứ kia tế bào ung thư không có bị giết chết, ngược lại khuếch tán đến càng nhiều vị trí.

Thấy Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy, Chu Ngọc Hà hỏi "Lá thầy thuốc, Cha ta bệnh như thế nào đây?"

Chu lệ lệ cùng còn lại người nhà họ Chu, thật không nghĩ tới, Chu Ngọc Hà thật là tìm người trẻ tuổi này tới cho cha xem bệnh?

Chẳng lẽ Chu Ngọc Hà điên?

Hay lại là Chu Ngọc Hà bị ma quỷ ám ảnh, bị lừa?

Người trẻ tuổi trước mắt kia nhìn chính là một học sinh trung học, thật biết y thuật sao?

Người ở đây, trừ Lưu Linh Tú cùng Lý thâm, chủ chỉ minh bên ngoài, thậm chí, ngay cả Tô tự nhiên cũng không thể tin được Diệp Thu sẽ là làm cho người ta chữa bệnh.

Hướng chỉ, bây giờ trên giường bệnh kia người mắc bệnh đã là ung thư phổi thời kỳ cuối, cái này ở toàn thế giới cũng không có cách nào chữa trị dưới tình huống, chẳng lẽ Diệp Thu còn có biện pháp?

"Chu tiểu thư, phụ thân người tình huống, sợ là không chịu đựng tới tới nay."

Diệp Thu từ tốn nói.

Nghe được nói như vậy, còn lại người nhà họ Chu Tự Nhiên đều biết, dựa theo chu bảo mới vừa rời khỏi hồi quang phản chiếu đáng về, sợ là mới vừa rồi liền không chịu nổi.

Bây giờ bất quá còn dư lại xuống một miếng cuối cùng khí, có thể là một mực chịu đựng chờ Chu Văn Đình từ nước ngoài bay trở về thấy hẳn một lần cuối.

"Ta chỉ muốn hỏi người, Cha ta bệnh có thể trị không?"

Chu Ngọc Hà hỏi.

Còn lại, nàng không muốn biết, nàng chỉ muốn biết, cha tình huống, rốt cuộc có thể hay không chữa?

Tại chỗ người nhà họ Chu, Chu gia thân thích, Chu gia bằng hữu, châu báu tập đoàn công ty tầng quản lý cũng nhìn ra được, chu bảo sống không thời gian bao lâu, bây giờ Chu Ngọc Hà lại hỏi những lời này, rất rõ ràng là cảm thấy Chu Ngọc Hà là điên?

"Đại tỷ, người làm sao tìm được người này tới?"

Chu lệ lệ kỳ quái hỏi.

"Hắn là Chu Bằng Phó viện trưởng tự mình đề cử, cũng sẽ không gạt người."

Nếu như là những người khác, Chu Ngọc Hà khẳng định không tin. Nhưng là, Chu Bằng là nơi này Phó viện trưởng, Kim Lăng bệnh viện nhị bả thủ, vậy chắc chắn sẽ không lừa nàng.

Chu lệ lệ nghe được là như vậy thời điểm, mới không có giống như mới vừa rồi như vậy.

Nhưng là, Chu gia những thân thích kia hay lại là cảm thấy rất kỳ quái.

"Ta nói rồi chỉ có còn có một hơi thở, ta cũng có thể chữa trị, chẳng qua là, ta không thể uống công cho cha người chữa bệnh."

Diệp Thu hay lại là nói như vậy đạo.

Lần này, Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ lộ ra rất kinh hi.

Nhưng là, Chu gia những người khác chính là nhìn về phía người trẻ tuổi này, nhất định là cảm thấy hắn là tên lừa gạt, nếu dám ở nhiều người như vậy trước mặt nói ra nói như vậy.

"Đại tiểu thư, người này nhất định là tên lừa gạt, vẫn là đem hắn đuổi đi đi."

"Đúng vậy, nhìn một cái hắn chính là một cái tên lừa gạt, tuổi còn trẻ, tại sao có thể là một cái thầy thuốc đây?"

"Nếu như là ta, ta đã sớm để cho an ninh đem hắn đuổi đi!"

Chung quanh những người đó ở đó nghị luận âm i, nếu như không phải là Chu Ngọc Hà gọi tới người, khẳng định đã sớm đem Diệp Thu đuổi đi.

"Ta không nghĩ ở nơi này nghe được những người khác nói nhảm."

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Chu Ngọc Hà minh bạch.

Nàng lập tức để cho chu lệ lệ an bài trước những thứ kia người nhà họ Chu, Chu gia thân thích, Chu gia bằng hữu, còn có châu báu tầng quản lý nhân viên ra đi ra bên ngoài chờ.

Nhưng là, người nhà họ Chu sợ hãi Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ làm ra chuyện gì khác đến, Lưu mưa còn có Lưu mưa hai vị đại ca nhưng là không muốn đi ra ngoài.

Nếu nàng không muốn đi ra ngoài, Chu Ngọc Hà cũng không có buộc cái này mẹ ghê đi ra ngoài.

Rất nhanh, chu bảo căn này cao cấp trong phòng bệnh chỉ còn lại Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Lưu mưa, cùng với Lưu Vũ đại ca Lưu Bình, Lưu Phong đám người, ngoài ra chính là Diệp Thu, Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, còn có Lý thâm cùng chu chỉ minh đám người.

Cho dù là như vậy, bây giờ trong phòng bệnh số người còn chưa ít.

Diệp Thu nói "Chu tiểu thư, ta giúp người cha chữa khỏi, người chuẩn bị cho bao nhiêu tiền."

"Người muốn bao nhiêu tiền?"

Diệp Thu Tự Nhiên không phải rất rõ chữa trị giá thị trường, nhưng là, hắn biết, dựa theo Chu Ngọc Hà mặc trang phục đến xem, cái này Chu Ngọc Hà cha hắn cũng là người có tiền.

Cho nên, nói thế nào, cho đối phương chữa khỏi bệnh, vậy cũng muốn mấy trăm ngàn.

Hướng chi, bây giờ Diệp Thu chờ tiền dùng.

"Người nói trước đi nói nhìn, ta suy nghĩ thêm một chút."

Diệp Thu nói.

"Nếu như người hoàn toàn chữa khỏi Cha ta bệnh, giá tổng cộng cho người năm triệu, nếu như người dám gạt ta, ta gọi là người cắt đứt người hai chân. Dĩ nhiên, nếu như có thể để cho Cha ta bệnh tình ổn định lại, sống lâu vài năm mệnh, ta cho người hai triệu đều được."

Chu Ngọc Hà nhưng là không biết Diệp Thu rốt cuộc là hay không thật có thể chữa khỏi phụ thân nàng bệnh, dĩ nhiên, nếu quả thật phải trả tiền, vậy khẳng định cũng phải cần ở chữa khỏi phụ thân nàng bệnh dưới tình huống cho thêm.

Bây giờ Chu Ngọc Hà nói như vậy, dĩ nhiên là không muốn cùng Diệp Thu lãng phí thời gian, nếu như Diệp Thu dám lừa gạt nàng, tốt nhất hiện tại đang cảnh cáo hấn, để cho hấn bây giờ liền cắt ngay lập tức trứng.

Bây giờ nàng cho Diệp Thu cơ hội, chủ yếu là tin tưởng Chu Bằng Phó viện trưởng không có lừa nàng, ngoài ra, nàng cũng muốn liều mạng, có lẽ thật có kỳ tích xuất hiện.

"Ngọc Hà, ta biết người yêu phụ thân người, nhưng là, người mời tới người trẻ tuổi này thật không phải tên lòng gạt?"

Lúc này, nói chuyện chính là vị này đàn bà trung niên, nhìn tuổi tác so với Chu Ngọc Hà đại không bao nhiêu, chính là Chu Ngọc Hà mẹ ghê Lưu mưa.

Bất quá, nàng ăn mặc nhìn, cùng Chu Ngọc Hà nhìn không sai biệt lắm tuổi tác.

"Ta đem phụ thân người bệnh hoàn toàn chữa khỏi, năm triệu."

Diệp Thu nói.

Hấn đã không muốn cùng Chu Ngọc Hà nói nhảm.

Ở một bên nhìn Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, còn có Lý thâm cùng chu chí minh, sau khi nghe, đã kinh ngạc đến ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Tế bào ung thư biến mất

Lúc trước, Diệp Thu chữa khỏi Lưu Linh Tú bệnh, Lý thâm cùng chu chí minh cũng đã nghe nói qua, nhưng là, hai người hay là thật không dám tin tưởng bây giờ Diệp Thu nói.

Bây giờ nghe nói phải hoàn toàn chữa khỏi vị này Chu tiểu thư cha tật bệnh, hai người giống vậy vẫn còn có chút nghi ngờ. Dù sao, nằm trên giường bệnh người mắc bệnh là một vị ung thư phổi người bệnh thời kỳ cuối.

"Diệp Thu, người thật có thể không?"

Lý thâm kéo hấn đến một bên nói.

Đây cũng không phải là đùa, vừa mới, hấn đã nhìn ra được, cái này Chu gia Đại tiểu thư tựa hồ thể mạnh vô cùng, nếu như đến lúc đó Diệp Thu không có chữa khỏi trên giường bệnh người mắc bệnh, vậy thật có thể sẽ bị cắt đứt chân.

"Không cần lo lắng, các người đi ra ngoài trước."

Diệp Thu nói.

Hấn để cho Lưu Linh Tú, Lý thâm, chu chí minh, còn có Tô tự nhiên trước đi ra bên ngoài chờ.

Về phần Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Lưu mưa, cùng với Lưu Vũ đại ca Lưu Bình, Lưu Phong đám người, Diệp Thu giống vậy để cho bọn họ đi ra ngoài trước.

Lưu Mưa hay lại là sợ Chu Ngọc Hà mời tới cái này xa lạ người tuổi trẻ làm bấy thời điểm, Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ trước đi ra ngoài đi ra ngoài, Lưu Mưa cùng Lưu Bình đám người chỉ có thể đi theo ra.

Rất nhanh, các nàng ra đi ra bên ngoài, Diệp Thu đóng lại cao cấp phòng bệnh cửa phòng, Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ ở ngoài cửa phòng, đứng ở nơi đó cầu nguyện kỳ tích thật có thể xuất hiện.

Diệp Thu rất không thích bệnh viện này cổ thuốc tây mùi, còn có vẻ này tiêu độc tề mùi, hẳn cảm thấy thật sự là quá khó khăn ngủ.

Hơn nữa, ban đầu hẳn ở Kim Lăng bệnh viện nơi này dưỡng bệnh hơn một tháng, bệnh viện về này khó ngủ mùi nước thuốc, bây giờ ngủ được càng làm cho hẳn cảm thấy chán ghét.

Diệp Thu đem trong phòng bệnh toàn bộ cửa sổ cũng mở ra, cửa sổ bên ngoài gió mát thổi tới, về này mùi nước thuốc không có như vậy nồng thời điểm, hẳn rất cuộc cảm thấy thoải mái rất nhiều.

Bản thân Diệp Thu giỏi Thiên Đình Ngự Y thuật, Thiên Đình này Ngự Y thuật là cho bị bệnh thần tiên chữa bệnh, thần tiên thể chất bản thân cùng phạm nhân liền có bất đồng rất lớn.

Lại càng về sau, Diệp Thu hấp thu số lớn hồn phách ý thức, hẳn lại tinh thông với Tây Y cùng Trung y, hẳn phát hiện Trung y cùng Thiên Đình Ngự Y thuật có chút tương tự, nhưng là vừa có bất đồng rất lớn.

Bây giờ Diệp Thu chính mình lại có dị chủng càng y thuật lợi hại, liền là trước kia cho tỷ tỷ của hẳn Diệp Tuyết, còn có Lưu Linh Tú đám người chữa bệnh, chữa trị tốc độ nhanh đến để cho người không thể tin được.

Bây giờ nhắm vào vị này trên giường bệnh người mắc bệnh, Diệp Thu Tự Nhiên dùng loại biện pháp này.

Diệp Thu ngồi ở bên cạnh giường bệnh, trên giường bệnh chu bảo đã hôn mê, nhưng là, kể từ bây giờ hẳn y tế khí giới phản ứng đi ra số liệu, tình huống của hẳn phi thường không tốt.

Diệp Thu chính là không có làm nhiều động tác khác, cởi ra hẳn áo, chẳng qua là nắm tay thả vào ngực trước, tay cũng không có dán sát vào chu bảo ngực, chỉ tiếp gần mà thôi.

Sau đó Diệp Thu tay từ từ di động, đã hút tới tế bào ung thư, ở đưa hẳn phổi toàn bộ tế bào ung thư cũng sau khi hấp thu, sau đó sẽ đem khuếch tán đến những bộ vị khác tế bào ung thư toàn bộ đều cho hút tới.

Bởi vì bệnh ung thư, cùng với xạ trị, hóa chất trị liệu (chemo) các loại (chờ) triệu chứng đưa tới chứng bệnh, ông già bệnh tình, đã không chỉ là nguyên lai tế bào ung thư, còn có tình huống khác.

Diệp Thu biết, cho dù chính mình đáp ứng Chu tiểu thư, hoàn toàn chữa khỏi người mắc bệnh này tật bệnh. Nhưng là, hẳn giống vậy không thể nào bây giờ liền trực tiếp chữa khỏi.

Bây giờ chẳng qua là để cho người mắc bệnh này hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm.

Tại hẳn nắm tay thu hồi đi thời điểm, trên giường bệnh chu bảo sắc mặt, cùng mới vừa rồi đã hoàn toàn bất động.

Nguyên lai vẻ này tàn mất ra từ khí, thì đã biến mất.

Diệp Thu mở ra phòng bệnh cửa phòng, Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ vội vàng vào hỏi đạo "Cha ta bệnh hoàn toàn chữa khỏi?"

"Trên người hẳn tế bào ung thư, đã hoàn toàn biến mất, còn lại còn lại một ít triệu chứng, ta ngày mai tới nữa trị cho hẳn."

Nghe được Diệp Thu rất đơn giản nói ra thời điểm, Chu Ngọc Hà không tin, chu lệ lệ giống vậy không thể tin được!

Đi vào Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, còn có Lý thâm, chu chí minh, sau khi nghe, cũng không thể tin được, chu bảo trên người tế bào ung thư sẽ là hoàn toàn biến mất!

Điều này sao có thể?

Lưu Mưa,

Lưu Phong, Lưu Bình bọn người cảm thấy Diệp Thu nói đùa.

"Nếu như các người không tin, bây giờ thì có thể làm cho bệnh viện cho hẳn làm kiểm tra toàn thân, xem hẳn trên người tế bào ung thư còn ở hay không?"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Bây giờ Diệp Thu Tự Nhiên không thể nào nhanh như vậy rồi đi, hẳn còn muốn lấy được kia năm triệu.

Thấy Diệp Thu hay lại là như vậy thời điểm, Chu Ngọc Hà cảm thấy khả năng này là thực sự. Hơn nữa, nàng phát hiện trên giường bệnh cha, thần sắc cũng rõ ràng cùng mới vừa mới khác nhau.

"Ta đây ba đã tỉnh lại lúc nào?"

Chu Ngọc Hà hỏi.

"Hắn đã tỉnh lại."

Chu Ngọc Hà và những người khác nhìn sang thời điểm, phát hiện chu bảo quả nhiên tỉnh lại, nhưng là, thoáng cái không thể giống như bình thường như vậy.

Lúc này, Chu Ngọc Hà hỏi "Ba, người cảm giác thế nào? Có phải hay không cảm giác tốt một chút?"

"Ngọc Hà, ta cảm giác toàn thân đau nhức tựa hồ biến mất."

Chu bảo đồng dạng là rất kinh ngạc.

Vừa mới hắn giống như làm một giấc mộng như thế, vốn là trong đêm đen, thấy Nguru Đầu Mã Diện hai người tới phải dẫn hắn đi, đột nhiên, hắn cảm giác mình thấy một bó ánh sáng, sau đó kia bó buộc ánh sáng càng ngày càng sáng, cuối cùng hắn liền tỉnh lại.

Chu Ngọc Hà vội vàng gọi tới y sĩ trưởng mang chu bảo đi tiến hành kiểm tra.

Lúc này, Chu Bằng Phó viện trưởng mang theo còn lại Trung Tây y y sĩ trưởng tới.

Lần trước thời điểm, Chu Bằng cùng còn lại Kim Lăng trong bệnh viện Tây Y thầy thuốc, chỉ thấy chứng Diệp Thu chữa khỏi vị kia Phó thị trưởng thiên kim tật bệnh kỳ tích.

Nhưng là, khi đó, phần lớn thầy thuốc đều cảm thấy Diệp Thu có thể có thể dụng tới vận cứt chó mà thôi.

Không nghĩ tới, lần này Chu Bằng đề cử Chu Ngọc Hà đi tìm Diệp Thu tới cho chu bảo chữa trị, đồng dạng là không có biện pháp bên trong biện pháp, hắn cũng không biết có thể hay không lại xuất hiện kỳ tích?

Không nghĩ tới, vừa mới Diệp Thu nói, chu bảo trên người tế bào ung thư đã hoàn toàn biến mất.

Những Tây Y đó y sĩ trưởng vội vàng mang theo chu bảo đi tiến hành kiểm tra thời điểm, chỉ còn lại Chu Bằng cùng những thứ kia Trung y sinh ở đây.

Những thứ kia Trung y còn sống muốn thỉnh giáo Diệp Thu.

"Diệp thần y, chúng ta lại gặp mặt."

Chu Bằng mặt đầy lấy lòng nhìn nói với Diệp Thu.

Bởi vì hắn đề cử Diệp Thu cho Lý thiên kim chữa bệnh nguyên nhân, bây giờ được Lý phó thị trưởng coi trọng, hắn đã trở thành Kim Lăng bệnh viện nhị bá thủ.

Hơn nữa, Chu Bằng rất rõ, Diệp Thu có thể là thật có rất y thuật thần kỳ, cho nên, lấy lòng Diệp Thu, hắn cũng không có cảm thấy là cái gì mất thể diện chuyện.

Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy.

Hắn biết, lần này cho cái này ung thư phổi người bệnh thời kỳ cuối chữa bệnh, rất có thể chính là cái này Chu Bằng cho đề cử.

Thấy Diệp Thu thần sắc lãnh đạm, không nghĩ để ý tới hắn thời điểm, Chu Bằng hay lại là mặt tươi cười nói "Có Diệp thần y chữa trị, Chu chủ tịch nhất định là thuốc đến bệnh trừ."

Lưu Linh Tú kéo Diệp Thu đến một bên hỏi "Hắn thật tốt sao?"

"Không sai biệt lắm."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú đã tin tưởng Diệp Thu lời nói.

Đương nhiên, là bởi vì Diệp Thu trước cho nàng chữa khỏi nguyên nhân gây bệnh bởi vì.

Tò tự nhiên hay lại là đứng ở nơi đó, bất khả tư nghị nhìn Diệp Thu, phảng phất trước mắt cái này Diệp Thu trở nên rất xa lạ, giống như không có nhận biết hắn như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Khiếp sợ

Chu bảo đã bị Tây Y Nội Khoa cùng phổi khoa nhiều vị y sĩ trưởng kéo đi kiểm tra huyết dịch cùng phách phổi.

Bây giờ Diệp Thu, Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, Lý thâm cùng chu chí minh còn ở trên hành lang chờ, Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ giống vậy nóng nảy chờ đợi tin tức.

Bởi vì bây giờ chẳng qua là là chu bảo một người làm huyết dịch kiểm tra, kiểm tra báo cáo rất nhanh sẽ biết đi ra.

Bây giờ Chu Bằng Phó viện trưởng, cùng với nhiều vị Trung y còn sống ở Diệp Thu bên cạnh, muốn cùng Diệp Thu trò chuyện một chút.

Nhưng là, Diệp Thu không thích cái này Chu Bằng làm người.

Chu Bằng hay lại là ý cười đầy mặt.

Dựa theo Tây Y cách nói, ung thư phổi là nguyên phát tính nhánh khí quản ung thư phổi gọi tắt, là thường thấy nhất phổi nguyên phát tính ung thư một trong, lên khỏi nguyên từ nhánh khí quản màng dính.

Ung thư phổi biểu hiện lâm sàng quyết định bởi với phát sinh vị trí, giai đoạn phát triển cùng bệnh biến chứng.

Lúc đầu nhiều Vô Minh lộ vẻ triệu chứng cùng thể chinh, gần X tuyến kiểm tra lúc phát hiện, đa số người mắc bệnh lấy lặp đi lặp lại hoặc kéo dài ho khan, ho khan ói bọt màu trắng trạng chất nhầy hoặc đàm, thường thường quy kháng lấy chữa trị không có hiệu quả, lại lấy X tuyến hoặc CT kiểm tra mà phát hiện.

Có bộ phận bệnh nhân cũng có thể xuất hiện lòng buồn bực, tức ngực, hoặc khạc ra máu, hô hấp dồn dập các loại (chờ) triệu chứng. Đến muộn kỳ, người mắc bệnh có thể xuất hiện sốt nhẹ, ho khan không dứt, hình thể gầy gò, hoặc bởi vì bứu sung chèn ép, dời đi mà đưa tới còn lại bệnh biến chứng.

"Ở Trung y bên trên, ung thư phổi thuộc về phổi tích, ho khan, khạc ra máu các loại (chờ) phạm vi, kỳ phát bệnh nguyên nhân chủ yếu là do ở thể nội tạng phủ chức năng mất thăng bằng, chính khí bên trong hư, ngoại giới độc Tà thừa cơ mà vào, đưa đến khí huyết thay thế thất thường, khí trệ, máu đọng, đàm ướt dừng tụ, Tà Độc bên trong kết với phổi sở trí."

Diệp Thu ngồi ở đó, đơn giản cùng mấy cái Trung y sinh nói ra thời điểm, mấy cái Trung y sinh biết Diệp Thu nói đúng vô cùng, bọn họ đã không có lại hoài nghi Diệp Thu y thuật.

Nhưng là, Tô tự nhiên nhưng là càng kinh ngạc.

Nàng không nghĩ ra, nguyên tưởng rằng một mực rất biết cái đó Diệp Thu, bây giờ lần nữa để cho nàng có loại không nhận biết cảm giác.

Loại này thâm ảo như vậy Trung y kiến thức, Diệp Thu là làm sao biết?

Hắn rốt cuộc là lại là thể nào sẽ cho nhân trị bệnh?

Lưu Linh Tú cùng Lý thâm hai người giống vậy không hiểu, tuổi còn trẻ Diệp Thu, làm sao biết biết những thứ kia?

Đương nhiên, những thứ này lão Trung y xem ra, Diệp Thu biết Trung y, mới vừa rồi chắc cũng là thông qua Trung y thuật cho chu bảo chữa bệnh.

Nhưng là, chu bảo trên người tế bào ung thư biến mất, kia chu bảo trên người tế bào ung thư tới chỗ nào?

"Lá thầy thuốc, không biết người vừa mới cho Chu tiên sinh chữa trị, là thông qua biện pháp gì?"

Hoặc là thuốc đông y canh, hoặc là châm cứu chữa trị, hoặc là còn lại?

Nhưng là, vừa mới Diệp Thu không có cho chu bảo hốt thuốc, bọn họ giống vậy không nhìn thấy Diệp Thu cho chu bảo tiến hành châm cứu chữa trị, càng không cần phải nói còn lại chữa trị?

Diệp Thu cười cười, nhưng là không có nói ra.

Những thứ kia lão Trung y cũng minh bạch, Diệp Thu này chữa trị thủ pháp, khẳng định cùng người bình thường bất đồng.

Diệp Thu ở đó chờ đợi tin tức thời điểm, rất nhanh, những Tây Y đó sinh bên kia lại là phi thường khiếp sợ!

Bởi vì vừa mới cho chu bảo rút máu hóa nghiệm thời điểm, quả thật từ dòng máu của hắn bên trong không có kiểm tra ra tế bào ung thư, thông qua pháp chẩn, mảnh nhỏ bên trên giống vậy cho thấy chu bảo phổi cùng chung quanh vị trí đã bình thường, hơn nữa, chu bảo phổi nhìn trẻ hơn một chút.

Bởi vì lúc trước chu bảo nói chuyện làm ăn, nhất định sẽ hút thuốc, thường thường hút thuốc, kia phổi khẳng định cùng không có hút thuốc có bất đồng rất lớn.

Nhưng là, không nghĩ tới, bây giờ nhìn lại nếu so với người bình thường còn tốt hơn.

Về điểm này, những Tây Y đó sinh cùng kiểm tra khoa thất thầy thuốc cũng phi thường không hiểu. Nhưng là, bọn hắn bây giờ biết, Diệp Thu vừa mới không có nói sai, chu bảo trên người tế bào ung thư đã biến mất, không chỉ phổi nơi đó, chuyển tới những bộ vị khác tế bào ung thư đều biến mất.

Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ sau khi nghe, hai nàng ôm nhau mà khóc, các nàng biết, cha nhất định sẽ tốt.

Nhưng là, hai nàng vẫn còn có chút lo lắng, đến lúc đó có thể hay không lại xuất hiện tái phát?

Hơn nữa, bây giờ chỗ này Tây Y sinh, hay lại là cảm thấy rất kỳ quái,

Cho nên, bọn họ còn muốn hóa nghiệm kiểm tra mấy lần. Nhưng là, lần thứ nhất kiểm tra được kết quả, cơ hồ 99% đều là chính xác.

Bây giờ kiểm tra chu bảo trên người tế bào ung thư đã biến mất, nói như vậy trên người hắn tế bào ung thư thật không có.

Từ một điểm này bên trên, cái này Diệp Thu y thuật, khả năng cùng còn lại thầy thuốc thật có bất đồng rất lớn.

Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ đỡ chu bảo lại trở lại kia đang lúc cao cấp phòng bệnh lúc nghỉ ngơi sau khi, từ hai nàng này thần sắc, Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, liền nhìn ra được, Diệp Thu vừa mới nói đều là thật.

Chu Ngọc Hà từ trong phòng bệnh sau khi ra ngoài, hỏi "Lá thầy thuốc, kia Cha ta lúc nào có thể hoàn toàn chữa khỏi?"

Bởi vì ung thư phổi đưa tới bệnh biến chứng, bây giờ chu bảo vẫn chưa có hoàn toàn kháng phục, hơn nữa, chu bảo chữa bệnh siêu (vượt qua) qua nửa năm, thân thể gầy gò suy yếu, muốn trực tiếp kháng phục, kia là hoàn toàn không thể nào.

"Nếu như nhanh hơn, hai ba ngày, nếu như chậm một chút một tuần cũng liền được."

Bây giờ Diệp Thu cũng không khả năng thường thường giành thời gian qua tới nơi này cho chu bảo chữa trị, hắn chủ yếu đem chu bảo trên người tế bào ung thư hoàn toàn hấp thu hết, còn lại bệnh biến chứng những thứ kia liền dễ dàng chữa trị.

Diệp Thu có thể cho chu bảo bán trúng toa thuốc trị cho hắn điều dưỡng, nhưng là, điều này cần thời gian dài điều chỉnh, nếu Diệp Thu đáp ứng Chu Ngọc Hà mau sớm chữa khỏi chu bảo, vậy hắn khẳng định không thể nào dùng Trung y tới chữa trị.

"Vậy thì tốt, ta bây giờ liền cho người lái chỉ phiếu."

Chu Ngọc Hà nói.

Nàng đã hoàn toàn tin tưởng Diệp Thu y thuật cũng không có gạt người, dù sao, Kim Lăng bệnh viện nhiều như vậy thầy thuốc nhìn dưới tình huống, căn bản không khả năng lừa nàng.

Hơn nữa, nàng đã nhìn ra được, bây giờ cha và vừa mới thời điểm, đã hoàn toàn bất đồng.

Chu Ngọc Hà từ nàng trong túi xách mặt xuất ra chỉ phiếu, trực tiếp mở ra năm triệu chỉ phiếu đưa cho Diệp Thu nói "Đi thẳng đến ngân hàng hối đoái là được."

Diệp Thu đem chỉ phiếu cầm tới, cũng không có tạ Chu Ngọc Hà, bởi vì hắn biết, này là mình nên được đến mệnh, lấy chu bảo mệnh, hắn đáng giá kia năm triệu.

Bây giờ chỗ này cũng chưa có Diệp Thu những chuyện khác, hắn nói "Ta đây ngày mai lại rút ra chút thời gian sang đây xem ngắm phụ thân người, mau sớm ở nơi này hai trong ba ngày, để cho phụ thân người hoàn toàn kháng phục."

Diệp Thu chuẩn bị đi thang máy đi xuống thời điểm, Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, Lý thâm cùng chu chí minh vội vàng đi theo tới.

Tô tự nhiên hai nàng, Lý thâm hai người, cảm thấy kinh ngạc là, Diệp Thu không cần nửa ngày liền kiếm được năm triệu, để cho bốn người này khiếp sợ là Diệp Thu cái loại này y thuật, bốn người căn bản cũng không rõ ràng, Diệp Thu rốt cuộc là như thế nào chữa trị?

Khi nhìn đến Diệp Thu phải rời khỏi thời điểm, Chu Bằng tự mình đưa đi.

Trừ hấn biết Diệp Thu y thuật càng ngày càng lợi hại bên ngoài, hấn cũng biết Diệp Thu cùng Phó thị trường thiên kim quan hệ, vô luận điểm nào, đều đáng giá Chu Bằng như vậy đi làm.

Chu Bằng có hai bộ mặt nhon, những người khác rõ ràng, chính hấn cũng biết. Những người khác cảm thấy hấn là làm như vậy bởi vì hấn vị trí này, nhưng là, Diệp Thu nhưng là mặc xác hấn.

"Lá thầy thuốc, ta thật không có nhìn lầm ngươi, ngươi thật là càng ngày càng lợi hại."

Chu Bằng nói.

Diệp Thu hay lại là lạnh lùng liếc hấn một cái, nhưng là không có nói gì, ra đến bệnh viện bên ngoài thời điểm, Diệp Thu nhìn về phía Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú, Lý thâm, chu chí minh, nói "Chuyện này, các ngươi cũng không cần truyền đi."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Không phải tùy tiện bóp trái hồng

Tô tự nhiên muốn cho Diệp Thu cùng nàng lên tới nàng đảm bảo trên tiêu xa trở về, Diệp Thu lại thì không muốn ngồi Tô tự nhiên xe, tại hấn chuẩn bị cùng Lưu Linh Tú ngồi taxi trở về thời điểm, Chu Ngọc Hà tự mình từ bệnh viện đi ra, chuẩn bị lái xe đưa Diệp Thu trở về.

"Lá thầy thuốc, ta tự mình đưa ngươi trở về đi thôi."

Bây giờ Chu Ngọc Hà vẫn là rất bận rộn, vô luận là cha chuyện, hay lại là châu báu tập đoàn công ty chuyện, nhưng là, Chu Ngọc Hà biết, Diệp Thu chữa khỏi phụ thân nàng bệnh, tựa như cùng giúp nàng một đại ân, đem ép ở trên người nàng khối đá lớn kia hoàn toàn cho mang ra.

Hơn nữa, Chu Ngọc Hà biết, Diệp Thu cứu được phụ thân nàng, vậy thì không chỉ năm triệu.

Diệp Thu, Lưu Linh Tú, Lý thâm, chu chí minh, lên tới Chu Ngọc Hà kia chiếc trên xe BMW, Tô tự nhiên chỉ có thể nhìn Diệp Thu bọn họ, sau đó lên đến chính mình đảm bảo trên tiêu xa.

Nhưng là, Tô tự nhiên không có chút nào cao hứng.

Bởi vì nàng đột nhiên phát hiện, Diệp Thu không chỉ thành tích học tập biến hóa rất khá, hơn nữa, bây giờ y thuật lại lợi hại như vậy.

Nàng cũng đoán được, tại sao Lưu Linh Tú đột nhiên biết nói chuyện, nhất định là Diệp Thu cho nàng chữa khỏi.

Nhưng là, Tô tự nhiên mất hứng là, đã từng rất yêu nàng Diệp Thu, bây giờ giống như xem nàng như thành người xa lạ như vậy, Tô tự nhiên mới cảm thấy có loại không nói ra tâm tình.

"Đại tiểu thư, chúng ta trở về sao?"

Bảo tiêu hỏi.

"Trở về ăn cơm."

Đã sớm đến cơm trưa thời gian, bây giờ cũng không cần lại trở lại ba bên trong, sau đó sẽ lái về Tô gia biệt thự.

Vị kia bảo tiêu lái xe hướng Tô gia biệt thự lái đi thời điểm, Tô tự nhiên xuyên thấu qua cửa sổ xe, Chu Ngọc Hà đã lái xe mang theo Diệp Thu bọn họ rời đi.

Dọc theo đường đi, Tô tự nhiên yên lặng không nói, nghĩ đến Diệp Thu lại có thể chữa khỏi chu bảo bệnh, nghĩ đến chu bảo trên người tế bào ung thư lại hoàn toàn biến mất, đến nay để cho nàng cảm thấy khiếp sợ và không hiểu.

Nghĩ đến Diệp Thu bây giờ đối với nàng thái độ, Tô tự nhiên càng là có loại khó chịu cảm giác.

Diệp Thu ngồi trên xe, Lư Linh Tú chính là trên dưới tò mò quan sát hần, nàng cũng rất hiếu kỳ Diệp Thu y thuật tại sao lợi hại như vậy?

"Lá thầy thuốc, là trở về Giang Bắc ba bên trong sao?"

Chu Ngọc Hà hỏi.

"Trước trở lại nơi đó, ta xe đạp chính ở chỗ này."

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Chu Ngọc Hà nhưng là cười khúc khích, nàng cảm thấy Diệp Thu rất tốt cười. Y thuật lợi hại như vậy một người trẻ tuổi, lại ở nơi này đi học, hơn nữa cười một chiếc như vậy cũ xe đạp.

"Nếu như người thích cười xe, có muốn hay không ta đưa người một chiếc BMW xe đạp?"

Một chiếc BMW xe đạp tiện nghi mấy chục ngàn, đắt mấy trăm ngàn đều có.

Lý thâm luôn muốn nắm giữ một chiếc, nhưng là quá đắt, mua một chiếc loại này BMW xe đạp, đều có thể mua một chiếc phổ thông xe con, Tự Nhiên không có mua.

Không nghĩ tới, bây giờ Chu Ngọc Hà muốn đưa một chiếc cho Diệp Thu.

Diệp Thu chính là nói "Ta đã thu người tiền, còn lại sẽ không thu."

Hần là một cái làm việc có nguyên tắc người, đương nhiên sẽ không lòng tham không đáy.

Hơn nữa, có kia năm triệu, Diệp Thu muốn mua xe sang trọng đều được.

Chu Ngọc Hà lái xe tới đến Giang Bắc ba bên trong cửa, Diệp Thu để cho nàng dừng xe lại sau, Diệp Thu, Lư Linh Tú, Lý thâm cùng chu chí minh, từ trên xe bước xuống sau, Chu Ngọc Hà hỏi "Lá thầy thuốc, cần ta ngày mai tới đón người qua sao?"

"Không cần, chính ta ngồi xe đi qua là được."

Chu Ngọc Hà lái xe sau khi rời đi, Lý thâm cùng chu chí minh đi về trước ăn cơm trưa, Diệp Thu cùng Lư Linh Tú đi vào trong sân trường, đem hần kia chiếc xe đạp đẩy ra, Lư Linh Tú lên tới Diệp Thu trên xe, bây giờ Lư Linh Tú càng thêm cảm thấy Diệp Thu là một khối bảo.

Lư Linh Tú thật chặt ôm lấy Diệp Thu sau lưng, nhìn về phía hỏi hần "Chuyện này không cần nói cho bất luận kẻ nào sao?"

"Dĩ nhiên, bao gồm cha mẹ người."

Diệp Thu nói.

"Ta đây sẽ không nói cho bất luận kẻ nào."

Khoản tiền kia, Diệp Thu đã biết tự cầm tới làm gì, về phần đến lúc đó còn lại bao nhiêu tiền, hần nhìn thêm chút nữa dùng tới làm gì.

Diệp Thu cười xe trở lại Lư Linh Tú cửa nhà thời điểm, Lư Linh Tú cha mẹ đang chờ Lư Linh Tú trở lại, còn tưởng rằng nàng ở cửa trường học ăn cơm.

"Linh Tú, thế nào trễ như vậy trở lại?"

Trương Nguyệt đỏ hỏi.

"A di, ta mới vừa cùng Linh Tú đi bệnh viện làm cho người ta xem bệnh."

Nghe nói là làm cho người ta xem bệnh thời điểm, Trương Nguyệt đỏ cũng chưa có hỏi nhiều, để cho hai người rửa tay một cái, sau đó ăn cơm trưa.

Diệp Thu cùng Lư Linh Tú ngồi xuống thời điểm, Trương Nguyệt đỏ nhìn nói với Diệp Thu "Nghe nói trường học triệt tiêu người ký đại lướt qua phút cùng triệt tiêu đuổi thông báo, người thế nào còn chưa trở lại giờ học?"

Cái này tự nhiên là Lư Linh Tú đại bá Lư quốc khánh cùng bọn họ nói đến, buổi sáng trường học biết được Kim Lăng đại học chi nhánh trung học muốn đục khoét nền tảng (thọc gây bánh xe) thời điểm, Giang Bắc ba bên trong bên này dĩ nhiên là khẩn trương.

Bên này một khẩn trương, Giang Bắc ba Trung Tá lãnh đạo họp, liền quyết định phải làm Diệp Thu cùng lá người nhà họ Thu bằng hữu tư tưởng công việc, để cho Diệp Thu ở lại Giang Bắc ba bên trong, mà không phải chuyển tới Kim Lăng đại học chi nhánh trung học bên kia.

Bây giờ Lư quốc khánh trở về làm tư tưởng chính là Lư Linh Tú cha mẹ, để cho Lư Linh Tú cha mẹ mau sớm để cho Diệp Thu trở về ba trên trung bình giờ học.

"A di, ta còn không nghĩ nhanh như vậy trở về."

Diệp Thu nói.

Hắn tự nhiên không nghĩ nhanh như vậy trở về, dù sao, phải cho Giang Bắc ba Trung Tá lãnh đạo một bài học, hắn cũng không phải là lấy trước kia cái Diệp Thu.

Hơn nữa, hiện tại hắn không có thời gian trở lại phòng học ngồi xuống nhìn, đặc biệt là bây giờ bắt được khoản tiền kia sau, hắn còn có chuyện mình phải làm.

"Vậy là người dự định chuyển trường?"

Trương Nguyệt đỏ lại hỏi.

Vừa mới bắt đầu, Diệp Thu còn tưởng rằng chuyện này là Lưu Linh Tú cùng cha mẹ của nàng nói, nhưng là, rất nhanh biết được là Lưu quốc khánh nơi đó nói.

Diệp Thu đã cảm thấy chuyện này có chút buồn cười, Diệp Thu còn không có nói gì thời điểm, Lưu Linh Tú nói "Mẹ, Diệp Thu mới không có tính toán chuyển trường, hắn không nghĩ nhanh như vậy trở về, chính là cho những thứ kia giáo lãnh đạo một bài học."

Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại khánh đã minh bạch Diệp Thu ý tứ, hai người cũng đồng ý Diệp Thu làm như vậy. Dù sao, trường học muốn khai trừ liền đuổi, nghỉ (muốn) triệt tiêu liền triệt tiêu, hoàn toàn không cần nhắc Diệp Thu cá nhân cảm thụ.

Đương nhiên, hai người càng là không biết, nếu như không phải là Diệp Thu cùng Lý phó thị trường quan hệ, sợ là cũng chưa có bây giờ như vậy.

Hơn một giờ chiều, Diệp Thu cười xe đưa Lưu Linh Tú trở lại trong sân trường, Lưu Linh Tú hướng phòng học trên lầu đi lên thời điểm, Diệp Thu là chuẩn bị đi hối đoái khoản tiền kia.

Diệp Thu ở lớp 9 thời điểm sẽ làm CMND, cho nên, hiện tại hắn muốn cười xe về nhà cầm CMND, sau đó đến nhà này ngân hàng Công Thương hối đoái kia năm triệu chi phiếu, tồn đi vào đến trong thẻ ngân hàng, đến lúc đó đi làm chuyện hắn.

Nửa giờ sau, Diệp Thu cười xe trở lại cũ tiểu khu dưới lầu, đem xe đạp thả ở dưới lầu, sau đó lên lầu, đi vào cái kia gian phòng, từ bên trong ngăn kéo tìm tới cái kia tấm thẻ căn cước, sau đó từ trên lầu đi xuống.

Lúc này, ở cháo bột tiệm bên kia, nơi đó trừ Diệp Thu chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên, còn có Phó hiệu trưởng Lý Anh Kiệt, chính giáo nơi chủ nhiệm Tổng bình an, giáo vụ xử chủ nhiệm tạ Đức Minh, cùng với Diệp Thu lớp học còn lại khoa mục lão sư, bọn họ là có ý qua tới nơi này làm Diệp Thu cha mẹ tư tưởng công việc, để cho Diệp Thu cha mẹ nhanh lên khuyên Diệp Thu trở về đi học.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Hối đoái chi phiếu

Mặc Âu phục Lý Anh Kiệt, tạ Đức Minh, Tổng bình an rất ít đi tới loại địa phương này, bọn hắn bây giờ mới vừa vừa qua tới thời điểm, Trần Phuong còn cho là bọn họ là tới ăn bột hoặc là ăn mì.

Nhưng là, rất nhanh thấy Lý Mạc Liên thời điểm, biết được là bởi vì Diệp Thu chuyện tới.

Diệp Thu đã cùng cha mẹ nói qua, lá vệ đông cùng Trần Phuong không nghĩ tới, nhanh như vậy, bây giờ những trường học này lãnh đạo, thật là tới khuyên Diệp Thu trở về trường học giờ học.

Lúc trước, lá vệ đông còn tưởng rằng là Diệp Thu đánh trước người, không nghĩ tới, là những người khác đánh trước Diệp Thu, để cho lá vệ đông hiểu lầm Diệp Thu, càng làm cho mình và Diệp Thu ở những người khác trước mặt bêu xấu.

Cho nên, bây giờ những trường học này lãnh đạo tới khuyên Diệp Thu trở về đi học, Diệp Thu cha mẹ dĩ nhiên là không nghĩ để ý tới.

"Diệp Thu cha, trường học của chúng ta là có ý tới hướng hắn chân thành nói khiếm, vô luận Diệp Thu nói lên cái dạng gì điều kiện, chúng ta cũng làm hết sức thỏa mãn."

Phó hiệu trưởng Lý Anh Kiệt nói.

Lá vệ đông ngồi ở chỗ đó hút thuốc, nhưng là không để ý đến vị này Phó hiệu trưởng lời nói.

Hắn đã biết, bây giờ Diệp Thu cùng trước cái đó Diệp Thu bất đồng, nhưng là, chính mình trước còn hiểu lầm hắn. Diệp Thu đã nói với hắn, hắn không thể nhanh như vậy trở về, cho dù lãnh đạo trường học đi cầu tình huống của hắn xuống.

"Diệp Thu chuyện, hắn tự quyết định, chúng ta quyết định không."

Lá vệ đông nói.

"Diệp Thu cha, người phải hiểu được, ban đầu trường học của chúng ta cũng là không có cách nào mới làm như vậy."

Lý Anh Kiệt còn tại đằng kia vừa nói.

Nếu là lúc trước, lá vệ đông thấy nhiều như vậy lãnh đạo trường học cùng lão sư tới đi thăm hỏi các gia đình, hắn nhất định sẽ cảm thấy rất vinh hạnh, nhưng là, hiện tại hắn lại thì không muốn để ý tới.

"Chúng ta còn phải làm việc, Diệp Thu chuyện chúng ta quản không."

Lá vệ đông hay lại là nói như vậy đạo.

Bây giờ lá vệ đông, Trần Phương, Diệp Tuyết, cũng không muốn để ý tới những thứ này giáo lãnh đạo, Giang Bắc ba bên trong nói ra trừ liên đuổi Diệp Thu, nói để cho hắn trở về thì để cho hắn trở về, Diệp Thu cũng không phải là một cái có thể tùy ý bóp trái hồng mềm.

Về phần Diệp Thu rút cuộc lúc nào trở về trường, đó là Diệp Thu chuyện mình, lá vệ đông biết, Diệp Thu đã có thể quyết định những chuyện này.

Lý Anh Kiệt liếc mắt nhìn tạ Đức Minh, Tổng bình an bọn họ thời điểm, hai người đồng dạng là móc ra thuốc lá tới cùng lá vệ đông nói chuyện phiếm nói chuyện, nếu như nói những chuyện khác, lá vệ đông cùng bọn họ nói, nhưng là, nếu như là nói Diệp Thu trở về trường chuyện.

Lá vệ đông lại thì không muốn để ý tới.

Cuối cùng, làm cho tạ Đức Minh cùng Tổng bình an cũng rất bất đắc dĩ, ba người này chỉ có thể nhìn hướng chủ nhiệm lớp Lý Mạc Liên.

"Lý hiệu trưởng, không bằng các người về trước trường học, chuyện này ta sẽ cùng Diệp Thu cha mẹ nói một chút."

Ba người kia Tự Nhiên không nghĩ lại tiếp tục lưu lại nơi này.

Cháo bột tiệm nơi này dầu bóng mỡ, cho dù những thứ kia cái ghế lau rất nhiều lần, đều là dầu bóng mỡ cảm giác.

Ba người lên tới một chiếc xe nhỏ bên trên, trước lái xe rời đi.

Rất nhanh, chỉ còn lại Lý Mạc Liên cùng mấy vị khác lão sư ở đây.

Lý Mạc Liên biết, chuyện này sai ở Trương Vĩ, sai ở Giang Bắc ba bên trong, cho nên, muốn để cho Diệp Thu trở về Giang Bắc ba bên trong, mà không có chuyên tới Kim Lăng đại học chi nhánh trung học giờ học, năng biết, giải quyết vấn đề vẫn còn ở nơi này.

Bất quá, Lý Mạc Liên vừa mới muốn cùng lá vệ đông nói lúc nào, một chiếc xe nhỏ dừng lại, từ trên xe bước xuống một người mặc âu phục người đàn ông trung niên, một cái ăn mặc thời thượng đàn bà trung niên, chính là Trương Vĩ cha trương đông phát sáng, cùng với mẹ hắn Lưu Anh.

Lúc trước, Lưu Anh còn rất phách lối, cho là bằng vào trương đông phát sáng quan hệ, cái đó Diệp Thu coi như cái gì.

Không nghĩ tới, bây giờ Lưu Anh mới biết, trương đông phát sáng tự mình ở Diệp Thu vị kia hậu trường nơi đó căn bản không tính là cái gì.

Bây giờ Trương Vĩ bị Giang Bắc ba bên trong đuổi, hắn muốn đem Trương Vĩ chuyển tới những trường học khác, sợ là Kim Lăng còn lại trung học cũng không dám thu Trương Vĩ.

Trương đông phát sáng cùng Lưu Anh tự mình lái xe tới nơi này, muốn cầu Diệp Thu cha mẹ, để cho chuyện này giải quyết.

Bất quá, thấy Lý Mạc Liên vào lúc này, nhất thời đều cảm thấy có chút lúng túng.

Diệp Thu bắt được thể căn cước mình, sau đó cười xe đi tới một nhà ngân hàng Công Thương, đem kia chiếc xe đạp dừng ở bên ngoài, tại hắn hướng bên trong đi vào thời điểm, phát hiện còn chưa tới giờ làm việc.

Ngân hàng giống như là hai giờ chiều đi làm, bây giờ còn không đến hai giờ chiều, bất quá, đã có rất nhiều người ở lấy số hiệu xếp hàng chờ đợi.

Diệp Thu nghĩ đến túi tám chi phiếu kia, hắn cảm giác mình không cần chờ thời gian dài như vậy, nếu không, dựa theo lấy số hiệu xếp hàng tới làm nghiệp vụ, có thể phải các loại (chờ) hai đến ba giờ thời gian.

Hơn nữa, này một khoản tiền lớn, ngân hàng phổ thông quầy cũng giải quyết không.

Diệp Thu trực tiếp hướng ngân hàng phòng khách quý cửa đi tới, vừa mới đến phòng khách quý cửa, mới vừa rồi một mực ở đại sảnh nhìn hẩn chăm chăm người an ninh kia lập tức ngăn lại hẩn nói "Tiểu tử, ngươi muốn làm lý nghiệp vụ chỉ có thể ở đại sảnh chờ đợi."

Thấy Diệp Thu cười chiếc kia cũ nát xe đạp đến, lại nhìn thấy hẩn mặc quần áo cũ nát, lại có chút dầu mỡ đáng vẻ, vị an ninh này còn tưởng rằng đối phương chẳng qua là làm những thứ kia công việc phổ thông.

Bây giờ Diệp Thu muốn vào phòng khách quý, an ninh dĩ nhiên là ngăn lại hẩn.

Bởi vì phòng khách quý bên trong chiều dài đều là người có tiền, hoặc là có thể khách quý khách hàng trọng yếu, bây giờ Diệp Thu muốn đi vào, vậy khẳng định ảnh hưởng đến bên trong khách hàng.

"Ta muốn gặp các người kinh lý."

Diệp Thu nói.

"Tiên sinh, chúng ta kinh lý bề bộn nhiều việc, có thể có thể hay không thấy người. Nếu như người có chuyện gì, có thể ở đại sảnh nơi đó lấy số hiệu xếp hàng làm nghiệp vụ."

Vị kia đại sảnh ngân hàng an ninh hay lại là nói như vậy đạo.

Đương nhiên, bây giờ có bên ngoài không ít người nhìn tới.

Diệp Thu không nghĩ tới sẽ là phiền toái như vậy, hẩn cũng liền nói "Kia điều kiện gì mới có thể đi vào phòng khách quý bên trong làm nghiệp vụ?"

"Phải có thể khách quý hoặc là ngân hàng VIP thẻ, còn có làm nghiệp vụ, bên ngoài làm không."

An ninh hay lại là nói như vậy đạo.

"Ta đây muốn hỏi đoái chi phiếu, bên ngoài có thể làm lý sao?"

Diệp Thu từ tốn nói.

Vừa mới bắt đầu, viên an ninh kia còn tưởng rằng nghe lầm. Nhưng là, khi nhìn đến Diệp Thu xuất ra chi phiếu thời điểm, hẩn phát hiện chi phiếu không có giả.

Hẩn không biết Diệp Thu là thế nào bắt được tám chi phiếu này, cho là Diệp Thu từ đường giây khác bắt được, tỷ như là trộm, hay hoặc giả là nhặt được.

Viên an ninh kia một mặt đi vào tìm ngân hàng nơi này kinh lý báo cáo chuyện này, ở một phương diện khác chính là cho cảnh sát báo cảnh sát. Diệp Thu không biết những thứ kia, người an ninh kia nhưng là trước hết để cho hẩn chờ ở đây.

Diệp Thu còn tưởng rằng là đối phương thấy tám chi phiếu kia sau, cùng mới vừa mới khác nhau.

Rất nhanh, người an ninh kia cùng một người mặc Âu phục, mang mắt kiếng gọng vàng người đàn ông trung niên từ bên trong phòng làm việc đi ra, người đàn ông trung niên mang theo nụ cười, nhìn nói với Diệp Thu "Xin chào, ta là họ Tống, là nơi này chi Hành quản lý, người yêu cầu làm nghiệp vụ gì, xin theo ta đi vào!"

Diệp Thu đi theo đi vào bên trong, hẩn phát hiện, người có tiền quả nhiên là đại gia.

Này phòng khách quý bên trong, chẳng những có mềm mại ghế sa lon, mở ra thư thích máy điều hòa không khí, bên trong còn có trái cây, đồ ngọt điểm tâm, còn có thức uống, nước trà, cà phê những thứ kia.

Tổng quản lý tự mình cho Diệp Thu rót một ly trà rồi nói ra "Nghe nói người muốn hỏi đoái chi phiếu?"

"Không sai, ta muốn hỏi đoái năm triệu chi phiếu."

Diệp Thu nói.

"Vậy người chi phiếu làm sao tới?"

Nghe được cái này vị Tổng quản lý lời nói, Diệp Thu lộ ra hơi không kiên nhẫn, hơn nữa, cảm giác đối phương giọng giống như là ở thăm vấn hẩn như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Triệu Như Tuyết

Tấm chi phiếu kia trên viết có trả tiền người công ty chu Đại Bảo châu báu tập đoàn công ty hữu hạn, cùng với trả tiền người Chu Ngọc Hà con dấu, mặt trên còn có người nhận tiền Diệp Thu tên, cùng với thu khoản số tiền.

Cùng chính quy chi phiếu là giống nhau như đúc, vị kia ngân hàng Tổng quản lý liền nhận ra là thực sự.

"Vị này Chu Ngọc Hà là gì của người?"

Tổng quản lý lại hỏi.

Diệp Thu sớm biết là phiền toái như vậy, trực tiếp để cho Chu Ngọc Hà cho hắn làm một tấm thẻ ngân hàng coi là, không nghĩ tới, hiện tại ở nơi này Tổng quản lý một mực ở hỏi, hơn nữa, dùng kia thăm vấn giọng ở hỏi.

"Nếu như người hỏi đóai không, ta lấy về cho Chu tiểu thư."

Nếu chi phiếu là này nhà này ngân hàng Công Thương mở, vậy khẳng định có thể hỏi đóai. Nhưng là, Tổng quản lý hỏi như vậy, nhất định là cảm thấy Diệp Thu người này bất được tấm chi phiếu này nguồn có vấn đề.

"Vậy người có vị này Chu tiểu thư phương thức liên lạc sao?"

Tổng quản lý lại hỏi.

Chu Ngọc Hà là chu Đại Bảo châu báu tập đoàn công ty thay mặt tổng tài, Thủ Tịch chấp hành quan, Tổng quản lý dĩ nhiên là nhận biết. Nhưng là, hắn không nghĩ ra, trước mặt cái này nhìn mặc cũ nát phổ thông người tuổi trẻ, tại sao có thể có lớn như vậy một tấm kếp xù ngân hàng chi phiếu?

Tổng quản lý đã tỏ ý viên an ninh kia đi ra ngoài, chỉ cần cảnh sát bên kia người vừa tới, lập tức mái chèo Thu mang đi thăm vấn.

Diệp Thu ngay cả điện thoại di động cũng không có, Tự Nhiên không có Chu Ngọc Hà số điện thoại di động, nhưng là, hắn biết, Chu Ngọc Hà chắc còn ở Kim Lăng bệnh viện nơi đó.

Hiện tại hắn lại thì không muốn cùng Tổng quản lý nói nhiều, trực tiếp nói "Người đem chi phiếu bồi thường ta, ta đến những địa phương khác hỏi đóai."

Tổng quản lý chính là nói "Diệp Tiên Sinh, người trước ngồi, chúng ta nơi này rất nhanh sẽ vì người hỏi đóai tốt."

Ở nhà này ngân hàng phụ cận không xa chính là Giang Bắc nơi này một cái khu cục công an phân cục, chính khi làm việc Triệu Như Tuyết nhận được báo cảnh sát, là ngân hàng bên kia gọi điện thoại tới.

Bên kia hoài nghi một người trẻ tuổi từ Không hợp pháp con đường bắt được một tấm thật ngân hàng chi phiếu, bây giờ hy vọng cảnh sát bên này lập tức đến bên kia mức độ tra rõ.

Triệu Như Tuyết bản thân là cảnh sát hình sự đại đội một người đội phó, nhưng là, phạm sai lầm nhỏ, bây giờ chỉ có thể ở Phân Khu trong bớt cảnh sát làm một người bình thường cảnh sát viên.

Bây giờ nghe nói ngân hàng bên kia có loại sự tình này, nàng cũng đứng lúc đi qua nhìn một chút.

Đang cùng hai người nam cảnh sát viên mở ra xe cảnh sát hướng phụ cận kia ngân hàng lái đi, không bao lâu liền đi tới cửa.

Ở đại sảnh bên ngoài một mực chờ viên an ninh kia, thấy từ cảnh trên xe xuống ba vị cảnh sát viên, lập tức nói "Ba vị cảnh quan, hắn ở vẫn còn ở phòng khách quý bên trong, chúng ta Tổng quản lý ở ổn định hắn."

Triệu Như Tuyết mang theo kia hai người nam cảnh sát viên hướng phòng khách quý bên trong đi vào, nàng đã thấy Tổng quản lý cùng một người mặc rất phổ thông đàn ông trẻ tuổi ngồi ở chỗ đó.

Diệp Thu lộ ra càng ngày càng không nhịn được, vừa mới bắt đầu, hắn còn tưởng rằng Tổng quản lý thật để cho người cho hắn hỏi đóai tấm chi phiếu kia. Nhưng là, từ từ hắn phát hiện, cái này Tổng quản lý tựa hồ cũng không tin hắn, cảm thấy hắn tấm chi phiếu kia nguồn có vấn đề.

Diệp Thu vốn tưởng rằng chỉ cần mình có tiền chính là đại gia, ngân hàng quản những tiền kia nơi nào đến, không nghĩ tới, bây giờ ngân hàng nhưng là hỏi đến rõ ràng như vậy.

Diệp Thu đã sớm nghĩ (muốn) chuẩn bị năm tám chi phiếu kia rồi đi, nhưng là, Tổng quản lý một mực năm chi phiếu không cho hắn, bây giờ Diệp Thu còn không hề rồi đi.

Diệp Thu cùng Tổng quản lý, đã thấy vị kia đại sảnh ngân hàng an ninh mang theo ba vị mặc đồng phục cảnh sát đi tới.

Trong đó, vị kia ăn mặc đồng phục nữ cảnh sát vừa tiến đến, lại hỏi "Là tên hiềm nghi phạm này sao?"

Triệu Như Tuyết vừa mới đi vào, thấy Diệp Thu kia thân mặc trang phục, đồng dạng là coi hắn là thành hiềm nghi phạm.

"Cảnh quan, người tới đứng dịp, vị trẻ tuổi này kia năm triệu chi phiếu không biết là làm sao tới, mới vừa rồi ta hỏi rất nhiều liên quan tới viết chi phiếu người chủ nhân kia tin tức, người trẻ tuổi này không có chút nào biết, cho nên, ta hoài nghi tám chi phiếu này có vấn đề, mời các người trước tiên đem hắn mang về mức độ tra rõ, nếu như người trẻ tuổi này không có vấn đề, ta đến lúc đó lại để cho ngân hàng cho hắn hỏi đoạt chi phiếu."

Tổng quản lý nói.

Dù sao, đó là năm triệu người Dân tiền, một số tiền lớn, nếu quả thật có vấn đề, đến lúc đó là yêu cầu ngân hàng bồi thường cho chu Đại Bảo châu báu tập đoàn.

Diệp Thu không nghĩ tới, những người này thật đúng là hoài nghi thân phận của hắn.

"Người trước theo chúng ta đi đi."

Triệu Như Tuyết lười nói nhiều.

Đầu tiên nhìn thấy Diệp Thu, nàng ngược lại không quá cho là đối phương là một người xấu. Nhưng là, đối với (đúng) mới vừa mặc quá phổ thông, hơn nữa, nhìn có chút đầu mỡ, nàng cũng không biết Diệp Thu làm công việc gì, có thể có năm triệu chi phiếu, nàng cảm thấy khẳng định không thể nào. Cho nên, bây giờ Triệu Như Tuyết cũng muốn để cho người trước mang về sở cảnh sát điều tra một phen.

Ba người cũng không có lấy cớ ra, chẳng qua là hoài nghi Diệp Thu thân phận, cũng không có đem hắn làm thành chân chính hiềm nghi phạm.

Diệp Thu không nghĩ tới, thật đúng là nhiều chuyện như vậy.

Nhìn về phía cái đó Tổng quản lý nói "Đem chi phiếu bồi thường ta, nếu không, đến lúc đó liền người biết hậu quả."

Diệp Thu giọng rất lạnh đạm, đem Tổng quản lý cũng hù dọa cú sốc, Tổng quản lý vốn là muốn đem tám chi phiếu kia ép ở chỗ này. Không nghĩ tới, bây giờ thấy Diệp Thu nói như vậy, chỉ có thể đem tám chi phiếu kia lấy ra.

Diệp Thu sau khi cầm về, nhìn nói với hắn "Người rất nhanh sẽ hối hận."

Diệp Thu đi theo Triệu Như Tuyết ba người ra đến bên ngoài ngân hàng mặt, lên tới kia chiếc xe cảnh sát bên trên, dọc theo đường đi, kia hai người nam cảnh sát viên chẳng qua là nhìn hắn, về phần Triệu Như Tuyết đồng dạng cũng là như vậy.

Ở Triệu Như Tuyết lái xe tới đến Phân Khu sở cảnh sát, Triệu Như Tuyết hô "Đi xuống."

Diệp Thu chỉ có thể từ trên xe bước xuống, đi theo Triệu Như Tuyết đi vào nàng bên trong phòng làm việc.

"Bây giờ ta phải hỏi một chút liên quan tới người tin tức cá nhân, cùng với cho người lái chi phiếu cái đó Chu tiểu thư tin tức, nếu như không có vấn đề, đến lúc đó chúng ta sẽ xin lỗi người, hơn nữa đưa người trở về."

Vốn là bây giờ cũng là bởi vì ngân hàng bên kia cảm thấy Diệp Thu cùng tám chi phiếu kia khả nghi, cho nên mới báo cảnh sát, bây giờ Triệu Như Tuyết cũng cảm thấy vậy.

"Tên họ."

"Diệp Thu."

"Tuổi tác."

"18 tuổi "

"Người làm việc ở đâu? Bình thường ở nơi nào? Có không có thẻ căn cước?"

Triệu Như Tuyết hỏi.

Diệp Thu xuất ra thân phận của hắn chứng, Triệu Như Tuyết cầm tới nhìn lên sau khi, phát hiện lại là ở tại Giang Bắc cái đó xưởng dệt cũ tiểu khu, điều

này nói rõ hẳn là người bản xứ.

Diệp Thu nói hẳn bây giờ còn là Giang Bắc ba bên trong học sinh lớp mười hai thời điểm, Triệu Như Tuyết càng là cảm thấy kỳ quái.

"Kia tấm chi phiếu này, ngươi là làm thế nào đạt được? Cùng cái này Chu tiểu thư là quan hệ như thế nào?"

"Ta hiện ngày cho Chu Ngọc Hà cha chữa bệnh, nàng thanh toán cho ta tiền chữa bệnh, nếu như các ngươi không tin, bây giờ liền có thể đến Kim Lăng bệnh viện tìm cái đó Chu Ngọc Hà, ta đã đoán nàng chắc còn ở nơi đó."

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Triệu Như Tuyết càng là nghi ngờ, người trẻ tuổi trước mắt kia lại sẽ cho nhân trị bệnh, này không phải tên lường gạt sao?

"Nếu như ngươi dám cùng ta nói láo, kết quả nếu mà biết thì rất thê thảm."

Triệu Như Tuyết giống vậy không nói nhảm, cầm lên trước mặt điện thoại cố định cho hẳn phòng làm việc một cái cảnh sát nhân viên gọi điện thoại, để cho hẳn bây giờ liền lái xe đến Kim Lăng bệnh viện, mức độ tra một chút có hay không có Chu Ngọc Hà, cùng với Chu Ngọc Hà cha tin tức.

Triệu Như Tuyết đánh xong cú điện thoại kia, thấy Diệp Thu thần sắc vẫn là cùng mới vừa rồi như thế, Triệu Như Tuyết trong lòng đã tin tưởng Lục Thành, nàng biết, nếu như Diệp Thu thật là tên lường gạt, vào tới đây, khẳng định cùng mới vừa mới khác nhau, hơn nữa, nếu như hẳn dám nói láo, nàng chỉ cần để cho người đi điều tra, rất nhanh thì biết hẳn nói có đúng hay không thật?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Người đau bụng kinh

Nghe nói Diệp Thu thông qua làm cho người ta chữa bệnh lấy được kia năm triệu chi phiếu, Triệu Như Tuyết lộ ra càng hiếu kỳ hơn.

"Ngươi biết chữa bệnh?"

Bây giờ nàng công việc rất rảnh rỗi, chính tốt có thể hỏi một chút công việc ra chuyện.

Diệp Thu nhìn Triệu Như Tuyết, Triệu Như Tuyết phát hiện mình bị cái này đại nam hài nhìn, đột nhiên có loại đỏ mặt cảm giác.

"Ngươi nhìn cái gì?"

Bị Diệp Thu nhìn như vậy, Triệu Như Tuyết cảm giác mình thật giống như bị đối phương nhìn thấu như thế.

"Ngươi có lòng bệnh, cũng có sinh lý bệnh."

Về phần Triệu Như Tuyết tâm bệnh là cái gì, Diệp Thu cũng không có nhìn ra được, bởi vì hẳn bây giờ chỉ là có thể hấp thu người chết hồn phách ý thức, sống nhân Hồn Phách ý thức khẳng định hút không thu được.

Bất quá, hẳn có thể từ Triệu Như Tuyết trên mặt nhìn ra được, Triệu Như Tuyết có lòng bệnh.

Về phần nàng sinh lý tật bệnh, bản thân Diệp Thu chính là Thiên Đình Ngự Y cao thủ, bây giờ lại vừa là Trung Tây y cao thủ, lại có thể từ Triệu Như Tuyết trên mặt nhìn ra được.

"Ta hảo đoan đoan, có cái gì sinh lý tật bệnh?"

Triệu Như Tuyết hỏi ngược lại.

"Ngươi dựa đi tới, ta cho ngươi biết."

Triệu Như Tuyết có chút hiếu kỳ, không nhịn được đến gần, Diệp Thu ở bên tai nàng nhỏ giọng nói "Ngươi đau bụng kinh!"

Lần này, Triệu Như Tuyết càng là kinh ngạc.

Nàng quả thật có đau bụng kinh, hơn nữa, đã có kéo dài một thời gian hai năm, nàng trước thấy Tây Y, thấy Trung y, thấy phụ khoa chuyên khoa, uống thuốc chích, xem qua thiên phương, cuối cùng cũng không có chữa khỏi.

Hai ngày này vừa vận cái đó đến, kia đau bụng kinh đau xót, thật là đau đến muốn nàng mệnh.

Triệu Như Tuyết không nghĩ tới, Diệp Thu lại nhìn ra.

"Ở y học hiện đại đã nói pháp, kỳ kinh nguyệt cùng hành kinh từ đầu đến cuối xuất hiện rõ ràng phần dưới bụng co rút tính đau đớn, rút trướng hoặc đau hông đau các loại (chờ) khó chịu, ảnh hưởng cuộc sống và người làm việc, xưng là đau bụng kinh."

"Ở Trung y bên trên, xưng là trải qua đi đau bụng, kỳ kinh nguyệt đau bụng, đau bụng kinh, Trung y cho là, vốn bệnh chủ yếu do tình chí gây thương tích, cuộc sống thường ngày không cẩn thận hoặc sáu dâm các loại (chờ) đưa tới, cũng cùng thể chất nhân tố, kỳ kinh nguyệt cùng kỳ từ đầu đến cuối đặc thù trong cơ thể hoàn cảnh khá liên quan."

Diệp Thu đơn giản từ Tây Y cùng Trung y góc độ giải thích thời điểm, Triệu Như Tuyết biết, người trẻ tuổi trước mắt kia quả thật rất có thể biết y thuật.

"Vậy người sẽ chữa trị?"

"Dĩ nhiên biết, rất đơn giản mà thôi."

Diệp Thu nói.

Triệu Như Tuyết nhưng là nghĩ đến, nàng biết rõ mình đưa tới loại bệnh này hướng, là bởi vì ban đầu mới vừa tốt nghiệp đi ra hai năm, sau đó kỳ hạn thời gian một năm ở huấn luyện, ở huấn luyện trong lúc, sau đó bởi vì thường thường làm việc và nghỉ ngơi không quy luật, còn có thường thường uống đồng nước dưới tình huống, đưa đến xuất hiện đau bụng kinh triệu chứng.

Lại càng về sau chân chính công việc sau, nàng phát hiện trước huấn luyện kỳ lưu lại hậu di chứng, muốn chữa khỏi, sợ là rất có thể.

Mặc dù không là mỗi lần cái đó lúc tới sau khi, cũng sẽ đau đớn, nhưng là, sẽ là phi thường thường xuyên xuất hiện đau bụng kinh triệu chứng.

"Vậy phải thế nào chữa trị?"

"Có nhanh, cũng có chậm."

Diệp Thu nói.

Triệu Như Tuyết nghĩ đến, nếu như mình không cần lại được kia đau bụng kinh hành hạ, vậy dĩ nhiên nếu so với bây giờ tốt hơn nhiều.

Chẳng qua là, bây giờ nàng còn phải chờ đợi vị kia cảnh sát viên đồng nghiệp điện thoại, nhìn một chút Diệp Thu nói có đúng hay không thật?

Triệu Như Tuyết đi cho Diệp Thu rót một ly nước, thả vào Diệp Thu trước mặt thời điểm, Diệp Thu nhưng là không có uống. Hắn vốn cho là mình hỏi đoán khoản tiền kia, sẽ là rất dễ dàng.

Không nghĩ tới, hiện tại ở phiên toái như vậy.

Diệp Thu ở nơi này ngồi sắp tới nửa giờ, hơi không kiên nhẫn, mặc dù một bên còn có một cái ăn mặc đồng phục mỹ nữ đang bồi đến, nhưng là, Diệp Thu nhưng là một chút tâm tình cũng không có.

Hiện tại ở bên kia điện thoại còn không có vang.

Diệp Thu chỉ có thể tiếp tục ngồi ở đó chờ.

Đại khái sau một tiếng rưỡi, Triệu Như Tuyết trước mặt điện thoại cố định vang lên, Triệu Như Tuyết cảm lên nghe, rất nhanh, đã rõ ràng, vừa mới Diệp Thu nói chuyện cũng không có giả, Diệp Thu là cho chu Đại Bảo châu báu tập đoàn chủ tịch HDQT chu bảo chữa bệnh, chu bảo Đại Nữ Nhi Chu Ngọc Hà cho Diệp Thu thanh toán tám chi phiếu kia,

Đúng lúc là năm triệu.

Triệu Như Tuyết mới vừa mới chuẩn bị cúp điện thoại thời điểm, bên kia lại truyền tới Chu Ngọc Hà thanh âm, nói "Lá thầy thuốc, thật ngượng ngùng, nhất định là ngân hàng cùng cảnh sát nhân viên làm, ta bây giờ cứ tới đây đón người đi ra."

Chu Ngọc Hà cho Diệp Thu mở tám chi phiếu kia thời điểm, nàng giống vậy không có nghĩ tới vấn đề này, bởi vì bình thường nàng làm cho người ta hoặc là những công ty khác thanh toán tiền thời điểm, đồng dạng là như vậy.

Triệu Như Tuyết sau khi cúp điện thoại, nhìn nói với Diệp Thu "Thật thật xin lỗi, xem ra là ngân hàng cùng cảnh sát làm."

Diệp Thu biết, chủ yếu vẫn là ngân hàng bên kia mất chó coi thường người khác, còn tưởng rằng hắn mặc phổ thông, cũng chưa có nhiều tiền như vậy.

Bây giờ Diệp Thu biết, Chu Ngọc Hà sẽ tới, bây giờ liền ở chỗ này chờ.

Nhưng là, thông qua vừa mới biết, Triệu Như Tuyết đối với (đúng) Diệp Thu càng hiếu kỳ hơn, hỏi "Người cho cái đó Chu chủ tịch chữa trị bệnh gì?"

"Ung thư phổi thời kỳ cuối."

"Ung thư phổi thời kỳ cuối cũng có thể chữa?"

Triệu Như Tuyết có chút không dám tin tưởng hỏi. Nhưng là, vừa mới người đồng nghiệp kia cùng nàng nói, Chu Ngọc Hà cũng nói sẽ tới, vậy chắc chắn sẽ không nói giả.

Diệp Thu lại thì không muốn lại để ý tới vị mỹ nữ này cảnh sát, liền ngồi ở nơi đó chờ.

Đại khái sau một tiếng, Chu Ngọc Hà vội vã lái xe từ Kim Lăng bệnh viện bên kia tới. Bây giờ Kim Lăng bệnh viện bên kia Tây Y sinh trải qua quá nhiều lần đối với (đúng) chu bảo huyết dịch kiểm tra hóa nghiệm, cuối cùng cho ra kết quả, chu bảo trên người tế bào ung thư quả thật biến mất.

Từ một điểm này bên trên, nói rõ Diệp Thu thật đem chu bảo bệnh chữa lành.

Chu Ngọc Hà lái xe tới đến nhà này Phân Khu cửa cảnh cục, từ trên xe bước xuống, vội vã đi theo người nam kia cảnh sát hướng Triệu Như Tuyết bên trong phòng làm việc đi vào.

Thấy Diệp Thu không nhìn được ngồi ở chỗ đó thời điểm, hỏi "Lá thầy thuốc, cảnh sát nhân viên có hay không gây khó khăn người? Có hay không khó khăn hình thẩm vấn người?"

Triệu Như Tuyết cùng ngoài ra người nam kia cảnh sát sau khi nghe, cau mày, cảnh sát nhân viên lại cũng không xằng bậy, làm sao có thể gây khó khăn cùng khó khăn hình thẩm vấn Diệp Thu đây?

Hơn nữa, hẳn vừa mới lúc đi vào sau khi, ngay cả phổ thông hiềm nghi phạm đều không phải là.

Đương nhiên, Triệu Như Tuyết cũng biết, may mắn hảo chính mình không có giống trước bốc lửa như vậy, dám đối với Diệp Thu làm bậy, nếu không, thật có thể sẽ lắm.

"Chu tiểu thư, chúng ta phân cục cảnh sát đồng dạng là tuân kỷ thủ pháp, làm sao có thể sẽ đối với thị dân làm bậy đây?"

Triệu Như Tuyết hỏi.

Chu Ngọc Hà nhưng là biết, cũng không phải là toàn bộ cảnh sát nhân viên, đều là Triệu Như Tuyết nói dễ nghe như vậy. Nếu bây giờ Diệp Thu không việc gì, nàng liền yên tâm lại.

Hơn nữa, bởi vì chính mình cho Diệp Thu chọc tới phiền toái, Chu Ngọc Hà tự nhiên muốn thay Diệp Thu giải quyết cái phiền toái này.

Diệp Thu cùng Chu Ngọc Hà đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Triệu Như Tuyết đi theo đi ra, bây giờ nàng đã tin tưởng Diệp Thu y thuật, hơn nữa, nàng cảm thấy Diệp Thu y thuật rất có thể rất lợi hại, cho nên, nàng vẫn còn muốn tìm Diệp Thu giúp nàng chữa bệnh.

Nhưng là, bây giờ Chu Ngọc Hà cùng người nam kia đồng nghiệp ở một bên, nàng nhưng là ngại nói đi ra.

"Triệu cảnh quan, không cần làm phiền người."

Chu Ngọc Hà nói.

Nàng còn tưởng rằng là Chu Ngọc Hà còn có những chuyện khác muốn tìm Diệp Thu phiền toái.

"Chu đại tiểu thư, ta có một cái tư nhân chuyện, muốn cùng Diệp Thu nói một chút."

Diệp Thu Tự Nhiên biết nàng muốn nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Nói xin lỗi không có dùng

Diệp Thu cùng Triệu Như Tuyết đến một bên, Triệu Như Tuyết xác nhận Chu Ngọc Hà cùng vị kia nam cảnh viên không nghe được hai người nói chuyện lúc, Triệu Như Tuyết nhỏ giọng hỏi "Lúc nào chữa bệnh cho ta?"

"Lúc nào đều được, nhưng là, người không nhất định có thể tìm được ta."

Diệp Thu nói.

Triệu Như Tuyết phát hiện cũng vậy, Diệp Thu chính mình không có điện thoại di động của mình, căn bản không khả năng tùy thời liên lạc với Diệp Thu. Nhưng là, Triệu Như Tuyết nghĩ đến thân mình bên trên đau bụng kinh, khả năng bất cứ lúc nào cũng sẽ có một loại loáng thoáng cảm giác đau đớn, dĩ nhiên là hy vọng mau sớm chữa khỏi.

"Ta bây giờ cũng có thời gian, ta theo người đi làm hoàn người chuyện, sau đó người giúp ta chữa trị."

Bây giờ Triệu Như Tuyết rất rảnh rỗi, không giống nguyên lai ở cảnh sát hình sự đại đội như vậy, cần phải phụ trách trọng yếu án hình sự, bây giờ phụ trách đều là việc vặt vãnh chuyện.

Diệp Thu lên tới Chu Ngọc Hà trên xe, Triệu Như Tuyết đi theo tới lên tới trên xe, Chu Ngọc Hà cũng không có hỏi hai người vừa mới đang nói gì.

Ở vừa mới Diệp Thu cùng vị kia Triệu Như Tuyết rời đi nhà kia ngân hàng Công Thương thời điểm, vị kia Tổng quản lý liền bắt đầu cảm giác có loại chán ghét, muốn nôn mửa, còn có một loại hoa mắt choáng váng đầu cảm giác.

Tổng quản lý cảm thấy có thể là chính mình tối hôm qua ngủ không được ngon giấc nguyên nhân.

Bây giờ Diệp Thu lần nữa trở lại này ngân hàng, Chu Ngọc Hà cùng Diệp Thu từ trên xe BMW đi xuống thời điểm, cái kia chiếc xe đạp còn dừng ở bên ngoài.

Đại sảnh ngân hàng viên an ninh kia còn ở cửa, hần liếc mắt liền nhận ra vị này chu Đại Bảo tập đoàn Thủ Tịch chấp hành quan Chu Ngọc Hà, hần không nghĩ tới, nàng thật cùng Diệp Thu đồng thời tới.

"Đem các người kinh lý gọi ra."

Chu Ngọc Hà nghiêm túc nói.

Chu Đại Bảo châu báu tập đoàn cùng với Chu Ngọc Hà đều là ngân hàng Công Thương khách hàng lớn, viên an ninh kia Tự Nhiên không dám chọc đến lớn như vậy khách hàng, bên trong quầy nhân viên làm việc, còn có giám đốc phòng khách, thấy Chu Ngọc Hà thời điểm, giống vậy phi thường kinh ngạc, muốn đem Chu Ngọc Hà trước hết mời đến phòng khách quý lại nói.

Chu Ngọc Hà nhưng là không có đi vào, mà là trực tiếp chờ ở bên ngoài đến.

Một vị nhân viên làm việc vội vàng đi kinh lý phòng làm việc đem Tổng quản lý mời đi ra, Tổng quản lý cảm giác cả người không thoải mái, đang ngồi ở chính mình bàn làm việc nơi đó suy tư nửa thì ngủ.

Nghe nói Chu Ngọc Hà mang theo vừa mới người tuổi trẻ kia khi đi tới sau khi, Tổng quản lý cũng biết, nhất định là chính mình mới vừa rồi làm.

Tổng quản lý từ bên trong đi ra, thấy Chu Ngọc Hà đưa lưng về phía hần đứng ở đại sảnh nơi đó thời điểm, vội vàng tới bồi mặt mày vui vẻ nói "Tổng giám đốc Chu, ngọn gió nào đem người thổi qua tới?"

Chu Đại Bảo châu báu tập đoàn cùng Chu Ngọc Hà đều là ngân hàng Công Thương nơi này khách hàng lớn, Tổng quản lý Tự Nhiên không dám thờ ơ, mặt đầy lấy lòng nói.

"Tổng quản lý, chẳng lẽ ta lái ra chi phiếu cũng có giả? Nếu như các người ngân hàng hỏi đòi không tiền, ta chuẩn bị đem châu báu tập đoàn tiền mặt chuyển tới những nhà khác ngân hàng."

Nghe được Chu Ngọc Hà nói như vậy, Tổng quản lý càng là khẩn trương, vội vàng nói "Thật xin lỗi, vừa mới nhất định là làm, ta biết tám chi phiếu kia là thực sự, chẳng qua là cho là tám chi phiếu kia nguồn có vấn đề, cho nên muốn mời cảnh sát đem vị tiểu huynh đệ này mang về hỏi một chút mà thôi."

Diệp Thu nhưng là mặt đầy lãnh ý, hần biết, cái này Tổng quản lý mới vừa rồi có thể không phải như vậy nói.

Tổng quản lý hết sức mời Diệp Thu cùng Chu Ngọc Hà đến phòng tiếp khách bên trong thời điểm, Tổng quản lý vội vàng tự mình nắm Diệp Thu chi phiếu đi hỏi đòi khoản tiền kia.

"Ta muốn cầm tiền mặt."

Diệp Thu nói.

Tổng quản lý sau khi nghe, lại là có chút hơi khó.

Dù sao, nơi này chỉ là một chi hành, nơi này cũng không có năm triệu tiền mặt ở nơi này, hơn nữa, nếu như Diệp Thu toàn bộ đều lấy đi, khẳng định ảnh hưởng ngân hàng còn lại nghiệp vụ.

Nếu như là tồn đến Diệp Thu trong thẻ ngân hàng, vậy khẳng định là không thành vấn đề.

"Diệp Tiên Sinh, nếu như thoáng cái muốn lấy được năm triệu tiền mặt, có thể có chút phiền toái."

Vốn là Diệp Thu là chuẩn bị hồi đoái khoản tiền kia, sau đó trực tiếp ở nơi này làm một tấm mới thẻ ngân hàng, đến lúc đó làm việc trực tiếp chuyển tiền là được. Nhưng là, bây giờ thấy Tổng quản lý thái độ, hẳn lại thì không muốn đem tiền tồn ở nơi nào.

"Ta không muốn đem tiền cất ở đây trong."

"

Diệp Thu nói.

Tổng quản lý lộ ra rất lúng túng, trong lúc nhất thời, không biết như thế nào cho phải thời điểm, Chu Ngọc Hà nhìn về phía hỏi hẳn "Chẳng lẽ các người quý hành, năm triệu lưu động tiền mặt cũng không có?"

"Có là có, khả năng yêu cầu một ít thời gian chuẩn bị."

Nơi này tối đa chỉ có thể lấy hai triệu, sau đó còn lại từ còn lại chi hành bên kia mức độ tới, đến lúc đó còn phải điều động càng nhiều an ninh, không thể nghi ngờ sẽ là phiền toái hơn.

Nhưng là, bây giờ thấy Diệp Thu mặt đầy chán ghét, muốn cho Diệp Thu đem tiền cất ở đây trong, vậy căn bản không thể nào.

Tổng quản lý chỉ có thể gọi điện thoại hướng thượng cấp xin phép, mà bây giờ cách lúc tan việc không có còn dư lại xuống một giờ, không thể nghi ngờ càng phiền toái.

Tổng quản lý hướng thượng cấp gọi điện thoại báo cáo rõ ràng sau chuyện này, bên kia để cho hẳn lập tức giải quyết cái vấn đề này. Chi hành nơi này, cùng với Tổng quản lý cũng không sợ Diệp Thu, nhưng là, hẳn sợ chu Đại Bảo châu báu tập đoàn cùng Chu Ngọc Hà cất ở đây ngân hàng vốn chịu ảnh hưởng.

Dù sao, Kim Lăng không chỉ một nhà ngân hàng, giống như chu Đại Bảo châu báu tập đoàn công ty, bó lớn ngân hàng nghĩ (muốn) hợp tác.

Tổng quản lý chỉ có thể đi ra, lại vừa là hướng Diệp Thu nói xin lỗi, lại vừa là hướng Chu Ngọc Hà giải thích khiếm, nhưng là, Chu Ngọc Hà không để ý tới Tổng quản lý, bây giờ chẳng qua là nghe Diệp Thu lời nói.

Chu Ngọc Hà rất rõ, nếu như không phải là Diệp Thu ra tay cứu trợ phụ thân nàng, bây giờ phụ thân nàng sẽ không mệnh, mà chính mình chẳng qua là thanh toán Diệp Thu kia bút tiền chữa bệnh, không nghĩ tới, nhưng là gặp phải ngân hàng nơi này gây khó khăn.

Tổng quản lý biết cầu Chu Ngọc Hà là vô dụng, chỉ có người trẻ tuổi trước mắt kia nói chuyện mới hữu dụng thời điểm, Tổng quản lý càng là kinh ngạc.

Hắn đã biết, trước mắt vị này mặc phổ thông, thậm chí quần áo có chút dầu mỡ người tuổi trẻ, cũng không phải là hẳn tướng tượng bên trong đơn giản như vậy.

"Diệp Tiên Sinh, chuyện này, chúng ta có lỗi trước, thật yêu cầu người, nếu không, ta có thể có thể đến lúc đó phải bị phân xử, công việc chịu ảnh hưởng."

Tổng quản lý nói.

Chu Ngọc Hà nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, Triệu Như Tuyết đồng dạng là nhìn về phía Diệp Thu.

"Đem người an ninh kia kêu đi vào."

Tổng quản lý vội vàng đi ra ngoài đem người an ninh kia gọi ra, mặc dù chuyện này quyền quyết định ở trên tay hẳn, hơn nữa, Diệp Thu cầm tấm chi phiếu kia tới hồi đoái khoản tiền kia, hẳn cũng sẽ hoài nghi.

Nhưng là, đầu tiên là cái này ngân hàng an ninh hoài nghi Diệp Thu thân phận ở phía trước.

Vừa mới thấy Diệp Thu cùng Chu Ngọc Hà khi đi tới sau khi, vị này ngân hàng đảm bảo An đại thúc cũng biết lắm, hẳn giống vậy sợ hãi, bởi vì này một phần nghề không dễ dàng phải đến, là yêu cầu rất nhiều quan hệ mới tiến vào.

Không nghĩ tới, nhưng bây giờ là làm.

Đảm bảo An đại thúc nom nớp lo sợ đi tới, hướng Diệp Thu nói xin lỗi thời điểm, Diệp Thu nhưng là nói "Nói xin lỗi hữu dụng không?"

Trong lúc nhất thời, viên an ninh kia đại thúc nhưng là không biết nói cái gì, Tổng quản lý chính là nói "Chương bình an, chuyện này trách nhiệm chủ yếu ở trên thân thể ngươi, lại đem Diệp Tiên Sinh trọng yếu như vậy khách hàng trở thành những người khác, hôm nay ngươi liền viết thư từ chức, ngày mai không phải tới."

"Trái qua, kinh lý, ta, ta trên có già dưới có trẻ, yêu cầu ngươi không muốn xào xuống ta."

Chương bình an không nghĩ tới, Tổng quản lý thật muốn đem hắn sa thải, trực tiếp quỳ xuống hướng Tổng quản lý cầu xin tha thứ.

Tổng quản lý nhưng là không để ý tới chương bình an, bây giờ không phải là cắt cũng là cắt, bởi vì nếu như Diệp Thu không tha thứ hắn cách làm, đến lúc đó phiền toái liền toàn bộ ở trên người hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Không phải là nói nhảm sao?

Từ Kim Lăng bệnh viện an ninh, lại đến bây giờ ngân hàng nơi này vị an ninh này, Diệp Thu biết, bọn họ đều là cái giai tầng này phổ thông tiểu nhân vật.

Nhưng là, hiện tại hắn nhưng là không có nói gì.

Một mực thấy vị an ninh này chương gần ở kia khóc kể, Diệp Thu thần sắc không có đổi, Chu Ngọc Hà thần sắc đồng dạng là như vậy, Triệu Như Tuyết chính là cảm thấy vị an ninh này có chút đáng thương.

Nhưng là, vừa mới thời điểm, coi như cảnh sát, nàng đã làm một lần, nàng lại cùng người an ninh này không có quan hệ gì, giống vậy không có nói gì.

Diệp Thu nhìn chương an thần sắc cùng Tổng quản lý thần sắc.

Tổng quản lý vô cùng khản trương, nếu như Diệp Thu kiên quyết yêu cầu hỏi đổi năm triệu tiền mặt, như vậy hắn chẳng những muốn tăng giờ làm việc, giống vậy sẽ là cho hắn nghề kiếp sống mang đến phiền toái rất lớn.

Qua sắp tới hai mươi phút, Diệp Thu nói "Lần này coi như."

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Tổng quản lý rốt cuộc lòng ra một hơi thở, vội vàng nắm Diệp Thu CMND đi hỏi đổi tám chi phiếu kia, cùng với làm một tám mới ngân hàng Công Thương thẻ.

Tổng quản lý đi làm việc những thứ kia, chương bình an hướng Diệp Thu tạ mấy lần sau, Diệp Thu cũng lười để ý sẽ đổi với phương.

Triệu Như Tuyết không nghĩ tới, cuối cùng Diệp Thu hay lại là bỏ qua cho vị này Tổng quản lý cùng viên an ninh kia, vừa mới bắt đầu, nàng một mực thấy Diệp Thu thần sắc không có bao nhiêu biến hóa, nhìn cái kia lãnh khốc biểu tình, còn tưởng rằng không có tính toán bỏ qua cho hai người này.

Đại khái mười phút sau, Tổng quản lý bên kia liền tự mình giúp Diệp Thu hỏi đổi kia năm triệu, sau đó đem kia năm triệu tồn đến Diệp Thu tám kia mới trong thẻ ngân hàng.

"Diệp Tiên Sinh, ngươi khoản tiền kia ở nơi này trưng trong thẻ ngân hàng. Nếu như ngươi có số điện thoại di động sau, có thể qua tới nơi này khai thông tin nhắn ngắn thông báo."

Diệp Thu đem tám chi phiếu kia tạp hòa CMND cầm tới sau, ở thẻ ngân hàng thủ khoản cơ thiết trí cái mới một cái mặt mã sau, cùng Chu Ngọc Hà, Triệu Như Tuyết từ bên trong đi ra.

Nhìn Diệp Thu cùng Chu Ngọc Hà rời đi, Tổng quản lý mới lòng ra một hơi thở.

Vừa mới thời điểm, hắn cảm giác mình sau lưng cùng trên mặt tất cả đều đổ mồ hôi. Dĩ nhiên, hiện tại đang bận rộn hoàn những thứ này, hắn lại bắt đầu cảm giác có loại chán ghét nôn mửa, người không thăng bằng cảm giác, không biết có phải hay không là thật muốn lên cơn sốt, hay lại là tối hôm qua ngủ không được ngon giấc nguyên nhân?

Bây giờ còn chưa tới lúc tan việc, Tổng quản lý đi ra, thấy Diệp Thu cùng Chu Ngọc Hà sau khi rời đi, hắn lái xe hướng phụ cận bệnh viện kia đi qua nhìn chằm.

Diệp Thu cũng chưa có trở lên Chu Ngọc Hà chiếc xe kia, nhìn nói với nàng "Chu tiểu thư, ta ngày mai lại rút ra chút thời gian cho cha người chữa bệnh."

"Vậy cần ta tới đón người sao?"

Chu Ngọc Hà hỏi.

"Không cần."

Chu Ngọc Hà xác nhận không có những vấn đề khác sau, lên tới cô ấy là chiếc trên xe BMW, mới lái xe rời đi nơi này.

Nàng bây giờ rất nhiều chuyện bận rộn, nhưng là, bây giờ nàng biết, Diệp Thu chuyện trọng yếu nhất, hơn nữa, cái phiền toái này là nàng không cần thận làm ra tới.

Bây giờ Chu Ngọc Hà sau khi rời đi, Diệp Thu đẩy cái kia chiếc 28 gang thức xe đạp.

Triệu Như Tuyết kỳ quái hỏi "Người bình thường liền cưỡi xe đạp này?"

"Không thể được sao?"

"Có thể là có thể, nhưng là, xe này rất ít người cưỡi."

Triệu Như Tuyết thấy xe đạp này, khả năng đều có mười một mười hai năm, khả năng hiện tại cũng bắt sinh sinh.

Diệp Thu đẩy cái kia chiếc xe đạp ra đến trên đường phố, sau đó dừng lại, nhìn về phía nàng hỏi "Đến đâu trị bệnh cho người?"

Bởi vì này liên quan đến riêng tư tật bệnh, Triệu Như Tuyết Tự Nhiên biết càng ít người biết càng tốt.

Nàng nghĩ tới nghĩ lui, phát hiện chỉ có hai cái địa phương thích hợp, một cái thân muội muội nơi đó thích hợp, một là nhà mình thích hợp. Nhưng là, muội muội nơi đó, mặc này thân đồng phục, nàng tạm thời không nghĩ tới đi.

Bây giờ chỉ có thể trở về nhà nàng.

Nàng nguyên lai là ở tại cục công an nhà trọ công nhân viên, nhưng là, cảm giác ở tại nhà trọ công nhân viên không thoải mái, không có phương tiện, cho nên, nàng sẽ đề cho cha mẹ trước cho nàng bỏ tiền mua một bộ phòng.

Lấy Triệu gia ở Kim Lăng địa vị, Triệu Như Tuyết cha mẹ muốn mua cho nàng một bộ phòng phi thường dễ dàng. Nhưng là, Triệu Như Tuyết lại thì không muốn tốn thêm cha mẹ,

Cùng với Triệu gia tiền, chẳng qua là để cho cha mẹ ra 300,000 đồng trả tận tay, sau đó cách Phân Khu sở cảnh sát nơi phụ cận này vườn hoa tiểu khu mua một bộ ba phòng một phòng khách thang máy phòng ngôi nhà.

"Đến nhà ta đi."

Triệu Như Tuyết nói.

"Vậy là người đi bộ, hay lại là ngồi ta xe?"

Diệp Thu hỏi.

Triệu Như Tuyết còn kỳ quái, Diệp Thu này một cái xe đạp còn có thể chở người sao? Hơn nữa, hiện tại tại chính mình ăn mặc đồng phục, ngồi Diệp Thu chiếc xe kia, làm cho người ta thấy cảm giác là lạ.

Bất quá, Triệu Như Tuyết hay lại là nhanh nhẩu nhảy lên đến Diệp Thu chiếc xe kia xe sau trên kệ, sau đó bắt cái đó ngồi theo như, Diệp Thu căn cứ nàng chỉ đường, Diệp Thu cưỡi xe đi tới cái đó cửa tiểu khu.

Ở an ninh giữ cửa xác nhận Triệu Như Tuyết cùng Diệp Thu thân phận, cho phép Diệp Thu cưỡi xe đi vào. Nhưng là, cửa hai cái cửa Vệ còn cảm thấy là lạ, Triệu Như Tuyết đẹp như vậy nữ, hơn nữa còn là công chức công ăn việc làm ổn định thân phận, vẫn luôn không có mang qua còn lại khác phái qua tới nơi này, không nghĩ tới, bây giờ lại ngồi ở một người mặc phổ thông, cưỡi một chiếc cũ nát xe đạp người tuổi trẻ xe sau trên kệ.

Này thật để cho hai cái cửa Vệ mở rộng tầm mắt?

Đây là cô gái đẹp kia cảnh quan?

"Đem xe đậu ở chỗ này được."

Triệu Như Tuyết nói.

Bây giờ đã tới cô ấy là tòa thang máy dưới lầu, Diệp Thu đem xe đạp dừng ở một bên lục hóa đài bên cạnh, sau đó, để cho Triệu Như Tuyết không nghĩ tới là, Diệp Thu lại còn cầm khóa khóa lại này một cái xe đạp.

"Nơi này trị an tốt vô cùng, hơn nữa, vừa mới kia hai cái cửa Vệ gặp lại người cùng ta đi vào, không người nào dám trộm người xe đạp."

"Đây là ba ta đồ cổ, ta làm không, đến lúc đó ta cũng không thường nói."

Triệu Như Tuyết cho hắn một cái liếc mắt, mang theo Diệp Thu đi tới cửa thang máy, ở đó các loại (chờ) một phút, dưới thang máy tới sau, nhấn nút thang máy tầng lầu con số, sau đó đi thang máy lên.

Diệp Thu đã ngồi qua thang máy, đối với cái này cái thuận lợi công nghệ cao vẫn cảm thấy rất không tồi. Ở thiên đình Ngự Y Phủ thời điểm, bởi vì những thần kia tiên phần lớn đều có Tiên Thuật cùng pháp thuật, hơn nữa, còn có thật nhiều nuôi có những Tiên Sủng đồ, bình thường cũng không cần chính mình đi bộ, hoặc là đằng vân giả vũ, hoặc là cưỡi những Tiên Sủng đó.

Triệu Như Tuyết không biết Diệp Thu đang suy nghĩ gì, ở nơi này phong bế trong thang máy, chỉ có hai nhân tình huống xuống, Triệu Như Tuyết ngược lại có vẻ hơi lúng túng.

"Người thật đem Chu đại tiểu thư cha bệnh chữa lành?"

"Người không phải là nói nhầm sao?"

Ở cục cảnh sát phòng làm việc thời điểm, Diệp Thu đã cùng Triệu Như Tuyết nói qua, hơn nữa, Triệu Như Tuyết từ đồng nghiệp nơi đó, cùng với Chu Ngọc Hà nơi đó biết, Diệp Thu nói cũng không có giả.

Nhưng là, bây giờ Triệu Như Tuyết vẫn là không nhận được hỏi.

Bất quá, cùng nàng nhận biết những thứ kia khác phái, cho tới bây giờ không có một cái khác phái sẽ là cùng nàng nói như vậy, hoặc là đáng khen nàng thông minh đẹp đẽ, hoặc là lấy lòng nàng.

Nàng nhận biết Diệp Thu sau, cuối cùng, Diệp Thu thần sắc đều là hình dáng kia, phảng phất nàng liền dung mạo rất phổ thông như vậy. Mặc dù Triệu Như Tuyết cũng thích người khác như vậy đối đãi nàng, xem nàng như thành người bình thường như vậy là được. Nhưng là, không biết tại sao, Triệu Như Tuyết lần đầu tiên gặp phải loại sự tình này, trong lòng vẫn còn có chút không thoải mái.

'Keng' thang máy phát ra một tiếng, dừng lại, Diệp Thu biết, đã đến Triệu Như Tuyết trụ sở ở tầng lầu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Muốn cưới quần áo xuống

Triệu Như Tuyết móc ra chìa khóa mở cửa, đi vào bên trong thời điểm, Diệp Thu thấy bên trong sân nhà rất sạch sẽ, nhưng là, cửa bên cạnh thà dế đều là nữ sinh xuyên.

"Phải đem giày cởi xuống sao?"

"Cởi không cởi cũng không đáng kể."

Bởi vì Triệu Như Tuyết nơi này, bình thường nhiều nhất chính là nàng thân muội muội qua tới nơi này, căn bản không có còn lại khác phái tới, cho dù nàng cha cũng chưa có tới nơi này, cho nên nơi này căn bản không có chuẩn bị dép đàn ông.

Diệp Thu đem giày cùng vớ cởi xuống, chân trần đi vào thời điểm, Triệu Như Tuyết liếc mắt nhìn, đối với (đúng) Diệp Thu ấn tượng lại khá một chút.

"Uống nước? Hay là uống trà? Hay hoặc giả là uống đồ uống?"

Ở phòng bếp trong tủ lạnh, Triệu Như Tuyết bình thường mua có thức uống trở lại, mà muội muội nàng chính là thường thường cầm một ít rượu trở lại.

"Tùy ý."

Diệp Thu nói.

Hắn quan sát một bộ này phòng, nhìn muốn so với nhà của hắn bộ kia cũ phòng lớn một chút, ba phòng một phòng khách, một cái phòng bếp, hai cái phòng vệ sinh, nhưng là, nhìn phi thường mới.

Bên trong chứa đồ trang sức không phải là rất sang trọng, chỉ có một bộ ghế sa lon, vài cái ghế, một tấm bàn com, sau đó chính là một ít đồ xài trong nhà đồ điện.

Triệu Như Tuyết đi tủ lạnh nơi đó xuất ra một lon Pepsi tới, thả vào Diệp Thu bên cạnh trên bàn trà, sau đó hỏi chủ nhân phòng, đem nạng bộ kia đồng phục đổi lại.

Này đồng phục mặc ở Triệu Như Tuyết trên người, nhìn như tư thế hiên ngang, phi thường có uy nghiêm, nhưng là, Triệu Như Tuyết biết, này đồng phục xuyên rất chặt, rất không thoải mái, cho nên, mỗi lần tan việc trở lại, cũng sẽ vội vã đổi.

Triệu Như Tuyết đổi một bộ bình thường xuyên thường phục sau khi ra ngoài, thấy Diệp Thu ngồi ở chỗ đó uống cô ca.

Triệu Như Tuyết đem máy truyền hình đánh tới sau, nhìn về phía hỏi hắn "Ngươi cho một người chữa bệnh thì có năm triệu, đây chẳng phải là rất kiếm tiền?"

"Tạm được."

Lúc trước, hắn ở Kim Lăng bệnh viện cho Lý Thiên Thiên chữa bệnh, sẽ để cho Lý Trị nước giúp hắn đóng kia mấy trăm ngàn, sau đó cho Lưu Linh Tú chữa bệnh, Tự Nhiên không lấy tiền.

Bây giờ cho Chu Ngọc Hà cha chu bảo chữa bệnh, hắn mới thật sự thu tiền.

Triệu Như Tuyết rất kinh ngạc, kia năm triệu ở Diệp Thu trong mắt, lại chẳng qua là tạm được.

"Vậy ngươi cho ta chữa bệnh, chuẩn bị thu bao nhiêu tiền, ta một người bình thường cảnh sát, có thể không có bao nhiêu tiền!"

Triệu Như Tuyết nói.

Mặc dù nói nạng là công ăn việc làm ổn định, bây giờ mỗi tháng lương tháng cộng thêm phúc lợi, cũng có hơn mười ngàn, nhưng là, trừ còn phòng vay, còn lại đã đủ nạng mua quần áo, còn có ăn nhậu chơi bởi.

Lấy Triệu Như Tuyết chức vị, nạng nghĩ đến tiền, trên thực tế rất nhanh, rất dễ dàng, nhưng là, những thứ kia phạm pháp, tham ô chuyện, Triệu Như Tuyết không làm.

Nghe nói Diệp Thu cho cái đó chu bảo chữa bệnh muốn năm triệu thời điểm, Triệu Như Tuyết nghĩ đến, Diệp Thu trị bệnh cho nàng, nếu như muốn thu một trăm ngàn nguyên, nàng cũng không có.

"Ngươi cảm thấy trị giá bao nhiêu tiền?"

"Ở trong bệnh viện nhìn hắn muốn mấy ngàn, nhưng là, bệnh viện không nhất định có thể chữa khỏi."

Thật ra thì, Triệu Như Tuyết một bộ phận tiền lương, chính là cầm đi nhìn bệnh này, hơn nữa, nàng còn không dám lấy chính mình bảo hiểm y tế thẻ thanh toán, sợ là bị sờ cảnh sát biết đến.

Nàng từ đầu đến cuối nhìn bệnh này đã hoa mấy chục ngàn nguyên.

"Vậy không thu ngươi tiền."

"Thật? Tại sao?"

Triệu Như Tuyết hỏi.

"Nói không chừng ta có chuyện phiền toái muốn tìm ngươi, ngươi đến lúc đó giúp ta giải quyết là được."

Diệp Thu Tự Nhiên rất thông minh.

Bản thân hắn chính là Thiên Đình Ngự Y Phủ lợi hại nhất Ngự Y, thông minh tuyệt đỉnh, hơn nữa, hấp thu được nhiều như vậy cao tài sinh hồn phách ý thức, hắn trở nên thông minh hơn.

Hiện tại hắn nhúng tay Thái lão đại chuyện, khẳng định cùng trên đường chuyện có tiếp xúc, ngoài ra, hắn chuẩn bị cầm kia năm triệu làm ăn, đến lúc đó nhất định phải làm bằng buôn bán những thứ kia, nếu như không có người quen biết, vậy khẳng định rất phiền toái, nhưng là, nếu như có Triệu Như Tuyết hỗ trợ, kia thì bất đồng.

"Chuyện phiền toái? Chuyện phiền toái gì? Nếu như quá phiền toái, ta còn là cho ngươi tiền coi là. Còn nữa, phạm pháp chuyện, ngươi không nên tìm ta,

ta sẽ không giúp người giải quyết."

Triệu Như Tuyết rất nhanh thì nghĩ tới vấn đề này.

Nàng không nghĩ nợ ơn người khác.

Diệp Thu cười cười, nói "Ta đều không nói là chuyện gì, làm sao người biết là chuyện gì? Hơn nữa, ta làm sao có thể sẽ để cho người làm vượt qua đồng giá trị chuyện."

Triệu Như Tuyết nghe nói là như vậy thời điểm, mới lỏng ra một hơi thở.

Diệp Thu uống xong kia lon Pepsi, Diệp Thu hỏi "Người muốn như thế nào chữa trị? Chữa trị có chậm, có nhanh, còn có bây giờ là có thể chữa biện pháp tốt."

"Cái gì chậm nhanh? Dĩ nhiên, là bây giờ chữa khỏi vậy tốt nhất."

"Nếu như là chậm nhất biện pháp chữa trị, có thể thông qua thuốc tây, cùng với thuốc đông y điều chỉnh biện pháp. Nếu như là càng nhanh chóng độ, có thể thông qua châm cứu chữa trị, chẳng qua là bây giờ không có mang Ngăn Châm, nếu như muốn lập tức chữa khỏi, ta bây giờ liền có thể làm được."

"Ta trước giúp người kiểm tra mạch tượng cùng lưỡi giống."

Để cho Triệu Như Tuyết đưa tay ra, nhìn Triệu Như Tuyết cổ tay phi thường trắng nõn, chẳng qua là trên tay bàn tay có thật đầy kén, nói rõ nàng bàn tay có kiểm tra huấn luyện những thứ kia.

Thấy Diệp Thu nhìn mình chăm chăm tay bàn tay thời điểm, Triệu Như Tuyết nói "Ta lúc trước ở trong cảnh giáo mặt đi học, liền luyện được rất đầy kén, bây giờ còn chưa có diệt trừ."

Bất quá, nàng cánh tay kia, còn có cô ấy là cổ cùng với khác lộ ra địa phương, nhìn cũng phi thường trắng nõn.

Diệp Thu cho nàng kiểm tra xong tay phải cùng tay trái mạch tượng, lại nhìn nàng lưỡi giống sau, trực tiếp nói "Người kỳ kinh nguyệt hoặc trải qua sau bụng lạnh đau, được (phải) nhiệt đau giảm, trải qua sắc âm đậm, lượng ít, thất lưng đầu gối bủn rủn, đi tiểu thanh dài."

"Người, làm sao người biết?"

Những thứ này cụ thể triệu chứng, Triệu Như Tuyết còn không có nói cho Diệp Thu, nàng mới vừa vừa mới chuẩn bị nói ra thời điểm, không nghĩ tới, Diệp Thu đã nhìn ra.

"Nhìn người mạch tượng cùng lưỡi giống nhìn ra, người loại bệnh trạng này, ở Trung y bên trên thuộc về dương hư bên trong hàn chứng. Nếu như người muốn thông qua thuốc đông y canh điều chỉnh, ta bây giờ liền có thể cho người hốt thuốc, dựa theo người tình huống, tối sắp hai tháng cũng có thể hoàn toàn chữa trị khỏi."

"Hai tháng? Cái này quá chậm."

"Kia châm cứu chữa trị đây?"

"Thời gian một tuần bên cạnh (trái phải). Bất quá, ta không có nhiều thời gian như vậy cho người châm cứu chữa trị."

Để cho Diệp Thu rút ra thời gian một tuần, mỗi ngày đặc biệt tới nơi này cho Triệu Như Tuyết tiến hành châm cứu chữa trị, hấn khẳng định không có nhiều thời gian như vậy.

"Vậy người vừa mới nói biện pháp nhanh nhất là cái gì?"

Thật ra thì, ở Diệp Thu vừa mới nói ra nàng đau bụng kinh lúc phát tác chứng bệnh, Triệu Như Tuyết đã tin tưởng Diệp Thu y thuật. Dĩ nhiên, đây là nàng chân chính tin tưởng Diệp Thu y thuật.

"Chờ một chút người nhắm hai mắt cũng biết, chỉ sợ người không muốn."

"Tại sao ta không muốn?"

Triệu Như Tuyết còn cảm thấy kỳ quái.

Dù sao, uống thuốc canh muốn hai tháng, hơn nữa, thuốc đông y canh rất khổ, nàng trước uống qua những thuốc đông y đó canh vô cùng rõ ràng. Nếu như là châm cứu, còn phải thời gian một tuần, coi như là rất nhanh. Nhưng là, nếu như châm cứu chữa trị, nàng biết, đó là muốn còi quần áo xuống, cho châm cứu Huyệt Vị.

"Muốn còi xuống quần áo người, hơn nữa, áo cùng quần đều phải còi xuống."

Diệp Thu nói.

Triệu Như Tuyết không nghĩ tới, này biện pháp nhanh nhất, lại cũng phải cởi quần áo xuống. Nhưng là, nhìn Diệp Thu thần sắc không phải là đùa, trong lúc nhất thời, nàng lại có chút do dự.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: So với tưởng tượng còn nhanh hơn

Diệp Thu cũng biết nàng sẽ như vậy cố kỵ, dĩ nhiên, nếu như nàng không như vậy cố kỵ, Diệp Thu ngược lại cảm thấy Triệu Như Tuyết là một cái rất tùy tiện người.

"Thật muốn cởi xuống sao?"

Nếu như không phải là tin tưởng Diệp Thu y thuật, Triệu Như Tuyết thật coi Diệp Thu là thành bên ngoài những thứ kia lừa gạt tài sản lừa gạt tình giang hồ du Y.

"Ta đây cho ngươi lái toa thuốc từ từ điều chỉnh đi."

Dựa theo Diệp Thu bắn trúng toa thuốc, sau đó để cho Triệu Như Tuyết uống thuốc đi xuống điều chỉnh hai tháng, khẳng định có thể đem nàng đau bụng kinh chữa lành.

Nhưng là, khuyết điểm chính là cần thời gian quá dài, uống thuốc canh quá đắng.

Diệp Thu để cho Triệu Như Tuyết đi đem một tờ giấy trắng cùng một cây viết lấy tới, Diệp Thu chuẩn bị cho nàng ở tờ giấy trắng kia trên viết kia tám toa thuốc.

Triệu Như Tuyết trở về phòng tìm một tờ giấy trắng cùng một cây viết, ở bàn máy tính gần kéo tìm tới một tờ giấy trắng thời điểm, nàng lại là có chút do dự, phải tốn thời gian dài như vậy tới điều chỉnh, hơn nữa, trong lúc này thuốc nước uống vào, thật sự là quá khó khăn được.

Triệu Như Tuyết đem giấy và bút sau khi để xuống, ra tới hỏi "Ta đây cởi quần áo xuống, lần này có phải là thật hay không có thể hoàn toàn chữa khỏi?"

"Ta đã cùng ngươi đã nói."

Triệu Như Tuyết hay lại là lộ ra đang do dự sau khi, Diệp Thu đứng lên nói "Ta không có nhiều thời gian như vậy."

Hắn vốn đi tới nơi này hỏi đoán khoản tiền kia, sau đó đi làm chuyện mình, đến lúc đó còn phải trở về Giang Bắc ba bên trong tiếp tục Lưu Linh Tú về nhà.

Triệu Như Tuyết thấy Diệp Thu lộ ra hơi không kiên nhẫn thời điểm, nói "Ta đây trở về phòng đem quần áo cởi xuống, ngươi không thể nhìn loạn."

Triệu Như Tuyết trở lại chính mình quần áo, đem vừa mới xuyên bộ kia thường phục cởi xuống, rất nhanh thì còn lại kia bộ đồ lót, màu hồng bra, cùng với màu trắng như tuyết tiểu Triệu Như Tuyết mở cửa, hướng Diệp Thu vẫy tay gọi hắn đi vào thời điểm, giờ phút này, Triệu Như Tuyết cũng không biết, mình bây giờ cùng nàng đi tảo hoàng gặp phải những cô gái kia không sai biệt lắm.

Nhìn như thế đẹp đẽ, như thế gọi cảm. Nhưng là, Triệu Như Tuyết nhưng là nhiều một loại không nói ra xấu hổ.

Diệp Thu đi vào kia đang lúc chủ nhân bên trong phòng, trừ người được bên trong một cỗ mang theo Triệu Như Tuyết mùi thơm bên ngoài, bên trong chứa đồ trang sức nhìn đơn giản hơn.

Một tấm mềm mại giường, một cái bàn để máy vi tính, một tấm máy tính ghế, một cái tủ treo quần áo, cũng chưa có những vật khác.

Triệu Như Tuyết ngồi ở mép giường, thấy Diệp Thu nhìn tới thời điểm, cảnh cáo nói "Nếu như ngươi dám gạt ta, ta sẽ dùng còng tay đem ngươi mang tới sở cảnh lưu, hung hãn dùng khốc hình thẩm vấn ngươi."

Diệp Thu ở Triệu Như Tuyết ngồi xuống một bên, nhìn nói với nàng "Trước tiên đem tay ngươi bỏ qua cho tới."

Triệu Như Tuyết đem nàng tay phải bỏ qua cho đến, vừa mới thời điểm, Diệp Thu cho nàng bắt mạch thời điểm, thì nhìn qua nàng bàn tay, vậy có thật

dây kén.

Bây giờ thấy kia tay phải bàn tay bên trên, vẫn cũng là như vậy.

Triệu Như Tuyết cảm thấy có chút kỳ quái, Diệp Thu chính là nói "Ngươi trước nhắm hai mắt lại, ta cho ngươi biến hóa một ma thuật."

Triệu Như Tuyết không biết Diệp Thu chơi đùa cái trò gì, nhưng là, hiện tại tại chính mình quần đều cởi đi, hơn nữa, nàng cảm thấy lấy tình huống mình, Diệp Thu cũng không dám làm bậy.

Triệu Như Tuyết nhắm hai mắt lại sau, nàng cảm giác tay trái mình có một cổ không khô lạnh lẽo, chờ đến nàng mở hai mắt ra thời điểm, nàng cảm giác phi thường kinh ngạc.

Bởi vì vừa mới còn tại đẳng kia thật dây kén, bây giờ lại toàn bộ đều biến mất, nàng bàn tay tâm bột trong xuyên thấu qua đỏ, ngón tay trắng nõn, cùng những thứ kia được bảo dưỡng rất hảo mỹ nữ ngón tay là giống nhau như đúc.

Triệu Như Tuyết không biết Diệp Thu là làm sao làm được?

"Này, điều này sao có thể?"

Triệu Như Tuyết có chút không dám tin tưởng hỏi.

Nhìn mình bàn tay phải, nàng nhìn thấy kia thật dây kén vẫn còn đang, này so sánh rõ ràng, để cho nàng cảm thấy so với ban đầu càng khó coi.

Hơn nữa, nàng không thích trên tay phải lưu lại kia thật dây kén.

Vô luận như thế nào, nữ tính đều có lòng thích cái đẹp, huống chi, Triệu Như Tuyết cũng là như vậy.

Diệp Thu nhưng là cười cười, nói "Bàn tay phải có muốn hay không biến thành bàn tay trái như vậy?"

"Dĩ nhiên muốn."

"Vậy ngươi lại nhắm hai mắt lại."

"

Triệu Như Tuyết giả vờ nhắm hai mắt lại, nàng muốn nhìn một chút Diệp Thu là thế nào trở nên Ma Thuật? Diệp Thu chính là nói "Nếu như ngươi mở hai mắt ra nhìn tới, đến lúc đó sẽ không linh."

Triệu Như Tuyết nhắm hai mắt lại, nàng vẫn cảm giác một cổ lạnh lẽo, sau đó sẽ mở hai mắt ra thời điểm, phát hiện bàn tay phải, bao gồm tay trái năm ngón tay, toàn bộ đều trở nên bột trong đỏ búng, trắng nõn như ngọc, nàng thật không thể tin được, hai tay mình, giống như biến trở về còn không có bên trên trường cảnh sát lúc trước đẹp để tình tế trắng nõn hai tay.

Triệu Như Tuyết đã biết, Diệp Thu căn bản cũng không phải là biến ma thuật, nếu như biến ma thuật, kia thủy chung là giả, nhiều nhất giả còn lại chương ngại để gạt người, nhưng là, rất nhanh vẫn sẽ trở lại thực tế chính giữa.

Bây giờ Triệu Như Tuyết nhìn chung quanh, phát hiện mình hai tay lại không có biến trở về đến nguyên lai, ngược lại vẫn là giữ trắng nõn tình tế đẹp đẽ.

"Đây chính là ngươi nói y thuật thần kỳ?"

Diệp Thu gật đầu một cái.

Triệu Như Tuyết đã hoàn toàn tin tưởng.

"Kia chữa trị ta đau bụng kinh, cần phải làm sao?"

"Lẳng lặng nằm xuống, nhắm lại ngươi cặp mắt là được."

Triệu Như Tuyết nghe nói như vậy, cảm giác là lạ. Nhưng là, vừa mới Diệp Thu lộ ra y thuật thần kỳ, nàng đã 100% tin tưởng Diệp Thu.

Ở nàng nhắm hai mắt lại thời điểm, Diệp Thu lấy tay ở nàng bụng, sau đó giống như nhẹ nhàng quét xem mà qua, Triệu Như Tuyết chẳng qua là cảm giác một cổ lạnh lẽo.

Loại này lạnh lẽo cùng mới vừa rồi cảm giác tương tự, nhưng là, cảm giác lại bất đồng.

Diệp Thu ở Triệu Như Tuyết bụng, còn có hạ thân tiến hành giống như nhẹ nhàng quét xem, từ đầu đến cuối không có vượt qua năm phút, Diệp Thu nói "Có thể."

Triệu Như Tuyết cảm giác mình thiếu chút nữa đều ngủ đến.

Ở nàng vừa mới mở hai mắt ra thời điểm, nàng phát hiện nguyên lai một mực loáng thoáng cái loại này đau bụng, tựa hồ thật biến mất. Ở nàng cẩn thận cảm thụ thời điểm, đúng là không có lại cảm nhận được về này đau ý.

Chẳng qua là không biết, bây giờ không đau, tối nay là hay không còn đau? Ngày mai là hay không còn đau? Hay hoặc giả là lần sau hay không còn sẽ xuất hiện tái phát?

"Có thể mặc quần áo vào."

Diệp Thu lộ ra rất chính nhân quân tử, cũng không có nhiều hơn nữa nhìn Triệu Như Tuyết liếc mắt, một người hướng đại sảnh bên ngoài đi ra ngoài.

Triệu Như Tuyết nhìn một chút chính mình trắng nõn bình thường bụng, nhìn lại mình một chút miêu điều vóc người, nàng liền kỳ quái, Diệp Thu lại không có nhìn nhiều.

Ở nàng mặc quần áo từ tế, nhìn mình kia trắng nõn hai tay bàn tay, sau đó đã không có lại cảm giác đau bụng kinh mang đến không thoải mái triệu chứng.

"Có thể không?"

Triệu Như Tuyết hỏi.

"Vậy ngươi còn muốn như thế nào?"

Triệu Như Tuyết không nghĩ tới, thật nhanh như vậy, so với nàng tưởng tượng còn nhanh hơn nhiều lắm, nguyên tưởng rằng ít nhất cũng phải một ngày nửa ngày, không nghĩ tới, mười phút cũng không cần.

"Vậy thì thật là quá tốt."

Bây giờ Triệu Như Tuyết đã tin tưởng Diệp Thu cái loại này y thuật thần kỳ, ở Diệp Thu chuẩn bị lúc rời đi sau khi, Triệu Như Tuyết hỏi "Vị kia chu Đại Bảo châu báu tập đoàn chủ tịch HDQT ung thư phổi, ngươi là làm sao chữa?"

"Ta để cho trên người hắn ung thư phổi biến mất."

Diệp Thu nói đơn giản đạo.

Triệu Như Tuyết đã đoán được, chính là bởi vì như vậy, Chu Ngọc Hà mới thanh toán Diệp Thu năm triệu.

"Ta đã đoán ngươi hai chân bên trên kén, có thể phải so với ngươi hai tay kén còn dày hơn nhiều lắm."

Triệu Như Tuyết trước ở trường cảnh sát, đi ra lại trải qua thời gian dài huấn luyện, tay nàng cùng trên chân lưu lại kén dĩ nhiên là phi thường dày. Về điểm này, bình thường Triệu Như Tuyết cũng không dám cời xuống chính mình vợ, đều là về nhà mới dám cời xuống.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Có phải hay không còn thích?

Hai chân lượng vận động nếu so với hai tay lượng vận động còn nhiều hơn rất nhiều, nếu Triệu Như Tuyết trên hai tay kén cũng dày như vậy, như vậy nàng hai chân, Diệp Thu suy đoán nhất định sẽ càng dày.

"Ngươi vừa mới thấy?"

Triệu Như Tuyết lúc trở về, liền đem giày cùng vợ cời xuống, mang dép, vừa mới hướng trên giường một chuyển, nàng còn tưởng rằng Diệp Thu cho thấy.

"Không có, ta chỉ là ngửi được một cỗ mùi là lạ."

Về này mùi là lạ là từ Triệu Như Tuyết cặp kia chân truyền tới.

Nàng một ngày ít nhất phải xuyên tám giờ, thậm chí thời gian dài hơn vớ, nếu như chảy mồ hôi dưới tình huống, mùi vị đó khẳng định không dễ ngửi.

Triệu Như Tuyết có chút lúng túng, Diệp Thu đi ra ngoài đi ra ngoài, chuẩn bị mặc vào cặp kia son trại Adidas, nói "Có thời gian lại trị liệu cho người người một chút hai chân."

Đều nói mỹ nữ hai chân là chân ngọc, nhưng là, bây giờ Triệu Như Tuyết cặp kia chân, cũng không phải chân ngọc.

Triệu Như Tuyết không biết nói cái gì, nhưng là, cảm giác vừa mới phát sinh chuyện, hay lại là giống như nằm mơ như thế.

Diệp Thu cũng không cần nàng đưa hắn đi xuống, Diệp Thu nhấn nút thang máy lầu một con số, ở đó chờ một lát, đi vào trong thang máy, đi thang máy đi xuống.

Thấy Diệp Thu đi thang máy rồi đi, Triệu Như Tuyết đóng cửa lại ngồi ở trên ghế sa lon, quan sát tỉ mỉ hai tay mình, phát hiện hay lại là trong trắng lộ hồng, tinh tế, trắng nõn, chân chính đẹp để hai tay, kia móng tay nhìn đều đẹp rất nhiều.

Lại cảm giác mình, nguyên lai kia đau bụng kinh mang đến một mực loáng thoáng đau bụng, thật đã không cảm giác được.

Triệu Như Tuyết biết, chỉ có thể mấy ngày nữa, nhìn một chút có hay không tái phát nữa, nếu như không có lại xuất hiện tái phát, nói như vậy Diệp Thu kia y thuật thần kỳ, nhất định là thật.

Diệp Thu mở cái kia chiếc xe đạp khóa, sau đó cưỡi xe hướng cửa tiểu khu đi ra ngoài.

Cửa tiểu khu hai vị lính gác cửa, thấy Diệp Thu đi ra thời điểm, vẫn là vô cùng bội phục Diệp Thu.

Đương nhiên, nếu như không phải là hắn và Triệu Như Tuyết đồng thời đi vào, bọn họ thật đúng là coi Diệp Thu là thành thu phá lạn, căn bản không khả năng để cho Diệp Thu đi vào.

Từ tiểu khu đi ra, Diệp Thu vốn còn muốn đi làm những chuyện khác, nhưng là, bây giờ nhìn thời gian, đã đến hơn bốn giờ chiều, sắp đến năm giờ, Diệp Thu cưỡi xe hướng Giang Bắc ba trùng qua đi.

Hắn còn muốn qua đi đưa đón Lưu Linh Tú về nhà.

Cưỡi xe đi tới Giang Bắc ba bên trong trong sân trường, vừa vặn các bạn học tan lớp, Lưu Linh Tú từ trên lầu đi xuống, còn tưởng rằng Diệp Thu cũng không đến.

Không nghĩ tới, đã thấy Diệp Thu ở đó chờ nàng.

"Người buổi chiều đến đâu?"

"Ta đi ngân hàng đổi tiền."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú biết, Diệp Thu có năm triệu, buổi chiều hắn là hối đoái khoản tiền kia.

Bây giờ Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đẩy xe đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, mới vừa từ phòng học đi xuống Tô tự nhiên Tự Nhiên nhìn đến rõ ràng.

Nguyên lai nàng còn tưởng rằng Diệp Thu tai nạn xe cộ kháng phục sau, chẳng qua là thành tích trở nên rất ưu tú, không nghĩ tới, Diệp Thu lại còn biết y thuật.

Lần này, Tô tự nhiên cũng biết, chính mình lúc trước căn bản cũng không biết Diệp Thu, chẳng qua là một mực coi Diệp Thu là thành chính mình xem thường nhất một loại kia người.

Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu căn bản cũng không nghĩ (muốn) để ý tới nàng.

Tô tự nhiên suy nghĩ một chút, vội vàng đuổi theo.

"Diệp Thu, chờ ta một chút."

Tô tự nhiên vội vàng tiểu chạy tới.

Ba bên trong những thứ kia tan lớp học sinh, thấy Lưu Linh Tú cùng Tô tự nhiên hai vị mỹ nữ, lại một tả một hữu phụng bồi Diệp Thu, đẩy kia chiếc xe đạp hướng cửa trường học đi ra ngoài thời điểm, những nam sinh kia thật là không ngừng hâm mộ.

Bây giờ những học sinh này đã biết, Diệp Thu đã cùng nguyên lai hoàn toàn bất đồng.

Diệp Thu nhưng là không để ý đến Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú cũng là liếc mắt nhìn, nàng cũng biết Tô tự nhiên nhất định sẽ như vậy. Nhưng là, bây giờ

Diệp Thu là nàng, ai cũng cướp không đi?

"Trước chút thời gian, ta nghe nói Lý Thiên Thiên hôn mê thời gian rất lâu, có phải hay không cuối cùng người đem nàng chữa khỏi?"

Tô tự nhiên có thấy Lý Thiên Thiên tìm Diệp Thu hai lần, nhưng là, nàng cũng không biết,

Hai người này là tại sao biết. Ở trên cao trúa, thấy Diệp Thu cho cái đó chu bảo chữa bệnh thời điểm, nàng mới cảm giác, Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên nhận biết, nhất định là ban đầu chữa khỏi Lý Thiên Thiên bệnh.

Thông minh Tô tự nhiên đã đoán được, nhưng là, Diệp Thu vẫn không trả lời nàng.

Về phần Lưu Linh Tú, đã sớm biết, Diệp Thu cứu Lý Thiên Thiên một mạng, khoảng thời gian này, Lý Thiên Thiên đến tìm Diệp Thu, chủ yếu vẫn là chữa bệnh.

Ra đến cửa trường học, Diệp Thu để cho Lưu Linh Tú lên tới xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua, trên đường thời điểm, Lưu Linh Tú thật chặt ôm lấy Diệp Thu sau lưng hỏi "Người có phải hay không còn thích Tô tự nhiên?"

"Người cảm thấy thế nào?"

"Ta không biết."

Lưu Linh Tú không biết, nhưng là, bằng vào nàng nữ tính giác quan thứ sáu, nàng cảm thấy Diệp Thu vẫn còn có chút thích cái đó Tô tự nhiên.

"Ta chuẩn bị đi mua một chiếc điện Xe đạp."

Diệp Thu nói.

Hiện tại hần cười này một cái xe đạp đã có một đoạn thời gian, Diệp Thu nghĩ (muốn) đổi một chút tọa kỵ, đổi một chiếc điện Xe đạp thử một lần.

Đương nhiên, hiện tại hần có kia một khoản tiền lớn, muốn mua một chiếc xe sang trọng đều được. Chẳng qua là, hần còn không có lấy được bằng lái, hơn nữa, hần không tính nhanh như vậy mua xe nhỏ, mua trước một chiếc điện Xe đạp thử một lần.

"Lúc nào mua? Ta và người đi."

Lưu Linh Tú nói.

Bọn hần bây giờ lớp mười hai, cơ hồ mỗi ngày đều giờ học, trừ một tháng có hai ngày là giả kỳ bên ngoài, những thời gian khác, đều phải tới trường học học tập giờ học.

Đương nhiên, cũng có thể không đi, nhưng là, trước thời hạn cùng chủ nhiệm lớp nói một tiếng là được.

"Tôi nay đi đi."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú cũng sẽ không dự định lên trên tự học.

Diệp Thu cười xe đi tới Lưu Linh Tú cửa nhà, vừa mới dừng xe lại, để cho Lưu Linh Tú sau khi xuống xe, Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại khánh tự ra tới.

Diệp Thu còn chuẩn bị đi trở về ăn cơm, sau đó cùng ba mẹ, còn có tỷ tỷ thương lượng sự kiện kia thời điểm, không nghĩ tới, Trương Nguyệt đỏ nhưng là rất nhiệt tình, để cho Diệp Thu lưu xuống dùng cơm.

Diệp Thu còn cảm thấy kỳ quái thời điểm, thấy Lưu Linh Tú đại bá Lưu quốc khánh đã từ bên trong đi ra.

"Diệp Thu, đi nhanh rửa tay, chúng ta ngồi xuống cùng nhau ăn cơm, nói một chút."

Lưu quốc khánh coi như Giang Bắc ba bên trong giáo vụ xử phó chủ nhiệm, hiện tại hần áp lực rất lớn, bởi vì hần là Lưu Linh Tú đại bá, Lưu Linh Tú bây giờ quan hệ cùng Diệp Thu là tốt nhất. Cho nên, hiện tại ở trường học cho hần nhiệm vụ là, nhất định phải thuyết phục Diệp Thu mau sớm trở về Giang Bắc ba trên trung bình giờ học.

Cho nên, buổi sáng cùng buổi chiều, Lưu quốc khánh cũng tới cho Lưu Linh Tú cha mẹ làm tư tưởng công việc, cuối cùng hai người này chỉ có thể đáp ứng Lưu quốc khánh, làm hết sức thuyết phục Diệp Thu trở về ba trên trung bình giờ học.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đi rửa tay sau, hai người ở ghế bên cạnh bàn ngồi xuống thời điểm, hai người phát hiện, hôm nay thức ăn vô cùng phong phú, tám cái thức ăn, hai món canh.

"Linh Tú, đây đều là đại bá của người mua."

Trương Nguyệt đỏ nói.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú sau khi nghe đã minh bạch.

Diệp Thu liền cùng Lưu Linh Tú một nhà ngồi ở nơi đó ăn cơm, cũng không có nói gì, bởi vì Diệp Thu cho chu bảo chữa bệnh, cùng với lấy được kia năm triệu chuyện, Diệp Thu để cho nàng trước không cần nói ra đến, Lưu Linh Tú cũng không có cái gì nói.

Ăn xong bữa cơm này thời điểm, Diệp Thu đã rất no, Lưu quốc khánh nói "Diệp Thu, ta và người đi ra ngoài nói một chút lý tưởng cùng nhân sinh đi."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 100: Mua xe đạp điện

Diệp Thu biết Lưu quốc khánh muốn cùng hắn nói chuyện gì, nhưng là, Diệp Thu lại thì không muốn nhanh như vậy trở về trường.

"Lưu lão sư, ta chậm một chút sẽ trở về trường, người không cần lo lắng."

Diệp Thu nói.

"Thật?"

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Lưu quốc khánh lỏng ra một hơi thở.

Hôm nay, ba bên trong Phó hiệu trưởng, chính giáo nơi chủ nhiệm, giáo vụ xử chủ nhiệm, còn có Lý Mạc Liên, cùng với Diệp Thu lớp học nhiều vị lão sư, tự mình đến chào bột tiệm nơi đó cho Diệp Thu cha mẹ làm tư tưởng công việc, là muốn cho Diệp Thu mau sớm trở về trường học giờ học.

Nhưng là, ở đó khuyên một ngày, lá vệ đồng cùng Trần Phương cũng không muốn lại để ý tới. Bây giờ Lưu quốc khánh nghe nói Diệp Thu sẽ trở về thời điểm, rốt cuộc yên tâm lại.

"Vậy người lúc nào thì trở về?"

"Khả năng qua mấy ngày đi."

"Mấy ngày nay có một cái trọng yếu Nguyệt Khảo, người không đi trở về tham gia thi?"

Bây giờ chỉ còn lại hai lần Nguyệt Khảo, một lần trong tỉnh ra thi vào trường cao đẳng bắt buộc đề thi bên ngoài, liền đến thi vào trường cao đẳng thời gian, nhưng là, Diệp Thu không muốn trở về tham gia, vậy cũng không có gì.

"Không đi trở về, thi không thi với ta mà nói ý nghĩa không lớn."

Lưu quốc khánh sợ tự mình nói quá nhiều, Diệp Thu sẽ không ưa liền không có nói nữa.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Trương Nguyệt đỏ còn tưởng rằng hai người trở về trường bên trên tự học.

Diệp Thu cười xe mang theo Lưu Linh Tú hướng Giang một con phố đi qua, nơi đó đều là bán chạy điện xe gắn máy cùng điện Xe đạp.

Nơi này quốc sản, nước ngoài chạy điện xe gắn máy cũng có.

Diệp Thu đem hắn xe đạp dừng lại, sau đó cùng Lưu Linh Tú đi vào một nhà nổi tiếng tương đối cao chạy điện Xe đạp trong tiệm, cùng Lưu Linh Tú ở đó nhìn thời điểm, rốt cuộc thấy một chiếc không tệ.

"Có thể chờ hai người sao?"

Diệp Thu nhìn về phía cái đó cao gầy, mặc thời thượng nữ tiêu thụ hỏi.

"Hai cái trẻ nít là được, hai cái đại nhân khẳng định chờ không."

Nhìn xe này thai cũng biết, chứ không hai cái đại nhân.

"Kia muốn bao nhiêu tiền?"

Diệp Thu hỏi.

"Giá mua 3000 sáu, bớt 3000 bốn."

Lưu Linh Tú kéo kéo Diệp Thu, cảm thấy này điện đơn xe vẫn là quá đắt, giá tiền này đều có thể mua một chiếc phổ thông xe gắn máy.

Hơn nữa, phổ thông xe gắn máy dễ dàng hơn.

Lưu Linh Tú kéo Diệp Thu chuẩn bị đến những nhà khác nhìn lên sau khi, vị kia nữ tiêu thụ vội vàng nói "Lại ưu đãi hai trăm, 3000 hai."

Diệp Thu nhìn Lưu Linh Tú liếc mắt, Lưu Linh Tú gật đầu một cái, cái này cùng nàng biết giá cả không sai biệt lắm.

Bây giờ Diệp Thu cũng liền chuẩn bị đi qua tính tiền, ở đó vị nữ tiêu thụ ở đó điền xong đơn sau, Diệp Thu móc ra thẻ ngân hàng trực tiếp quẹt thẻ thanh toán.

Vừa mới cái đó nữ tiêu thụ viên thấy Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú ăn mặc, cũng biết là người nhà bình thường hải tử, còn tưởng rằng hai người sẽ là xuất ra tiền lẻ tới.

Không nghĩ tới, lại là xuất ra thẻ ngân hàng.

Diệp Thu quẹt thẻ thanh toán 3000 Nhị Hậu, Diệp Thu cầm xong bảo tu đơn những thứ kia, ngoài ra nơi này đưa một cái xe giò, nơi này nhân viên làm việc gắn tốt sau khi, còn có đưa hai cái mũ bảo hiểm.

"Linh Tú, người biết lái sao?"

"Biết, ta lái qua. Nhưng là, chiếc này có chút nặng."

Diệp Thu đẩy chiếc kia điện Xe đạp đi ra, để cho Lưu Linh Tú trước đi theo hân cười trở về cháo bột tiệm nơi đó.

Diệp Thu chính là cười cái kia chiếc xe đạp hướng cháo bột tiệm đi qua.

Bốn mươi phút sau, Diệp Thu cười trở lại cháo bột cửa tiệm, đem xe đạp đậu ở chỗ đó thời điểm, lá vệ đồng cùng Trần Phương đã thấy.

Hơn nữa, thấy Lưu Linh Tú cười xe tới.

"Thúc thúc, a di, buổi tối khỏe." Ở Lưu Linh Tú dừng xe lại, hướng lá vệ đồng cùng Trần Phương chào hỏi.

Diệp Tuyết chính là từ bên trong đi ra, quan sát tỉ mỉ một chút Lưu Linh Tú, phát hiện biết nói chuyện sau Lưu Linh Tú, quả thật trở nên đẹp hơn.

Lưu Linh Tú cũng là nhìn Diệp Tuyết, phát hiện Diệp Tuyết bình thường đi bộ sau, cũng là trở nên nếu so với lúc đầu trôi sáng hơn nhiều.

"Linh Tú, tối nay không đi học sao?"

Diệp Tuyết hỏi.

"Không có,

Mới vừa rồi cùng Diệp Thu đi mua xe."

Ba người đã thấy Lưu Linh Tú cười chiếc kia điện Xe đạp, vừa mới bắt đầu, ba người còn tưởng rằng là Lưu Linh Tú. Không nghĩ tới, là Diệp Thu tự mua.

Về phần Diệp Thu tiền rút cuộc nơi nào đến?

Ba người cũng không biết.

Bây giờ chỗ này nhiều người như vậy, Diệp Thu giống vậy không có nói ra.

Lưu Linh Tú đi vào cháo bột trong điểm chuẩn bị hỗ trợ thời điểm, Diệp Tuyết chính là nói "Phòng bếp nơi này quá nhiều dầu nhờn, sợ đem quần áo người cũng làm bẩn."

"Diệp Tuyết tỷ, không việc gì, tối nay trở về thì đổi lại giặt rửa."

Lưu Linh Tú nói.

Rất nhanh, Diệp Tuyết phát hiện, Lưu Linh Tú không chỉ rất xinh đẹp, hơn nữa, nói chuyện vui vẻ, lại sẽ làm việc, không trách Diệp Thu sẽ thích Lưu Linh Tú, mà không phải cái đó cần gì phải tiểu Thanh.

Nếu như đối những người khác, giống nhau là như vậy lựa chọn. Huống chi, Diệp Tuyết căn bản không biết, bây giờ Diệp Thu đã không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu.

Lưu Linh Tú ở bên trong bận rộn thời điểm, lá vệ đông ngồi ở chỗ đó hút thuốc, nhìn nói với hắn "Buổi sáng cùng buổi chiều thời điểm, người lãnh đạo trường học cùng chủ nhiệm lớp tự mình qua đến cho chúng ta làm tư tưởng công việc, để cho chúng ta khuyên người về sớm một chút giờ học."

"Người đánh coi là lúc nào trở về?"

"Chuẩn bị qua một đoạn thời gian trở về nữa. Bất quá, Lý Thiên Thiên bên kia nói, để cho ta chuyển tới Kim Lăng đại học chi nhánh trung học giờ học."

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, lá vệ đông đã minh bạch, tại sao hôm nay ba bên trong những thứ kia lãnh đạo trường học sẽ là lo lắng như vậy, nguyên lai là có càng người hiểu học giáo muốn tìm Diệp Thu đi qua.

Kim đại chi nhánh trung học là tỉnh Giang Nam tốt nhất trung học, lá vệ đông rất rõ, không nghĩ tới, hiện tại ở bên kia lại muốn đào Diệp Thu đi qua.

Đương nhiên, dựa theo Diệp Thu ở Liên thi đậu thành tích, lá vệ đông cảm thấy Diệp Thu đến bên kia giờ học, đó cũng là hạ hạng nhất.

"Vậy sao người nghĩ (muốn)?"

"Ta còn là ở lại ba bên trong, bất quá, bây giờ còn không nghĩ nhanh như vậy trở về."

Lá vệ đông cũng minh bạch.

Bất quá, trước hắn biết rõ mình trách sai Diệp Thu.

"Còn nữa, người lớp học cái đó Trương Vĩ cha mẹ tự qua tới cầu tình, cho người bỏ qua cho Trương Vĩ, để cho hắn trở về trường."

Hồi tưởng lại buổi sáng một màn kia, lá vệ đông đã cảm thấy khôi hài, vốn tưởng rằng sẽ là mình đi cầu đối phương bỏ qua cho Diệp Thu, không nghĩ tới, vừa vặn mức độ lộn lại. Nhưng là, bây giờ lá vệ đông lại thì không muốn đề ý tới những chuyện kia. Hơn nữa, những chuyện này đều là Trương Vĩ cùng cha mẹ của hắn gây ra.

"Tạm thời không cần đề ý tới bọn họ là được."

Diệp Thu là không có khả năng bỏ qua cho Trương Vĩ, nhưng là, hắn sẽ từ từ hành hạ Trương Vĩ. Cho nên, đến lúc đó hay lại là đề nghị trường học triệt tiêu đối với (đúng) Trương Vĩ cùng cái kia bốn cái người hầu đuổi thông báo, cũng chỉ có như vậy, đến lúc đó mới có thể từ từ hành hạ bọn họ.

Nhưng là, bây giờ còn chưa phải lúc.

Lá vệ đông không biết những thứ này, Diệp Thu cũng không muốn nói với hắn những thứ này.

Bây giờ Diệp Thu muốn nói thời điểm, để cho cha mẹ cùng tỷ tỷ đóng lại nhà này cháo bột tiệm, nghỉ ngơi một ngày cho khỏe đoạn thời gian, sau đó bắt đầu dựa theo hắn kế hoạch làm.

"Ba, ta nghĩ rằng cùng người nói một chuyện."

"Chuyện gì?"

"Đóng lại hoặc là chuyển nhượng nhà này cháo bột tiệm, các người trước nghỉ ngơi một ngày cho khỏe đoạn thời gian, đến lúc đó sẽ có thoải mái hơn công việc cho các người làm."

"Đóng lại chuyển nhượng cháo bột tiệm? Người lại điên, tay đừng miệng đừng lại!"

Đối với cái vấn đề này, Diệp Thu đã nói với hắn mấy lần, nhưng là, lá vệ đông đối với (đúng) cái này vẫn rất có giữ vững, hắn sẽ một mực ở nhà này cháo bột tiệm làm tiếp, nếu không, thật chuyển nhượng nhà này cháo bột tiệm, đến lúc đó một nhà ba người, thật không biết làm gì.

Chương 101: Cung đình thức ăn

Lá vệ đông như vậy cố chấp phải tiếp tục mở cháo bột tiem, mà là, hẳn biết, nếu như mình không mở cháo bột tiem, mình và Trần Phuong, còn có Diệp Tuyết không biết đi làm cái gì tốt.

Mặc dù chung quanh cũng không thiếu hằng điện tử, tiền lương cùng mở cháo bột tiem thu nhập không sai biệt lắm, nhưng là, làm từng bước, lá vệ đông cảm thấy không được tự nhiên.

"Người nói chúng ta không làm cháo bột tiem làm gì?"

Lá vệ đông hỏi.

Trên thực tế, bởi vì Diệp Thu gần đây biến hóa, hẳn đã đem Diệp Thu địa vị nói cao hơn nhiều, nhưng là, vẫn chưa tới Diệp Thu nói cái gì, hẳn liền nghe trình độ gì.

"Ba, ta nói một chuyện, người sau khi nghe không nên kích động như vậy."

"Chuyện gì?"

Lá vệ đông hỏi.

"Ta buổi sáng đi cho một cái phú nhân xem bệnh, lấy được năm triệu nhìn tiền xem bệnh, ta nghĩ rằng mở một nhà cung đình thức ăn quán ăn."

Diệp Thu vẫn chưa nói hết, lá vệ đông còn tưởng rằng nghe lầm.

Năm, năm triệu?

Này là rất nhiều tiền, không phải là con số nhỏ a!

Hắn và Trần Phuong khổ cực vài năm, kiếm được tiền, toàn bộ cộng lại cũng không có một triệu, có thể tưởng tượng được, này năm triệu với hắn mà nói là bao lớn một khoản tiền lớn?

"Người nói bao nhiêu tiền? Lặp lại lần nữa."

"Năm triệu."

Diệp Thu nói.

Lá vệ đông còn kỳ quái, Diệp Thu thế nào có tiền mua điện Xe đạp, nguyên lai là nhìn tiền xem bệnh nguyên nhân. Lần trước, Diệp Thu cho cái đó Phó thị trường thiên kim chữa bệnh, thoáng cái liền miễn xuống mấy trăm ngàn tiền nằm bệnh viện dùng.

Lá vệ đông vay khoản tiền kia, hẳn cũng lui về cho ngân hàng, bởi vì hắn cảm thấy lợi tức quá cao.

Lá vệ đông thấy Diệp Thu thần sắc, vẫn không có biến hóa thời điểm, xác nhận Diệp Thu thật không có nói giả.

"Chuyện này, không có mấy người biết, người và ta mẫu thân, còn có ta tỷ biết là được."

Lá vệ đông cũng cảm thấy vậy, dù sao như vậy một số tiền lớn, đến lúc đó đưa tới còn lại ăn trộm, tên cướp chú ý làm sao bây giờ?

"Người thật muốn mở cung đình thức ăn?"

Bây giờ lá vệ đông đã minh bạch, tại sao Diệp Thu muốn hắn đóng lại nhà này cháo bột tiem. Dù sao, Diệp Thu có như vậy một số tiền lớn, đủ để mở một nhà Đại Từ Điểm.

Nhưng là, cung đình thức ăn những thứ này, lá vệ đông chẳng qua là nghe nói qua, nhưng là chưa từng ăn qua, càng không biết làm.

"Ta bây giờ có tiền, hơn nữa, ta biết những thứ kia đã thất truyền cung đình thức ăn phương pháp bí truyền."

Diệp Thu biết, chỉ là hai điểm này, hẳn cũng đủ để cho cung đình thức ăn làm xong.

Kim Lăng từ xưa tới nay chính là lục triều cổ đô, bây giờ Kim Lăng cung đình thức ăn tiệm cơm cũng có chừng mấy nhà, có làm ăn rất tốt, có làm ăn không được, mấu chốt nằm ở chỗ món ăn cách làm bên trên bát đồng.

Vô luận là cung đình thức ăn, hay lại là quốc nội tám món chính hệ, hay hoặc giả là nước ngoài bữa ăn tây, chỉ có làm tốt lắm ăn, mới có thể hấp dẫn đến còn lại khách hàng.

Nếu như làm không được khá ăn, những khách cũ kia ăn một lần liền không muốn ăn.

Bây giờ đang ở Diệp Thu trong đầu, hẳn có quốc nội tám món chính hệ món ăn cạnh kề cách làm, có nước ngoài bữa ăn tây, bao gồm nổi danh nhất thức ăn Pháp cách làm.

Diệp Thu cảm thấy, vô luận là quốc nội tám món chính hệ, hay lại là bữa ăn tây những thứ kia, Kim Lăng như vậy tiệm com quá nhiều, cạnh tranh quá kịch liệt.

Nhưng là, cung đình thức ăn tiệm com không là rất nhiều.

Nếu như làm đồ ăn ngon, đến lúc đó có thể hấp dẫn đến càng nhiều thực khách.

Hoa Hạ từ cổ tới kim, việc trải qua lớn nhỏ triều đại có mấy chục, mỗi một triều đại đều có thuộc về mình cung đình thức ăn. Nhưng là, Diệp Thu cảm thấy, nổi danh nhất không phải là cách bây giờ không có rất xa lịch sử Minh triều cung đình thức ăn, cùng với Thanh Triều cung đình thức ăn.

Nhất là, Thanh Triều cung đình thức ăn, ở quốc nội hẳn là so với khá nổi danh.

Kim Lăng từ xưa tới nay, lại vừa là một cái lấy ăn nhậu chơi bời thành phố, cho nên, hẳn cảm thấy lấy Thanh Triều cung đình thức ăn cách làm tới kinh nghiệm cung đình thức ăn tiệm com, chuyện làm ăn kia tuyệt đối sẽ rất không tồi.

Nhưng là, bên ngoài bây giờ những thứ kia tuyên truyền lấy được Thanh Triều cung đình Ngự trù cách làm một ít tiệm com, Diệp Thu cảm thấy phần lớn đều có thể là giả.

"Làm sao người biết?"

Lá vệ đông hỏi.

"Có người nói cho ta nghe."

Lá vệ đông nhưng cũng không dám tin tưởng.

Đương nhiên, Diệp Thu biết, này là mình đang hấp thu đến kia mười triệu hồn phách trong ý thức, nhưng là có lưu lại liên quan tới Thanh Triều cung đình Ngự trù làm đồ ăn cách làm.

Hơn nữa, quốc nội tám món chính hệ, cùng với nước ngoài bữa ăn tây cách làm, Diệp Thu đồng dạng là thông qua phương thức như vậy tới biết.

Lá vệ đông thấy Diệp Thu kia thần sắc, biết Diệp Thu không có lừa hắn. Nhưng là, hắn nhưng là có vẻ hơi do dự, để cho hắn mở như vậy một nhà cháo bột tiệm cũng còn khá, nhưng là, để cho hắn mở một nhà tiệm com lớn, vô luận là quản lý bên trên, còn những vấn đề khác bên trên, lá vệ đông cảm giác mình không làm được.

"Ta trước cân nhắc một chút."

Lá vệ đông cảm giác mình thoáng cái có chút tiêu hóa không.

Đầu tiên là biết được Diệp Thu làm cho người ta xem bệnh, kiểm năm triệu, bây giờ Diệp Thu lại chuẩn bị mở một nhà cung đình thức ăn, càng làm cho hắn có chút không phản ứng kịp.

Lá vệ đông biết, chính mình phải thật tốt suy nghĩ một chút mới được, bởi vì chính mình từ đầu đến cuối chính là một cái bình thường tiểu thị dân mà thôi, kiến thức quá ít, mà càng nhiều cách hắn quá xa chuyện, hắn thật chưa có tiếp xúc qua.

Diệp Thu không có sẽ cùng lá vệ đông ở đó nói chuyện với nhau, thấy càng ngày càng nhiều người tuổi trẻ tan việc tới ăn cháo bột, hoặc là ăn thịt nướng thời điểm, Diệp Thu đi qua hỗ trợ làm thịt nướng.

Trước cái đó Diệp Thu, hẳn sẽ làm thịt nướng, chẳng qua là, hắn không thích cùng cha sống chung một chỗ, bởi vì hắn cảm thấy cha quá nghiêm túc, lại không thích cùng hắn nói chuyện, cho nên, đều là ở cháo bột bên trong cửa hàng giúp Diệp Tuyết.

Hiện tại hắn ở kia giúp đỡ làm thịt nướng, hắn chuẩn bị để cho cha mẹ cùng tỷ tỷ làm xong đêm nay, ngày mai thời điểm, vô luận như thế nào, cũng không để cho ba người lại tiếp tục khổ cực như vậy.

Lưu Linh Tú cũng là ở bên trong giúp Diệp Tuyết bận rộn, Diệp Tuyết vốn tưởng rằng Lưu Linh Tú làm không quen những thứ này dầu mỡ sống, không nghĩ tới, vẫn là rất không tệ, cùng cái đó cần gì phải tiểu Thanh so sánh không có chút nào kém.

"Diệp Tuyết tỷ, người dúi phải nơi đó, thật một chút việc cũng không có sao?"

"Sớm thì không có sao."

Lúc trước, Diệp Thu cho nàng chữa khỏi sau, Diệp Tuyết liền phát hiện không việc gì. Nếu như bây giờ không phải là Luru Linh Tú nhắc lên, nàng thiếu chút nữa quên chính mình trước vẫn là quẹo chân.

"Ta cũng vậy, Diệp Thu cho ta chữa khỏi sau, ta bây giờ cũng cảm giác lúc trước vẫn cứ nói chuyện như thế."

Luru Linh Tú nói chuyện đã sớm cùng người bình thường như thế, người bình thường nếu như không biết nàng trước là ách muội, thật khó có thể tưởng tượng Luru Linh Tú trải qua như vậy chuyện.

Một tận tới đêm khuya mười điểm bên cạnh (trái phải), Diệp Thu nhìn thời giờ, hẳn muốn đưa Luru Linh Tú về nhà, nếu không, đến lúc đó cha mẹ của nàng phải gánh vác tâm nàng.

"Linh Tú, rửa tay một cái, chuẩn bị đưa người về nhà."

Diệp Thu nói.

Luru Linh Tú cũng không nghĩ tới, thời gian trôi qua nhanh như vậy.

Ở nàng cởi ra khăn choàng làm bếp, để tốt sau, sau đó dùng thuốc tẩy rửa sạch sẽ tay, từ bên trong đi ra thời điểm, Diệp Thu đẩy ra cái kia chiếc mới điện Xe đạp đi ra, dùng điện Xe đạp đưa Luru Linh Tú trở về, vậy khẳng định nếu so với cỡi xe đạp tốc độ nhanh rất nhiều.

Diệp Thu để cho Luru Linh Tú ngồi vào xe sau trên kệ, mới vừa vừa mới chuẩn bị cưỡi điện Xe đạp lúc rời đi sau khi, đột nhiên thấy mười mấy xe gắn máy mở ra đèn lớn, trực tiếp soi bên này tới, hơn nữa, trực tiếp hướng cháo bột tiệm nơi này mở.

Diệp Thu đã thấy, những thứ này trên xe gắn máy ngồi đều là nhuộm tóc tuổi trẻ, nếu như bọn họ không phải là tới nơi này ăn thịt nướng uống bia, chính là tới gây sự.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Trực tiếp động thủ

Dưới bình thường tình huống, mở như vậy Than nướng, thỉnh thoảng đều sẽ có một ít côn đồ các kẻ tới gây sự. Lúc trước thời điểm, lá vệ đông liền gặp được mấy lần, cuối cùng chỉ có thể cho ít tiền, mời đôi phương ăn một bữa thịt nướng mới làm xong.

Ở Diệp Thu đầu trong trí nhớ, giống vậy nhớ gặp được mấy lần.

Bây giờ thấy những thứ này nhuộm tóc tuổi trẻ mở ra những thứ kia xe gắn máy, thanh âm lại có ý mở vang nhất, rất rõ ràng là có ý tới gây chuyện.

Luru Linh Tú có chút sợ từ trên xe bước xuống, sau đó tránh sau lưng Diệp Thu.

Còn lại mấy cái bên kia nguyên lai vẫn còn ở ăn mì xào, hoặc là ăn thịt nướng, thấy những thứ này nhuộm tóc người tuổi trẻ tới, đều vội vàng tính tiền liền rời đi.

Lá vệ đông biết, lại có một ít côn đồ các kẻ tới gây sự.

Kia mười mấy tên côn đồ các kẻ, đem xe gắn máy dừng lại, trực tiếp cũng đem cháo bột ngoài tiệm mặt con đường kia cho tắc lại, sau đó nghênh ngang ngồi ở bên ngoài những thứ kia trên ghế, nhìn về phía lá vệ đông hô "Diệp lão bản, đem bia đem ra."

Lá vệ đông qua tới hỏi "Chuẩn bị uống mấy rương?"

"Một người một rương."

Cầm đầu tên côn đồ kia tiểu đầu mục nói.

Bây giờ cháo bột tiệm nơi này còn có mười mấy kết bia, nhưng là, nhắc tới những người này một người uống một rương, đây còn không phải là uống chết bọn họ?

Lá vệ đông không có nói gì, trực tiếp đi vào dòm những thứ kia bìa đi ra.

Trải qua Diệp Thu bên cạnh thời điểm, nhìn nói với hắn "Những người này khả năng tới gây sự, người trước mang Linh Tú cùng Diệp Tuyết trở về, nơi này ta đối phó là được."

Diệp Thu chắc chắn sẽ không như vậy rồi đi, mà là nhìn về phía lá vệ đông nói "Ba, ta lớn lên, những việc này, để ta đối phó là được."

Lá vệ đông không nói gì nữa.

Diệp Thu lại nhìn về phía một bên Lưu Linh Tú nói "Trước chờ một chút, ta cho người thêm trở về."

Lưu Linh Tú gật đầu một cái, nàng biết, Diệp Thu nhất định sẽ giải quyết nơi này chuyện.

Nàng cũng liền hướng cháo bột trong điểm đi vào.

Lần trước, có chút nhỏ côn đồ đã tới nơi này ăn thịt nướng, cuối cùng ăn uống no đủ, cũng không có tính tiền. Bất quá, lần trước, bọn họ đi tới thời điểm, thấy Diệp Tuyết là quẹo chân.

Gần đây, bọn họ nghe nói cái này quẹo chân Công Chúa đuôi phải, lại bị chữa khỏi, bây giờ đã biến hóa thành chân chính mỹ nữ. Cho nên, bọn họ bây giờ tới, trừ muốn ăn uống no đủ bên ngoài, còn muốn đùa giỡn một chút Diệp Tuyết.

Không nghĩ tới, trừ thấy Diệp Tuyết cô gái đẹp kia bên ngoài, lại thấy một người khác mỹ nữ.

"Nhanh lên một chút đưa tới, còn phải nướng nhiều một chút thịt nướng."

Cầm đầu côn đồ các kẻ đầu mục nói.

Lá vệ đông ở đó dòm những thứ kia bìa thời điểm, Diệp Thu đi qua hỗ trợ dòm ra ngoài, hắn bây giờ cường độ rất lớn, một lần liền có thể dòm ba rương.

Nhưng là, nếu như đến lúc đó những côn đồ các kẻ này không uống toàn bộ uống xong, hắn liền toàn bộ cho bọn họ rót vào bụng.

Những côn đồ các kẻ này ánh mắt căn bản cũng không có để ý tới Diệp Thu, bọn họ hay lại là coi Diệp Thu là thành lấy trước kia người nhát gan phế vật, bọn họ ánh mắt chẳng qua là nhìn về phía cháo bột trong điểm Diệp Tuyết cùng Lưu Linh Tú.

Lá vệ đông cùng Diệp Thu đem những thứ kia bìa toàn bộ đều dòm ra ngoài, sau đó bắt đầu cho bọn họ làm thịt nướng.

Bây giờ những côn đồ các kẻ này ngồi ở chỗ đó uống rượu lác xí ngẫu, chờ đến uống đại khái nửa giờ, tựa hồ bắt đầu say khướt, hay hoặc là nói bọn họ con mắt muốn tới.

"Ông chủ, người có mấy tháng không có đóng bảo hộ phí?"

Cầm đầu tiểu đầu mục nói.

"Cái gì bảo hộ phí?"

Lá vệ đông hỏi.

"Thảo, người đừng cho lão tử giả bộ ngu, khu vực này là Lão Tử bảo bọc địa bàn."

Cầm đầu đầu mục hung hãn nói.

Lá vệ đông trong lòng có chút chán ghét, nhưng là, hay lại là nhẫn ở lại, hỏi "Lão đại, vậy phải đóng bao nhiêu?"

"Năm chục ngàn!"

Cầm đầu côn đồ các kẻ đầu mục nói.

Đối phương lại cửa ra liền muốn năm chục ngàn, vậy chẳng phải là muốn giật tiền?

"Quá nhiều, ta một năm lãi ròng cũng kiếm không năm chục ngàn."

Lá vệ đông nói.

Mặc dù buôn bán ngạch có năm chục ngàn,

Nhưng là, Than nướng nơi này lời một năm qua, thật không có năm chục ngàn. Đối phương Tự Nhiên cũng biết những thứ này, nhưng là, con mắt lại có phải hay không cái này.

"Hừ! Không có? Trước hết để cho bên trong hai cô nàng kia đi ra uống rượu, các loại (chờ) Ca, cao hứng, nói không chừng có thể ít một chút thu người tiền."

Rất rõ ràng, những côn đồ các kẻ này mặt mũi thực lộ ra.

Lá vệ đông thần sắc cũng biến thành khó coi, bọn họ đi tới thu chút tiền, ăn một bữa cũng không có gì, nhưng là, nếu như muốn khi dễ nữ nhi của hán Diệp Tuyết, vậy khẳng định không được.

Lá vệ đông còn muốn nói điều gì thời điểm, Diệp Thu đã qua đến, trực tiếp để cho lá vệ đông đến một bên.

Ở Diệp Thu đi tới trước mặt đối phương, nhìn về phía hỏi hán "Người tên gì?"

"Con mẹ nó, tiểu tử nơi này lúc nào đến phiên người nói chuyện?" Côn đồ các kẻ đầu mục một bên một tên tiểu đệ nói.

Bọn họ căn bản cũng không có đem Diệp Thu nhìn ở trong mắt, trước mắt những côn đồ các kẻ này ở Diệp Thu trong mắt, giống vậy giống như rác rưởi như thế.

Diệp Thu nhưng là không nói gì, ở lá vệ đông, Trần Phuong, Diệp Tuyết, Lưu Linh Tú, thậm chí, còn có cái đó côn đồ các kẻ đầu mục, cùng với khác côn đồ các kẻ, cũng không nghĩ tới dưới tình huống, Diệp Thu cầm lên trên mặt bàn một cái chai bia trực tiếp hướng cái đó côn đồ các kẻ đầu hung hãn đập tới.

"Ba lạp!"

Chai bia hung hãn đập ở đối phương trên đầu, chai bia đáy không có vỡ mở, nhưng là, cái đó côn đồ các kẻ đầu nhưng là đập ra máu, hơn nữa, đối phương ôm lấy đầu lạp tức ngã xuống.

Trước mặt hết thấy các thứ này, tới quá nhanh.

Cái đó côn đồ các kẻ đầu mục căn bản không nghĩ tới, nơi này liền Diệp Thu cùng lá vệ đông, còn có ba cô gái, không nghĩ tới, Diệp Thu lại liền dám động thủ, đối với (đúng) trả bọn họ mười mấy tên côn đồ các kẻ.

"Con mẹ nó, tiểu tử, người thật không biết sống chết, dám đụng đến ta huynh đệ."

Cái đó côn đồ các kẻ đầu mục vừa mới nói chuyện, Diệp Thu một cước đá ngực đối phương bên trên, đối phương kể cả cái ghế kia té lăn trên đất thời điểm, Diệp Thu một cước hung hãn giẫm đạp ở ngực đối phương bên trên.

Ở cầm lên vừa mới cái đó chai bia trực tiếp gõ bẻ, sau đó dùng kia nhọn đất chai bia trực tiếp chỉ hướng cổ đối phương, nhìn nói với hán "Có tin hay không, ta trực tiếp giết người?"

Côn đồ các kẻ đầu mục căn bản không nghĩ tới, mình cũng còn chưa kịp động thủ, đã không có cơ hội phản kháng. Còn lại côn đồ các kẻ nhìn đến lão đại cứ như vậy bị Diệp Thu không chể, lạp tức đứng lên.

Diệp Thu đưa hán từ dưới đất trực tiếp kéo, bắt hán lại cổ, nhìn nói với hán "Giết người giống như giết một con gà như thế. Nếu như không muốn chết, cút ngay lạp tức trứng."

Diệp Thu đem đối phương đẩy ra.

Nhưng là, hiện tại ở tên côn đồ các kẻ này đầu mục lui về phía sau mấy bước, nhưng là không hề rời đi, mà là, từ dưới đất chọt vật sau khi đứng lên, nhìn về phía chung quanh kia chút tiểu đệ nói "Con mẹ nó, tối nay không hại chết tiểu tử này, ta sẽ không họ Lưu."

Bọn họ toàn bộ đều cầm lên trước mặt chai bia, có thậm chí đến xe gắn máy nơi đó cầm lên trước thời hạn nhét ở trên xe máy Thiết Côn, ống sắt, cùng với sắc bén, cánh tay trường đao gọt trái cây.

Thấy hết thấy các thứ này thời điểm, vừa mới còn ở phía xa xem náo nhiệt những người đó, đều vội vàng né tránh, sợ hãi vạ lây chính mình.

Lá vệ đông cũng là rất sợ hãi.

Dù sao, hán chỉ là một thủ Pháp Phổ thông tiểu thị dân, mặt đối với hiện tại những côn đồ các kẻ này, hán căn bản cũng không có cơ hội phản kháng. Nhưng là, thấy những côn đồ các kẻ này muốn khi dễ Diệp Thu thời điểm, hán nhất định phải đứng ra.

"Ba, người và mẫu thân, trước trốn cháo bột trong điểm, đem kéo áp kéo xuống, bên ngoài chuyện, ta một người giải quyết là được."

Chương 103: Gặp lại Triệu Như Tuyết

Lưu Linh Tú, Diệp Tuyết, Trần Phương, lá vệ đông, cũng chưa nhìn thấy qua Diệp Thu đánh nhau, chẳng qua là, thấy Diệp Thu vừa mới xuất thủ rất ác, bốn người mới phát hiện Diệp Thu bất đồng.

Diệp Thu một cái ân huệ hướng xuống, Tự Nhiên không sợ ai, hẳn chỉ sợ cha mẹ cùng tỷ tỷ, còn có Lưu Linh Tú bị thương, để cho lá vệ đông đi vào chảo bột trong điểm kéo áp quan môn, trước không nên ra ngoài.

"Diệp Thu, ngươi được không?"

Lá vệ đông hỏi.

"Ba, ngươi đi vào trước."

Lá vệ đông đi vào chảo bột trong điểm, Diệp Thu kéo áp quan môn sau, thấy những tên côn đồ các kẻ kia, một tay cầm gỗ bẻ gãy binh chai búa, một tay cầm Thiết Côn, hoặc là ống nước, hoặc là dao gọt trái cây.

Bọn họ mười mấy tên côn đồ các kẻ hung thần ác sát đáng sợ, Diệp Thu vẫn là rất bình tĩnh đứng ở nơi đó.

Hai cái côn đồ các kẻ trực tiếp đi tới, trên tay kia thanh dao gọt trái cây còn không có đụng phải Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu một cước hung hãn đá về phía đối phương.

Cái đó côn đồ các kẻ hung hãn đập về phía một cái bàn, sau đó thống khổ té lăn trên đất.

Một người khác nắm Thiết Côn liền chọt hướng Diệp Thu trên người sau lưng đập tới, tránh ở bên trong Lưu Linh Tú cùng Diệp Tuyết, đều lo lắng đất thiếu chút nữa kêu to thời điểm, Diệp Thu một cái xoay người, một cước hung hãn đá về phía đối phương hạ bộ.

Cái đó côn đồ các kẻ đau được bản thân ngồi chồm hổ xuống, Diệp Thu nhặt lên đối phương cái kia Thiết Côn, hai ba lần liền gõ hướng đối phương hai chân, "Xoạt xoạt" một tiếng, trực tiếp đem đối phương hai chân cắt đứt.

Bên trong nhìn lá vệ đông cùng Trần Phương đều cảm thấy cái đó côn đồ các kẻ đau, nhưng là, hai người không có chút nào đáng thương.

Còn lại côn đồ các kẻ ở đó nhìn, rất nhanh lại xông lại.

Vốn là Diệp Thu tay không dưới tình huống, những côn đồ các kẻ này đều không phải là đối thủ của hắn, càng không cần phải nói bây giờ, Diệp Thu nắm cái kia Thiết Côn, hai ba lần liền những côn đồ các kẻ toàn bộ đều đánh té xuống đất.

Nhưng là, bên ngoài quán đồ nhậu nướng bàn, cái ghế, bởi vì vừa mới đánh nhau, toàn bộ đều hỗn loạn.

Diệp Thu lần nữa đi tới cái đó côn đồ các kẻ đầu mục trước mặt, nhìn hắn nói "Thật là không biết sống chết!"

Lúc này, tên côn đồ các kẻ này đầu mục bị đánh tâm kinh đảm hàn, cùng mới vừa rồi kia phách lối hoàn toàn bất đồng.

Ở đối phương vừa mới muốn cầu tha cho thời điểm, Diệp Thu cầm lên trước mặt Thiết Côn trực tiếp hướng bắp đùi đập xuống, "A!" Côn đồ các kẻ đầu mục kêu thảm một tiếng, đau đến trực tiếp choáng váng ngã xuống.

Lúc này, chảo bột trong điểm lá vệ đông, Trần Phương, còn có Lưu Linh Tú, Diệp Tuyết mới từ bên trong đi ra, bốn người không nghĩ tới, Diệp Thu nhanh như vậy liền thu thập những côn đồ các kẻ này.

Nhưng là, cảm giác Diệp Thu mới vừa xuất thủ hơi lớn.

"Diệp Thu, như vậy sẽ đánh chết người!"

Trần Phương nói.

"Mẹ, không việc gì, bây giờ ta liền phải thật tốt giáo huấn bọn họ, để cho bọn họ nhớ này cái giáo huấn, sau này nhìn thấy ta cũng Kabuto cong đi."

Lá vệ đông đã không biết nói cái gì.

Diệp Thu để cho Lưu Linh Tú đi một chậu nước bùng khi đi tới sau khi, Diệp Thu đem nước trực tiếp tạt hướng cái đó côn đồ các kẻ đầu mục.

Côn đồ các ké đầu mục vừa mới đau đến ngất đi, hắn biết rõ mình xương đùi cũng gãy ra, nguyên cho là mình rất tàn nhẫn, ngoan độc, không nghĩ tới, trước mắt cái này Diệp Thu, tại hắn nhìn ác hơn.

"Thả, bỏ qua cho ta, ta sau này không dám."

Côn đồ các ké đầu mục hô.

"Vừa mới kêu nhiều như vậy bìa làm sao bây giờ?"

Những côn đồ các ké này, trên thực tế, mỗi người cũng không uống được hai bình, nhưng là, còn lại mua một bên trong rượu còn có mười bình, nếu vừa mới dòi ra ngoài, Diệp Thu tự nhiên muốn để cho bọn họ cũng uống cạn.

Nhưng là, bọn họ uống không hết, Diệp Thu chuẩn bị cho bọn họ rót hết.

"Ta, chúng ta đưa tiền."

"Còn có những thứ này bị đánh nát bàn, cái ghế, chén đĩa đây?"

"Chúng ta cũng bồi."

Côn đồ các ké đầu mục nói.

"Tổng cộng năm chục ngàn, bây giờ liền đưa tiền."

Diệp Thu nói.

"Ta, chúng ta không có nhiều tiền như vậy."

Cái đó côn đồ các ké đầu mục nói.

"Không có tiền? Không có tiền chỉ có thể giết chết ngươi!"

Côn đồ các ké đầu mục nhất thời lại sợ.

Ở tại bọn hắn đem trên người tiền toàn bộ đều móc ra, mười mấy người, nhiều nhất cộng lại liền mấy ngàn nguyên mà thôi. Nhưng là, bọn họ đều là lái xe gắn máy tới, nơi này hơn mười chiếc xe gắn máy, đều là nhệ thủ, giống vậy giá trị không bao nhiêu tiền.

"Bây giờ cho ngươi trở về đưa tiền đây, nếu không, những thứ này xe gắn máy trước hết để ở chỗ này."

"Nhưng là, ta bắp đùi bị ngươi gõ nát, có thể hay không trước đưa ta bệnh viện cứu chữa?"

Côn đồ các ké đầu mục có thể không muốn bởi vì lần này đánh nhau mà tạo thành suốt đời tàn phế, hơn nữa, vừa mới bởi vì bị Diệp Thu gõ nát bắp đùi, bây giờ đau đến hắn được không.

Diệp Thu nhưng là không nói gì, chẳng qua là nắm tay thả vào hắn bắp đùi nơi đó, côn đồ các ké đầu mục rất nhanh cũng cảm giác được trên đùi mình, trên người cảm giác đau ở biến mất.

Cho đến một điểm cuối cùng cảm giác đau cũng không có thời điểm, Diệp Thu nói "Bây giờ ngươi có thể đi trở về đưa tiền đây."

Côn đồ các ké đầu mục càng là sợ hãi, hắn không biết Diệp Thu là thế nào làm, rõ ràng bắp đùi mình cốt bị Diệp Thu gõ nát, bây giờ lại một chút việc cũng không có.

Tại hắn đứng lên, phát hiện thật một chút việc cũng không có thời điểm, vội vàng lên tới một chiếc xe gắn máy bên trên, sau đó cỡi xe gắn máy đưa xe rời đi.

"Diệp Thu, ngươi thật để cho hắn đưa tiền đây?"

Lá vệ đông hỏi.

"Ba, vừa mới hắn không phải là muốn bắt chết ngươi năm chục ngàn sao? Ta bây giờ chẳng qua là phải về năm chục ngàn, không tính là cái gì."

Diệp Thu rất bình tĩnh nói.

Lá vệ đông càng là không biết nói cái gì, nhưng là, hắn biết, chính mình muốn lần nữa dùng kỳ ánh mắt của hắn nhìn kỹ chính hắn một con trai.

Bởi vì hắn phát hiện, con trai tai nạn xe cộ kháng phục sau khi, thật cùng nguyên lai có bất đồng rất lớn.

Diệp Thu ngồi ở trên một cái ghế chờ tên côn đồ kia đầu mục lấy tiền khi đi tới sau khi, không nghĩ tới, thấy ba chiếc xe cảnh sát lái tới, vừa mới nơi này

như vậy còn đồ các kẻ gây chuyện thời điểm, đã có người báo cảnh sát.

Nhưng là, cảnh sát nhân viên nhận được điện thoại sau, tới tốc độ mau hơn nữa, cũng không có Diệp Thu giáo huấn những côn đồ các kẻ này nhanh như vậy.

Thấy cảnh sát nhân viên khi đi tới sau khi, những tên côn đồ các kẻ kia ngược lại lỏng ra một hơi thở, nhưng là, mới vừa rồi một ít bị Diệp Thu gõ nát hai tay hoặc là hai chân côn đồ các kẻ, bây giờ còn là ngồi dưới đất không lên nổi.

Diệp Thu thấy từ cảnh trên xe xuống cảnh sát, trong đó có một cái chính là người quen biết.

Bởi vì buổi chiều thời điểm, Diệp Thu mới vừa quen nàng, Triệu Như Tuyết.

"Vừa mới nơi này đánh nhau sao?"

Triệu Như Tuyết qua tới hỏi.

Ăn cơm tối xong thời điểm, Triệu Như Tuyết phát hiện mình phía dưới tới rất gấp, lượng máu rất lớn, dùng móng dính, hấp thu đo rất lớn băng vệ sinh cũng đổi hai lần.

Vốn là nàng là muốn mời giả nghỉ ngơi, nhưng là, nàng phát hiện, chính mình thật không có lại xuất hiện đau bụng kinh triệu chứng, nàng cũng liền trở về sở cảnh sát đi làm.

Mới vừa rồi thời điểm, nghe nói bên này có người đánh nhau, hơn nữa, là hội đồng, có thể sẽ người chết thời điểm, vội vàng cùng những đồng nghiệp khác lái xe tới.

Không nghĩ tới, qua tới nơi này thời điểm, tựa như có lẽ đã vừa mới đánh xong.

"Triệu cảnh quan, không nhận biết ta?"

Diệp Thu đi tới hỏi.

"Là người!"

Triệu Như Tuyết đã nhận ra Diệp Thu, nàng không nghĩ tới, chính mình buổi chiều mới vừa cùng Diệp Thu có kia Đoạn Kỳ trách nhận biết việc trải qua, không nghĩ tới, buổi tối lại lần nữa gặp mặt.

Lá vệ đông, Trần Phương, Diệp Tuyết, Lưu Linh Tú, cũng không nghĩ tới, Diệp Thu lại nhận biết vị mỹ nữ này cảnh sát.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Quà nhỏ

Ở Diệp Thu trị liệu xong, bởi vì đau trải qua mang đến triệu chứng cùng mơ hồ đau, Triệu Như Tuyết đã cảm giác hoàn toàn biến mất, hơn nữa, nàng hai tay nguyên lai lưu lại kia thật dày kén, giống vậy toàn bộ đều biến mất.

Triệu Như Tuyết còn sợ hãi hết thấy các thứ này đều là biến ma thuật như thế, không nghĩ tới, bây giờ là thật.

Bây giờ thấy Diệp Thu, còn có trên đất kia một đám ở đó rên thống khổ côn đồ các kẻ, Triệu Như Tuyết đoán được, hẳn là vừa mới Diệp Thu cùng những thứ này đánh nhau.

"Người cùng bọn họ đánh nhau?"

Triệu Như Tuyết hỏi.

"Những côn đồ các kẻ này mới vừa qua tới nơi này ăn uống thả cửa, chẳng những không có đưa tiền, hơn nữa, còn muốn lừa gạt cha ta năm chục ngàn nguyên, hơn nữa, sắc mị mị mà nhìn tỷ tỷ của ta cùng bạn gái của ta, bây giờ lại đem ta nơi này bàn, cái ghế, chén đĩa, toàn bộ đều đập hư."

Triệu Như Tuyết tối thấy ngửa mắt những tên côn đồ các ké kia, hơn nữa, hôm nay nàng và Diệp Thu nhận biết, Diệp Thu chữa khỏi bệnh nàng, bây giờ còn chưa có thu nàng tiền.

Nàng tự nhiên muốn giúp một tay Diệp Thu.

"Ai là bọn hần đầu mục?"

"Ta đã để cho hần trở về đưa tiền đây, chính là không biết hần còn dám hay không trở lại?"

"Những người này đều là người đánh cho thành như vậy?"

Nhìn trên mặt đất đều là những Thiết Côn đó, ống nước, dao gọt trái cây, Triệu Như Tuyết cũng khó có thể tưởng tượng, Diệp Thu một người thế nào đối phó được những côn đồ các ké này?

"Coi là vậy đi."

Diệp Thu nói.

Triệu Như Tuyết chính là biết, chính mình muốn lần nữa nhìn kỹ một chút Diệp Thu, vốn cho là hần y thuật không tệ, không nghĩ tới, võ lực cũng không đơn giản.

Triệu Như Tuyết trước gọi điện thoại cho phụ cận bệnh viện, để cho phụ cận bệnh viện đem những côn đồ các ké này kéo đến bệnh viện chữa trị, đến lúc đó rồi đưa đến trại tạm giam bên trong, đóng hơn nửa tháng, một tháng.

Rất nhanh, phụ cận bệnh viện xe cứu thương tới.

Vốn là Diệp Thu có thể tùy tiện để cho những côn đồ các ké này khôi phục bình thường, nhưng là, hần nhưng là không có lại để ý tới, để cho bọn họ thật tốt nằm ở trên giường, khả năng hơn nửa năm đều tốt không.

Về phần cái đó côn đồ các ké đầu mục, Diệp Thu chữa khỏi hần, dĩ nhiên là để cho hần trở về đưa tiền đây, bây giờ các loại (chờ) thời gian rất lâu, cũng không nhìn thấy đối phương, xem ra đối phương là không dám, hoặc là không được.

"Những thứ này xe gắn máy liền lưu lại, các loại (chờ) cái đó côn đồ các ké đầu mục đưa tiền đây, mang về lại cho hần."

Diệp Thu nói.

Triệu Như Tuyết giống vậy không nói gì nữa, để cho những cảnh sát kia đem những thứ kia hung khí bắt được trên xe, sau đó lên đến trên xe cảnh sát, nhìn Diệp Thu liếc mắt cũng liền rời đi.

Vừa mới ở cháo bột trong điểm Diệp Tuyết, Lưu Linh Tú, Trần Phương, lá vệ đông, đều thấy tối nay rất kinh hiểm một màn, nhưng là, để cho bốn người này không nghĩ tới là, bằng vào Diệp Thu một người, lại thật có thể đánh những tên côn đồ các ké kia không còn sức đánh trả chút nào.

"Cha, mẹ, các người trước thu thập một chút, ta trước đưa Linh Tú về nhà."

Hiện tại cũng mười điểm bốn phần mười, Lưu Linh Tú còn không có trở về, cha mẹ của nàng nhất định sẽ lo lắng.

Để cho Lưu Linh Tú lên tới xe sau trên kệ, Diệp Thu cười chiếc kia điện Xe đạp hướng Lưu Linh Tú nhà trở về, ở trên đường thời điểm, Lưu Linh Tú thật chặt ôm lấy Diệp Thu sau lưng, lo lắng nói "Vừa mới thời điểm, bị ta hù chết."

"Ta chưa bao giờ làm không có nắm chắc chuyện, cho nên, người chỉ phải tin tưởng ta là được, ta nói cái gì chính là cái đó."

"Ừ, ta sau này đều nghe người, sau này cũng tin tưởng người."

Từ sau lần này, Lưu Linh Tú đã từ sâu trong nội tâm tin tới phục Diệp Thu.

Từ đầu đến cuối không tới hai mươi phút, Diệp Thu đã cười điện Xe đạp trở lại Lưu Linh Tú cửa nhà, Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại khánh thấy Lưu Linh Tú trở về cũng chưa có trở về, một mực tại chờ đợi nàng.

Bây giờ thấy Lưu Linh Tú bóng người, rốt cuộc yên tâm lại, hỏi "Linh Tú, các người vừa mới đến đâu?"

"Mẹ, ta mới vừa rời ở Diệp Thu cháo bột tiệm nơi đó, có một số việc phải xử lý, bây giờ mới trở về."

Nghe nói là đến bên kia thời điểm, Trương Nguyệt đỏ đã rõ ràng. Hai người thấy Diệp Thu cười chiếc kia mới điện Xe đạp tới, còn tưởng rằng là lá vệ đông mua.

"A di,

Thúc thúc, ta đi về trước."

"Người trên đường lái xe cẩn thận một chút."

Trương Nguyệt đỏ nói.

Diệp Thu xoay người hướng cháo bột tiệm lái trở về.

Bây giờ mở trở lại nơi đó, thấy Trần Phương cùng Diệp Tuyết đang ở kia thu thập những thứ kia bị đánh nát chén đĩa, còn có bàn, cái ghế những thứ kia.

Lá vệ đông chính là ngồi ở chỗ đó hút thuốc.

Hắn nghĩ tới, nếu như tới nay không có Diệp Thu ở nơi này, hẳn rồi cuộc đối phó thế nào? Hẳn một người bình thường đối phó thế nào nhiều như vậy mang theo hung khí còn đồ các kè?

Hắn biết rõ mình ngay cả hai cái còn đồ các kè cũng không đánh lại. Nhưng là, nếu như ta đánh không lại bọn hắn, thật chẳng lẽ phải cho những người đó năm chục ngàn nguyên?

Lá vệ đông rất rõ, những tên còn đồ các kè kia chính là xã hội ký sinh trùng, xã hội thứ bại hoại, người cặn bã, những người này muốn một lần tiền, còn bất mãn chân, qua một đoạn thời gian, đến lúc đó hay lại là tới bắt chẹt đòi tiền.

Bây giờ lá vệ đông nghĩ đến đều cảm thấy có chút đáng sợ.

Cho dù bây giờ Diệp Thu kiếm năm triệu, nhưng là, kia năm triệu không có quan hệ gì với này, hơn nữa, những còn đồ các kè này mỗi lần muốn năm chục ngàn, kia năm triệu giống vậy dùng không bao lâu liền cho bọn hắn muốn xong.

Lá vệ đông bắt đầu suy nghĩ tới nay Diệp Thu đã nói với hắn chuyện, muốn mở một nhà cung đình thức ăn tiệm cơm, bởi vì hắn đã biết, này Than nướng, cháo bột tiệm, chỉ có thể thỏa mãn sinh hoạt, lại là không thể giàu có, hơn nữa, còn có phiền toái nhiều như vậy.

Hơn nữa, vừa mới thấy Diệp Thu một người đem mười mấy tên còn đồ các kè toàn bộ đều khuất phục thời điểm, lá vệ đông cũng biết, đứa con trai này nếu so với hắn cái này Lão Từ lợi hại hơn nhiều.

Hơn nữa, nguyên lai cái đó hèn yếu, nhát gan, tự ti Diệp Thu, đã hoàn toàn biến hình phản, ngược lại là trở nên dũng mãnh, gan lớn, tự tin Diệp Thu.

Vô luận là Diệp Thu thành tích học tập, hay là hắn y thuật, hay hoặc giả là bây giờ dũng mãnh, lá vệ đông cũng vô cùng hài lòng con trai biểu hiện.

Thấy Diệp Thu lúc trở về, hỏi "Đưa Linh Tú trở về?"

"Đưa trở về. Ba, cái đó còn đồ các kè đầu mục đưa tiền tới?"

"Không có."

Lá vệ đông nói.

Diệp Thu nhìn sang, phát hiện kia mười mấy chiếc xe gắn máy vẫn còn, không biết cái đó còn đồ các kè đầu mục hay không còn dám phải đi về?

Nhưng là, Diệp Thu biết, mình không thể để ở chỗ này, nếu không, đến lúc đó những tên còn đồ các kè kia có thể có thể khiến người ta tới lên lên lái trở về.

Diệp Thu rất nhanh nghĩ đến Thái giúp những người đó, hẳn biết những tên còn đồ các kè kia, ngay cả xe gắn máy cũng không có, bây giờ vừa vặn đưa bọn họ làm một phần lễ vật.

Đương nhiên, nếu như đến lúc đó cái đó còn đồ các kè đầu mục cầm năm chục ngàn nguyên đến, những xe này hay là cho trở về bọn họ. Nhưng là, này hơn mười chiếc nhí thủ xe gắn máy, một chiếc đều không đáng 2000~3000, đối phương nhất định là không muốn.

"Ba, vậy người xem trước đến, ta để cho người đến đem những này xe gắn máy cưỡi đi."

"Nhưng là, những xe này là những tên còn đồ kia."

Lá vệ đông vẫn còn có chút sợ nói.

"Sợ cái gì, nếu như bọn họ nghĩ (muốn) muốn cầm trở về, muốn đưa tiền đây đổi."

Bây giờ Diệp Thu phát hiện, ở trên thế giới này, hẳn không có Thiên Lý Nhân, cũng không có Thuận Phong Nhĩ, thật không có phương tiện, cho nên, hắn biết, ngày mai phải đi mua một máy điện thoại di động, trực tiếp gọi điện thoại, liên lạc sẽ là dễ dàng hơn.

Lá vệ đông không biết Diệp Thu làm cái gì, Diệp Thu cưỡi xe hướng Thái dừng nơi đó phòng bị da đi qua, cưỡi điện Xe đạp tình huống, không tới mười lăm phút, Diệp Thu sẽ đến phòng bị da bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Không dám xa cầu

Thái dũng nơi này còn đồ các kè, đối với (đúng) lần đó Diệp Thu ở phòng bi da biểu hiện, ấn tượng đặc biệt sâu sắc, khắc sâu hơn là ít ngày trước, bọn họ mấy tên còn đồ các kè ở phòng trò chơi, Diệp Thu giáo huấn kia mấy tên còn đồ các kè thời điểm, trực tiếp đem bọn họ từ lầu hai bên trên ném xuống.

Bây giờ Diệp Thu vừa mới cười xe đi tới nơi này, đem điện Xe đạp dừng ở cửa, chính ở cửa thời Phong tiểu đệ liền thấy Diệp Thu.

"Diệp lão đại."

"Thu ca!"

"Thu ca, người tới."

Thấy Diệp Thu thời điểm, này chút tiểu đệ rồi rít hướng Diệp Thu chào hỏi. Bởi vì Thái dũng đã nói, bây giờ Diệp Thu là hán lão đại.

Bây giờ Diệp Thu dĩ nhiên là bọn họ Đại lão đại.

Diệp Thu tiến vào bên trong, thấy có thật nhiều người đang chơi đùa bóng bàn, có bên ngoài tới tuổi trẻ, cũng có nơi này còn đồ các kè.

Khi nhìn đến Diệp Thu khi đi tới sau khi, những tên còn đồ các kè kia dừng lại, mà đang ở chơi đùa bóng bàn Thái dũng giống vậy dừng lại. Khi nhìn đến Diệp Thu thời điểm, Thái dũng có một loại xuất phát từ nội tâm đối với (đúng) Diệp Thu sợ hãi cùng sợ hãi.

"Thu, Thu ca, người tới."

Thấy Diệp Thu tới, Thái dũng còn tưởng rằng có cái gì không chuyện tốt.

"Chơi trước hai cây đi."

Diệp Thu nói.

Lần trước, Thái dũng cùng Diệp Thu ngay cả đánh cược thêm vài bản Snooker, cuối cùng Thái dũng cũng thua hết.

Bây giờ sẽ cùng Diệp Thu so với, Thái dũng hay lại là như thế không có cơ hội thắng được Diệp Thu, ngược lại, Diệp Thu đánh banh kỹ thuật càng thêm thành thạo, Thái dũng cùng những tiểu đệ khác, cũng không biết Diệp Thu luyện thể nào đi ra?

Đang chơi hai bản sau, cho dù Diệp Thu để cho Thái dũng, Thái dũng vẫn là không có thắng được cơ hội.

"Thu ca, ta căn bản không phải đối thủ của người, chơi với người tạm được."

Thái dũng nói.

Để cho hán phụng bởi Diệp Thu chơi đùa tạm được, nhưng là, cùng Diệp Thu đánh, thật không phải là Diệp Thu đối thủ.

Diệp Thu cười cười, nói "Người để cho mười mấy tiểu đệ ngồi xe đến ta bên kia, ta có chút tiểu lễ vật cho người môn."

Hán không có lưu lại nữa.

Ở từ bên trong đi ra, cười đến điện Xe đạp bên trên thời điểm, Thái dũng cùng những tiểu đệ khác còn cảm thấy không giải thích được. Nhưng là, bọn họ hay lại là lái xe đi theo Diệp Thu hướng cháo bột tiệm đi qua.

Bây giờ cháo bột tiệm nơi đó, đã dọn dẹp không sai biệt lắm, nhưng là, kia còn lại mười mấy đài xe gắn máy chính ở chỗ này.

Diệp Thu đem điện Xe đạp dừng lại, sau đó ở phía sau những thứ kia đi theo tới Thái dũng cùng hán bọn tiểu đệ cũng là theo chân đi xuống.

"Các người đem những này xe gắn máy cũng lái trở về."

Diệp Thu nói.

Thái dừng thấy này mười mấy chiếc xe gắn máy, vừa mới bắt đầu, hắn không biết Diệp Thu là làm thế nào đạt được, nhưng là, thấy trên xe gắn máy ký hiệu, hắn biết là phụ cận một cái tên là xe chạy nhanh giúp côn đồ các kè.

Không nghĩ tới, bây giờ những thứ này xe gắn máy đều tại Diệp Thu trên tay.

Những thứ này xe gắn máy, phần lớn đều là trải qua độ lại, ngoài mặt, nhìn không bao nhiêu tiền, nhưng là, trên thực tế, một chiếc cũng là đáng 4000~5000, thậm chí, năm, sáu ngàn.

"Thu ca, những thứ này là xe tốt a, thế nào rơi vào trên tay người?"

Thái dừng kỳ quái hỏi.

"Những tên côn đồ các kè kia chính mình đưa tới cửa."

Thái dừng Tự Nhiên không tin.

Bây giờ Diệp Thu để cho bọn họ toàn bộ đều lái đi, Thái dừng dĩ nhiên là thật cao hứng, vội vàng để cho trên xe xuống mười mấy tiểu đệ, đem những này xe gắn máy cho lái đi, hắn đang cần một nhóm xe gắn máy, không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu nhanh như vậy cũng đưa cho bọn họ.

Vốn là Thái dừng còn muốn hỏi nhiều hỏi là chuyện gì xảy ra, Diệp Thu nhưng là để cho hắn trước mang kia chút tiểu đệ rồi đi.

Bởi vì Diệp Thu biết, cha mẹ cùng tỷ tỷ không thích bên ngoài những tên côn đồ các kè kia, vô luận là mới vừa rồi những thứ kia, hay lại là bây giờ những thứ này.

Thái dừng cùng kia chút tiểu đệ, rất nhanh đem những này xe gắn máy cho lái đi sau, lá vệ đông hỏi "Vừa mới những ngừng người kia ai?"

"Mua xe."

Diệp Thu nói.

Lá vệ đông còn tưởng rằng là người nào, nghe nói là tới mua xe, cũng không nói gì nữa.

Bây giờ cháo bột trong điểm vẫn tính là hoàn chỉnh,

Nhưng là, bên ngoài Than nướng không sai biệt lắm toàn bộ nát xuống, những thứ kia bàn, cái ghế, chén đĩa, thậm chí thịt nướng lò, toàn bộ đều nát xuống.

Lá vệ đông cũng cảm thấy muốn nghỉ ngơi cho khỏe mới được.

"Đóng tiệm, chúng ta về ngủ."

Bây giờ đã là hơn mười một giờ khuya, nếu như là trước, vẫn có không ít khách hàng tới ăn hà phần những thứ kia. Nhưng là, vừa mới đánh nhau, bây giờ căn bản không người nào dám tới.

Diệp Thu cùng Diệp Tuyết hướng cũ tiểu khu trở về, lá vệ đông cùng Trần Phương ở sau lưng.

"Tỷ tỷ, sau này người mỗi ngày đều ít nhất ngủ tám giờ."

"Thế nào ngủ thời gian dài như vậy?"

"Bởi vì ta cùng ba nói, để cho hắn đóng lại nhà kia cháo bột tiệm."

Vốn là nghe được Diệp Thu nói như vậy, lá vệ đông đã có nhiều chút cân nhắc, mà vừa mới gặp phải những tên côn đồ các kè kia gây sự, lá vệ đông càng là có nghĩ như vậy pháp, hắn muốn chuyển nhượng tất nhà kia cháo bột tiệm, nghe theo Diệp Thu an bài, mở một nhà cung đình thức ăn.

"Thật? Ta đây làm sao bây giờ?"

Nếu như không mở cháo bột tiệm, Diệp Tuyết không biết làm gì, bởi vì nàng trình độ học vấn quá thấp, mặc dù chăm chỉ, nhưng là, tới đa cũng chỉ có thể làm khổ sống, còn nếu không có tự do.

"Ta đã an bài xong, đến lúc đó người làm kế toán kế toán là được."

Đơn giản tính sổ những thứ kia, Diệp Tuyết nhất định sẽ, nhưng là thêm một chút, khả năng cần đi qua học tập mới được.

"Kế toán kế toán? Tỷ tỷ không có đọc qua trung học đệ nhị cấp, ta sẽ không những thứ kia."

Diệp Thu cũng biết nàng sẽ nói như vậy.

"Ta đây mua cho ngươi một ít thư tịch trở lại học tập, không hiểu được có thể hỏi ta, ngoài ra, đến lúc đó cho ngươi thêm đến một cái kế toán kế toán ban huấn luyện đi học, hẳn dùng không bao lâu liền có thể hoàn toàn nắm giữ những thứ kia đơn giản kế toán kế toán kiến thức."

"Vậy ngươi muốn ta quản bao nhiêu tiền?"

"Vừa mới bắt đầu, chắc có mấy triệu, sau này sẽ càng nhiều."

Nghe nói là mấy triệu thời điểm, Diệp Tuyết đã có nhiều chút kinh ngạc đến ngây người. Mặc dù cháo bột tiệm nơi đó, bình thường cũng là nàng tính số những thứ kia, nhưng là, ra ra vào vào, mỗi ngày nhiều nhất đều là mấy trăm, hơn ngàn mà thôi, căn bản không tính là cái gì.

Nếu như là muốn nàng quản mấy triệu, khả năng nàng cảm giác mình thật quản không.

"Ta khả năng không được."

Diệp Tuyết đã có vẻ hơi không tự tin.

"Từ từ đi, ta trước mua cho ngươi sách."

Mặc dù Diệp Thu có mở cung đình thức ăn tiệm cơm kế hoạch, nhưng là, bây giờ ngay cả mở tiệm địa chỉ còn không có tìm được, kỳ hẳn tự nhiên là không có có nhanh như vậy tiến hành.

Mà bây giờ là vệ đông giống vậy cùng Trần Phương nói, Trần Phương trong lòng có chút kinh ngạc. Nhưng là, nhưng là không có nói gì, bởi vì hẳn tin tưởng Diệp Thu lời nói, tin tưởng chồng lời nói.

Lá vệ đông phải nhốt xuống nhà kia cháo bột tiệm, nàng cũng đồng ý.

Trở về đến lầu thượng, Diệp Thu đi tắm trước, sau đó trở lại gian phòng của mình, tiếp tục ngồi ở trên chiếu tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết », mà chiều nay, nằm ở trên giường Diệp Tuyết nhưng là lật tới lật lui.

Trừ liên quan (khô) một ngày sống, thật rất mệt mỏi, mà là bởi vì nghĩ đến Diệp Thu nói chuyện cùng nàng.

Nếu như không cần để cho nàng tiếp tục trở về cháo bột tiệm đi làm, hơn nữa, mỗi ngày ngủ tám giờ trở lên, làm một cái kế toán kế toán công việc, đây chẳng phải là cùng những thứ kia thành phần trí thức cao cấp không sai biệt lắm?

Này vẫn luôn là nàng mơ mộng, đặc biệt là nàng đùi phải bị Diệp Thu chữa khỏi sau, nàng càng là nghĩ như vậy.

Nhưng là, nàng cảm thấy, bây giờ Thượng Thiên đối với nàng càng ngày càng tốt, nàng đã rất thỏa mãn, không dám lại xa cầu càng nhiều, sợ hãi đến lúc đó bây giờ hết thấy đều sẽ biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: 1 chân đạp nát

Ngày thứ hai đại sớm, Diệp Thu mở hai mắt ra, đã là bên trên bảy giờ trưa nhiều, tại hẳn đứng lên rửa mặt thời điểm, thấy tỷ tỷ và cha mẹ cửa phòng đều là mở.

Không nhìn thấy ba người, Diệp Thu nghĩ đến, ba người này sẽ không lại trở về nhà kia cháo bột tiệm mở tiệm chứ ?

Tại hẳn vội vàng rửa mặt, sau đó từ trên lầu đi xuống, vội vã hướng cháo bột tiệm đi qua, phát hiện tới đến nơi đó, quả nhiên, thấy Diệp Tuyết cùng cha mẹ bóng người.

"Tỷ tỷ, ngươi tại sao lại tới? Không phải là ở nhà nghỉ ngơi sao?"

Diệp Thu hỏi.

"Ba nói, không thể đột nhiên dừng lại, còn phải trước cạn hai ba ngày, sau đó dán ra cửa tiệm chuyển nhượng tin tức, đến lúc đó chung quanh khách quen cũ sau khi thấy, cũng biết."

Nguyên lai là như vậy, nhìn ra được, lá vệ đông vợ chồng hay lại là rất có trách nhiệm.

Ở Diệp Thu ngồi ở đó ăn một tô mì, sau đó nói "Chị, chờ một lát trở lại, ta và người đi mua điện thoại di động."

Bây giờ Diệp Tuyết, cha mẹ cũng không có điện thoại di động, Diệp Thu cảm thấy rất phiền toái.

Diệp Thu trước cười xe hướng Lưu Linh Tú nhà đi qua, ở đi tới Lưu Linh Tú cửa nhà, thấy Lưu Linh Tú đã tại chờ hân.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú cha mẹ lên tiếng chào hỏi, sau đó Lưu Linh Tú lên tới hân xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng lái đi.

"Diệp Thu, ngày hôm sau muốn Nguyệt Khảo, người không tham gia thi sao?"

"Vói ta mà nói, thi không thi cũng không đáng kể, lần này ta sẽ không thi, cho người cầm một lần hạng nhất."

Diệp Thu cười nói.

Nếu là lúc trước, Lưu Linh Tú khẳng định cảm thấy Diệp Thu đùa.

Nhưng là, bây giờ Lưu Linh Tú biết Diệp Thu nói là thật.

"Cho dù người không thi, ta cũng không nhất định có thể được hạng nhất, có Tô tự nhiên ở, ta khả năng chỉ có thể xếp hạng hạng nhì."

Nhớ tới Tô tự nhiên, Lưu Linh Tú cảm thấy, mình và thành tích của nàng không kém nhiều, trừ phi mình vẫn tổng có thể vượt qua Tô tự nhiên.

Diệp Thu cười xe đi tới Giang Bắc ba bên trong giáo học lầu xuống, để cho Lưu Linh Tú từ trên xe bước xuống sau, Diệp Thu cũng liền cười xe hướng sân trường bên ngoài đi ra ngoài.

Vừa mới từ trên lầu đi xuống Lý thâm cùng chu chí minh, chuẩn bị cùng Diệp Thu đi ra ngoài chơi, đã không có thấy Diệp Thu bóng người.

Diệp Thu cười xe trở lại cháo bột tiệm nơi đó thời điểm, Diệp Tuyết đã tại chờ Diệp Thu.

"Mẹ, ta cùng tỷ tỷ đi mua điện thoại di động."

"Diệp Thu, người cười xe chú ý một chút."

Trần Phương nói.

Ở Kim Lăng thành phố, Giang Nam bên kia so sánh với Giang Bắc muốn giàu có quá nhiều, cho nên, Diệp Thu cười xe hướng Kim Lăng Giang Nam nổi danh nhất một cái điện thoại di động thành cười xe đi qua.

Ở trên đường thời điểm, vừa mới bắt đầu, Diệp Tuyết là dùng tay nắm lấy cái đồ điện Xe đạp ngồi theo như, nhưng là, từ từ, nàng trực tiếp ôm lấy Diệp Thu hông, cùng Lưu Linh Tú như thế.

Nàng cảm thấy Diệp Thu là em trai nàng, không có gì tốt cổ kị, hơn nữa, Diệp Tuyết càng rõ ràng bản thân cùng em trai thân phận chân chính.

Diệp Thu cười xe đi tới kia cái điện thoại di động thành, Diệp Thu thật vất vả tìm được một cái dùng xe địa phương, cùng Diệp Tuyết từ trên xe bước xuống, khóa lại điện Xe đạp sau, cùng Diệp Tuyết hướng điện thoại di động trong thành đi vào.

Ở vừa mới đi vào bên trong, Diệp Thu còn cho là mình đến chợ rau, không nghĩ tới, điện thoại di động trong thành khách hàng nhiều như vậy, hơn nữa, trong này mua đủ loại điện thoại di động, cùng với cùng điện thoại di động liên quan linh kiện cơ phận vân vân.

"Chị, người trước kia đã tới sao?"

Diệp Tuyết lắc đầu một cái.

Lúc trước nàng chân phải không có phương tiện, nơi nào cũng không có phương tiện đi, nàng cũng không thích đi. Cho nên, cho dù là cùng một cái thành phố điện thoại di động thành nơi này, nàng giống vậy chưa có tới.

Hiện tại ở bên trong người càng ngày càng nhiều, Diệp Tuyết trực tiếp ôm lấy Diệp Thu cánh tay, sau đó cùng Diệp Thu hướng bên trong đi vào.

Diệp Thu chuẩn bị mua cho mình một máy điện thoại di động, cho thêm Diệp Tuyết cùng Lưu Linh Tú, còn có cha mẹ, phân biệt mua một máy điện thoại di động, hiện tại ở bên trong điện thoại di động nhiều vô cùng.

Có nước Mỹ, cũng có Hàn Quốc, RB , có càng nhiều quốc sản máy.

"Chị, người thích loại nào điện thoại di động?"

"Người mua, tỷ tỷ đều thích."

Diệp Tuyết nói.

Diệp Thu mang theo Diệp Tuyết đi tới nổi danh nhất một cái mua điện thoại di động nhãn hiệu cửa tiệm. Nhưng là, ở đi vào bên trong, phát hiện bên trong khách hàng cũng là phi thường nhiều.

Bởi vì nơi này bán điện thoại di động, phần lớn giá cả đều tại năm, sáu ngàn, cho nên, rất nhiều đều là nhìn, mua nhưng là không nhiều.

Diệp Thu cùng Diệp Tuyết đi vào, Diệp Thu mặc phổ thông, mặc dù Diệp Tuyết rất xinh đẹp, nhưng là, mặc cũng là rất phổ thông, cho nên, hai người vừa mới đi vào, điện thoại di động nhãn hiệu trong điểm hướng dẫn mua, nhưng là không có một tới để ý tới hai người, hai người chỉ có thể xuyên thấu qua quầy thủy tinh, nhìn bên trong điện thoại di động.

Hai người trước cũng không có điện thoại di động, nhưng là, điện thoại di động lớn nhất chức năng là gọi điện thoại cùng gửi tin nhắn, về phần những chức năng khác, bây giờ là càng ngày càng nhiều, nhưng là, đang không có tiếp xúc điện thoại di động dưới tình huống, hai người khẳng định không biết.

"Hướng dẫn mua, người tới đây một chút."

Diệp Thu hô.

Cái đó người nữ bán hàng đã nghe được Diệp Thu lời nói, nhưng là không để ý đến, làm bộ giống như không nhìn thấy như thế, liền ngồi ở chỗ đó.

Nàng đi làm ở đây thời gian dài như vậy, sớm đã nhìn quen cái dạng gì khách hàng đều có. Phần lớn khách hàng đều là tới xem một chút mà thôi, chân chính mua khách hàng, là căn bản không cần nhìn, trực tiếp vào tới mua.

Bây giờ cô ấy là bên nhiều như vậy khách hàng, nàng căn bản cũng không nghĩ (muốn) để ý tới Diệp Thu hai người.

Bởi vì nàng liếc nhìn Diệp Thu cùng Diệp Tuyết mặc trang phục, đã cảm thấy hai người khả năng chính là một cái bình thường người làm công, người làm công, tại sao có thể có tiền mua đắt như vậy điện thoại di động?

Bây giờ Kim Lăng phổ thông tiền lương mới có 2000~3000, dựa theo này một máy điện thoại di động giá cả, những thứ này phổ thông người làm công, người làm công, muốn không ăn không uống hai ba tháng mới có tiền mua được một máy.

Diệp Tuyết kéo kéo Diệp Thu nói "Nơi này điện thoại di động quá đắt, nếu không chúng ta đi hán cửa tiệm nhìn, nhìn một chút những thứ kia mấy trăm nguyên một máy điện thoại di động là được."

Diệp Tuyết dĩ nhiên là cảm thấy nơi này điện thoại di động quá đắt, cho dù đã biết bây giờ Diệp Thu có mấy triệu dưới tình huống, nhưng là, nàng chưa bao giờ lãng phí tiền.

"Chị, nàng quá coi thường chúng ta, cho là chúng ta không mua nổi, chúng ta hết lần này tới lần khác muốn cho nàng xem nhìn."

Diệp Thu trực tiếp nói.

Diệp Tuyết biết Diệp Thu đã cùng trước bắt đồng, nàng cũng không nói gì nữa.

Nhà này nhãn hiệu trong điểm mười mấy hướng dẫn mua, toàn bộ đều ở chăm sóc còn lại khách hàng, Diệp Thu đã liên tục kêu mấy cái hướng dẫn mua, phát hiện những thứ này hướng dẫn mua, đều là liếc hán một cái, hoặc là để cho chính hán nhìn, căn bản cũng không có thời gian tới để ý tới thời điểm, Diệp Thu biết, trong tiệm những thứ này hướng dẫn mua thật đúng là đem hán xem thường.

Diệp Tuyết thấy như vậy thời điểm, chuẩn bị kéo Diệp Thu rời đi.

Diệp Thu chính là hướng trong đám người đi qua, đi tới cái đó người nữ bán hàng trước mặt, ở Diệp Tuyết cùng còn lại khách hàng, thậm chí, ở đó một người nữ bán hàng cũng không dám tương tượng dưới tình huống, Diệp Thu từ cái đó người nữ bán hàng trong tay, trực tiếp đem bộ kia điện thoại di động đoạt lại, sau đó ở những người này dưới ánh mắt, hai ba lần liền đem bộ kia sản phẩm mới nhất bài máy trực tiếp ném xuống đất, sau đó hung hãn một cước đem bộ kia phẩm bài cơ cho giẫm nát.

Diệp Tuyết ngu dốt!

Cái đó người nữ bán hàng ngu dốt!

Ở một bên nhìn những khách cũ kia, giống vậy ngu dốt.

Này năm, sáu ngàn một máy phẩm bài cơ, lại liền một cước bị Diệp Thu cho giẫm nát!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Lý Thiên Thiên gái đẹp bạn cùng phòng

Lần này, nhà này điện thoại di động nhãn hiệu trong điểm hướng dẫn mua, khách hàng, cùng với Điểm Trường đều nhìn lại, các nàng không nghĩ ra, Diệp Thu tại sao phải đem kia cái điện thoại di động đoạt lấy đi một cước giẫm nát!

"Diệp Thu, người?"

Diệp Tuyết hỏi.

"Ta có ý."

Diệp Thu đã sớm nhìn ra được, nơi này cửa tiệm hướng dẫn mua cho là hắn cùng Diệp Tuyết không mua nổi, căn bản là tới chào hắn và Diệp Tuyết. Cho nên, Diệp Thu luôn muốn kêu một cái hướng dẫn mua lấy điện thoại di động cho hắn nhìn, nhưng là không có một hướng dẫn mua để ý tới.

Cũng không nói những thứ này hướng dẫn mua không có thời gian, hơn nữa, căn bản không nghĩ (muốn) để ý tới Diệp Thu. Cái đó Điểm Trường cùng còn lại nam hướng dẫn mua vội vàng vây lại, phòng ngừa Diệp Thu rời đi.

"Ta thường tiền."

Diệp Thu trực tiếp nói.

Dựa theo bộ kia điện thoại di động giá cả hơn 5 nghìn, Diệp Thu trực tiếp xuất ra thẻ ngân hàng tới quẹt thẻ.

Lúc này, cái đó Điểm Trường cùng còn lại hướng dẫn mua, thậm chí, những khách cũ kia mới biết, Diệp Thu tại sao phải làm như vậy?

"Vốn là ta nghĩ rằng duy nhất mua mấy đài, nhưng là, xem lại các người nhân viên tiệm quá cao Ngạo, liền không nữa người nơi này mua."

Diệp Thu trực tiếp nói.

"Tiên sinh, thật xin lỗi, vừa mới chúng ta hướng dẫn mua đều rất bận rộn, không biết người muốn mua mấy đài điện thoại di động, chúng ta sẽ cho người một chút ưu đãi."

"Không cần."

Diệp Thu trực tiếp nói.

Tại hắn quẹt thẻ thanh toán kia hơn 5 nghìn, bộ kia bị hắn giẫm nát điện thoại di động chính ở chỗ này, nhưng là không có ai đi động, có thể là bởi vì Diệp Thu phản ứng như vậy, ngược lại ảnh hưởng đến bên trong cửa hàng tình huống.

Hôm nay là thứ bảy, Lý Thiên Thiên cùng cùng nhà trọ hai cái nữ bạn cùng phòng đi ra chơi đùa.

Bởi vì ở Diệp Thu trị liệu xong, cô ấy là trong biến hóa hết sức rõ ràng, đã từ A giảm, biến thành bây giờ B, nàng và hai cái bạn cùng phòng đi ra, còn phải đến đồng phục tình phẩm tiệm mua mới lấy bộ bra trở về.

Bởi vì nàng bạn cùng phòng muốn tới nơi này mua điện thoại di động máy sạc điện cùng sạc điện bảo, liền tới điện thoại di động thành nơi này.

Không nghĩ tới, Lý Thiên Thiên tựa hồ thấy một cái người quen biết ảnh.

Vừa mới bắt đầu, Lý Thiên Thiên còn cho là mình nhìn lầm, nhìn kỹ mấy lần, nàng phát hiện mình không có nhìn lầm, thấy Diệp Thu đang bị một người đẹp ôm lấy cánh tay.

Nàng đã biết Lưu Linh Tú là Diệp Thu bạn gái, Diệp Thu cũng cùng nàng nói, nhưng là, bây giờ Lý Thiên Thiên thấy vị kia ôm lấy Diệp Thu cánh tay, căn bản là cái đó Lưu Linh Tú.

Người mỹ nữ này rốt cuộc là ai?

Chẳng lẽ Diệp Thu còn nhận biết còn lại mỹ nữ?

Vốn là Lý Thiên Thiên còn muốn lặng lẽ rời đi được, nhưng là, nàng càng nghĩ càng thấy được (phải) tức giận, vẫn là cùng kia hai cái bạn cùng phòng hướng Diệp Thu bên kia đi qua, đứng dịp thấy Diệp Thu giẫm nát kia cái điện thoại di động một màn.

Thấy Diệp Thu quệt thẻ thanh toán rồi thường điện thoại di động tiền, chuẩn bị lúc rời đi sau khi, Lý Thiên Thiên trực tiếp nhảy đi ra, nhìn nói với hắn "Được a, người cái này chết Diệp Thu, người trả thế nào mang theo còn lại mỹ nữ tới nơi này?"

Diệp Thu đã thấy Lý Thiên Thiên.

Giống vậy thấy Lý Thiên Thiên bên người hai vị mỹ nữ.

Dưới bình thường tình huống, đều là lá xanh phân phối hoa hồng, cơ hồ mỹ nữ bên cạnh đều là đáng đáp đều là rất phổ thông nữ tính, dưới tình huống như vậy, là những người đẹp là thông qua còn lại phổ thông nữ tính tới làm nổi bật nàng đẹp đẽ.

Phần lớn mỹ nữ đều là như vậy, các nàng đóng cái gọi là khuê mật, không sai biệt lắm cũng là như vậy. Nhưng là, Lý Thiên Thiên cũng không có, bởi vì nàng hai cái nữ bạn cùng phòng đều là Kim Lăng bên trong đại học hoa khôi một trong, Tự Nhiên đều là rất nữ sinh xinh đẹp.

Nghe được Lý Thiên Thiên nói như vậy, Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy, Diệp Tuyết là là có chút lúng túng buông ra Diệp Thu tay, nàng không nghĩ tới, ở chỗ này, lại đụng phải Diệp Thu người quen.

"Vị này là chị của ta Diệp Tuyết."

Diệp Thu nói.

"Diệp Tuyết?"

Lý Thiên Thiên gặp qua Diệp Thu mẹ Trần Phương, nhưng là chưa từng thấy qua lá vệ đông cùng Diệp Tuyết, Tự Nhiên không biết trước mắt vị mỹ nữ này chính là lá Thu tỷ tỷ Diệp Tuyết.

"Chị, vị này chính là cái đó Lý Thiên Thiên."

Diệp Thu đã cứu Lý phó thị trường thiên kim Lý Thiên Thiên mệnh, Diệp Tuyết Tự Nhiên biết.

Nàng không nghĩ tới, cái này Lý Thiên Thiên nhìn, cũng là đẹp vô cùng, hơn nữa rất có khí chất, càng là không có nàng tuồng tượng cái loại này Thị trường thiên kim tính khí rất kém cỏi cảm giác.

"Xin chào, ta là lá Thu tỷ tỷ Diệp Tuyết."

Diệp Tuyết nói.

Lý Thiên Thiên phát hiện Diệp Thu cùng Diệp Tuyết đáng đáp không hề giống, hoàn toàn không nhìn ra hai người lại là chị em. Bất quá, nghe nói là chị em quan hệ, vừa mới Diệp Tuyết cùng Diệp Tuyết thân cận như vậy, vậy dĩ nhiên rất tốt giải thích.

"Xin chào, ta gọi là Lý Thiên Thiên, hai vị này là ta bạn cùng phòng Chu Mộ Linh, Hàn Tiểu Uyển."

Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển cũng đã sớm từ Lý Thiên Thiên nơi đó nghe nói qua Diệp Thu tên, giống vậy biết được là Diệp Thu cứu Lý Thiên Thiên một mạng.

Nhưng là, bây giờ hai nàng cảm thấy Diệp Thu dung mạo rất.

Diệp Thu thấy Lý Thiên Thiên bên người hai người mỹ nữ này, đáng ngoài cùng Lý Thiên Thiên có vừa so sánh với, chỉ là khí chất khả năng so ra kém, bây giờ nghe tên, thức dậy tên cũng coi là rất êm tai.

Nhưng là, Diệp Thu ánh mắt chẳng qua là nhìn các nàng liếc mắt, nhưng là không có nhiều hơn nữa nhìn, phảng phất hai nàng trong mắt hắn rất phổ thông như thế.

Lý Thiên Thiên đã sớm biết Diệp Thu là như vậy, bởi vì chính mình nhận biết Diệp Thu thời gian dài như vậy, thậm chí, Diệp Thu còn đối với nàng nơi đó cũng sờ, vẫn luôn hay lại là như vậy.

Vừa mới bắt đầu, nàng còn tưởng rằng Diệp Thu là phương diện kia có vấn đề, nhưng là, khi biết Lưu Linh Tú là Diệp Thu bạn gái, Lý Thiên Thiên cũng biết, Diệp Thu thích loại hình có thể là Lưu Linh Tú này chủng loại hình cô gái.

"Thật xin lỗi, Diệp Tuyết tỷ, vừa mới ta hiểu lầm người."

Lý Thiên Thiên vội vàng xin lỗi đạo.

"Không sao."

Diệp Tuyết nói.

Diệp Thu nhưng là tựa hồ lộ ra không nhịn được, nói "Tỷ tỷ, chúng ta đi thôi, không cần để ý đến nàng đều được."

Hắn căn bản cũng không chuẩn bị cùng Lý Thiên Thiên đồng thời đi dạo phố, cho dù bây giờ thấy Lý Thiên Thiên dưới tình huống, hắn chuẩn bị cùng Diệp Tuyết rời đi.

Lý Thiên Thiên không nghĩ tới, Diệp Thu như vậy không nề mặt nàng.

Bất quá, bây giờ gặp phải Diệp Thu, vậy thì thật là tốt cùng hắn cùng đi đi dạo phố, Lý Thiên Thiên hỏi "Diệp Tuyết tỷ, không biết người và Diệp Thu phải đi mua cái gì?"

"Chúng ta chuẩn bị mua điện thoại di động."

Diệp Tuyết nói.

Vừa mới, Lý Thiên Thiên còn hiếu kỳ Diệp Thu tại sao phải giấu náu nhà kia nhãn hiệu tiệm bộ kia điện thoại di động, bây giờ Lý Thiên Thiên liền biết, bởi vì nàng đã biết Diệp Thu tính cách chính là như vậy.

"Ta đây mang bọn người đi qua, ta biết phía trước có một nhà điện thoại di động tiệm, bên trong điện thoại di động lại thích, thái độ phục vụ cũng rất tốt."

Lý Thiên Thiên nói.

Ở nàng trực tiếp kéo Diệp Tuyết tay, lộ ra rất nhiệt tình thời điểm, Diệp Tuyết là có chút lúng túng, bởi vì nàng cùng Lý Thiên Thiên mới vừa quen, hơn nữa, nàng biết Lý Thiên Thiên là Phó thị trưởng thiên kim, chính nàng chính là một cái bình thường người, cảm giác mình cùng đối phương chênh lệch quá lớn, bây giờ Lý Thiên Thiên nhiệt tình như vậy, ngược lại để cho nàng có chút không chịu nhận.

Diệp Thu cùng Chu Mộ Linh, Hàn Tiểu Uyển ở phía sau đi theo, hai nàng này thỉnh thoảng quan sát Diệp Thu, nhưng là, Diệp Thu ánh mắt từ đầu đến cuối chẳng qua là nhìn mình tỷ tỷ mà thôi.

Cái này làm cho Chu Mộ Linh cùng Chu Tiểu Uyển đối với (đúng) Diệp Thu bắt đầu có chút cảm thấy hứng thú, bởi vì các nàng từ Lý Thiên Thiên nơi đó nghe nói, Diệp Thu lại thích một người khác nữ sinh, mà không có thích rất xinh đẹp, gia thế lại thích Lý Thiên Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Đi mua đồ lót

Lý Thiên Thiên kéo Diệp Tuyết đi ở phía trước, Lý Thiên Thiên lộ ra rất nhiệt tình, Diệp Tuyết nhưng là có vẻ hơi mất tự nhiên.

Diệp Thu cùng Chu Mộ Linh, Hàn Tiểu Uyển ở phía sau đi theo.

Diệp Thu biết Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển thỉnh thoảng nhìn hắn, nhưng là, Diệp Thu ánh mắt chẳng qua là nhìn về phía hai bên đường phố điện thoại di động tiệm, cùng với trước mặt Diệp Tuyết.

Đại khái đi 100m, Lý Thiên Thiên mang theo Diệp Tuyết đi vào nhà kia điện thoại di động nhãn hiệu tiệm, quả nhiên, Lý Thiên Thiên vừa mới mang theo Diệp Tuyết đi vào, bên trong hướng dẫn mua liền rất nhiệt tình đất tới chào Lý Thiên Thiên cùng Diệp Tuyết.

Thật ra thì, chủ yếu nhất là trước Lý Thiên Thiên qua tới nơi này mua quá điện thoại di động, mà ở trong đó điện thoại di động giá cả, cùng mới vừa rời nhà kia điện thoại di động nhãn hiệu tiệm giá cả không sai biệt lắm, chẳng qua là nhãn hiệu bất đồng, sản địa giống vậy bất đồng.

Mới vừa rời nhà kia là nước Mỹ bên kia, hiện tại ở nhà này chính là quốc sản, nhưng là, sản phẩm mặt ngoài, chức năng đều có thể sánh bằng.

Đương nhiên, nhà này điện thoại di động nhãn hiệu tiệm không có mới vừa rời nhà kia nhiều như vậy khách hàng.

Lý Thiên Thiên cùng Diệp Tuyết ngồi ở chỗ đó, lập tức có hướng dẫn mua đưa trà cùng cả phê tới, Diệp Thu ngồi ở Diệp Tuyết cùng Lý Thiên Thiên bên

cạnh thời điểm, Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển cũng ngồi xuống.

"Lý tiểu thư, không biết, các người muốn mua cái gì dạng điện thoại di động?"

"Đem đất tiền nhất một máy điện thoại di động lấy tới."

Diệp Thu nói.

Một cái hướng dẫn mua lập tức đi đem điện thoại di động lấy tới cho Diệp Thu nhìn, bởi vì Lý Thiên Thiên trước đã dùng qua, hơn nữa, mua được đưa cho cha mẹ mình, bây giờ vị kia hướng dẫn mua muốn dạy Diệp Thu thời điểm, Lý Thiên Thiên nói "Ta tới là được."

Ở đó đài điện thoại di động mở ra, sau đó Lý Thiên Thiên dạy Diệp Thu, liên quan tới bộ kia điện thoại di động quay chụp chức năng, mở ra Website, nghe ca nhạc, gọi điện thoại, gửi tin nhắn vân vân.

Diệp Thu trực tiếp cầm tới, hai ba lần cũng rất biết máy này điện thoại di động chức năng, cảm giác vẫn là rất không tồi.

Bất quá, giá cả nhất định là có nhiều chút đắt, muốn 4000~5000 một máy.

"Chị, người và mẫu thân thích màu gì?"

"Màu hồng, màu trắng đều được."

Diệp Tuyết nói.

"Vậy sẽ phải hoa hồng kim."

Về phần Diệp Thu chính mình, thích một máy màu nâu, hẳn chuẩn bị cho là vệ đông cùng Trần Phương phân biệt mua một máy màu đen cùng màu trắng, mà Lưu Linh Tú, giống vậy mua cho nàng một máy hoa hồng kim sắc.

"Tiên sinh, không biết người muốn máy đài?"

"Ngũ Đài đi."

Trong tiệm hướng dẫn mua rất kinh hi, không nghĩ tới, Diệp Thu duy nhất muốn mua Ngũ Đài.

Lý Thiên Thiên nhìn về phía hỏi hần "Người thế nào mua Ngũ Đài?"

"Linh Tú không điện thoại di động, ta còn muốn cho Linh Tú đưa một máy."

Diệp Thu nói.

Lý Thiên Thiên không nghĩ tới Diệp Thu hào phóng như vậy, lại cho Lưu Linh Tú đưa một máy điện thoại di động, nhưng là, Diệp Thu không biết là có hay không đưa một máy cho nàng?

"Còn ta đâu?"

"Người mình không phải là có điện thoại di động sao?"

Lý Thiên Thiên còn nắm bộ kia hoa hồng kim sắc điện thoại di động, là nàng trước chút thời gian, đổi mới thời điểm mua.

Ở đó vị hướng dẫn mua xác nhận Diệp Thu muốn mua Ngũ Đài, sau đó bắt đầu mở một tấm số liệu đơn thời điểm, Diệp Tuyết hỏi "Duy nhất mua nhiều như vậy đài, không biết là có hay không có giảm đi ưu đãi?"

"Đương nhiên là có, chúng ta còn đưa miếng dán, sạc điện bảo, hỗ trợ làm di động thẻ những thứ này."

Vị điểm trưởng kia nói.

Vốn là dựa theo giá tiền là 499 9 nguyên, bây giờ ưu đãi sau, là 4800 nguyên một máy, Ngũ Đài tổng cộng hai mươi bốn ngàn nguyên.

Lý Thiên Thiên còn đang suy nghĩ ở Diệp Thu rút cuộc có tiền hay không thanh toán thời điểm, không nghĩ tới, Diệp Thu lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, trực tiếp quẹt thẻ thanh toán.

Lần trước thời điểm, Lý Thiên Thiên còn định cho Diệp Thu đưa một máy điện thoại di động, không nghĩ tới, nhưng bây giờ là Diệp Thu chính mình bỏ tiền mua.

Nhưng là, nàng vẫn là rất kinh ngạc, Diệp Thu thế nào có nhiều tiền như vậy?

"Số tiền này, ba của người cho người?"

Lý Thiên Thiên hỏi.

Nếu không bằng vào bây giờ Diệp Thu một học sinh trung học, nàng nơi nào có thu nhập?

"Không vâng."

Diệp Thu chính là không có nói thêm nữa.

Bây giờ mua Ngũ Đài điện thoại di động, có thể trực tiếp khai thông di động thẻ điện thoại di động, những thứ này dĩ nhiên cũng là trong tiệm đưa, nhưng là, sung mãn tiền điện thoại những thứ kia, nhất định là chính mình sung mãn lời nói.

Diệp Thu cũng cho Luru Linh Tú khai thông một thẻ điện thoại di động, đến lúc đó trực tiếp có thể đưa cho Luru Linh Tú.

Từ nhà kia điện thoại di động trong điểm đi ra, Lý Thiên Thiên phân biệt tiền Diệp Thu cùng Diệp Tuyết điện thoại, Diệp Thu cũng đem Diệp Tuyết cùng Luru Linh Tú điện thoại tồn hạ tới.

Về phần Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển, hai nàng nhất định là có điện thoại di động của mình số hiệu. Nhưng là, hai nàng không hỏi Diệp Thu muốn, Diệp Thu cũng không có hỏi các nàng muốn.

Này làm cho các nàng lần nữa đối với chính mình đẹp đẽ đáng ngoài cảm thấy một ít cảm giác bị thất bại.

Diệp Thu cùng Diệp Tuyết đã mua điện thoại di động tốt, hân còn muốn cùng Diệp Tuyết trở về thời điểm, Lý Thiên Thiên cùng hai cái nữ bạn cùng phòng đồ vật còn không có mua xong.

Bây giờ Lý Thiên Thiên kéo Diệp Tuyết, sau đó mang theo Hàn Tiểu Uyển, Chu Mộ Linh đi vào một nhà điện thoại di động tiệm cơ phận bên trong mua máy sạc điện cùng tai nghe những thứ kia.

Diệp Thu liền ngồi ở chỗ đó chơi đùa điện thoại di động, chờ đến Hàn Tiểu Uyển, Chu Mộ Linh, phân biệt mua xong sau, Diệp Thu còn tưởng rằng có thể đi trở về.

Không nghĩ tới, Lý Thiên Thiên nói "Diệp Tuyết tỷ, ta đồ vật còn không có mua, bắt quá, không phải là nơi tay máy thành nơi này."

Lý Thiên Thiên ở bị bệnh hôn mê trước, Lý Thiên Thiên xuyên bra vẫn luôn là B bên cạnh (trái phải), sau đó bị bệnh hôn mê sau, thu nhỏ lại đến A giảm, mặc dù bây giờ đã khôi phục lại B, nhưng là, trước những thứ kia thích hợp xuyên bra, dưới cái nhìn của nàng đã rất lâu, cần muốn mua mấy bộ kiểu mới thức tới xuyên.

Ở nàng cùng một cái nhà trọ bên trong, bao gồm nàng, có sáu người nữ sinh, trừ nàng và Hàn Tiểu Uyển, Chu Mộ Linh, còn có còn lại ba nữ sinh.

Kia ba nữ sinh tướng mạo rất phổ thông, nhưng là, đều là nhất đẳng ba bá, toàn bộ đều là C thêm hoặc là D, vừa mới bắt đầu, Lý Thiên Thiên còn tưởng rằng các nàng đi cả silicon cao su, nhưng là, sau đó, nàng phát hiện, căn bản cũng không phải là, đây là Thượng Thiên đền bù cho kia tam nữ bồi thường, kia tam nữ bình thường dinh dưỡng cũng rất tốt, cho nên, đáng đáp càng ngày càng lớn.

Còn có một cái cách nói, nghe nói là ở lúc trước học trung học liền đóng bạn trai, bị sờ đại.

Hàn Tiểu Uyển cùng Chu Mộ Linh, cũng không kém ở B thêm đến C giữa, có thể nói, trước Lý Thiên Thiên chính là nhỏ nhất, cái này làm cho bình thường lúc tắm rửa, cũng phải đóng cửa lại tắm, tắm xong đi ra, đến lúc đó còn phải hướng bên trong gia tắc một tầng, khả năng mới hiện lên rõ lớn một chút.

Nhưng là, ở đoạn thời gian trước, Diệp Thu chữa trị cho nàng sau, Lý Thiên Thiên biết rõ mình, đã không cần lại hâm mộ còn lại nữ bạn cùng phòng, bởi vì nàng bây giờ cũng thay đổi rất nhiều.

"Thiên Thiên, không biết ngươi còn muốn đi mua cái gì?"

Diệp Tuyết hỏi.

Lý Thiên Thiên ở bên tai nàng nhỏ giọng nói một câu, Diệp Tuyết đã minh bạch, Lý Thiên Thiên phải đi mua cô gái riêng tư quần áo.

"Vậy để cho Diệp Thu đi về trước đi."

"Không cần, liền muốn cùng hân cùng đi."

Lý Thiên Thiên nói.

Nàng cũng không biết, chính mình đem Diệp Thu căn bản cũng không phải là trở thành phổ thông bằng hữu khác phái, hơn nữa, nàng cũng để ý, ngược lại thích Diệp Thu cùng nàng cùng đi.

Diệp Tuyết không nói gì nữa, chỉ có thể tiếp tục Lý Thiên Thiên, Chu Mộ Linh, Hàn Tiểu Uyển, rồi đi điện thoại di động thành nơi này, hướng một nhà

đại hình Bách Hóa thương trường đi vào, sau đó Lý Thiên Thiên mang theo tam nữ cùng Diệp Thu chạy thẳng tới một nhà quốc tế nhân hiệu nổi tiếng đồ lót tình phẩm tiệm đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Người liên nhớ nàng

Lý Thiên Thiên cùng Diệp Tuyết, Chu Mộ Linh, Hàn Tiểu Uyển hướng bên trong đi vào thời điểm, Lý Thiên Thiên còn tưởng rằng Diệp Thu sẽ xấu hổ không dám vào đi.

Nhưng là, để cho Lý Thiên Thiên kinh ngạc là, Diệp Thu thần sắc vẫn là như vậy, đi vào bên trong, hướng những thứ kia xanh xanh đỏ đỏ đồ lót liếc mắt nhìn, sau đó liền ngồi ở bên trong cái ghế chờ.

Bên trong hai vị rất xinh đẹp tinh xảo miêu điều người nữ bán hàng, thấy Diệp Thu đi vào, còn có chút kỳ quái. Bất quá, lúc bình thường, các nàng sẽ gặp phải một ít lão công mang lão bà, ông chủ mang tình nhân qua tới nơi này mua đồ lót tình huống.

Hơn nữa, bây giờ cũng chỉ có Diệp Thu cùng này tứ nữ đi vào, cũng không có gì.

Chu Mộ Linh, Hàn Tiểu Uyển khi nhìn đến bên trong những thứ kia đồ lót, cũng là lộ ra hết sạch, cô gái đều thích đẹp để quần áo, vô luận là bên trong xuyên, hay lại là bên ngoài xuyên.

Bây giờ trừ Diệp Tuyết bên ngoài, kia tam nữ cũng đem ánh mắt nhìn về phía những thứ kia đồ lót.

"Diệp Thu, nếu như người cảm thấy lúng túng, người trước hết đi ra bên ngoài chờ chúng ta là được."

Diệp Tuyết nói.

"Chị, ta không sao."

Diệp Thu biết, tỷ tỷ mình bình thường mặc đồ lót, đều là hàng vĩa hè hàng, mấy đồng tiền một món cái loại này, chẳng những màu sắc nhìn khó coi, hơn nữa, Diệp Thu cảm thấy cái loại này đồ lót chất dăm khăn định rất kém cỏi, xuyên vào cũng không thoải mái.

Nhưng là, đối với (đúng) Diệp Tuyết mà nói, kia đã đầy đủ.

Bây giờ Diệp Tuyết chẳng qua là phụng bồi Lý Thiên Thiên sang đây xem, nàng đương nhiên sẽ không mua, hơn nữa, vừa mới thấy phía trên yết giá Cách, nàng đã không biết nói cái gì.

Nàng nhìn thấy tiện nghi nhất một món muốn hơn tám trăm, cao nhất mấy ngàn một món đều có.

Cao nhất một món đều đáng giá một máy vừa mới mua điện thoại di động, Diệp Tuyết cảm thấy căn bản không đáng giá. Nhưng là, nàng biết, bây giờ là Lý Thiên Thiên tới mua, mà Lý Thiên Thiên gia cảnh lại thích, mua mấy bộ kia cũng không có cái gì.

Thấy Diệp Tuyết cùng Diệp Thu ngồi ở đó nói chuyện trời đất sau khi, Lý Thiên Thiên hướng nàng ngoắc tay nói "Diệp Tuyết tỷ, nhanh tới giúp ta nhìn một chút."

Diệp Tuyết chỉ có thể đi qua.

Nhưng là, nàng biết, chính mình liền một người bình thường, bình thường xuyên đắt tiền nhất quần áo, có thể là mùa đông lạnh thời điểm ăn mặc đắt tiền nhất, liền hai ba trăm nguyên một món vũ nhưng phục.

Diệp Tuyết cảm thấy kia đáng giá, bởi vì món đó vũ nhưng phục xuyên vào thật rất thoải mái.

Nhưng là, bây giờ chỗ này đồ lót, khả năng liền một bạt tai lớn nhỏ vài vóc, thật sự là quá đắt.

Diệp Tuyết đi qua nhìn lên sau khi, Diệp Thu ngồi ở chỗ đó, một cái người nữ bán hàng nhìn hẩn cười cười, sau đó đưa tới cho hẩn một ly nước.

Sẽ đi qua cho Lý Thiên Thiên kia tứ nữ giới thiệu những thứ kia đồ lót kiểu.

"Diệp Tuyết tỷ, bình thường người thích mặc cái dạng gì kiểu?"

Lý Thiên Thiên hỏi.

"Nào có cái gì kiểu, đều là rất bình thường than hóa, mấy đồng tiền một món cái loại này, một món có thể mặc vài năm."

Diệp Tuyết nói.

Lý Thiên Thiên rất kinh ngạc, Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển cũng rất kinh ngạc.

Cho dù gia cảnh khả năng chẳng qua là gia đình bậc trung gia đình Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển, bình thường các nàng mua đồ lót, đồ cũng là ở một trăm hai trăm nguyên một món.

Về phần hơn ngàn nguyên một món, các nàng cũng mua có, nhưng là, đều là mua được thử một lần, bình thường rất ít mặc. Bất quá giống như Lý Thiên Thiên nói như vậy, chẳng qua là mua mấy đồng tiền một món, còn phải xuyên vài năm, các nàng thật không dám tưởng tượng.

"Diệp Tuyết tỷ, người sờ một cái nơi này vài vóc cùng cảm nhận?"

Rất nhiều lúc, đều là tiền nào đồ nấy, bây giờ cũng vậy.

Diệp Tuyết lấy tay nhẹ nhàng bóp bóp, cảm giác thật rất thoải mái, rất mềm mại, cùng nàng mặc cái loại này, chủ yếu là dùng để bọc cùng với hút mồ hôi phổ thông chức năng bên ngoài, nơi này cảm nhận sờ thật rất thoải mái.

Nhưng là, Diệp Tuyết cảm thấy hay lại là quá đắt.

"Sờ thật rất thoải mái."

Diệp Tuyết nói.

"Dĩ nhiên, đây mới là đối với (đúng) nữ nhân chúng ta sinh mạng thứ hai tốt nhất quần áo."

Cho tới nay, rất nhiều nữ tính coi này là thành sinh mạng thứ hai, cảm thấy tự nhiên muốn bảo vệ tốt, yêu quý tốt. Nhưng là, giống như Diệp Tuyết như vậy, dùng mấy đồng tiền hàng vỉa hè hàng.

Các nàng là căn bản không dám tưởng tượng, bởi vì những thứ kia xuyên vào không thoải mái, hơn nữa, chủ yếu nhất những thứ kia vài vóc khả năng không sạch sẽ, nguyên liệu nguồn không biết là cái gì.

Nhưng là, bây giờ những thứ này là nhãn hiệu nổi tiếng, vô luận là phẩm chất, hay lại là thư thích độ đều có bảo đảm.

Lý Thiên Thiên ở đó cùng Diệp Tuyết nói thời điểm, Diệp Tuyết chẳng qua là nghe, nhưng là không có suy nghĩ nhiều, nàng cảm giác mình nhiều tiền hơn nữa, cũng sẽ không như vậy lãng phí mua những thứ này.

Bất quá, bây giờ là Lý Thiên Thiên mua, nàng đương nhiên sẽ không nói những lời đó.

"Diệp Tuyết tỷ, không bằng ta đưa người hai bộ cho người thử một lần đi."

Lý Thiên Thiên nói.

"Hai bộ? Không cần, không cần, quá đắt."

Hai bộ cộng lại cần phải mười ngàn nguyên, nàng tự nhiên không dám muốn.

Lý Thiên Thiên chính là cười cười nói "Này tính là gì, nếu như không phải là Diệp Thu cứu mạng ta, ta đã sớm mất mạng, người là thân tỷ tỷ của hần, kia tặng quà cho người đó là hần."

Diệp Tuyết đã sớm biết Lý Thiên Thiên là bởi vì Diệp Thu, mới đối với nàng kia nhiệt tình. Nhưng là, Diệp Tuyết lại thì không muốn thiếu người tình.

Diệp Tuyết nghĩ (muốn) muốn đẩy ra thời điểm, Diệp Thu đi tới nói "Tỷ tỷ, người thích gì, người mua đi, chờ một chút ta đưa tiền, còn nữa, ta chuẩn bị cũng cho Linh Tú mua hai bộ."

Đột nhiên thấy Diệp Thu đột nhiên tới, đem Lý Thiên Thiên, Diệp Tuyết, Hàn Tiểu Uyển, Chu Mộ Linh, thậm chí, đứng ở một bên hai vị gái đẹp hướng dẫn mua cũng dọa cho giật mình, trên mặt có vẻ hơi mắc cỡ đỏ bừng.

Dù sao, các nàng cảm giác mình là đang thảo luận cô gái tư mật quần áo, hơn nữa, vừa mới Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển còn bắt chọt nắm thả vào trước mặt mình khoa tay múa chân, không nghĩ tới, Diệp Thu sang đây xem, cảm giác có loại bị xâm phạm cảm giác.

Nhưng là, để cho Lý Thiên Thiên tức giận là, Diệp Thu lại nhắc lên Lưu Linh Tú.

Vừa mới ở mua điện thoại di động thời điểm, Diệp Thu đã cho Lưu Linh Tú mua một máy điện thoại di động mới, không nghĩ tới, bây giờ tới mua những thứ này riêng tư quần áo, Diệp Thu lại phải cho Lưu Linh Tú mua.

"Linh Tú, Linh Tú, hừ, người liền nhớ nàng, còn ta đâu?"

Lý Thiên Thiên tức giận nói.

"Người là Đại tiểu thư, lại có tiền, còn chưa phải là bạn gái của ta, ta tại sao phải cho người mua?"

Diệp Thu nói.

"Khôn kiếp, không nghĩ lại để ý đến người."

Lý Thiên Thiên tức giận nói.

Vốn là nàng tâm tình rất tốt, nhưng là, nơi tay máy tiệm nơi đó, nghe được Diệp Thu ở trước mặt nàng nói đến Lưu Linh Tú thời điểm, nàng cũng cảm giác ngực có một cỗ khó chịu.

Nhưng là, nàng hay lại là nhẹn xuống. Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu lại cố ý nhắc lên, này càng làm cho nàng cảm giác chính mình không thoải mái.

Mặc dù cô gái ngoài mặt nói không hư vinh, không tranh đua, nhưng là, cô gái lòng hư vinh, leo so với đến từ cho các nàng đáng ngoài, vóc người, còn có nam nhân bên người đối với các nàng cảm giác thỏa mãn, cùng với cùng bên người khuê mật chị em gái so sánh.

Vốn là Lý Thiên Thiên liền cảm giác mình gia thế, chính mình đáng ngoài, chính mình học thức, chính mình khí chất, vân vân đều là nhất lưu.

Không nghĩ tới, Diệp Thu căn bản cũng không thèm nghĩa nàng, hơn nữa, để cho Lý Thiên Thiên tức giận là, Diệp Thu trị bệnh cho nàng, cũng nhìn khắp nàng toàn thân, hơn nữa, sau đó lại sờ, không nghĩ tới, Diệp Thu đối với nàng một mực hay lại là như vậy thái độ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 110: Căn bản không thích hợp

Lý Thiên Thiên sinh địa hướng tiệm đồ lót bên ngoài xông ra thời điểm, một bên Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển mới phản ứng được, nhìn Diệp Thu liếc mắt, cũng đi theo rồi đi.

"Còn không mau đuổi theo!"

Diệp Tuyết nhìn nói với Diệp Thu.

Nàng đã nhìn ra được, cái này đẹp để Phó thị trường thiên kim đối với (đúng) Diệp Thu cảm thấy hứng thú. Nhưng là, Diệp Thu nhưng là vẫn muốn Lưu Linh Tú.

Một số thời khác, Diệp Thu ở nàng trước mặt nhắc tới Lưu Linh Tú, nàng đều cảm thấy có chút không thoải mái, càng không cần phải nói, bây giờ đang ở Lý Thiên Thiên trước mặt nhắc tới Lưu Linh Tú.

"Không có gì hay đuổi theo."

Diệp Thu nói.

"Ai, thật không biết người thế nào đàn như vậy?"

Diệp Tuyết vội vàng đi ra ngoài đi ra ngoài Lý Thiên Thiên đuổi theo, bên trong cửa hàng chỉ còn lại Diệp Thu một người ở đây.

Hai vị kia gái đẹp hướng dẫn mua còn kỳ quái, còn tưởng rằng mặc phổ thông Diệp Thu, chẳng qua là trong này thông thường nhất một cái, không nghĩ tới, rất rõ ràng vừa mới cái kia mặc thời thượng, chân dài vừa đẹp lại có khí chất cô gái đối với (đúng) Diệp Thu có ý tứ.

Diệp Thu ở đó nhìn những thứ kia đồ lố thời điểm, một bên hai cái người nữ bán hàng hỏi "Người bằng hữu mới vừa rời đi, không đợi các nàng trở lại sao?"

"Ta bây giờ phải cho ta tỷ tỷ và bạn gái của ta mua."

Nếu như là ở lúc trước, cảm thấy một người nam nhân cho nữ nhân mua những thứ này, nhất định sẽ là biến thái. Nhưng là, ở hai cái người nữ bán hàng nghe nói người trẻ tuổi trước mắt kia là cho bạn gái mình cùng tỷ tỷ mua thời điểm, ngược lại cảm thấy hẳn là một người đàn ông tốt.

"Tiên sinh, kia bạn gái người thích gì loại hình, nàng bra nhiều đến bao nhiêu? Còn người nữa tỷ tỷ cũng là thích gì dạng loại hình, bra bao lớn, có muốn hay không trước thử một lần?"

"Mới vừa rời đi cái đó liền là chị của ta."

Diệp Thu nói.

Hai vị gái đẹp hướng dẫn mua, đã liếc mắt một liếc thấy cho ra, Diệp Tuyết đại khái cũng có C tráo bôi bên cạnh (trái phải).

Nếu là như vậy, trước tiên có thể cho lá Thu tỷ tỷ mua.

Nhưng là, bây giờ Diệp Tuyết đi ra ngoài đuổi theo Lý Thiên Thiên trở lại.

Lý Thiên Thiên tức giận chạy ra ngoài đi ra ngoài, càng nghĩ càng thấy được (phải) thật đáng giận.

Suy nghĩ một chút mình là Phó thị trưởng thiên kim, từ nhỏ thì phải cung chiêu, đáng đáp lại thích nhìn, lại thông minh, thành tích học tập lại thích, trong trường học lại có nhiều như vậy nam sinh theo đuổi, không nghĩ tới, đối mặt Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu hết lần này tới lần khác là như vậy thái độ.

Lý Thiên Thiên biết Diệp Thu thích Lưu Linh Tú, cũng đã sớm cùng nàng nói qua, Lưu Linh Tú là nàng bạn gái. Nhưng là, Lý Thiên Thiên nghĩ đến, chính mình mệnh là Diệp Thu cứu, cùng Diệp Thu sống chung thời gian không nhiều, nhưng là, Diệp Thu nhưng là để cho nàng rất có hảo cảm.

Để cho nàng cảm thấy bất đồng là, Diệp Thu là người thứ nhất xem qua nàng toàn thân nam nhân, hơn nữa, vẫn là thứ nhất sờ nàng nam nhân.

Nhưng là, mỗi lần Diệp Thu liền thích ở nàng trước mặt nhắc tới Lưu Linh Tú.

Lý Thiên Thiên dĩ nhiên là rất tức giận.

Lần này, càng là như vậy.

Nơi tay máy tiệm nơi đó, Diệp Thu đã nhắc lên Lưu Linh Tú, càng là muốn tặng điện thoại di động cho Lưu Linh Tú, mà hết lần này tới lần khác tự mình nói đi ra, Diệp Thu còn không có đưa cho nàng.

Không nghĩ tới, đi tới nơi này mua đồ lố thời điểm, Diệp Thu lại còn nói muốn tặng cho Lưu Linh Tú thời điểm, Lý Thiên Thiên trong lòng về này hỏa liền nhô ra.

Lý Thiên Thiên từ nội y tiệm chạy đến, đi rất xa.

Đương nhiên, nàng không phải là thật muốn chạy rất xa, chẳng qua là làm bộ tức giận, cũng là thật tức giận, cho là Diệp Thu sẽ đuổi theo ra đến, ít nhất có thể đủ ở đó hai cái nữ bạn cùng phòng trước mặt kiểm về một chút mặt mũi.

Nhưng là, để cho Lý Thiên Thiên thất vọng là, từ phía sau đuổi tới thời điểm, chỉ có nàng hai cái nữ bạn cùng phòng Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển.

"Thiên Thiên, người vừa mới thế nào tức giận?"

Chu Mộ Linh hỏi.

"Ha ha, còn dùng nói, nhất định là cô gái nhỏ này ghen."

Hàn Tiểu Uyển nói.

Hai nàng ở đó vừa nói thời điểm, Lý Thiên Thiên chính là không thừa nhận, nói "Ta ghen? Ta tại sao phải ghen, ta một cái Phó thị trưởng thiên kim phải dùng tới là một người bình thường ghen? Đuổi theo chúng ta JN khu đuổi kịp khu Lý Thiên Thiên ở đó vừa nói an ủi mình thời điểm,

Diệp Tuyết đã đi tới.

Theo lý thuyết, hẳn là Diệp Thu đuổi tới tốt nhất. Nhưng là, Diệp Thu căn bản cũng không có tới, chỉ có nàng cái này làm tỷ tỷ đuổi tới.

"Thiên Thiên tiểu thư, ta thay Diệp Thu xin lỗi người, thật thật xin lỗi."

"Không việc gì, huống chi Diệp Thu vừa không có làm gì, hẳn chỉ là muốn làm chính hắn chuyện mà thôi."

Lý Thiên Thiên nói.

"Vậy các người còn về tiệm mua quần áo sao?"

Diệp Tuyết hỏi.

"Mua, tại sao không mua? Lần này ta tới là vì mua quần áo."

Lý Thiên Thiên cùng hai cái nữ bạn cùng phòng qua tới nơi này, con mắt dĩ nhiên là mua đồ lót. Mà nàng buổi chiều lại chuẩn bị đi qua tìm Diệp Thu, không nghĩ tới, ngược lại ở gặp ở nơi này Diệp Thu, còn gặp phải loại sự tình này.

Lý Thiên Thiên rất nhanh lộ ra nụ cười, nhưng là, đây chẳng phải là nội tâm của nàng chân chính nụ cười, đang cùng Chu Mộ Linh, Hàn Tiểu Uyển, Diệp Tuyết trở lại cửa tiệm thời điểm, Lý Thiên Thiên thấy Diệp Thu cùng bên trong hai vị người nữ bán hàng lại vừa nói vừa cười đáng vẻ, nàng lại là có chút giận tới.

Tại sao Diệp Thu cùng còn lại mỹ nữ nhiều như vậy nụ cười, cùng nàng nhưng là không có nụ cười?

"Không biết thẹn thùng!"

Lý Thiên Thiên sau khi đi vào, cố ý nói. Bởi vì vừa mới Diệp Thu chính nắm món đồ đồ lót cùng hai mỹ nữ kia hướng dẫn mua đang nói gì.

Diệp Thu hấp thu được hồn phách trong ý thức, thật ra thì có hấp thu được đồ lót thiết kế đại sư, thậm chí, một ít nữ tử hồn phách ý thức, đối nội y những thứ này, bây giờ có một loại tự học cảm giác.

Bởi vì hấp thu được những thứ kia hồn phách ý thức, mà những thứ kia hồn phách ý thức đã dung nhập vào đầu óc hần trong ý thức, trở thành bên trong một bộ phận.

Bây giờ thấy những thứ kia đồ lót, vô luận là từ nội y màu sắc, thiết kế, thư thích độ, dễ coi, vân vân hần đều rất rõ.

Vừa mới hần và hai mỹ nữ kia hướng dẫn mua nói đến những khi này, chính là hấp dẫn đến hai người mỹ nữ này hướng dẫn mua.

Hai cô gái đẹp hướng dẫn mua cảm thấy Diệp Thu tài ăn nói quá tốt, đối với cái này nhiều chút đồ lót nhãn hiệu cùng thiết kế lại quen thuộc như vậy, không tới đây trong làm một cái tiêu thụ, thật là quá lãng phí.

Bây giờ Lý Thiên Thiên trở lại, thấy Diệp Thu nắm món đồ đồ lót, lật tới lật lui, cùng hai mỹ nữ kia hướng dẫn mua vừa nói vừa cười thời điểm, nói thẳng Diệp Thu không biết thẹn thùng, Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy.

Nhưng là, hần đã không có giống hơn nữa mới vừa rồi như vậy, mà là nói "Liên này hai bộ, mua cho bạn gái của ta, trước giúp ta bọc lại."

"Được, Diệp Tiên Sinh."

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú sống chung thời gian dài như vậy, đã sớm biết Lưu Linh Tú nơi đó lớn nhỏ, cũng rất rõ ràng Lưu Linh Tú thích là cái gì, cái dạng gì thích hợp bây giờ Lưu Linh Tú mặc.

Lý Thiên Thiên không nghĩ tới, Diệp Thu đã vừa mới cho Lưu Linh Tú cho chọn tốt.

Nàng giống vậy không nói nhầm, nhìn về phía hai vị kia người nữ bán hàng nói "Cũng cho ta lấy hai bộ giống nhau như đúc."

Diệp Thu chính là nói "Người mua được đơn thuần lãng phí, căn bản không thích hợp, chờ lần sau mặc nữa, nơi này đồ lót lại đổi mới."

Nếu như không là mới vừa Lý Thiên Thiên bị Diệp Thu khí một chút, bây giờ nàng thật lại muốn chạy đi ra ngoài.

Nàng tự nhiên biết, chính mình nơi đó là so với Lưu Linh Tú nhỏ một chút, nhưng là, nàng cũng không nghĩ tới, Diệp Thu nói như vậy nàng, rõ ràng là ở nhiều người như vậy trước mặt nói nàng tiểu, để cho Lý Thiên Thiên cảm thấy rất mất mặt.

Diệp Tuyết bóp bóp Diệp Thu cánh tay, nhìn nói với hần "Còn không mau một chút nói xin lỗi?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Nữ nhân cảm ky

Lý Thiên Thiên ủy khuất suýt chút nữa thì khóc!

Dựa vào cái gì Diệp Thu muốn nói mình như vậy, cho dù nói là sự thật, nhưng là, Diệp Thu ở nàng hai vị nữ bạn cùng phòng cùng hai vị mỹ nữ hướng dẫn mua trước mặt, nhưng là không cho mình một chút mặt mũi.

Diệp Tuyết bóp bóp Diệp Thu cánh tay, nhắc nhở hân hướng Lý Thiên Thiên nói xin lỗi thời điểm, Diệp Thu chỉ có thể đem Lý Thiên Thiên kéo đến một bên, Lý Thiên Thiên nhưng là không để ý đến, nói "Không cần để ý ta."

Diệp Thu liền buông tay nàng ra, Lý Thiên Thiên nhưng là lộ ra càng tức giận, chỉ có thể nhìn nàng nhỏ giọng nói "Ngươi và ta đến một bên, ta và ngươi nói."

Lý Thiên Thiên đi theo Diệp Thu đến một bên thời điểm, Diệp Thu nói "Chờ ta giúp ngươi chữa khỏi, trở nên lớn, đến lúc đó mua nữa cũng không muộn."

"Thật sao?"

Lý Thiên Thiên hỏi.

"Đến lúc đó biến thành C hoặc là D đều được!"

Lý Thiên Thiên sau khi nghe, nhưng là cảm thấy C đã đầy đủ, không cần quá tham, nếu như biến thành D, kia quá lớn, nàng cảm thấy quá lớn cũng sẽ trở thành gánh nặng.

Bây giờ Lý Thiên Thiên nụ cười trên mặt nhiều một chút sau, nói "Lần này mua B, chính ta tặng cho ngươi hai bộ."

Lý Thiên Thiên mới cảm giác được vừa mới ủy khuất ít một chút, cùng Lý Thiên Thiên trở lại nơi đó thời điểm, Diệp Thu nhìn về phía hai mỹ nữ kia hướng dẫn mua nói "Mua cho nàng hai bộ B, trước mang nàng đi vào bên trong thử một lần."

Lý Thiên Thiên cùng hai mỹ nữ kia hướng dẫn mua đến bên trong thử một lần thời điểm, Diệp Tuyết không nghĩ tới, Diệp Thu chẳng qua là cùng Lý Thiên Thiên nói mấy câu, Lý Thiên Thiên thần sắc liền trở nên tốt đẹp.

Lý Thiên Thiên từ thử đồ phòng đi ra thời điểm, Lý Thiên Thiên rất hài lòng, bởi vì Diệp Thu đề cử cho nàng xuyên thật rất thoải mái, nếu quả thật muốn mua Lưu Linh Tú một bộ kia, mặc vào nhất định là có nhiều chút lộ về đại, nhất định là có nhiều chút không thoải mái.

Về phần Diệp Tuyết chính mình, mua nếu so với Lưu Linh Tú còn lớn hơn một ít, cũng chính là C bên cạnh (trái phải), Diệp Tuyết giống vậy đi vào bên trong thử một lần thời điểm, phát hiện thật muốn so với kia mấy đồng tiền một món hàng vãi hề hàng tốt quá nhiều. Nhưng là, nếu như xuyên cũng đất như vậy, đến lúc đó bị cha mẹ biết, có thể hay không bị bọn họ mắng chết?

Diệp Tuyết từ thử đồ trong phòng sau khi ra ngoài, nhìn nói với Diệp Thu "Kia hai món ta thích, nhưng là, quá đắt."

Diệp Tuyết biết kia hai món là Diệp Thu thay nàng chọn, nàng cũng không biết Diệp Thu khi nào thì bắt đầu, đối với mấy cái này lại quen thuộc như vậy.

Bất quá, nàng từ đầu đến cuối đều cảm thấy hay lại là quá đắt.

"Chỉ, cái này lại không cần thường thường thay mới."

Ở xác nhận cho Lưu Linh Tú, Lý Thiên Thiên, Diệp Tuyết mua, cho dù cuối cùng bớt, mỗi người hai bộ đều phải tám ngàn nguyên, ba người liền muốn hoa hai mươi bốn ngàn.

Lý Thiên Thiên còn kỳ quái, Diệp Thu thế nào có tiền?

Dù sao, vừa mới Diệp Thu mua điện thoại di động lại hoa hơn hai chục ngàn.

Lý Thiên Thiên phải xuất ra thẻ ngân hàng thay Diệp Thu thanh toán thời điểm, Diệp Thu nói "Ta nói rồi tặng cho ngươi, đương nhiên là ta trả tiền."

Ở Diệp Thu quẹt thẻ thanh toán sau, Chu Mộ Linh cùng Hàn Tiểu Uyển tự nhiên là có nhiều chút hâm mộ nhìn về phía Lý Thiên Thiên cùng Diệp Tuyết, nhưng là, các nàng cùng Diệp Thu chưa quen thuộc, khẳng định không thể nào để cho Diệp Thu đưa các nàng như vậy lễ vật.

Cho dù Diệp Thu thật đưa cho các nàng, các nàng cũng không dám thu.

Từ vậy trong nhà y tinh phẩm tiệm đi ra thời điểm, hai vị mỹ nữ hướng dẫn mua tự mình đưa Diệp Thu, cùng Diệp Tuyết các nàng đi ra, ra đi ra bên ngoài thời điểm, hai mỹ nữ kia hướng dẫn mua trả lại cho Diệp Thu ném nỉ, để cho Diệp Thu nhiều một chút qua tới nơi này.

Diệp Thu Tự Nhiên không có thời gian tới nơi này nữa.

Bây giờ thời gian mới đến mười giờ sáng nhiều, Lý Thiên Thiên thấy được (phải) thời gian còn sớm thời điểm, muốn cho Diệp Thu cùng nàng đi chơi thời điểm, Diệp Thu chính là nói "Ta còn muốn đi đón Lưu Linh Tú về nhà ăn cơm, không có thời gian cùng người đi chơi đùa."

"Người sau này không muốn ở trước mặt ta nhắc lên ba chữ kia."

Lý Thiên Thiên nói.

Nàng nghe được Diệp Thu nói đến Lưu Linh Tú tên, nàng đã cảm thấy phiền.

"Tốt lắm, chờ một chút ta còn muốn đi đón bạn gái của ta về nhà ăn cơm."

"Người!"

Lý Thiên Thiên giống như bị tức điên, nàng không có lại để ý tới Diệp Thu, cùng Diệp Tuyết nói một tiếng, sau đó cùng Chu Mộ Linh,

Hàn Tiểu Uyên liền đi về phía trước, rất nhanh biến mất ở chật chội trong đám người.

"Diệp Thu, người không biết ở trước mặt người đẹp nhắc lên còn lại mỹ nữ là cảm kị sao?"

Diệp Tuyết hỏi.

"Ta đương nhiên biết, ta là cố ý."

Diệp Thu cười nói.

Diệp Tuyết không biết rõ làm sao nói Diệp Thu, còn tưởng rằng Diệp Thu không hiểu được những thứ đó, nguyên lai cái gì cũng hiểu, hần chỉ là cố ý như vậy mà thôi.

Lần nữa trở về tới điện thoại di động thành bên kia cái điều đường phố, tìm tới dừng ở bên kia điện Xe đạp, sau đó mở khóa, Diệp Tuyết lên tới xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe hướng cháo bột tiệm nơi đó trở về.

Trở lại cháo bột cửa tiệm, Diệp Thu vẫn thấy lá vệ đông cùng Trần Phương bận rộn bóng người, nhưng là, hần cảm giác bận rộn như vậy không có bao nhiêu ý nghĩa, chẳng qua là làm cho mình mệt mỏi, hơn nữa, như vậy bỏ ra cùng thu nhập, theo Diệp Thu, căn bản không thành tỷ lệ.

Vừa mới Diệp Thu cho Diệp Tuyết mua kia hai món đồ lót, Diệp Tuyết đã cùng hần nói, không nên để cho cha mẹ biết, bởi vì cảm thấy như vậy quá đắt, đến lúc đó cha mẹ nhất định sẽ cảm thấy Diệp Thu xài tiền bậy bạ.

Về phần điện thoại di động giá cả, liền nói một hai ngàn nguyên một máy là được.

Thấy Diệp Thu cùng Diệp Tuyết lúc trở về, Trần Phương hỏi "Các người mua điện thoại di động tốt?"

"Mẹ, mua xong, Diệp Thu cho người cùng ba một người mua một máy."

Trần Phương cho tới bây giờ không có nghĩ tới, Diệp Thu sẽ là cho nàng cùng lá vệ đông mua điện thoại di động, không nghĩ tới, Diệp Thu thật đúng là mua, vội vàng đi rửa tay một cái, sau đó ở khăn choàng làm bếp bên trên lau rất nhiều lần sau, đi tới, thấy Diệp Tuyết từ nàng bên trong bọc nhỏ xuất ra hai cái hộp.

Mỗi cái trong hộp để một máy điện thoại di động, điện thoại di động tai nghe, máy sạc điện, Trần Phương đem điện thoại di động cầm tới, nhìn một cái cảm giác rất đắt đáng về, hỏi "Điện thoại di động này bao nhiêu tiền?"

"Mẹ, điện thoại di động này không phải là rất đắt, một hai ngàn."

Diệp Thu nói.

"Con trai ngốc, một hai ngàn còn không đắt à?"

Trần Phương trên mặt lại tràn đầy nụ cười.

Ngồi ở chỗ đó thời điểm, Diệp Thu dạy nàng như thế nào mở máy, như thế nào tắt máy, như thế nào sạc điện, còn có thể nào gọi điện thoại, gửi tin nhắn, lên mạng những thứ này.

Trần Phương đối thủ máy tiếp xúc hơi ít, căn bản cũng không quá biết, lúc trước tiếp xúc đều là những thứ kia điện thoại cố định, bây giờ nàng phát hiện, thật ra thì cùng điện thoại cố định không sai biệt lắm.

"Mẹ, ta cho người cùng ba thẻ điện thoại di động bên trong, cũng sung mãn một nghìn đồng, điện thoại di động phí rất nhiều, sau này cũng không có việc gì đều có thể tùy tiện gọi điện thoại."

Trần Phương cảm thấy Diệp Thu đối với nàng thật tốt, nhưng là, lại cảm thấy quá lãng phí tiền.

"Diệp Thu, này quá lãng phí tiền, sau này không nên như vậy tiêu tiền."

Xem ra Diệp Tuyết đối với (đúng) cha mẹ thật là quá biết, thật may chỉ nói là một hai ngàn, nếu như nói 4000~5000 nguyên, sợ là cha mẹ một buổi tối khả năng cũng không ngủ được.

Về phần kia hai bộ đồ lót chuyện, càng thì sẽ không cũng không dám nói ra, nếu không, lá vệ đông khẳng định mắng Diệp Thu phá của, cho dù Diệp Thu bây giờ có mấy triệu dưới tình huống.

Lá vệ đông hút thuốc sau, giống vậy vội vàng đi rửa tay toilet, cầm Diệp Thu đưa cho hán bộ kia màu đen điện thoại, nhìn chung quanh, đồng dạng là rất hài lòng.

Hán luôn muốn mua một máy mấy trăm nguyên lão người máy, nhưng là, cảm giác không có ích lợi gì, mỗi tháng còn phải sung măn tiền điện thoại cũng chưa có mua.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Đưa Lưu Linh Tú lễ vật

Diệp Thu nắm mua cho Lưu Linh Tú hai bộ đồ lót cùng bộ kia điện thoại di động, thả vào điện Xe đạp giỏ bên trên, đều có túi giả bộ.

Bất quá, Trần Phương cùng lá vệ đông đã biết, Diệp Thu đưa Lưu Linh Tú một máy điện thoại di động.

Hai người phát hiện chẳng qua là một hai ngàn nguyên một máy điện thoại di động, coi như lễ vật đưa cho Lưu Linh Tú, đó cũng không tính là quá đắt.

Diệp Thu cười xe đi tới Giang Bắc ba bên trong giáo học lâu xuống, ở đó các loại (chờ) mười phút, thấy Lưu Linh Tú từ trên lầu đi xuống.

Ở nàng nhìn thấy Diệp Thu ở đó chờ thời điểm, trên mặt đã lộ ra nụ cười vui vẻ.

Cùng Diệp Thu hướng sân trường bên ngoài đi ra ngoài thời điểm, ở phía sau đi xuống Tô tự nhiên dĩ nhiên là thấy. Nhưng là, nàng tựa như ư đã thành thói quen một màn này.

Ra đến cửa trường học, Diệp Thu cười xe hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua thời điểm, Diệp Thu nói "Lin Tú, ta có lễ vật cho ngươi."

"Lễ vật gì?"

Lưu Linh Tú kỳ quái hỏi.

"Ta trước cười đến bờ sông."

Diệp Thu hướng bờ sông cười xe đi qua, sau đó dừng lại, từ giỏ nơi đó xuất ra một cái túi, bên trong túi giả bộ điện thoại di động hộp cái hộp, đem cái hộp lấy ra thời điểm, Lưu Linh Tú đã thấy là một cái điện thoại di động hộp.

Chẳng lẽ là điện thoại di động?

Lưu Linh Tú nhìn, mở ra thật là một máy mới hoa hồng Kim Thủ máy, đẹp vô cùng.

"Này muốn bao nhiêu tiền?"

"Không phải là rất đắt."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú lại là không tin, nàng cảm giác này một máy điện thoại di động hẳn rất đắt. Nhưng là, bây giờ là Diệp Thu đưa cho nàng lễ vật. Nàng cũng không có cự tuyệt, cầm toilet, dựa theo sách hướng dẫn mở điện thoại di động lên, phát hiện đã trang bị thẻ điện thoại di động.

"Cái điện thoại di động này số thẻ chính là người, ta đã còn có ta cùng tỷ của ta số điện thoại di động ở người bên trong điện thoại di động."

Lưu Linh Tú nhìn phát hiện, thật đúng là như vậy.

"Diệp Thu, ta rất ưa thích lễ vật này, cảm ơn người."

Lưu Linh Tú vừa nói trực tiếp ôm lấy Diệp Thu, ở trên mặt hân hoan ngọt ngào hôn một chút nói.

"Còn có một phần lễ vật cho người?"

"Còn có?"

Lưu Linh Tú nghĩ đến, hôm nay không phải là cái gì đặc thù thời gian, không phải là nàng sinh nhật, cũng không phải là Valentine, Diệp Thu làm sao biết đưa nhiều như vậy lễ vật cho nàng?

Diệp Thu từ giỏ nơi đó lấy tới, Lưu Linh Tú nhìn sau khi, sắc mặt lại là có chút mắc cỡ đỏ bừng, nàng còn tưởng rằng Diệp Thu đưa nàng lễ vật gì, không nghĩ tới, lại là hai món đồ lót, nàng lộ ra rất xấu hổ.

"Đây là?"

"Trong lúc này y tương đối thích hợp người mặc."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú mắc cỡ gương mặt đỏ, mắc cỡ đỏ bừng đến độ nhanh chảy ra nước, cũng chưa có hỏi nhiều nữa hai món đồ lót giá cả.

Bây giờ Diệp Thu lại cười xe đưa Lưu Linh Tú về nhà, lúc về đến nhà sau khi, Lưu Linh Tú liền cùng cha mẹ nói đến, Diệp Thu đưa cho nàng một máy điện thoại di động mới.

Bây giờ Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt đỏ cũng không có phản đối hai người chung một chỗ, nhưng là, nghe nói Diệp Thu đưa cho Linh Tú một máy điện thoại di động thời điểm, hai người đều cảm thấy quá quý trọng, dù sao, mọi người đều là gia đình bình thường.

Ăn cơm trưa xong, Trương Nguyệt đỏ có ý kêu Lưu Linh Tú đến một bên, hỏi "Diệp Thu tặng cho người máy này điện thoại di động bao nhiêu tiền?"

"Hắn nói một hai ngàn nguyên."

Lưu Linh Tú nói.

"Vậy người cảm thấy đây?"

"Khẳng định không chỉ."

"Kia quá quý trọng, hoặc là người bồi thường Diệp Thu, hoặc là ba mẹ cho hắn tiền, coi là là chúng ta mua."

Trương Nguyệt đỏ nói.

Bây giờ Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú nhiều nhất chính là Nam Nữ Bằng Hữu quan hệ, hơn nữa, chắc chắn quan hệ chưa tính là thời gian rất lâu, Trương Nguyệt đỏ dĩ nhiên là cảm thấy Diệp Thu tặng quà quá quý trọng.

Nếu như hai người sau này chung một chỗ kia không có gì, chỉ sợ sau này hai người không có ở đồng thời.

Lưu Linh Tú chính là nói "Ta biết Diệp Thu, hắn đưa, chắc chắn sẽ không thu hồi đi."

"Ta đây cho hắn tiền."

"Mẹ, nếu là như vậy, Diệp Thu sẽ càng mất hứng."

Trương Nguyệt đỏ liền không có nói gì, coi như là Diệp Thu ở nơi này tiền ăn uống tốt.

Trương Nguyệt đỏ đi ra ngoài đi ra ngoài, sau đó cùng Lưu Đại Khánh trở về nhà máy đi làm thời điểm, nơi này chỉ còn lại nàng và Diệp Thu.

Diệp Thu còn ở bên ngoài, kêu Diệp Thu lúc đi vào sau khi, Lưu Linh Tú nói "Người vừa mới mua kia hai món đồ lót, có muốn hay không ta thử một lần cho người nhìn?"

"Được a !"

Diệp Thu không nghĩ tới, Lưu Linh Tú đột nhiên trở nên to gan như vậy!

Chẳng qua là, ở Diệp Thu vừa mới nói ra, Luru Linh Tú nhưng là đỏ mặt.

Ở nàng nắm kia hai bộ đồ lót đi ra, một bộ là màu hồng, một bộ là màu trắng như tuyết, bao gồm phía trên xuyên, cùng phía dưới xuyên.

Luru Linh Tú cảm thấy vẫn là rất xấu hổ, để cho Diệp Thu đi ra ngoài trước.

Diệp Thu ra đến cửa gian phòng bên ngoài, nàng đem mình quần áo cởi ra, sau đó thay bộ kia đồ lót mới, đầu tiên là mặc vào màu hồng bộ kia, vừa mới bắt đầu, Luru Linh Tú đã cảm thấy xuyên vào rất thoải mái, hơn nữa lớn nhỏ rất thích hợp nàng.

Ở nàng mặc tốt sau, sau đó đứng ở trước gương quan sát tỉ mỉ, phát hiện thật đúng là rất đẹp mắt, thấy phía trên nhãn hiệu ký hiệu, nàng cảm thấy này hai bộ đồ lót, chắc cũng là nhãn hiệu nổi tiếng, chẳng qua là, nàng đối với những thứ kia xa xỉ phẩm quần áo chưa quen thuộc mà thôi.

"Diệp Thu, được, người có thể đi vào."

Diệp Thu đẩy cửa ra, đi vào bên trong, thấy Luru Linh Tú lộ ra rất ngượng ngùng ngồi ở mép giường, sau đó nhếch lên cô ấy là trắng nõn hai chân.

Luru Linh Tú hai chân không có Lý Thiên Thiên dài, nhưng là, nàng ở một phương diện khác nếu so với Lý Thiên Thiên phải có ưu thế, hơn nữa, khắp mọi mặt cảm giác, Luru Linh Tú chẳng qua là tại khí chất bên trên không có Lý Thiên Thiên được, những phương diện khác, hai nàng đều không khác mấy.

"Không sai, rất đẹp mắt."

Diệp Thu nói.

Luru Linh Tú đứng lên, lại cố ý xếp đặt mấy cái hình dáng cho Diệp Thu nhìn, để cho Diệp Thu nhìn đến thiếu chút nữa cũng có chút nhiệt huyết sôi trào cảm giác.

"Ngoài ra bộ kia, ta mặc nữa cho người nhìn."

Luru Linh Tú lại để cho Diệp Thu sau khi rời khỏi đây, rất nhanh, thay bộ kia màu trắng như tuyết đồ lót, sau khi mặc từ tế, để cho ngoài cửa Diệp Thu đi vào, Diệp Thu cảm giác một bộ này càng phân phối Luru Linh Tú kia thanh thuần.

Bất quá, vừa mới bộ kia màu hồng quả thật rất mê người.

"Đều rất tốt nhìn."

Diệp Thu nói.

Luru Linh Tú để cho Diệp Thu đi ra ngoài, nàng đổi lại, thay nguyên lai mặc đồ lót để nguyên quần áo phục sau, nàng biết này hai bộ đồ lót, còn phải tắm trước liên quan (khô), đến lúc đó mới có thể xuyên.

Bây giờ nàng nhưng cũng không dám lấy ra, bởi vì nàng trước xuyên những thứ kia đồ lót, đều là mẫu thân mua cho nàng, nếu như những thứ này phơi đi ra ngoài, đến lúc đó mẫu thân nhất định sẽ hoài nghi.

Luru Linh Tú chuẩn bị thu, sau này đến học đại học mặc nữa, dù sao, bây giờ cách thi vào trường cao đẳng không bao lâu.

"Ta nghĩ rằng các loại (chờ) thi vào trường cao đẳng xong, sau này ở đại học nhà trọ ở mới mặc."

Luru Linh Tú nói.

"Sau này sau này mua nữa."

Bây giờ Diệp Thu chính là mua cho nàng mặc, Tự Nhiên không cần chờ cho đến lúc này.

Luru Linh Tú vẫn cảm thấy sợ bị cha mẹ biết, nàng suy nghĩ một chút, hay là trước lấy ra giặt rửa, sau đó lượng ở bên ngoài trên cây trúc.

Bởi vì buổi chiều Diệp Thu còn muốn đi Kim Lăng bệnh viện cho chu bảo chữa bệnh, cho nên, Diệp Thu trước cưỡi xe đưa Luru Linh Tú trở về Giang Bắc ba bên trong bên trong cửa trường học, để cho nàng sau khi xuống xe, nói "Linh Tú, người sau khi tan lớp, ta trở lại đón người về nhà."

Luru Linh Tú hướng trong sân trường đi vào, Diệp Thu cưỡi điện Xe đạp hướng Kim Lăng bệnh viện phương hướng lái đi.

Chương 113: Chu Văn Đình trở lại Kim Lăng

Hồi tưởng lại khi còn bé cùng cha chung một chỗ từng chút từng chút, Chu Văn Đình càng thêm tưởng niệm cha, càng thêm lo lắng cha bệnh tình.

Ở nàng lên phi cơ trước, từ đại tỷ Chu Ngọc Hà nơi đó cũng biết, cha bệnh tình đã tiến vào cực đoan trở nên ác liệt tình huống, lúc nào cũng có thể rời đi cái thế giới này, khả năng không kịp đợi thấy nàng một mặt.

Nếu quả thật là như vậy, vậy thì thật là Chu Văn Đình đời này tới nay lớn nhất tiếc nuối.

Lên tới trên phi cơ sau, bởi vì ở trên máy bay muốn tắt điện thoại di động, Tự Nhiên không thể cùng tỷ tỷ liên lạc, căn bản không biết cha tình huống.

Nàng nghĩ đến khả năng lớn nhất tính, cha khả năng đã ly thế, bây giờ nàng trở lại, chẳng qua chỉ là ở nhà quản thay cha một lần cuối.

Chu Văn Đình càng nghĩ đến những thứ kia, càng cảm thấy hối hận.

Bởi vì nàng biết, phụ thân là rất yêu nàng, rất cưng chiều nàng, chỉ là bởi vì cha cưới bí thư sau, nàng và cha có ngăn cách, từ THCS sau, chính mình cũng chưa có sẽ cùng cha chung một chỗ.

Ở trên máy bay ngây ngô ba chừng mười giờ, máy bay rút cuộc an toàn đáp xuống Kim Lăng phi trường quốc tế.

Ở nàng cảm hảo chính mình một cái xách tay, vội vã từ trên phi cơ đi xuống, chuẩn bị ngồi taxi trực tiếp đi Kim Lăng bệnh viện thời điểm, thấy Phi cửa phi trường Tam tỷ Chu Hải Yến đang chờ nàng.

Chu Văn Đình là trong bốn tỷ muội nhỏ nhất một cái, nhưng là, cùng còn lại ba người tỷ tỷ quan hệ đều rất tốt, bây giờ Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ cũng không có thời gian, Chu Hải Yến tra rõ Tứ muội là thời gian này điểm trở lại Kim Lăng, cố ý qua tới nơi này tiếp tục nàng.

Thấy Chu Hải Yến thời điểm, Chu Văn Đình lập tức đi, thật chặt ôm lấy Tam tỷ, hỏi "Tam tỷ, ba tình huống thế nào?"

"Hắn?"

Ngày hôm qua buổi sáng, Diệp Thu ở Kim Lăng bệnh viện cho chu bảo chữa bệnh thời điểm, Chu Hải Yến vừa lúc ở bệnh viện nơi đó, bởi vì khi đó, Chu Hải Yến cũng là muốn đến cha tình huống, khả năng nấu không bao lâu.

Không nghĩ tới, kia người trẻ tuổi Diệp Thu ở cho cha chữa bệnh sau, lại thật dễ cho trên thân phụ thân tế bào ung thư toàn bộ đều biến mất!

Tối hôm qua thời điểm, Chu Hải Yến đã nhìn ra được, cha bệnh tình càng thêm được, cùng không có tra ra ung thư phổi trước, nhìn đã không sai biệt lắm.

Thấy Chu Hải Yến kia kỳ quái thần sắc, Chu Văn Đình hỏi "Chẳng lẽ cha đi?"

Nàng vừa mới hỏi xong, liền khóc lên.

Chu Văn Đình cảm thấy, chính mình hay là trở về đến chậm một bước, sớm biết, chính mình thì không nên như vậy do dự, hẳn ở cha ở nước Mỹ chữa bệnh trong lúc, chính mình nên bay qua thăm hắn, phụng bồi cha dưỡng bệnh một đoạn thời gian.

"Cha tốt."

Chu Hải Yến nói.

"Tốt?"

Chu Văn Đình nhưng là càng không rõ ràng tình huống gì, bởi vì nàng biết đại tỷ Chu Ngọc Hà cùng Nhị tỷ chu lệ lệ, khẳng định không thể nào lừa nàng.

Chu Văn Đình còn nhớ Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ gọi điện thoại cho nàng lúc giọng, cùng hiện tại Tam tỷ Chu Hải Yến giọng hoàn toàn bất đồng.

"Chúng ta lên xe trước, sau đó ở trên xe nói."

Chu Văn Đình cùng Chu Hải Yến lên tới Chu Hải Yến vị kia tài xế riêng Mercedes-Benz trên xe nhỏ, vị kia tài xế cùng Chu Văn Đình chào hỏi nói "Tứ tiểu thư, hoan nghênh người trở lại."

Chu Văn Đình gật đầu một cái, nhưng là, nhưng là không có tâm tình gì.

"Tứ muội, người không cần lo lắng, cha đã không sai biệt lắm khang phục."

Chu Hải Yến nói.

"Này, điều này sao có thể?"

Chu Văn Đình hay là không dám tin tưởng, hoặc là đại tỷ cùng Nhị tỷ lừa nàng, hoặc là bây giờ Tam tỷ lừa nàng?

"Nếu như là ở ngày hôm qua buổi sáng trước, quả thật có chút không thể nào. Nhưng là, bởi vì kia cái thầy thuốc trẻ tuổi chữa trị, trên thân phụ thân tể bào ung thư đã hoàn toàn biến mất, bây giờ cha chẳng qua là trên thân thể còn có chút không thoải mái, còn lại cũng không có vấn đề gì."

Nếu như không có Diệp Thu chữa trị, Chu Hải Yến biết, cha có thể là không chịu đựng tới tới hôm qua.

Nhưng là, tình huống bây giờ đã hoàn toàn bất đồng.

"Tể bào ung thư hoàn toàn biến mất? Điều này sao có thể!"

Coi như ở nước Pháp Marseille đại học đọc được (phải) Tây Y học Chu Văn Đình rất rõ ung thư phổi tình huống,

Đặc biệt là tiến vào ung thư phổi thời kỳ cuối, chỉ có đó là có thể kéo thêm một trời chính là một ngày, mà ở nước ngoài, bây giờ Âu Mỹ bên kia giống vậy không có rất tốt biện pháp trị liệu.

Muốn đem ung thư phổi người bệnh thời kỳ cuối Trì Dũ, vậy khẳng định là không thể nào.

Hơn nữa, Âu Mỹ rất nhiều quốc gia, nhằm vào một ít người mắc bệnh xuất hiện loại tình huống này, bởi vì ở y thuật quả thật không cách nào chữa trị, quá trình trị liệu bên trong, nhưng là cho người mắc bệnh mang đến rất lớn thống khổ dưới tình huống, có không ít người mắc bệnh đi ngang qua người mắc bệnh tự mình, cùng với người mắc bệnh thân nhân đồng ý xuống, áp dụng chết không đau.

Chu Văn Đình ở Marseille bên kia lúc đi học, liền gặp được rất nhiều loại tình huống này.

Cho nên, bây giờ nghe nói trên thân phụ thân tể bào ung thư hoàn toàn biến mất thời điểm, nàng tuyệt đối là không tin.

"Tứ muội, trên cái thế giới này, chính là có như vậy kỳ tích xuất hiện, giống vậy có nơi đó lợi hại thầy thuốc cùng y thuật, cho người không thể không đi tin tưởng. Bây giờ, ta cũng không nói với người những thứ kia, chờ người chính mắt thấy được cha cũng biết."

Bây giờ nàng cũng là lòng ra một hơi thở, chỉ cần cha còn sống, như vậy nàng cũng biết Chu gia cùng chu Đại Bảo châu báu tập đoàn sẽ không ngã, Chu gia nội bộ cùng bên ngoài mâu thuẫn rất nhanh sẽ biết giải quyết, nàng ba tỷ muội áp lực rất nhanh sẽ biết giảm bớt.

Chu Văn Đình cũng cảm thấy vậy, nàng nhất định muốn biết rõ ràng chuyện này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Lúc nghe cha thật không sau đó, nàng tự nhiên là thanh tĩnh lại. Nhưng là, bây giờ nàng ngược lại lại là có chút không biết làm sao, mình rốt cuộc nên như thế nào đối mặt cha?

"Luu mưa ở đó sao?"

Bốn chị em gọi mẹ ghé thời điểm, đều là trực tiếp kêu tên, đặc biệt là Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ, cảm giác mình tuổi tác cùng Luu mưa không sai biệt lắm, hai người kêu Luu mưa thành mẫu thân, hai nàng thật không thích ứng.

Chu Văn Đình ở chu bảo hòa Luu mưa còn chưa có kết hôn thời điểm, nàng sẽ còn kêu đối phương là a di, nhưng là, bây giờ nhất định là kêu tên.

"Ồ, nàng một mực canh giữ ở phụ thân thân cạnh, còn có nàng hai cái thân đại ca, cũng không biết nàng đang suy nghĩ gì."

Bây giờ Luu mưa là chu bảo hợp pháp thế tử, ngược lại các nàng mẹ Vương Ngọc Liên không phải là, cho nên Vương Ngọc Liên đang cùng chu bảo sau khi ly dị, cũng không có đi tìm nam nhân khác kết hôn.

Nhưng là, Vương Ngọc Liên cùng chu bảo ở sau khi kết hôn, rất ít gặp mặt lại, mà ở chu bảo nằm viện nghiêm trọng nhất đoạn thời gian này, Vương Ngọc Liên thỉnh thoảng sẽ tới xem một chút hân.

"Kia mẫu thân thân thể như thế nào đây?"

Chu Văn Đình hỏi.

"Ai, hay lại là như vậy. Mẫu thân năm đó bị kích thích lớn như vậy cùng đã kích, trạng thái tinh thần bên trên một mực chưa tỉnh là rất tốt, thật may bình Thường đại tỷ cùng Nhị tỷ hài tử thường thường rút ra chút thời gian đi phụng bồi mẫu thân nói chuyện phiếm, mẫu thân tâm tình mới khá hơn một chút. Nhưng là, mẫu thân tư tưởng, còn có nàng năm đó bị kích thích, vẫn luôn ở, thỉnh thoảng còn phải đi bệnh viện nhìn một chút, còn muốn ăn thuốc. Người lần này trở về, chính dễ dàng thật tốt theo một theo mẫu thân, bởi vì mẹ cũng rất nhớ người."

"Tam tỷ, ta biết."

Chu Văn Đình cảm giác mình có chút thật xin lỗi cha, càng là cảm giác mình thật xin lỗi mẹ. Bởi vì ở mẫu thân và phụ thân sau khi ly dị, nàng đối với mẫu thân tựa hồ cũng là cách xa một ít.

Hơn nữa, nàng trung học đệ nhị cấp cùng đại học đều là ở nước ngoài đọc, bình thường cùng mẹ gặp mặt cơ hội càng ít hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Đối mặt

Chu Hải Yến tài xế riêng ở Kim Lăng bệnh viện dừng xe lại thời điểm, Chu Văn Đình nhưng là lộ ra có chút khẩn trương.

Bởi vì này cùng nàng trở về nước trước nghỉ (muốn) hoàn toàn bất đồng, trở về nước trước, nàng nghĩ đến cha tình huống, khả năng chẳng qua là cùng cha thấy một lần cuối.

Nhưng là, bây giờ từ Tam tỷ kia bên trong biết được, trên thân phụ thân tế bào ung thư đã biến mất, không sai biệt lắm có thể khôi phục thời điểm, Chu Văn Đình biết, đây cũng là một tình huống khác.

"Tứ muội, chúng ta đến."

Chu Hải Yến nói.

Ở đó vị tài xế riêng mở cửa xe, Chu Hải Yến cùng Chu Văn Đình từ trên xe bước xuống, Chu Văn Đình nghĩ đến cha tình huống, còn có Lưu mưa ở tình huống kia, nàng đột nhiên có chút nhớ nhung rồi đi.

Bất quá, nàng đã rõ ràng bản thân nội tâm.

Bây giờ cha khôi phục, chính là nàng hy vọng, tự nhiên muốn đi trước thấy cha một mặt.

Theo Chu Hải Yến đi tới chu bảo ở kia đang lúc cao cấp cửa phòng bệnh, Chu Hải Yến gõ cửa một cái, rất nhanh, một vị nữ y tá tới mở cửa.

Chu Hải Yến cùng Chu Văn Đình hướng bên trong đi vào, thấy có mấy cái quen thuộc thân nhân ở bên trong.

Những người thân kia cùng Chu Văn Đình chào hỏi thời điểm, Chu Văn Đình giống vậy chào hỏi trở về.

Ở đi vào phòng khách kia đang lúc cửa phòng bệnh, Chu Văn Đình còn nghĩ được về này quen thuộc thuốc tây vị, nhưng là, đã không có khó nghe như vậy.

Ở đi vào bên trong căn phòng thời điểm, đã thấy nằm ở trên giường bệnh nghỉ ngơi cha, còn có ngồi ở một bên Lưu mưa.

Lưu mưa đã thấy Chu Hải Yến cùng Chu Văn Đình, nhưng là, nàng giống vậy không biết làm gì. Làm một mẹ ghê, nàng tựa hồ có không quang thái một mặt, bởi vì là những người khác cảm thấy nàng là tham chu bảo tiền mới gả cho chu bảo. Nhưng là, dưới cái nhìn của nàng, mình và chu Bảo Tường nói thời gian dài như vậy, nhưng là có cảm tình cơ sở.

Thứ tình cảm này, là Vương Ngọc Liên cho không chu toàn bảo.

Lưu mưa cùng Chu Văn Đình lẫn nhau gật đầu một cái, coi như là chào hỏi.

"Ba của người vừa mới ngủ, phải gọi ta tỉnh hấn sao?"

Lưu mưa nói.

Nếu cha đã ngủ, nàng sẽ không quấy rầy chu bảo, Chu Văn Đình chẳng qua là đứng ở bên cạnh, lặng lẽ nhìn cha mặt kia bàng.

Nàng cảm giác cha gầy gò rất nhiều, bây giờ nhìn lại hấn không đến một cái sáu mươi bảy mươi cân ông già, kia sụp đổ đi vào cặp mắt, đều có thể nhìn ra được, hấn bị bệnh đoạn thời gian này là biết bao nghiêm trọng.

Chu Văn Đình thấy cha ở ngủ trưa thời điểm, cũng chưa có đánh thức cha, nhìn cha sau, cùng Chu Hải Yến từ trong phòng bệnh đi ra.

Ra đến bên ngoài phòng bệnh thời điểm, Chu Văn Đình nói "Cha nghỉ ngơi vừa vặn, ta vẫn chưa nghĩ ra như thế nào đối mặt hẳn."

Chu Hải Yến biết Tứ muội đang suy nghĩ gì, nói "Người đã vừa mới thấy cha, cha bệnh tình cũng không kém kháng phục, vậy người sau này chuẩn bị đến đâu?"

"Tam tỷ, ta còn là muốn hỏi một chút cha y sĩ trưởng, đến cùng phải hay không gạt người?"

Chu Văn Đình bây giờ cảm thấy hứng thú là, trên thân phụ thân tế bào ung thư lại biến mất!

Nàng cảm thấy rất không tương tượng nổi, bởi vì nàng cảm thấy đến ung thư phổi thời kỳ cuối, tế bào ung thư đã khuếch tán đến phổi, cùng với đến những bộ vị khác.

Dưới tình huống này, tế bào ung thư toàn bộ đều biến mất, coi như học tập Tây Y kiến thức chuyên nghiệp nàng, dĩ nhiên là không thể tin được.

"Có thể hỏi một chút Kim Lăng bệnh viện nơi này Chu phó viện trưởng, về phần vị kia cho cha chữa trị, hơn nữa để cho tế bào ung thư biến mất thầy thuốc trẻ tuổi, bây giờ vẫn chưa đến, nghe nói hôm nay tới, nhưng là, không biết lúc nào tới."

Nếu là như vậy, Chu Văn Đình ngược lại có chút hiếu kỳ này cái thầy thuốc trẻ tuổi, rốt cuộc là như thế nào để cho nàng trên thân phụ thân tế bào ung thư biến mất?

Bây giờ đi trước tìm Kim Lăng bệnh viện vị kia Chu phó viện trưởng.

Chu Hải Yến mang theo Chu Văn Đình đi tới Chu Bằng phòng làm việc của phó viện trưởng, ở cửa gỗ cửa, bên trong truyền ra Chu Bằng thanh âm

Chu Hải Yến cùng Chu Văn Đình đẩy cửa ra đi vào bên trong, Chu Văn Đình không nhận biết Chu Bằng, nhưng là, thấy trên bàn làm việc kia tấm bảng giới thiệu, biết là nơi này Phó viện trưởng Chu Bằng.

"Chu phó viện trưởng,

Vị này là ta mới vừa từ nước ngoài trở lại thân muội muội Chu Văn Đình, nàng nghĩ (muốn) hiểu một chút Cha ta tình huống."

"Nguyên lai là Chu gia chu Tứ tiểu thư, người khỏe, ta cũng họ Chu, là nơi này Phó viện trưởng."

Chu Bằng nghe nói chu Đại Bảo châu báu tập đoàn Tứ tiểu thư, trên mặt lập tức lộ ra có nụ cười, hẳn đối với (đúng) đạt quan quý nhân nịnh hót những thứ này là am hiểu nhất.

Chu Văn Đình đưa tay ra cùng Chu Bằng lẫn nhau nắm chặt tay, hàn huyên một chút, coi như là nhận biết, nói "Chu phó viện trưởng, ta nghĩ rằng biết Cha ta chữa bệnh tình huống, tốt nhất có hẳn toàn bộ hồ sơ bệnh lý, bởi vì ta ở nước ngoài đại học học được chính là Tây Y Nội Khoa chuyên nghiệp."

"Được, ta để cho người chuẩn bị cho người chuẩn bị."

Chu Bằng cảm lên trước mặt điện thoại cố định, đánh mấy điện thoại rồi nói ra "Chu Tứ tiểu thư, người trước hết chờ một chút, người yêu cầu những thứ kia hồ sơ bệnh lý, còn người nữa cha kiểm tra báo cáo vân vân, rất nhanh toàn bộ đều đưa tới."

Chu Hải Yến cùng Chu Văn Đình ngồi ở đó chờ thời điểm, Chu Bằng tự mình cho hai nàng châm trà lá.

Đương nhiên, bây giờ Chu Bằng cao hứng nhất là, đã biết lần đề cử Diệp Thu cho chu bảo chữa bệnh, thật đúng là đem chu bảo cứu trở về.

Cho nên, Chu Bằng biết, Diệp Thu người trẻ tuổi này y thuật thật là sâu không lường được.

Lần trước, Chu Bằng đề cử Diệp Thu là ngựa chết thành ngựa sống, lần này giống nhau là như vậy, nhưng là, hẳn có thể khẳng định, Diệp Thu là thực sự sẽ cái loại này sâu không lường được y thuật.

"Chu phó viện trưởng, nghe nói cái đó cho Cha ta chữa bệnh người tuổi trẻ là người đề cử."

"Không sai, chính là ta tự mình đề cử cho Chu đại tiểu thư. Lần trước, người trẻ tuổi này ở Kim Lăng bệnh viện toàn bộ thầy thuốc cũng không có cách nào dưới tình huống, hẳn đem Phó thị trưởng thiên kim cho cứu lại, cho nên, lần này cho người đại tỷ đề cử, không nghĩ tới, nàng thật là tìm đến Diệp Thu, ở ngày hôm qua thời điểm, hẳn tới tự mình cho cha người chữa bệnh sau, người trên thân phụ thân tế bào ung thư liền hoàn toàn biến mất."

Nguyên lai là kia cái thầy thuốc trẻ tuổi còn chữa trị qua Phó thị trưởng thiên kim, không trách Chu Bằng đề cử đối phương.

Nếu là như vậy, Chu Hải Yến cùng Chu Văn Đình cảm thấy người trẻ tuổi này y thuật hẳn rất lợi hại.

"Y thuật lợi hại như vậy người tuổi trẻ, tuổi tác rốt cuộc bao lớn à?"

"Nàng so với người còn nhỏ mấy tuổi, bây giờ còn đang đọc lớp mười hai."

Chu Bằng nói.

Chu Văn Đình càng là kinh ngạc, bởi vì bây giờ nàng đều 23 tuổi, người tuổi trẻ kia lại so với nàng còn nhỏ mấy tuổi, như vậy hai mươi tuổi còn chưa tới.

Điều này sao có thể chứ?

Chu Văn Đình càng thêm cảm thấy hiếu kỳ cùng cảm thấy hứng thú.

Ở nàng ngồi ở chỗ đó các loại (chờ) đại khái mười phút, vừa mới nàng yêu cầu cha những thứ kia hồ sơ bệnh lý cùng kiểm tra báo cáo, một vị nữ y tá toàn bộ đều đưa tới.

Bây giờ Chu Văn Đình ngồi ở chỗ đó, nhìn kỹ hồ sơ bệnh lý trên viết cha phát bệnh cùng chữa trị tình huống, nàng nhìn rất nghiêm túc, giống vậy từ hồ sơ bệnh lý bên trên, rất rõ cha ở kiểm tra cho ra ung thư phổi sau quá trình trị liệu, lại đến tình huống bây giờ.

Từ hồ sơ bệnh lý bên trên, còn có kia kiểm tra báo cáo đến xem, cha tình huống quả thật vô cùng nghiêm trọng, đặc biệt là ung thư phổi đưa tới bệnh biến chứng, tùy thời đều có thể muốn cha mệnh.

Nhìn phách phiến những thứ kia, Chu Văn Đình đã toàn bộ đều nhìn xong.

Chu Bằng nói "Ngày hôm qua bệnh viện nhiều lần đối với (đúng) phụ thân người huyết dịch kiểm tra, nhưng là, đã không có phát hiện nữa phụ thân người trong máu chứa tế bào ung thư, điều này nói rõ Diệp Thu chữa trị là không có sai."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Chu Bảo tỉnh lại

Chương 115: Chu Bảo tỉnh lại

Chu Văn Đình đã đem cha những thứ kia hồ sơ bệnh lý cùng hóa nghiệm đơn, kiểm tra báo cáo, toàn bộ đều nhìn kỹ nhiều lần, phía trên danh từ y khoa, nàng là vô cùng rõ ràng.

Xem ra trên thân phụ thân tế bào ung thư hoàn toàn biến mất là thực sự!

"Chu phó viện trưởng, vậy hẳn là thể nào chữa?"

Chu Văn Đình hỏi.

"Cái này người hỏi ta, ta cũng không biết."

Nếu như hẳn biết, cũng không cần làm cái này Phó viện trưởng, trực tiếp đi kiếm tiền.

Cái này làm cho Chu Văn Đình càng kỳ quái, tựa hồ cũng chỉ có cái đó Diệp Thu tự mình biết.

"Hắn hôm nay sẽ tới sao?"

"Hắn bảo hôm nay tới, nhưng là, ta không biết hắn rốt cuộc lúc nào tới."

Chu Bằng nói.

Hắn nghĩ (muốn) lấy lòng Diệp Thu, nhưng là, Diệp Thu nhưng là không để ý tới hắn, hắn tự nhiên biết, chính là lần đó chính mình đem hắn đuổi ra cao cấp phòng bệnh, để cho đối phương đối với hắn ấn tượng thật không tốt.

Nếu không, có mình và Diệp Thu cái đó quan hệ, sau này muốn cậy thế những quyền quý kia phú hào, vậy thì thật là quá dễ dàng. Dĩ nhiên, này hai lần đều là hắn đề cử Diệp Thu, gián tiếp bên trên hoặc là trực tiếp bên trên, đã để cho hắn lấy được không ít chỗ tốt.

Nhưng là, hẳn biết rõ mình muốn cùng Diệp Thu kết giao thành bằng hữu, sợ là phi thường khó khăn.

"Tam tỷ, ta đây trước các loại (chờ) vị kia là thầy thuốc tới trở về nữa thăm mẫu thân."

Chu Văn Đình tạ Chu Bằng Phó viện trưởng, cùng Chu Hải Yến từ phòng làm việc của phó viện trưởng đi ra, trở lại phụ thân nàng kia đang lúc cao cấp bên ngoài phòng bệnh trên hành lang chờ.

Bây giờ nàng vẫn không nghĩ đổi mặt vị bên trong kia Lưu Vũ.

Hơn nữa, nàng thật có nhiều chút không biết như thế nào đổi mặt tình lại cha, cho dù nàng nội tâm đã sớm tha thứ cha. Bây giờ trở lại nơi này, đổi mặt cha thời điểm, tâm tình nhưng là lộ ra rất phức tạp.

Thật may mới vừa rồi cha ngủ trưa ngủ, nếu không, nàng còn không biết như thế nào cho phải?

"Văn Đình, Tam tỷ còn có việc muốn trở về công ty xử lý, nếu không người trước chờ ở đây."

"Được, Tam tỷ."

Chu Văn Đình nói.

Chu Hải Yến ở chu Đại Bảo châu báu trong tập đoàn, giống vậy cao tầng chức vị, nhưng là, nàng so ra kém trước mặt hai vị đại tỷ, bởi vì nàng không có cái năng lực kia, chẳng qua là ở chu Đại Bảo châu báu trong tập đoàn là Bộ nhân sự một người quản lý.

Bây giờ nàng công việc cũng rất bận rộn, ở xác nhận cha bệnh tình được, từ sân bay đem Tứ muội tiếp tục trở lại, nàng còn phải trở về tập đoàn công ty chính ký một ít văn kiện.

Chu Hải Yến đi vào trong phòng bệnh, nhìn cha liếc mắt, sau đó lại vội vã rời đi.

Chu Văn Đình ngồi ở nơi đó chờ, một mặt suy nghĩ cha sau khi tỉnh lại, chính mình nên như thế nào đổi mặt, ở một phương diện khác, nhưng là nghĩ tới cái này tuổi trẻ là thầy thuốc, hẳn y thuật rốt cuộc là như thế nào?

Nàng rất rõ, nếu như Diệp Thu có thể làm cho toàn thế giới bệnh ung thư người mắc bệnh tế bào ung thư biến mất, đừng nói một cái Giải Nobel, sợ là mười một trăm Giải Nobel đều đáng giá.

Nhưng là, từ Chu Bằng Phó viện trưởng kia bên trong biết được, cái này Diệp Thu tựa hồ có vẻ hơi thần bí, hẳn y thuật rốt cuộc là như thế nào, không có ai rõ ràng.

Lưu Vũ ở bên trong ngồi, nhìn trên giường bệnh chồng Chu Bảo, bây giờ Chu Bảo bệnh tình càng ngày càng tốt, nàng nhưng là có vẻ hơi không biết như thế nào cho phải?

Dựa theo luật pháp, nàng là Chu Bảo duy nhất vợ chồng hợp pháp.

Nhưng là, ở Chu Bảo bị bệnh lập được di chúc, cũng không có đem nàng trở thành người thừa kế thứ nhất. Lưu Vũ cũng là rõ ràng, mình và chồng tình huống, là có rất sâu cảm tình, nhưng là, nhắc tới lại rất phức tạp.

Vốn là nàng đều cân nhắc kỹ, nếu như Chu Bảo nếu không qua cửa ải này, tự mình ở Chu gia, thậm chí ở chu Đại Bảo châu báu tập đoàn, chính mình phải làm thế nào đi xuống, vì chính mình Hòa nhi nữ tranh thủ càng nhiều lợi ích.

Không nghĩ tới, bây giờ Chu Bảo bệnh nhưng là sắp chữa khỏi.

Lưu Vũ suy nghĩ thời điểm, đột nhiên thấy Chu Bảo tỉnh lại, hẳn cặp mắt hay lại là sụp đổ, tầm kia mặt ồm dãi nhìn cũng có nhiều chút sợ hãi.

Nhưng là, cặp mắt ánh mắt nhưng là bắt đầu lộ ra có thần.

"Lưu Vũ, ta vừa mới cảm giác tiểu Đình trở lại xem ta, có phải hay không à?"

Chu Bảo thanh âm hay lại là có vẻ hơi già nua,

Nhưng là, so sánh với trước, thanh âm nói chuyện rõ ràng một ít.

"Văn Đình là trở lại, nàng hẳn ở cửa ngồi."

Lưu Vũ nói.

Bây giờ nàng gọi Vương Ngọc Liên kia bốn cô con gái, đồng dạng là gọi các nàng tên, nếu như là ở châu báu trong tập đoàn, trực tiếp gọi đối phương chức vị, ngược lại không coi như là lúng túng.

Đương nhiên, Lưu Vũ biết, kia tứ nữ không có đem nàng trở thành mẹ, nàng cũng không có đem tứ nữ trở thành con gái.

Chu Bảo nghe nói Chu Ngọc Đình thật trở lại, lập tức từ trên giường bò dậy, Luru Vũ nói "A Bảo, ngại cẩn thận một chút."

"Ngươi yên tâm, ta đều không sao."

Chu Bảo cười nói.

Luru Vũ để cho hắn ở ngồi ở đây, chính nàng đi ra ngoài đem Chu Văn Đình kêu đi vào.

Chu Bảo nhưng là giữ vững muốn đi ra xem một chút con gái.

Hắn cảm giác mình áy náy nhất hai nữ nhân, một là vợ trước Vương Ngọc Liên, một là tứ nữ mà Chu Văn Đình. Hắn biết được Chu Văn Đình hay là từ nước Pháp bay trở về thấy hắn, nói rõ nữ nhi này hay lại là thương hắn.

Mặc màu trắng bệnh hào phục Chu Bảo ở Luru Vũ nâng đỡ, từ từ hướng cao cấp phòng bệnh phòng khách đi ra ngoài, sau đó sẽ đi tới cửa.

Chu Văn Đình còn ở cửa nơi đó ngồi, đột nhiên thấy bên trong đi ra hai người.

Một là Luru Vũ, một cái chính là tình lại cha.

"Văn, Văn Đình, ngại chừng nào thì trở lại?"

"Ba, ta trở lại có nửa giờ, ngại mới vừa rồi đang nghỉ ngơi, không có để cho tình ngại."

Chu Văn Đình nói.

Không biết tại sao, bây giờ thấy từng tại châu báu trên thị trường oai phong một cõi cha, bây giờ biến thành như vậy già yếu gầy gò thời điểm, Chu Văn Đình hay lại là lộ ra rất khó chịu.

Nàng đi tới, cầm cha già kia gầy gò tay, Chu Bảo nhìn nàng, nhưng là thật sâu thở dài một hơi nói "Văn Đình, ba có lỗi với ngại."

"Ba, ta ngồi máy bay lúc trở về, đã tha thứ ngại, đi qua chuyện, liền không nên nhắc lại."

Nghe được Chu Văn Đình nói như vậy, Chu Bảo đồng dạng là lỏng ra một hơi thở.

Hắn không nghĩ tới, chính mình mệnh bị cứu trở về, bây giờ thích nhất một đứa con gái lại tha thứ nàng, thật chuyện vui liên tục.

Hai người ở đó muốn nói cái gì thời điểm, Diệp Thu đã đi thang máy đi lên.

Mới vừa đến Chu Bảo căn này cao cấp cửa phòng bệnh, đã nhận ra Chu Bảo cùng Luru Vũ. Bất quá, hắn vẫn là nói "Chu lão tiên sinh, ngại bệnh tình vẫn chưa có hoàn toàn kháng phục, đi ra cửa làm gì."

Nghe được Diệp Thu thanh âm, Luru Vũ đã biết là vị kia lợi hại thầy thuốc trẻ tuổi đến, vội vàng nói "Lá thầy thuốc, ngại tới."

Diệp Thu không phải rất rõ vị này Luru Vũ thân phận, nhìn nàng tuổi tác cùng ăn mặc, còn tưởng rằng nàng là chu Đại Bảo một đứa con gái.

Lần trước thời điểm, Chu Ngọc Hà cũng chưa có cùng hắn giới thiệu Luru Vũ thân phận, hắn đối với (đúng) Chu gia chưa quen thuộc, Tự Nhiên không biết trước mặt vị này đàn bà trung niên cùng Chu Bảo thân phận chân chính.

Chu Văn Đình xoay người nhìn lại, đã thấy một vị trẻ tuổi, người trẻ tuổi này lại chính là Chu Bằng Phó viện trưởng nói cái đó là thầy thuốc, lại muốn so với nàng tương tượng còn muốn trẻ trung hơn rất nhiều.

"Ngươi chính là cái đó là thầy thuốc?"

Chu Văn Đình nghi ngờ hỏi.

Diệp Thu giống vậy không biết này cái cô gái trẻ tuổi là ai, nhưng là, nghe đối phương giọng, tựa hồ không tin hắn như vậy. Diệp Thu thần sắc lãnh đạm, không để ý đến Chu Văn Đình, để cho Luru Vũ đem Chu Bảo dìu vào đi.

Hắn thời gian quý báu, tới là nghĩ chữa khỏi Chu Bảo bệnh, về phần những chuyện khác, Diệp Thu lười để ý.

-Ta xin lỗi vì tuần này ko đăng,ta bận đi học từ 4h chiều tới 9h30 lặn với lại sáng 6h ta phải đi học nên ko có thời gian.Mong mọi người thông cảm và ủng

hộ ta

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116:: Bệnh biến chứng biến mất

Chu Văn Đình phi thường kinh ngạc, chính mình hỏi như vậy này cái người tuổi trẻ, đối phương lại không để ý tới nàng.

Bất kể gia thế của nàng, hay lại là nàng bản đáng ngoài, cho tới bây giờ đều là nhất lưu, Diệp Thu lại chỉ là hướng nàng nhìn một cái, liền hướng bên trong đi vào.

"Này, ngươi biết như ngươi vậy rất không lễ phép sao?"

Chu Văn Đình nhìn về phía Diệp Thu hỏi.

"Ngươi là ai à?"

Diệp Thu căn bản cũng không nhận biết nàng là ai ?

"Lá thầy thuốc, ngươi khỏe, vị này là ta bắt tứ nữ mà Chu Văn Đình, nàng mới vừa từ Châu Âu trở lại."

Chu Bảo nói.

"Mới vừa vừa trở về? Nếu như không phải là ta kịp thời xuất thủ, cũng chưa có cơ hội như vậy nhìn thấy ngươi."

Mặc dù Diệp Thu nói không sai, nhưng là, Chu Văn Đình sau khi nghe hay lại là lộ ra rất lúng túng. Chu Bảo cùng Lưu Vũ cũng rất lúng túng, nhưng là, Chu Bảo cùng Lưu Vũ nhưng là không tức giận, bởi vì hai biết đến Diệp Thu đúng là cứu Chu Bảo một mạng.

"Ta đây nghe nói ngươi thu tỷ của ta năm triệu, chẳng lẽ chữa trị cha ta không nên sao?"

Chu Văn Đình lập tức có chút tức giận nói.

Diệp Thu cũng không phải là ủng hộ công cho nàng ba chữa bệnh, mà là thu năm triệu. Mặc dù kia năm triệu đối với (đúng) Chu gia, thậm chí đối với ba nàng bản mệnh mà nói, cũng nhỏ nhất không đáng kể.

Nhưng là, bây giờ Chu Văn Đình thấy Diệp Thu thái độ như vậy, nàng liền không rất cao hứng.

"Năm triệu rất đáng gờm? Chẳng lẽ ba của ngươi bản mệnh chỉ đáng giá năm triệu?"

"Ta, ta cũng không phải là cái ý này."

Chu Văn Đình nhất thời không biết nói cái gì.

"Ta chữa khỏi ba của ngươi bản bệnh là được, về phần còn lại ngươi cũng không cần hỏi nhiều."

Diệp Thu lười cùng vị này Chu gia bốn tiểu thư nói.

Chu Văn Đình còn muốn nói điều gì thời điểm, Lưu Vũ để cho nàng trước hãy khoan nói.

Diệp Thu thu Chu Ngọc Hà bản tiền, quả thật chỉ cần chữa khỏi Chu Bảo bản bệnh là được, về phần còn lại, Diệp Thu muốn nói liền nói, nghĩ (muốn) không nói thì không nói.

Ở Lưu Vũ đem Chu Bảo diu vào đến phòng bệnh bản trên giường bệnh, Diệp Thu để cho hắn ngồi ở chỗ đó.

Ngày hôm qua, Diệp Thu cho Chu Bảo chữa trị, chủ yếu nhất là đem bản bản tế bào ung thư toàn bộ đều hấp thu, cho tới Chu Bảo trên người bản tế bào ung thư biến mất.

Nhưng là, bây giờ Chu Bảo vẫn bệnh nhưng là vẫn chưa có hoàn toàn kháng phục.

Bởi vì ung thư phổi thời kỳ cuối đưa tới bệnh biến chứng, bây giờ Chu Bảo xuất hiện bao gồm phổi lây triệu chứng, cùng với đại khạc ra máu, đồng dạng là ung thư phổi đưa tới bản chủ yếu triệu chứng một trong, lúc trước, Chu Bảo liền thường thường khạc ra máu.

Còn có còn lại bệnh biến chứng, tỷ như, tự phát tính khí ngực, giống như Chu Bảo trước liền rõ lộ về cảm nhận được tức giận, tức ngực, ho khan, ho khan, còn có xuất hiện ngất vì quá đau, tích dịch, tâm Luật không đồng đều, tâm chức năng không hoàn toàn vân vân huống.

Thật ra thì, những thứ này đều là ở Chu Bảo bệnh ung thư bệnh phát sau, từ từ gây ra đó.

Thậm chí, rất nhiều ung thư phổi người mắc bệnh chính là chết tại bệnh biến chứng, giống như bởi vì phổi lây tỷ số tử vong liền cao vô cùng.

Ngày hôm qua, Diệp Thu vừa mới đi vào Chu Bảo bệnh phòng bệnh, đã nghe đến về này từ khí, đồng dạng là hẩn thể nội tạng Phủ thối rữa, đặc biệt là phổi vị trí gây ra đó.

Đương nhiên, Diệp Thu đem trên người hẩn bản tế bào ung thư tiêu trừ, rõ ràng còn lại bệnh biến chứng đã tiêu trừ một ít.

"Chu lão tiên sinh, người bởi vì mắc ung thư phổi thời gian tương đối dài, hiện tại tại thân thể gầy gò, chủ yếu nhất là những thứ kia bệnh biến chứng cũng không có biến mất. Lần này, ta tới chính là cho người trị tốt những thứ kia bệnh biến chứng, sau đó sẽ thông qua điều chỉnh, đến lúc đó liền có thể đạt tới khỏi hẩn."

Diệp Thu biết, Chu Bảo vấn đề lớn nhất là tế bào ung thư khuếch tán, sau đó sẽ đến đưa tới nhiều loại bệnh biến chứng bản triệu chứng. Nếu như đem này hai trường hợp toàn bộ đều chữa khỏi, như vậy còn lại Chu Bảo bản một vài vấn đề, cũng không là vấn đề.

Giống như hẩn xuất hiện gầy gò, đây hoàn toàn là ở bị bệnh sau, thân thể cơ thể xuất hiện biến hóa, còn có tâm thái của người ta xuất hiện biến hóa, thậm chí, phương diện dinh dưỡng cũng bất đồng, còn nữa trải qua hóa chất trị liệu (chemo), xạ trị các loại (chờ) hành hạ, thời gian dài không thể rất tốt nghỉ ngơi, một người làm sao có thể không xuất hiện gầy gò đây?

Chu Văn Đình không nói thêm gì nữa, nhưng là, nàng từ Diệp Thu bản trong khi nói chuyện, là nhìn ra được, Diệp Thu biết một ít y thuật.

Giống như bệnh biến chứng cái từ này, nếu như không phải biết bệnh tình của con bệnh,

Căn bản không có thể có thể nói được.

Nhưng là, nàng vẫn là rất nghi ngờ, Diệp Thu rốt cuộc là như thế nào cho phụ thân hẩn chữa bệnh bản?

"Lá thầy thuốc, ta nghe người."

Chu Bảo nói.

"Vậy không biết cha ta trên người những thứ kia bệnh biến chứng?"

Chu Văn Đình không nhận được hay lại là hỏi.

Diệp Thu ngừng đầu nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: "Ba của người trên người xuất hiện bệnh biến chứng có tích dịch, phổi lây, khạc ra máu, tự phát tính khí ngực, tâm Luật không đồng đều, tâm chức năng không hoàn toàn. Nghiêm trọng nhất, là người ba trong cơ thể lục phủ ngũ tạng nghiêm trọng suy kiệt. Ta ngày hôm qua lúc tới, đã tại phòng bệnh người được ba của người trên người tản mát ra bản từ khí."

Chu Văn Đình sau khi nghe, quả thật có chút kinh ngạc.

Vốn tưởng rằng Diệp Thu không hiểu lắm, nhưng là, bây giờ nàng tựa hồ cảm thấy Diệp Thu cũng không phải là nàng tưởng tượng đơn giản như vậy.

Đối với người sắp thời điểm tử vong, sẽ tản mát ra một cổ tử khí, Chu Văn Đình là biết, nhưng là, người bình thường nếu như không quá đi ngửi, có thể là không ngửi thấy.

Hơn nữa, bên trong bệnh viện bản mùi phức tạp, đặc biệt là ở được vật mùi dưới tác dụng, càng khó ngửi lấy được.

Bây giờ Diệp Thu cho Chu Bảo tiến hành kiểm tra mạch tượng cùng lưỡi giống, căn cứ Trung y mạch tượng cùng lưỡi giống bản biến hóa, Diệp Thu giống vậy hiểu được bây giờ Chu Bảo tình huống trong cơ thể.

Bất quá, Diệp Thu am hiểu hơn với ở Thiên Đình Ngự Y giới học được Ngự Y thuật, hơn nữa, bây giờ y thuật của hẩn cùng lúc trước lại bất đồng.

Hiện tại hẩn làm như vậy, chẳng qua là cho Lưu Vũ, Chu Bảo, Chu Văn Đình nhìn, để cho ba người còn tưởng rằng Diệp Thu là thông qua Trung y thuật cho Chu Bảo chữa trị.

Bây giờ Diệp Thu phải cho Chu Bảo chữa bệnh, cho nên, nhìn về phía Lưu Vũ cùng Chu Văn Đình nói: "Ta làm cho người ta chữa bệnh thời điểm, không hy vọng bị những người khác quấy rầy đến, các người đi ra ngoài trước, chờ ta cho chu lão tiên sinh chữa trị xong, các người đi vào nữa."

Lưu Vũ sau khi nghe, mình bạch Diệp Thu bán ý tứ, cũng liền đi ra ngoài đi ra ngoài.

Chu Văn Đình còn muốn lưu lại nhìn một chút Diệp Thu rốt cuộc như thế nào cho phụ thân nàng chữa bệnh, nhưng là, thấy Diệp Thu kia ánh mắt lạnh như băng, Chu Văn Đình chỉ có thể đi theo đi ra ngoài đi ra ngoài.

Hai nàng ra đến bên ngoài phòng bệnh chờ, Diệp Thu đóng cửa phòng lại sau, nhìn về phía trên giường bệnh bán Chu Bảo nói: "Chu lão tiên sinh, ta đây y thuật, quá trình trị liệu bên trong không đến nơi đến chốn, người hoàn toàn không cần lo lắng, nhắm lại con mắt, hồi tưởng lúc trước vui sướng chuyện, chờ ta gọi người mở hai mắt ra thời điểm, là được rồi."

Chu Bảo nghe được Diệp Thu nói sau, nhắm hai mắt lại, hồi tưởng lại Chu Văn Đình hay lại là mấy tuổi trẻ nít thời điểm, chính mình phụng bồi Chu Văn Đình kia đoạn sung sướng bán thời gian.

Chu Bảo tựa hồ đang Diệp Thu cố ý bán dưới sự dẫn đường, Chu Bảo rất nhanh đắm chìm trong kia đoạn vui vẻ bán thời gian chính giữa, bây giờ Diệp Thu chính là mở trí cho hắn trên người hắn bán bệnh biến chứng.

Đầu tiên là trong cơ thể hắn về này lưu lại bán tích dịch, Diệp Thu lấy tay đặt ở ngực, về này tích dịch rất nhanh biến mất, phổi lấy bán triệu chứng, giống vậy đã biến mất.

Về phần còn lại bệnh biến chứng, giống vậy ở Diệp Thu nhanh chóng trị liệu xong, từ từ biến mất, mà nguyên lai Chu Bảo trong cơ thể kia suy kiệt bán lực phủ ngũ tạng, ngày hôm qua thời điểm, trải qua Diệp Thu tình huống, đã kháng phục được (phải) không sai biệt lắm, hôm nay, hắn lần nữa cho hắn kia lực phủ ngũ tạng tiến hành chữa trị cùng khôi phục.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117:: Giành lấy cuộc sống mới

Diệp Thu nắm tay thu lúc trở về, hắn biết Chu Bảo bởi vì ung thư phổi đưa tới bán bệnh biến chứng, toàn bộ đều biến mất, về phần còn lại những thứ kia, tỷ như gầy gò cùng dinh dưỡng không đầy đủ, liền cần phải tiến hành dinh dưỡng điều chỉnh.

"Chu lão tiên sinh, có thể."

Vừa mới Chu Bảo cũng như cùng làm một cái mộng đẹp, nằm mơ thấy chính mình trở lại 20 năm trước, cùng trẻ thơ bán Chu Văn Đình chung một chỗ vui sướng bán thời gian.

Hắn không biết Diệp Thu là như thế nào để cho hắn tiến vào trong loại trạng thái này, tại hắn nghe được Diệp Thu thanh âm của, lúc tỉnh lại, phát hiện mới qua không tới mười lăm phút.

Nhưng là, hắn cảm giác vừa mới giấc mộng kia rất dài rất dài.

"Có thể?"

"Có thể, còn lại bán gầy gò, người là bởi vì thời gian dài bị bệnh Ma cùng chữa bệnh trong quá trình hành hạ, cùng với vấn đề ăn uống đưa đến, tiếp đó, từ từ điều chỉnh là được, ta cho mở một cái toa thuốc, dựa theo toa thuốc, một hai tháng liền có thể khôi phục lại."

Tại hắn ra tới cửa mở cửa thời điểm, Lưu Vũ cùng Chu Văn Đình vội vàng đi vào, đi vào bên trong thời điểm, quả nhiên thấy cha thần sắc có bất đồng rất lớn, chẳng qua là vẫn hay lại là có vẻ hơi gầy gò.

"Trước tiên có thể mạng chu lão tiên sinh đi kiểm tra, nhìn một chút còn không có còn lại không có chữa khỏi bán bệnh biến chứng, nếu như không có, ta mở cho hắn một cái toa thuốc điều chỉnh là được."

Lưu Vũ đi thông báo thầy thuốc tới mạng Chu Bảo đi kiểm tra thời điểm, Chu Văn Đình lại là phi thường kinh ngạc.

Bởi vì vừa mới cha bán phổi lấy, tích dịch, chứng tràn khí ngực, khạc ra máu các loại (chờ) triệu chứng vẫn là rất rõ ràng, bây giờ nghe Diệp Thu bán ý tứ, cha những thứ kia bởi vì ung thư phổi đưa tới bán bệnh biến chứng đã hoàn toàn biến mất, nàng thật bán không thể tin được.

Điều này sao có thể?

Cái này không khoa học a!

Chu Văn Đình cảm thấy hay là trước để cho bệnh viện kiểm tra, các loại (chờ) bệnh viện bắt kiểm tra báo cáo đi ra lại nói.

Rất nhanh, Kim Lăng bệnh viện hơn vị y sĩ trưởng tới, tự mình mang Chu Bảo đi qua nhiều khoa thất tiến hành kiểm tra, Chu Văn Đình đi theo đi qua nhìn, Diệp Thu chính là ngồi ở chỗ đó, hẳn chỉ cần những thứ này kiểm tra báo cáo đi ra, nói đến Chu Bảo đã không sau đó, hẳn cho Chu Bảo mở một tấm điều chỉnh bồn toa thuốc, sau đó liền rời đi nơi này.

Tại hẳn ngồi chờ ở nơi đó đại khái ba mươi phút, Chu Bảo toàn thân cũng làm cận kề kiểm tra, kiểm tra được báo cáo tỏ rõ, Chu Bảo bây giờ chẳng qua là xuất hiện gây gò, dinh dưỡng không đầy đủ mà thôi, về phần còn lại hoàn toàn bình thường.

Bây giờ Chu Bảo có thể xuất viện, cũng có thể ở lại bệnh viện nơi này tiếp tục nghỉ ngơi.

Cho nên, làm Kim Lăng bệnh viện những Chứa kia chữa thầy thuốc, lần nữa thấy Diệp Thu thời điểm, phi thường kinh ngạc, bọn họ căn bản không biết Diệp Thu là như thế nào làm được bản?

"Chu lão tiên sinh, tình huống của người, tiếp theo liền có thể về nhà điều chỉnh rồi, ta trước cho người lái một cái toa thuốc điều dưỡng."

Để cho Kim Lăng bệnh viện một vị nữ y tá cho hẳn đem ra mới bản tờ bệnh án, Diệp Thu trực tiếp ở tờ bệnh án bên trên mở một tấm điều chỉnh bồn toa thuốc giao cho Lưu Vũ.

Sau đó đem số di động của mình nói cho Chu Bảo, nếu như hẳn vẫn cảm thấy trên thân thể có vấn đề gì, đến lúc đó có thể điện thoại di động liên lạc hẳn.

Chu Văn Đình không nghĩ tới, Diệp Thu cho cha bản chữa trị, nhanh như vậy liền kết thúc.

Diệp Thu tựa hồ không có nói nhiều còn lại, giống vậy không có nhìn lâu Chu Văn Đình liếc mắt, cũng liền từ nơi này đang lúc cao cấp trong phòng bệnh đi ra.

Chu Bảo chính là có loại giành lấy cuộc sống mới bản cảm giác, nguyên lai bệnh ung thư cùng bệnh biến chứng mang đến bản thống khổ, toàn bộ đều biến mất. Mà bệnh viện nơi này về này mùi khó ngửi, đã sớm để cho hẳn cảm thấy chán ghét, hẳn phải về nhà điều chỉnh, hơn nữa, còn phải trở về châu báu tập đoàn công ty đi làm.

"Mưa nhỏ, người đi thu thập một chút đồ vật, chúng ta bây giờ tự ra viện."

Lưu Vũ vào đi thu thập hẳn bản quần áo, Chu Bảo nhìn về phía Chu Văn Đình nói: "Văn Đình, người với ba về nhà sao?"

"Ba, người bây giờ đã tốt lắm, hơn nữa có Lưu Vũ chiếu cố, ta sẽ không trở về với người rồi, ta còn mau chân đến xem mẫu thân."

Nghe được Chu Văn Đình nói như vậy, Chu Bảo trong lòng thở dài một cái.

Nhưng là, hẳn biết, con gái có thể bay trở về nhìn hẳn đã rất tốt, hơn nữa, nói đã tha thứ hẳn, về phần có phải là thật hay không bản tha thứ, Chu Bảo nhìn ra được con gái tựa hồ cũng chưa hoàn toàn tha thứ hẳn.

Chu Văn Đình phải đi nhìn Vương Ngọc Liên, hẳn thấy, kia càng bình thường.

Lưu Vũ thu thập xong mình và Chu Bảo bản quần áo, chuẩn bị đi làm thủ tục xuất viện thời điểm, Chu Văn Đình nói: "Ba, có thể cho vừa mới cái đó lá thầy thuốc đích số điện thoại ta sao?"

"Dĩ nhiên có thể."

Chu Bảo nói.

Vừa mới hẳn đã ghi nhớ Diệp Thu đích số điện thoại, hẳn biết cái này lợi hại bản người tuổi trẻ thầy thuốc, số điện thoại di động Tự Nhiên rất trọng yếu.

Ở Chu Bảo đem điện thoại di động lấy ra, Chu Văn Đình ghi xuống.

Diệp Thu đi thang máy đi xuống thời điểm, Chu Bằng là biết Diệp Thu đã đem Chu Bảo bản trị hết bệnh, vội vàng tới muốn hôn tự đưa Diệp Thu xuất viện.

Nhưng là, ở tự mình đưa Diệp Thu đi xuống thời điểm, Diệp Thu nhưng là không nói gì.

Một mực ra đến cửa bệnh viện, Chu Bảo nhìn nói với hẳn: "Lá thầy thuốc, có muốn hay không ta lái xe đưa người trở về?"

"Không cần, chính ta có xe."

Diệp Thu nói.

Bất quá, hẳn có thể đủ nhanh như vậy bất được năm triệu, thật đúng là bán may mà Chu Bằng đối với (đúng) Chu Ngọc Hà bán đề cử. Nhưng là, hẳn đối với (đúng) Chu Bằng nhân phẩm của người này, hay lại là mang theo rất lớn bán hoài nghi, thứ người như vậy, hẳn là không có khả năng cùng đối phương trở thành bạn.

Chu Bằng nhìn sang thời điểm, không nghĩ tới, Diệp Thu cười chiếc kia điện Xe đạp rồi đi.

Thấy Diệp Thu rồi đi, rất nhanh biết được Chu Bảo phải ra viện thời điểm, vội vàng đi tới bận trước bận sau, cuối cùng đem Chu Bảo cùng Lưu Vũ đưa đến vị kia bảo tiêu bán trên xe, Chu Bằng rút cuộc lòng ra một hơi thở.

Chu Văn Đình cầm điện thoại di động lên cho Tam tỷ gọi điện thoại, rất nhanh, Chu Hải Yến bên kia kết nối hỏi "Tứ muội, người vẫn còn ở bệnh viện sao?"

"Ba, mới vừa vừa mới xuất viện rồi, ta chuẩn bị ngồi xe đi qua nhìn một chút mẫu thân."

Chu Hải Yến đoán được cha xuất viện, nhất định là cái đó Diệp Thu tới cho cha chữa bệnh, bây giờ cha hẳn là hoàn toàn bình phục.

"Ba có phải hay không đã hoàn toàn bình phục?"

"Không sai biệt lắm, theo lá thầy thuốc nói, tiếp theo điều chỉnh một chút dinh dưỡng vẫn đề là được."

Chu Văn Đình nói.

"Vậy người trước đi xem một chút mẫu thân đi, ta qua một lát nữa sẽ tới, bây giờ ta trước gọi điện thoại thông báo đại tỷ cùng Nhị tỷ, làm cho các nàng không cản trở lại bệnh viện."

Chu Hải Yến cùng Chu Văn Đình sau khi cúp điện thoại, Chu Văn Đình nắm bọc của mình, lên tới một chiếc xe taxi bên trên.

Vốn là Vương Ngọc Liên là cùng Chu Bảo ở tại Kim Lăng một cái nhà sang trọng bên trong tiểu khu, nhưng là, Vương Ngọc Liên cùng Chu Bảo sau khi ly dị, Vương Ngọc Liên liền dọn ra cái đó tiểu khu, ở tại một người khác biệt thự bên trong tiểu khu.

Bởi vì nhà kia chu Đại Bảo châu báu tập đoàn công ty là Chu Bảo cùng Vương Ngọc Liên một tay sáng lập, hai người bán cổ phần là như thế, ở hai người ly hôn thời điểm, hai người bán cổ phần cũng liền chia đều, cho nên, Vương Ngọc Liên cũng là châu báu tập đoàn công ty bán đại cổ đông.

Nhưng là, ly hôn đối với nàng bán đã kích lớn vô cùng, nàng cũng không có lại trở về công ty, nàng ở cổ phần của công ty, cũng liền toàn bộ chia đều cho bốn cô con gái, bao gồm Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến, cùng với Chu Văn Đình.

Bởi vì ban đầu Chu Văn Đình tuổi tác còn nhỏ, lại ở nước ngoài đi học, cổ phần của nàng liền do Chu Ngọc Hà giám hộ, nàng hàng năm thì có bộ phận kia bán cổ phần chia hoa hồng.

Từ một điểm này đi lên nói, Vương Ngọc Liên đối với (đúng) bốn cô con gái vẫn là rất quan ái, đối với các nàng bán yêu cũng là ngang hàng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118:: Vương Ngọc Liên

Từ Vương Ngọc Liên cùng Chu Bảo sau khi ly dị, nàng liền dời đến Chu gia biệt thự cách vách một cái sa hoa nhà sang trọng tiểu khu.

Nhưng là, bây giờ phần lớn thời gian, đều là Vương Ngọc Liên cùng hai vị bảo mẫu ở nơi đó.

Chu Ngọc Hà bán chồng kêu Mã Vĩnh sinh, là chu Đại Bảo châu báu tập đoàn một cái công nhân viên kỳ cựu, đồng dạng là một cái trung tầng lãnh đạo, là trước kia Chu Bảo bán đặc lực trợ thủ, đang cùng Chu Ngọc Hà, quen thuộc sau, Mã Vĩnh sinh ở rể đến Chu gia.

Chu lệ lệ bán chồng Phùng Thắng dũng tình huống, cùng Mã Vĩnh sinh không sai biệt lắm, đồng dạng là chu Đại Bảo châu báu một cái công nhân viên kỳ cựu, Chu Bảo tặng quản lý bán một cái đặc lực trợ thủ, cùng chu lệ lệ quen thuộc sau, ở rể đến Chu gia.

Về phần Chu Hải Yến bán chồng Lý Chí ngon, tương đối muốn phổ thông một ít, là Chu Hải Yến ở nhân lực bộ nhận biết bán nhân viên, sau đó hai người kết hôn, bởi vì Chu gia quá cường thế, cuối cùng chỉ có thể ở rể đến Chu gia.

Bây giờ Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến, cũng phân biệt sinh mấy con trai con gái, nhưng là, phần lớn thời gian đều là ở tại Chu gia biệt thự, là đang nghỉ ngơi hoặc là nghỉ thời điểm, mới có thể đến Vương Ngọc Liên ở biệt thự nơi đó phụng bồi nàng.

Cho dù là như vậy, ở Vương Ngọc Liên xem ra, có những thứ này Tôn Tử, cháu gái bắt đi cùng, tâm tình cũng là khá hơn một chút.

Bây giờ mặc giản dị, tóc đã có nhiều chút hoa râm, tuổi tác nhìn hơn sáu mươi tuổi bắt lão phụ nữ, đang ở Đông Phương ngọc vườn biệt thự tiểu khu, chính mình kia tòa biệt thự bên tiền viện nơi đó, khom người tưới hoa.

Ngày hôm qua thời điểm, Vương Ngọc Liên từ Chu Ngọc Hà nơi đó nghe nói, Chu Bảo trên người bắt tế bào ung thư toàn bộ đều biến mất, nghe nói có thể hoàn toàn Tri Dũ.

Vương Ngọc Liên rất kinh ngạc, nàng còn tưởng rằng Chu Bảo ai không qua cửa ải này.

Không nghĩ tới, Chu Bảo trên người bắt tế bào ung thư lại là hoàn toàn biến mất.

Vương Ngọc Liên không biết cái này có phải hay không thiên ý?

Mặc dù ban đầu Chu Bảo cùng nàng ly hôn, sau đó cưới Lưu Vũ người bí thư này làm lão bà, nàng bị kích thích rất lớn, nhưng là, từ từ nàng thì nhìn phai nhạt, nàng đối với (đúng) Chu Bảo bắt thống hận, đối với (đúng) Lưu Vũ giống vậy bắt thống hận.

Nhưng là, nàng cảm thấy tội thật xin lỗi chính là tiểu nữ nhi Chu Văn Đình, bởi vì Chu Văn Đình đối với (đúng) hai người bắt ly hôn, ảnh hưởng rất lớn.

Vương Ngọc Liên không biết Chu Văn Đình ở Châu Âu bên kia du học thế nào, bởi vì nàng một năm mới trở về một hai lần, mà bình thường hai người lại rất ít nói chuyện điện thoại.

Vương Ngọc Liên tiếp tục tưới hoa, nghĩ tại Chu Bảo bắt bệnh, còn có Chu Văn Đình.

Bây giờ không phải là kỳ nghỉ, mấy cái Tôn Tử, cháu gái lại đang đi học, khẳng định không có thời gian tới theo nàng, cho nên, bình thường những thứ này tưới hoa bắt công việc, đều là bắt mẫu liên quan (khô), nàng lại là ưa thích đích thân liên quan (khô).

Bởi vì nàng cảm giác mình rất rảnh rỗi, có quá nhiều thời gian không biết làm gì.

Ở nàng đang chuẩn bị tưới hoàn hoa, trở về nữa nhìn một chút sách, sau đó đọc một chút trải qua, cảm giác sau lưng có một người đang nhìn nàng.

Chu Văn Đình từ Kim Lăng bệnh viện ngồi taxi trở lại, không bao lâu trở về đến cái này nhà sang trọng cửa tiểu khu, sau đó trực tiếp đi bộ đi vào.

Ở đi vào bên trong thời điểm, nàng liền thấy mẹ công lấy sau lưng hắt ở đó tưới hoa bộ dạng.

Chu Văn Đình biết mẹ nếu so với cha nhỏ một tuổi, năm nay vẫn chưa tới sáu mươi tuổi, nhưng là, bây giờ nhìn lại nhưng là có sáu mươi bảy mươi bộ dạng.

"Mẹ, ta đã trở về."

Chu Văn Đình hô.

Vương Ngọc Liên còn lấy là mình nghe lầm, xoay người nhìn lại, phát hiện đúng là mình ngày đêm Tư Niệm bắt tiểu nữ nhi Chu Văn Đình.

"Tiểu Đình, người chừng nào thì trở lại?"

Vương Ngọc Liên rất kinh ngạc vui mừng hỏi.

Vội vàng thả ra trong tay bắt tưới hoa bình nước, đi tới muốn ôm ở Chu Văn Đình.

Chu Văn Đình trực tiếp đi qua, giống vậy thật chặt ôm lấy Vương Ngọc Liên nói: "Mẹ, ta ngày hôm trước buổi sáng ngồi máy bay, xế chiều hôm nay mới về đến Kim Lăng."

Vương Ngọc Liên biết, nhất định là Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ thông báo nàng trở lại.

"Người đi bệnh viện nhìn người ba?"

Vương Ngọc Liên biết Chu Văn Đình bởi vì nàng cùng Chu Bảo ly hôn, đối với (đúng) quan hệ của cha có ngăn cách, loại này ngăn cách, Vương Ngọc Liên cũng biết.

Bất quá, Vương Ngọc Liên cùng Chu Văn Đình bắt quan hệ tốt hơn quá nhiều.

"Nhìn, hắt đã cùng Lưu Vũ xuất viện."

"

Chu Văn Đình nói.

Vương Ngọc Liên thật bất kinh ngạc, trước chút thời gian thời điểm, nàng còn nghe nói Kim Lăng bệnh viện cho Chu Bảo xuống bệnh nguy thư thông báo, nàng cũng đến Kim Lăng bệnh viện nhìn Chu Bảo hai lần, nàng nhìn ra, Chu Bảo tình huống quả thật rất nghiêm trọng.

Ngày hôm qua buổi sáng, nàng còn nhận được chu lệ lệ điện thoại của, nói là cha có thể nấu bát quá hôm nay, để cho nàng tới xem một chút cha một lần cuối.

Vương Ngọc Liên lúc xế chiều, còn chuẩn bị ngồi xe đi Kim Lăng bệnh viện, không nghĩ tới, lúc xế chiều, liền nhận được Chu Ngọc Hà điện thoại của, nói là trên thân phụ thân bản tế bào ung thư đã hoàn toàn biến mất, để cho nàng không cần lo lắng.

Mặc dù Vương Ngọc Liên rất kỳ quái Chu Bảo trên người bản tế bào ung thư làm sao biết toàn bộ biến mất, nhưng là, nghe nói Chu Bảo đã không sau đó, nàng cũng không có đi qua.

Bây giờ nghe Chu Văn Đình nói, nàng càng là kinh ngạc, Chu Bảo lại xuất viện.

Chu Bảo xuất viện, nói rõ thân thể của hắn, không sai biệt lắm hoàn toàn bình phục.

"Xuất viện?"

"Mẹ, đây là thật, ta là thấy hắn sau khi xuất viện, liền lập tức trở về tới thăm người."

Chu Văn Đình cùng Vương Ngọc Liên vừa đi vừa nói, hướng biệt thự lầu một đại sảnh đi vào, ở đi vào bên trong, hai người ngồi ở ghế sofa nơi đó, vị kia bảo mẫu thấy Chu Văn Đình trở lại, cùng Chu Văn Đình chào hỏi: "Bốn tiểu thư, hoan nghênh người trở lại "

Chu Văn Đình gật đầu một cái, vị kia bảo mẫu cho nàng rót một ly cà phê sau, nhưng Hậu Chu Văn Đình cùng Vương Ngọc Liên ngồi ở chỗ đó tiếp tục nói: "Kia cái thầy thuốc trẻ tuổi là đại tỷ mời tới, nghe nói tốn năm triệu, sau đó đối phương cho cha chữa bệnh, cha ngày hôm qua thời điểm, trên người bản tế bào ung thư liền hoàn toàn biến mất, nay ngày lúc xế chiều, tới nữa cho cha chữa bệnh, trên thân phụ thân bản bệnh biến chứng giống vậy biến mất, bây giờ cha chẳng qua là xuất hiện gầy gò cùng dinh dưỡng không đầy đủ bản triệu chứng, đối phương đã cho cha hết thuốc điều chỉnh, nghe nói một hai tháng sau, cha liền hoàn toàn cùng người bình thường vậy."

Vương Ngọc Liên phi thường kinh ngạc, trên cái thế giới này lại còn có lợi hại như vậy bản thầy thuốc cùng y thuật, không tới hai ngày, liền đem Chu Bảo từ Diêm Vương kia Lira rồi trở lại.

Kia năm triệu đối với (đúng) Chu Bảo mà nói, khẳng định đáng giá.

Vương Ngọc Liên cũng biết, nếu như Chu Bảo thật bản xảy ra chuyện, chu Đại Bảo châu báu tập đoàn nhất định sẽ loạn, vô luận là nguyên nhân nội bộ, hay lại là bên ngoài bản nguyên nhân, hơn nữa, bây giờ còn có Lưu Vũ can thiệp.

Dựa theo chu Đại Bảo châu báu tập đoàn cổ phần của công ty, ngoại trừ những thứ kia công nhân viên kỳ cựu cùng nguyên lai bản tầng quản lý, có 20% bản cổ phần, còn lại phần trăm chỉ 80% bản cổ phần, Vương Ngọc Liên cùng Chu Bảo một người một nửa.

Sau đó Vương Ngọc Liên kia 40% bản cổ phần chia đều đến bốn cô con gái bản trên danh phận, mỗi người liền chiếm 10%, nhưng Hậu Chu bảo đem 40% bản cổ phần, vẫn luôn là Chu Bảo trực tiếp nắm.

Cho đến bản bị tra ra bệnh ung thư, đang tiếp thụ quá trình trị liệu bên trong, lập được di chúc, ngoại trừ đem 10% bản cổ phần giao cho Lưu Vũ, còn lại kia 30% bản cổ phần toàn bộ giao cho Chu Ngọc Hà thác quản, có thể nói, Chu Ngọc Hà bản thân bản cổ phần, cộng thêm cha thác quản, còn có Chu Văn Đình thác quản, nàng ở châu báu tập đoàn cổ phần của công ty là nhiều nhất.

Đương nhiên, đây là Chu Bảo ở dự đoán được chính mình không tốt dưới tình huống, lập được bản di chúc, là hy vọng Chu Ngọc Hà trông coi chu Đại Bảo châu báu tập đoàn công ty, mà không đưa đến xuất hiện hỗn loạn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119:: Chu gia 4 chị em gái

Vương Ngọc Liên ở sau khi ly dị, đối với (đúng) châu báu tập đoàn công ty bản sự vụ lớn nhỏ liền không nữa cảm thấy hứng thú, Chu Ngọc Hà cơ hồ thay thế năng nguyên lai ở công ty bản vị trí.

Về phần Chu Văn Đình đối với (đúng) chuyện của công ty vụ giống vậy không có hứng thú, cho nên đem cổ phần của mình đều giao cho đại tỷ Chu Ngọc Hà giám hộ, nàng hàng năm chẳng qua là lấy huê hồng mà thôi.

Kìa bút chia hoa hồng đủ nàng hoa rất dài thời gian rất lâu.

Bất quá, nàng sở dĩ đi Marseille đại học đọc Tây Y, Chúa nếu là bởi vì một mặt muốn rời đi cái gia đình này, ở một phương diện khác là đối với (đúng) y thuật chân chính cảm thấy hứng thú.

"Mẹ, thân thể người có khỏe không?"

"Ta rất khỏe."

Vương Ngọc Liên nói.

Ở nàng cầm Chu Văn Đình tay của, Chu Văn Đình cũng là cầm mẫu thân tay của, Chu Văn Đình hay lại là cảm giác mẹ già đi rất nhiều, cùng cái đó trở nên mập ra như thể bản Lưu Vũ hoàn toàn bất đồng.

"Mẹ, ta nghe đại tỷ cùng Nhị tỷ nói, người thỉnh thoảng đi bệnh viện xem bệnh, thân thể người khó chịu chỗ nào?"

"Liên là một số thời khắc cảm giác lòng buồn bực, một số thời khắc mất ngủ nhiều mơ, một số thời khắc cảm thấy tâm phiền ý loạn, cũng không có cái gì bệnh, nhiều năm như vậy đều là như vậy, thói quen."

Vương Ngọc Liên nói.

Nàng loại tình huống này, thật ra thì ở nàng và Chu Bảo sau khi ly dị, từ từ dưỡng thành, những bệnh này cùng nàng năm đó bị ly hôn kích thích cùng đã kích có quan hệ rất lớn.

Ở một phương diện khác, nàng thường thường đang nghĩ, nếu như mình đẻ nhất thai, thứ 2 thai, thậm chí, ở sinh đến Chu Văn Đình thời điểm, có thể sống một cái, hoặc là hai người nam đứa bé, khả năng Chu Bảo cũng sẽ không cùng nàng ly dị.

Tựa hồ những chuyện này đều là mệnh trung chủ định như thế!

Ở liên tục sinh bốn cô con gái ở nàng hơn ba mươi tuổi thời điểm, nàng và Chu Bảo đi Đoán Mệnh, Thầy Bói nói nàng chẳng qua là sinh con gái, Chu Bảo nghĩ đến chu Đại Bảo châu báu tập đoàn công ty, sau này khẳng định yêu cầu một đứa con trai tới thừa kế, hơn nữa, bí thư Lưu Vũ ở phương diện sinh hoạt cùng trong công tác một mực rất chiều chuộng Chu Bảo, hai người có rất sâu bản cảm tình cơ sở, cũng liền sau khi ly dị kết hôn rồi.

Không nghĩ tới, Chu Bảo cùng Lưu Vũ sau khi kết hôn, Lưu Vũ đầu bốn thai thật đúng là bản cho Chu Bảo sinh bốn con trai, phía sau hoàn sinh rồi hai cô con gái.

Thẳng đến những năm gần đây nhất, Lưu Vũ hơn 40 tuổi rồi, nàng mới không có lại vì Chu Bảo sinh con.

"Khả năng đây cũng là số mạng đi!"

Vương Ngọc Liên nói.

Không biết tại sao, ở biết Lưu Vũ liên tục sinh bốn con trai sau, Vương Ngọc Liên liền nghĩ đến, đây cũng là số mạng.

Cho nên, bây giờ nàng tin phật, tin tưởng Nhân Quả Luân Hồi, lúc không có chuyện gì làm, cũng sẽ đọc một chút trải qua, thỉnh thoảng sẽ còn ăn chay, là bốn cô con gái cầu phúc.

Đương nhiên, Vương Ngọc Liên nhìn bề ngoài vô dục vô cầu, nhưng là, trên thực tế, vẫn có tâm sự, nếu không, tại sao có thể có tâm bệnh đây?

"Mẹ, người chính là rất yêu cha ta đi!"

Vương Ngọc Liên không có nói, nhưng là, Chu Văn Đình biết là như vậy. Nếu không, lấy Vương Ngọc Liên tình huống, năm đó sau khi ly dị, hoàn toàn có thể lại kết hôn.

Nhưng là, Vương Ngọc Liên cũng không có, nói rõ nàng vẫn là rất yêu Chu Bảo.

"Lưu Vũ đối với người ba cũng không tệ, những chuyện kia không nói. Người lần này trở về, chuẩn bị ngây ngô thời gian bao lâu."

Vương Ngọc Liên nhìn trước mắt đã đình đình ngọc lập bản tứ nữ mà nói.

Trước mặt ba cô con gái cũng đã kết hôn rồi, hơn nữa con rể đều là ở rể, này Chúa nếu là bởi vì Chu gia cùng chu Đại Bảo châu báu tập đoàn công ty bản nguyên nhân, còn có ba người kia con gái tự thân tương đối cường thế, khẳng định chỉ có thể là nam nhân ở rể.

Bởi vì kia ba nam nhân gia cảnh cùng Chu gia so sánh, chênh lệch thật sự là quá lớn.

Ba nam nhân cảm thấy ở rể cũng không tệ, ngược lại tuần này Đại Bảo châu báu tập đoàn bán cổ phần, nói không chừng sau này sẽ còn phút cho mình hài tử, chẳng qua là ở rể cái này thanh danh bất hảo nghe, hài tử muốn với đảng gái họ mà thôi, về phần không hề có sự khác biệt.

"Khả năng dạo chơi một thời gian lâu một chút, lần này trở về liền theo người."

Chu Văn Đình nói.

Vương Ngọc Liên vuốt ve Chu Văn Đình kia đen nhánh tình lệ bán hắc phát, nói: "Âu Mỹ bên kia rất khai phóng, hần và chúng ta quốc gia đạo đức mâu thuẫn với gì đó, người tốt nhất liền không cần đi ném thư."

"

Vương Ngọc Liên ban đầu có thể cùng Chu Bảo đồng thời sáng lập phát triển một nhà kích thước lớn như vậy bán châu báu chuỗi cửa hàng, nhân quang khẳng định bất đồng, nàng đối với (đúng) Âu Mỹ bán thế giới cũng là rất rõ.

Nhưng là, nàng đối với (đúng) Âu Mỹ bên kia bán tính văn hóa, yêu quan niệm vân vân, nàng đều phi thường không tán thành, đặc biệt là đồng tính luyến những thứ kia, dưới cái nhìn của nàng, là căn bản không cảm tượng.

Nàng chỉ sợ Chu Văn Đình thời gian dài ngây ngô ở nước ngoài, sẽ sâu sắc nước ngoài cái loại này tư tưởng bản ảnh hưởng.

"Mẹ, ta như thế nào cùng những người đó như thế, ta bình thường ăn đều là thức ăn trung, còn có những người đó ta cũng rất ít tiếp xúc, ta qua bên kia là học tập đồ tốt, không tốt ta đây cũng sẽ không tiếp nhận."

"Người biết bán phân biệt tốt nhất. Thật ra thì, ta là hy vọng người có thể đủ ở lại trong nước, thậm chí Kim Lăng học đại học, như vậy chúng ta cũng có thể thường thường gặp mặt."

"Mẹ, ta chuẩn bị bắt được bằng thi trở lại, hơn nữa, rất nhanh có thể."

Hai người ngồi ở chỗ đó trò chuyện thời điểm, Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến, phút khác (đứng) tự mình lái xe hoặc là ngồi tài xế riêng bản xe nhỏ tới cái tiểu khu này.

Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ đã nghe nói cha không sai biệt lắm hoàn toàn kháng phục, đã xuất viện về nhà nghỉ ngơi, này so với các nàng tưởng tượng chữa bệnh bán tốc độ còn nhanh hơn nhiều lắm.

Hai nàng cảm thấy kia năm triệu bản tiền chữa bệnh thật bản phi thường đáng giá.

Bây giờ hai nàng biết Tứ muội trở lại mẹ bên này, cố ý trước tới xem một chút Tứ muội còn có mẹ, sau đó đến lúc đó về lại Chu gia biệt thự bên kia thăm cha.

Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến, từ trên xe bước xuống, sau đó hướng bên trong phòng khách đi vào, đã thấy mẫu thân và Tứ muội ở đó nói chuyện phiếm.

"Tứ muội."

Chu Ngọc Hà hô.

Chu Văn Đình ngẩng đầu nhìn tới, đã thấy đại tỷ, Nhị tỷ, Tam tỷ, nàng lộ ra thật cao hứng, cảm giác mình thời gian thật dài không nhìn thấy hai cái này tỷ tỷ.

Chu Văn Đình từ ghế sa lon đứng lên, đi tới Chu Ngọc Hà trước mặt, trực tiếp ôm lấy vị đại tỷ này.

Đại tỷ lớn hơn nàng mười sáu tuổi, cho nên, ở Chu Văn Đình xem ra, đại tỷ lại giống như vị mẫu thân như vậy.

Về phần Nhị tỷ, tuổi tác giống vậy lớn hơn nàng mười bốn tuổi, quan hệ của hai người cũng là rất tốt.

Chu Văn Đình cùng hai vị tỷ tỷ, phân biệt lẫn nhau ôm mấy phút, sau đó sẽ ngồi vào ghế sa lon nơi đó, Chu Văn Đình nói: "Ba vị tỷ tỷ, các người là đồng thời từ công ty tới bản?"

"Dĩ nhiên, muốn không thể nào cũng trong lúc đó đi tới nơi này?"

Chu Hải Yến nói.

Có thể là bởi vì không có bao nhiêu bản lợi ích tranh đoạt, gia cảnh lại giàu có, cha mẹ đối với (đúng) tứ nữ cũng là ngang hàng, tứ nữ bản quan hệ vẫn là rất tốt.

Cho dù trước mặt ba vị đại tỷ đều đã kết hôn dưới tình huống, Chu Văn Đình cùng tam nữ bán quan hệ vẫn là rất không tệ.

"Tại sao không thấy đại tỷ phu, hai tỷ phu, ba tỷ phu, còn có những thứ kia cháu ngoại, cháu ngoại gái tới?"

"Người bán tỷ phu, bọn họ bình thường đều rất bận rộn, về phần cháu ngoại cùng cháu ngoại gái những thứ kia, bây giờ còn phải đi học, tối nay người trở về Chu gia biệt thự bên kia, liền có thể thấy."

Bất quá, Chu Văn Đình lại thì không muốn trở về nữa thấy Luru Vũ, nàng dự định khoảng thời gian này cũng ở tại mẹ bên này.

"Đại tỷ, bên kia ta liền không trở về, ngược lại cha đã không sao, ta không muốn gặp lại cái đó Luru Vũ."

Ba vị đại tỷ cũng biết Chu Văn Đình bán tính cách là như vậy, tam nữ cũng không có nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120:: Cung đình thức ăn địa chỉ

Luru Linh Tú trở lại phòng học ngồi xuống thời điểm, lập tức từ miệng túi xuất ra bộ kia điện thoại di động mới nhìn một chút, cũng không phải là nàng thích hiển diện, mà là nàng biết, bây giờ điện thoại di động chức năng rất nhiều, còn có thể trực tiếp ở trên mạng lục soát một ít thì vào trường cao đẳng tài liệu đến xem

Nàng bán ngồi cùng bàn Tiểu Mỹ tương mạo một dạng học tập thành tích một dạng nhưng là, nhưng là một cái lăm lờ bán nữ sinh, trừ phi Luru Linh Tú nghiêm túc làm bài hoặc là đọc sách, nàng mới không có quấy rầy đến Luru Linh Tú, nếu không, những thời gian khác cũng sẽ chịu qua tới cùng Luru Linh Tú nói chuyện, đặc biệt là ở Luru Linh Tú có thể nói chuyện bình thường sau.

"Linh Tú, người điện thoại di động này thật là đẹp, vừa mua sao?"

Tiểu Mỹ lập tức chịu qua tới hỏi.

Luru Linh Tú gật đầu một cái.

Tiểu Mỹ cảm lấy nhìn một cái, rất nhanh biết này một máy điện thoại di động muốn 4000~5000 nguyên, nàng ngược lại rất kinh ngạc, mặc phổ thông bán Luru Linh Tú lại có tiền như vậy mua điện thoại di động.

"Bao nhiêu tiền mua bán?"

Tiểu Mỹ hỏi.

"Không phải là ta mua, là người khác đưa."

Luru Linh Tú nói.

Vừa mới bắt đầu, Tiểu Mỹ còn tưởng rằng là Luru Linh Tú cha mẹ đưa, nhưng là, Tiểu Mỹ cảm thấy không thể nào.

"Vậy là ai đưa bán?"

Luru Linh Tú nhưng là không có nói ra.

Buổi chiều tiết khóa thứ nhất khi đi học, lớp học bán đồng học đều biết người khác đưa Luru Linh Tú một máy điện thoại di động mới. Luru Linh Tú không có nói ai đưa, nhưng là, Tô tự nhiên cùng Lý thâm, Chu Chí Minh, đoán được hẳn là Diệp Thu đưa.

Chẳng qua là, bây giờ Lý thâm cùng Chu Chí Minh cũng không nhìn thấy Diệp Thu thân ảnh của.

Tô tự nhiên đã có thể xác định là Diệp Thu mua được điện thoại di động đưa cho Luru Linh Tú, không biết tại sao, Tô tự nhiên càng là cảm thấy có loại không khỏi thương tâm cảm giác mất mát.

Đặc biệt là ở ngày hôm qua, thấy Diệp Thu cho cái đó Chu Bảo chữa bệnh, không tới nửa giờ, lấy được kia năm triệu thời điểm, Tô tự nhiên cũng biết,

bây giờ bán Diệp Thu cùng lúc trước đã có sự bất đồng rất lớn.

Nhìn bên cạnh trống trơn bán chỗ ngồi, nàng không biết Diệp Thu lúc nào mới trở về giờ học, cũng không biết lúc nào, Diệp Thu mới nguyện ý giống như trước như vậy đối với nàng một người tốt.

Quá dễ dàng lấy được một số thứ cũng sẽ không quý trọng, mất đi sau khi, lại cảm thấy rất hối hận, có lẽ, Tô tự nhiên thấy được (phải) tâm tình của mình bây giờ chính là như vậy.

Diệp Thu từ Kim Lăng bệnh viện sau khi rời đi, cười chiếc kia xe điện, vẫn còn ở Giang Nam bên này.

Từ hân hấp thu được bản hồn phách trong ý thức biết được, ở Kim Lăng Giang Nam bên này, nguyên lai là có một nhà cung đình thức ăn, chủ yếu là kinh doanh Thanh Triều bản cung đình thức ăn làm chủ.

Nhưng là, vị kia Lý lão bản từ mở nhà này cung đình thức ăn sau, làm ăn vẫn không có khí sắc, cho tới sau này hao tổn, này quán cơm cũng chưa có lại kinh doanh cung đình thức ăn, ngược lại là dùng để kinh doanh còn lại món ăn, như thế không có gì khí sắc, không biết hiện tại ở đó quán cơm tình huống như thế nào.

Diệp Thu cười điện Xe đạp đi tới kia quán cơm cửa, đầu tiên, hân phát hiện này quán cơm, cũng không phải là ở náo thị khu, ngoài ra nơi này đến gần Giang Nam bên này bán ngoại ô.

Mặc dù Giang Nam bên này là Kim Lăng giàu có nhất bán địa phương, so với Giang Bắc bên kia bán muốn giàu có nhiều lắm, nhưng là, này quán cơm bán vị trí nghiêng về ngoại ô, trên thực tế, cũng ở Giang Bắc bên kia bán vị trí không sai biệt lắm.

Có thể là bởi vì này dạng một cái nguyên nhân, tới nơi này ăn cơm bán khách nhân cũng không phải là rất nhiều. Nhưng là, Diệp Thu thấy hoàn cảnh chung quanh, nơi này hữu sơn hữu thủy, có hồ, hân cảm thấy hoàn cảnh nơi này vẫn là rất không tệ.

Tại hân đem điện Xe đạp dừng lại, trực tiếp hướng tiệm cơm lầu một đi vào, phát hiện chỉ có rải rác mấy cái khách hàng đang dùng cơm nói chuyện phiếm, thấy bên trong phục vụ viên của có thể phải so với khách nhân còn nhiều hơn.

Mặc dù bây giờ còn chưa phải là giờ cơm, nhưng là, Diệp Thu cảm thấy nơi này, cũng không phải ít như vậy khách nhân ở này ăn cơm.

Thấy khi hân đi vào, bên trong bán cô bán hàng cũng là xa cách, căn bản cũng không có nhân lý sẽ hân.

Diệp Thu đi tới một tấm đến gần cửa sổ bán phía trước bàn ngồi xuống, xuyên thấu qua cửa sổ, ở lầu một, cũng là có thể thưởng thức được cảnh đẹp bên ngoài.

Bất quá, khẳng định không có lâu hai tốt hơn.

"Phục vụ viên, tôi."

Diệp Thu hô.

Một vị cô bán hàng mới chậm rãi đi tới.

"Người muốn ăn cái gì?"

Thấy Diệp Thu như vậy bán mặc trang phục, vị này cô bán hàng cũng không biết đối phương có tiền hay không, chỉ sợ đối phương ăn cơm chùa.

"Trước tiên đem công thức nấu ăn lấy tới a!"

Diệp Thu nói.

Vị kia cô bán hàng mới xoay người món ăn phổ lấy tới, từ một điểm này bên trên, Diệp Thu cảm thấy nơi này phục vụ viên của tư chất quá kém.

Cái đó cô bán hàng món ăn phổ lấy tới, hân nhìn kỹ một ít là làm Hoài Dương thức ăn, cũng không phải là nguyên lai bản cung đình thức ăn.

"Ta nghĩ rằng ăn cung đình thức ăn."

Diệp Thu nói.

Vị phục vụ viên kia chính là rất kinh ngạc, không nghĩ tới, trước mắt này cái người tuổi trẻ cũng biết nơi này đã từng kinh doanh cung đình thức ăn, bởi vì này nhà tương tự Sơn Trang bán cao cấp tiệm cơm, trước đúng là kinh doanh qua cung đình thức ăn, cuối cùng hao tổn lợi hại, chỉ có thể đổi Hoài Dương thức ăn.

Hoài Dương thức ăn nếu so với cung đình thức ăn khá một chút, nhưng là, trên thực tế, cũng không khá hơn bao nhiêu, bây giờ là nửa chết nửa sống bộ dạng.

"Tiên sinh, chúng ta bây giờ không làm cung đình thức ăn, chỉ làm Hoài Dương thức ăn."

Vị kia cô bán hàng nói.

"Người sợ ta không có tiền sao? Đi đem người vị lão bản kia, hoặc là người bán kinh lý kêu đến."

Vị kia cô bán hàng thấy Diệp Thu lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, mặc dù không biết hần ngân hàng trong thẻ bao nhiêu tiền, nhưng là, nghe nói trước mắt này cái người tuổi trẻ muốn ăn cung đình thức ăn thời điểm, chỉ có thể đi qua đem ông chủ kêu đi xuống.

Lão bản kia vẫn còn ở lâu ba bản phòng làm việc.

Ông chủ kêu Lý phú, vẫn luôn đang làm ăn uống làm ăn, ban đầu hần tới khảo sát nơi này, chính là cảm thấy nơi này hoàn cảnh địa lý không tệ, rất thích hợp làm một cái tương tự Sơn Trang bản cao cấp tiệm cơm, từ hần mướn nơi này bắt đầu, liền ký 30 năm hợp đồng.

Trên thực tế, lúc trước, nơi này giống vậy cho thuê một người khác ăn uống ông chủ, nhưng là, không biết là vấn đề phong thủy, hay lại là những vấn đề khác, ở nơi này làm ăn uống làm ăn cũng làm không được, sau đó liền cho thuê lại cho hần.

Đương nhiên, Lý phú chỉ biết là nơi này làm qua ăn uống, nghe nói lão bản kia phải đến còn lại địa phương phát triển, mới đem nơi này cho thuê lại cho hần.

Không nghĩ tới, tại hần mướn đến, sau đó kinh doanh cung đình thức ăn thời điểm, làm ăn càng ngày càng kém hơn, bây giờ chỗ này đổi thành Hoài Dương thức ăn sau, tình huống hay lại là không sai biệt lắm như thế.

Khả năng thứ bảy ngày hoặc là kỳ nghỉ, nơi này bản làm ăn còn khá một chút, bình thường phần lớn thời gian, cô bán hàng đều là đập con ruồi, hần liền cảm thấy kỳ quái rồi, Kim Lăng một cái lục triều cổ đồ, lấy ăn nhậu chơi bởi làm chủ bản đại thành thị, dân số nhiều như vậy, nơi này bản ăn uống lại khó khăn như vậy làm.

Lý phú chuẩn bị, nếu như đoạn thời gian này, nơi này bản ăn uống làm ăn hay lại là khó khăn như vậy làm, hần chuẩn bị để cho người đem này quán cơm biến thành Sauna tắm làm chủ bản ngành dịch vụ bản quán rượu, nhưng là, nếu như đến lúc đó sửa sang lần nữa, lại phải dựng một khoản tiền đi vào, nếu như đến lúc đó Sauna tắm làm ăn cũng không tiện, nơi này thật sự là động không đáy, còn không biết muốn đầu bao nhiêu tiền đi vào.

Lý phú đốt một điều thuốc thơm ngồi ở phòng làm việc nơi đó ưu sầu đất hút, hần không biết mình có muốn hay không đem nơi này biến thành Sauna tắm nơi, vẫn là đem nơi này cho thuê lại cho một người khác ông chủ?

Hần lộ ra rất ưu sầu.

Lúc này, môn Khẩu Bắc truyền tới tiếng gõ cửa.

"Đi vào."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121:: Quá khó ăn

Lý phú chính ưu sầu, nghe tới cửa gõ cửa, vị kia cô bán hàng đẩy mở cửa lúc tiến vào, Lý phú còn tưởng rằng là có chuyện gì.

"Chuyện gì?"

"Ông chủ, dưới lầu có một người mặc phổ thông bản người tuổi trẻ tới nói muốn ăn cung đình thức ăn."

Cung đình thức ăn?

Ở hai năm trước, nơi này đúng là kinh doanh cung đình thức ăn, nhưng là, sớm đã đóng, bây giờ kinh doanh là Hoài Dương thức ăn.

"Cung đình thức ăn không phải là không có sao?"

"Ta nói với ta, hần nói muốn gặp người."

Vị kia cô bán hàng nói.

Lý phú cảm thấy kỳ quái, hiện tại hắn cũng không có chuyện gì, cũng liền từ trên lầu ba đi xuống, xuống đến dưới lầu, thấy chỉ có mấy cái rai rác bán khách hàng đang dùng cơm, hắn lại càng tăng cảm thấy ưu sầu.

"Ông chủ, hắn là ở chỗ đó."

Vị kia cô bán hàng chỉ đến gần cửa sổ lầu ba nhìn cái người tuổi trẻ nói.

Lý phú đi tới, hắn liếc nhìn vị này mặc đồ thông thường người tuổi trẻ. Nhưng là, hắn cũng không có xem thường vị người tuổi trẻ, mà là hỏi "Ta là lão bản của nơi này Lý phú, là người tìm ta sao?"

"Lý lão bản, nghe nói người nơi này kinh doanh qua cung đình thức ăn, ta có ý tới thử một lần."

"Lúc trước là kinh doanh qua, nhưng là, hai năm trước đã đổi Hoài Dương thức ăn."

Lý phú nói.

"Vậy người bán đầu bếp sẽ còn làm sao?"

Lúc đó, Lý phú được xưng tìm một nhóm cung đình thức ăn Ngự trù bán hậu nhân qua tới nơi này làm đồ ăn. Nhưng là, những đầu bếp kia làm được bán cung đình thức ăn, nhưng là không hợp những khách cũ kia bán khẩu vị, từ từ tới thường thức bán khách hàng, lần đầu tiên thấy không được khá ăn, vậy khẳng định là không quay đầu lại khách.

"Biết, là biết, nhưng là, ta sợ người không thích ăn."

Lý phú nói.

"Vậy người đem người bán đầu bếp gọi ra."

Bây giờ không có mấy cái khách hàng, trong phòng bếp kia mười mấy đầu bếp phi thường nhàn nhã, Lý phú không biết vị này cái người tuổi trẻ phải làm gì, chỉ có thể để cho cái đó cô bán hàng đi qua đem kia mấy chục đầu bếp kêu đến.

Chính ở trong phòng bếp ngồi nói chuyện phẩm bán đầu bếp, thấy vị này cô bán hàng tới nói là ông chủ kêu lúc đi ra, bọn họ cũng liền theo đi ra.

Rất nhanh, hậu cần bên trong, tám cái có đầu bếp chứng bán đầu bếp, ba cái phòng bếp công nhân, ba cái thanh tẩy, hai cái rửa chén giặt rửa đĩa, toàn bộ đều bị kêu đi qua.

"Nghe các người Lý lão bản nói, các người biết làm cung đình thức ăn?"

Những thứ này đầu bếp không biết vị này cái người tuổi trẻ hỏi những thứ này làm gì, bọn họ quả thật biết làm đồ thông thường bán cung đình thức ăn.

Kia tám cái đầu bếp cũng liền gật đầu.

"Trong các người ai có thể đem Mãn Hán toàn tịch toàn bộ nói hết ra, ta lập tức cho năm chục ngàn nguyên."

Diệp Thu nói.

Lần này, những đầu bếp kia rất kinh ngạc, cô bán hàng rất kinh ngạc, Lý phú cũng rất kinh ngạc.

Không nghĩ ngờ chút nào, Mãn Hán toàn tịch là Thanh Triều cung đình trong thức ăn nổi danh nhất, nhưng là, rất nhiều người chẳng qua là nghe nói qua Mãn Hán toàn tịch bán tên, lại là cho tới bây giờ không có ăn rồi.

Kia năm chục ngàn nguyên Tự Nhiên không ít!

"Có thể nói ra năm mươi đạo, ta cho một vạn nguyên."

Diệp Thu nói.

Mãn Hán toàn tịch 108 đạo thức ăn, để cho những người này toàn bộ nói hết ra, vậy khẳng định không thể nào làm được. Nhưng là, nếu quả thật bán biết làm cung đình thức ăn, kia Mãn Hán toàn tịch bên trong năm mươi đạo thức ăn, kia cũng phải nói được mới được.

Diệp Thu để cho bọn họ lúc nói, kia tám cái đầu bếp cuối cùng cũng lắc đầu một cái.

Để cho bọn họ nói đơn giản mấy cái tạm được, nhưng là, nếu như nói năm mươi, khẳng định không nói được.

Thấy thần sắc của bọn họ, Diệp Thu cũng biết những người này đều là thủy hóa, nửa thùng nước, những thứ này tới lý luận cơ bản kiến thức cũng không biết, không trách nơi này kinh doanh cung đình thức ăn sẽ sập tiệm.

Lý phú cũng là rất kinh ngạc, không nghĩ tới, bởi vì hắn không biết này cái người tuổi trẻ rốt cuộc là tới dùng cơm, hay lại là đến tìm phiền toái bán?

"Được rồi, xem các ngươi cũng sẽ không, ta lấy ra mười ngàn nguyên, sẽ dùng này mười ngàn nguyên giúp ta làm một bàn các ngươi tự nhận ăn ngon nhất bán cung đình thức ăn, nếu như làm bán tạm được, đến lúc đó ta thanh toán 15,000,

Nếu như không được, vậy coi như là lãng phí tiền của ta rồi."

Kia tám cái đầu bếp nhìn về phía Lý phú, Lý phú cũng liền gật đầu, để cho kia tám cái đầu bếp còn có còn lại mấy người nhân viên hậu cần hướng phòng bếp trở về.

"Tiểu Ca, ngươi thật sự là tới dùng cơm bán?"

Lý phú hỏi.

"Dĩ nhiên, nếu không ta tới nơi này làm gì?"

"Nhưng là ta xem ngươi có chút không giống đơn thuần ăn cơm." Lý phú cảm thấy trước mắt này cái người tuổi trẻ không giống như là đặc biệt tới ăn cơm.

Mặc dù năm đó nơi này kinh doanh cung đình thức ăn, rất nhiều người đều biết, nhưng là, đều đi qua hai năm rồi, rất ít người nhắc lại, không nghĩ tới, hiện tại ở này cái người tuổi trẻ còn biết những thứ này.

Đương nhiên, Lý phú cũng không biết, Diệp Thu hấp thu được một cái hồn phách trong ý tứ, trên thực tế, là có một cái từng tại nơi này làm qua đầu bếp bán nơi đó hấp thu được.

Nhưng là, kia cái đầu bếp năm ngoái thời điểm bị tai nạn xe chết, hồn phách của hắn ý tứ dừng lại ở Kim Lăng bệnh viện phụ cận bán nhà kia hòa táng tràng nơi đó, sau đó bị Diệp Thu cho hấp thu được.

Bây giờ Diệp Thu không có nói ra, sợ là đưa cái này Lý lão bản bị dọa cho phát sợ.

Kia tám cái đầu bếp đi vào bên trong làm đồ ăn, dựa theo hai người bọn họ năm trước bán cung đình đồ ăn thức làm.

Trên thực tế, kia mười ngàn nguyên, có thể làm rất nhiều thức ăn.

Bởi vì bây giờ chuẩn bị bán thức ăn, đều theo tám ảnh Hoài Dương thức ăn tới chuẩn bị, mà Hoài Dương thức ăn cùng cung đình thức ăn lại có bất đồng rất lớn, cho nên, bọn hắn bây giờ chỉ có thể chấp nhận làm một ít cung đình thức ăn.

Diệp Thu ngồi ở nơi nào đợi hơn một tiếng, rốt cuộc bên kia đem làm xong tám Đạo Cung Đình thức ăn, sau đó đưa tới.

Đặt ở Diệp Thu trước mặt bán cung đình thức ăn có sa oa thịt trắng, trong ví tích, thịt quả anh đào, Bách Điều Triều Phụng, hầm mập vịt, hầm thịt heo, thịt muối, vịt muối.

Ngoài mặt, nhìn cảm thấy tạm được, nhưng là, Diệp Thu biết, cùng hắn hiểu đến bán cung đình thức ăn, nhìn vẫn có bất đồng rất lớn.

Diệp Thu xúc lên trước mặt bán sa oa thịt trắng, ăn một mảnh, cảm thấy mùi vị đó thật sự là quá bình thường rồi.

Thấy Diệp Thu kia thần sắc, Lý phú cũng biết là chuyện gì xảy ra?

"Khả năng thời gian rất lâu không có làm cung đình thức ăn, thủ pháp có chút xa lạ."

Nói chuyện chính là cái kia đầu bếp nói, bởi vì này đạo thức ăn đúng là hắn làm.

"Không thể không nói, ngươi làm bán sa oa thịt trắng, thật bán rất khó ăn."

Diệp Thu trực tiếp nói.

Kia cái đầu bếp rất lúng túng, bởi vì hắn không nghĩ tới, Diệp Thu thật bán biết món ăn này.

Sau đó, Diệp Thu lại thưởng thức còn lại món ăn, phát hiện mùi vị thật bán rất phổ thông, ngay cả bên đường những thứ kia cửa hàng lớn bán làm bán khẩu vị cũng không sánh nổi.

Diệp Thu lắc đầu một cái, hỏi "Này tám đạo thức ăn muốn mười ngàn?"

Khẳng định không thể nào, toàn bộ cộng lại, giống vậy không có vượt qua một ngàn, hơn nữa, làm bán thật sự là khó ăn, không trách nhà này cung đình thức ăn sẽ là sập tiệm.

"Tiên sinh, bữa cơm này ta đưa ngươi, nhìn ngươi nên là một cái rất biết ăn người."

Lý phú nói.

Diệp Thu hay lại là xuất ra thẻ ngân hàng nói: "Ta trực tiếp quẹt thẻ, lời ta từng nói, Tự Nhiên định đoạt."

Tại hán đi tới quầy thu tiền nơi đó, trực tiếp quét mười ngàn nguyên.

Mới vừa rồi vị kia cô bán hàng còn tưởng rằng Diệp Thu thật không có tiền, không nghĩ tới, đối phương hào phóng như vậy, thật đúng là bán biết rõ nơi này làm bữa thức ăn không thể ăn, còn chủ động thanh toán mười ngàn nguyên.

Các nàng những thứ này phục vụ viên không nghĩ ra, Lý phú giống vậy không nghĩ ra.

Diệp Thu đã biết, cũng không phải là hoàn cảnh nơi này không được, mà là nơi này bán đầu bếp làm bữa thức ăn không được, cho nên, này quán cơm bán làm ăn mới càng ngày sẽ càng kém.

Đương nhiên, đối phương làm bán những Hoài Dương kia thức ăn, hán không đồ dùng ném, cũng biết chắc cũng là rất phổ thông.

-Hôm nay ta vui nên bạo 1 chương,nhớ ủng hộ ta!

-Cầu Kim Đậu,NP

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122:: Ta là 1 cái thầy thuốc

Dựa theo nhà này Hoài Dương đồ ăn quán tình huống, không bao lâu, Diệp Thu biết nơi này trực tiếp tắt cũng có thể.

"Thật ra thì, ta là một cái thầy thuốc."

Diệp Thu nói.

"Như vậy thầy thuốc trẻ tuổi?"

Lý phú rất kinh ngạc.

"Nhìn ngoại là kinh thường tính mắt ngủ, rụng tóc nghiêm trọng."

Bây giờ Lý phú đã là một cái nửa gốc người đàn ông trung niên, nhưng là, tại hán còn không có cho mướn nơi này thời điểm, tóc hán vẫn là rất nồng đậm.

Hán thường thường mất ngủ nhiều mơ, rụng tóc nghiêm trọng, Tự Nhiên cùng kinh doanh này quán cơm có quan hệ rất lớn.

Lý phú rất kinh ngạc, không nghĩ tới, trước mắt này cái người tuổi trẻ liếc mắt một cái liền nhìn ra, hán đã ăn rồi rất nhiều thuốc ngủ. Vừa mới bắt đầu, thuốc ngủ tác dụng vẫn là rất mạnh, nhưng là, Tính ý lại càng ngày càng mạnh, tác dụng phụ cũng càng ngày sẽ càng nhiều.

Bây giờ Lý phú không có uống thuốc ngủ, căn bản không khả năng ngủ được.

Về phần rụng tóc nghiêm trọng những thứ này, hán ngược lại không có gì, đến cái tuổi này, hán đã không phải là rất quan tâm những thứ này, nhưng là, nếu như thời gian dài mất ngủ nhiều mơ dưới tình huống, vậy sẽ là phi thường thống khổ.

"Ta có thể giúp ngươi trị liệu."

Diệp Thu nói.

"Thật? Quá tốt, ngươi và ta đến phòng làm việc, ngươi giúp ta xem một chút."

Lý phú vội vàng nói.

Lý phú mang theo Diệp Thu trên lầu hai đi lên, Diệp Thu thấy lầu hai đồng dạng là phòng ăn, nhưng là, hiện ra tại đó ngoại trừ trống trơn bàn ăn cùng bữa ăn ghế, căn bản cũng không có cái gì.

Về phần lầu ba, vốn là kế hoạch cũng là phòng ăn, nhưng là, bây giờ lầu một và lầu hai ngồi bất mãn khách nhân, bây giờ lầu ba đều là vô ích, lầu bốn cùng năm tầng đồng dạng là như vậy.

Bây giờ Lý phú phòng làm việc ở lầu ba, ở mang theo Diệp Thu đi vào bên trong, Diệp Thu vẫn có thể ngửi được bên trong về này rất nồng mùi thuốc lá.

Hắn biết, Lý phú nhất định là ở trong này thường thường hút thuốc, hơn nữa, kia cái gạt tàn thuốc bên trên tro thuốc lá đã rất vụn toàn rồi.

"Không biết Tiểu Ca tên gọi là gì?"

Lý phú đi trước ngăn kéo nơi đó xuất ra một bọc Tây Hồ Long Tinh, sau đó đốt nóng một bình nước, tự mình pha trà cho Diệp Thu uống.

"Ta gọi là Diệp Thu."

"Lá thầy thuốc, ta loại tình huống này, rụng tóc cũng còn khá, nhưng là, nghiêm trọng nhất là mất ngủ nhiều mơ, một số thời khắc, một ngày ngủ chưa đủ ba, bốn tiếng, phi thường thống khổ. Thống khổ nhất là, bây giờ đối với thuốc ngủ Tinh ý lại rất mạnh, nhưng là, thuốc ngủ tác dụng phụ rất lớn, sẽ ghiền, thầy thuốc đề nghị ta dừng lại dùng thuốc ngủ, nếu như ta không uống thuốc ngủ, lại không ngủ được, mỗi ngày đều là thống khổ như vậy tuần hoàn."

"Ta trước tiên có thể cho ngươi bắt mạch nhìn một chút."

Lý phú đưa hai tay ra cho Diệp Thu bắt mạch, từ hắc mạch tượng đến xem, Mạch chìm mảnh nhỏ, nhìn lưỡi giống là lưỡi chất đỏ, bựa lưỡi bạch.

"Lý lão bản, nhìn ngươi ngoại trừ mất ngủ nhiều mơ, rụng tóc nghiêm trọng bên ngoài, còn xuất hiện tim đập rộn lên, choáng váng đầu mau quên, gấp gấp dễ giận chờ triệu chứng."

"Ngươi đây đều biết?"

Lý phú rất kinh ngạc.

Hắn quả thật thường thường xuất hiện choáng váng đầu, người không thăng bằng, mau quên triệu chứng, trước rõ ràng nghĩ xong phải làm việc, rất nhanh nhưng là quên mất.

Về phần gấp gấp phần nộ, từ hắc kinh doanh này quán cơm, làm ăn không khá thời điểm cứ như vậy, những đầu bếp kia, cô bán hàng, nhân viên hậu cần, toàn bộ đều bị hắn mắng rất lợi hại.

"Ta là thầy thuốc, ta đương nhiên biết."

Diệp Thu nói.

"Kia có cái gì làm Pháp Trị liệu?"

"Bán đi ngươi này quán cơm, thông qua thuốc đông y tới điều chỉnh, chừng nửa năm, ngươi liền có thể hoàn toàn kháng phục."

"Bán đi này quán cơm?"

Lý phú kinh ngạc hơn, hắn không nghĩ tới, Diệp Thu lại sẽ biết hắn cái ý nghĩ này. Nhưng là, cũng không phải là bán đi, mà là cho thuê lại, bởi vì này quán cơm, cũng là hắn cho mướn người khác.

"Ta bây giờ làm ăn quả thật rất khó làm, từ ta tiếp quản này quán cơm bắt đầu, mỗi tháng tiền mướn phòng năm chục ngàn, tiền điện nước những thứ kia mấy ngàn, sau đó tiền nhân công, bao gồm đầu bếp, nhân viên hậu cần, phục vụ viên không sai biệt lắm chừng mười vạn, một tháng qua, không bao gồm chính ta tiền lương, mỗi tháng đều phải một trăm bảy chục ngàn bảo đảm không thấp hơn,

Một năm qua không sai biệt lắm hai triệu bảo đảm không thấp hơn. Nhưng là, ta tiếp quản này quán cơm sau, lại liên tục thua thiệt năm năm, ta trước làm ăn kiếm được tiền, toàn bộ đều dùng để điền vào nơi này."

Cái này cùng Diệp Thu biết không sai biệt lắm.

Bởi vì bây giờ tiền nhân công là càng ngày càng cao, giống như những đầu bếp kia, tiền lương không có 4000~5000, thậm chí năm, sáu ngàn, căn bản cũng không có người khô.

Về phần những thứ kia cô bán hàng tiền lương, có thể phải thấp một chút, 2000~3000, nhưng là trung bình đi xuống, vậy cũng muốn ba, bốn ngàn một tháng.

Dựa theo bây giờ chỗ này buôn bán ngách, một tháng qua cũng không có hai trăm ngàn, đây là bao gồm những món ăn kia tiền dưới tình huống.

Điều này sao có thể không thua thiệt tiền đâu?

"Kia Lý lão bản chuẩn bị xử lý như thế nào?"

Diệp Thu hỏi.

"Dựa theo nơi này tình huống, cho thuê lại sợ là không cho mượn được đi, ta nhớ đổi thành Sauna tắm nghề phục vụ, nhưng là, cái nghề này, quốc gia tra được rất nghiêm, hơn nữa, nơi này cách thị khu có chút khoảng cách, đến lúc đó sửa sang thời điểm, còn phải tốn một khoản tiền sửa sang lần nữa, hơn nữa, còn nặng hơn mới đổi một nhóm phục vụ viên, đây càng thêm nhức đầu."

Bất quá, hần rất kỳ quái, cái vấn đề này, hần tại sao chính mình sẽ là đối với (đúng) cái này lần đầu tiên gặp mặt người tuổi trẻ nói ra, chẳng lẽ là bởi vì đối phương là một cái thầy thuốc?

"Cho nên, người rất mâu thuẫn."

Diệp Thu nói.

"Chính là như vậy, cảm giác mua rồi một cái rác rưởi Cỗ, nhớ xử lý lại xử lý không hết, không xử lý lại sợ càng lãng phí thời gian của ta cùng tinh lực."

"Thật ra thì, người nơi này vấn đề, mấu chốt nhất không phải là hoàn cảnh địa lý không được, hơn nữa, người đầu bếp làm đồ ăn quá kém, quá khó ăn, nếu như người muốn tiếp tục kinh doanh tiệm cơm, ta đề nghị đổi một nhóm thật đang sẽ thức ăn xào đầu bếp."

"Ta đã sớm nhớ đổi, nhưng là, những thứ kia khá một chút đầu bếp, tiền lương cao hơn, ta bây giờ đã không ra nổi rồi."

Vốn là những thứ kia cao cấp tiệm cơm đầu bếp tiền lương cũng rất cao, phổ thông một chút sáu, bảy ngàn, càng tốt đầu bếp tiền lương đã qua vạn.

Nếu như toàn bộ đều đổi tốt đầu bếp, Lý phú cảm thấy mỗi tháng chi tiêu yêu cầu càng nhiều tiền.

Những tiền kia, hần căn bản là chi không trả nổi.

"Đầu bếp là tiệm cơm linh hồn, đầu bếp làm thức ăn đồ ăn ngon (ăn ngon), mới có khách nhân đến ăn. Nếu như người mời không nổi tốt đầu bếp, vậy còn không như không ăn cơm tiệm."

Lý phú cũng minh bạch đạo lý này, nhưng là, hiện tại hần đã không có cái đó năng lực.

"Lá thầy thuốc, không nghĩ tới, những thứ này người đều hiểu, người quả thật nói không tệ. Nhưng là, ta đã là không có có cái đó năng lực, hơn nữa, này quán cơm cho thuê lại là 30 năm hợp đồng, bây giờ mới bị tám năm, còn lại hai mươi hai năm, còn như vậy thua thiệt đi xuống, đến lúc đó ta chỉ có thể trước thời hạn thiếu hụt đi."

"Cho nên, ta bây giờ nói chữa khỏi người bệnh biện pháp, một là nghĩ biện pháp đem này quán cơm chuyển đi ra ngoài, sau đó chính là uống ta cho người điều chỉnh toa thuốc chữa trị."

"Rất nhiều người đều biết nơi này tình huống, này quán cơm làm sao có thể qua tay phải đi ra ngoài? Nếu như có thể, ta đã sớm qua tay rồi!"

Lý phú đã hỏi rất nhiều Kim Lăng ông chủ, nhưng là, cũng không có ông chủ nguyện ý tiếp lấy.

Cho nên, Lý phú mới rất mâu thuẫn, chính mình không biết là tiếp tục kinh doanh tiệm cơm, hay lại là đổi còn lại nghề? Nhưng là, còn lại nghề, hần lại chưa quen thuộc.

"Nếu như người nhớ cho thuê lại, đây cũng không phải vấn đề!"

"Thật? Làm sao có thể?"

"Cha ta hần nguyện ý tiếp lấy!"

Vừa mới Lý phú còn nghe nói Diệp Thu là một cái thầy thuốc, không nghĩ tới, Diệp Thu nhanh như vậy nói đến phụ thân hần nguyện ý tiếp lấy nơi này.

Chương 123:: Số điện thoại di động cũng không chịu cho ta

Lý phú rất kinh ngạc, hắn không nghĩ tới, Diệp Thu thật là không chỉ tới nơi này ăn cơm đơn giản như vậy. Nhưng là, hắn thật tò mò, tại sao Diệp Thu cha muốn tiếp tục bàn nơi này?

"Chẳng lẽ phụ thân ngươi là kinh doanh tiệm cơm?"

"Cũng không phải là, chẳng qua là mở một nhà cháo bột tiệm cùng Than nướng."

Nếu là như vậy, Lý phú cảm thấy Diệp Thu cha cũng quá mạo tiến, ngay cả tiệm cơm cũng không có lãi qua, lại có tiếp tục bàn nơi này ý tứ.

Bất quá, Lý phú cũng là cảm thấy, nếu như mình chuyển cho thuê, đến lúc đó đúng là một thân nhẹ.

"Nếu như phụ thân ngươi nguyện ý tiếp tục bàn, ta nguyện ý bốn chục ngàn nguyên mỗi tháng liền cho thuê lại cho hắn. Dĩ nhiên, nơi này tiệm cho mướn là một năm đóng một lần, năm nay ta đã toàn bộ đều nộp, sang năm thời điểm, cái đó thật chính nghiệp Chúa sẽ đến thu tiền thuê."

Lý phú nói.

"Chẳng lẽ Lý tiên sinh không suy nghĩ một chút nữa?"

Diệp Thu cười nói.

"Không cần, ta đối với nơi này quá rõ. Bất quá, nếu như đến lúc đó phụ thân ngươi tiếp tục bàn tới, khả năng một mực thua thiệt tiền, chớ có trách ta không giữ chữ tín."

Tại hắn xác nhận thời điểm, Diệp Thu hay là để cho hắn cân nhắc một chút.

Bất quá, bây giờ Diệp Thu để cho hắn cầm một trang giấy tới, chuẩn bị cho hắn mở một bộ an thần định chí, dưỡng tâm bình an thần dược phương, để cho hắn tiến hành điều chỉnh.

Diệp Thu quản lý tốt kia tám toa thuốc giao cho hắn, nhìn nói với hắn: "Lý lão bản, phía dưới là ta số điện thoại di động, chờ ngươi suy nghĩ kỹ càng, quả thật muốn chuyển cho thuê thời điểm, có thể gọi điện thoại cho ta, sau đó ta sẽ cùng Cha ta qua tới nơi này cùng ngươi ký hợp đồng."

"Lá thầy thuốc, ta minh bạch, ngươi thật là ta gặp phải quý nhân."

Lý phú cười nói.

Nắm Diệp Thu viết cho cái khuôn mặt kia toa thuốc, lại nghĩ tới đây rốt cuộc có thể phải chuyển cho thuê, trên người mình gánh nặng, khả năng thoát cái giao cho vừa mới kia cái tuổi trẻ Nhân Phụ hôn thời điểm, Lý phú liền lộ ra rất dễ dàng.

Tại hắn tự mình đưa Diệp Thu ra đi ra bên ngoài, thấy đối phương chẳng qua là cười một chiếc điện Xe đạp tới, hơn nữa mặc phổ thông, hắn cảm thấy cái này Diệp Thu rất có thể là một cái rất khiêm tốn Phú Nhị Đại.

Diệp Thu cười điện Xe đạp rồi đi nơi này, sau đó hướng cháo bột tiệm phương hướng trở về.

Trở lại cháo bột tiệm thời điểm, đã là hơn bốn giờ chiều, còn có một cái giờ, Lưu Linh Tú mới tan lớp.

Hiện tại hắn đem xe đạp dừng lại thời điểm, thấy Diệp Tuyết cùng Trần Phương vẫn còn bận rộn, lá vệ đồng chính là ở đó chơi đùa điện thoại di động, hắn và người khác nói cái điện thoại di động này là Diệp Thu đưa, giá cả chẳng qua là một hai ngàn, những người khác Tự Nhiên không tin, sau đó hắn lên mạng kiểm tra thời điểm, phát hiện là muốn 4000~5000 thời điểm, hắn cảm thấy Diệp Thu thật là con phá của.

Nhưng là, Diệp Thu có thể kiếm được tiền, hắn cái này Lão Từ liền không có nói gì nhiều rồi. Thấy Diệp Thu lúc trở về, lá vệ đồng hỏi "Vừa mới đến đâu rồi?"

"Ta đi bệnh viện cho cái đó chu lão tiên sinh chữa bệnh, hắn đã xuất viện, vừa mới lại đi xem chỗ kia cung đình thức ăn địa chỉ."

"Ngươi thật quyết định rồi hả?"

Mặc dù lá vệ đồng đã suy nghĩ kỹ, nhưng là, hắn vẫn còn có chút sợ hãi.

Dù sao, hắn biết rõ mình năng lực có hạn.

"Chuẩn bị cho thuê lại đi xuống, mỗi tháng có thể phải tiêu xài mười chừng năm vạn, hơn nữa, đến lúc đó còn phải trước sửa sang lần nữa."

Diệp Thu nói.

"Kia xài hết bao nhiêu tiền?"

"Giai đoạn trước có thể phải hoa hơn một triệu, bởi vì còn phải trước tiên đem năm nay nơi đó tiệm tiền mượn dùng giao cho cái đó Lý lão bản, còn lại xuất ra năm trăm ngàn tới tiến hành sang trọng sửa sang."

"Vậy người kia năm triệu trong nháy mắt tiếp theo dùng không có?"

Lá vệ đông hỏi.

"Không có vấn đề, tiền kiếm được là dùng, nếu như giống như các người trước khổ cực như vậy, vậy còn không như không kiếm những thứ kia tiền khổ cực."

Nhớ một nghĩ, hần ở Thiên Đình Ngự Y Phủ, là lợi hại nhất tối tuổi trẻ Ngự Y, ở nhân gian đô thị nơi này những việc này, hần cho tới bây giờ cũng không có nghĩ qua.

Bây giờ làm những thứ kia, đã cùng hần nguyên lai thân ở thân phận hoàn toàn bất đồng.

"Ba, vừa mới bắt đầu, ta trước dạy người những thứ kia cung đình thức ăn cách làm cùng phương pháp bí truyền,

Nhưng là, tiếp đó, người có thể phải tìm một nhóm người tới học tập mới được, bởi vì sau này ta và người cũng không thể thân lực thân vi."

"Tìm người dễ dàng, nhưng là, người những thứ kia cung đình thức ăn phương pháp bí truyền, chỉ sợ đến lúc đó bị truyền đi, như vậy chúng ta làm được cung đình thức ăn khá hơn nữa ăn, đến lúc đó cũng sẽ bị những tiệm cơm khác cho cướp khách."

"Ba, ta nói một chút người liên hệ. Cho nên, mấu chốt người vẫn là phải tìm đến mấy cái, ít nhất phải tám chín cái thích hợp người tuổi trẻ mới được. Vừa mới bắt đầu, ta đề nghị là tìm thân thích tốt nhất. Nhưng là, nhớ một nghĩ, nếu như sau này có chuyện, thân thích giải quyết phiền toái hơn. Cho nên, người chính là đến Kim Lăng một ít trường học trừ nghệ tìm mấy cái, ký suốt đời hợp đồng, như vậy phương pháp bí truyền không cần sợ hãi truyền đi."

"Ta minh bạch, những chuyện này Lão Tử đi làm là được."

Lá Vệ Đông Việt phát thêm hiện tại, mình và đứa con trai này chênh lệch càng ngày càng lớn, hần cũng không biết, tại sao lấy trước kia cái hèn yếu, nhất gan, tự ti Diệp Thu, bây giờ hoàn toàn trở nên bất đồng rồi?

Chẳng lẽ là tổ tông hiển linh?

Hay lại là Diệp Thu ghen, vốn là cùng người bình thường bất đồng?

Lá vệ đông không nghĩ ra.

"Vậy trong này tốt nhất này hai Thiên Quan rồi, để cho mẫu thân cùng tỷ tỷ không cần khổ cực như vậy rồi, đang sửa chữa khoảng thời gian này, mẫu thân cùng tỷ tỷ ở nhà nghỉ ngơi là được."

Lá vệ đông Tự Nhiên biết Diệp Thu là thương tiếc Trần Phương cùng Diệp Tuyết.

Năm giờ chiều cố gắng hết sức, Diệp Thu cười diện Xe đạp hướng Giang Bắc ba trúng qua đi. Đi vào Giang Bắc ba bên trong giáo học lâu xuống, ở đó đợi một hồi, thấy Lưu Linh Tú ôm lấy tài liệu sách từ trên lầu đi xuống.

Nàng cũng biết Diệp Thu chờ ở đây nàng.

Lưu Linh Tú đem tài liệu sách thả vào trước mặt xe giỏ, sau đó cùng Diệp Thu đẩy xe hướng cửa trường học đi qua thời điểm, từ trên lầu đi xuống Tô tự nhiên vội vàng đuổi tới.

Đi tới Diệp Thu bên cạnh, Diệp Thu đã ngồi được trên người nàng vẻ này quen thuộc mùi thơm bay tới, nhưng là, hần cũng không có nhìn lâu Tô tự nhiên liếc mắt.

"Diệp Thu, điện thoại di động của người số hiệu là bao nhiêu?"

"Không biết."

Diệp Thu nói.

"Này, người quá hẹp hòi, cho Lưu Linh Tú mua điện thoại di động, nhưng là ngay cả một số điện thoại di động cũng không chịu cho ta!"

Tô tự nhiên tựa hồ rất tức giận nói.

Diệp Thu nhưng là ngừng lại, nhìn nói với nàng "Có nguyện ý hay không là chính ta chuyện."

"Người! Ta không nhớ để ý đến người rồi!"

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú là tiếp tục đi về phía trước, Tô tự nhiên đã biết, Diệp Thu đúng là cho Lưu Linh Tú mua điện thoại di động.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu ngay cả điện thoại di động số hiệu cũng không chịu cho nàng, như vậy Tô tự nhiên muốn hắt điện thoại di động số hiệu, lại có ý gì? Không biết tại sao, Tô tự nhiên trong lòng đột nhiên có loại rất muốn khóc cảm giác.

"Diệp Thu, người thế nào không cho số điện thoại di động nàng?"

Lưu Linh Tú hỏi.

"Phản đang ta bình thường cùng nàng cũng không có nói chuyện, người cảm thấy cho điện thoại di động của nàng số hiệu có ích lợi gì."

Lưu Linh Tú nhưng là cảm thấy, Diệp Thu như vậy đối với (đúng) Tô tự nhiên tổn thương quá lớn.

Nàng là một cái ôn nhu hiền lành đơn thuần tiểu nữ sinh, về phần Diệp Thu cùng Tô tự nhiên lúc trước là như thế nào, nàng đều thiếu chút nữa quên mất.

Hai người ra đến cửa trường học, Lưu Linh Tú lên tới điện Xe đạp xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe hướng Lưu Linh Tú gia phương hướng đi qua thời điểm, Tô tự nhiên đứng ở cửa trường học nơi đó, chỉ có thể ngăn người nhìn một màn này.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124:: Cho Vương Ngọc Liên xem bệnh

Diệp Thu đưa Lưu Linh Tú trở lại cửa nhà nàng, có thể là bởi vì Diệp Thu đưa cho Lưu Linh Tú bộ kia điện thoại di động nguyên nhân, Trương Nguyệt đỏ đối với (đúng) Diệp Thu lộ ra càng thêm nhiệt tình.

Ở Trương Nguyệt đỏ kêu Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đi rửa tay, sau đó ngồi xuống cùng nhau ăn cơm.

"Diệp Thu, người chuẩn bị lúc nào trở về trường học à?"

Trương Nguyệt đỏ hỏi.

"A di, ta khả năng qua mấy ngày trở về nữa."

Bây giờ Diệp Thu bề bộn nhiều việc, về phần có trở về hay không trường học, hắt căn bản không có hứng thú.

"Ngày mai Nguyệt Khảo, người thật không đi trở về?"

Lưu Linh Tú hỏi.

Diệp Thu lắc đầu một cái.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú một nhà sau khi ăn cơm tối xong, Diệp Thu cười xe đưa Lưu Linh Tú trở lại Giang Bắc ba bên trong giáo học lầu xuống. Ở Lý thâm cùng Chu Chí Minh từ trên lầu đi xuống, hai người chuẩn bị cùng Diệp Thu đến Internet chơi đùa.

Hai biết đến Diệp Thu có điện thoại di động, để cho Diệp Thu đem điện thoại di động số hiệu cho bọn hắn.

Hai người phân biệt đem Diệp Thu số điện thoại di động nhớ kỹ thời điểm, Diệp Thu điện thoại di động chính là vang lên, cầm lên nhìn, phát hiện là một cái xa lạ số điện thoại di động.

"Này, người là ai?"

Diệp Thu hỏi.

"Ta là Chu Văn Đình."

Diệp Thu nghe được Chu Văn Đình thanh âm, nghĩ một lát, hần mới nhớ tới Chu Văn Đình là Chu Bảo một đứa con gái, Diệp Thu lại đem điện thoại di động của mình số hiệu cho cái đó chu lão tiên sinh.

Bây giờ Chu Văn Đình cho Diệp Thu gọi điện thoại tới, vậy cũng được rất bình thường.

"Ba của ngươi có chuyện gì không?"

"Không phải là cha ta có chuyện gì, là ta mẫu thân thân thể không là rất tốt, ngươi có thể giúp nàng xem nhìn sao?"

Diệp Thu không nghĩ tới, chính mình vừa mới cho chu lão tiên sinh nhìn xong, bây giờ lại phải cho đối phương mẹ xem bệnh. Dĩ nhiên, hần cũng không biết Chu Bảo cùng Vương Ngọc Liên đã ly dị.

"Nhìn ngược lại là có thể nhìn, nhưng là, không phải là nhìn vô ích!"

"Hừ! Cũng biết tiền, có thể, ngươi giúp mẹ của ta chữa hết bệnh, ta cho ngươi năm trăm ngàn."

Bên kia Chu Văn Đình cảm thấy Diệp Thu chính là một cái tài sản quý, chỉ biết tiền.

Chu Văn Đình đem mẹ của nàng ở biệt thự tiểu khu nói ra thời điểm, Diệp Thu chuẩn bị cười điện Xe đạp đi qua.

Bởi vì điện Xe đạp chỉ có thể chở một người, cho nên, hần nhìn về phía Lý thâm cùng Chu Chí Minh nói: "Ta còn muốn đi trước cho một cái người mắc bệnh chữa bệnh, các ngươi đi Internet chơi đùa là được."

Hai người còn muốn cùng Diệp Thu đi qua nhìn một chút, nhưng là, Diệp Thu chiếc kia điện Xe đạp chở không được nhiều người như vậy, hai người chỉ có thể nhìn Diệp Thu cười xe rồi đi.

Wang Ngọc Liên ở tại Giang Nam bên kia nhà sang trọng tiểu khu, Diệp Thu cười xe đi qua hoa rồi một giờ, rốt cuộc đi tới cái đó cửa tiểu khu.

Nhưng là, cửa tiểu khu lính gác cửa nhưng là không để cho hần đi vào.

Diệp Thu biết những thứ kia nhà sang trọng tiểu khu lính gác cửa đều là như vậy, hần cũng không có cứng rắn xông vào, mà là cho Chu Văn Đình gọi điện thoại nói: "Ta tới cửa rồi, an ninh không để cho ta đi vào."

"Ngươi chờ một các loại, ta tựu ra tới đón ngươi."

Chu Văn Đình để cho Diệp Thu chờ ở cửa, nhìn tới cửa hai cái cửa Vệ dùng kia kỳ Quái Nhân thần đã đo hần.

Diệp Thu ở cửa đợi hai mươi phút, Chu Văn Đình vội vã đi tới, quả nhiên thấy Diệp Thu cười chiếc kia điện Xe đạp chờ ở cửa.

Nhìn Diệp Thu kia thân mặc trang phục, còn có chiếc này điện Xe đạp, bên trong ở là Kim Lăng phú hào cao quan, ra ra vào vào đều là mở ra xe sang trọng, có thể làm cho Diệp Thu đi vào, đó mới là lạ đây?

Chu Văn Đình tới cùng cửa lính gác cửa tỏ rõ Diệp Thu thân phận sau, lính gác cửa không có lại ngăn Diệp Thu, Diệp Thu cười điện Xe đạp hướng bên trong đi vào, phát hiện cái tiểu khu này vẫn là rất đại, cùng Tô tự nhiên nhà cái đó nhà sang trọng tiểu khu nhìn như thế.

"Nhà ngươi ở đâu?"

"Đi bộ muốn hơn 20 phút."

Chu Văn Đình nói.

"Vậy ngươi ngồi lên đây đi."

Chu Văn Đình không nghĩ tới, Diệp Thu lại gọi nàng ngồi cái kia chiếc điện Xe đạp, ở Chu Văn Đình ngồi lên, sau đó chỉ đường, điện Xe đạp mở thêm vài phần chung sẽ đến Vương Ngọc Liên ở nhà sang trọng cửa biệt thự.

Tại hần đem điện Xe đạp dừng lại, Chu Văn Đình sau khi xuống xe, Diệp Thu quan sát tỉ mỉ,

Cảm giác nơi này, nếu so với Tô tự nhiên cha mẹ ở biệt thự lớn hơn gấp hai gấp ba.

Xem ra tuần này nhà thật có tiền.

Nhưng là, Diệp Thu đi theo Chu Văn Đình hướng bên trong đi vào thời điểm, chẳng qua là thấy một cái lão phụ nữ ngồi ở ghế sa lon nơi đó, còn có trước hần đã gặp, Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến, cùng với ngoài ra hai người vú em bộ dáng đàn bà trung niên, nơi này cũng chưa có những

người khác.

Diệp Thu cũng không hỏi nhiều, hẳn biết rõ mình muốn xem kia người mắc bệnh, chắc là cái đó lão phụ nữ.

"Lá thầy thuốc, người tốt."

...

Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ đám người phân biệt cùng Diệp Thu chào hỏi.

Ba người là thực sự phi thường bội phục Diệp Thu y thuật, bây giờ Diệp Thu có thể đem các nàng cha từ Diêm La Vương kia Lira trở lại, như vậy các nàng mẫu thân tình huống, tam nữ cảm thấy Diệp Thu cũng có thể làm được.

"Me, vị này chính là lá thầy thuốc, hẳn cho ba chữa khỏi bệnh cái đó lá thầy thuốc."

Chu Ngọc Hà cho Vương Ngọc Liên giới thiệu.

Vương Ngọc Liên cảm thấy Diệp Thu tuổi trẻ yếu mệnh, nàng rất kinh ngạc, chính là trước mắt này cái người tuổi trẻ đem ung thư phổi thời kỳ cuối chồng trước cấp cứu trở lại.

"Lá thầy thuốc, người khỏe, ta gọi là Vương Ngọc Liên."

"Chu lão phụ nhân, người tốt."

Diệp Thu còn tưởng rằng Vương Ngọc Liên là Chu Bảo thê tử, hẳn xưng hô như vậy cũng thích hợp, Chu Văn Đình cùng ba vị tỷ tỷ sau khi nghe, nhún mày một cái, nhưng là, tử nữ cũng không có nói gì.

"Người có thể kêu ta nãi nãi."

Vương Ngọc Liên nói.

Diệp Thu nhưng là cảm thấy kêu đối với (đúng) phương nãi nãi lộ ra quá nhiệt tình, hẳn cũng liền nói: "Vương nãi nãi, không biết thân thể người khó chịu chỗ nào?"

"Vẫn cảm thấy lòng buồn bức, buồn ngủ, một số thời khắc bị mất ngủ nhiều mơ, thỉnh thoảng ở bệnh viện lấy thuốc ăn, hoặc là truyền nước biển, những phương diện khác, cũng không có gì không thoải mái."

"Kia Vương nãi nãi, người năm nay bao nhiêu tuổi?"

"So với Chu Bảo nhỏ một tuổi."

Nếu là như vậy, Vương Ngọc Liên tuổi tác vẫn chưa tới sáu mươi tuổi, cái này làm cho Diệp Thu liền cảm thấy kỳ quái rồi, dựa theo Chu gia tình huống, Vương Ngọc Liên vậy hẳn là là ung dung hoa quý, vô luận là ăn mặc, hay lại là những phương diện khác, cũng hẳn là một cái người quý phụ.

Nhưng là, bây giờ cùng Diệp Thu hiểu được là là hoàn toàn ngược lại.

"Không giống a!"

Diệp Thu biết Chu Bảo tuổi tác, cho nên, rất kinh ngạc Vương Ngọc Liên tỷ thí thể nào Chu Bảo nhìn già nua nhiều như vậy? Huống chi, Chu Bảo hay lại là thời gian dài bị ung thư phổi hành hạ mới biến thành như vậy.

Chu gia bốn chị em nhưng là không biết nói cái gì cho phải.

Diệp Thu ngồi ở Vương Ngọc Liên bên cạnh, cho Vương Ngọc Liên bắt mạch nhìn mạch tượng, sau đó sẽ nhìn nàng lưỡi giống, hỏi "Có phải hay không thỉnh thoảng còn cảm giác có loại cảm giác đau lòng?"

"Là như vậy."

Vương Ngọc Liên nói.

Chu gia bốn chị em cảm thấy, đây nhất định là mẫu thân và phụ thân sau khi ly dị, bị kích thích mới như vậy. Dĩ nhiên, những tình huống này, Chu gia bốn chị em biết, nhất định phải cùng Diệp Thu nói rõ ràng mới được.

"Ngoài ra, có phải hay không cảm giác thường thường có mau quên triệu chứng, còn có tương tự u buồn chứng triệu chứng?"

Diệp Thu hỏi.

Vương Ngọc Liên gật đầu một cái, nàng ở bệnh viện kiểm tra thời điểm, bác sĩ tâm lý quả thật cùng nàng nói qua, nàng khả năng mắc có cường độ thấp

u buồn chứng, cũng chỉ có bên người có những Tôn Tử kia, cháu gái phụng bồi thời điểm, nàng tâm tình mới có thể thay đổi xong.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125:: Tử thai

Từ Diệp Thu cho các nàng cha nhanh như vậy chữa khỏi bệnh ung thư đến xem, cho dù là Chu Văn Đình đều không thể không tin tưởng Diệp Thu kia y thuật thần kỳ.

Về phần Vương Ngọc Liên tình huống, bởi vì có hơn hai mươi năm, đó cũng coi là là nghi nan tạp chứng rồi, nhưng là, vẫn luôn không có coi trọng, theo Diệp Thu, hoặc là những thầy thuốc kia không có làm được hốt thuốc đúng bệnh, hoặc là Vương Ngọc Liên thật đang bệnh nhân cũng không có tra rõ.

Diệp Thu cho Vương Ngọc Liên tiếp tục mạch tượng cùng lưỡi giống kiểm tra, cuối cùng nắm tay thu hồi lại, nói: "Không thể không nói cho các người biết một cái tin tức kinh người."

"Lá thầy thuốc, kinh người gì tin tức, không nên làm chúng ta sợ à?"

Chu Ngọc Hà nói.

Nghe được Diệp Thu giọng nói kia, còn tưởng rằng là mẫu thân nàng bị bệnh gì, sống không được bao lâu. Nhưng là, bây giờ các nàng thấy Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy, ôn hoà vẻ mặt.

"Các người mẫu thân tình huống, ta có thể xác nhận trong bụng của nàng nhiều một khối đồ vật."

Diệp Thu nói.

Nhiều một khối đồ vật?

Từ nữ nghe một chút càng là kinh ngạc, kia nhiều khối đồ kia, há chẳng phải là bấu súng những thứ này? Muốn không làm sao có thể nhiều một khối đồ vật đây?

Chu Ngọc Hà bốn chị em sợ nói ra hù được mẹ, không có dám nhìn lâu, nhưng là, các nàng kia nghi ngờ ánh mắt.

Wang Ngọc Liên thần sắc lộ ra rất bình tĩnh, hỏi "Lá thầy thuốc, có phải hay không trên người của ta có bấu súng?"

Chu Ngọc Hà bốn chị em không nghĩ tới, ngược lại là mẹ trước hỏi lên, Chu Ngọc Hà nói: "Mẹ, người không cần lo lắng, lá thầy thuốc còn không có có kết luận."

"Cũng không phải là bấu súng, nếu như là bấu súng, sợ là Vương nãi nãi người tình huống, nếu so với chu lão tiên sinh còn nghiêm trọng hơn. Ta hoài nghi bên trong cơ thể người nhiều hơn khối đồ kia, hẳn là một cái tử thai!"

Tử thai?

Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến, Chu Văn Đình đều rất kinh ngạc. Đặc biệt là Vương Ngọc Liên, làm sao biết cảm giác mình trên người tử thai đây?

"Dựa theo ta vừa mới cho người kiểm tra mạch tượng, người cuối cùng một thai, cũng chính là thứ tư thai thời điểm, hẳn là một đôi sinh đôi, nhưng là, bây giờ chỉ có vị này chu tiểu thư, cho nên, ta hoài nghi kia một thai hẳn là tử thai, sau đó sống nhờ lưu lại ở trong người, thời gian dài dưới tình huống Vương nãi nãi người sẽ cảm giác có cổ phần đau lòng cảm giác."

Diệp Thu nói đơn giản đạo.

"Không thể nào à? Năm đó ta cùng Chu Bảo đi kiểm tra bảo bảo, kia không phải là sinh đôi."

Wang Ngọc Liên rất khẳng định nói.

Ở sinh ra Chu Văn Đình trước, nàng và Chu Bảo hay là đi tiến hành sinh kiểm, hơn nữa, định kỳ đi qua. Mặc dù hơn 20 năm trước, khoa học kỹ thuật

không có phát hiện ở phát đạt như vậy, sợ là siêu vi B phách phiền những thứ này, vẫn là có thể.

"Ta khẳng định không có nhìn lầm, nếu như các người không tin, bây giờ liền có thể đến bệnh viện kiểm tra, có phải hay không có một cái tử thai ở bên trong? Ta hoài nghi bên trong cái đó chính là chu tiểu thư không có ra đời Ca Ca Tỷ Tỷ, hoặc là em trai muội muội."

Nếu như là những người khác, nghe được sẽ là cảm thấy có chút kinh khủng.

Nhưng là, Chu Văn Đình nhưng là cảm thấy có loại khả năng này, bởi vì nàng đang học Tây Y thời điểm, quả thật có gặp được loại tình huống này.

Bây giờ Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến Đô lo lắng nẫu thân tình huống, các nàng cảm thấy hay là trước đi bệnh viện kiểm tra chiếu chiếu nhìn.

Bốn chị em chuẩn bị mang Vương Ngọc Liên đi kiểm tra thời điểm, Vương Ngọc Liên cũng thì đơn giản thu thập một chút, sau đó lên đến Chu Ngọc Hà trên chiếc xe kia.

"Lá thầy thuốc, bên trên ta chiếc xe này."

Chu Ngọc Hà nói.

Chu Văn Đình không có xe, chỉ có thể lên tới đại tỷ hoặc là Nhị tỷ, Tam tỷ trên xe, ở Chu Văn Đình đi theo Diệp Thu lên tới Chu Ngọc Hà trên xe, sau đó lái xe hướng Kim Lăng bệnh viện nhân dân lái đi.

Kim Lăng bệnh viện nhân dân ở Kim Lăng đồng dạng là một nhà rất nổi danh tam giáp bệnh viện, nhưng là, so ra kém Kim Lăng đại học chi nhánh bệnh viện.

Bây giờ Chu Ngọc Hà lái xe hướng Kim Lăng bệnh viện nhân dân phương hướng lái đi thời điểm, Chu Văn Đình hỏi "Lá thầy thuốc, nếu như ta mẹ trong bụng thật có một cái tử thai, kia là thể nào tạo thành, tại sao ta lúc đầu không việc gì?"

"Tạo thành nguyên nhân có rất nhiều loại, nhưng là,

Bây giờ còn là trước kiểm tra nhìn một chút, ta chẩn đoán chính xác có chính xác hay không?"

Diệp Thu tựa hồ không muốn cùng Chu Văn Đình nói nhiều.

Chu Văn Đình cũng không có hỏi nhiều, nhưng là, nhưng trong lòng thì mắng to Diệp Thu, cảm thấy hắn có gì đặc biệt hơn người. Bất quá, nếu như Diệp Thu thật như vậy liền chẩn đoán chính xác ra mẫu thân nàng trong bụng có tử thai, kia đúng là phi thường lợi hại.

Chu Ngọc Hà lái xe tới đến Kim Lăng bệnh viện nhân dân bãi đậu xe, ở dừng xe lại, cùng Diệp Thu, Vương Ngọc Liên, Chu Văn Đình, từ trên xe bước xuống thời điểm, chu lệ lệ cùng Chu Hải Yến, phân biệt từ các nàng tài xế riêng mở trên xe xuống.

Sau đó mang theo Vương Ngọc Liên hướng Kim Lăng bệnh viện nhân dân đi vào, ở Chu Ngọc Hà đi cho mẹ treo siêu thanh khoa số hiệu, Diệp Thu ở bên ngoài chờ thời điểm, Chu Ngọc Hà bốn chị em phụng bồi Vương Ngọc Liên hướng bệnh viện trên lầu đi lên.

Nhưng là, Diệp Thu cũng là rất kỳ quái, không phải nói Chu Bảo là Chu Ngọc Hà cha sao? Thế nào vừa mới không nhìn thấy Chu Bảo?

Hơn nữa, Diệp Thu rất kỳ quái, Vương Ngọc Liên trong bụng trả thể nào sẽ có một cái tử thai? Vậy rốt cuộc là nguyên nhân gì tạo thành?

Về điểm này, Diệp Thu y thuật thần kỳ đi nữa, tạm thời hắn đều không thể chắc chắn. Nhưng là, hắn có thể khẳng định, Vương Ngọc Liên trong bụng nhất định là có một cái tử thai.

Có tiền có quan hệ dưới tình huống, quả thật thật rất thuận lợi, nếu như là những người bình thường khác lấy số, xếp hàng một giờ coi như là nhanh nhất được.

Nhưng là, Chu Ngọc Hà mang theo Vương Ngọc Liên tới, lấy số không tới mấy phút, trực tiếp liền có thể mang Vương Ngọc Liên đi kiểm tra.

Vương Ngọc Liên đi siêu thanh khoa làm siêu vi B kiểm tra, Diệp Thu tiếp tục tại trên lầu ngồi.

Diệp Thu không thích bệnh viện về này mùi, một mặt khả năng cùng hắn lúc trước ở Thiên Đình Ngự Y Phủ có quan hệ rất lớn, ở phía trên người được đến lúc đó Tiên Dược vị, căn bản cũng không có bệnh viện này cổ khó ngửi mà phức tạp mùi, hơn nữa, bệnh viện người mắc bệnh rất nhiều, bệnh viện lại có rất nhiều đủ loại thuốc tây, bao gồm Dược Thủy những thứ kia, ngoài ra còn có nơi này tiêu độc tể, khử độc dịch khả năng nhiều vô cùng, phải dùng tới dọn dẹp phòng bệnh.

Diệp Thu ở Kim Lăng bệnh viện cao cấp phòng bệnh dưỡng bệnh thời gian dài như vậy, về này khó ngửi mùi, đã sớm để cho cảm thấy dốc hết tâm can. Nếu như không phải là cùng Vương Ngọc Liên tới bệnh viện nơi này làm kiểm tra, để cho Chu Ngọc Hà bốn chị em cùng Vương Ngọc Liên tin tưởng hắn nói chuyện, hắn căn bản cũng không khả năng trở lại bệnh viện nơi này.

Vương Ngọc Liên bị thầy thuốc mang vào tiến hành siêu vi B kiểm tra, bây giờ so sánh với hơn 20 năm trước, siêu vi B phương diện lại trước vào càng nhiều, có màu sắc rực rỡ siêu vi B, thậm chí 3D, Tứ Duy siêu vi B đều có, dĩ nhiên là phi thường phát đạt.

Vương Ngọc Liên bị thầy thuốc dùng màu sắc rực rỡ siêu vi B tiến hành kiểm tra, rất nhanh thì kiểm tra xong, sau đó rất nhanh hình liền đi ra.

Vị kia y sĩ trưởng hỏi "Chu đại tiểu thư, không biết mẹ của người kiểm tra siêu vi B con mắt là vì cái gì đây?"

"Vừa mới có một vị tư nhân thầy thuốc hoài nghi ta mẹ trong cơ thể có một cái tử thai, hơn nữa, tồn tại hơn hai mươi năm, cho nên, hiện tại đang nghĩ tới tới xác nhận một chút."

Tử thai?

Vị kia y sĩ trưởng sau khi nghe, giống vậy phi thường kinh ngạc, vội vàng mang theo Chu Ngọc Hà bốn chị em cùng Vương Ngọc Liên đến cách vách phòng làm việc, sau đó thông qua máy tính nhìn một chút vừa mới chụp hình đi ra màu sắc rực rỡ siêu vi B hình ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126:: Xác nhận tử thai

Thông qua màu sắc rực rỡ siêu vi B phách hiển ra để biểu hiện đồ, trên máy tính, có thể rõ ràng mà nhìn tình huống bên trong, vị kia mang kính cận y sĩ trưởng, đầu tiên là nắm một cây tiểu cây gây chỉ trong máy vi tính biểu hiện hình ảnh.

Vừa mới bắt đầu, cũng không nhìn thấy cái gì, nhưng là, ở kiểm tra cẩn thận sau, phát hiện bên trong nhiều một cái bóng đen, y sĩ trưởng dùng cái kia tiểu cây gây chỉ đi qua, nhìn kỹ thời điểm, phát hiện cái bóng đen kia tương tự trẻ sơ sinh hình, tựa hồ còn có tóc, răng những thứ này.

"Bốn vị chu tiểu thư, các người nhìn một chút nơi này có phải là nhiều hơn đồ vật?"

Vương Ngọc Liên thị lực không là rất tốt, không có đeo kính lão dưới tình huống, nàng là nhìn đến không quá rõ. Nhưng là, Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến, Chu Văn Đình, tứ nữ thị lực đều rất tốt.

Ở hướng y sĩ trưởng chỉ kia cái địa phương nhìn, vừa mới bắt đầu, quả nhiên thấy một cái bóng người màu đen, rõ ràng cùng người bình thường phách hiển có chút bất đồng.

Các nàng lại cẩn thận nhìn lên sau khi, thật giống như nơi đó có tóc, còn có răng, thậm chí tứ chi những thứ kia, nhìn không phải là rất hoàn chỉnh.

Tứ nữ lại cẩn thận nhìn, thật bị dọa sợ đến cú sốc!

Chẳng lẽ đây chính là Diệp Thu nói tử thai?

"Thầy thuốc, trong này là cái gì?"

Chu Ngọc Hà hỏi.

"Ta tạm thời không thể xác nhận, nhưng là, dựa theo các người cái đó tư nhân thầy thuốc cách nói, rất có thể là chính xác, hẳn là một cái còn sót lại tử thai. Không biết chu lão phụ nhân lúc trước có hay không nạo thai, hoặc là sinh non cái gì?"

Y sĩ trưởng nói xong, nhìn về phía Vương Ngọc Liên hỏi.

Nếu như là tử thai lưu lại, kia khi còn sống ít nhất có năm, sáu tháng lớn.

Vương Ngọc Liên lắc đầu một cái.

Nàng làm sao có thể nạo thai đây?

Lấy năm đó Chu gia tình huống, chu Đại Bảo châu báu tập đoàn kích thước còn không có hiện tại tại làm sao đại, nhưng là, nhà kia cảnh đã là rất tốt, hơn nữa, châu báu cùng vàng đồ trang sức phẩm đều là rất lời nhiều.

"Mẹ, cái này không sẽ thật là lá thầy thuốc nói, ban đầu người khả năng ngực là sinh đôi, nhưng là, chẳng qua là Tứ muội ra đời, ngoài ra cũng chưa có ra đời."

Chu Ngọc Hà nói.

"Ta cũng không biết."

Vương Ngọc Liên nói.

Chu Ngọc Hà để cho Chu Văn Đình đi xuống đem Diệp Thu kêu đến, bởi vì bây giờ Chu Ngọc Hà càng thêm cảm thấy Diệp Thu y thuật lợi hại, lại có thể như vậy liền đoán được mẹ ngực lý lại có một cái tử thai.

Chu Văn Đình vội vàng hướng lầu một đi xuống, bây giờ Diệp Thu vẫn ngồi ở lầu một hành lang nơi đó, nghe về này khó ngửi mùi, thỉnh thoảng thấy những người bệnh kia cùng người mắc bệnh thân nhân vội vã đi qua.

Chu Văn Đình từ trên lầu đi xuống, thấy Diệp Thu ngồi ở chỗ đó thời điểm, vội vàng nói: "Người nhanh theo ta lên đi."

"Kiểm tra ra được?"

"Là kiểm tra được, thấy một cái bóng đen, nhưng là không thể chắc chắn rốt cuộc là cái gì?"

Chu Văn Đình nói.

Diệp Thu cùng nàng bên trên đến lầu thượng kia đang lúc siêu thanh khoa kiểm tra phòng bên cạnh phòng làm việc, Diệp Thu đi vào bên trong thời điểm, thấy bên trong có mấy vị mặc áo choàng dài trắng thầy thuốc đang ở kia xem phim.

Thấy hần lúc đi vào sau khi, nơi này thầy thuốc cũng không nhận ra Diệp Thu, Tự Nhiên không biết hần chính là Chu Ngọc Hà nói vị kia tư nhân thầy thuốc.

"Lá thầy thuốc." Thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, Chu Ngọc Hà vội vàng tới đem Diệp Thu kêu đến.

Mấy vị kia thầy thuốc mới kỳ quái nhìn một cái, vị này mặc phổ thông người tuổi trẻ.

"Vị này là lá thầy thuốc, là hần chữa người cha tốt bệnh. Hiện tại hần chẩn đoán được mẫu thân của ta trong cơ thể có lưu lại một cục tử thai."

Chu Ngọc Hà nói đơn giản đạo.

Những thầy thuốc này đã biết, Chu Ngọc Hà phụ thân là Chu Bảo tiên sinh, mà Chu Bảo tiên sinh chính là chu Đại Bảo châu báu tập đoàn người sáng lập, chủ tịch HĐQT, trước mắc có ung thư phổi, một mực ở Kim Lăng bệnh viện bên kia chữa trị, những thầy thuốc này cũng là nghe nói qua, nhưng là, bọn họ căn bản không nghĩ tới, trước mắt này cái người tuổi trẻ lại đem Chu Bảo ung thư phổi thời kỳ cuối chữa lành.

Những thầy thuốc này không thể tin được!

Nhưng là, đây là Chu gia đại tiểu thư chính miệng nói ra, kia cũng không trở thành là giả.

"Lá thầy thuốc, không biết người học được là cái gì?"

Vừa mới kiểm tra cái đó y sĩ trưởng hỏi.

"Ta học qua Trung y, cũng học qua Tây Y, bây giờ chuẩn bị tham gia thi vào trường cao đẳng."

Chẳng qua là, ở Diệp Thu vừa mới nói ra thời điểm, mấy cái thầy thuốc thiếu chút nữa cười phun, bọn họ không nghĩ tới, Diệp Thu còn không có thi đại học.

Bất quá, đối phương học qua Tây Y cùng Trung y, những người này cảm thấy hần hần chẳng qua là tự học.

"Vậy không biết lá thầy thuốc là thế nào đoán được vương nữ sĩ trong thân thể có một cục tử thai?"

Đối với cái vấn đề này, Chu Văn Đình cũng là cảm thấy rất hứng thú.

Đương nhiên, bây giờ thông qua phách phiến, trên căn bản, có thể phán đoán lưu lại ở Vương Ngọc Liên trong cơ thể cái bóng đen kia, rất có thể chính là cái đó tử thai.

Tại sao bọn họ những thầy thuốc này thông qua phách phiến mới nhìn ra được, mà trước mắt này cái người tuổi trẻ nhưng là trực tiếp có thể đoán được.

"Ta tự có ta phán đoán phương pháp."

Diệp Thu nói.

Hần nhưng là không muốn nhiều lời.

Mấy cái y sĩ trường lộ ra rất thất vọng, Chu Văn Đình cũng vậy, nàng còn muốn nghe một chút, Diệp Thu rốt cuộc là như thế nào đoán được.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu nhưng là không muốn nói ra.

Có thể khẳng định, bây giờ Vương Ngọc Liên trong thân thể lưu lại bộ kia tử thai, nhất định là tạo thành thân thể nàng không thoải mái rất lớn một bộ phận nguyên nhân.

Bây giờ Vương Ngọc Liên thường thường cảm giác mất ngủ nhiều mơ, hoa mắt chóng mặt, mơ hồ đau, thậm chí có cường độ thấp u buồn chứng. Nhưng là, theo Diệp Thu, Vương Ngọc Liên lộ ra già nua, nguyên nhân, sợ là không chỉ là đơn giản như vậy.

"Ta bây giờ chẳng qua là muốn nói bên trong lưu lại cái đó tử thai, mặc dù là tử thai, nhưng là, nó sống nhờ ở bên trong, nhưng là yêu cầu hút lấy mẫu thể để duy trì, cho nên, Vương nãi nãi trên người một bộ phận dinh dưỡng chính là bị cái này tử thai cho hấp thu, tạo thành Vương nãi nãi nhìn nếu so với thật đang số tuổi già đi rất nhiều."

Diệp Thu vừa mới nói ra, Vương Ngọc Liên cùng Chu Ngọc Hà bốn chị em đều rất kinh ngạc, còn lại thầy thuốc, mặc dù cũng đã nghe nói qua loại tình huống này, nhưng là, bọn họ không nghĩ tới, thật là có loại sự tình này.

"Bốn vị Chu gia tiểu thư, cần cái này thông qua khoa học kiểm tra cùng hóa nghiệm mới có thể cho ra kết quả, bất quá, ta cho là yêu cầu thông qua làm giải phẫu mau sớm đem bên trong cái đó tử thai lấy ra."

Một cái y sĩ trường nói.

Mặc dù hần đồng ý Diệp Thu phần lớn quan điểm, lại là không thể hoàn toàn đồng ý, vẫn còn cần trải qua khoa học kiểm tra cùng khoa học hóa nghiệm mới có thể xác định được.

Nhưng là, bây giờ Chu gia bốn chị em phi thường tin phục Diệp Thu cách nói, cũng là phi thường bội phục Diệp Thu y thuật.

Chu Văn Đình nói: "Nếu như làm giải phẫu, ta sợ mẹ của ta thân thể không chịu nổi."

Bây giờ Vương Ngọc Liên nhìn, cùng người bình thường so sánh, thân thể nàng cũng chưa có khỏe mạnh như vậy, hơn nữa, bây giờ lại vừa là ông già, nếu quả thật khai đao làm giải phẫu, khả năng đối với mẫu thân ảnh hưởng rất lớn.

Đương nhiên, cái này giải phẫu, mặc dù là muốn khai đao, nhưng là, không tính là gặp nguy hiểm giải phẫu, 99% đều có thể hoàn toàn Trì Dũ.

Chẳng qua là không biết đơn thuần như vậy làm giải phẫu, đem bên trong bộ kia tử thai khi rút tay ra sau khi, sẽ là đối với (đúng) Vương Ngọc Liên thân thể bao lớn ảnh hưởng, này giống vậy cần phải tiến hành nhiều vị thầy thuốc kiểm tra chẩn đoán chính xác hợp quyết định mới được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127:: Đánh cuộc với nhau

Chu Ngọc Hà cảm thấy, phải cho mẹ làm kiểm tra toàn thân, ngược lại không có gì, bây giờ nàng lo lắng là mẫu thân có hay không làm được cái này giải phẫu?

Giải phẫu nguy hiểm tính nhiều đến bao nhiêu?

Bất quá, hiện tại hần hay là trước hỏi một chút Diệp Thu.

"Lá thầy thuốc, không biết người đề nghị là cái gì?"

"Chu tiểu thư, ta có thể cho người mẹ chữa trị, hơn nữa, không cần thông qua khai đao làm giải phẫu."

Diệp Thu nói.

Nếu hần đáp ứng Chu Văn Đình cho Vương Ngọc Liên chữa trị, hơn nữa, chuẩn bị thu nàng năm trăm ngàn tiền chữa bệnh, vậy khẳng định phải cho Vương Ngọc Liên chữa khỏi.

Nhưng là, nếu như Vương Ngọc Liên ở bệnh viện nơi này làm giải phẫu chữa trị, vậy thì không hoàn toàn chưa tính là hấn trị liệu! Ở Diệp Thu vừa mới nói ra thời điểm, Chu gia bốn chị em cũng lộ ra phi thường kinh ngạc!

Kim Lăng bệnh viện nhân dân mấy vị kia y sĩ trưởng càng là kinh ngạc, bọn họ không nghĩ ra, Diệp Thu không cho Vương Ngọc Liên làm khai đao tình huống giải phẫu xuống, hấn rốt cuộc là như thế nào đem bên trong bộ kia tử thai lấy ra?

"Không thể nào!"

"Đây tuyệt đối không thể nào!"

"Ta cảm thấy được (phải) không thể nào, nhất định là thiên phương dạ đàm!"

. . .

Mấy cái y sĩ trưởng ở đó nói.

Bọn hấn bây giờ cảm giác Diệp Thu tựa hồ là một tên lường gạt, nói khả năng không phải là thật.

Thấy những thầy thuốc này thần sắc, Diệp Thu cũng biết bọn họ đang suy nghĩ gì. Dĩ nhiên, Chu Ngọc Hà bốn chị em, các nàng nếu như không phải là biết Diệp Thu để cho cha tế bào ung thư toàn bộ đều biến mất, bốn chị em cũng không tin Diệp Thu lời nói. Bây giờ Diệp Thu dám nói như vậy, nói như vậy Diệp Thu nói nhất định là thật.

"Vậy có muốn hay không đánh cược?"

Diệp Thu nói.

"Đánh cược như thế nào?"

Những thầy thuốc này nhất thời cảm thấy hứng thú, một mặt là bởi vì bọn hấn không tin Diệp Thu y thuật, ở một phương diện khác, cảm thấy Diệp Thu là một tên lường gạt, cảm thấy Chu gia bốn chị em khả năng bị Diệp Thu lừa.

"Mỗi người các ngươi ra một trăm ngàn cùng ta đánh cược, nếu như ta thua, ta cũng cho mỗi người các ngươi một trăm ngàn."

Trăm ngàn nguyên này cũng không ít rồi, nhưng là, đối với cái này nhiều chút có tiền huê hồng, tiền lương lại cao, còn có bao tiền lì xì y sĩ trưởng mà nói, một trăm ngàn nguyên không tính là cái gì.

"Có thể, chúng ta muốn cùng ngươi đánh cược một keo, nhưng là, ngươi có nhiều tiền như vậy sao?"

"Ta ngân hàng trong thẻ còn có hơn bốn trăm vạn, ngươi cảm thấy ta sẽ không có tiền?"

Ở Chu Ngọc Hà làm chứng nhân tình huống xuống, Diệp Thu cùng này kia sáu cái y sĩ trưởng, xác nhận lần này đánh cược với nhau. Dĩ nhiên, Diệp Thu là rốt cuộc như thế nào để cho Vương Ngọc Liên trên người lưu lại cái đó tử thai biến mất, bọn họ không biết.

"Bây giờ liền có thể bắt đầu."

Diệp Thu nói.

Nhưng là, Vương Ngọc Liên chính là nói: "Lá thầy thuốc, ta còn là đợi ngày mai đi, tối nay rất mệt mỏi."

Nếu Diệp Thu có thể để cho Chu Bảo trên người tế bào ung thư biến mất, hơn nữa, từ đầu đến cuối không tới nửa giờ, như vậy Vương Ngọc Liên trên người cái đó tử thai, giống vậy có thể trong thời gian ngắn khiến nó biến mất.

Bây giờ Vương Ngọc Liên còn không có chuẩn bị xong, vậy cũng chỉ có thể đợi ngày mai rồi.

"Ngày mai cũng được."

Diệp Thu nói.

Bây giờ Chu Ngọc Hà đi trước cho mẹ an bài một gian đơn độc phòng bệnh, trước hết để cho mẹ ở bệnh viện nơi này ở lại, nàng cảm giác mẹ tựa hồ có tâm sự.

Ở Diệp Thu cùng Chu Ngọc Hà nói một tiếng, sau đó chuẩn bị rời đi.

Diệp Thu từ bệnh viện lầu thượng xuống tới thời điểm, Chu Văn Đình tự mình đưa xuống dưới, ra đến bệnh viện bên ngoài, Diệp Thu chuẩn bị cưỡi điện Xe đạp trở về Giang Bắc ba bên trong bên kia.

Thấy Diệp Thu phải rời khỏi thời điểm, Chu Văn Đình nói: "Ngươi không cùng ta nói một chút?"

"Nói cái gì?"

"Mẹ ta tình huống."

"Trong bụng của nàng cái đó tử thai, rất có thể chính là người em trai hoặc là Ca, Ca,. Bất quá, ta không nói ra giới tính, hơn nữa, nói ra cũng không có ý nghĩa gì. Bây giờ nó thời gian dài lưu lại ở mẹ của người trong bụng, ngược lại coi như là sống nhờ ở đó, không ngừng hấp thu người trên người mẫu thân dinh dưỡng, cho nên, mẹ của người xem ra có chút gầy nhỏ, hơn nữa, lộ ra già nua. Dĩ nhiên, trong này có thể có chút cố sự,

Mẹ của người không muốn nói cho ta biết, cho nên ta không phải rất rõ năm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì."

Ca, Ca, hoặc là em trai?

Chu Văn Đình càng là kinh ngạc.

Nàng rất rõ cha mẹ ly hôn nguyên nhân căn bản là bởi vì mẹ vẫn không có sinh một người đàn ông, cho nên Chu Bảo cho là không có phái nam đời sau có thể thừa kế châu báu tập đoàn.

Nhưng là, Vương Ngọc Liên ở sinh nàng sau khi, liền cùng cha ly hôn, sau đó một mực sống một mình, không có tiếp xúc còn lại khác phái, dưới tình huống này, như vậy có thể phán đoán, cái đó lưu lại tử thai, rất có thể chính là cùng Chu Văn Đình đồng thời sinh đôi.

Nhưng là, Chu Văn Đình may mắn ra đời, mà đối phương lại là chết, ở lại trong bụng, nhiều năm như vậy, một mực cũng không biết.

"Thật là em trai hoặc là Ca, Ca,?"

"Dựa theo ta mạch tượng kiểm tra tình huống, hẳn là như vậy."

Chu Văn Đình đã không biết nói cái gì.

Diệp Thu không có lưu lại nữa, cười điện Xe đạp, hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng lái trở về.

Nhìn Diệp Thu rời đi bóng người, Chu Văn Đình hay là ở trở về nhớ vừa mới Diệp Thu nói chuyện.

Nếu quả thật là như vậy, vậy mẫu thân há chẳng phải là càng là hối tiếc?

Ở đi vào kia trong gian phòng bệnh mặt, bây giờ Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến Đô ở bên trong phụng bồi, về phần còn lại sáu vị y sĩ trưởng cũng liền rời đi trước, bọn họ còn muốn chờ ngày mai Diệp Thu cho bọn hắn những thứ kia đánh cuộc với nhau tiền.

Khi nhìn đến Chu Văn Đình đi lên sau, Chu Ngọc Hà hỏi "Cái đó là thầy thuốc trở về?"

"Trở về rồi."

Chu Văn Đình nói.

"Mẹ, năm đó người mang thai sinh đôi, thật không biết sao?"

Chu Ngọc Hà hỏi.

Vương Ngọc Liên lắc đầu một cái, nói: "Đã nhiều năm như vậy rồi, ta không sai biệt lắm quên mất, hơn nữa, gần đây chuyện, ta cũng mau quên."

Nói đến năm đó chuyện, Vương Ngọc Liên cảm giác có một đoạn thời gian chuyện, nàng quả thật nhớ không phải rất rõ, loáng thoáng, cảm giác mình tựa hồ biết năm đó ngực là sinh đôi, nhưng là, sau đó thật giống như đã xảy ra chuyện gì, sau đó cũng liền sinh Chu Văn Đình, sau đó liền cùng Chu Bảo ly dị.

Đến bây giờ ít nhất đều có 23 năm rồi, Vương Ngọc Liên thật không phải là nhớ rất rõ ràng rồi.

"Mẹ, vậy tại sao vừa mới là thầy thuốc trị liệu cho người, người lại không muốn chữa trị?"

"Ta nhớ ngày mai lại chữa trị."

Vương Ngọc Liên nói.

Chu Ngọc Hà bốn chị em chính là lo lắng nhìn Vương Ngọc Liên, cho dù bên trong cái đó tử thai, đã từng có thể là các nàng huynh đệ tỷ muội, nhưng là, vậy cũng là tử thai, huống chi vừa không có ra đời, lại tình cảm gì đây?

Chu Văn Đình cảm thấy cái vật kia càng thời gian dài tàn ở lại bên trong, đối với mẫu thân tổn thương càng lớn, càng nhanh xử lý, đối với mẫu thân khôi phục khỏe mạnh lại càng tốt.

Bây giờ Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến Đô còn có việc trở về công ty, các nàng cùng Chu Văn Đình nói một tiếng, sau đó trước trở về công ty,

sáng sớm ngày mai tới nữa nơi này.

Chu Ngọc Hà ba tý muộn sau khi rời đi, Chu Văn Đình lưu lại phụng bồi Vương Ngọc Liên.

Vốn là Chu Văn Đình còn nhớ gọi điện thoại nói cho Chu Bảo chuyện này, nhưng là, nhớ một nghĩ, cảm thấy hay lại là liền như vậy, bây giờ cha vừa mới không sai biệt lắm kháng phục, xuất viện về nhà, cũng sẽ không dự định nói cho đối phương biết chuyện này, hơn nữa, Chu Bảo cùng với Lưu Vũ, nếu như Chu Bảo sau khi biết, muốn đi qua, cái đó Lưu Vũ khẳng định cũng tới, Chu Văn Đình hay lại là không muốn gặp lại cái đó Lưu Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128:: Báo mộng

Diệp Thu cười điện Xe đạp trở lại Giang Bắc ba bên trong bên trong giáo học lâu xuống, mới hơn tám giờ tối, hắn đem điện Xe đạp để xuống, sau đó hướng nhà kia Mạng Sina đi đi qua.

Ở đi vào Mạng Sina đi bên trong, quả nhiên thấy Lý thâm cùng Chu Chí Minh ở chơi game.

Hai người đã thấy Diệp Thu, vẫy tay kêu Diệp Thu đi qua.

Diệp Thu ở bên cạnh một cái chỗ ngồi ngồi xuống, trực tiếp dựa theo giấy căn cước số cùng nơi này Internet mật mã liền có thể đăng nhập, lần trước, sung miễn phí internet cũng còn không có xài hết.

Đăng nhập sau, hắn mở ra Website, trực tiếp tìm điện ảnh đến xem.

Một tận tới đêm khuya mười điểm mười lăm phân tả hữu, ba người mới lui máy từ Mạng Sina đi đi ra. Ba người hướng ba trung môn miệng trở về thời điểm, Lý thâm hỏi "Thu Ca., người vừa mới đi xem tốt người bệnh kia rồi hả?"

"Ngày mai lại đi chữa trị cho nàng."

Diệp Thu nói.

Hai người này về nhà trước, Diệp Thu hướng trong tòa nhà dạy học mặt đi vào, ở dưới lầu đợi đại khái năm phút, thấy Lưu Linh Tú từ trên lầu đi xuống.

Tò tự nhiên cũng theo sau lưng, nhưng là, bởi vì Diệp Thu không muốn đem điện thoại di động số hiệu cho nàng, để cho nàng rất tức giận, tựa hồ thật không nhớ lại đề ý tới Diệp Thu.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú hướng cửa trường học đi ra ngoài, Lưu Linh Tú hỏi "Người vừa mới đi đâu?"

"Đi kiếm tiền."

Lưu Linh Tú không hiểu, Diệp Thu nói: "Vừa mới đi khám bệnh cho người, chính là chu tiểu thư mẹ, cái đó Chu Bảo lão bà."

Nghe nói Diệp Thu phải đi làm cho người ta xem bệnh thời điểm, Lưu linh tú tài mình bạch tại sao Diệp Thu nói kiếm tiền.

Ra đến cửa trường học, Lưu Linh Tú ngồi vào điện Xe đạp bên trên, Diệp Thu hướng Lưu Linh Tú gia phương hướng lái đi thời điểm, Diệp Thu đã cùng nàng nói, cái đó Vương Ngọc Liên trong thân thể có một cục lưu lại tử thai, sống nhờ hơn hai mươi năm.

Lưu Linh Tú nghe được đều cảm thấy có chút sợ hãi.

Trở về đến Lưu Linh Tú cửa nhà, Diệp Thu để cho Lưu Linh Tú sau khi xuống xe, hắn cũng liền hướng cháo bột tiệm nơi đó trở về.

Bây giờ cháo bột tiệm nơi nào còn ở kinh doanh, nhưng là, lá vệ đông đã không nữa làm thịt nướng rồi, hơn nữa, nơi này đã dán ra thông báo, chuẩn bị làm xong ngày mai sẽ cho thuê lại.

Đương nhiên, bây giờ vừa mới đem thông báo dán ra đến, liền có thật nhiều người tới hỏi cho thuê lại giá cả. Ban đầu lá vệ đông ký nơi này, cũng là ký thời gian rất lâu, hơn nữa, đem nơi này làm ăn mang đến bây giờ, bây giờ nhất định là có người nguyện ý tới mượn tới.

Thấy Diệp Thu lúc trở về, Diệp Tuyết nói: "Đệ, người muốn ăn cái gì."

"Tỷ tỷ, ta nhớ ăn mì."

Diệp Tuyết đi cho Diệp Thu nấu mì cái thời điểm, Diệp Thu chuẩn bị ngày mai cho cái đó Vương Ngọc Liên nhìn xong bệnh, sau đó nhìn một chút cái đó Lý lão bản có hay không gọi điện thoại tới, nếu như gọi điện thoại tới, ngày mai sẽ mang lá vệ đông đi xem nhà kia cung đình thức ăn địa chỉ.

Đương nhiên, bởi vì bên kia cách nơi này quá xa, nếu như đến lúc đó ở bên kia mở cung đình thức ăn, người một nhà nhất định là ở bên kia ở.

Ở Diệp Tuyết làm ngon mì sợi, Diệp Thu ngồi ở chỗ đó ăn xong kia tô mì, sau đó lá vệ đông để cho Diệp Tuyết cùng Diệp Thu đi về nghỉ trước, bọn họ cũng chuẩn bị đóng tiệm rồi.

Bây giờ Diệp Thu cùng Diệp Tuyết hướng cũ tiểu khu nơi đó trở về, trên đường đụng phải còn lại cũ tiểu khu cư dân, bọn họ cũng chỉ là cùng Diệp Thu chào hỏi, lại là không dám nói gì nữa.

Trước chút thời gian, bọn họ còn tưởng rằng Diệp Thu thật bị đuổi, không nghĩ tới, nhưng là trường học tới khẩn cầu Diệp Thu trở về đi học, cho nên những người đó cảm thấy đều là Lý Lan Phương cố ý truyền tới, muốn cho Diệp Thu bêu xấu, không nghĩ tới, Diệp Thu không có bêu xấu, bây giờ Lý Lan Phương cũng không dám lại nói bậy bạ gì.

Hai người bên trên đến lầu thượng, Diệp Thu trước lấy chính mình quần áo đến phòng vệ sinh tắm, tắm xong đi ra, lại trở lại gian phòng của mình.

Đối với (đúng) Diệp Thu mà nói, bây giờ trọng yếu nhất chính là tu luyện, hắn tu luyện tốc độ đột phá càng nhanh, như vậy thì càng có thể lần nữa Phi Thăng, sau đó sẽ bay trở về đến Thiên Đình Ngự Y Phủ.

Nhưng là, bây giờ chỉ là thông qua hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, tốc độ tu luyện đã là rất nhanh, hắn nhưng là cảm thấy còn không biết phải bao lâu, mới có thể một lần nữa trở lại Thiên Đình Ngự Y Phủ.

Diệp Thu dựa theo « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » ở đó tu luyện, hấp thu trắng sáng tinh hoa,

Thăng đến ngày thứ hai mở hai mắt ra, phát hiện đã đến buổi sáng hơn tám giờ.

Hắn biết hôm nay Lưu Linh Tú muốn tham gia Nguyệt Khảo, cho nên, hắn vội vàng rửa mặt, sau đó trở về cháo bột tiệm nơi đó, không kịp ăn điểm tâm, cười điện Xe đạp vội vã hướng Lưu Linh Tú nhà đi qua.

Bây giờ Lưu Linh Tú còn đang chờ Diệp Thu tới.

Rốt cuộc thấy Diệp Thu bóng người thời điểm, Diệp Thu nói: "Linh Tú, ngưng ngưng, ta ngủ quên."

"Còn có nửa giờ mới thi, còn kịp."

Hiện tại đến trường học, cười điện Xe đạp nhiều nhất hơn mười phút mà thôi.

Diệp Thu cười xe mang theo Lưu Linh Tú đi vào giáo học lầu xuống, Lưu Linh Tú hỏi "Người thật không đi lên thi?"

"Không đi lên rồi, người thi đi."

Lưu Linh Tú cũng chỉ có thể chính mình đi lên.

Diệp Thu đem điện Xe đạp để ở nơi đó, Chu Ngọc Hà bên kia chính là gọi điện thoại tới cho hắn, để cho hắn đi Kim Lăng bệnh viện nhân dân cho mẫu thân nàng xem bệnh.

...

Tối hôm qua thời điểm, Chu Văn Đình ở lại bệnh viện phòng bệnh phụng bồi mẹ.

Vương Ngọc Liên ở bệnh trên giường ngồi, tựa hồ một mực nhớ lại lúc trước chuyện, một tận tới đêm khuya hơn mười giờ, Vương Ngọc Liên cũng liền ngủ mất rồi.

Chu Văn Đình cho mẹ đắp kín mền, nàng cũng chuẩn bị ở một bên lúc ngủ sau khi, đột nhiên nghe được có thanh âm vang lên, nàng mở hai mắt ra, thấy là mẹ gọi ra, vội vàng mở đèn, thấy mẹ sắc mặt tái nhợt, trên mặt đỏ mồ hôi, nhất định là làm ác mộng.

"Mẹ, người không sao chứ?"

Chu Văn Đình kêu mấy lần, lắc mấy lần mẹ tay, Vương Ngọc Liên mới mở hai mắt ra tỉnh lại. Nhưng là, ở nàng khi tỉnh dậy, cặp mắt nhưng là một mực chảy nước mắt.

"Văn Đình, ta vừa mới nằm mơ."

"Mẹ, không việc gì, nằm mơ bình thường."

Vương Ngọc Liên nhưng là thờ dài một cái, nói: "Ài, có lẽ đây cũng là số mạng đi! Vừa mới ta mơ thấy cái đó không có ra đời thai nhi, hần là cái nam, hần gọi ta không nên để cho hần đi, hần nhớ tiếp tục lưu lại thân ta cạnh. Đây nhất định là hần báo mộng cho ta, cho nên, ta cũng nghĩ thế không phải là ở lại bên trong?"

Vương Ngọc Liên lấy là mình đời này ngực đều không phải là nam hài, không nghĩ tới, chết đi lưu lại ở trong thân thể cái đó chính là một cái nam hài.

Vương Ngọc Liên cảm thấy đây đều là mơ!

Nhưng là, vừa mới đang nằm mơ thời điểm, hần nhưng là cảm thấy như vậy chân thực, cái đó từ trước tới nay chưa từng gặp qua nam hài trong mộng một mực kêu mẩu thân nàng, không để cho nàng muốn đem mình vứt bỏ.

Cho nên, vừa mới nàng vẫn đang làm mơ.

Chu Văn Đình không nghĩ tới mẹ lại làm cái loại này mơ, nhưng là, nàng biết, cái đó lưu lại từ thai, đối với mẩu thân khỏe mạnh nhất định là có hại, tại sao có thể lại ở lại bên trong đây?

Nàng không có nói nhiều, mà là an ủi mẹ sau, để cho nàng bình tĩnh lại tiếp tục ngủ. Chu Văn Đình lại tiếp tục Vô Tâm giấc ngủ, nghĩ tới ba người kia tỷ tỷ, cũng nghĩ đến Diệp Thu.

Nàng ra đến bên ngoài phòng bệnh trên hành lang, hay lại là lấy điện thoại di động ra, đầu tiên là cho đại tỷ Chu Ngọc Hà gọi điện thoại, cùng Chu Ngọc Hà trong điện thoại nói đến vừa mới mẹ nằm mơ chuyện.

Đang cùng Chu Ngọc Hà nói xong, nàng lại phân biệt cùng Nhị tỷ, Tam tỷ, nói đến chuyện này, ba tỷ muội đều cảm thấy chuyện này rất Tà, hay lại là hãy mau đem cái đó từ thai lấy cho thỏa đáng, đến lúc đó lại mời pháp sư làm một tràng Pháp Sự là được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129:: Tử thai biến mất

Diệp Thu nhận được Chu Ngọc Hà điện thoại, hần cũng liền cười điện Xe đạp hướng Kim Lăng bệnh viện nhân dân đi qua.

Đại khái sau một tiếng, Diệp Thu đi tới Kim Lăng bệnh viện nhân dân cửa, đem hần chiếc kia điện Xe đạp dừng lại, hơn nữa cầm khóa khóa lại, để cho cửa người an ninh kia giúp hần nhìn.

Người an ninh kia nhưng là không để ý tới, cảm thấy Diệp Thu chiếc kia điện Xe đạp ai muốn hần.

Diệp Thu vừa mới hướng cửa đi vào, đã thấy Chu Ngọc Hà cùng Chu Văn Đình đang chờ.

"Lá thầy thuốc, người rớt cuộc đã tới, quá tốt!"

Chu Ngọc Hà vội vàng nói.

Tối hôm qua, Vương Ngọc Liên một đêm làm ác mộng, ngoại trừ lần đầu tiên tỉnh lại, nói cho Chu Văn Đình, bên trong cái đó từ thai cho nàng báo mộng bên ngoài, rạng sáng thời điểm, lại tỉnh lại mấy lần.

Không chỉ Vương Ngọc Liên rất không có tinh thần, Chu Văn Đình đồng dạng là lộ ra thờ ơ vô tình.

"Tối hôm qua, mẹ ta làm ác mộng, coi như là cái đó thai nhi báo mộng, để cho hần ở lại bên trong"

Chu Ngọc Hà nói.

"Vậy quá tà, nó là nhớ ở lại bên trong, tiếp tục hút mẹ của người dinh dưỡng."

Diệp Thu nói.

Hắn coi như ngày ngày Ngự Y xuất thân, bản thân đối với quý quý quái trách những thứ kia tồn tại, cảm thấy quá bình thường.

Bất quá, bên trong cái đó tử thai có hay không có bảo mệnh, Diệp Thu tạm thời còn không biết, cũng có thể là bởi vì Vương Ngọc Liên tự thân ngày có chút nhớ đêm có chút mơ nguyên nhân.

Ở đi lên lầu kia giản đơn độc phòng bệnh, bây giờ chu lệ lệ, Chu Hải Yến, còn có mấy vị kia y sĩ trưởng cũng đang chờ.

Thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, Chu Hải Yến cùng chu lệ lệ phân biệt cùng Diệp Thu chào hỏi.

Bây giờ Diệp Thu thấy Vương Ngọc Liên nằm ở đó trương trên giường bệnh, thần sắc nhìn thật không tốt, rất rõ ràng là tối hôm qua làm ác mộng ngủ không được ngon giấc nguyên nhân tạo thành.

"Lá thầy thuốc, trên cái thể giới này thật tồn tại có quý quái sao?"

Chu Hải Yến hỏi.

"Có."

Diệp Thu như nói thật đạo.

Nhưng là, chung quanh những Chúa kia chữa thầy thuốc, vốn đang muốn nói cười, bọn họ nhưng cũng không dám bật cười. Vốn là bọn họ đều là học hiện đại y học, tin là khoa học, nhưng là, bây giờ khoa học lại xương minh, vẫn có rất nhiều chuyện thì không cách nào giải thích. Dựa theo Vương Ngọc Liên tình huống, giải thích hợp lý nhất không phải là được ban ngày ảnh hưởng, đưa đến ban đêm làm ác mộng.

Diệp Thu cho Vương Ngọc Liên kiểm tra mạch tượng, lưỡi giống, đã rất rõ ràng tình huống thân thể, nói: "Phải mau sớm đem bên trong bộ kia tử thai lấy ra."

"Vậy không biết lá thầy thuốc là như thế nào không khai đao làm tình huống giải phẫu xuống, đem bộ kia tử thai lấy ra đây?"

Một vị y sĩ trưởng hỏi.

Hắn đang muốn chờ Diệp Thu cho hắn kia một trăm ngàn tiền đặt cược.

"Ta không cần lấy ra, mà là trực tiếp khiến nó biến mất, đến lúc đó các người cho thêm Vương nãi nãi tiến hành phách phiến liền biết. Bây giờ ta chuẩn bị cho nàng tiến hành chữa trị, các người đi ra ngoài trước, ta chữa bệnh thời điểm, không hy vọng bị những người khác quấy rầy đến."

Chu Ngọc Hà bốn chị em cùng còn lại y sĩ trưởng liền chuẩn bị đi ra ngoài đi ra ngoài, mấy vị kia y sĩ trưởng chuẩn bị nhìn Diệp Thu trò cười, còn muốn mau sớm bắt được kia bút tiền đặt cược.

Ở những người này cũng ra đi ra bên ngoài, Diệp Thu đóng cửa lại, sau đó nhìn về phía Vương Ngọc Liên nói: "Vương nãi nãi, người không cần lo lắng, rất nhanh thì không có sao."

"Người nói cho ta biết, bên trong cái đó tử thai thật là một người đàn ông tính sao?"

Vương Ngọc Liên hỏi.

Diệp Thu gật đầu một cái.

"Vậy nó là thể nào chết?"

Vương Ngọc Liên tối hôm qua suy nghĩ rất nhiều, từ đầu đến cuối, vẫn không nghĩ ra, nó rốt cuộc là chết như thế nào?

"Căn cứ ta kiểm tra, hoặc là dưỡng thai trong lúc, uống thuốc xảy ra vấn đề, hoặc là sinh non tạo thành?"

"Vậy tại sao Văn Đình không việc gì?"

"Đây cũng là ta kỳ quái địa phương, bởi vì ta giúp người bắt mạch, nhìn mạch tượng tạm thời không nhìn ra những thứ kia."

Diệp Thu lợi hại hơn nữa, hắn cũng không biết, năm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng là, hắn có thể khẳng định, đây nhất định là cùng Chu Văn Đình chung một chỗ một cái sinh đôi Ca, Ca, hoặc là em trai, hơn nữa, bây giờ Diệp Thu không có thông qua hấp thu Vương Ngọc Liên hồn phách ý thức,

Hắn Tự Nhiên không biết.

Tối ở trong đó cái đó tử thai, ở còn không có ra đời, chỉ có mấy tháng dưới tình huống, thì sẽ không có độc lập hồn phách ý thức, cho nên Diệp Thu muốn theo hắn kia bên trong biết được năm đó tình huống, giống vậy là không có khả năng.

Vương Ngọc Liên thở dài một cái, nàng luôn là cảm giác này là mình mệnh!

Nếu như năm đó cái này thai nhi ra đời, như vậy nàng liền có một đứa con trai, như vậy nàng cũng sẽ không cùng Chu Bảo ly hôn, như vậy nàng trải qua thời gian khẳng định cùng bây giờ bất đồng.

Nhưng là, tại sao hết lần này tới lần khác phát sinh loại sự tình này?

Diệp Thu không biết Vương Ngọc Liên đang suy nghĩ gì, còn tưởng rằng nàng là bởi vì thương tiếc năm đó không có thể ra đời thai nhi.

"Vương nãi nãi, người nằm xong, nhắm hai mắt lại, rất nhanh sẽ biết không sao."

Ở Diệp Thu để cho Vương nãi nãi dừng lại, sau đó để cho nàng nhắm hai mắt lại, để cho nàng cái gì cũng không muốn nghĩ, Diệp Thu lại mở ra tám kia bệnh hào phục, còn có Vương Ngọc Liên xuyên bệnh hào phục, đang mở ra bệnh hào phục, lộ ra kia đã co rúc lại đèn cây vàng da thịt.

Diệp Thu biết đây là một cái ông già da thịt!

Dựa theo Vương Ngọc Liên tình huống, cái tuổi này, nếu như được bảo dưỡng được, vừa không có bên trong cái đó tử thai ở bên trong sống nhờ cùng hấp thu dinh dưỡng, kia Vương Ngọc Liên da thịt nhất định phải so với bây giờ tốt quá nhiều, mà không phải hiện tại đang co rúc lại vàng khè, khô nứt đáng sợ.

Diệp Thu đưa tay thả vào Vương Ngọc Liên ngực trước trên da, sau đó bắt đầu lấy tay nhẹ nhàng quét qua, hần cảm giác bên trong có một vật đang gãy gục, đang động.

Nhưng là, đối với (đúng) Diệp Thu mà nói, này căn bản không tính là cái gì.

Đại khái từ đầu đến cuối tốn mười lăm phút, hần cảm giác mình đem Vương Ngọc Liên cái đó tử thai lưu lại đồ vật, toàn bộ đều cho hấp thu hết.

Hiện tại hần kiểm tra cẩn thận một lần, đã không có nhiều hơn đồ vật.

Tại hần đem lấy tay về, Diệp Thu nói: "Vương nãi nãi, có thể, người bây giờ không sao."

Vương Ngọc Liên thiếu chút nữa ngủ thiếp đi, nàng mở hai mắt ra thời điểm, quả thật cảm giác thân thể thư thái rất nhiều, lại không có cảm giác được cái loại này một mực mơ hồ đau cảm giác.

Ở Diệp Thu đi tới cửa, mở cửa nói: "Có thể."

Chu Ngọc Hà, chu lệ lệ, Chu Hải Yến, Chu Văn Đình vội vàng đi tới, thấy mẫu hôn chẳng có chuyện gì, tứ nữ rất kỳ quái, chẳng lẽ như vậy mẹ trong bụng cái đó tử thai liền biến mất?

Còn lại mấy vị kia y sĩ trường đi vào, thấy Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy, bọn họ nhưng cũng không dám tin tưởng.

"Đây nhất định không thể nào, cái đó tử thai khẳng định còn ở bên trong."

Một cái y sĩ trường nói.

"Các người có thể cho Vương nãi nãi kiểm tra, nhưng là kia bút tiền đặt cược, các người chuẩn bị xong, ta một hồi liền muốn nhận được."

Diệp Thu nói.

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, kia sáu vị y sĩ trường thần sắc đổi một cái, vội vàng mang theo Vương Ngọc Liên hướng siêu thanh khoa kiểm tra phòng đi qua kiểm tra.

Chu gia bốn chị em cũng là theo chân đi qua, các nàng muốn nhìn một chút Diệp Thu nói có đúng hay không thật? Mẹ trong bụng tử thai có phải là thật hay không biến mất?

Vương Ngọc Liên bị mang tới siêu thanh khoa kiểm tra phòng tiến hành siêu vi B kiểm tra, rất nhanh, cho Vương Ngọc Liên kiểm tra xong, sau đó những thầy thuốc kia lại đứng ở nơi đó, nhìn kỹ biểu hiện đồ.

Để cho bọn họ kinh ngạc là, biểu hiện đồ thật không có lại hiển lộ thị cái bóng đen kia.

Đối với (đúng) so với hôm qua biểu hiện đồ, bọn họ phát hiện, cái đó nhiều hơn tới tương tự thai nhi bóng đen, thật biến mất không thấy!

Chương 130:: Điện Xe đạp bị trộm

Vương Ngọc Liên tấm ảnh siêu vi B biểu hiện hình ảnh, bọn họ phát hiện, cái bóng đen kia thật biến mất!

Không thể nào!

Đây tuyệt đối không thể nào!

Kia sáu vị y sĩ trưởng thẩm nói.

Ở tại bọn hắn kiểm tra cẩn thận biểu hiện hình ảnh, lại cùng nguyên lai hình ảnh so sánh, bọn họ phát hiện thật biến mất không thấy.

"Này đến đâu rồi?"

Một cái y sĩ trưởng nói.

Bọn họ không có tận mắt thấy, bên trong cái đó tử thai, rốt cuộc biến mất ở kia rồi hả? Tối hôm qua đến sáng nay, Vương Ngọc Liên lại một mực ở tại bệnh viện nơi này, còn lại thấy thuốc Tự Nhiên không thể nào cho nàng làm giải phẫu, đem bên trong tử thai lấy ra.

Hơn nữa, nếu quả thật làm giải phẫu, kia Ricken nhất định sẽ lưu lại vết đao.

Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy, cuối cùng, bọn họ kia sáu vị y sĩ trưởng không thể không tin tưởng, cái đó tử thai thật biến mất.

"Các người chuẩn bị xong tiền, trực tiếp đánh tới ta ngân hàng trong thẻ là được."

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

Kia sáu cái y sĩ trưởng nhìn nhau một cái, vốn đang nhớ chống chế không nhận trước, nhưng là, tối hôm qua Chu gia bốn vị đại tiểu thư, còn có Vương Ngọc Liên, cùng với bệnh viện hai cái nữ y tá nghe rõ ràng.

Diệp Thu đem mình thẻ ngân hàng tài khoản cho bọn hắn, để cho bọn họ trực tiếp chuyển tiền tới.

Kia sáu cái y sĩ trưởng nắm Diệp Thu tài khoản rồi đi, Chu Văn Đình nhìn nói với hắn: "Thật là một cái tham tiền người."

Diệp Thu nhưng là không có nói những thứ kia, mà là nói: "Người kia năm trăm ngàn còn không có cho ta."

"Ta một hồi liền chuyển cho người có thể đi."

Chu Văn Đình nói.

Nàng cảm giác, Diệp Thu thật rất nhanh, trong nháy mắt, không tới một ngày, lại kiếm hơn một triệu, so với các nàng tiệm châu báu tới tiền còn nhanh hơn.

Bây giờ Diệp Thu đã đem Vương Ngọc Liên trên người cái đó tử thai hấp thu, dĩ nhiên là hoàn toàn biến mất rồi, về phần còn lại một ít tình huống, giống như Vương Ngọc Liên một ít không thoải mái triệu chứng, Diệp Thu cảm thấy, cũng sẽ từ từ khôi phục.

Nhưng là, hắn đối với (đúng) Vương Ngọc Liên tình huống vẫn còn có chút nghi ngờ.

Tại hắn chuẩn bị hỏi một câu Vương Ngọc Liên thời điểm, Chu Ngọc Hà cùng chu lệ lệ trước đó Vương Ngọc Liên rồi đi, Chu Hải Yến cùng Chu Văn Đình chính là lưu lại, Diệp Thu nói: "Ta có chút muốn hỏi một chút các người, đóng cho các người mẹ chuyện."

"Chúng ta cũng có chút chuyện, muốn cùng người nói."

Chu Văn Đình nói.

Ở từ kia đang lúc đi ra phòng làm việc, ra đi ra bên ngoài hành lang nơi đó, Chu Văn Đình cùng Diệp Thu nói: "Thật ra thì, cha ta cùng ta mẫu thân, ở ta mới vừa mới sinh ra không bao lâu, hai người liền ly dị, nguyên nhân là bởi vì ta mẫu thân vẫn không có sinh con trai, lại bởi vì bên cạnh hắn tên bí thư kia tham gia, cha ta cùng ta mẫu thân ly hôn, sau đó cùng tên bí thư kia kết hôn."

Diệp Thu không nghĩ tới, trong này lại còn có loại sự tình này.

Chẳng lẽ là ngày đó thấy kia cái đàn bà trung niên Lưu Vũ chính là Chu Văn Đình mẹ ghê?

"Bởi vì ta ba mẹ sau khi ly dị, mẹ ta khả năng bởi vì chuyện này bị kích thích, sau đó thân thể thì không phải là rất tốt, thỉnh thoảng đến bệnh viện chích uống thuốc. Chẳng qua là, không nghĩ tới, trong bụng của nàng lại còn có cái vật kia, thật là thiên ý trời người. Nếu như cái đó thai nhi có thể khỏe mạnh ra đời, như vậy mẹ ta bây giờ liền sẽ không như vậy rồi."

Chu Văn Đình nói.

Diệp Thu coi như là không sai biệt lắm biết.

Nếu là như vậy, Vương Ngọc Liên sợ dĩ như vậy, ngoại trừ trong cơ thể cái đó từ thai một mực tàn ở lại bên trong, tạo thành thân thể nàng khó chịu, còn một người khác là bởi vì hôn nhân chờ nguyên nhân tạo thành tâm bệnh.

Lòng này bệnh tật là Vương Ngọc Liên tư tưởng, đưa đến Vương Ngọc Liên một mực buồn buồn không vui, sầu não uất ức, cho nên sẽ có cường độ thấp u buồn chứng triệu chứng, bởi vì cái đó từ thai, tạo thành thân thể nàng đau đớn, còn có đưa tới còn lại khó chịu, càng là tạo thành nàng thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ.

"Kia hết thầy các thứ này cũng giải thích biết."

Diệp Thu nói.

Chu Văn Đình cùng Chu Hải Yến cũng là gật đầu một cái.

"Ta cho người nấu thân mở một tấm điều chỉnh toa thuốc, sau đó đúng hạn uống thuốc điều chỉnh, một hai tháng liền hoàn toàn bình phục. Bất quá, mẹ của người bởi vì chuyện này tạo thành đã kích,

Khả năng vẫn sẽ tiếp tục, cho nên mẹ của người nhiều theo một theo nàng, để cho nàng buông xuống năm đó tâm sự, đối với nàng kháng phục sẽ có càng tốt đẹp nơi."

"Lá thầy thuốc, ta minh bạch."

Chu Hải Yến nói.

Ở Diệp Thu cùng hai nàng trở lại Vương Ngọc Liên kia cái trong phòng bệnh, sau đó để cho cái đó nữ y tá cho hắn đem ra một tấm hồ sơ bệnh lý, Diệp Thu ở đó trương hồ sơ bệnh lý bên trên, trực tiếp viết xong một tấm điều chỉnh toa thuốc.

Mà ở hắn viết xong tấm kia điều chỉnh toa thuốc sau, Diệp Thu thấy năm cái khác y sĩ trưởng tới, những Chứa kia chữa thầy thuốc nói: "Chúng ta tiền, vừa mới chuyển tới người ngân hàng thẻ rồi, người có thể kiểm tra."

Diệp Thu tấm chi phiếu kia thẻ nhưng là không có lưu lại số điện thoại di động. Tự Nhiên không có tin nhắn ngân thông báo, hắn nói: "Ta sẽ tra một chút. Còn có một người khác đây?"

"Trương thầy thuốc nói muốn chuẩn bị một chút."

Một cái y sĩ trưởng nói.

"Nguyên thua cuộc, nếu như hắn không trả, đến lúc đó hậu quả là hắn biết rồi, các người giúp ta nói với hắn một tiếng."

Diệp Thu nói.

Mấy cái y sĩ trưởng chẳng qua là gật đầu một cái.

Hiện tại hắn đã cho Vương Ngọc Liên cho toa thuốc xong, Vương Ngọc Liên có thể ở lại bệnh viện nơi này dưỡng bệnh, cũng có thể trở lại biệt thự nơi đó uống thuốc điều chỉnh.

Bất quá, chuyện hắn, dĩ nhiên là kết thúc.

Bây giờ chỉ còn lại Chu Văn Đình cùng ngoài ra cái đó còn không có chuyển tiền cho hắn Trương thầy thuốc, Diệp Thu chuẩn bị ly khai về đi thời điểm, Chu Ngọc Hà cũng đi qua cho Vương Ngọc Liên làm thủ tục xuất viện, bất quá, bây giờ Diệp Thu phải đi về, vậy khẳng định trước đưa Diệp Thu xuống lầu.

Chu Ngọc Hà cùng Chu Văn Đình tự mình đưa Diệp Thu xuống lầu, Diệp Thu ra đến Kim Lăng nhân dân cửa chính bệnh viện, hướng bãi đậu xe nơi đó đi qua, đang tìm hắn chiếc kia điện Xe đạp.

Nhưng là, hắn rõ ràng phát hiện, chính mình điện Xe đạp không thấy!

Ở mới vừa vừa qua tới thời điểm, Diệp Thu cũng cảm giác cửa bệnh viện lượng người đi rất nhiều, rất phức tạp, cố ý để cho người an ninh kia cho hắn nhìn một chút.

Không nghĩ tới, bây giờ đi vào đi ra vẫn chưa tới một giờ, cái kia chiếc xe đạp lại không thấy.

Thấy Diệp Thu ở đâu vòng tới vòng lui thời điểm, Chu Ngọc Hà hỏi "Lá thầy thuốc, người đang tìm cái gì?"

"Ta điện Xe đạp không thấy."

Diệp Thu nói.

Chẳng qua là, tại hần vừa mới nói ra thời điểm, Chu Văn Đình nhưng là thổi phồng một tiếng bật cười, tựa hồ có hơi cười trên nỗi đau của người khác cảm giác.

Không biết tại sao, nghe được Diệp Thu chiếc kia điện Xe đạp lúc không thấy sau khi, Chu Văn Đình loáng thoáng cảm giác mình còn có chút cao hứng cảm giác.

Khả năng chính là bởi vì Diệp Thu vừa mới kiếm lời hơn một triệu, bây giờ không thấy chiếc kia mấy ngàn đồng tiền điện Xe đạp, lộ ra nhưng là rất khản trương đáng về, để cho Chu Văn Đình cảm thấy rất buồn cười.

"Ta để cho người giúp người tìm xem một chút."

Chu Ngọc Hà nói.

Nàng vội vàng đi vào tìm đến an ninh, giúp Diệp Thu tìm chiếc kia điện Xe đạp.

Nhưng là, Diệp Thu ở chung quanh vòng vo một vòng, cũng không nhìn thấy, hần cảm thấy, nhất định là bị người đánh cắp đi nha. Hần đã sớm nghe nói Kim Lăng rất nhiều ăn trộm, không nghĩ tới, những thứ kia ăn trộm như vậy ngông cuồng, lại ở cửa bệnh viện, cũng dám đem xe trộm đi.

"Ta vừa mới còn cố ý để cho người an ninh kia cho ta xem, không nghĩ tới, vẫn không thấy rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131:: Bệnh viện bồi thường

Thấy Chu Văn Đình còn tại đằng kia cười thời điểm, Diệp Thu lạnh lùng nhìn nàng một cái, Chu Văn Đình mới đem nụ cười thu hồi đi, nàng cảm thấy cũng rất tốt cười.

Chu Ngọc Hà đi vào rất nhanh đem bệnh viện an ninh tìm ra, những an ninh kia đến giam không thất nơi đó, tìm tới mới vừa rồi màn hình giám sát video, rất nhanh, triệu hồi đến một giờ trước, ghi xuống theo dõi video, từ theo dõi trong video, ở Diệp Thu đem chiếc kia mới điện Xe đạp đặt ở bãi đậu xe, sau đó cầm khóa lại khóa lại sau, hần hướng bệnh viện lầu một đại sảnh đi vào, mới vừa không tới năm phút, một cái cố ý đưa lưng về phía Cameras giám sát nam tử, đi tới Diệp Thu chiếc kia điện Xe đạp trước mặt.

Sau đó hai ba lần đem Diệp Thu chiếc kia điện Xe đạp khóa cho mở sau khi, nhanh chóng đem chiếc kia điện Xe đạp đẩy đi nha.

Từ màn hình giám sát video đến xem, rõ ràng cho thấy ở Diệp Thu mới vừa rồi đi, chiếc kia điện Xe đạp liền bị người cho trộm đi.

"Bị người đánh cắp."

Giám không thất người an ninh kia nói.

Diệp Thu chính là lộ ra rất tức giận nói: "Ta rõ ràng kêu người an ninh kia giúp ta nhìn, không nghĩ tới, còn là bị người đánh cắp, bệnh viện các người an ninh làm gì chuyện."

"Tiên sinh, chúng ta môn Khẩu Bắc mặt có bảng hiệu viết, bởi vì không thu tiền đậu xe, cho nên cửa bệnh viện Khẩu Bắc xe cộ an toàn, yêu cầu tự nhìn tốt."

Người an ninh kia người phụ trách nói.

Diệp Thu biết, Kim Lăng lớn như vậy, yêu cầu đưa hần chiếc kia điện Xe đạp tìm trở về khẳng định không thể nào. Hơn nữa, chiếc kia điện đơn xe vẫn là như vậy mới, nhất định là bị tên trộm kia trộm đi thì lấy đi thủ tiêu tang vật rồi.

"Ta muốn tìm bọn các người viện trưởng."

Chu Ngọc Hà nói.

Nàng cũng không hy vọng nghe được cái này dạng lời nói, Diệp Thu ở nơi này cho mẫu thân nàng xem bệnh, không nghĩ tới, vẫn chưa tới một giờ, Diệp Thu điện Xe đạp liền bị trộm, thế nào đều phải cho Diệp Thu một câu trả lời?

Nàng và Chu Văn Đình bất đồng, nàng không cười Diệp Thu, cũng không có bởi vì cảm thấy chiếc kia điện Xe đạp giá trị không được bao nhiêu tiền, không thấy đã không thấy tầm hơi.

Chu Ngọc Hà đi tìm Kim Lăng bệnh viện viện trưởng thời điểm, Chu Văn Đình thỉnh thoảng thấy Diệp Thu đáng vẻ, hay là ở kia cười.

Diệp Thu nhưng là không nhớ nhiều lãng phí thời gian ở đây.

Tại hán tử giam không thất đi ra, hán chuẩn bị nhớ ở mình rốt cuộc phải đi lần nữa mua một chiếc điện Xe đạp, hay là trở về tiếp tục cười ba hán chiếc kia nhị thủ xe đạp?

Chu Ngọc Hà đi tới viện trưởng phòng làm việc, Kim Lăng bệnh viện nhân dân lương viện trưởng đang xem báo cáo, thấy Chu Ngọc Hà trực tiếp đẩy cửa ra, sau đó đi vào.

Chu Ngọc Hà là chu Đại Bảo châu báu tập đoàn tổng tài, lại vừa là Chu Bảo Đại Nữ Nhi, lương viện trưởng dĩ nhiên là nhận biết Chu Ngọc Hà.

Hán nghe nói Chu Ngọc Hà mẫu Thân Vương Ngọc Liên ở bệnh viện dưỡng bệnh, tới hôm qua, hán trả qua đi thăm. Dĩ nhiên, hán không thể nào giống như Kim Lăng bệnh viện cái đó Chu Bằng phó viện trưởng như vậy, thích đặc biệt là những thứ kia nhà giàu quyền quý nịnh hót, lấy lòng những thứ kia nhà giàu quyền quý.

"Chu Tổng tài, không biết có chuyện gì không?"

"Ta cái đó tư nhân thầy thuốc điện Xe đạp đặt ở cửa bệnh viện bãi đậu xe, vẫn chưa tới một giờ, liền bị người đánh cắp, bệnh viện các người thế nào cũng phải cho ta cái đó tư nhân thầy thuốc một câu trả lời hợp lý?"

Lương nguyên còn tưởng rằng là chuyện gì, không nghĩ tới, là một chiếc điện Xe đạp không thấy mà thôi.

"Cửa bệnh viện Khẩu Bắc lượng người đi đặc biệt nhiều, mà bệnh viện an ninh không là rất nhiều, xuất hiện loại sự tình này, chủ yếu là bệnh viện nhân viên an ninh không đủ tạo thành, bất quá, hán điện Xe đạp không thấy, đúng là bệnh viện không đúng, ta hướng hán nói xin lỗi."

Lương viện trưởng nói.

"Hán ở dưới lầu, ta hy vọng người tự mình hướng hán nói xin lỗi. Hơn nữa, hán vào bệnh viện trước, đã giao phó an ninh giúp hán nhìn, nhưng là, người an ninh kia nhưng là không để ý đến."

"Cái này, ta đi xuống xem một chút."

Bây giờ lương nguyên không có chuyện gì, hơn nữa, Chu Ngọc Hà không phải là hán có thể đủ đắc tội. Tại hán đi theo từ bệnh viện đi xuống, Diệp Thu cùng Chu Văn Đình còn ở môn Khẩu Bắc.

Thấy Chu Ngọc Hà mang theo một cái đầu mập tai to người đàn ông trung niên từ bên trong đi ra thời điểm, Diệp Thu đoán được hán là nơi này viện trưởng.

"Chu Tổng tài, không biết vị nào là người tư nhân thầy thuốc?"

Lương nguyên hỏi.

Chu Ngọc Hà mang theo lương nguyên đi tới Diệp Thu trước mặt thời điểm, lương nguyên còn kỳ quái, cái này mặc phổ thông người tuổi trẻ, lại là Chu Ngọc Hà tư nhân thầy thuốc?

"Tiên sinh, thật thật xin lỗi, người điện Xe đạp ở cửa bệnh viện chúng ta vứt bỏ, là bệnh viện chúng ta tổn thất, như vậy đi, bệnh viện chúng ta cho người bồi thường."

Nếu như là những người bình thường khác, lương nguyên nhất định là sẽ không để ý tới, giống vậy không thể nào để ý tới loại sự tình này. Nhưng là, nếu như là Chu Ngọc Hà tư nhân thầy thuốc, vậy là bất đồng.

"Kia đưa tiền đây đi, ta còn chuẩn bị đi mua xe."

Diệp Thu nói.

Hán không nghĩ tới, bệnh viện thật sẽ thường tiền, kia Tự Nhiên tốt nhất.

"Không biết người chiếc kia điện Xe đạp bao nhiêu tiền?"

"3000 hai, giá mua là 3800."

Lương nguyên còn tưởng rằng là bao nhiêu tiền, hần gọi điện thoại, rất nhanh bệnh viện kế toán bên kia liền chuẩn bị tốt bốn ngàn nguyên. Đối với bệnh viện mà nói, kia bốn ngàn nguyên, thật sự là không tính là cái gì.

Rất nhanh, liền có thể từ còn lại người mắc bệnh trên người lấy về.

Diệp Thu ở đó đợi một hồi, bên trong bệnh viện một cái kế toán dùng phong thư chứa kia bốn ngàn nguyên, cầm tới, nhìn về phía lương nguyên nói: "Viện trưởng, trong này là bốn ngàn nguyên."

Lương nguyên lấy tới đưa cho Diệp Thu nói: "Tiên sinh, ngưng ngưng, đây là bệnh viện bồi thường cho người."

Diệp Thu cầm tới, nhìn một chút, thần sắc tựa hồ mới khá một chút.

Hiện tại hần Tự Nhiên không chuẩn bị lưu lại nữa, chuẩn bị rời đi đi mua điện Xe đạp, sau đó sẽ đi đón Lưu Linh Tú.

Thấy Diệp Thu chuẩn bị lúc rời đi sau khi, Chu Ngọc Hà hỏi "Lá thầy thuốc, có muốn hay không ta đưa người trở về?"

"Không cần làm phiền, chính ta ngồi xe trở về là được."

Diệp Thu nói.

Diệp Thu chặn một chiếc taxi, lên tới trên xe taxi, sau đó nói: "Đến gần đây một nhà điện Xe đạp tiệm."

Người tài xế xe taxi kia lái xe sau khi rời đi, Chu Văn Đình ở đó nhìn, nhưng là cùng Chu Ngọc Hà nói: "Cái này Diệp Thu chính là một cái quỷ hẹp hòi, tham tiền quý."

"Đó là tiền hần, hần tự nhiên muốn trở về."

Chu Ngọc Hà nói.

Lương nguyên lúng túng nhìn Chu Ngọc Hà liếc mắt, sau đó ở trước mặt những an ninh kia, đổ ập xuống nắng những an ninh kia một hồi, trở lại chính mình phòng làm việc, sau đó trực tiếp trong điện thoại, cùng cái đó kế toán nói, vừa mới cho Chu Ngọc Hà cái đó tư nhân thầy thuốc bồi thường năm chục ngàn nguyên.

Về phần nơi nào mặt như cần gì phải viết, kế toán bên kia Tự Nhiên có thể làm xong.

Chu Ngọc Hà cùng Chu Văn Đình đỡ Vương Ngọc Liên lên tới trên xe, sau đó sẽ lái xe hướng biệt thự nơi đó trở về, Diệp Thu ngồi xe taxi kia xe, đã tới bán điện Xe đạp cái điều đường phố.

Hần phát hiện điều này đường phố đều là bán điện Xe đạp, cái gì nhãn hiệu đều có, so với kia thiên hòa Lưu Linh Tú đi xem còn nhiều hơn nhiều lắm.

Diệp Thu hay lại là chọn nguyên lai cái đó nhãn hiệu điện Xe đạp, sau đó mua một chiếc quý hơn điện Xe đạp, trực tiếp nói tốt giá cả, bắt được chìa khóa cùng bảo tu đơn, trực tiếp cưỡi điện Xe đạp rời đi nơi này, hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng về đi.

Lúc này, trở lại Giang Bắc ba bên trong, cách buổi sáng Nguyệt Khảo Ngừ Văn thi kết thúc thời gian còn có nửa giờ, Diệp Thu ở dưới lầu chờ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132:: Ký hợp đồng chuyển nhượng hợp đồng

Diệp Thu ở dưới lầu ở dưới lầu chờ thời điểm, Lý Quân cùng Trương Dũng đang từ trên lầu đi xuống, thấy Diệp Thu vào lúc đó, vội vàng tới cùng Diệp Thu chào hỏi.

"Thu Ca,."

"Thu Ca,."

Diệp Thu gật đầu một cái, để cho hai người đi trước, hẳn biết Lư Linh Tú không thích hấn và những tên côn đồ cắc kè kia chung một chỗ. Lý Quân cùng Trương Dũng cũng liền hướng sân trường đi ra ngoài đi.

Hai người bây giờ đối với Diệp Thu càng sợ hãi, bởi vì Thái trong bang kia hơn mười chiếc độ lại xe gắn máy, chính là Diệp Thu từ phi xa đăng trên tay phải đến.

Hai người sau khi rời đi, Diệp Thu thấy Lý thâm cùng Chu Chí Minh, còn có lớp học còn lại đồng học từ trên lầu đi xuống.

Bây giờ cách Nguyệt Khảo Ngữ Văn thi bài thi kết thúc còn dư lại vài chục phút, phần lớn đồng học cũng lục tục nộp bài thi xuống.

Thấy Diệp Thu thời điểm, hai người tới, Lý thâm hỏi "Thu Ca,, người điện Xe đạp màu sắc khác nhau à?"

Hai người liếc mắt liền thấy chiếc này điện Xe đạp không phải là Diệp Thu nguyên lai một chiếc kia.

"Ồ bệnh viện làm cho người ta xem bệnh, sau đó đi ra, phát hiện liền bị người đánh cắp đi, sau đó bệnh viện thường tiền, ta nặng vừa mua một máy đất."

Không trách.

Hai người cùng Diệp Thu ở đó trò chuyện thời điểm, thấy Lư Linh Tú đã đi xuống, nàng cũng nộp bài thi rồi, cảm giác lần này Nguyệt Khảo nếu so với lần trước Liên thi dễ dàng rất nhiều, có thể là cho các bạn học một ít tự tin đi.

"Diệp Thu."

Lư Linh Tú đi tới.

"Đi, chúng ta trở về."

Diệp Thu cùng Lư Linh Tú đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Tô tự nhiên ở phía sau đi theo, thấy Diệp Thu thời điểm, nàng đã cảm thấy có chút tức giận.

Bất quá, lần này Diệp Thu không có tham gia Nguyệt Khảo, nàng ngược lại cảm giác mình có cơ hội cầm lại toàn bộ cấp hạng nhất.

Nàng đã nghe nói, nếu như lần này Lư Linh Tú thi được cả lớp hạng nhất, đến lúc đó Diệp Thu trả lại cho Lư Linh Tú khen thưởng. Tô tự nhiên cũng không tin, chính mình sẽ là so với Lư Linh Tú kém.

Ra đến sân trường bên ngoài, Lư Linh Tú đã sớm thấy chiếc này điện Xe đạp bất đồng, hỏi "Người lại mua một chiếc điện Xe đạp?"

"Dĩ nhiên, không phải là bị tên trộm kia trộm đi, nếu như tên trộm kia bị ta bắt, ta nhất định phải đem hấn đánh tàn phế."

Diệp Thu nói.

Hắn Tự Nhiên thống hận ăn trộm, lại dám đem hấn đồ vật cho trộm đi.

Cưỡi điện Xe đạp đưa Lư Linh Tú trở về gia môn khẩu, Trương Nguyệt đỏ cùng Lư Đại khánh đã tại chờ hai người trở lại dùng cơm, hai người tựa như ư đã thành thói quen Diệp Thu tồn tại.

Bây giờ thấy Diệp Thu thời điểm, Trương Nguyệt đỏ vội vàng gọi hấn đi rửa tay sau đó ăn chung cơm trưa.

"Linh Tú, hôm nay Nguyệt Khảo thi như thế nào?"

"Mẹ, Nguyệt Khảo so với Liên thi dễ dàng rất nhiều đều là ghi bàn trắng đề, hấn so với Liên thi thành tích tốt."

Lư Linh Tú nói.

Nàng cũng cảm thấy Nguyệt Khảo chính là dễ cho những thứ kia đồng học đề cao một chút lòng tự tin, chớ không cần bởi vì lần trước Liên thi, mà làm cho mình mất đi lòng tin.

"Kia Diệp Thu người không thi sao?"

"A di, ta không có đi thi, với ta mà nói, không có vấn đề."

Nếu như là dựa theo Diệp Thu Liên thi tài nghệ, này thi không thi thật không có ý gì. Hơn nữa, nếu như Nguyệt Khảo so với Liên thi còn dễ dàng, Diệp Thu căn bản không cần tốn thời gian như vậy.

Ở buổi sáng ăn cơm trưa xong, Lư Linh Tú trở về phòng nghỉ ngơi một giờ, buổi chiều lại trở về phòng học thi số học.

Lưu Linh Tú trở về phòng lúc nghỉ ngơi sau khi, Diệp Thu ở bên ngoài ngồi, Trương Nguyệt đỏ cùng Lưu Đại Khánh đã trở lại xưởng trong đi làm. Lúc này, Diệp Thu điện thoại di động reo, lấy ra nhìn, chính là cái đó Lý Phú số điện thoại di động.

Lý Phú còn buồn bực, cái đó tới đây ăn cơm, hơn nữa mở cho hắn toa thuốc người tuổi trẻ, có phải là thật hay không muốn đình hắn tiệm cơm?

Diệp Thu để cho hắn cân nhắc, thật ra thì, Lý Phú biết, chính mình căn bản không cần cân nhắc, có người thay thế nhà này liên tục lỗ vốn đến mấy năm tiệm cơm, hắn dĩ nhiên hy vọng mau sớm có người thay thế đi ra ngoài.

Mà hắn uống Diệp Thu hốt thuốc sau, giấc ngủ phương diện quả thật muốn tốt hơn nhiều.

Nhưng là, hắn kỳ quái là, này cái người tuổi trẻ có phải hay không lừa hắn, đến cùng phải hay không thật là làm cho cha mình tới thay thế hắn tiệm cơm?

"Lý lão bản,

Là ta."

Diệp Thu nói.

"Lá thầy thuốc, ta cân nhắc kỹ, cửa hàng này đình đi ra ngoài cho người, không biết người và ba của người lúc nào tới."

Bên kia Lý Phú có vẻ hơi lo lắng hỏi.

"Ta buổi chiều liền đi qua, bây giờ còn có nhiều chút chuyện."

Diệp Thu nói với hắn tốt lắm sau khi, đối phương rốt cuộc yên tâm lại, xác nhận không phải gạt hắn.

Ở một giờ chiều, Lưu Linh Tú tỉnh ngủ rửa mặt sau, sau đó chuẩn bị trở về trường học, Diệp Thu cười điện Xe đạp đưa nàng trở lại Giang Bắc ba trung hậu, nói: "Linh Tú, ta còn có việc về nhà, người đi vào trước, thi xong trở lại đón người."

Diệp Thu cười xe hướng cháo bột tiệm nơi đó trở về, bây giờ cháo bột tiệm đã đóng cửa, bên ngoài cũng không có cái gì người. Diệp Thu cho Diệp Vệ Đông gọi điện thoại thời điểm, biết được Diệp Vệ Đông vẫn còn ở cũ tiểu khu trên lầu.

Diệp Thu gọi điện thoại để cho hắn tới, cùng đi gặp kia quán cơm, ký hợp đồng.

Nghe nói là lúc ký hợp đồng sau khi, Diệp Vệ Đông đơn giản ăn mặc một phen, sau đó cùng Trần Phương, còn có Diệp Tuyết tới.

Diệp Vệ Đông có chính mình xe ba bánh cùng xe gắn máy, bây giờ chuẩn bị cười hắn chiếc xe gắn máy kia mang Trần Phương cùng Diệp Tuyết đi qua, mà Diệp Tuyết muốn ngồi Diệp Thu chiếc kia điện Xe đạp.

"Ba, có muốn hay không mua cho người một chiếc xe con?"

"Ta sẽ không mở."

Diệp Vệ Đông nói.

Hơn nữa, hắn còn không có bắt được bằng lái, cũng không có nghĩ qua chính mình một người bình thường sẽ là mua xe nhỏ mở ra. Diệp Thu cười một tiếng, biết Diệp Vệ Đông sớm muộn cũng phải mở xe nhỏ, bây giờ để cho hắn có một chuẩn bị tâm lý.

Diệp Tuyết lên tới cái kia chiếc điện Xe đạp bên trên, Diệp Thu cười xe hướng Giang Nam ngoại ô kia quán cơm đi qua, trên đường thời điểm, Diệp Tuyết cũng là cảm giác chiếc này điện Xe đạp không phải là nguyên lai một chiếc kia.

Nhưng là, nàng cũng không hỏi nhiều.

Ở tới đến ngoại ô kia quán cơm cửa, Diệp Thu cùng Diệp Vệ Đông dừng xe lại, sau đó hướng trong tiệm cơm đi vào, Diệp Vệ Đông cùng Trần Phương, Diệp Tuyết quan sát tỉ mỉ một nhà này tiệm cơm, phát hiện quả thật nếu so với cháo bột tiệm nơi đó thật tốt hơn nhiều. Nhưng là, tiền mướn một tháng qua cũng không ít rồi.

Bên trong những thứ kia cô bán hàng đã nhận ra Diệp Thu thân phận, thấy Diệp Thu mặc hay lại là như vậy phổ thông, nhưng là, ngày đó Diệp Thu thật cho mười ngàn nguyên cũng không phải là giả, cho nên, lần này tới, những thứ này cô bán hàng lộ ra càng thêm nhiệt tình, vội vàng chăm sóc Diệp Thu bốn người, còn tưởng rằng Diệp Thu là tới dùng cơm.

"Diệp tiên sinh, ngồi xuống trước."

"Không cần."

Diệp Thu nói.

Hắn và cha mẹ còn có tỷ tỷ, trực tiếp hướng trên lầu ba đi, sau đó trở về ba cửa lầu, gõ cửa thời điểm, Lý phú còn tưởng rằng là ai, không nghĩ tới thấy là Diệp Thu tới.

Lý phú hay lại là lộ ra rất nhiệt tình, nhưng là, trong lúc nhất thời cũng không thể xác nhận Diệp Vệ Đông có phải là Diệp Thu người cha kia?

"Lý lão bản, vị này là Cha ta Diệp Vệ Đông, vị này là mẫu thân của ta Trần Phương, còn có ta tỷ tỷ."

Diệp Thu giới thiệu sơ lược đạo.

Lý phú cảm thấy kỳ quái rồi, chẳng lẽ một nhà này người có tiền thật thấp như vậy mức độ, mặc cũng như vậy phổ thông, nhìn không giống như là người có tiền a!

"Lý lão bản, ta lần này tới chính là ký hợp đồng."

Diệp Vệ Đông nói.

Diệp Thu đã đã nói với hắn, ngoại trừ Diệp Thu bỏ tiền bên ngoài, còn lại đều giao cho Diệp Vệ Đông xử lý, cho nên, bây giờ giao cho Diệp Vệ Đông nói.

Cho dù Diệp Vệ Đông trước chẳng qua là kinh doanh một cái cháo bột tiệm cùng Than nướng, nhưng là, trên căn bản những chuyện kia, hắn vẫn là rất rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133:: Thay lão bản

Trần Phương cùng Diệp Tuyết ra đi thăm một tòa này lầu thời điểm, Diệp Thu cùng Diệp Vệ Đông ngồi ở bên trong, Diệp Vệ Đông đầu tiên là cảm phần kia cho thuê lại hợp đồng đến xem.

Hắn từ quan sát kỹ một lần, xác nhận không có vấn đề gì sau, giao cho Diệp Thu, Diệp Thu lại cẩn thận nhìn một lần. Ở Diệp Thu hấp thu được hồn phách trong ý thức, có luật pháp giới cao tài sinh nhân sĩ hồn phách ý thức, phần kia cho thuê lại hợp đồng cảm lên nhìn, có hay không khi có chuyện sau khi, hắn nhìn một cái liền rất rõ.

Ở Diệp Thu sau khi xem xong, cẩn thận chỉ ra mấy điểm, Lý Phú không nghĩ tới, này một phần, hắn cố ý mời luật pháp giới chuyên nghiệp nhân sĩ viết cho thuê lại hợp đồng, Diệp Thu lại nhìn xảy ra vấn đề tới.

Lý Phú đồng ý đôi kia mấy giờ, sau đó ở phía dưới viết rõ, sau đó là Lý Phú cùng Diệp Vệ Đông phân biệt ký tên cùng theo như dấu ngón tay, một người một phần, sau đó Diệp Thu đem đôi phương năm nay muốn chi phí giao cho Lý Phú, điện nước những thứ kia đến lúc đó giao cho nơi này nghiệp chủ là được, cùng Lý Phú liền không có quan hệ.

Bởi vì bây giờ đã tiến vào tháng năm, nhưng là, tháng năm còn chưa qua, Lý Phú đưa cái này tháng coi như là trở thành hắn, bởi vì đến lúc đó Diệp Vệ Đông khả năng còn muốn tiến hành sửa sang, vẫn là phải lãng phí một đoạn thời gian.

Ở Diệp Thu nửa năm sau tháng sáu phần đến tháng mười hai phần tiền, mỗi tháng năm chục ngàn nguyên muốn dùng, chuyển tới Lý Phú trong số tài khoản.

Diệp Vệ Đông cùng Lý Phú cầm lúc bắt tay, Lý Phú thở phào rồi nói ra: "Diệp tiên sinh, không biết các người hai cha con chuẩn bị ở nơi này kinh doanh cái gì?"

"Chuẩn bị kinh doanh cung đình thức ăn."

Diệp Vệ Đông nói.

Chẳng qua là, tại hắn vừa mới nói ra thời điểm, Lý Phú nói: "Ta trước liền kinh doanh qua cung đình thức ăn, làm ăn thật sự là khó xử, ta đề nghị làm còn lại tự điển món ăn tương đối khá."

Diệp Vệ Đông biết, đây là Diệp Thu trước thời hạn nói với hắn tốt. Nếu như sớm biết nơi này cung đình thức ăn khó thực hiện, sợ là Diệp Vệ Đông cũng

không có can đảm kia đi làm.

"Lý lão bản, ta sẽ cân nhắc ngời tình huống. Nhưng là, nếu như không thử một lần, làm sao biết có thành công hay không đây?"

Diệp Thu nói.

"Cũng đúng. Bất quá, ta nguyên lai kia công nhân làm sao bây giờ?"

Nơi này chính thức đầu bếp, nhân viên hậu cần, cô bán hàng, Diệp Thu cũng có từng thấy rồi, nhưng là, vô luận là những đầu bếp kia, hay lại là những thứ kia cô bán hàng, Diệp Thu đối với những người này ấn tượng không tốt.

Đầu bếp tay nghề quá kém, nhân viên hậu cần quá lười, cô bán hàng thái độ không được.

"Ngời toàn bộ mang đi đi."

Diệp Thu nói.

"Ta đi hỏi bọn họ một chút là thế nào nghĩ."

Lý Phú cũng không tính lại liên quan (khô) cái nghề này rồi, Tự Nhiên không nhớ lại mang những đầu bếp kia cùng cô bán hàng rời đi. Nhưng là, tháng này tiền lương, hẳn vẫn thanh toán cho bọn hắn.

Không quản tự mình có phải hay không thua thiệt, nhưng là, không thể bạc đãi đi theo bọn họ nhiều năm như vậy đầu bếp và cô bán hàng.

Lý Phú từ trên lầu đi xuống, phía dưới những thứ kia cô bán hàng còn kỳ quái, đang ngồi ở chỗ đó nói chuyện phiếm. Bởi vì bây giờ làm ăn thật sự là quá kém, các nàng chỉ có thể không có chuyện làm.

"Đem tất cả mọi người đều gọi ra, ta tuyên bố một chuyện."

Lý Phú nói.

Một vị cô bán hàng cũng liền đến trong phòng bếp, đem bên trong đầu bếp, nhân viên hậu cần toàn bộ đều kêu đến, bọn họ thấy Lý lão bản thần sắc rất tốt, mang trên mặt nụ cười, còn tưởng rằng là chuẩn bị cho bọn họ chế biến chi phí.

Nhưng là, bây giờ làm ăn quá kém, bọn họ cảm thấy hay lại là liền như vậy.

"Ông chủ, chuyện gì, có phải hay không chuẩn bị chế biến chi phí?"

"Ngời còn nhớ chế biến chi phí, làm ăn kém như vậy, không có giảm tiền lương cũng là không tệ rồi!"

...

Những đầu bếp kia cùng nhân viên hậu cần ở đó rồi rít nói.

Đối với bọn họ mà nói, nơi này công việc thật là quá dễ dàng rồi, mặc dù tiền lương chưa tính là rất cao, nhưng là, bọn họ cảm thấy cũng không có trở ngại.

"Vừa mới các ngời thấy mấy người kia rồi, bọn họ đã qua tới cùng ta ký chuyển nhượng hợp đồng, nơi này đã cho thuê lại cho cái đó Diệp lão bản rồi."

"A!"

"Tại sao có thể như vậy?"

Những đầu bếp kia cùng cô bán hàng không nghĩ tới, kia cái người tuổi trẻ ngày đó tới dùng cơm,

Lại không phải là đơn giản tới dùng cơm, không nghĩ tới, nhanh như vậy ông chủ liền đem nơi này cho thuê lại cho một người khác lão bản.

Mặc dù trước một đời ông chủ là năm năm trước, nhưng là, bọn họ cảm thấy vẫn đủ nhanh.

"Đã ký hợp đồng rồi, tháng này tiền lương, ta sẽ trước thời hạn phát cho các ngời, về phần cái đó Diệp lão bản có muốn hay không các ngời, không phải là chúng ta có thể quyết định."

"Ông chủ, chúng ta đây đi theo ngời đi."

Nhất thời có nhân viên hậu cần nói.

Mặc dù bọn họ cảm thấy Lý Phú tính khí không được, nhưng là, mỗi tháng tiền lương hay lại là đúng lúc phát. Cho nên, bọn họ cảm thấy đi theo Lý lão bản vẫn không tệ.

"Ta sẽ không lại kinh doanh tiệm cơm, lại theo ta cũng vô dụng, như vậy nhìn một chút cái đó Diệp lão bản có cần hay không các người, hoặc là tự các người đi lần nữa tìm công việc đi."

Nghe được Lý Phú nói như vậy, những đầu bếp kia cùng cô bán hàng mới biết không phải là đùa.

Lý Phú đến trước đài nơi đó, đưa cái này thẳng sổ sách toàn bộ thanh toán, hấn phát hiện hay lại là thua thiệt hơn ba vạn. Bây giờ biết rồi cuộc không cần lại nhớ những khi này, hấn cũng liền lòng ra một hơi thở.

Những người khác thấy Lý Phú thật không để ý tới những thứ này, có thông minh cô bán hàng cùng đầu bếp vội vàng hướng trên lầu đi lên, bởi vì đôi lão bản mới, nếu như muốn lưu ở đến, vậy khẳng định cần phải lấy được lão bản mới đồng ý.

Diệp Vệ Đông đang ngồi ở Lý Phú nguyên lai cái chỗ ngồi kia bên trên, cảm giác vẫn là thật tốt, Diệp Thu chính là nói: "Ba, này tính là gì, sau này có người thực sự trở thành Nhân Thượng Nhân."

Đối với Diệp Vệ Đông mà nói, bây giờ ngồi nhất định phải so với ở Than nướng nơi đó thoải mái.

Diệp Vệ Đông còn đang nghĩ, chính mình mơ nhớ có lẽ chính là như vậy, môn Khẩu Bắc mấy cái cô bán hàng cùng mấy cái đầu bếp bộ dáng người đàn ông trung niên đi vào.

"Diệp lão bản, Diệp lão bản."

Những thứ này cô bán hàng cùng mấy cái đầu bếp đi vào, lộ ra rất tôn kính cùng nhiệt tình.

Nhưng là, Diệp Thu nhưng là không để ý đến, hấn từ bên trong đi ra, những thứ kia cô bán hàng cùng đầu bếp vội vàng đi tới bao vây Diệp Vệ Đông bên người, nhớ đem chính mình lưu lại tiếp tục làm phục vụ viên cùng đầu bếp chuyện nói cho Diệp Vệ Đông.

Trần Phương cùng Diệp Tuyết lên tới cao nhất lầu năm tầng, sau đó sẽ đến lầu bốn, rồi đến lầu ba, toàn bộ đều nhìn kỹ một lần, mặc dù hai người không biết tại sao nơi này chỉ kiếp trước ý kém như vậy, nhưng là, hai người cảm thấy nơi này mỗi tháng năm chục ngàn nguyên tiền mướn, tựa hồ cũng không tính là rất đắt.

Dù sao, ở cháo bột tiệm nơi đó, một tháng tiệm cho mướn cũng phải 4000~5000 rồi, hơn nữa còn là không tới bốn mươi thước vuông lớn nhỏ một cửa tiệm.

Nhưng là, nơi này năm tầng lầu cộng lại vượt qua một ngàn thước vuông rồi, mỗi một tầng lầu đều phải hơn hai trăm thước vuông, đủ để chứa rất nhiều khách hàng.

"Diệp Thu, nơi này lớn như vậy, người chuẩn bị toàn bộ dùng để làm cung đình thức ăn sao?"

Diệp Tuyết kỳ quái hỏi.

"Không sai. Nơi này buổi sáng, dùng để kinh doanh cung đình món ăn trà lâu, cơm trưa cùng cơm tối là cung đình thức ăn bữa ăn chính, sau đó đến tối lại kinh doanh cung đình thức ăn bữa ăn khuya. Dĩ nhiên, sau này các người không cần kia dậy sớm tới làm, mỗi ngày 9 điểm qua tới làm là được."

"Diệp Thu, nơi này không có ai nhìn sao được?"

Trần Phương hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134:: Từ thấp nhất làm lên

Diệp Thu hiểu Trần Phương tâm tình, nhưng là, hấn biết, nếu như làm ông chủ đều giống như trước nàng và Diệp Vệ Đông trước như vậy, thân lực thân vi quá cực khổ.

Đương nhiên, Lý Phú cũng là thân lực thân vi, cuối cùng làm ăn hay lại là kém thành như vậy.

"Mẹ, đến lúc đó ta sẽ an bài được, hơn nữa, ta mở tiệm này chính là vì cho người cùng ba, còn có tỷ không cần khổ cực như vậy."

Trần Phương sau khi nghe dĩ nhiên là cảm thấy rất thỏa mãn, Diệp Thu có thể như vậy nghĩ, nàng cảm thấy đã rất an ủi.

Cùng Trần Phương, Diệp Tuyết từ trên lầu đi xuống thời điểm, Diệp Vệ Đông ở bên trong phòng làm việc, đang bị những đầu bếp kia cùng cô bán hàng phiền đến.

Bởi vì hắn không biết Diệp Thu là thế nào nhớ?

"Con của ta định đoạt, người hỏi con của ta đi!"

Diệp Vệ Đông nói.

Những thứ kia cô bán hàng mới biết là ngày hôm qua ăn cơm kia cái người tuổi trẻ định đoạt, thấy Diệp Thu đi xuống, vội vàng tới hỏi Diệp Thu.

"Các người tài nấu ăn, còn các người nữa thái độ phục vụ, ta là rất rõ, người nói ta có thể hay không các người phải?"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Thấy Diệp Thu như vậy thần sắc, mấy cái đầu bếp và cô bán hàng không biết nói cái gì.

Ngày hôm qua, bọn họ biểu hiện, Diệp Thu là thấy rất rõ ràng.

Trần Phương lôi kéo Diệp Thu thời điểm, Diệp Vệ Đông nói: "Không bằng lưu lại những người này đi."

Diệp Thu cùng Diệp Vệ Đông Tự Nhiên không phải là một cái Vai phản diện, một cái hát mặt đen, bởi vì này nhiều chút phổ thông đầu bếp, cùng phổ thông cô bán hàng thật sự là quá nhiều.

Dựa theo trước Diệp Thu ý tưởng, Lý Phú nguyên lai nơi này đầu bếp, nhân viên hậu cần, phục vụ viên, hắn một cái cũng không muốn dùng, sau đó lần nữa từ tài nấu ăn khai ra một nhóm đầu bếp, ký suốt đời hiệp ước.

Về phần cô bán hàng cùng nhân viên hậu cần, thật sự là quá lười, thái độ cũng không được, hắn nhớ chiều một nhóm chăm chỉ, nếu không, đến lúc đó còn phải Trần Phương cùng Diệp Tuyết bận rộn.

Thấy Diệp Vệ Đông lúc mở miệng sau khi, Diệp Thu nói: "Muốn lưu lại các người cũng được, nhưng là, từ tiền lương thấp nhất làm lên, nếu như không muốn làm, hôm nay liền có thể rời đi, nếu như muốn lưu lại, thì nhất định phải dựa theo ta nói làm. Tự các người trở về lo lắng, cũng cùng những người khác nói rõ ràng."

Những thứ kia cô bán hàng cùng đầu bếp chỉ có thể từ trên lầu đi xuống.

Hiện tại ở nơi này Ricken nhất định phải sửa sang lần nữa, sau đó sẽ phoi mấy tháng, bên trong không có sửa sang sau khi lưu lại mùi, đến lúc đó mới có thể chính là kinh doanh.

Mà trong một đoạn thời gian này mặt, cũng không phải là đều là đang chơi cùng chờ đợi, hơn nữa, Diệp Thu muốn dạy đầu bếp liên quan tới cung đình thức ăn cách làm, cùng với những thứ kia cô bán hàng thái độ.

Mặc dù nơi này không phải là Tinh Cấp quán rượu, nhưng là, hắn biết, chỉ có cô bán hàng thái độ được, những khách cũ kia ăn cho ngon, mới có khách trở lại.

Những việc này, đều cần hắn lần nữa xử lý mới được.

Bất quá, hôm nay chuyện, tạm thời liền làm những thứ này.

Ở Lý Phú đã kêu xe tới, đem chính hắn vật phẩm riêng tư toàn bộ đều lôi đi. Tới ở trong đó những thứ kia bàn ăn, vốn chính là nguyên lai lưu lại, hơn nữa, Lý Phú cũng không cần.

Lý Phú để cho người đem đồ vật dời đến hắn trên xe, cùng Diệp Vệ Đông, Diệp Thu phân biệt nắm chặt tay, nói: "Chúc các người thành công."

"Lý lão bản, có cơ hội lại họp tác."

Diệp Thu nói.

"Nhất định, nhất định."

Lý lão bản nói.

Hắn đã sớm nhìn ra được, Diệp Thu này cái người tuổi trẻ nếu so với phụ thân hắn lợi hại hơn nhiều. Nhưng là, hắn lại không biết rõ nơi này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Bây giờ Lý Phú cũng không có sẽ cùng những đầu bếp kia, cô bán hàng nói cái gì, hắn đã quyết định rồi đi, cũng sẽ không dẫn bọn hắn đi, về phần bọn hắn tiền, hôm nay liền thanh toán cho bọn hắn, hắn người lão bản này coi như là như vậy.

Ở Lý Phú chuẩn bị lúc rời đi sau khi, hay lại là nhìn về phía Diệp Thu hỏi "Không biết những đầu bếp kia cùng cô bán hàng lưu lại sao?"

"Lý lão bản, ta cùng bọn họ nói qua, nếu như bọn họ nguyện ý lưu lại, như vậy phải từ tiền lương thấp nhất làm lên, hơn nữa, ta không cần người lười. Bọn họ trước thái độ cùng phục vụ ý thức quá kém, mới là đưa đến người làm ăn không khá một cái nguyên nhân chi một.

"

Về điểm này, Lý Phú tự nhiên biết.

Nếu Diệp Thu nguyện ý thu nhận những thứ kia cô bán hàng cùng đầu bếp, hắn cũng không có can thiệp nữa.

Lý Phú lái xe sau khi rời đi, còn lại những đầu bếp kia cùng cô bán hàng, không nghĩ tới, nhanh như vậy thật đối rồi một ông chủ.

"Ông chủ, chúng ta nguyện ý lưu lại."

Những thứ kia cô bán hàng nói.

"Nguyện ý là được, nhưng là, vừa mới ta rất rõ ràng, chỗ này của ta không nuôi người lười, các người thái độ phục vụ cùng phục vụ ý thức, yêu cầu lần nữa bồi dưỡng."

"Ông chủ, chúng ta cũng nguyện ý lưu lại."

Những đầu bếp kia cùng nhân viên hậu cần nói.

"Từ các người tài nấu ăn, các người rõ ràng, so với bên ngoài cửa hàng lớn những đầu bếp kia tay nghề cũng không sánh nổi, cho nên, các người rõ ràng hơn hiện tại ở tình huống mình."

Diệp Thu nói.

"Chúng ta biết, nhưng là, tiền lương thấp nhất khả năng quá ít."

Bây giờ Kim Lăng nơi này tiền lương thấp nhất cũng chính là hơn một ngàn nguyên, cho dù nấu cơm tiệm đầu bếp công việc, đều là bao ăn, như vậy hay lại là còn dư lại không được bao nhiêu tiền.

"Ta cũng không phải là nói sau này đều là cái này tiền lương, dựa theo các người năng lực tới nâng cao mức lương."

Những thứ kia đầu bếp tự nhiên biết.

Nhưng là, cảm thấy như vậy, vẫn là không được.

Bọn hắn bây giờ lại là không dám nói gì, Diệp Thu nhìn về phía một bên Diệp Vệ Đông nói: "Ba, ngày mai người phải đi trường học trừ nghệ tìm tám chín cái đầu bếp người tốt nghiệp tới, đến lúc đó để cho bọn họ cùng những người này đồng thời học, nhìn một chút đến lúc đó hợp cách mới lưu lại, không hợp cách trực tiếp cắt đi."

Vốn là những thứ này cáo già như thế đầu bếp còn không có gì, nghe nói Diệp Thu còn chuẩn bị đi tìm một nhóm trường học trừ nghệ đầu bếp người tốt nghiệp khi đi tới sau khi, bọn họ lập tức có áp lực.

Bây giờ Diệp Thu rất rõ bên ngoài thị trường tình huống, cũng không phải là thiếu công nhân, thiếu là nhân tài, mà tài nấu ăn phương diện cũng vậy, học đầu bếp rất nhiều, nhưng là, thật đang làm tốt lắm ăn đầu bếp nhưng là không nhiều.

Vốn là đối với (đúng) từ tiền lương thấp nhất làm lên, bọn họ còn có ý kiến đầu bếp, bây giờ đã không có ý kiến.

"Ngoài ra, còn có lần nữa tìm sửa sang công nhân tới sửa sang, thiết kế đồ, ta tự mình tới tiến hành thiết kế."

Diệp Thu cùng Diệp Vệ Đông nói.

Đối với cái này nhiều chút, Diệp Vệ Đông Tự Nhiên rõ ràng.

Diệp Thu không phải là không tin tưởng bên ngoài những thứ kia nhà thiết kế, mà là, bản thân hắn hấp thu được hồn phách trong ý thức, liền có quan hệ với thiết kế phương diện kiến thức, hơn nữa, còn có là hấp thu được nhà thiết kế phương diện cao tài sinh hồn phách ý thức.

Về điểm này, Diệp Thu biết, hắn thiết kế ra được thiết kế đồ, khẳng định không thể so với bên ngoài những thứ kia nhà thiết kế phải kém.

Diệp Vệ Đông, Trần Phương, Diệp Tuyết đều rất kinh ngạc.

Nhưng là, bây giờ ba người cũng không có hỏi lên.

Bởi vì vừa mới đang nhìn những thứ kia hợp đồng thời điểm, Diệp Vệ Đông đã cảm thấy đứa con trai này, tựa hồ không chỉ y thuật lợi hại, học tập thành tích ưu tú bên ngoài, ở những phương diện khác, tựa hồ cũng không so với những người khác kém.

"Bây giờ các người nghỉ, ngày mai 9 điểm tới nữa."

Diệp Thu nhìn về phía những thứ kia cô bán hàng cùng đầu bếp nói.

Những thứ này cô bán hàng cùng đầu bếp cũng liền rời đi nơi này, mà ở trong đó môn Khẩu Bắc cũng viết tạm ngừng buôn bán. Cho dù không phải là không có viết thông báo, nơi này sợ là cũng không có cái gì khách hàng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135:: Sửa sang thiết kế đồ

Những đầu bếp kia, nhân viên hậu cần, cô bán hàng sau khi rời đi, Diệp Thu cùng cha mẹ, còn có tỷ tỷ, từ bên trong đi ra, khóa lại sau đại môn, Diệp Thu cái chìa khóa giao cho Diệp Vệ Đông, sau đó lái xe rời đi nơi này.

Ở đưa Diệp Tuyết trở lại cũ cửa tiểu khu thời điểm, Diệp Tuyết hỏi "Diệp Thu, người chuẩn bị đến đâu?"

"Tôi trường học Internet, chuẩn bị xong tốt nhớ một nhớ thiết kế đồ!"

"Người thật sẽ thiết kế?"

"Chị, ta lừa gạt người sao?"

Diệp Tuyết phát hiện, người em trai này thật là biến hóa quá lớn, cho tới không để cho nàng lại kinh ngạc. Nhưng là, nàng cảm giác Diệp Thu so với trước đây, có loại quen thuộc mà lại xa lạ cảm giác.

Một người có thể sẽ thay đổi, nhưng là, nàng thế nào đều cảm thấy không thể nào biết thay đổi lớn như vậy? Nhưng là, trên thực tế, sự tình nhưng là như vậy.

Diệp Thu người em trai này trở nên cùng nàng tương tượng hoàn toàn bất đồng!

Diệp Tuyết không nghĩ ra, Diệp Thu đã cười cái kia chiếc điện Xe đạp hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng đi qua.

Ở đi tới Giang Bắc ba bên trong phụ cận nhà kia Mạng Sina đi, ở cửa đem xe khóa lại, xa hơn trong quán Internet mặt đi vào. Đi vào bên trong tìm tới một đài máy tính ngồi xuống, sau đó ghi danh hẳn giấy căn cước số cùng Internet đăng nhập mật mã, rất mau mở ra Website.

Bây giờ còn không đến bốn giờ chiều, nói rõ Lưu Linh Tú thi mới vừa qua vài chục phút, cách cuộc thi kết thúc còn có hơn một tiếng.

Ở Diệp Thu đầu tiên là xem một chút cổ kiến trúc sửa sang thiết kế, đặc biệt là liên quan tới cung đình phương diện thiết kế sửa sang đồ. Trên thực tế, ở Diệp Thu trong đầu, khi nhìn đến kia tòa nhà thời điểm, nghĩ đến muốn thiết kế thời điểm, hẳn liền có một cách đại khái ấn tượng.

Bây giờ chẳng qua chỉ là lại xem một chút, làm cho mình xác nhận một chút.

Tại hạ chờ đánh mở một cái sửa sang thiết kế đồ phần mềm, sau đó bắt đầu tiến hành bản vẽ mặt phẳng thiết kế, đến lúc đó lại tiến hành một cái không gian ba chiều thiết kế.

Hai cái này đồ thiết kế rõ ràng ràng, đến lúc đó Diệp Vệ Đông mời tới sửa sang công nhân, liền có thể dựa theo hẳn thiết kế đồ tới tiến hành sửa chữa.

Về phần tài liệu những thứ kia, Diệp Thu giống vậy ngọn nhớ rõ ràng ràng.

Bởi vì là cung đình thức ăn, vậy khẳng định là Hoa Hạ phong hòa phục cổ phong triều chảy vào đi thiết kế.

Lưu Linh Tú thấy trước mặt mình tấm này bài thi, nàng phát hiện lần này Nguyệt Khảo số học quả thật chưa tính là rất khó, có cơ hội bắt được một trăm ba mươi lăm phút trở lên.

Bắt quá, nàng hay lại là nhận thức thật cẩn thận đất nhìn đề làm bài.

Mà Tô tự nhiên cũng là như vậy, nghĩ tới đây lần Diệp Thu không tham gia Nguyệt Khảo, như vậy nàng liền có cơ hội cầm lại thuộc về cô ấy là cái toàn bộ cấp thứ một.

Nhưng là, nghĩ đến Diệp Thu thời điểm, sẽ để cho nàng tâm thần có chút không tập trung, không biết tại sao, thấy trước mặt ngồi, một mực rất an tĩnh làm bài Lưu Linh Tú, Tô tự nhiên trong lòng càng là như vậy.

Ở làm cho mình cố gắng an tĩnh lại, Tô tự nhiên mới nghiêm túc làm bài, không nữa nhớ còn lại cùng Diệp Thu liên quan chuyện, bởi vì nàng cũng không tin, bằng vào mình là Tô gia đại tiểu thư thân phận, liền sẽ thua bởi cái đó nhà bình thường cảnh Lưu Linh Tú?

Lý thâm cùng Chu Chí Minh không nhìn thấy Diệp Thu bóng người, cũng biết Diệp Thu xem thường như vậy Nguyệt Khảo, căn bản cũng không có tới tham gia thi.

Hơn nữa, nghe nói lãnh đạo trường học cùng Ban chủ nhiệm Lý Mạc Liên đã yêu cầu Diệp Thu mấy lần, Diệp Thu cũng tạm thời không nhớ trở lại.

Bây giờ hai người cũng làm xong lựa chọn, những thứ kia đại đề, hai người chắc chắn sẽ không, cũng liền trước thời hạn nộp bài thi, từ phòng học đi xuống.

Không nhìn thấy Diệp Thu nghe chiếc kia điện Xe đạp, còn tưởng rằng Diệp Thu có chuyện đến đâu rồi?

Hai người đến Mạng Sina đi, vừa mới hướng bên trong đi vào, liền thấy Diệp Thu ngồi ở chỗ đó bóng người, Lý thâm tới vỗ Diệp Thu bả vai hỏi "Thu Ca., người chừng nào thi tới?"

"Có một hồi."

Lý thâm cùng Chu Chí Minh đứng ở Diệp Thu bên người, thấy Diệp Thu ở đó một sửa sang thiết kế phần mềm, hai người xem không hiểu Diệp Thu đang vẽ cái gì, nhưng là, hai người thấy cảm thấy rất có mỹ cảm.

"Thu Ca., người đang ở đây vẽ cái gì?"

Chu Chí Minh hỏi.

"Sửa sang thiết kế đồ, đây là bản vẽ mặt phẳng, các người xem không hiểu."

Giống như những thứ này là lớn hơn học kiến trúc học mới học được,

Bình thường những thứ kia đơn giản, Lý thâm cùng Chu Chí Minh cũng xem không hiểu, bây giờ càng là xem không hiểu.

Chu Chí Minh nhìn nhiều lần, đúng là xem không hiểu, chỉ có thể lắc đầu một cái, hần phát hiện mình cùng Diệp Thu chênh lệch thật là càng lúc càng lớn.

Hần cảm giác Diệp Thu tựa hồ là toàn năng, tựa hồ là không gì không thể, không gì không biết, không chỉ học tập thành tích tốt, y thuật được, đánh nhau cũng biến thành lợi hại, bóng bàn đánh cũng rất tốt, bây giờ ngay cả bọn họ cũng không có xem qua thiết kế đồ, một chút cũng xem không rõ.

Lý thâm cũng có như vậy cảm giác.

Hai người xem không hiểu, ở bên cạnh máy tính ghé ngồi xuống, sau đó đeo tai nghe lên bắt đầu chơi game.

Thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác, đã đến năm giờ chiều, nếu như không phải là Lý thâm nhắc nhở, Lưu Linh Tú thi xong rồi, Diệp Thu có thể phải tiếp tục họa đồ.

Bởi vì hần là một cái theo đuổi hoàn mỹ người, mà hần hấp thu được hồn phách trong ý thức, đồng dạng là theo đuổi hoàn mỹ người, Diệp Thu đã thiết kế rất nhiều lần, cuối cùng cũng đang không ngừng sửa đổi.

Bây giờ phát hiện thời gian đến năm giờ chiều, Lưu Linh Tú thi xong, như vậy hần phải trở về đi đón Lưu Linh Tú về nhà ăn cơm.

Tại hần đem buổi chiều thiết kế xong thiết kế Đồ Tiên gìn giữ được, sau đó truyền tới chính mình QQ bên trong, tới nay tới Internet nơi này, đến lúc đó lại tiếp tục thiết kế.

Lưu Linh Tú cảm giác mình lần này Nguyệt Khảo số học vẫn là rất không tệ, ngoại trừ cuối cùng một đạo đại đề thứ ba vấn đề nhỏ, nàng khả năng không lấy được phút, những khả năng khác cũng không tệ.

Ở nàng cao hứng nắm một phần tiếng Anh tài liệu, từ trên lầu đi xuống, vừa mới bắt đầu, cũng không nhìn thấy Diệp Thu cùng cái kia chiếc điện Xe đạp bóng người.

Lưu Linh Tú có chút thất vọng, còn tưởng rằng Diệp Thu là có chuyện không tới.

Tô tự nhiên từ trên lầu đi xuống, không nhìn thấy Diệp Thu thời điểm, nàng tựa hồ cũng là có vẻ hơi cao hứng. Nhưng là, nàng cao hứng không bao lâu, Diệp Thu đã cười điện Xe đạp trở lại, sau đó dừng lại, hướng Lưu Linh Tú vẫy tay.

Lưu Linh Tú lộ ra nở nụ cười, nàng còn tưởng rằng Diệp Thu thật có những chuyện khác quên tới đón nàng về nhà rồi.

Bây giờ nàng đã thành thói quen Diệp Thu tiếp tục nàng trở về, để cho nàng đi ngồi xe buýt, ngược lại có thể có chút không thói quen.

Thấy Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú vừa nói vừa cười điện Xe đạp hướng giáo môn Khẩu Bắc đi ra ngoài, ở phía sau đi theo Tô tự nhiên, nắm chặt nàng quả đầu nhỏ, tựa hồ vừa tức vừa giận, lại không biết nói cái gì.

Ra đến cửa trường học, thấy Diệp Thu cười xe mang theo Lưu Linh Tú đã rất xa, nàng mới đưa ánh mắt thu hồi lại, nàng biết tiếp tục như vậy nửa quãng đường không được, thuộc về mình đồ vật, nàng nhất định phải cầm về.

"Vừa mới ta còn tưởng rằng ngươi có chuyện không tới đón ta?"

Lưu Linh Tú ôm chặt Diệp Thu sau lưng, gương mặt đỏ dán vào Diệp Thu sau lưng nói.

"Không có, mới vừa rồi ở quán Internet vẽ thiết kế đồ, quên ngươi thi thời gian."

Ở Diệp Thu cười xe trở lại Lưu Linh Tú cửa nhà, dừng xe lại, cùng Lưu Linh Tú đi vào bên trong thời điểm, Trương Nguyệt Hồng đang chuẩn bị cơm tối.

Trương Nguyệt Hồng để cho Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú rửa tay một cái, sau đó rất nhanh thì có thể ăn cơm tối.

Lưu Linh Tú vào phòng bếp hỗ trợ thời điểm, Diệp Thu ở bên ngoài chờ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Tự học

Trương Nguyệt Hồng biết Lưu Linh Tú cùng với Diệp Thu, cũng không có ảnh hưởng Lưu Linh Tú thành tích, ngược lại có thể sẽ đề cao Lưu Linh Tú thành tích, Trương Nguyệt Hồng dĩ nhiên là ủng hộ hai người chung một chỗ.

Ở Trương Nguyệt Hồng làm cơm tối xong, kêu Lưu Đại khánh đi ra cùng nhau ăn cơm sau, Diệp Thu hỏi "Thức thức, a di, các ngươi ở nhà mấy tiền lương như thế nào đây?"

"Cũng cứ như vậy, tiền lương chết đói, một cái 2000~3000."

Lưu Đại khánh nói.

"Vậy các ngươi chuẩn bị liên quan (khô) một chút còn lại sao?"

Nếu Diệp Thu đem Lưu Linh Tú trở thành hán nữ nhân, Lưu Linh Tú cha mẹ đối với hán cũng không tệ, cho nên, Diệp Thu chuẩn bị cũng không để cho Lưu Đại khánh vợ chồng kia khổ cực.

Giống như những hãng kia bên trong, mặc dù Lưu Đại Khánh Hoà Trương Nguyệt Hồng rất ít làm thêm giờ, nhưng là, hai người đều là tiền lương chết đói, thu nhập không cao, bỏ ra cùng thu nhập không thành tỷ lệ.

"Liên quan (khô) còn lại? Tạm thời không biết làm gì?"

Lưu Đại khánh nói.

Hán và Trương Nguyệt Hồng ở đó nhà nhà máy làm vài chục năm, đã là công nhân viên kỳ cựu rồi, nếu như không có ở đây nhà kia nhà máy đi làm, hai người thật không biết làm gì.

Thật may, bây giờ Lưu Linh Tú đã khôi phục nói chuyện bình thường, hai người càng là cảm thấy bây giờ thời gian không tệ, về phần còn lại, hai người căn bản không có nghĩ tới.

"Không cần khổ cực như vậy công việc? Giống như mở sỉ nhiều tiệm những thứ này."

Trương Nguyệt Hồng sau khi nghe, cặp mắt vòng vo một chút, nhưng là, rất nhanh nghĩ đến, chính mình chưa quen thuộc những thứ này, hơn nữa, làm những thứ này cũng phải vốn đầu nhập, ít nhất đều phải mấy chục ngàn nguyên mới được.

Ở sau khi ăn cơm tối xong, Lưu Linh Tú không chuẩn bị trở về phòng học học tập thời điểm, Diệp Thu cũng sẽ không chuẩn bị lưu lại, hắn còn phải đi về đối với (đúng) kia quán cơm tiến hành thiết kế.

Ở Diệp Thu cười cái kia chiếc điện Xe đạp lúc rời đi sau khi, Trương Nguyệt Hồng cùng Lưu Đại Khánh còn nghĩ tới vừa mới Diệp Thu cùng bọn họ chuyển lời.

Bọn họ còn tưởng rằng Diệp Thu chẳng qua là trong lúc vô tình nhắc lên mà thôi, nhưng là, Lưu Linh Tú nhưng là biết, đây nhất định không phải là trong lúc vô tình, bởi vì nàng biết, bây giờ Diệp Thu xem bệnh cho bệnh nhân rất dễ dàng kiếm được tiền.

Trước chút thời gian, Diệp Thu kiếm được kia năm triệu, chẳng qua là Diệp Thu không để cho nàng và cha mẹ nói mà thôi.

"Cha, mẹ, Diệp Thu mới vừa rồi ăn cơm và các người nói, không phải là đùa, các người liền suy nghĩ thật kỹ một chút, ta trở về phòng xem sách."

"Này cô gái nhỏ nghĩ gì vậy?"

Trương Nguyệt Hồng nói.

"Khả năng thật là có được (phải) nghĩ."

Lưu Đại Khánh cảm thấy bây giờ hai người ở đó nhà bên trong công xưởng đi làm, mặc dù có tiền dưỡng lão những thứ kia, nhưng là, trừ đi những thứ kia tiền dưỡng lão, bảo hiểm dưỡng lão những thứ kia, còn dư lại tiền, hai người cộng lại không sai biệt lắm bốn ngàn nguyên, còn không mua được Diệp Thu đưa cho Lưu Linh Tú bộ kia điện thoại di động phí.

Nếu quả thật mở một nhà sỉ nhiều tiệm, một ngày kiếm được hai trăm nguyên, đều phải so với ở bên trong công xưởng tốt hơn.

"Người còn nhớ đừng suy nghĩ."

Trương Nguyệt Hồng nhắc nhở, nàng cảm giác mình cùng chồng đều là người đang hoang, những thứ kia không làm được.

Diệp Thu cười điện Xe đạp hướng cũ tiểu khu trở về, vốn đang nhớ thả vào cháo bột tiệm nơi đó, nhưng là, bây giờ cháo bột tiệm đã quan môn, ăn trộm lại như vậy ngưng cuồng, hắn không muốn đem xe thả đi ra bên ngoài, bị những thứ kia ăn trộm cho trộm đi.

Cười điện Xe đạp trở lại tiểu khu kia tòa nhà dưới lầu, khóa lại sau, bên trên đến lầu thượng, thấy Diệp Vệ Đông không ở nhà, Trần Phương cùng Diệp Tuyết ở nhà.

Thấy Diệp Thu nhanh như vậy trở lại, Trần Phương cùng Diệp Tuyết còn cảm thấy kỳ quái.

"Đệ, tối nay thế nào như vậy sắp trở về rồi?"

"Linh Tú ở nhà tự học, ta trở về."

Nghe nói là như vậy thời điểm, Diệp Tuyết cùng Trần Phương đã minh bạch.

Diệp Thu thấy hai nàng trông coi bộ kia ti vi cũ máy ở đó xem TV thời điểm, Diệp Thu cũng biết, hai nàng này bình thường bởi vì ở cháo bột tiệm nguyên nhân, ngay cả TV cũng không có xem qua.

Bây giờ có thời gian, mới phải tốt rút ra chút thời gian tới xem một chút TV.

Diệp Thu đi sau khi tắm, đi ra thời điểm, nói: "Mẹ, ta trở về phòng về thiết kế đồ."

Diệp Thu đi vào trong phòng mình, trực tiếp mở ra kia đài máy tính.

Máy này quen cũ máy tính đã có ba năm,

Nhưng là, trước cái đó Diệp Thu rất ít khi dùng, hơn nữa, đối phương thời gian sử dụng sau khi, cũng là dùng để nhìn nhiều chút màn ảnh nhỏ.

Tại hắn sau khi mở ra, phát hiện phi thường thẻ, có thể là bởi vì nhìn màn ảnh nhỏ nguyên nhân.

Tại hắn đem kia 50G Ấn núp bên trong màn ảnh nhỏ, toàn bộ thủ tiêu sau, sau đó lại tiến hành diệt Virus, thủ tiêu còn lại rác rưởi, mở ra văn bản thời

điểm, đều phải trót lọt rất nhiều.

Tại hẳn từ điện thoại di động của mình QQ nơi đó gìn giữ thiết kế đồ thả vào cái đó sửa sang thiết kế phần mềm nơi đó, lần nữa tiến hành thiết kế.

Từ tám giờ tối bắt đầu, một thẳng đến hơn mười một giờ khuya, Diệp Thu hết sức chuyên chú, một mực ở kia tiến hành họa đồ thiết kế.

Diệp Tuyết thấy em trai trong phòng tĩnh lặng, còn tưởng rằng hẳn ngủ thấy rồi, đi tới cửa nhẹ nhàng đẩy cửa ra, thấy Diệp Thu đang ngồi ở bàn máy tính trước mặt.

Diệp Tuyết đi tới bên cạnh hắn, thấy Diệp Thu đối với (đúng) bức kia 3D thiết kế Đồ Họa vẽ, nhưng là, Diệp Tuyết một chút cũng xem không hiểu.

Nàng chỉ có tiểu học trình độ văn hóa, THCS cũng không có học xong, những thứ này 3D thiết kế đồ, dĩ nhiên là không thấy rõ. Nhưng là, từ kia bản đồ ba chiều đến xem, nàng cảm giác hắn là rất sâu奥奥 tây.

Diệp Thu ngửi được tỷ tỷ tản mát ra cái loại này mùi thơm, xoay người nhìn lại, quả nhiên là Diệp Tuyết đứng ở một bên.

"Chị, chuyện gì sao?"

"Tôi xem một chút, còn tưởng rằng người ngủ thấy quên tắt đèn rồi. "

"Không có, vừa mới một mực ở họa đồ, đây chính là chúng ta kia quán cơm nội bộ sửa sang thiết kế đồ."

Hiện tại hẳn là hoàn toàn dựa theo cung đình thức ăn thiết Kế Phong Cách tới tiến hành, nhưng là, cái này thiết kế đồ còn chưa phải là đầy đủ nhất, cũng không phải hoàn mỹ nhất.

Diệp Tuyết trải qua Diệp Thu nhắc nhở, nàng hay lại là xem không hiểu, bên trong những thứ kia phù hiệu, vẽ tuyến, những nàng kia một chút cũng xem không rõ.

Nàng hiếu kỳ là, người em trai này thế nào biết những thứ này?

"Người thế nào biết những thứ này?"

Diệp Tuyết hỏi.

"Bởi vì ta là thiên tài, tự học!"

Diệp Thu cười nói.

Diệp Tuyết nhưng là càng nghĩ không thông.

Nếu như phải nói Diệp Thu y thuật, là cái đó giang hồ nhân sĩ dạy, như vậy còn nói được, nhưng là, những thứ này sửa sang thiết kế đồ, kia không thể nào là cái gì giang hồ nhân sĩ dạy đi!

"Trễ lắm rồi, người đi ngủ sớm một chút đi."

Diệp Tuyết không có nhìn lại, chẳng qua là nàng cảm giác mình biết em trai thật là càng ngày càng lợi hại.

Ở nàng đi ra ngoài thời điểm, Diệp Thu gìn giữ tốt thiết kế đồ, chuẩn bị mấy ngày nay đưa cái này hoàn mỹ sửa sang thiết kế đồ cho vẽ xong.

Bởi vì đến thời gian này, chính là tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » thời gian tốt nhất, cho nên, hắn đóng cửa lại, tắt đèn, ở phòng khách Diệp Vệ Đông, Trần Phụng, còn có Diệp Tuyết còn tưởng rằng Diệp Thu ngủ.

Ngày xưa thời điểm, ba người đều là rất khuya mới ngủ, bây giờ để cho ba người nhanh như vậy ngủ, thật có nhiều chút không có thói quen. Nhưng là, vì không làm ồn đến Diệp Thu nghỉ ngơi, ba người không có lại xem TV.

Diệp Thu ngồi xếp bằng ở trên chiếu, tiếp tục tu luyện, hấp thu ánh trăng tinh hoa, sau đó liên tục không ngừng hóa thành linh khí, tiến vào Diệp Thu trong thân thể, ở kinh mạch giữa lưu động, hóa thành chân khí, chứa tại hắn nơi đan điền.

Diệp Thu cảm giác, chính mình tu luyện chẳng mấy chốc sẽ đột phá!

Chương 137: Lý Thiên Thiên tới

Ngày thứ hai đại sớm, chói mắt ánh mặt trời từ cửa sổ chiếu vào, Diệp Thu mở hai mắt ra, phát hiện đã là buổi sáng hơn tám giờ.

Tối hôm qua thời điểm, hắn đã cảm giác chứa ở Đan Điền chân khí, rất nhanh sẽ có Lượng Biến đến chất biến quá trình, hắn tu luyện cũng sẽ đột phá.

Bất quá, ở hiện tại hắn mở mắt ra thời điểm, cảm giác vẫn là thiếu chút nữa.

Tại hắn đứng lên rửa mặt thời điểm, thấy Diệp Vệ Đông không ở nơi này, chẳng qua là thấy Diệp Tuyết cùng Trần Phuong.

"Ba của người đi kia nhà quán cơm nơi đó!"

Trần Phuong nói.

Diệp Thu rất kinh ngạc, cha sớm như vậy qua bên kia làm gì, bởi vì dựa theo hắn ngày hôm qua cách nói, là đang ở chín giờ sáng đến nơi đó tập họp.

Hiện tại hắn còn muốn đi tiếp tục Lư Linh Tú tới trường học.

"Mẹ, ta đi trước tiếp tục Lư Linh Tú trở về trường học."

"Làm xong bữa ăn sáng, không ăn điểm tâm?"

"Trước không ăn, Linh Tú chín giờ còn phải thi."

Ở Diệp Thu rửa mặt sau, sau đó từ trên lầu đi xuống, cười cái kia chiếc điện Xe đạp, vội vã hướng Lư Linh Tú nhà đi qua.

Lư Linh Tú đang ở nhà trong chờ Diệp Thu tới, nàng đoán được Diệp Thu khẳng định còn không có ăn điểm tâm, cố ý để cho mẫu thân làm một tô mì cho Diệp Thu.

Hiện tại hắn khi đi tới sau khi, Lư Linh Tú ba mẹ đã sớm trở về nhà máy đi làm.

Thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, đem chén kia mặt bụng ra, hay lại là nhiệt.

"Diệp Thu, người trước ăn điểm tâm."

Diệp Thu ngồi ở trước bàn ăn, rất mau ăn hoàn chén kia mặt.

Ở Lư Linh Tú lên tới hắn trên xe, Diệp Thu lại cười xe hướng Giang Bắc ba Trung Phuong hướng đi qua. Đi tới Giang Bắc ba trung môn miệng, Diệp Thu nói: "Linh Tú, ta trước hết không vào, cơm trưa thời điểm, lại tới đón người."

Lư Linh Tú sau khi tiến vào, Diệp Thu chuẩn bị đi trở về tiếp tục Diệp Tuyết đến tiệm cơm bên kia.

Thấy Lý Thiên Thiên đã mở ra cô ấy là chiếc màu đỏ Giáp Xác Trùng tới.

Mấy ngày trước, nơi tay máy tiệm bên kia mua điện thoại di động, mặc dù Lý Thiên Thiên rất tức giận, nhưng là, cuối cùng Diệp Thu cũng đưa nàng hai bộ đồ lót, nàng cũng không có tức giận rồi.

Bây giờ thấy Diệp Thu đưa Lư Linh Tú đến cửa trường học chuẩn bị lúc rời đi sau khi, Lý Thiên Thiên từ trên xe đi tới, hỏi "Người đến đâu?"

"Ta trong mấy ngày qua bề bộn nhiều việc, không có thời gian chơi với người."

Lý Thiên Thiên không biết Diệp Thu làm gì, thấy Diệp Thu cười điện Xe đạp trực tiếp lúc rời đi sau khi, nàng lên tới trên xe, mở ra chiếc kia Giáp Xác Trùng theo ở phía sau.

Ở Diệp Thu trở lại cũ cửa tiểu khu thời điểm, Lý Thiên Thiên mới biết Diệp Thu nguyên lai là ở nơi này.

Loại này cũ tiểu khu, Lý Thiên Thiên Tự Nhiên biết là rất tiện nghi, hơn nữa, lúc trước nhà máy phân phòng cũ. Giống như cha mẹ của nàng tình huống, chính phủ liền phân hai lần phúc lợi phòng, nhưng là, vậy cũng là ở Phủ Thị Chính phúc lợi trong đại viện.

Bây giờ Lý Thiên Thiên cũng chưa từng đến bên kia.

Thấy Diệp Thu sau khi lên lầu, Lý Thiên Thiên chính là không có đi lên.

Diệp Thu bên trên đến lầu thượng, Diệp Vệ Đông đã trở lại.

"Ba, người vừa mới đến bên kia làm gì?"

Diệp Thu kỳ quái hỏi.

"Tôi hôm qua cảm giác một đêm không ngủ được, lại đi qua nhìn một chút."

Cho dù bây giờ Diệp Thu kiếm lời mấy triệu, nhưng là, hiện tại hắn hay lại là nghĩ đến mình và vị kia Lý lão bản ký ký hợp đồng, mỗi tháng muốn thanh toán nhiều tiền như vậy, nếu như đến lúc đó hay lại là thua thiệt tiền, hắn đã cảm thấy không ngủ được.

Diệp Thu cười một tiếng, nhưng là không có nói gì.

"Ta sẽ đi qua bên kia, các người đi qua sao?"

Trần Phương, Diệp Tuyết, Diệp Vệ Đông không biết Diệp Thu rồi đến bên kia làm gì, nhưng là, bây giờ Diệp Thu đi qua, Trần Phương cùng Diệp Tuyết còn là theo chân đi qua.

Diệp Thu cùng cha mẹ, còn có tỷ tỷ, từ trên lầu đi xuống, ngồi ở chỗ tài xế ngồi chờ Lý Thiên Thiên lập tức nhận ra Diệp Tuyết cùng Trần Phương.

Nàng cũng liền từ trên xe bước xuống, phân biệt hướng Trần Phương cùng Diệp Tuyết chào hỏi: "A di, Diệp Tuyết tỷ, tốt."

Diệp Vệ Đông chưa từng thấy qua Lý Thiên Thiên, không biết vị này đẹp để cô nương trẻ tuổi là ai ?

"Trần Phương, vị này là?"

"Nàng chính là Diệp Thu chữa khỏi bệnh cái đó Lý phó thị trường thiên kim."

"

Trần Phương ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói.

Lý Thiên Thiên cảm thấy, rất kỳ quái, nàng cảm giác Diệp Thu cùng phụ thân hắn, cùng mẹ hắn, thậm chí cùng tỷ tỷ của hắn dáng dấp không hề giống.

Nhưng là, bởi vì lúc trước gặp qua Trần Phương cùng Diệp Tuyết, cho nên hắn mới trực tiếp chào hỏi. Bây giờ nàng nhìn thấy Diệp Vệ Đông, nhưng là một chút cũng không nhận ra, đối phương lại là Diệp Thu cha.

"Thúc thúc, người khỏe, ta gọi là Lý Thiên Thiên."

"Người tốt."

Thấy làm quan, Diệp Vệ Đông cũng cảm giác mình muốn thấp một cấp như thế, cho dù bây giờ thấy chẳng qua là Lý phó thị trường thiên kim.

"Các người phải đến kia, ta đưa các người đi chứ ?"

Nếu Lý Thiên Thiên muốn đưa ba người, Diệp Thu cũng chưa có nói nhiều, để cho Trần Phương cùng Diệp Tuyết lên tới Lý Thiên Thiên chiếc kia Giáp Xác Trùng trên xe.

Về phần Diệp Vệ Đông hay lại là mở ra hắn chiếc xe gắn máy kia.

Diệp Thu ở trước mặt mở ra, Lý Thiên Thiên ở phía sau đi theo.

Trần Phương đã là lần thứ hai, hay lại là lần thứ ba thấy vị này Phó thị trường thiên kim, lần đầu tiên hay là ở Kim Lăng bên trong bệnh viện, thấy đối phương trạng thái hôn mê xuống.

Bây giờ Lý Thiên Thiên đã khôi phục như cũ, nguyên lai sân bay cũng bắt đầu biến thành gò nhỏ Lăng rồi, dĩ nhiên là trở nên càng xinh đẹp hơn.

Hơn nữa, Lý Thiên Thiên vốn là rất có khí chất, vóc người lại miu điều, hai cái thật dài chân nhỏ, bây giờ lại mở ra này một chiếc xe nhỏ, nàng cảm giác mình nữ nhi này cùng Lý Thiên Thiên kém xa.

"A di, người say xe sao? Nếu như say xe, ta cho người quay kiếng xe xuống."

"Không việc gì, không việc gì."

Trần Phương nói.

Nàng ngồi xe không choáng váng, chẳng qua là cảm giác chiếc này Giáp Xác Trùng quá nhỏ, nếu như là Diệp Vệ Đông ngồi vào đến, có thể sẽ là rất không có thói quen.

Diệp Tuyết là lần thứ hai thấy Lý Thiên Thiên, nàng cũng là cảm giác Lý Thiên Thiên cùng Lưu Linh Tú rất bất đồng. Nhưng là, nàng nhìn ra, Lý Thiên Thiên đối với nàng người em trai kia cảm thấy hứng thú, Diệp Thu nhưng là không nhớ quá để ý tới vị này Phó thị trưởng thiên kim.

Lý Thiên Thiên thình thoảng cùng Trần Phương, Diệp Tuyết nói chuyện phiếm, hai nàng đều cảm giác cái này Lý Thiên Thiên, mặc dù là Phó thị trưởng thiên kim, nhưng là, tính khí rất tốt.

Chẳng qua là, Diệp Tuyết không biết Diệp Thu tại sao lại nhìn trúng Lưu Linh Tú, mà không có vừa ý cái này Phó thị trưởng thiên kim?

Diệp Thu ở lái xe phía trước, cái kia chiếc điện Xe đạp không mở nhanh, Lý Thiên Thiên trong nháy mắt liền đuổi theo, một mực lái đến Giang Nam bên này ngoại ô, ở đi tới kia quán cơm cửa bãi đậu xe, dừng xe lại thời điểm, Lý Thiên Thiên cũng tới dừng xe lại.

Thấy này quán cơm cửa có một khối "Hoài Dương quán ăn" bảng hiệu, Lý Thiên Thiên còn tưởng rằng Diệp Thu là cùng người nhà đến đây ăn cơm, nhưng là, bây giờ thời gian còn sớm như vậy, nhìn nhà này quán ăn còn chưa mở môn.

"Diệp Thu, các người là nhớ ăn cơm không? Ta mời các người đến một cái đồ ăn ngon (ăn ngon) Sơn Trang ăn cơm."

Lý Thiên Thiên nói.

Diệp Thu nhưng là không để ý đến, chờ đến Diệp Vệ Đông cười nơi đó xe gắn máy tới dừng lại, Diệp Thu đem lâu một đại môn mở khóa sau, hướng bên trong đi vào, Lý Thiên Thiên còn kỳ quái, Diệp Thu tại sao có thể có nơi này chìa khóa?

"Thiên Thiên, nơi này đã bị Diệp Thu mượn."

Diệp Tuyết ở một bên nói.

Lý Thiên Thiên mới hiểu được, tại sao Diệp Thu sẽ có nơi này chìa khóa?

Nhưng là, nàng không nghĩ ra, Diệp Thu mượn một tòa này quán ăn làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Tự mình xuống bếp

Nơi này mỗi một tầng lầu có hơn hai trăm thước vuông, mỗi một tầng lầu đều có thể mang lên hơn mười trương bàn cơm mà không có cảm thấy chen chúc.

Bởi vì lầu một là phòng bếp cùng hậu cần thương khó địa phương, cho nên lầu một chỉ có thể sắp xếp mấy tời, nhưng là, ở lầu hai trở lên, đều có thể mang lên rất nhiều trương, năm tầng lầu đi xuống, nếu như toàn bộ đều ngồi Mãn Nhân, như vậy duy nhất có thể đồng thời thỏa mãn vài trăm người làm ăn.

Trước, Lý Phú sở dĩ lỗ vốn, chính là bởi vì lượng người đi quá ít, nơi này tiền mượn cùng tiền nhân công lại quá cao nguyên bởi vì.

Lý Thiên Thiên đi theo Diệp Tuyết quan sát nơi này, cảm giác nơi này sửa sang chỉ có thể coi là trung hạ tài nghệ, nhưng là, nàng còn chưa rõ ràng, Diệp Thu muốn mượn nơi này làm gì.

"Diệp Thu mượn đến, chuẩn bị để cho chúng ta kinh doanh cung đình thức ăn!"

Diệp Tuyết cùng Lý Thiên Thiên nói.

Lúc này, Lý Thiên Thiên mới hiểu được, tại sao Diệp Thu sẽ là mượn nơi này? Nhưng là, cung đình thức ăn, không phải người bình thường có thể xuất nổi, ăn nổi những thứ kia cũng không tiện ăn.

Kim Lăng có mấy chục nhà cung đình thức ăn quán cơm, nhưng là, đồ ăn ngon (ăn ngon) chỉ có mấy nhà.

Lý Thiên Thiên cũng ở đây mấy nhà ăn rồi, nàng cảm thấy cung đình thức ăn vẫn là rất không tệ.

"Kia muốn bao nhiêu tiền à?"

Lý Thiên Thiên kỳ quái hỏi.

"Là Diệp Thu bỏ tiền, ta không biết những thứ này."

Lần trước thời điểm, Lý Thiên Thiên cũng biết Diệp Thu tựa hồ có tiền mua điện thoại di động, mua những thứ kia áo lót, không nghĩ tới, bây giờ lại đem nơi này trực tiếp mướn. Nhưng là, những tiền kia, nàng nhưng là không biết Diệp Thu làm sao tới?

"Diệp Thu thế nào có tiền?"

"Nghe hẳn là cho một bệnh nhân chữa bệnh nơi đó kiếm được."

Lý Thiên Thiên nghe một chút liền đoán được, nhất định là Diệp Thu lại cho cái gì phú nhân chữa bệnh, không trách hẳn có tiền.

Diệp Thu ở dưới lầu đang chờ ở đó, bây giờ thời gian, đã đến chín giờ sáng, nhưng là, phát hiện nguyên lai những nhân viên kia, bao gồm đầu bếp, nhân viên hậu cần, cô bán hàng, lại toàn bộ đều chưa có tới.

Chẳng lẽ những người này không muốn làm?

Hôm qua thiên thời sau khi, Diệp Thu đã cùng nhân viên nói qua, hôm nay 9 điểm ở nơi này tập họp.

Ở 9:30 thời điểm, mới có nhân viên lờ lờ kéo kéo tới, thấy Diệp Thu đã chờ ở đây thời điểm, vị kia cô bán hàng liền biết rõ mình đến chậm.

"Lập tức cho những đầu bếp kia cùng nhân viên gọi điện thoại, hỏi bọn hắn còn nhớ không nghĩ tại này liên quan (khô)?"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Vị kia cô bán hàng vội vàng đến quầy thu tiền nơi đó tìm tới những đồng nghiệp khác số điện thoại di động, sau đó cầm lên điện thoại cố định cho những thứ kia còn không có tới cô bán hàng, đầu bếp, nhân viên hậu cần, cùng với hai vị Nhân viên thu ngân gọi điện thoại.

Ở chừng mười giờ sáng, những đầu bếp kia, nhân viên hậu cần, cùng với hai vị cô bán hàng, một vị Nhân viên thu ngân mới vội vã chạy tới.

Thấy Diệp Thu thần sắc thật không tốt, những người này đều rối rít 'bày tỏ chính mình ngu quên, quên hôm nay còn phải tới làm.

Hôm qua thiên thời sau khi, những người này đã bắt được Lý Phú cho bọn hắn tháng này tiền lương.

"Làm việc như vậy thái độ, tới chỗ nào liên quan (khô), đều là tiền lương thấp nhất tài nghệ."

Diệp Thu không có nói nữa những thứ kia, những nhân viên này nghe được, sắc mặt nhưng là có vẻ hơi lúng túng. Lý Thiên Thiên đã sớm biết, Diệp Thu sẽ là như vậy, không nghĩ tới, thấy hẳn thật là có một bộ ông chủ bộ dáng.

"Các người trước ngồi ở chỗ này, ta vào phòng bếp, cho các người làm thật Chính Cung Đình thức ăn."

Diệp Thu hướng phòng bếp phía sau đi vào, Trần Phương, Diệp Vệ Đông, Diệp Tuyết, Lý Thiên Thiên, còn có những nhân viên kia cũng muốn đi theo sang đây xem thời điểm, Diệp Thu nói: "Ngoại trừ tỷ của ta cho ta làm tay, những người khác ở bên ngoài ngồi là được."

Diệp Thu tạm thời vẫn không thể cho nơi này nguyên lai kia công nhân thấy, sợ bọn họ đến lúc đó đem cung đình thức ăn phương pháp bí truyền cho truyền đi.

Những nhân viên kia chỉ có thể dừng lại, Diệp Vệ Đông cùng Trần Phương biết Diệp Thu làm như vậy, nhất định là có nguyên nhân, hai người cũng liền lưu lại.

Diệp Tuyết thật cao hứng đi theo Diệp Thu đi vào, Lý Thiên Thiên suy nghĩ nghĩ, cũng đi vào theo, Diệp Thu không có ngăn cản, nhưng là, nhìn nói với nàng: "Chờ một chút, ta làm những thứ kia cung đình thức ăn,

Đã thất truyền, cho nên người tuyệt đối không thể truyền đi."

"Ta hiểu được."

Lý Thiên Thiên nói.

Ở đi vào bên trong, Diệp Thu cảm giác phòng bếp rất đen, hoàn cảnh thật rất kém cỏi, phòng bếp nơi này giống vậy yêu cầu sửa sang lần nữa thiết kế mới được.

Ở mở trong phòng bếp ánh đèn, đem cửa sổ cũng mở ra, bên trong ánh sáng rất nhiều, vẻ này phức tạp mùi vị giống vậy không có.

Dựa theo nơi này nguyên lai hoàn cảnh, Diệp Thu cảm thấy cục vệ sinh nhân viên làm việc qua tới kiểm tra, nhất định là không hợp cách, hơn nữa, hẳn

thấy cũng không thoải mái.

Ở mở tủ lạnh ra, trong tủ lạnh hay lại là đông lạnh cũng có trước một chút thịt thức ăn.

Diệp Thu liền đem những thịt kia thức ăn lấy ra, chuẩn bị thông qua những thứ này còn lại thịt thức ăn làm mỹ vị cung đình thức ăn.

Từ xưa tới nay triều đại rất nhiều, cung đình thức ăn Tự Nhiên rất nhiều, nhưng là, giống như là chia làm hai loại, một là khẩu vị miền nam, một là bắc vị.

Khẩu vị miền nam lấy Kim Lăng, ích cũng, trước khi nam, Sính Đô làm đại biểu.

Bắc vị lấy Trường An, Lạc Dương, Khai Phong, kinh thành, Trầm Dương làm đại biểu.

Mà bởi vì mỗi một triều đại trọng tâm khả năng bất đồng, cho nên đại biểu khu vực thì bất đồng. Bây giờ Diệp Thu muốn làm là được lấy khẩu vị miền nam Kim Lăng làm chủ cung đình thức ăn, hơn nữa, hẳn phải làm vẫn là lấy Thanh Triều làm đại biểu cung đình thức ăn.

Khi nhìn đến còn lại đông lạnh thịt trâu, thịt dê, 驢 thịt, Diệp Thu trong đầu cũng biết, chính mình phải làm gì dạng thức ăn.

Hắn ở tìm một chút, rất nhanh tìm tới một ít trái cây khô, còn có một chút hải sản những thứ kia, toàn bộ đều tìm ra, bao gồm còn lại một ít rau cải.

Ở Diệp Thu đem ra khăn choàng làm bếp cột lên thời điểm, Diệp Tuyết đã sớm cột lên khăn choàng làm bếp.

Nàng ở cháo bột tiệm nơi đó làm việc thời gian dài như vậy, đã sớm rất rõ trong phòng bếp dầu bóng mỡ, rất dễ dàng làm quần áo bẩn. Giống như Lý Thiên Thiên loại này đại tiểu thư, từ nhỏ đến lớn đều là áo đến thì đưa tay com tới há mồm, nơi nào trải qua trong phòng bếp?

Cho dù đi vào phòng bếp, đó cũng là nhà nàng biệt thự kia rộng Đại Minh phát sáng trong phòng bếp, mà không phải loại này nhìn bẩn thỉu phòng bếp.

Thấy Lý Thiên Thiên bộ dáng kia, Diệp Thu nói: "Đại tiểu thư, nếu như người cảm thấy không thích ứng, bây giờ tự ra đi."

"Ta mới không có."

Lý Thiên Thiên tìm đến một món khăn choàng làm bếp, cảm giác món đó khăn choàng làm bếp hay lại là dầu bóng mỡ, cũng không biết trước là kia cái đầu bếp xuyên? Đang để cho Diệp Tuyết giúp nàng cột chắc phía sau sau, hỏi "Diệp Thu, để cho ta giúp người làm gì."

"Người cái gì cũng không dùng giúp, ở một bên nhìn là được."

So sánh với Lý Thiên Thiên, Diệp Tuyết Tự Nhiên bất đồng, nàng mới là thật đang giúp Diệp Thu làm tay, những thứ kia khoai tây lấy tới, nàng rất nhanh thì đem khoai tây da cho gọt không chút tạp chất.

Mà Lý Thiên Thiên cũng là cầm tới một khoai tây, tốn thời gian rất lâu, cũng không có đem một cái khoai tây da cho gọt không chút tạp chất.

Diệp Thu tựa như có lẽ đã nàng tồn tại, hẳn đem những dao bầu kia mài sắc, đem thớt viết không chút tạp chất, sau đó đem đông lạnh thịt trâu lấy tới, thả ở trên thớt gỗ.

Diệp Tuyết cho tới bây giờ không có thấy Diệp Thu học qua đao công, nhưng là, bây giờ thấy Diệp Thu kia cắt thịt bò đao công, kinh ngạc trực tiếp dừng lại nhìn Diệp Thu.

Diệp Thu rút cuộc làm sao biết những thứ này? Hẳn là lúc nào học được?

Diệp Tuyết căn bản cũng không biết, về phần Lý Thiên Thiên càng thì không cần nói, nhìn Diệp Thu đao kia công, còn tưởng rằng hẳn là đầu bếp chuyên thể.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 139: Sắc hương vị đều đủ

Diệp Thu đao công, để cho Diệp Tuyết cùng Lý Thiên Thiên cảm thấy hoa cả mắt, hai nàng cảm thấy, nếu như Diệp Thu không phải là thường thường luyện tập, vậy khẳng định là không thể nào làm được.

Diệp Tuyết đối với (đúng) người em trai này quá hiểu, mặc dù Diệp Thu ở xảy ra tai nạn xe cộ trước, sẽ là thường thường ở cháo bột tiệm hỗ trợ, nhưng là, cháo bột tiệm nơi đó rất ít yêu cầu cắt còn lại thịt thức ăn. Cho nên, phải nói Diệp Thu là ở nơi nào luyện tập đi ra đao công, hai người cảm thấy khả năng không thể nào.

Ở Diệp Thu đem những thịt kia thức ăn cũng cắt gọn được, Diệp Thu bắt đầu làm thứ nhất cung đình thức ăn.

Tính thịt ba chỉ 2 cân, cây hành một cây, Lão Khương năm mảnh, Thiệu Hưng rượu vàng 2 thang thi, muối 2 thang thi, đường phèn 2 thang thi, đỏ khúc thuốc 1 thang thi vân vân.

Diệp Thu thứ nhất làm là Giang Nam nổi danh nhất thịt quả anh đào, này thuộc về thịt kho một loại, nhưng là, làm được sau, sẽ là màu sắc đỏ phát sáng, đẹp dễ tinh xảo, vào miệng tan đi, khẩu vị tốt vô cùng, là cung đình trong thức ăn nổi danh nhất một loại thức ăn.

Dựa theo nơi này nguyên lai những đầu bếp kia, bọn họ chỉ có thể làm đơn giản thịt kho, mà sẽ không làm thịt quả anh đào.

Bởi vì vì thời gian quan trọng hơn, bây giờ Diệp Thu còn phải đồng thời làm còn lại thức ăn, nơi này có tám cái đầu bếp, nói cách khác có thể đồng thời tám cái đầu bếp đồng thời làm đồ ăn.

Bây giờ Diệp Thu một cái ân huệ hưởng xuống, đồng thời làm tám cái thức ăn.

Ngoại trừ vừa mới Giang Nam thịt quả anh đào bên ngoài, còn lại món ăn cũng liên căn cứ nơi này còn lại thức ăn làm.

Không tới nửa giờ, Diệp Tuyết cùng Lý Thiên Thiên cũng cảm giác được trong phòng bếp đều là cái loại này mùi thơm, quá dễ ngửi rồi.

Ở thứ nhất thức ăn Giang Nam thịt quả anh đào làm xong sau, Lý Thiên Thiên cùng Diệp Tuyết nhân quang đã không nhìn ra, các nàng cảm giác, từ nhỏ đến lớn, cũng chưa từng thấy qua xinh đẹp như vậy thịt kho, chẳng qua là không biết ăn vị đạo như thế nào đây?

"Ta muốn ăn."

Lý Thiên Thiên nói.

"Vậy người thử một lần đi."

Lý Thiên Thiên dùng chén và đũa xúc lên một món, sau đó thổi một cái hơi nóng, thả vào tiểu trong môi mát, từ từ thưởng thức thời điểm, phát hiện thật là vào miệng tan đi, hơn nữa không có cái loại này béo mập dầu mỡ cảm giác, thật là ăn quá ngon!

Diệp Tuyết cũng là gấp một món ăn hết, cảm giác ăn ngon vô cùng.

Bởi vì Diệp Thu vừa vặn làm xong một mâm, bây giờ thả vào trên mâm, để cho Diệp Tuyết trước bụng ra, nhưng là, tạm thời vẫn không thể ăn.

Diệp Vệ Đông, Trần Phuong, còn có nguyên lai những thứ kia cô bán hàng, đầu bếp, nhân viên hậu cần, hai vị Nhân viên thu ngân, nhàm chán ngồi ở chỗ đó chơi đùa điện thoại di động nói chuyện phiếm, những người này cũng không biết Diệp Thu làm đồ ăn rốt cuộc muốn bao lâu, bây giờ thấy Diệp Tuyết đem thứ nhất thức ăn bụng ra thời điểm, bọn họ đã ngửi thấy mùi thơm, lập tức vây quanh.

Thơm tho!

Ngon vô cùng!

Bọn họ chỉ là ngửi được mùi thơm kia, thấy kia thịt quả anh đào màu sắc, đã có một loại nhớ phải chảy nước miếng cảm giác, thật là có loại sắc hương vị đều đủ cảm giác.

"Diệp Thu nói vẫn không thể ăn."

Diệp Tuyết nói.

Trần Phuong cùng Diệp Vệ Đông chỉ có thể trước chờ một các loại.

Chờ đến còn lại thức ăn lục tục đưa ra thời điểm, cơ hồ mỗi một thức ăn đều cùng thịt quả anh đào nhìn như thế, bọn họ cảm thấy Diệp Thu thật là một cái tài nấu ăn thiên tài, lại có thể đem bên trong những thứ kia đồ ăn thừa làm thành như vậy.

Không trách ngày đó Diệp Thu tới, sẽ là nói bọn họ làm đồ ăn thật sự là quá khó ăn.

"Còn có mấy cái thức ăn không có làm xong?"

Diệp Vệ Đông hỏi.

"Nhanh, chỉ còn lại hai món canh."

Bây giờ Diệp Thu làm mười mấy món thức ăn, bên trong tủ lạnh còn lại thịt thức ăn, toàn bộ đều làm, hơn nữa, mỗi một món ăn nhìn cũng không giống nhau.

Hiện tại ở trong đại sảnh đều là thơm ngát cảm giác.

Ở Diệp Thu đem cuối cùng hai cái thức ăn, hai món canh toàn bộ đều làm xong sau, toàn bộ để cho Diệp Tuyết bùng ra.

Mặc dù hai nàng ở bên trong đã thường thức không ít, nhưng là, hai người cảm thấy còn không có ăn đủ, bây giờ toàn bộ đều bùng ra, Diệp Thu một nhà, Lý Thiên Thiên, còn có nơi này nhân viên, hơn mười người toàn bộ ngồi xuống, ở hai tờ bàn ăn chung quanh bữa ăn ghế ngồi xuống.

Diệp Thu để cho bọn họ bắt đầu thưởng thức thời điểm, những đầu bếp kia, nhân viên hậu cần,

Cô bán hàng, hai vị trước đài thu ngân nhân viên, cũng từng ngậm từng ngậm ăn, bọn họ cảm giác này là mình ra đời tới nay, cảm thấy ăn ngon nhất một hồi.

Diệp Thu sẽ ở đó nhìn, thỉnh thoảng ăn một chút, hẳn cảm giác tạm được đi, cùng hẳn ở Thiên Đình Ngự Y Phủ ăn những thứ kia so sánh, hay lại là kém quá xa.

Chờ đến tất cả mọi người đều ăn xong, bao gồm những thứ kia còn lại nước canh, đều bị những đầu bếp kia cầm đi ăn, bọn họ mới có một loại chưa thỏa mãn cảm giác.

"Đây mới là chính tông cung đình thức ăn, các người trước làm những thứ kia, ngay cả cửt chó cũng không bằng, không trách nơi này làm ăn sẽ là kém như vậy."

Diệp Thu lạnh lùng nhìn mấy cái đang dùng răng loại bỏ răng đầu bếp nói.

Bọn họ quả thật biết rõ mình tài nghệ cùng Diệp Thu tài nghệ cách biệt quá xa, nhưng là, nếu như nơi này tiệm cơm dựa theo Diệp Thu cái đó tài nghệ, này Reagan vốn không dùng ưu sầu sẽ không có làm ăn.

Diệp Thu nhưng là không tính lại làm thức ăn, hẳn chẳng qua là dạy một nhóm người, để cho nhóm người kia làm.

"Lá, Diệp lão bản, không biết sau này có phải là người hay không xuống bếp?"

Một cái đầu bếp hỏi.

"Ta không có thời gian, nơi này sau này cũng sẽ giao cho cha ta, mẹ ta, tỷ của ta tới quản lý, sau đó đem tài nấu ăn giao cho các người. Nhưng là, các người phải ký suốt đời hợp đồng cùng với bảo mật hợp đồng."

Diệp Thu nói.

Những đầu bếp kia đã minh bạch, dựa theo Diệp Thu tài nấu ăn, bọn họ có thể học được một lượng vị, đến còn lại Tinh Cấp quán rượu cũng không cần ưu sầu rồi.

Nhưng là, nếu như ký suốt đời hợp đồng cùng bảo mật hợp đồng, đó chính là bọn họ căn bản không có thể rồi đến còn lại địa phương làm đầu bếp, thấy những thứ này đầu bếp ánh mắt kia vòng tới vòng lui, cùng với đánh tiểu toán bản, Diệp Thu Tự Nhiên biết bọn họ đang suy nghĩ gì.

"Hôm nay tạm thời liền tới đây, đoạn thời gian này, nơi này trong ngoài làm sửa sang, các người trước tiên có thể nghỉ ngơi, tháng sau tiền lương tám ảnh post lên, nhưng là, dựa theo tiền lương thấp nhất tới phát."

Những đầu bếp kia, cô bán hàng, nhân viên hậu cần, còn có hai vị kia Nhân viên thu ngân không nghĩ tới, chẳng qua là tới ăn một bữa cơm, hơn nữa, bọn họ có thể nghỉ ngơi thời gian dài như vậy, vẫn là rất không tệ, nhưng là, không biết nơi này muốn giả bộ sửa thời gian bao lâu, nếu như là hai ba tháng, mỗi tháng đều là tiền lương thấp nhất, vậy thật không đủ bọn họ sinh hoạt.

Rất nhanh, nơi này chỉ còn lại Diệp Thu, Diệp Vệ Đông, Trần Phuong, Diệp Tuyết, Lý Thiên Thiên, còn có hai cái nhớ lấy lòng Diệp Thu cùng Diệp Vệ Đông đầu bếp.

"Ba, người chuẩn bị đi tìm nhóm kia sửa sang công, ta thiết kế đồ hẳn hai ngày này liền có thể về xong, về phần sửa sang tài liệu tự mua, đến lúc đó bọn họ căn cứ bản vẽ để chứa đựng sửa là được."

"Ta minh bạch."

Diệp Vệ Đông nói.

Vừa mới Diệp Thu làm những món ăn kia, đã cho Diệp Vệ Đông lòng tin rất lớn. Niềm tin của hẳn nếu như, nơi này làm đồ ăn đều là Diệp Thu vừa mới làm cái loại này thức ăn ăn ngon như vậy, khẳng định như vậy không cần ưu sầu nơi này không có khách hàng.

Bây giờ liền không có những chuyện khác rồi, Diệp Thu còn muốn chuẩn bị đi trở về tiếp tục thi xong Lưu Linh Tú về nhà ăn cơm.

"Cha, mẹ, Linh Tú sắp thi xong rồi, ta còn muốn trở về đón nàng về nhà ăn cơm."

Lý Thiên Thiên phiền nhất ở Diệp Thu trước mặt nhắc tới Lưu Linh Tú tên, bây giờ Diệp Thu hết lần này tới lần khác nhắc lên, mặc dù không là nhằm vào nàng, nhưng là, trong lòng nàng hay lại là không rất cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Người phải phụ trách ta

Lý Thiên Thiên cảm giác mình ở Diệp Thu trong tâm khảm, một chút địa vị cũng không có, chung quy là ưa thích ở nàng trước mặt nhắc tới Lưu Linh Tú.

Vốn là dựa theo nàng tình huống, biến thành B thêm, đã rất hài lòng, nhưng là nghĩ đến Diệp Thu ở mua đồ lót đưa cho Lưu Linh Tú thời điểm, lại nói Lưu Linh Tú nếu so với nàng còn lớn hơn.

Về điểm này, để cho Lý Thiên Thiên không phục lắm.

Ở Diệp Thu chuẩn bị cười điện Xe đạp trở về Giang Bắc ba bên trong tiếp tục Lưu Linh Tú lúc về nhà sau khi, Lý Thiên Thiên cũng chuẩn bị đi theo lái qua.

Bây giờ đang ở cái này đã ăn no, nhưng là, Diệp Vệ Đông, Trần Phương, Diệp Tuyết, cũng là ở lại chỗ này.

Lý Thiên Thiên cùng Diệp Vệ Đông, Trần Phương, Diệp Tuyết phân biệt chào hỏi sau, mới từ bên trong đi ra.

"Vị này Lý tiểu thư gia thế rất tốt, dáng dấp vừa đẹp, không biết sao, Diệp Thu tựa hồ không thích nàng."

Trần Phương nói.

Coi như Trần Phương mẹ, nàng dĩ nhiên là hy vọng con mình càng đòi cô gái thích càng tốt, nhưng là, nàng không nghĩ ra, Diệp Thu chỉ là ưa thích cái đó Lưu Linh Tú.

"Mẹ, là cái đó Lý Thiên Thiên đối với (đúng) Diệp Thu có ý tứ."

Diệp Tuyết nói.

Diệp Thu đã cười xe hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng lái đi, Lý Thiên Thiên ở phía sau đi theo.

Trở về đến Giang Bắc ba Trung Tá cửa, cách cuộc thi thời gian kết thúc không tới mười phút, Diệp Thu liền ở cửa trường học chờ.

Chờ đến Lưu Linh Tú thi xong, từ trên lầu đi xuống, không nhìn thấy Diệp Thu bóng người, còn tưởng rằng Diệp Thu đi làm việc chuyện mình, xuất hiện ở đến cửa trường học, thấy Diệp Thu ở đó chờ thời điểm, vội vàng vui vẻ chạy tới.

Diệp Thu đẩy xe rời đi nơi này thời điểm, Lý Thiên Thiên lái xe tới nói: "Diệp Thu, người cơm nước xong, đuổi mau trở lại, ta còn có việc tìm người."

Lưu Linh Tú đã không phải lần thứ nhất thấy Lý Thiên Thiên, nhưng là, nàng biết đối phương chẳng những rất xinh đẹp, hơn nữa, còn là một vị Phó thị trường thiên kim.

Không nghĩ tới, bây giờ đối phương lại lái xe đến tìm Diệp Thu rồi.

Lưu Linh Tú trong lòng có chút không thoải mái, nhưng là, cũng không có nói gì.

Trên nàng đến Diệp Thu chiếc kia điện Xe đạp xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe lúc rời đi sau khi, Lưu Linh Tú hỏi "Vị kia Lý Thiên Thiên đến tìm người làm gì?"

"Chữa bệnh đi!"

"Bệnh gì? Khó khăn như vậy chữa?"

Lưu Linh Tú cảm thấy Diệp Thu y thuật lợi hại như vậy, cái đó ung thư thời kỳ cuối người mắc bệnh, đều là hai lần liền chữa hết, chẳng lẽ cái đó Lý Thiên Thiên bệnh khó khăn như vậy chữa?

"Người muốn biết?"

Diệp Thu quay đầu nhìn nàng cười một tiếng.

Lưu Linh Tú ừ một tiếng, nàng còn cảm thấy kỳ quái thời điểm, Diệp Thu nhưng là nói: "Người bây giờ không phải là chia vào sao? Lý Thiên Thiên chính là cảm giác nơi đó quá nhỏ, sợ bị người cười."

Vừa mới bắt đầu, Lưu Linh Tú còn không nghĩ ra là chuyện gì xảy ra, chờ đến nàng khi phản ứng lại sau khi, mới biết là tình huống gì?

Nàng không nghĩ tới, ngay cả này đều có thể chữa?

"Cái này cũng có thể trị không?"

"Đĩ nhiên, trước Lý Thiên Thiên nơi đó nhỏ hơn, bây giờ mới biến hóa lớn hơn rất nhiều."

Lưu Linh Tú nghe được Diệp Thu nói như vậy, sắc mặt thông đỏ như mận, cảm giác Diệp Thu tựa hồ muốn nói nàng như thế. Nàng còn tưởng rằng bệnh gì, không nghĩ tới lại là loại bệnh này.

Này căn bản cũng không coi như là bệnh, nhưng là, đây đối với nữ tính mà nói, dĩ nhiên là rất 'Trí mạng' một loại bệnh.

"Vậy sao người cho nàng chữa?"

Lưu Linh Tú nghĩ đến tình huống mình, có thể là bởi vì là mẫu thân cho nàng dinh dưỡng vẫn là rất được, bây giờ đang ở lớp học có thể nói tới quan trọng nhất, so với Tô tự nhiên còn lớn hơn nhiều lắm.

Nàng cũng không có chú ý Lý Thiên Thiên tình huống, chẳng qua là thấy đối phương dáng dấp cũng rất đẹp, dung mạo rất cao, còn lại, nàng cũng không có chú ý tới.

"Cứ như vậy chữa."

Diệp Thu cười xe đi tới Lưu Linh Tú cửa nhà, dừng xe lại thời điểm, Trương Nguyệt Hồng cùng Lưu Đại khánh gọi hân xuống dùng cơm thời điểm, Diệp Thu nói: "Thức thức, a di, ta mới vừa ăn xong rồi, bây giờ còn không đói bụng."

Lưu Linh Tú biết Diệp Thu phải đi cho Lý Thiên Thiên chữa bệnh, cũng không có để cho hân đi xuống, ở Diệp Thu cười xe sau khi rời đi, Lưu Linh Tú còn cảm giác có loại không nói ra cảm giác kỳ quái.

Lý Thiên Thiên ở trên xe chờ, chờ thấy Diệp Thu lúc trở về, để cho Diệp Thu đem xe dừng ở cửa.

Diệp Thu nhưng là không có ngừng đi xuống, mà là nói: "Vạn một người đến lúc đó tức giận lại đem xe lái đi, để cho ta đi bộ trở lại làm sao bây giờ?"

"Quý hẹp hòi, ta cũng không phải là mỗi lần cũng tức giận."

Diệp Thu đem điện Xe đạp đậu ở chỗ đó, lên tới cô ấy là chiếc màu đỏ Giáp Xác Trùng trên xe, Lý Thiên Thiên lái xe hướng bờ sông phương hướng đi qua.

Ở đi tới bờ sông ít người địa phương, đem nàng chiếc xe kia dừng lại, sau đó hai người ngồi vào phía sau xe bên trên.

Ở Lý Thiên Thiên quay cửa xe xuống rèm vải sau, nói: "Nhanh lên một chút a."

"Bây giờ không phải là có thể sao? Trả thế nào muốn lớn hơn?"

Diệp Thu kỳ quái hỏi.

"Người đã đáp ứng ta."

Tại nội y tiệm nơi đó, Diệp Thu quả thật đã đáp ứng nàng, muốn cho cô ấy là trong trở nên lớn hơn, sau đó sẽ đưa nàng hai bộ như vậy đồ lót.

Lý Thiên Thiên Tự Nhiên không có quên.

Ở Diệp Thu để cho nàng cởi ra áo, đem đồ lót mang lấy ra, Lý Thiên Thiên rất nhanh cởi ra lấy ra, sau đó nhắm hai mắt lại.

Diệp Thu cảm giác, Lý Thiên Thiên nơi đó đã do nguyên lai sân bay biến thành trứng trắng, lại từ trứng trắng biến thành bây giờ trứng gà, nhưng là cảm giác cùng Lưu Linh Tú vẫn còn có chút khoảng cách, ít nhất phải biến thành trứng vịt mới có thể đuổi kịp.

Diệp Thu lấy tay thả vào Lý Thiên Thiên nơi đó, lấy tay nhẹ nhàng sờ một cái, tại hân rút tay về được thời điểm, nói: "Có thể."

Lý Thiên Thiên không nghĩ tới nhanh như vậy kết thúc, nàng tựa hồ có hơi thói quen loại cảm giác này.

"Người như vậy sờ ta, sau này phải phụ trách ta!"

Lý Thiên Thiên theo dõi hắn nói.

"Người bệnh thần kinh a, ta chỉ là một thầy thuốc, giúp người chữa bệnh, thế nào đối với người phụ trách, nếu như người chính là như vậy, sau này ta sẽ không giúp người trị liệu rồi!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Lý Thiên Thiên không nghĩ tới, Diệp Thu được tiện nghi còn khoe tài, chính mình một cái đại mỹ nữ đưa đến trước mặt hắn, đối phương lại không muốn.

Nhưng là, nghĩ đến chính mình nên nhìn, không nên nhìn địa phương, đều bị Diệp Thu nhìn, nên sờ, không nên sờ, đều bị Diệp Thu sờ, Lý Thiên Thiên đã cảm thấy rất tức giận.

Đặc biệt là nghe được Diệp Thu những lời này, cặp mắt không nhìn được đỏ, không bao lâu đôi nước mắt cứ như vậy chảy xuống.

Nghĩ đến chính mình một cái Phó thị trường thiên kim, lại bị Diệp Thu như vậy người bình thường đối đãi, Lưu Linh Tú đã cảm thấy rất ủy khuất. Loại này ủy khuất đã không phải lần thứ nhất rồi, nhưng là, mỗi lần đều là cảm giác mình ở Diệp Thu trước mặt, căn bản không tính là cái gì.

Diệp Thu không nghĩ tới Lưu Linh Tú thật khóc!

Mặc dù đang tiệm đồ lót nơi đó thời điểm, Lưu Linh Tú lại khóc một lần.

Bây giờ nhìn nàng bộ dáng kia, giọng cũng liền hòa hoãn rất nhiều, nói: "Vậy người muốn ta đối với người thế nào phụ trách?"

"Ta muốn công bình đối đãi, người thế nào đối đãi Lưu Linh Tú, liền thế nào đối đãi ta!"

Lý Thiên Thiên khóc nói.

"Vậy cũng tốt!"

Lý Thiên Thiên sau khi nghe, mới phá thế mỉm cười.

Ở nàng đem ra khăn giấy xoa xoa cặp mắt nước mắt, sau đó hệ hảo chính mình đồ lót, mặc xong áo sau, trở lại ghé lái chỗ ngồi, sau đó lái xe rời đi nơi này, hướng Giang Bắc ba Trung Phương hướng về đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141:: Luyện Khí Kỳ 3 trọng sơ kỳ

Ở trên đường thời điểm, Lý Thiên Thiên nhìn cao hứng rất nhiều, thỉnh thoảng đem ánh mắt nhìn về phía Diệp Thu.

Bởi vì từ Diệp Thu cứu nàng mệnh, rồi đến chữa trị cho nàng sau, Diệp Thu cho nàng kinh hi là càng ngày càng nhiều, Diệp Thu để cho nàng càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Trở về đến giảng bắc tam trung môn miệng, Lý Thiên Thiên nói: "Người lại không Hồi thứ 3 trên trung bình giờ học, không bằng ta để cho người đưa người chuyên tới Kim Lăng đại học chi nhánh trung học bên kia đi!"

Lý Thiên Thiên cảm thấy kim đại hòa kim đại chi nhánh trung học gần nhiều, nếu như Diệp Thu đến bên kia giờ học, như vậy hai người bình thường muốn gặp mặt, khẳng định dễ dàng rất nhiều.

Hơn nữa, dưới cái nhìn của nàng, đến lúc đó Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú sống chung ít thời gian rồi, kia cảm tình khẳng định không có trước tốt như vậy.

"Ta chuẩn bị hai ngày này trở về ba trên trung bình giờ học!"

Diệp Thu lạnh nhạt nói.

"Người!"

Một số thời khác, Lý Thiên Thiên cảm thấy Diệp Thu thật tức chết nàng. Nhưng là, thật giống như Diệp Thu cảm thấy một chút áy náy cảm giác cũng không có.

Ở Diệp Thu từ trên xe bước xuống, Lý Thiên Thiên biết không có chuyện gì, nàng cũng liền lái xe rời đi. Bất quá, lần này tranh thủ được bình chò thái độ, đối với nàng mà nói đã là một lần không tệ thu hoạch.

Diệp Thu cười điện Xe đạp trở lại Lư Linh Tú nhà, Lư Linh Tú một nhà đã ăn cơm trưa xong. Trương Nguyệt Hồng cùng Lư Đại khánh đã trở về trường học giờ học, mà Lư Linh Tú chính là ở bên trong phòng ngủ trưa.

Nhưng là, nghĩ đến Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên chung một chỗ thời điểm, nàng liền thể nào cũng không ngủ được, cũng liền đứng lên vác tiếng Anh từ đơn.

Thấy Diệp Thu lúc trở về, Lư Linh Tú hỏi "Lý Thiên Thiên đây?"

"Nàng trở về."

"Vừa mới thật cho nàng trị?"

"Liền mấy giây chuyện!"

Lư Linh Tú đỏ mặt lên, cũng liền trở về phòng tiếp tục vác từ đơn.

Ở hơn một giờ chiều, để cho Diệp Thu đưa nàng đến Giang Bắc ba Trung Tá cửa sau, Lư Linh Tú hướng bên trong đi vào, Diệp Thu chính là hướng Internet đi qua.

Mới vừa đến Internet, hắn đã thấy Lý thâm cùng Chu Chí Minh ở chơi game.

"Các người không cuộc thi?"

Diệp Thu hỏi.

"Thi không thi đều là như vậy số điểm!"

Lý thâm cùng Chu Chí Minh rất rõ, bọn họ không giống Diệp Thu như vậy, Diệp Thu tai nạn xe cộ sau khi trở lại, thành tích thi trở thành toàn thành phố hạng nhất, mà bọn họ vẫn là ban đầu thành tích kém cỏi nhất soa đẳng sinh, hai người coi như là buông tha.

Bây giờ tới Internet chơi game mới là tốt nhất.

Diệp Thu ngồi xuống, đánh mở máy tính, tiếp theo sau đó kẻ tiếp sửa sang thiết kế phần mềm, tiếp theo sau đó thiết kế.

Thẳng đến năm giờ chiều, Diệp Thu đem không sai biệt lắm làm xong thiết kế đồ gịn giữ tốt lắm sau khi, sẽ cùng Lý thâm hai người từ Internet đi ra.

Diệp Thu trở lại cửa trường học, thấy Lư Linh Tú đã đi ra.

Lần này, ở Lư Linh Tú xem ra, vô luận là Ngữ Văn, hay lại là số học, văn tổng, tiếng Anh, nàng đều cảm thấy thi rất khá, hoàn toàn có cơ hội bắt được hạng nhất!

"Diệp Thu, nếu như ta lần này Nguyệt Khảo hạng nhất, khen thưởng ta lễ vật gì."

Lư Linh Tú cười hỏi.

"Cái gì cũng được."

Diệp Thu cười xe trở lại Lư Linh Tú nhà, ở dừng xe lại thời điểm, Lư Linh Tú tối nay không trở về trường học bên trên tự học, Diệp Thu cũng liền không hề lụy lại ăn cơm tối, mà là trực tiếp hướng cũ tiểu khu nơi đó trở về.

Diệp Vệ Đông, Trần Phương, Diệp Tuyết đã sớm trở lại, khi nhìn đến Diệp Thu thời điểm, ba người còn tưởng rằng Diệp Thu ở Lư Linh Tú bên kia ăn no.

Không nghĩ tới, Diệp Thu còn không được ăn cơm chiều.

Diệp Tuyết đi phòng bếp phía dưới cho Diệp Thu ăn thời điểm, Diệp Thu nói: "Ba, thiết kế đồ rất nhanh vẽ xong rồi, bên ngoài thiết kế đồ cũng không kém vẽ xong, đến lúc đó người tìm tới một nhóm đáng tin sửa sang công phu là được."

"Ta đã liên lạc lão gia bên kia sửa sang công phu, hẳn đều dựa vào phổ. Chẳng qua là, ta sợ người về ra những thứ kia thiết kế đồ, những thứ kia sửa sang công phu xem không rõ."

Diệp Vệ Đông nói.

"Đến lúc đó người đem bọn họ tìm đến, nếu như bọn họ không hiểu, ta lại nói cho bọn họ biết."

Ở Diệp Tuyết xuống mì ngon được, Diệp Thu ngồi ở phòng khách nơi đó ăn xong chén kia mặt,

Sau đó đi tắm một cái, trở về phòng tiếp tục họa đồ.

Một tháng đến hơn mười một giờ khuya, hẳn cảm giác mình rất cuộc vẽ ra hoàn mỹ sửa sang thiết kế đồ.

Ở gìn giữ tốt lắm sau khi, đến lúc đó cầm lên in ra trở thành bằng giấy bản vẽ, đến lúc đó những thứ kia sửa sang công phu lấy xem, cũng có thể thấy rõ ràng.

Hiện tại đến rồi thời gian này, chính là Diệp Thu tiếp tục tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » thời điểm, ở tối hôm qua thời điểm, hẳn liền loáng thoáng cảm giác muốn đột phá.

Cho nên, tối nay hẳn tiếp tục tu luyện, hy vọng tối nay có thể đột phá.

Lúc trước, hẳn đã tu luyện tới Luyện Khí Kỳ Nhị Trọng đỉnh phong, tối nay, chỉ cần hẳn thuận lợi đột phá, như vậy thì có thể tiến vào Luyện Khí Kỳ tam trọng sơ kỳ thực lực.

Diệp Thu đóng cửa, tắt đèn, ngồi xếp bằng ở trên chiếu, hướng về phía từ cửa sổ chiếu vào ánh trăng, ánh trăng kia tinh hoa liên tục không ngừng bị Diệp Thu thông qua sửa Luyện Tâm pháp cho hấp thu được trên người hẳn, sau đó sẽ thông qua chuyển đổi biến hóa thành chân khí, ở kinh mạch giữa lưu động, cuối cùng tồn trữ ở vùng đan điền.

Bây giờ những thứ kia do ánh trăng tinh hoa biến chuyển thành linh khí, lại từ linh khí biến chuyển thành chân khí, liên tục không ngừng tồn trữ ở Diệp Thu Đan Điền nơi đó, hẳn cảm giác Đan Điền nơi đó chân khí càng ngày càng nhiều, ở đến nhất định không gian, tồn trữ không được dưới tình huống, chỉ có thể do Lượng Biến đến chất biến quá trình, trong quá trình này, Diệp Thu tu luyện cũng liền bắt đầu đột phá.

"Àm!"

Diệp Thu biết, kia Cổ cường Đại Chân Khí vọt thẳng phá nguyên lai không gian, như là bom nổ, trực tiếp đột phá vào đến một cái lớn hơn bên trong không gian.

Diệp Thu thực lực cũng liền do nguyên lai Luyện Khí Kỳ Nhị Trọng đỉnh phong thực lực, đột phá làm bây giờ Luyện Khí Kỳ tam trọng sơ kỳ thực lực!

Diệp Thu mở hai mắt ra, phát hiện bây giờ thời gian còn sớm, chẳng qua là đến ba giờ sáng nhiều.

Hắn cũng không có nằm xuống nghỉ ngơi, hơn nữa chờ đến Đan Điền kia cổ chân khí trở nên bằng phẳng sau, hẳn lại tiếp tục tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết ».

Thăng đến ngày thứ hai đại sớm, Diệp Thu mở hai mắt ra tỉnh lại, đến buổi sáng hơn tám giờ, tại hẳn đi ra rửa mặt thời điểm, thấy Trần Phương cùng Diệp Tuyết đang xem ti vi.

Diệp Thu đi rửa mặt sau, không có ăn điểm tâm, sau đó cũng liền cười điện Xe đạp hướng Lưu Linh Tú trong nhà đi qua.

Ở đi tới Lưu Linh Tú cửa nhà, Lưu Linh Tú đã tại chờ Diệp Thu tới, ở trên cao đến Diệp Thu trên xe, hỏi "Diệp Thu, người ăn điểm tâm?"

Diệp Thu gật đầu một cái, không nhớ lại để cho Lưu Linh Tú nhớ còn lại.

Ở Diệp Thu cười xe đi tới Giang Bắc ba bên trong bên trong sân trường, nhìn về phía Lưu Linh Tú nói: "Ta khả năng ngày mai trở về phòng học giờ học."

"Thật? Quá tốt!"

Nghe nói Diệp Thu muốn lúc trở về, Lưu Linh Tú lỏng ra thở ra một hơi, nàng cũng không hy vọng Diệp Thu chuyển tới kim đại chi nhánh trung học bên kia.

Lưu Linh Tú hướng giáo học lâu đi lên sau, Diệp Thu từ bên trong đi ra, nắm hẳn tối hôm qua tồn tại USB sửa sang thiết kế đồ USB, đi tới trường học phụ cận một nhà trong tiệm in mặt, Diệp Thu phải đem những thứ kia bản vẽ in ra.

Nơi này tiệm in ông chủ bình thường in nhiều nhất là bài thi cùng một ít tài liệu, bây giờ thấy Diệp Thu nắm USB tới, còn tưởng rằng cũng là những thứ kia bài thi.

Nhưng là, khi nhìn đến phía trên những thứ kia bản vẽ, hẳn là một chút cũng xem không rõ.

"Một trăm năm mao tiền, đánh như thế nào ần bao nhiêu trương?"

Tiệm in ông chủ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142:: Trở về trường giờ học

Diệp Thu in ba phần, đem gần một trăm trương, bao gồm năm tầng lầu trong ngoài sửa sang đồ, cùng với phòng bếp sửa sang đồ, mỗi tấm đồ cũng phi thường cụ thể sửa sang, lấy cái gì dạng tài liệu cùng màu sắc.

Diệp Thu là một cái theo đuổi hoàn Mỹ Nam người, nếu như phải làm như vậy thì muốn làm tốt nhất mới phù hợp hẳn nguyên lai thân phận.

Ở đó vị tiệm in ông chủ vừa đánh ần, Diệp Thu vừa dùng máy đóng sách đem những thứ kia bản vẽ đóng cẩn thận, như vậy sẽ không bừa bãi thứ tự. Ở đó vị tiệm in ông chủ toàn bộ đều in, Diệp Thu đóng cẩn thận liễn chỉ sau, móc ra một trăm đồng trả.

Sau đó nắm những thứ kia bản vẽ rời đi nơi này, hẳn còn muốn đi ngân hàng cho cha làm một tấm thẻ ngân hàng, sau đó hướng bên trong chuyển một khoản tiền, như vậy cha đến lúc đó đi mua tài liệu thời điểm, liền có thể chính mình đi mua.

Tại hẳn cười chiếc kia điện Xe đạp đi tới kia nhà cửa ngân hàng, đem điện Xe đạp dừng ở cửa, bên trong người an ninh kia đã nhận ra này cái người tuổi trẻ thân phận.

Lần trước, nhìn lầm Diệp Thu thân phận, coi Diệp Thu là thành ăn trộm một loại rồi, không nghĩ tới, đối phương thật đúng là tới hỏi đoán chi phiếu.

Chương bình an thấy Diệp Thu, có vẻ hơi lúng túng, Diệp Thu chính là hướng bên trong đi vào, nhìn hẳn nói: "Giúp ta xem một chút chiếc kia điện Xe đạp."

Lần trước, Diệp Thu cười chiếc kia quen cũ xe đạp tới, lần này mở ra mới điện Xe đạp tới, nhưng là, chương bình an đã không dám xem thường Diệp Thu, vội vàng đi ra ngoài giúp Diệp Thu trông xe.

Diệp Thu hướng bên trong đi vào, ngân hàng đại sảnh kinh lý đã nhận ra Diệp Thu thân phận, biết được Diệp Thu là tới nhiều làm một tấm thẻ ngân hàng, hơn nữa muốn lái thông tin nhắn ngân hàng.

Đối phương tự mình mang theo Diệp Thu đi vào phòng khách quý bên trong, bên trong Tổng kinh lý biết được Diệp Thu tới làm nghiệp vụ, lộ ra phi thường nhiệt tình.

Ở Diệp Thu muốn làm lý những thứ kia nghiệp vụ, Tổng kinh lý tự mình giúp Diệp Thu làm, lấy được Diệp Thu CMND cùng số điện thoại đi động sau, Diệp Thu ngồi ở chỗ đó, đại khái mười lăm phút, hẳn muốn tám chi phiếu kia thẻ sẽ làm rồi.

Về phần điện thoại đi động tin nhắn ngân hàng cũng khai thông, Diệp Thu kiểm tra bên trong số tiền, hẳn phát hiện hay lại là ít đi một trăm ngàn nguyên, khẳng định như vậy là cái đó cùng hẳn đánh cuộc thua vị kia y sĩ trưởng, cũng không có đem tiền đánh vào, ngược lại năm người khác, cùng với vị kia chu tiểu thư cũng đem tiền đánh vào cho hẳn rồi.

Diệp Thu đem hai triệu chuyển tới cho cha làm tám chi phiếu kia thẻ trong số tài khoản sau, hẳn cũng liền chuẩn bị đi trở về.

Tổng kinh lý cùng bên ngoài vị kia đại sảnh kinh lý tự mình đưa Diệp Thu đi ra, ra đi ra bên ngoài, một mực ở giúp hẳn nhìn chiếc kia điện Xe đạp chương bình an mới lòng ra một hơi thở.

Bất quá, cái đó Tổng kinh lý rất kinh ngạc, Diệp Thu trong số tài khoản, trong nháy mắt có nhiều một triệu, nói như vậy Diệp Thu kiếm tiền còn là thật nhanh.

Diệp Thu cười xe rời đi nơi này, hướng cũ tiểu khu nơi đó cười xe trở về.

Trở về đến cũ tiểu khu dưới lầu, sau đó nắm những thứ kia trên bản vẽ đến lầu thượng, ở đây cửa ra đi vào bên trong thời điểm, không nghĩ tới, Diệp Thu thấy cha mẹ cùng Diệp Tuyết bên ngoài, còn chứng kiến Trương Vĩ cha trương đông phát sáng, cùng với mẹ hẳn Lưu Anh.

Bởi vì Trương Vĩ chọc tới Diệp Thu, nhưng là không biết Diệp Thu cùng Lý phó thị trưởng quan hệ, bây giờ Diệp Thu đem Trương Vĩ đuổi sau, trương đông phát sáng cùng Luru Anh đã cầu xin Diệp Thu cha mẹ rất nhiều lần.

Nhưng là, Diệp Vệ Đông cùng Trần Phương cũng không để ý đến.

Lúc trước, một nhà này như vậy hại Diệp Thu, bọn họ còn không có tìm Trương gia, không nghĩ tới, bây giờ Trương Vĩ cha mẹ ngược lại yêu cầu đi lên.

Trên thực tế, trương đông phát sáng cũng nghĩ tới đem Trương Vĩ chuyển tới những trường học khác, nhưng là, Kim Lăng trung học, hẳn trên căn bản cũng hỏi qua, nhưng là không có một trường học nguyện ý thu nhận hắn, trừ phi điều chỉnh đến những thành thị khác mới có thể.

Bởi vì hắn hồ sơ đều là ở cục giáo dục bên trong, vô luận Trương Vĩ chuyển tới Kim Lăng nhà nào trung học, cũng sẽ bị người ta biết, những trường học khác cũng không dám chọc tới Lý phó thị trưởng.

Bây giờ chỉ có chính là lấy được Diệp Thu tha thứ, Diệp Thu giống vậy không truy cứu nữa Trương Vĩ năm người kia sau, năm người kia mới có thể bình thường trở về trường giờ học.

Trương đông phát sáng cùng Luru Anh đã qua đi cầu rồi rất nhiều lần, vốn là đến cháo bột tiệm nơi đó, bây giờ cháo bột tiệm đã quan môn, hai người liền đến cũ tiểu khu nơi này tìm tới Diệp Vệ Đông vợ chồng.

Thấy Diệp Thu lúc trở về,

Trương đông phát sáng vợ chồng có vẻ hơi lúng túng.

Diệp Thu nhưng lại như là cùng không nhìn thấy hai người kia như thế, nhìn nói với Diệp Vệ Đông: "Ba, sửa sang bản vẽ ta đã in, còn có khoản tiền kia đã đánh tới ngân hàng trong thẻ."

Diệp Vệ Đông đem bản vẽ cầm tới, nhìn đến không là rất rõ ràng, về phần tám chi phiếu kia thẻ, hắn Tự Nhiên biết là Diệp Thu cho hắn làm, tới ở trong đó bao nhiêu tiền, hắn cũng không biết.

"Diệp Thu, chuyện này đều đi qua thời gian dài như vậy rồi, không biết người có thể hay không tha thứ tiểu Vĩ?"

Luru Anh nói.

Nàng ngoài mặt là xin Diệp Thu, nhưng trong lòng thì có sự hận thù, nàng rất rõ, nếu như không phải là Diệp Thu cùng cái đó Lý phó thị trưởng quan hệ, nàng đã sớm muốn tìm người giết chết tên tiểu tử này.

Bất quá, bây giờ nàng còn không dám như vậy.

"Có thể."

Diệp Thu nói.

Trương đông phát sáng cùng Luru Anh sau khi nghe, rất kinh ngạc, hai người còn tưởng rằng Diệp Thu không định bỏ qua cho Trương Vĩ, không nghĩ tới, Diệp Thu thật tha thứ!

"Ta sẽ cùng trường học nói."

Diệp Thu nói.

Hai người rút cuộc yên tâm lại, xem ra Diệp Thu thật không tính truy cứu con của bọn họ rồi.

"Kia trước cảm ơn các người, những thứ này lễ phẩm, các người trước nhận lấy."

Nếu lấy được Diệp Thu đồng ý Trương Vĩ trở về đi học cách nói, hai người cũng thì không cần lưu lại, hai người vội vàng rời đi, sợ đến lúc đó Diệp Thu đổi ý.

Ở hai người kia sau khi rời đi, Diệp Tuyết hỏi "Đệ, người không phải nói không buông tha hắn sao?"

"Đúng vậy, muốn chờ bọn hắn trở về, lại thiệt hại bọn họ."

Diệp Thu bây giờ không muốn nói thêm Trương Vĩ bọn họ, nói cho Diệp Vệ Đông liên quan tới kia trương mật mã thẻ ngân hàng sau, hắn cũng liền rời đi nơi này, cười điện Xe đạp hướng ba Trung Phương hướng về đi.

Tại hắn cười xe đi tới Giang Bắc ba bên trong, đem xe dừng đang dạy học dưới lầu, sau đó trực tiếp hướng trên lầu Ban chủ nhiệm Lý Mạc Liên phòng làm việc đi lên.

Ngày hôm qua vừa mới thi xong Nguyệt Khảo, bây giờ những thứ kia khoa thất lão sư đang ở gia tốc đổi quyển, Lý Mạc Liên coi như giáo sư văn chương, nàng cũng phải đổi quyển.

Nhưng là, khi nhìn đến Diệp Thu khi đi tới sau khi, nàng cũng liền thả ra trong tay đỏ bút, hỏi "Diệp Thu, người đánh coi là lúc nào trở lại giờ học?"

Lần này Diệp Thu không có tham gia Nguyệt Khảo, Lý Mạc Liên cảm thấy có chút đáng tiếc, nàng chỉ sợ Diệp Thu chơi đùa được (phải) thời gian quá dài, tâm tư cũng không có thả đang học bên trên.

"Ban chủ nhiệm, ta chính là tới nói cho người biết, ta ngày mai trở lại giờ học. Còn nữa, người nói cho trường học, nhìn ở tại bọn hắn là ta đồng học phân thượng, ta không truy cứu bọn họ, để cho bọn họ trở lại giờ học, cũng triệt tiêu đối với bọn họ ghi lỗi thông báo đi."

Lý Mạc Liên nghe được Diệp Thu muốn trở về khi đi học sau khi, nàng rốt cuộc lỏng ra một hơi thở, như vậy Diệp Thu cũng sẽ không chuyển tới kim đại chi nhánh trung học bên kia.

Lúc nghe Diệp Thu muốn bỏ qua cho Trương Vĩ năm người kia thời điểm, nàng đối với (đúng) Diệp Thu ấn tượng tốt hơn, cảm thấy Trương Vĩ cùng Diệp Thu so sánh, kém không chỉ một đoạn.

"Diệp Thu, người thật là một cái học sinh giỏi, ta sẽ cùng trường học nói."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 143:: Mua Laptop

Ở Lưu Linh Tú tan lớp thời điểm, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú hướng phía ngoài trường học đi ra ngoài, Lưu Linh Tú đã biết Diệp Thu ngày mai trở lại giờ học.

Cưỡi xe đưa Lưu Linh Tú trở về gia môn khẩu, Trương Nguyệt Hồng để cho Diệp Thu lưu lại ăn cơm trưa thời điểm, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú rửa tay một cái sau, ngồi xuống ăn chung cơm trưa.

Trương Nguyệt Hồng cùng Lưu Đại khánh nghe nói Diệp Thu ngày mai trở về trường học khi đi học sau khi, hai người cũng yên tâm lại, dù sao, hai người cảm thấy bây giờ cách thi vào trường cao đẳng còn có hơn hai mươi ngày, chung quy không đi trở về học tập, sợ Diệp Thu ngay cả tâm tất cả giải tán.

Ở ăn cơm trưa xong, Trương Nguyệt Hồng cùng Lưu Đại khánh trở về nhà máy sau khi đi làm, chỉ còn lại Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú, hai người ngồi ở chỗ đó thời điểm, Lưu Linh Tú đẩy Diệp Thu bả vai nói: "Người trở về trường học vừa vặn, ta vẫn tổng cùng số học đề người còn phải giúp ta dạy kèm, nếu không người để cho lão sư điều tới cùng ta làm đi!"

Lưu Linh Tú rất muốn cho Diệp Thu cùng nàng ngồi chung một chỗ, bởi vì nàng thấy Diệp Thu cùng Tô tự nhiên ngồi chung một chỗ, sẽ để cho nàng cảm thấy không thoải mái.

"Lần trước không phải đã hỏi rồi không?"

Lần trước, Lưu Linh Tú cùng Tô tự nhiên cũng hỏi qua rồi. Khi đó, Tô tự nhiên là sinh khí Diệp Thu không để ý tới nàng, muốn cho lão sư đem Diệp Thu điều tới cùng Lưu Linh Tú ngồi, nhưng là, Lý Mạc Liên nhưng là không đề nghị.

"Ta xé chiều đi mua một máy Laptop, người có muốn hay không?"

"Đưa cho ta sao?"

"Dĩ nhiên."

Bây giờ cách thi vào trường cao đẳng kết thúc thời gian không là rất nhiều rồi, đến lúc đó đọc thời đại học, khẳng định cần người tay một đài Laptop, cho nên, bây giờ mua cho Lưu Linh Tú cũng không có cái gì.

Mà Diệp Thu yêu cầu một máy Laptop, là bởi vì hắn hữu dụng đến.

"Không cần đi."

Nghĩ đến Diệp Thu đã đưa nàng một máy quý trọng như vậy điện thoại di động, bây giờ lại đưa nàng một đài Laptop, như vậy Lưu Linh Tú cảm giác

mình là một cái rất vật chất nữ sinh.

Nàng nhớ cùng với Diệp Thu, cũng không phải là vì Diệp Thu đưa nàng lễ vật gì.

Diệp Thu cười một tiếng, nhưng là không nói gì nữa.

Ở hơn một giờ chiều, Diệp Thu đưa Luru Linh Tú đến Giang Bắc ba trung hậu, hắn cười điện Xe đạp hướng Giang Bắc một cái siêu thị máy tính đi qua, nơi đó cái gì nhãn hiệu Laptop đều có.

Ở đem điện Xe đạp dừng ở bên ngoài, hơn nửa để cho dưới lầu an ninh hỗ trợ nhìn sau, hắn đi vào siêu thị máy tính bên trong, rất nhanh, phát hiện đủ loại hoa cả mắt Laptop.

Có quốc sản, cũng nước ngoài nhãn hiệu, bất đồng giá cả nhãn hiệu chênh lệch cũng là tương đối lớn.

Diệp Thu suy nghĩ nghĩ, hay lại là mua quốc sản.

Bởi vì hắn nào Hải Hồn Phách trong ý thức có đối với (đúng) Laptop hiểu, trên căn bản cái dạng gì nhãn hiệu, hắn cũng đã rất rõ ràng.

Bất quá, hắn vẫn thử một lần mở máy tốc độ, cùng với mở ra Website, mở ra văn bản tốc độ.

Đang thử rồi mấy đài sau, quyết định mua hai đài Laptop, một máy là màu đen, là chính bản thân hắn, một máy màu hồng, đưa cho Luru Linh Tú.

Mỗi một máy 5000 năm bên cạnh (trái phải), còn đưa con chuột, con chuột đệm, còn có còn lại một ít cơ phận, Diệp Thu trả giá đến mười ngàn nguyên, sau đó quét thẻ thanh toán sau, nắm kia hai đài Laptop đi ra, sau đó cười điện Xe đạp rời đi nơi này.

Diệp Thu trước mang về đến tiểu khu nơi đó.

Bây giờ cười điện Xe đạp trở lại tiểu khu, sau đó lên đến lầu thượng, thấy Trần Phuong cùng Diệp Tuyết đều tại, thấy Diệp Thu nắm hai cái Laptop bao lúc trở về, hai nàng còn kỳ quái.

Rất nhanh, biết được Diệp Thu mua hai đài Laptop, một máy là mình, một máy là đưa cho Luru Linh Tú, Diệp Tuyết nhưng trong lòng thì có chút cảm giác khó chịu.

Diệp Thu lại hào phóng như vậy cho Luru Linh Tú tặng điện thoại di động, đưa đồ lót, bây giờ lại đưa máy tính, nàng người tỷ tỷ này cũng không có đưa.

Bất quá, Diệp Tuyết không có biểu hiện ra.

Ở Diệp Thu đem kia hai đài Laptop để tốt sau, Trần Phuong hỏi "Diệp Thu, trong nhà không phải là có đài máy vi tính sao?"

"Mẹ, ta là mang về trường học dùng, ta ngày mai trở về trường học giờ học."

Năm giờ chiều, Diệp Thu nắm hắn đưa cho Luru Linh Tú bộ kia màu hồng Laptop tới trường học giáo học lầu xuống,

Luru Linh Tú đi xuống thời điểm, đã thấy Diệp Thu.

Thấy Diệp Thu nắm cái đó Laptop túi xách, hỏi "Đây là đưa cho ta?"

"Ừ."

Luru Linh Tú thật cao hứng, vội vàng cầm tới.

Nếu như không phải là bây giờ chỗ này không có phương tiện mở ra xem, Luru Linh Tú thật nhớ cầm ra xem một chút.

Ở phía sau đi xuống Tô tự nhiên, dĩ nhiên là thấy như vậy một màn, nàng không nghĩ tới, Diệp Thu lại cho Luru Linh Tú đưa một đài Laptop.

Mấy ngày trước, chính mình hỏi Diệp Thu muốn số điện thoại di động, đối phương cũng không muốn cho mình, nghĩ tới những thứ này thời điểm, Tô tự nhiên cảm thấy tức giận.

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đi ra ngoài đi ra ngoài, ở Diệp Thu cười xe lúc rời đi sau khi, Luru Linh Tú ôm lấy hắn hông nói: "Diệp Thu, người đối với ta quá tốt, ta sợ đến lúc đó sẽ mất đi người."

Đối với (đúng) Luru Linh Tú mà nói, ở nàng còn không thể nói chuyện thời điểm, Thượng Thiên đối với nàng rất không công bình.

Nhưng là, ở Diệp Thu đem nàng trị hết bệnh, để cho nàng có thể nói chuyện sau, Luru Linh Tú cảm thấy Thượng Thiên đối với chính mình quá tốt, đem tốt như vậy Diệp Thu đưa đến trước mặt nàng.

Bây giờ nàng lại là có chút sợ hãi, trước mắt tốt đẹp hết thảy đều sẽ biến mất!

"Sợ cái gì?"

Chỉ cần hấn tu luyện còn không có đột phá Phi Thăng, Diệp Thu cũng sẽ lưu ở trên thế giới này, hấn tự nhiên sẽ cùng Luru Linh Tú chung một chỗ.

Hơn nữa, Diệp Thu tin tưởng, chỉ cần đến lúc đó mình có thể mở ra cái đó chứa giới, đem bên trong những thần dược kia lấy ra, giống vậy có thể để cho Luru Linh Tú với hấn Tu Tiên, tiến vào Tiên Giới, trở lại Thiên Đình Ngự Y giới bên trong.

Những việc này, Diệp Thu sẽ không cùng Luru Linh Tú nói ra, cũng sẽ không cùng những người khác nói ra.

Trở lại Luru Linh Tú nhà, Luru Linh Tú cùng Diệp Thu đều cảm thấy máy tính quá đắt, sợ Trương Nguyệt Hồng nói còn lại, hai người cũng liền không có nói ra, ở Luru Linh Tú nắm cái đó Laptop túi xách trở về phòng thời điểm, ở phòng bếp Trương Nguyệt Hồng cũng không có chú ý.

Vào đến trong phòng, Luru Linh Tú đóng cửa phòng, mở ra túi xách, đem máy tính lấy ra, thấy là màu hồng vỏ ngoài máy tính, lập tức thích.

Ở đánh mở máy tính thời điểm, bởi vì lúc trước ngoại trừ ở trường học phòng máy vi tính có học qua đơn giản ghép vần đánh chữ bên ngoài, bình thường nàng cũng chưa từng đến Internet chơi đùa, đối với (đúng) máy tính những thứ kia còn chưa phải là rất quen thuộc.

"Người nơi này không có mạng lưới liên lạc, không lên được."

Luru Linh Tú cũng biết, bây giờ không thể nào mạng lưới liên lạc rồi, chỉ có chờ mình thi vào trường cao đẳng kết thúc, mới có thể để cho cha mẹ cho nàng kéo dây cáp mạng.

Trương Nguyệt Hồng làm xong cơm tối, đem hai người gọi ra cùng nhau ăn cơm tối thời điểm, Luru Linh Tú vội vàng đem máy tính thả vào bên trong bọc thu thập xong.

Sau khi ăn cơm tối xong, Diệp Thu đưa Luru Linh Tú trở lại Giang Bắc ba bên trong, còn hấn thì cùng từ phòng học đi xuống Lý thâm hai người hướng trường học phụ cận Internet đi qua.

"Thu Ca., Trương Vĩ năm người kia trở lại đi học!"

Ở trên cao buổi trưa sau khi, Diệp Thu cùng Lý Mạc Liên nói đến chuyện này, Lý Mạc Liên cùng trường học bên kia nói, trường học cũng cũng đồng ý đối với (đúng) Trương Vĩ năm người kia triệt tiêu đuổi cùng ký đại qua thông qua, năm người kia cũng liền có thể trở về trường học đi học.

Buổi chiều thời điểm, Trương Vĩ năm người nhận được Lý Mạc Liên điện thoại, bọn họ cũng liền trở về trường học học tập.

"Ta buổi sáng cùng Ban chủ nhiệm nói, để cho bọn họ trở lại giờ học."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144:: Newbie player

Lý thâm cùng Chu Chí Minh rất kỳ quái, Diệp Thu làm sao lại khinh địch như vậy bỏ qua cho Trương Vĩ năm người kia rồi hả?

"Cứ như vậy bỏ qua cho bọn họ?"

Lý thâm hỏi.

Diệp Thu cười một tiếng, nhưng là không có nói gì.

Ở đi tới Internet, Diệp Thu còn nhớ xem phim thời điểm, Lý thâm để cho hấn đồng thời Tổ Đội đánh trách.

"Ta không chơi qua trò chơi."

Diệp Thu nói.

"Người đi theo chúng ta đánh là được!"

Lúc trước, Diệp Thu không có chơi qua Vòng Du, Lý thâm cùng Chu Chí Minh là rất rõ. Nhưng là, ở hai người xem ra, đồng thời Tổ Đội đánh trách đó mới thủ vị.

Hơn nữa, đánh xuống trang bị còn có thể bán đi, vận khí tốt thời điểm, một ngày kiếm mấy trăm Nguyên Đô có thể.

Ở ba người đi tới Internet, ở ba máy liền cùng một chỗ máy tính mở ra đăng nhập sau, Lý thâm cùng Chu Chí Minh phân biệt đăng nhập một cái tên là « quái thú đại lục » trò chơi.

Này một trò chơi ở trong ngoài nước đều rất lưu hành, hơn nữa thời gian rất lâu, chính là bởi vì như vậy, đánh trang bị bán trang bị mới đáng tiền.

Diệp Thu trực tiếp ở bàn máy tính mặt nơi đó, liền có thể mở ra này một trò chơi, bất quá, Diệp Thu muốn ghi danh một cái tài khoản, hơn nữa, còn phải CMND tài khoản mới được.

Dựa theo trò chơi hướng dẫn, Diệp Thu ghi danh một cái mới số hiệu, tên là Nhất Diệp Tri Thu, chẳng qua là danh tự này trước có người ghi danh, cũng liền ghi danh là Nhất Diệp Tri Thu Đệ nhị.

Nơi này có tân thủ khu, Diệp Thu vừa mới ghi danh sau khi thành công, liền tiến vào đến tân thủ khu, mà Lý thâm cùng Chu Chí Minh cũng phân biệt tiến vào Thập Lục Cấp cùng Thập Ngũ Cấp, đã sớm không có ở đây tân thủ khu.

Diệp Thu ít nhất phải ở tại tân thủ khu một tháng, cũng chính là nửa giờ, hẳn có thể đủ rồi đi tân thủ khu.

Vừa mới trở thành tân thủ khu một cái mới newbie, trò chơi cũng không có cho hắn đưa cái gì trang bị, còn lại trang bị cũng là muốn bỏ tiền mua.

Nhưng là, Lý thâm cùng Chu Chí Minh phân biệt đưa tới cho hắn phổ thông một cái trang bị, một cái búa, cùng một cái lợi đao.

Lý tập trung - sâu sách được đặt tên là Lỗ Trí Thâm yêu Phan Kim Liên, mà Chu Chí Minh ghi danh được đặt tên là heo từ đại nhân, nhìn, hai cái này ghi danh trò chơi danh độ rất khôi hài, Diệp Thu ngược lại bình thường rất nhiều.

Ở Diệp Thu thấy tân thủ khu nơi đó, giống vậy có thật nhiều player.

Diệp Thu nắm Lý thâm cùng Chu Chí Minh đưa kia hai khoản phổ thông trang bị, trực tiếp ở tân thủ khu nơi đó giết quái, giống như Nhất cấp heo rừng, Nhất cấp Dã Kê những thứ kia, Diệp Thu chỉ có đánh đủ heo rừng cùng Dã Kê, hẳn điểm kinh nghiệm EXP mới có thể thăng lên, hẳn cấp bậc mới có thể thăng lên.

Đang chơi rồi hơn mười phút, Diệp Thu đã hoàn thành tân thủ khu nhiệm vụ, từ Nhất cấp lên tới Nhị Cấp, nhưng là, bây giờ còn phải tiếp tục ở tại tân thủ khu, Lý thâm cùng Chu Chí Minh ở một người khác khu vực trong còn đang chờ hắn, chuẩn bị mang theo hắn đồng thời thăng cấp cùng quét kinh nghiệm.

Bởi vì dựa theo Diệp Thu nguyên lai cái dáng vẻ kia thăng cấp, sợ là muốn hơn nửa năm mới có thể đuổi kịp hắn. Dĩ nhiên, nếu như tiền tương đối nhiều, có thể để người ta đại luyện, hoặc là mua tốt hơn vượt cấp trang bị, như vậy thăng cấp sẽ nhanh hơn.

Rất cuộc ở tân thủ khu gây người nửa giờ, Diệp Thu đối với (đúng) này một trò chơi, coi như là tương đối quen thuộc, hơn nữa, ở linh hồn hắn trong ý thức, tựa hồ có một cỗ xung động, đối với (đúng) loại này chơi game xung động, hẳn không biết có phải hay không là hấp thu được hồn phách trong ý thức, đã từng có rất ham muốn chơi game người, hay hoặc giả là cùng số tiền này có chút trò chơi liên quan.

"Thu Ca., này một trò chơi chẳng những có thể cày đồ kiếm tiền, vẫn có thể biết được không ít bằng hữu, đến lúc đó người chơi được được, sẽ có rất nhiều player thêm bạn."

Lý nói sâu đạo.

Vừa mới Diệp Thu ở tân thủ khu thời điểm, hắn liền phát hiện có một ít player thêm hắn, nhưng là, Diệp Thu không biết còn không phải rất rõ thêm những người đó làm gì.

Bây giờ nghe nói là như vậy thời điểm, Diệp Thu cảm giác mình tựa hồ không cần những bằng hữu kia.

"Người có thể thêm những thứ này player, cho dù không thành được trên thực tế bằng hữu, nhưng là lúc sau Tổ Đội đánh trách thời điểm, đến lúc đó nói không chừng có thể cùng nhau gia nhập."

Đương nhiên, lúc bình thường, đều là Lý thâm cùng Chu Chí Minh hai người đồng thời Tổ Đội, cũng không có gia nhập đến người chơi khác.

Diệp Thu nhưng là không để ý đến những thứ kia yêu cầu thêm hắn player, theo Lý thâm cùng Chu Chí Minh tiến vào một người khác khu vực trong.

Ba người đều là này một trò chơi thợ săn, đặc biệt đánh trách, ngoài ra còn có còn lại bất đồng nghề.

Ở Diệp Thu đi theo Lý thâm cùng Chu Chí Minh bên cạnh, hai người đi đánh mười bảy Thập Bát Cấp quái vật thời điểm, Diệp Thu đi theo bên cạnh hai người, Diệp Thu điểm kinh nghiệm EXP đều không ngừng đất thăng lên, ở hai người hợp bọn đánh chết quái vật kia, bắt được một người bình thường trang bị sau, Diệp Thu điểm kinh nghiệm EXP lại thăng lên, để cho hắn rất nhanh lên tới Tam cấp player danh xưng.

Diệp Thu hãy cùng ở bên cạnh hai người, cũng không cần hắn làm gì, hơn nữa, hiện tại hắn cấp bậc quá thấp, cũng chơi đùa không được bao nhiêu.

Bất quá, hắn cảm giác như vậy đi theo hai người phía sau quét điểm kinh nghiệm EXP tựa hồ không có ý gì, chơi một hồi, hắn cũng liền đến một người khác khu, đi đánh Nhị Cấp, Tam cấp quái vật.

Lý thâm cùng Chu Chí Minh cũng biết Diệp Thu như vậy, chỉ có thể để cho hắn rời đi, bây giờ hai người tiếp tục Tổ Đội đánh quái vật, Diệp Thu một người ở bên kia đánh Nhị Cấp Tam cấp quái vật.

Như vậy để cho hắn hưởng thụ được bất đồng vui vẻ.

Không biết chơi bao lâu, Diệp Thu thấy mình đã lên tới cấp bốn, nhưng là, không có đụng tới cái gì tốt trang bị, mà ở hắn nhìn thời giờ, đã đến mười giờ tối lâu dài, Diệp Thu biết Luru Linh Tú xuống tự học, chính mình cần phải đi về tiếp tục Luru Linh Tú về nhà.

Ba người từ trong trò chơi lui ra ngoài thời điểm, Lý thâm hỏi "Thu Ca,, trò chơi này thú vị sao?"

"Cũng không tệ lắm."

"Chúng ta đây ngày mai tới nữa đi."

Lý nói sâu đạo.

Diệp Thu tạm thời còn không biết.

Ở từ Internet đi ra, hai người này trở về nhà mình thời điểm, Diệp Thu đi vào giáo học lầu xuống, thấy Luru Linh Tú đã tại chờ hắn.

Luru Linh Tú từ trên lầu đi xuống, không nhìn thấy Diệp Thu, chẳng qua là thấy một chiếc kia điện Xe đạp đậu ở chỗ này, nàng cũng biết Diệp Thu vẫn chưa đi.

Thấy Diệp Thu lúc trở về, Luru Linh Tú hỏi "Ngươi vừa mới đến đâu rồi?"

"Cùng Lý thâm bọn họ ở quán Internet chơi game."

Luru Linh Tú nghe một chút cũng liền đoán được, Diệp Thu nhất định là đi chơi đùa Võng Du rồi, không biết như vậy có ảnh hưởng hay không đến Diệp Thu học tập. Dù sao, bây giờ Diệp Thu cùng lúc trước bất đồng rồi, hai người kia nhất định là thế nào thì cũng như vậy, nhưng là, Luru Linh Tú cảm thấy Diệp Thu bất đồng.

"Kia có ảnh hưởng hay không ngươi thi vào trường cao đẳng?"

"Không cần lo lắng, này căn bản không tính là cái gì."

Diệp Thu cười xe chờ Luru Linh Tú trực tiếp từ trong sân trường đi ra thời điểm, Tô tự nhiên dĩ nhiên là ở phía sau nhìn một màn này.

Thật ra thì, nàng không muốn xem, cũng không khỏi không nhìn, trừ phi nàng không đến trường học giờ học, nếu không, cũng sẽ thấy hai người này như vậy.

Hơn nữa, hiện tại ở trường học đã bắt kẻ Diệp Thu rồi, chỉ cần Diệp Thu có thể trở về Giang Bắc ba bên trong, không có chuẩn bị chuyển tới những trường học khác là được.

Ở Diệp Thu cười điện Xe đạp hướng Luru Linh Tú trong nhà đi qua, rất nhanh đi tới cửa nhà nàng.

"Linh Tú, ta đi, ngày mai trở lại đón ngươi."

Diệp Thu chuẩn bị lúc rời đi sau khi, Luru Linh Tú nhưng là ôm lấy hắn, nhón chân lên ở trên mặt hắn hôn một chút, sau đó cũng liền vội vàng hướng trong nhà chạy về.

Đây coi như là nàng đối với (đúng) Diệp Thu khen thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145:: Thiếu chút nữa hôn đến

Diệp Thu sờ một cái vừa mới bị Luru Linh Tú hôn mặt, biết này cô gái nhỏ tựa hồ trở nên có chút chủ động.

Tại hán cười xe trở lại cũ tiểu khu dưới lầu, hướng trên lầu đi lên, thấy Diệp Vệ Đông, Trần Phương, Diệp Tuyết cũng đang xem tivi, có thể là chờ hán trở lại.

"Diệp Thu, ta đã để cho lão gia bên kia sửa sang đội tới, lão gia người bên kia tin được."

Diệp Vệ Đông nói.

Diệp Vệ Đông lão gia thì không phải là Kim Lăng nơi này, chỉ là bởi vì năm đó ở nhà kia xưởng dệt công việc thời gian dài như vậy, lại phân chia sáo phòng, sau đó liền đem hộ tịch dời đi Kim Lăng nơi này.

Đương nhiên, đối với lão gia, Diệp Vệ Đông đã là rất nhiều năm cũng không có trở về qua, hơn nữa, ở Kim Lăng sống đến mức cũng không tính là quá tốt, hán cũng không có dự định trở về lão gia.

Bây giờ muốn giả bộ sửa kia tòa nhà, hán tự nhiên vẫn là mời lão gia sửa sang đội, cảm thấy tương đối yên tâm.

"Ba, ngoại trừ những thứ kia sửa sang tài liệu, người tự mình đi mua là được, còn lại giao cho sửa sang đội, ta có thời gian còn đích thân đi qua nhìn một chút."

Diệp Thu cùng Trần Phương, Diệp Tuyết nói một tiếng, sau đó bắt hán quần áo đến trong phòng vệ sinh tắm.

Bất quá, nghĩ đến Diệp Thu cũng đưa Luru Linh Tú một đài Laptop, nhưng là không có đưa chính mình một đài máy tính thời điểm, Diệp Tuyết nhưng là cảm thấy có chút cảm giác khó chịu.

Nhưng là, nàng không có nói ra, bởi vì nàng cảm thấy, hiện tại ở mình đã rất thỏa mãn rồi.

Tại hán sau khi tắm xong, Diệp Thu cũng liền trở về phòng tiếp tục tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết », bây giờ Diệp Thu tu luyện mới vừa đột phá vào đến Luyện Khí Kỳ tam trọng sơ kỳ, mặc dù tu luyện tốc độ đột phá coi như là rất nhanh, nhưng là, Diệp Thu biết, này cách hán Phi Thăng còn là phi thường xa.

Tại hán ngồi ở trên chiếu, cửa sổ chiếu vào ánh trăng trực tiếp soi hán, Diệp Thu ở thông qua « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết » tu luyện khẩu quyết, không ngừng hấp thu kia cuộn cuộn không Đoạn Nguyệt ánh sáng tinh hoa.

Chờ đến hán lại mở hai mắt ra thời điểm, đã là buổi sáng tám giờ.

Diệp Thu đứng lên rửa mặt, chẳng qua là thấy Diệp Tuyết ở bên ngoài xem TV, không nhìn thấy Diệp Vệ Đông cùng Trần Phương. Diệp Tuyết nói: "Diệp Thu, làm xong bữa ăn sáng ở nơi này."

"Chị, ta ăn xong liền đi trường học."

Diệp Tuyết không nghĩ tới, Diệp Thu phải về trường học.

Tại hán ăn xong Diệp Tuyết làm cho hán bữa ăn sáng, sau đó cầm lên hán Laptop bao, hán đến lúc đó trở lại phòng học, còn bận rộn hơn cùng cung đình thức ăn liên quan chuyện, tạm thời không có thời gian nhìn Tu Tiên tiểu thuyết.

Diệp Thu từ trên lầu đi xuống, sau đó cười điện Xe đạp hướng Luru Linh Tú nhà đi qua.

Luru Linh Tú ở nhà đã nghe xong tiếng Anh thính lực, mới nhìn thấy Diệp Thu tới, thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, nàng cũng liền lên tới Diệp Thu xe sau trên kệ.

Diệp Thu cười xe hướng Giang Bắc ba trúng qua đi, Luru Linh Tú hỏi "Người mang máy tính đi qua làm gì?"

"Muốn đánh một ít tài liệu."

Luru Linh Tú còn không biết Diệp Thu mở cung đình thức ăn tiệm cơm chuyện, cho nên không biết Diệp Thu còn lại kế hoạch.

Ở Diệp Thu cười xe đi tới giáo học lầu xuống, đem xe khóa lại sau, sau đó cùng Luru Linh Tú hướng trên lầu đi lên.

Chiều hôm qua thời điểm, Trương Vĩ cùng Lý Cường kia bốn cái người hầu thì trở lại trường học, cũng chỉ có Diệp Thu chưa có tới giờ học.

Lần này, Trương Vĩ có thể trở lại giờ học, hán nhưng là không có chút nào cảm kích Diệp Thu, ngược lại cảm giác mình thiếu chút nữa bị Diệp Thu hại chết.

Trước là mình bị Diệp Thu buộc ăn cứt, cừu hận này, hán đều còn không có tìm trở về, sau đó mình bị trường học đuổi, đoạn thời gian này, bị dọa sợ

đến hán cho là tiền đồ đều phải bị phá hủy.

Hơn nữa, vốn là cùng Tô tự nhiên quan hệ cũng rất tốt, nhưng bây giờ là bởi vì Diệp Thu nguyên nhân, cùng Tô tự nhiên quan hệ trở nên rất kém cỏi.

Bất quá, ngày hôm qua tới phòng học, nghe lớp học đồng học nói, Tô tự nhiên tựa hồ nhớ lấy lòng Diệp Thu, Diệp Thu nhưng là đối với Tô tự nhiên một mực xa cách.

Theo Trương Vĩ, đã từng lớp học phế vật, soa đẳng sinh Diệp Thu, có tài đức gì để cho Tô tự nhiên như vậy chờ đợi hán? Chẳng lẽ là bởi vì Diệp Thu biến hóa, để cho Tô tự nhiên đối với (đúng) Diệp Thu có lớn như vậy biến hóa.

Nhưng là, theo Trương Vĩ, vô luận như thế nào, thù kia,

Chính mình vẫn là phải tìm trở lại, chẳng qua là, mình không thể ở quang minh chính đại đối phó hán, chỉ có thể âm thầm đối phó Diệp Thu.

Lần trước thời điểm, hán liền nghĩ tới để cho Diệp Thu biến mất ở trên thế giới này, hiện tại tại loại này Tâm Pháp, hán càng thêm mãnh liệt, hán nhất định phải mau sớm để cho Diệp Thu biến mất ở trên thế giới này.

Trương Vĩ thấy Tô tự nhiên bên cạnh cái chỗ ngồi kia hay lại là trống trơn, hán biết là Diệp Thu ngồi ở chỗ đó, nhưng là, nghe nói lần này Diệp Thu cũng không có tới tham gia Nguyệt Khảo, hán còn tưởng rằng Diệp Thu sợ hãi bại lộ chính mình chân thực thành tích mới không dám như vậy.

Ở tiết khóa thứ nhất sắp tan lớp thời điểm, các bạn học ánh mắt nhìn về phía cửa, thấy Lưu Linh Tú cùng Diệp Thu một trước một sau từ trước cửa phòng học cùng cửa sau đi vào.

Lý thâm cùng Chu Chí Minh thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, Lý thâm cũng liền nói: "Diệp Thu, chúng ta Tổ Đội đi đánh trách đi."

"Không đi, ta có việc."

Bất quá, Lý thâm cùng Chu Chí Minh không nghĩ tới, Diệp Thu thậm chí ngay cả Laptop đều mang đến. Nhưng là, lớp học ngay cả không được lướt, đem ra máy tính, ở hai người xem ra cũng vô dụng.

Lưu Linh Tú ngồi xuống, quay đầu xem ra hán liếc mắt, sau đó bắt đầu học tập.

Diệp Thu trở lại cái kia cái đã lâu chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, đã nghe đến Tô tự nhiên kia quen thuộc mùi thơm cơ thể, kia mang đến xử nữ thơm dịu bay tới thời điểm, Diệp Thu thần sắc không có bao nhiêu biến hóa.

Tô tự nhiên đã chú ý tới Diệp Thu, nhưng là, rất kỳ quái, Diệp Thu thế nào đem Laptop mang tới?

Diệp Thu cho Chu Bảo chữa bệnh kiếm lời năm triệu, Tô tự nhiên là biết, cho nên, Diệp Thu có thể mua đến điện thoại di động cùng máy tính kia rất bình thường.

Về phần Diệp Thu cho Lưu Linh Tú cũng mua máy tính cùng điện thoại di động, vậy càng thêm bình thường.

Thấy Diệp Thu không có nhìn tiểu thuyết, mà là đánh mở túi máy vi tính, từ bên trong đem kia đài Laptop lấy ra thời điểm, Tô tự nhiên có vẻ hơi hiếu kỳ.

Nhưng là, vì ở Diệp Thu trước mặt biểu hiện mình giống như kiểu trước đây lạnh như băng nữ thần, cố ý không có nhìn về phía Diệp Thu.

Diệp Thu cảm thấy nói chuyện cũng tốt, chính mình không cần bị Tô tự nhiên cho quấy rầy đến.

Bây giờ Diệp Thu muốn chính lý là liên quan tới cung đình thức ăn tiệm cơm một ít huấn luyện cùng bồi dưỡng phục vụ viên quy tắc, đến lúc đó giao cho Diệp Tuyết hoặc là Trần Phương, dựa theo hán viết quy định chế độ tới huấn luyện là được.

Ngoài ra, còn có quan hệ với những thứ kia cung đình thức ăn cách làm, Diệp Thu cũng chuẩn bị viết xuống, trước giao cho Diệp Vệ Đông, coi như đối với (đúng) sau này những đầu bếp kia lý luận học tập, về phần thật Chính Cung Đình thức ăn cách làm, hán vẫn muốn đích thân dạy mới được.

Diệp Thu ở đó viết thời điểm, đột nhiên cảm giác một tấm đẹp đề tính xảo mặt trái soan nhích lại gần mình, nhìn hán ở đó đánh chữ thời điểm, Diệp Thu xoay người nhìn lại, cái khuôn mặt kia mặt thiếu chút nữa chạm được Tô tự nhiên gương mặt đó.

Tô tự nhiên xấu hổ được (phải) xoay người đi qua, không dám lại nằm cạnh gần như vậy.

"Nhìn cái gì?"

Diệp Thu lạnh lùng hỏi.

"Ngươi, ta, ta xem ngươi đang ở đây viết một ít gì."

Tô tự nhiên nhỏ giọng nói.

"Không thể dựa vào tới!"

Diệp Thu nói.

Tò tự nhiên không có lại nhìn tới, nhưng là, vừa mới kia thân mật một màn, nhưng là bị cách đó không xa ngòi Trương Vĩ nhìn đến rõ ràng, trong lòng của hắn khi yếu mệnh, nhưng cũng không dám giống hơn nữa trước đem Diệp Thu hô trong nhà vệ sinh, trừ mình ra không đánh lại Diệp Thu, bây giờ Diệp Thu phía sau cái đó Phó thị trường, càng không phải là hắn có thể đủ chọc tới.

-Ta xin lỗi vì mấy bữa nay ko đăng truyện.Bởi vì ta bận đi học và làm việc kiếm tiền(Chủ yếu là lười)nên ta ko đăng đc.Mong mọi người ủng hộ ta.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146:: Cảm giác hưng phấn

Thấy Diệp Thu đáng vẻ, Trương Vĩ trong lòng chỉ có một ý nghĩ, đó chính là Diệp Thu phải chết, phải nhanh một chút biến mất ở trước mặt hắn. Nhưng là, hắn không thể nào giống hơn nữa trước làm như vậy.

Diệp Thu cảm giác Trương Vĩ dùng kia thâm độc ánh mắt như thế, hắn tự nhiên đoán được Trương Vĩ đang suy nghĩ gì. Diệp Thu ngược lại không muốn cho Trương Vĩ nhanh như vậy biến mất, hắn phải từ từ hung hãn đem Trương Vĩ hành hạ một phen, để cho Trương Vĩ biết chọc tới hắn kết quả.

Tô Lạc Lạc trên mặt có nhiều chút mắc cỡ đỏ bừng, nhưng là chú ý Diệp Thu không có nhìn mình thời điểm, Tô Lạc Lạc trong lòng không khỏi lại vừa là có loại không nói ra cảm giác mất mát.

Diệp Thu tiếp tục tại Laptop nơi đó dùng dùng đất đánh chữ, Tô Lạc Lạc rất kinh ngạc Diệp Thu tốc độ viết chữ lại nhanh như vậy, càng làm cho nàng kinh ngạc là, vừa mới thấy những nội dung kia, hình như là cùng quán rượu đối với (đúng) phục vụ viên huấn luyện lẫn nhau Quan Nội cho.

Nàng không biết Diệp Thu lúc nào có thể đánh chữ nhanh như vậy, càng là không biết, Diệp Thu thế nào đối với (đúng) quán rượu kinh doanh những đó kia sao quen thuộc.

Nàng chỉ biết là, bây giờ Diệp Thu cùng trước đã hoàn toàn bất đồng, trở nên xa lạ, nhưng là, so với trước kia cái đó oắt con vô dụng như thế Diệp Thu, hiện tại ở nơi này Diệp Thu, lại là phi thường hấp dẫn nàng, giống như vẽ này vòng xoáy như thế, càng ngày càng là đưa hắn hấp dẫn ở.

Ở đến buổi sáng tiết khóa thứ nhất tan lớp thời điểm, Diệp Thu đã đánh một bộ phận chữ, sau đó gìn giữ tốt nội dung, ở khép lại máy tính sau, từ bên trong phòng học đi ra, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh đi theo Diệp Thu hướng nam sinh nhà cầu phương hướng đi qua.

Từ lần đó Diệp Thu ở nam sinh nhà cầu hung hãn dạy dỗ Trương Vĩ cùng hắn bốn cái người hầu sau, nam sinh nhà cầu những nam sinh kia thấy Diệp Thu đều cảm thấy sợ hãi.

Diệp Thu đi vào bên trong rồi đi tiểu đi ra, thoải mái rất nhiều, rửa tay một cái, chuẩn bị trở về phòng học thời điểm, Lý Thâm nói: "Thu Ca,, chúng ta đi chơi đùa « quái thú đại lục » đi."

Mặc dù Diệp Thu chơi, cảm giác cùng bọn họ vừa mới bắt đầu không sai biệt lắm, nhưng là, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh vẫn ưa thích kêu Diệp Thu đến Internet chơi với nhau.

Mặc dù bây giờ Diệp Thu còn không muốn cùng bọn họ Tổ Đội quét điểm kinh nghiệm EXP.

"Ta mấy ngày nay bề bộn nhiều việc, chờ ta làm xong sau, đến lúc đó cùng các người đi."

Bây giờ Diệp Thu còn phải bận bịu giống như huấn luyện tốt những thứ kia cô bán hàng, còn có những đầu bếp kia, đầu bếp những thứ kia, ngoại trừ muốn hắn tự mình điều giáo những đầu bếp kia tài nấu ăn bên ngoài, đến lúc đó có thể giao cho Diệp Vệ Đông, về phần những thứ kia cô bán hàng, Diệp Thu là có thể giao cho Diệp Tuyết tới huấn luyện.

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh không biết Diệp Thu bận rộn cái gì, nhưng là, nghe nói Diệp Thu bề bộn nhiều việc, hai người cũng chưa có kêu nữa Diệp Thu đi ra.

Ba người trở lại phòng học thời điểm, Diệp Thu trở lại hần chỗ ngồi ngồi xuống, Tô Lạc Lạc một mực ngồi tại chỗ vị nơi đó, có thể là thời gian dài như vậy đọc sách nguyên nhân, nàng cảm giác cánh chuy cùng sau lưng có chút đau đau.

Nhưng là, bây giờ nàng chẳng qua là đưa tay ra mời vưon người.

Ở lớp thứ hai khi đi học sau khi, Tô Lạc Lạc thấy Diệp Thu, cũng không nhìn nhiều chút thi vào trường cao đẳng tài liệu sách sách vở, cũng không nhìn tiểu thuyết, mà là ở Laptop nơi đó tiếp tục đánh chữ.

Tô Lạc Lạc nhìn đến không phải rất rõ, chẳng qua là, thấy là cùng quán rượu quản lý huấn luyện phương diện có Quan Nội cho, nàng rất kỳ quái, Diệp Thu viết những thứ kia làm gì?

Nàng không hiểu rõ, Diệp Thu lại không có cùng nàng nói.

Bất quá, nàng nhìn thấy Luru Linh Tú thỉnh thoảng nhìn tới, Diệp Thu cũng là mỉm cười nhìn về phía Luru Linh Tú, thấy hai người này như vậy, Tô Lạc Lạc đã cảm thấy có cổ phần bức mình đến.

Loại cảm giác này giống như Lý Thiên Thiên như vậy, nhưng là, Lý Thiên Thiên có thể nói ra, nàng lại là không thể nói ra được.

Diệp Thu căn bản cũng không có để ý tới Tô Lạc Lạc ánh mắt kia.

Ở lớp thứ hai, hần lại đánh một tiết giờ học những nội dung kia.

Thăng đến tan lớp thời điểm, Diệp Thu phát hiện, chính mình đem phần lớn nội dung cũng đánh tới.

Dựa theo tình huống bây giờ, hôm nay cũng có thể hoàn thành bộ phận này nội dung.

Này một tiết giờ học tan lớp thời điểm, hần không có chuẩn bị đi ra ngoài, nhưng là, Luru Linh Tú nắm nàng sẽ không hoặc là không dễ giải quyết đề mục tới, để cho Diệp Thu giải đáp.

Tô Lạc Lạc vừa vặn đi nhà cầu thời điểm, Luru Linh Tú an vị ở Diệp Thu cái chỗ ngồi kia bên trên, Diệp Thu cho Luru Linh Tú giảng giải cặn kẽ,

Cùng với bất đồng phương pháp giải quyết.

Luru Linh Tú mới biết, Diệp Thu tựa hồ thật muốn so với nàng lợi hại rất nhiều.

Tô Lạc Lạc từ nữ sinh nhà cầu trở lại, thấy Luru Linh Tú ngồi ở nàng cái chỗ ngồi kia bên trên, Diệp Thu đang ở kia nói đề thời điểm, nàng cũng chưa có đi vào.

Thấy như vậy một màn, Trương Vĩ tự nhiên thật cao hứng, hần cảm thấy chỉ muốn tiếp tục như vậy, hần cùng với Tô Lạc Lạc liền có cơ hội.

Đang đi học tiếng chuông vang lên, Luru Linh Tú mới trở về chính mình chỗ ngồi, nàng tự nhiên rất muốn cùng Diệp Thu ngồi chung một chỗ, không biết sao Ban chủ nhiệm không muốn mức độ chỗ ngồi.

Tô Lạc Lạc trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, nhìn Diệp Thu liếc mắt, tiếp theo sau đó phục ở nơi nào đọc sách, nhưng là, nàng tâm tư nhưng là không có thả ở trong sách.

Ở tiết thứ ba giờ học tan lớp thời điểm, Diệp Thu chính hợp bên trên Laptop, chuẩn bị đi ra ngoài cùng Lý Thâm hai người kia trò chuyện trò chuyện thiên thời sau khi, Diệp Thu không nghĩ tới, Trương Vĩ đang cười híp mắt đi tới.

"Diệp Thu, trước chút thời gian ngưng ngưng."

Trương Vĩ chủ động nói xin lỗi.

"Không việc gì, ta đã quên mất."

Diệp Thu giống vậy từ tốn nói.

Trương Vĩ còn tưởng rằng Diệp Thu thật quên mất, Trương Vĩ nội tâm nhìn về phía Diệp Thu vẫn là rất thâm độc, nhưng là, ở Tô Lạc Lạc trước mặt có ý biểu hiện rất đại độ.

Ở Trương Vĩ vỗ Diệp Thu bả vai nói: "Nào có thời gian chúng ta đi ra ngoài ăn bữa cơm, coi như là ta đối với người nói xin lỗi."

"Có thời gian lại nói."

Trương Vĩ ở vỗ Diệp Thu bả vai, Diệp Thu đồng dạng là vỗ bả vai hần, Trương Vĩ hướng hần chỗ ngồi trở về, đưa lưng về phía Diệp Thu thời điểm, gương mặt đó nhưng là lộ ra rất thâm độc.

"Người không phải rất rõ cái đó Trương Vĩ tính tình, người còn muốn cùng hần làm bạn?"

Tô Lạc Lạc nói.

Lần trước thời điểm, nàng hoàn toàn nhìn thấu Trương Vĩ cái loại này tính cách, cùng thứ người như vậy chung một chỗ, cuối cùng bị thương còn là mình, hơn nữa, Tô Lạc Lạc đã nhìn ra được, Trương Vĩ mặt ngoài làm một bộ, phía sau lại làm một bộ, nàng cũng không biết Diệp Thu làm sao lại tha thứ đối phương, để cho đối phương có thể trở về trường học học tập, hơn nữa triệt tiêu đuôi cùng ký đại qua thông báo.

Nàng cảm thấy Diệp Thu rất rộng rãi, nhưng là, cái đó Trương Vĩ nhưng là cùng Diệp Thu hết lần này tới lần khác hưng phấn.

Diệp Thu nghe được Tô Lạc Lạc lời nói, nhìn nàng một cái, nhưng là không có nói gì.

Diệp Thu ngồi xuống, trong lòng giống vậy cười gằn, hắn còn nhớ tự mình đi tìm Trương Vĩ, không nghĩ tới, Trương Vĩ chủ động tìm tới cửa, rất nhanh Trương Vĩ thì có chịu tội.

Trương Vĩ còn tưởng rằng Diệp Thu cái này sủa bức thật nhanh như vậy tha thứ hắn, hay lại là coi Diệp Thu là thành nguyên lai như vậy, nhưng là, Trương Vĩ không biết tại sao, trở lại chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, có loại không khỏi cảm giác hưng phấn.

Loại này cảm giác hưng phấn, giống như hắn hộp đêm hấp được rồi như thế, dùng cũng không dùng được, Trương Vĩ không nghĩ ra là nguyên nhân gì, còn tưởng rằng là bởi vì mình nghĩ đến đối phó Diệp Thu biện pháp, để cho hắn cảm thấy có loại hưng phấn.

Trương Vĩ cảm thấy thật sự là quá hưng phấn, cùng mới vừa rồi có loại buồn ngủ cảm giác hoàn toàn bất đồng, hắn cảm giác loại này hưng phấn dưới trạng thái, té bảo nào sống động thật nhanh, dùng để học tập không thể nghi ngờ là tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147:: Căn bản không dùng được

Trương Vĩ càng nghĩ càng hưng phấn, Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy.

Ở trên cao trưa tiết thứ tư tan lớp thời điểm, Tô Lạc Lạc đứng lên, muốn rời đi chỗ ngồi thời điểm, cảm giác đầu một choáng váng, thiếu chút nữa té ngã xuống, bị Diệp Thu cho trợ giúp.

"Người."

Thấy Diệp Thu trợ giúp chính mình thời điểm, Tô Lạc Lạc lộ ra rất cảm kích.

Chẳng qua là, Diệp Thu câu nói tiếp theo nhưng là đem nàng cho ể trị.

"Người thiếu chút nữa đạp phải ta chân!"

Tô Lạc Lạc chỉ có thể đứng lên đến, Diệp Thu từ một bên đi ra, cùng Lưu Linh Tú từ phòng học đi ra. Vừa mới một màn kia, Lưu Linh Tú dĩ nhiên là thấy, hỏi "Tô Lạc Lạc thế nào?"

"Ai biết nàng có phải hay không giả bộ bất tỉnh?"

"Ta xem Tô Lạc Lạc không phải loại người như vậy."

Đơn thuần Lưu Linh Tú nói, hắn cảm thấy Tô Lạc Lạc không giống loại người như vậy.

Đang rơi xuống dưới lầu, Diệp Thu lại cười điện Xe đạp đạp Lưu Linh Tú hướng sân trường đi ra ngoài đi, Tô Lạc Lạc tức giận hơn. Chính mình rõ ràng cảm giác có chút choáng váng mới như vậy, nhìn Diệp Thu vừa mới thần sắc, còn tưởng rằng nàng là giả choáng váng.

Hiện tại ở Tô gia những thứ kia hộ vệ hay là đi theo qua tới bảo vệ Tô Lạc Lạc, nhưng là, Tô Lạc Lạc phát hiện, thời gian dài như vậy cũng không có tìm được lần trước những thứ kia hiểm nghi phạm, Tô Lạc Lạc cảm thấy những người đó khả năng sớm liền rời đi Kim Lăng, hoặc là không dám lại hướng nàng động thủ.

Tô Lạc Lạc không thích những thứ kia bảo tiêu đi theo, cảm giác như vậy chính mình sẽ là cùng những người khác bất đồng.

Đặc biệt là ở Diệp Thu trở nên cùng lúc trước không đồng thời sau khi, Tô Lạc Lạc càng thêm cảm giác mình trước kia là nhìn lầm rồi Diệp Thu.

Diệp Thu cười điện Xe đạp cùng Lưu Linh Tú trở lại Lưu Linh Tú cửa nhà, Lưu Linh Tú cha mẹ đã làm tốt cơm trưa. Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú một nhà ăn cơm trưa xong, Trương Nguyệt Hồng đơn giản thu thập một chút, sau đó liền cùng Lưu Đại khánh tiếp tục trở về nhà máy đi làm.

Lưu Linh Tú xuất ra có ấy là đài màu hồng Laptop, bây giờ còn chưa có mạng lưới liên lạc, nhưng là, nàng có thể làm quen một chút, hơn nữa, nàng càng thêm thích này một đài Laptop.

"Diệp Thu, người mang máy tính đi qua phòng học làm gì?"

"Muốn viết một ít gì đó."

Diệp Thu nói.

Diệp Thu để cho Lưu Linh Tú trước ngủ trưa, còn hẳn thì ngồi ở đó cái tủ sách trước, bất quá, hẳn chưa mở hẳn kia đài Laptop, sợ đánh chữ sẽ ảnh hưởng đến Lưu Linh Tú nghỉ ngơi.

Ở Lưu Linh Tú ngủ rồi một giờ giấc trưa, hơn một giờ chiều, hồi sinh tới đơn giản rửa mặt, sau đó sẽ cùng Diệp Thu trở về Giang Bắc ba bên trong.

Hai người lên tới phòng học, phát hiện phần lớn đồng học cũng tới. Bất quá, bây giờ Tô Lạc Lạc cái chỗ ngồi kia trống trơn, Tô Lạc Lạc hẳn là chưa có tới.

Lưu Linh Tú thấy thật đúng lúc, nàng cũng sẽ cảm chính mình vẫn cần nhắc đề chữ Nhật tống đề mục tới hỏi Diệp Thu.

Một buổi chiều tam tiết giờ học đều là như vậy, Tô Lạc Lạc chưa từng xuất hiện, mà Lưu Linh Tú ngồi ở Tô Lạc Lạc cái chỗ ngồi kia bên trên, hỏi Diệp Thu liên quan tới nàng không hiểu những vấn đề kia.

Mà Trương Vĩ ngồi ở chỗ mình ngồi đọc sách, hẳn càng cảm giác mình có loại cảm giác hưng phấn, loại này cảm giác hưng phấn, để cho hẳn căn bản là không dừng được.

Cái này làm cho Trương Vĩ có chút kỳ quái, nhưng là, hẳn cũng không có nhiều nghĩ, bởi vì này loại cảm giác hưng phấn, tạm thời đối với (đúng) hẳn không có gì ảnh hưởng xấu.

Ở năm giờ chiều nhiều tan lớp thời điểm, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú từ phòng học đi ra, sau đó Diệp Thu cầm lên chính mình Laptop, tự mình đưa Lưu Linh Tú về nhà.

Ở Lưu Linh Tú nhà ăn cơm tối xong, hai người cùng nhau nữa trở về trường học.

Trở lại phòng học thời điểm, vẫn không có thấy Tô Lạc Lạc bóng người. Bất quá, Trương Vĩ cùng kia bốn cái người hầu đã tới phòng học đọc sách.

Bây giờ Trương Vĩ càng thêm có cái loại này hạp được cảm giác hưng phấn, căn bản là không dừng được, nhưng là, cái kia bốn cái người hầu không có loại cảm giác đó.

Trương Vĩ cùng bốn người ở phòng học học tập đọc sách, thấy xuống tự học thời điểm, Trương Vĩ cùng bốn cái người hầu trước thời hạn rời đi phòng học, sau đó hướng Giang Bắc một nhà so với khá nổi danh quầy rượu đi qua.

Trương Vĩ nhớ ở bên trong này một này, đến lúc đó trở về ngủ một cái thoải mái thấy.

Lúc này, Diệp Thu đưa Lưu Linh Tú về nhà thời điểm, hẳn cũng liền cười cái kia chiếc điện Xe đạp hướng xưởng dệt cũ tiểu khu trở về.

Trở lại cũ tiểu khu trên lầu, thấy cha mẹ cùng tỷ tỷ đều tại. Nhưng là, hẳn viết xong những thứ kia liên quan tới huấn luyện những phục vụ viên kia nội dung, còn không có in ra, hẳn chuẩn bị ngày mai lại đi in.

"Chị, có phải hay không gần đây thấy đến phát chán?"

"Là có chút."

Diệp Tuyết làm quán sòng, đột nhiên không cần giống hơn nữa trước làm như vậy việc khổ cực, nàng thật rất không thích ứng, bây giờ chỉ có thể mỗi ngày nhìn xem TV kịch.

"Ta đây ngày mai mua tới cho người một ít kế toán kế toán sách vở trở về tới cho người nhìn, đến lúc đó người không hiểu chờ ta trở lại hỏi ta là được."

Diệp Tuyết cũng cảm thấy vậy, chính mình mỗi ngày như vậy ngồi xem TV, thật là quá nhàm chán, bây giờ có thể học những thứ kia kế toán kế toán kia tự nhiên tốt nhất.

Đương nhiên, Diệp Thu căn phòng có bộ kia để bàn máy tính, nàng nhưng là ngượng ngùng đến Diệp Thu trong phòng, làm hẳn kia đài máy tính.

Bởi vì nàng sớm liền nghe được Diệp Thu trước ở bên trong nhìn lên màn ảnh nhỏ, chẳng qua là, nàng không có hướng cha mẹ nói, cũng không tiện nói ra.

Nàng sợ hãi chính mình chơi đùa Diệp Thu mấy tính thời điểm, những thứ kia màn ảnh nhỏ sẽ là nhảy ra.

Diệp Thu trở lại gian phòng của mình, đem kia đài Laptop để xuống sau, hẩn lại đi phòng vệ sinh thư thư phục phục tắm một cái, sau đó trở lại gian phòng của mình, tiếp tục ngồi xếp bằng ở trên chiếu tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết ».

Trương Vĩ cùng bốn cái người hầu đi vào quán rượu kia, lập tức có em gái nhận ra Trương Vĩ thân phận, một người mặc bại lộ em gái qua tới hỏi "Trương thiếu gia, thật lâu không gặp người, thế nào bây giờ mới đến, tỷ tỷ nhớ người muốn chết!"

Lúc trước, Trương Vĩ thỉnh thoảng sẽ là cùng bốn cái người hầu qua tới nơi này uống rượu khiêu vũ hát Karaoke chơi gái, bắt quá, trước chút thời gian, bị trường học đuổi, hẩn kia có tâm tình qua tới nơi này vui đùa?

Nhưng là, bây giờ bất đồng, hẩn đã có thể bình thường trở về trường học tập, hơn nữa, hôm nay cảm giác có loại cảm giác hưng phấn, hẩn muốn phát tiết ra ngoài.

Đang để cho cái đó em gái ngồi ở một bên, Trương Vĩ trực tiếp bóp một chút đối phương bại lộ địa phương, cái đó em gái cười nói: "Trương thiếu, người hư lắm."

"Mang rượu tới, Hồng Bạch, đều phải."

Trương Vĩ nhìn về phía quầy ba người pha rượu nói.

Người pha rượu kia bạch bìa, rượu vang, rượu trắng toàn bộ đều lấy tới, Trương Vĩ trực tiếp hòa chung một chỗ, sau đó uống một hớp, hẩn cảm giác uống vào sau, thoải mái hơn càng hưng phấn.

Đang uống rồi mấy chén sau, ở hướng cái đó sàn nhảy đi qua, đi theo kia mạnh mẽ DJ hưng phấn nhảy lên.

Không biết nhảy bao lâu, Trương Vĩ chẳng qua là cảm giác cả người bốc mồ hôi, nhưng là, vẫn phi thường tinh thần, cũng không có say rượu cảm giác.

Quá đã!

Quá hưng phấn rồi!

Bây giờ Trương Vĩ cảm giác chính là như vậy, mà hẩn bốn cái người hầu đã sớm thờ ơ vô tình.

Bốn cái người hầu còn nhớ sớm nghỉ ngơi một chút thời điểm, thấy Trương Vĩ vẫn còn ở hưng phấn khiêu vũ, hoặc là len lén sờ quầy rượu những nữ nhân kia, ăn các nàng đậu hủ thời điểm, bốn cái người hầu cũng không biết Trương Vĩ có phải hay không uống lộn thuốc?

Đang chơi đến hơn mười hai giờ khuya, kia bốn cái người hầu thật sự là không chịu đựng được, kéo Trương Vĩ chuẩn bị rồi đi quầy rượu đi về nghỉ thời điểm, Trương Vĩ nhưng là không có tính toán về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148:: Có 1 cổ khó chịu

Trương Vĩ chưa có trở về đi, mà là hướng kia cái quầy rượu đối diện kia đang lúc Tứ Tinh cấp quán rượu đi vào, ở đó đang lúc Tứ Tinh cấp quán rượu trực tiếp mướn phòng, đi vào kia đang lúc bên trong phòng.

Vốn là Trương Vĩ nghĩ đến chính mình kia quán rượu chơi đùa, nhưng là, sợ bị cha biết.

Đi vào bên trong, Trương Vĩ thư thư phục phục tắm một cái, ngồi ở chỗ đó, rất nhanh trong phòng bộ kia điện thoại cố định vang lên, cầm lên nghe, liền có một cái cảm dỗ thanh âm truyền tới.

"Trương tiên sinh, yêu cầu đặc thù phục vụ sao?"

"Muốn, hai cái tuổi trẻ."

Trương Vĩ nói.

"Bao đêm hay lại là theo như chúng coi là?"

Cái đó cảm dỗ thanh âm tiếp tục từ bộ kia điện thoại cố định Microphone vang lên.

"Bao đêm đi!"

Phản đang Trương Vĩ không kém những tiền kia.

Ở hán đã chờ mười phút, môn Khẩu Bắc có tiếng gõ cửa, Trương Vĩ đi mở cửa thời điểm, đã thấy hai vị mặc váy đen trẻ tuổi xinh đẹp nữ tử.

Ở Trương Vĩ bảo các nàng sau khi đi vào, đóng cửa lại, lập tức mang đến trong phòng.

Không bao lâu, trong phòng truyền ra cái loại này âm thanh kỳ quái.

Nhưng là, để cho kia cái cô gái trẻ tuổi kinh ngạc là, cái này nhìn so với các nàng còn Tiểu Tiểu nam sinh, lại một mực phải qua không ngừng.

Trương Vĩ lộ ra phi thường tinh thần, thẳng đến rạng sáng thời điểm, hán đều không dừng được, cảm giác vô cùng hưng phấn.

Loại này hưng phấn để cho hán không ngủ được, cũng vẫn tại đùa bỡn kia hai cái cô gái trẻ tuổi.

Thứ 2 thiên thời sau khi, kia hai cái cô gái trẻ tuổi rốt cuộc có thể lúc ngủ sau khi, Trương Vĩ nhưng là vẫn cảm thấy vô cùng hưng phấn, một người đến phòng tắm xong đi ra, đem một nghìn đồng tiền mặt ném tới kia hai cái cô gái trẻ tuổi trên người, hán cũng liền từ bên trong đi ra.

Xuống đến dưới lầu, Trương Vĩ tính tiền sau, một người hướng Giang Bắc ba trứng qua đi.

Ở đi tới Giang Bắc ba bên trong, Trương Vĩ cảm giác vẫn là vô cùng hưng phấn, tựa hồ không có muốn nghỉ ngơi cảm giác. Đến khi hán kia bốn cái người hầu, bởi vì tới hôm qua đi theo Trương Vĩ ở quầy rượu chơi đùa đến rất khuya, bây giờ thời điểm, nhưng là lộ ra rất uể oải, thờ ơ vô tình, một chút tinh thần cũng không có, đánh ở trên bàn sẽ ở đó ngủ.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đã tới phòng học ngồi xuống, bây giờ Diệp Thu ngồi ở phòng học nơi đó thời điểm, thấy Trương Vĩ cái kia thần sắc thời điểm, là hán biết, Trương Vĩ kia triệu chứng bắt đầu bộc phát ra.

Bây giờ còn không có gì, nhìn rất bình thường, nhưng là, tiếp đó, thì không phải là như vậy.

Người bình thường dưới tình huống, nhiều nhất có thể chịu đựng đến ba ngày ba đêm không nghỉ ngơi, nhưng là, ba ngày ba đêm sau, vẫn không để cho đại não nghỉ ngơi, người này sẽ xuất hiện đủ loại triệu chứng, xuất hiện ảo giác, thần kinh thác loạn, nội tiết rối loạn, nội tạng bị tổn thương, da thịt già yếu, sức miễn dịch hạ xuống.

Chủ yếu nhất, khả năng trực tiếp đòi mạng người!

Giống như một ít ở quán Internet chơi ba ngày ba đêm vòng tròn, liền từ Internet đi ra chưa bao lâu, trực tiếp ngã xuống đất bỏ mình.

Còn có một chút thường thường làm thêm giờ đến đêm khuya, hoặc là thời gian rất lâu cũng không có nghỉ ngơi qua làm thêm giờ Tộc, trực tiếp trong mộng chết đi đều có thể.

Loại sự tình này, thường thường có phát sinh.

Bây giờ thấy Trương Vĩ bộ dáng kia, Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy.

Bất quá, hán có chút kỳ quái, Tô Lạc Lạc chiều hôm qua đến bây giờ vẫn chưa đến.

Buổi sáng bốn tiết khóa, Diệp Thu một cái ngồi ở chỗ đó đánh chữ, cùng phòng bếp tài nấu ăn liên quan một ít nội dung. Mà Lưu Linh Tú tan lớp thời điểm, thỉnh thoảng sẽ tới hỏi một chút hán một vài vấn đề.

Vừa mới bắt đầu, Trương Vĩ còn cảm thấy rất hưng phấn, làm chuyện gì đều rất hưng phấn, nhưng là, từ từ cái loại này hưng phấn biến mất, nhưng là cảm thấy rất mệt, tại hán nằm xuống tới buồn ngủ thời điểm, nhưng là không ngủ được.

Nếu như là ngày xưa, hán cảm thấy có chút mệt dưới tình huống, phục ở trên bàn, vẫn là có thể ngủ được, hiện tại hán nhớ nhắm hai mắt lại ngủ, lại là căn bản không có một chút tác dụng nào, hán cảm giác bên tai luôn là có những thanh âm khác truyền tới.

Hơn nữa, trong đầu hán có một cái ý nghĩ, nói là nếu như hán lại ngủ không yên giấc, sẽ chết.

Trương Vĩ không có lưu lại nữa, mà là xin nghỉ về nhà nghỉ ngơi.

Bởi vì không giải thích được hưng phấn,

Sau đó là buồn ngủ, nhưng là vẫn luôn ngủ không yên giấc.

Trương Vĩ rời đi phòng học sau, Diệp Thu nhìn một cái, biết này vừa mới bắt đầu mà thôi.

Ở tiết thứ tư giờ học tan lớp thời điểm, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú, Chu Chí Minh, Lý Thâm, từ phòng học đi xuống, Diệp Thu cười điện Xe đạp chờ Lưu Linh Tú hướng nhà nàng trở về.

Trở về đến cửa nhà nàng, cùng Lưu Linh Tú một nhà ăn cơm trưa xong, sau đó Lưu Linh Tú ở nhà nghỉ ngơi một giờ, Diệp Thu sẽ cùng Lưu Linh Tú hướng Giang Bắc ba trứng qua đi.

Đi tới Giang Bắc ba trứng hậu, Diệp Thu lên tới phòng học thấy Tô Lạc Lạc đã qua đến, nhưng là, nàng trạng thái tựa hồ không là rất tốt.

Ngày hôm qua buổi sáng thời điểm, Tô Lạc Lạc cảm giác có loại choáng váng cảm giác, sau đó đụng phải Diệp Thu, bị Diệp Thu trợ giúp, lúc về đến nhà sau khi, cùng vị kia Tô quản gia nói đến.

Tô quản gia mang theo nàng đến Kim Lăng bệnh viện tiến hành kiểm tra, phát hiện cũng không có vấn đề gì, chiều hôm qua cùng tối hôm qua, còn có sáng hôm nay, nàng cũng không có tới trường học.

Nhưng là, nàng vẫn có loại choáng váng đầu, nhớ cảm giác nôn mửa thấy, nàng muốn cùng Diệp Thu nói nhìn một chút, chính hẳn một rốt cuộc bệnh gì?

Nàng phát hiện Diệp Thu nhưng là không để ý tới nàng!

Tô Lạc Lạc ánh mắt nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu một mực ngồi ở chỗ đó đánh chữ, cảm giác Tô Lạc Lạc nhìn thời gian rất lâu sau, hỏi "Nhìn cái gì?"

"Ta có loại choáng váng đầu, nhớ cảm giác nôn mửa thấy, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Diệp Thu không có lên tiếng.

"Còn có ta cảm giác cổ cùng phần lưng rất đau."

Tô Lạc Lạc lại nói.

Rất rõ ràng, Tô Lạc Lạc là bởi vì gần đây học qua độ, hơn nữa, trong lòng lại buồn rầu, thời gian dài ở trong cơ thể nàng tích lũy về này khí tạo thành.

Loại bệnh này, muốn ở bệnh viện thông qua hiện đại y tế khí giới tới kiểm tra, vậy khẳng định kiểm không tra được, ngược lại để cho những thứ kia lão Trung y nhìn chẩn vẫn có thể nhìn ra được.

"Muốn ta giúp ngươi chữa?"

"Ngươi giúp ta chữa tốt nhất."

Tô Lạc Lạc nói.

Thấy Diệp Thu rốt cuộc chủ động nói chuyện cùng nàng, Tô Lạc Lạc lộ ra thật cao hứng, trong lòng tựa hồ cũng không có như vậy không thoải mái.

"Chờ sau khi tan lớp đi."

Diệp Thu không thích thấy Tô Lạc Lạc gương mặt đó, cho dù Tô Lạc Lạc gương mặt đó cùng cái kia cái thanh mai trúc mã Tô Lạc Lạc, dung mạo rất tương tự mà thôi, nhưng là, đây cũng là để cho hắn nhớ tới đoạn cuộc sống kia.

Tô Lạc Lạc nghe nói Diệp Thu nguyện ý chữa trị cho nàng thời điểm, không biết tại sao, Tô Lạc Lạc cảm giác cao hứng vô cùng.

Buổi chiều lớp thứ hai tan lớp, Diệp Thu để cho Tô Lạc Lạc đi theo hắn lên tới Thiên Thai. Dĩ nhiên, Thiên Thai cái đó chìa khóa cửa, Diệp Thu muốn hỏi Lý Thâm muốn mới được.

Lý Thâm không biết Diệp Thu cầm chìa khóa cùng Tô Lạc Lạc bên trên đến lầu thượng làm gì, cái chìa khóa đưa cho Diệp Thu sau, Diệp Thu cùng Tô Lạc Lạc một trước một sau đi lên, ở mở khóa đi vào lầu Đình Thiên trên đài, Diệp Thu nói: "Ngươi trong lòng có cổ phần khó chịu, ngươi nhắm hai mắt lại, ta ta giúp ngươi hút ra tới thì không có sao."

Tô Lạc Lạc còn tưởng rằng Diệp Thu muốn hôn nàng, lộ ra rất xấu hổ, Diệp Thu chính là để cho nàng nhắm hai mắt lại.

Ở Tô Lạc Lạc đã nhắm hai mắt lại, Diệp Thu chẳng qua là nắm tay thả vào nàng ngực trước, đem trong cơ thể nàng về này khó chịu trực tiếp cho hút đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149:: Không ngủ được

Tô Lạc Lạc đã nhắm hai mắt lại, còn tưởng rằng Diệp Thu sẽ là hôn đến nàng thời điểm, không nghĩ tới, nàng mở hai mắt ra thời điểm, phát hiện Diệp Thu đã chuẩn bị rời đi Thiên Thai xuống lầu.

Vừa mới Diệp Thu đã đem trong cơ thể nàng tích lũy về này khó chịu cho sau khi hấp thu, Tô Lạc Lạc cũng cảm giác thư thái rất nhiều.

Này làm sao làm được?

Tô Lạc Lạc không biết.

Nhưng là, lần trước, Diệp Thu nhưng là cho cái đó Chu Bảo chữa trị thời điểm, để cho trên người hắn tế bào ung thư toàn bộ đều biến mất.

Ở Tô Lạc Lạc đi theo xuống lầu, Diệp Thu khóa lại cửa sắt, cái chìa khóa cầm lại cho Lý Thiên thời điểm, Tô Lạc Lạc nghĩ lại tới vừa mới một màn kia, trong lòng lại ảm áp lại xấu hổ, nàng liền biết chắc là mình biểu thức tình.

Lưu Linh Tú tại chính mình chỗ ngồi đọc sách, nàng không biết Diệp Thu cùng Tô Lạc Lạc vừa mới đi ra ngoài làm gì, nhưng là, nghĩ đến hai người lúc trước quan hệ, nàng vẫn có loại cảm giác nguy cơ.

Loại nguy cơ này cảm giác nếu so với Diệp Thu cùng Lý Thiên Thiên chung một chỗ thời điểm, nàng còn cường liệt hơn cảm nhận được.

Buổi chiều tiết thứ ba giờ học khi đi học sau khi, Tô Lạc Lạc liền ngồi ở chỗ đó nâng quai hàm, giống như một mối tình đầu tiểu nữ sinh như vậy lẳng lẳng nhìn Diệp Thu.

Diệp Thu biết Tô Lạc Lạc đang nhìn hắn, Diệp Thu nhưng là không để ý đến.

Ở tiết thứ ba trong lớp đến một nửa thời điểm, Ban chủ nhiệm Lý Mạc Liên nắm lần này Nguyệt Khảo Ngữ Văn thử cuốn vào.

Lần này Nguyệt Khảo độ khó là thấp nhất, chính là vì để cho những thứ kia đồng học ở Liên thi sau khi thất bại, có thể lại lần này Nguyệt Khảo bên trong cầm lại một chút lòng tin.

Cho nên lần này Nguyệt Khảo thành tích, tổng thể mà nói, là tốt nhất một lần.

Bất quá, Diệp Thu cùng Trương Vĩ, cùng với hắn bốn cái người hầu cũng không có thi.

Ở Lý Mạc Liên đi vào phòng học, thấy Diệp Thu ngồi ở chỗ đó thời điểm, rốt cuộc yên tâm lại, về phần Trương Vĩ mới vừa tới trường học thì xin nghỉ, Lý Mạc Liên đối với (đúng) Trương Vĩ cũng sẽ không giống như lấy trước như vậy quan tâm.

"Các bạn học, lần này là Nguyệt Khảo Ngữ Văn bài thi, tổng thể mà nói, lần này thành tích là tốt nhất, ta đọc tên, chính mình đi lên cầm."

"Lưu Linh Tú, 143 phút."

Lý Mạc Liên hô.

Lưu Linh Tú rất kinh ngạc, chính mình Ngữ Văn lần đầu tiên thi được vượt qua một trăm bốn mươi phút. Dĩ nhiên, lần này bài thi độ khó không cao, nàng là rất rõ, chẳng qua là bị trừ đi mấy phần, hắn là đọc đề cùng luận văn đề nguyên nhân.

Lưu Linh Tú bên trên giảng đài cầm bài thi thời điểm, Lý Mạc Liên lần nữa hô: "Tô Lạc Lạc, 137 phút."

Tô Lạc Lạc còn không có đã biết lần Nguyệt Khảo nhất định sẽ vượt qua Lưu Linh Tú rất nhiều, không nghĩ tới, chính mình am hiểu nhất môn học chỉ một Ngữ Văn, lại đều phải so với Lưu Linh Tú rơi ở phía sau mấy phần, nếu như là còn lại khoa mục, sợ là trừ tiếng Anh bên ngoài, muốn vượt qua Lưu Linh Tú sợ là có chút khó khăn.

Lưu Linh Tú cho Diệp Thu một nụ cười, Diệp Thu cũng là cười một tiếng nhìn về phía nàng.

Tô Lạc Lạc có vẻ hơi ừ ừ cúi đầu hướng trên bục giảng đi thời điểm, Lý Mạc Liên nói: "Tô Lạc Lạc, người lần này cũng thi không tệ, chủ yếu là luận văn viết chưa khỏi hắn, khoảng thời gian này, nhiều tốn thời gian chuyên về một môn luận văn."

Tô Lạc Lạc gật đầu một cái, phát hiện mình luận văn bị chặt xuống cổ gắng hết sức, không trách, lần này bị Luru Linh Tú vượt qua, xem ra chính mình khoảng thời gian này, thật phải nhìn nhiều một ít măn phần luận văn đề, hoặc là chính mình viết thêm một chút luận văn đề tài được.

Sau đó đến còn lại đồng học, cả lớp có 80% đồng học cũng đạt tiêu chuẩn trở lên, cũng chính là Lý Thâm cùng Chu Chí Minh những thứ này, vẫn thi chỉ có bốn mươi năm mươi phút.

Bất quá, lần này Diệp Thu không có thi, còn lại đồng học không biết tình huống của hắn.

Nếu như là dựa theo Liên thi đến xem, Diệp Thu tham gia lần này Nguyệt Khảo, Diệp Thu cũng còn là hạng nhất.

"Lần này các bạn học thành tích cũng không tệ, nếu như thi vào trường cao đẳng có thể dựa theo cái này thành tích, trên căn bản cũng có thể thi được lý nhớ đại học, bây giờ chúng ta bắt đầu giảng một chút cuộc thi lần này đề mục."

Lý Mạc Liên bắt đầu nói đề thời điểm, Diệp Thu vẫn ngồi ở chỗ đó làm chuyện mình.

Tô Lạc Lạc chính là kẻ hắn, nhìn về phía hắn nhỏ giọng nói: "Ta nơi nào viết không hay lắm, giúp ta xem một chút có thể không?"

Tô Lạc Lạc là cố ý.

Diệp Thu nhìn nàng một cái, nhưng là không nhớ đề ý tới.

Tô Lạc Lạc tiếp tục dùng kia mong đợi ánh mắt nhìn về phía hắn thời điểm, Diệp Thu đem ánh mắt nhìn về phía trước mặt Luru Linh Tú, Tô Lạc Lạc khí yếu mệnh, chỉ có thể ngồi ở chỗ đó, nhằm chán nghe Lý Mạc Liên giảng bài.

Buổi chiều tiết thứ ba giờ học tan lớp thời điểm, Lý Mạc Liên trên căn bản đem những thứ kia vấn đề nhỏ nói chơi đùa, chỉ còn lại đọc đề cùng luận văn đề.

Thật ra thì, những thứ này giảng hay không cũng không có gì, bởi vì mỗi lần thi rất bất đồng, mấu chốt nhất là mình học tập năng lực có thể có được đề cao.

Tại hạ giờ học, Lý Mạc Liên rời đi phòng học sau, Luru Linh Tú cao hứng chạy tới Diệp Thu bên cạnh.

"Linh Tú, xem ra người lần này Nguyệt Khảo thành tích không tệ a!"

Diệp Thu nói.

"Độ khó nếu so với Liên thi thấp rất nhiều, cho nên mới có tốt như vậy thành tích."

Luru Linh Tú cười nói.

Tô Lạc Lạc nhưng là không có nói gì, ở nàng đứng lên lúc rời phòng học sau khi, Luru Linh Tú ngồi ở Tô Lạc Lạc cái chỗ ngồi kia, nhìn về phía hắn hỏi "Các người bên trên tiết khóa đi đâu?"

"Thượng Thiên đài, thân thể nàng không thoải mái, giúp nàng trị một chút."

"Nàng khó chịu chỗ nào?"

Luru Linh Tú kỳ quái hỏi.

"Nàng tâm lý không thoải mái, có một chỗ khó chịu ở bên trong, mới vừa rồi ta đã cho nàng hút đi ra."

Nghe đến đó thời điểm, Luru linh tú tài mình bạch.

Nhớ một nhớ cũng cảm thấy vậy, Luru Linh Tú có chút mình bạch Tô Lạc Lạc tâm tình, nhưng là, ai kêu đối phương không hiểu được quý trọng.

Ở tiết thứ tư giờ học khi đi học sau khi, Luru Linh Tú mới trở về chính mình chỗ ngồi, Tô Lạc Lạc từ ngoài hành lang mặt đi vào, thấy chính mình chỗ ngồi hay lại là nhiệt, nhất định là vừa mới Luru Linh Tú ngồi ở chỗ này, Tô Lạc Lạc cảm lên hai quyển sách đệm tại chỗ ngồi bên trên, sau đó sẽ ngồi xuống.

Trương Vĩ xin nghỉ trở lại nhà mình căn phòng, vốn tưởng rằng nơi này rất an tĩnh, chính mình nằm xuống, sẽ ngủ, nhưng là, hắn phát hiện, trong phòng rất an tĩnh, bên ngoài cũng rất an tĩnh dưới tình huống, hắn không ngủ được, nhắm hai mắt thời gian rất lâu, cũng không ngủ được.

Hắn không biết mình rốt cuộc thế nào?

Nguyên lai cái loại này hạp được sau cảm giác hưng phấn, một ngày một đêm sau, đã biến mất. Nhưng là, hiện tại hắn chỉ là muốn cho đại não nghỉ ngơi cho khỏe, chính mình ngủ một giấc thật ngon, lại là căn bản cũng không ngủ được.

Ở Trương Vĩ lập đi lập lại, không ngủ được, chỉ có thể đứng lên, tìm tới một ít ăn uống, sau đó vừa nằm xuống đến, hay lại là không ngủ được, nhưng là,

hắn cảm giác cặp mắt rất chói, đầu não rất đau, có loại thần kinh thác loạn cảm giác.

Ở tiếp tục như vậy, Trương Vĩ cảm giác mình muốn điên rồi!

Bây giờ cha mẹ còn chưa có về nhà, Trương Vĩ biết, chính mình không ngủ được dưới tình huống, chỉ có thể tự tới tiệm thuốc nhìn một chút có cái gì thích hợp thuốc?

Tại hắn ra đi ra bên ngoài, tìm tới một tiệm thuốc, cùng cái đó Dược Tề Sư nói lên tình huống mình thời điểm, đối phương đề nghị hắn tới trước bệnh viện nhìn một chút, đến lúc đó trở lại lấy thuốc?

Dù sao, giống như thuốc ngủ một loại dược vật, cũng là yêu cầu bác sĩ hốt thuốc ký tên dưới tình huống, tiệm thuốc mới có thể tiêu thụ, nếu không, đến lúc đó vạ vừa bị khách nhân mua về chính mình ăn rồi đo thuốc ngủ tự sát, là cần muốn chịu trách nhiệm.

Trương Vĩ chỉ có thể cho mẹ Lưu Anh gọi điện thoại, trong điện thoại, chẳng qua là cùng mẹ Lưu Anh nói đến, mình bây giờ buồn ngủ lại không ngủ được, phi thường thống khổ, hắn nhớ đi bệnh viện xem bệnh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150:: Thuốc ngủ vô dụng

Lưu Anh còn khi làm việc, nghe được con trai điện thoại sau, vội vàng lái xe trở lại.

Đang lái xe về đến nhà, thấy con trai gương mặt đỏ cùng ánh mắt, nhìn cùng bình thường cũng rất bất đồng.

"Tiểu Vĩ, ngroi thế nào?"

"Mẹ, ta rất buồn ngủ, nhưng là một mực không ngủ được."

Hiện tại tại loại này hưng phấn đã biến mất, nhưng là, cái loại này không ngủ được thống khổ, càng ngày càng rõ ràng. Ở cảm giác thần kinh đều có chút lúc hỗn loạn sau khi, Trương Vĩ càng thêm cảm thấy khó chịu.

Lưu Anh vội vàng để cho Trương Vĩ lên tới trên xe, sau đó lái xe hướng Kim Lăng một nhà Đại Bệnh Viện đi vào.

Lưu Anh đầu tiên là cho Trương Vĩ treo một cái Nội Khoa số hiệu, ở xếp hàng chờ đợi, đi vào một gian Nội Khoa khoa trong phòng tiến hành sau khi kiểm tra, vị kia mang khẩu trang y sĩ trưởng, nhìn về phía Trương Vĩ hỏi "Người có cái gì không thoải mái địa phương?"

"Ngày hôm qua bắt đầu, một mực rất hưng phấn, tới hôm qua thời điểm cũng không có ngủ, sáng hôm nay thời điểm, đột nhiên phát hiện rất mệt, nhưng là không ngủ được."

Trương Vĩ đơn giản đem tình huống của hắn nói ra.

Trên thực tế, hiện tại hắn đã bắt đầu cảm giác suy nghĩ không thể suy tính bình thường, đơn giản ngôn ngữ vẫn có thể tổ chức được, nếu như quá nhiều, khả năng cũng tổ chức không được.

Ở đó vị Nội Khoa y sĩ trưởng, cho Trương Vĩ kiểm tra cặp mắt ánh mắt, cổ họng chờ các loại, thậm chí còn cho hắn bắt mạch nhìn mạch tượng, lưỡi giống những thứ này, còn có mạch.

Cuối cùng, vị này y sĩ trưởng chẳng qua là nhìn ra được Trương Vĩ có thể là có chút hưng phấn quá độ, yêu cầu mở một ít bình an thần dược uống vào là được.

"Ta cho người lái một ít bình an thần dược uống vào, chờ uống vào hiệu quả như thế nào, nếu như không được, đến lúc đó sẽ cho người mở một ít thuốc ngủ."

Vị kia y sĩ trưởng cho Trương Vĩ mở rồi đơn giản một chút bình an thần dược, về phần thuốc ngủ những thứ kia, tạm thời còn không có cho Trương Vĩ mở.

Lưu Anh cảm ơn vị này y sĩ trưởng, nắm toa thuốc cùng Trương Vĩ đến lấy thuốc địa phương, đem thuốc mua xong, sau đó sẽ về nhà, cho Trương Vĩ

uống vào.

Những thứ này bình an thần dược, đều là đơn giản trung thành thuốc, cùng với thuốc tây.

Đang để cho Trương Vĩ vị kia y sĩ trường bắn trúng thuốc pha chế sẵn uống vào sau, để cho Trương Vĩ nghỉ ngơi trước.

Trương Vĩ uống thuốc, trở về phòng nằm ở đó cái giường lớn bên trên nghỉ ngơi.

Không biết qua bao lâu, Trương Vĩ nhưng là càng ngày càng cảm thấy hoa mắt chóng mặt, chán ghét nôn mửa, cặp mắt phát sáng, nhưng là một mực không ngủ được.

Tại hán không biết nhắm hai mắt như vậy, nằm bao lâu, cũng lại lần nữa đứng lên, Luru Anh đang chuẩn bị đến phòng bếp chuẩn bị cơm tối thời điểm, thấy Trương Vĩ cặp mắt có chút đỏ bừng đi tới.

"Tiểu Vĩ, hay lại là không ngủ được sao?"

Luru Anh kỳ quái hỏi.

"Mẹ, ta thật không ngủ được."

Vốn tưởng rằng ăn vị thầy thuốc kia cho thuốc, chính mình sẽ ngủ, nhưng là, nhưng bây giờ là càng thêm cảm thấy thống khổ.

"Ta đây sẽ cùng ngươi đi bệnh viện nhìn một chút."

Thấy Trương Vĩ gương mặt đó tiêu tụy mà hoặc đỏ bừng cả khuôn mặt mặt, Luru Anh cũng là bắt đầu có chút bận tâm. Vừa mới bắt đầu, còn tưởng rằng Trương Vĩ chẳng qua là một loại mất ngủ, nhưng là, bây giờ nhìn tình huống của hán tựa hồ phi thường không giống.

Trương Vĩ đã Hai ngày Một đêm không có ngủ qua, cái loại này đại não nhắc nhở hán nhớ cần nghỉ ngơi, nhưng là vẫn luôn không ngủ được cảm giác, thật là phi thường khó chịu.

Ở Trương Vĩ đi theo Luru Anh lần nữa đi tới bệnh viện kia, nhưng là, vừa mới cái đó y sĩ trường đã tan việc, mà là một người khác y sĩ trường cho Trương Vĩ nhìn chẩn.

Căn cứ Trương Vĩ triệu chứng, vị thầy thuốc này có thể xác nhận là tính tổng hợp chứng mất ngủ, nếu một loại Trung Tây thuốc, Trương Vĩ uống vào không có hiệu quả dưới tình huống, hiện tại tại vị này y sĩ trường cũng bị hán mở thuốc ngủ.

Luru Anh đã qua cho Trương Vĩ mở một căn phòng bệnh, ở bệnh viện bắt được thuốc ngủ sau, để cho nữ y tá chuẩn bị cho Trương Vĩ tốt nước ấm.

Luru Anh xuất ra hai mảnh thuốc ngủ, để cho Trương Vĩ hòa lẫn nước ấm trực tiếp uống vào.

Lúc trước thời điểm, Trương Vĩ chưa từng ăn qua thuốc ngủ, bây giờ hòa lẫn nước ấm uống vào, sau đó nhắm hai mắt lại nằm ở trên giường.

Vốn tưởng rằng thuốc ngủ uống vào sau, rất nhanh sẽ biết có hiệu lực, nhưng là, đại khái qua mười phút,

Vẫn là không có hiệu quả.

Ở qua nửa giờ, vẫn là không có hiệu quả, hán phát hiện mình không ngủ được dưới tình huống, bây giờ càng thêm thống khổ, lật tới lật lui, chỉ có thể từ trên giường bệnh đứng lên.

Tiếp tục như vậy nữa, Trương Vĩ cảm giác mình muốn điên rồi.

Luru Anh còn ở bên cạnh ngồi, nhìn Trương Vĩ đứng lên thời điểm, hỏi "Vô dụng sao?"

"Mẹ, chẳng có tác dụng gì có."

Trương Vĩ nói.

Bây giờ sắc trời đã chậm, đã sớm qua giờ cơm tối, Luru Anh cũng không có thời gian trở về nữa làm cơm tối, cho trương đồng phát sáng gọi điện thoại, nói cho Trương Vĩ tình huống bây giờ.

Ở trương đồng phát sáng vội vàng chạy tới thời điểm, phát hiện con trai gương mặt đó cùng thần sắc cũng rất bất đồng.

Một người liên tục xuất hiện giấc ngủ kia rất bình thường, đặc biệt là gần đây Trương Vĩ bị trường học đuổi chuyện, Trương Vĩ cảm thấy khả năng này kích thích cùng ảnh hưởng đến con trai mất ngủ.

"Tiểu Vĩ, ngươi cái gì cũng không muốn nghĩ, an an lắng lắng nhắm hai mắt lại nghỉ ngơi."

Trương Vĩ nghe được cha lời nói, trở lại trên giường bệnh, nằm xuống, phòng bệnh đúng là rất an tĩnh, nhưng là, hán nhắm hai mắt lại sau, vẫn không ngủ

được.

Không biết qua bao lâu, Trương Vĩ trực tiếp mở ra kia mang theo máu đỏ tia máu cặp mắt mở ra, nhìn về phía một bên trương đông phát sáng cùng Lư Anh nói: "Ba mẹ, ta nhanh muốn điên rồi, hỏi một chút bệnh viện có cái gì không thuốc, trực tiếp đánh cho ta đi xuống là có thể ngủ được."

Ngoại trừ thuốc ngủ sau, còn có còn lại không ít thuốc, có thể để người ta trực tiếp ngủ mê man đi xuống.

Ở trương đông phát sáng đi tìm thầy thuốc thời điểm, thầy thuốc căn cứ Trương Vĩ tình huống bây giờ, nhưng cũng không dám tùy tiện cho hấn cho thuốc, bởi vì uống thuốc ngủ cũng không có hiệu quả dưới tình huống, nói rõ Trương Vĩ tình huống có chút nghiêm trọng.

Bây giờ thầy thuốc để cho Trương Vĩ trước tiến hành kiểm tra toàn thân một lần, Trương Vĩ đi theo cha mẹ đến mỗi một khoa thất tiến hành kiểm tra, thật may bây giờ những thầy thuốc kia cũng còn chưa tan sở, nếu không, Trương Vĩ lại phải đến một nhà khác bệnh viện tiến hành kiểm tra.

Ở sau khi kiểm tra xong, trừ đi một tí đã ra kết quả, ngoài ra phần lớn còn phải minh sau hai thiên tài có thể ra kiểm tra báo cáo.

Trở lại kia đang lúc phòng bệnh thời điểm, Lư Anh để cho Trương Vĩ trước nằm xuống ngủ, bất kể có hay không ngủ được, trước nhắm hai mắt lại đi xuống.

Diệp Thu cùng Lư Linh Tú trở lại nhà nàng ăn cơm tối xong, sau đó sẽ trở về phòng học bên trên tự học, bây giờ chẳng qua là thấy Trương Vĩ kia bốn cái người hầu, nhưng là không nhìn thấy Trương Vĩ bóng người.

Diệp Thu biết, đối phương cái loại này giấc ngủ triệu chứng đã bắt đầu phát tác, mà đây mới là vừa mới bắt đầu, tiếp đó, sẽ từ từ hành hạ đến Trương Vĩ có loại sống không bằng chết cảm giác.

Tô Lạc Lạc phát hiện, chính mình buổi chiều ở Diệp Thu trị liệu xong, cảm giác toàn thân đúng là thư thái rất nhiều, nguyên lai cái loại này choáng váng đầu chán ghét, nhớ cảm giác nôn mửa thấy đã hoàn toàn biến mất.

Nhưng là, cổ và trên bả vai cảm giác đau đớn, nhưng là còn không có biến mất.

Không biết tình huống như vậy, Diệp Thu có thể hay không cho nàng chữa khỏi? Nhưng là, Diệp Thu ngồi ở chỗ đó đánh chữ, ánh mắt nhưng là không có nhìn về phía nàng.

Ở đến xuống tự học thời gian, Diệp Thu thu hảo chính mình Laptop, cùng Lư Linh Tú từ trên lầu đi xuống, Diệp Thu cười xe đưa Lư Linh Tú về nhà, hấn lại cười điện Xe đạp hướng cũ tiểu khu nơi đó trở về.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151:: Kiểm không tra được

Diệp Thu trở lại cũ tiểu khu trên lầu, cha mẹ cùng tỷ tỷ còn đang xem ti vi, ba người đã thói quen rất khuya mới ngủ, thấy Diệp Thu mang theo kia đài Laptop lúc trở về, Diệp Vệ Đông nói: "Lão gia sửa sang đội ngày mai đi tới, đến lúc đó ta trước mang bản vẽ cùng bọn họ đến tiệm cơm bên kia nhìn một chút."

"Ba, nếu như đến lúc đó bọn họ xem không hiểu bản vẽ, đến lúc đó sẽ liên lạc lại ta đi."

Diệp Thu tấm xong đi ra, sau đó trở về phòng tiếp tục tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết », sáng ngày thứ hai hơn tám giờ, hấn lái xe nữa hướng Lư Linh Tú nhà đi qua.

Ở đi tới Lư Linh Tú cửa nhà, Diệp Thu dừng xe lại thời điểm, Lư Linh Tú sớm đang chờ hấn.

Diệp Thu ở nhà thời điểm, Diệp Tuyết đã cho hấn làm điểm tâm ăn, bây giờ Diệp Thu cười xe chờ Lư Linh Tú trở lại Giang Bắc Tam bên trong, hai người lên tới phòng học thời điểm, phát hiện lớp học đồng học, ngoại trừ Trương Vĩ không có tới bên ngoài, liền hai người tới chậm nhất là.

Ở vừa mới lên giờ dạy học sau khi, lần này Nguyệt Khảo văn cân nhắc đã phát, hay lại là Lư Linh Tú cao nhất phút, lần thi này 139 phút, mà Tô Lạc Lạc chỉ có 132 phút.

Tô Lạc Lạc còn cho là mình thi rất khá, không nghĩ tới, này một khoa lại so với Lư Linh Tú kém thêm vài phần, bây giờ Lư Linh Tú trở lại chính mình

chỗ ngồi thời điểm, nàng ngồi cùng bàn đã sớm giúp nàng đem bài thi lấy về.

Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, hiện tại hắn chuẩn bị viết một ít cùng tài nấu ăn lẫn nhau Quan Nội cho, đến lúc đó in ra, giao cho Diệp Vệ Đông.

Về phần cung đình thức ăn phương pháp bí truyền, Diệp Thu đương nhiên sẽ không ở nơi này viết ra.

Tô Lạc Lạc một mực thật tò mò, Diệp Thu sau khi trở lại, nắm kia đài Laptop qua tới nơi này, rốt cuộc lại viết cái gì. Ít ngày trước, nàng phát hiện Diệp Thu một mực ở viết cùng quán rượu phục vụ viên có liên quan trong huấn luyện cho.

Sau đó bây giờ thấy Diệp Thu viết những tài nấu ăn kia nội dung, còn cảm thấy có chút kỳ quái.

Nhưng là, Diệp Thu không có nhìn về phía nàng, Tô Lạc Lạc cũng sẽ không dám hỏi nhiều.

Ở trên cao trưa tiết khóa thứ nhất sau khi tan lớp, Luru Linh Tú cao hứng tới nói: "Diệp Thu, ta số học cũng là hạng nhất."

"Vậy người tiến bộ."

Diệp Thu nói.

Tô Lạc Lạc trong lòng có chút không thoải mái, nhưng là, lần này quả thật so với Luru Linh Tú thì muốn tra, nàng đã không biết nói cái gì, về phần văn tổng phương diện, Tô Lạc Lạc cũng không biết mình là hay không so với Luru Linh Tú cao phân, nhưng là, tiếng Anh phương diện, từ Luru Linh Tú có thể nói chuyện sau, nàng tiếng Anh thành tích tăng cao rất nhiều.

Luru Linh Tú trong lòng cao hứng hơn, bởi vì này dạng chứng minh, hai người chung một chỗ, cũng sẽ không ảnh hưởng nàng thành tích, ngược lại thành tích tăng cao.

Như vậy cha mẹ càng sẽ ủng hộ nàng cùng với Diệp Thu.

Ở lớp thứ hai giờ học sau, Tô Lạc Lạc nhìn về phía Diệp Thu hỏi "Cuối cùng mấy đạo kéo phút đề, rốt cuộc làm gì tốt?"

Diệp Thu nhìn nàng một cái, vẫn là không có để ý tới nàng, Tô Lạc Lạc cũng liền cố ý kẻ hỏi "Người rốt cuộc có nói hay không, nếu như không nói ta đi tìm Ban chủ nhiệm."

Tô Lạc Lạc số học mỗi lần thi không phải là rất lý nghĩ, cũng là bởi vì phía sau mấy đạo đại đề có xuất hiện trừ điểm, nàng biết Diệp Thu ở phương diện này nhưng là biết như thế nào giải quyết những nội dung này.

Tô Lạc Lạc không hy vọng thi vào trường cao đẳng thời điểm, lại xuất hiện cái vấn đề này.

"Người chắc chắn có thể đem trước mặt toàn bộ đề mục bắt được phút, kia cũng là không tệ rồi."

"Người! Vậy người tại sao lại nguyện ý cùng Luru Linh Tú nói?"

...

Trương Vĩ ở đó nhà bệnh viện lớn đã nằm viện một đêm, đêm đó hay lại là một đêm không ngủ được, càng thêm cảm thấy cặp mắt phát sáp, cặp mắt tia máu càng rõ ràng hơn, hơn nữa, hắn cảm giác càng ngày càng choáng váng đầu, hơn nữa, đại não thời khắc nhắc nhở hắn, thật sự nếu không thật tốt ngủ thấy, nghỉ ngơi mấy giờ, thân thể của hắn thật là càng ngày càng không chịu nổi.

Nhưng là, bây giờ bệnh viện cho hắn bình an thần được, thậm chí, thuốc ngủ ăn hết cũng không có hiệu quả dưới tình huống, hắn muốn để cho còn lại thuốc để cho ngủ mê man, bệnh viện nhưng là đang không có bắt được toàn bộ kiểm tra báo cáo dưới tình huống, nhưng cũng không dám như vậy mở cho hắn thuốc.

Trương Vĩ nhìn giống vậy một đêm không có nghỉ ngơi, mặt đầy lo lắng nhìn về phía cha mẹ của hắn, hắn cũng liền nói: "Ba mẹ, không bằng các người trước nghỉ ngơi đi."

Hắn hai ngày này,

Đã rất rõ xuất hiện mất ngủ dưới trạng thái thống khổ.

Luru Anh lại là phi thường lo lắng, cảm thấy hắn có phải hay không là được (phải) cái gì nghiêm trọng tật bệnh, lại sẽ để cho Trương Vĩ liên tục ngủ không yên giấc.

Bây giờ Trương Đông Lượng đã điều động hắn quan hệ, để cho bệnh viện thầy thuốc cho Trương Vĩ mau sớm kiểm tra rõ, hắn đây rốt cuộc bị bệnh gì?

Luru Anh cùng Trương Đông Lượng một đêm ngủ không được ngon giấc, tới hôm qua cũng không có ăn xong, bây giờ hai người cũng rất đói rồi, Luru Anh đi trước mua một ít bữa ăn sáng trở lại cho hai người ăn.

Trương Đông Lượng cùng Trương Vĩ không có gì khẩu vị, đặc biệt là Trương Vĩ một chút cũng không ăn nổi, chỉ có thể để cho bệnh viện nữ y tá cho hân treo nước đường.

Ở mười giờ sáng lâu dài, Trương Đông Lượng điều động những quan hệ kia, rốt cuộc đưa đến hiệu quả, bệnh viện rất nhanh cho Trương Vĩ ra phần kia kiểm tra báo cáo.

Nhưng là, kiểm tra báo cáo biểu hiện, Trương Vĩ thân thể bình thường, bao gồm huyết dịch những thứ kia, căn bản là kiểm không tra được hân vì sao lại xuất hiện mất ngủ?

Bệnh viện thầy thuốc cùng bệnh viện y tế khí giới căn bản cũng kiểm tra không ra, bây giờ Trương Vĩ lại rõ ràng xuất hiện hai ngày hai đêm mất ngủ tình huống.

"Ba, ta thật khó chịu a!"

Trương Vĩ nói.

Trương Đông Lượng đã không biết như thế nào cho phải, hiện tại ở nhà này bệnh viện lớn tra không ra, chỉ có thể đến Kim Lăng bệnh viện nhìn một chút.

Ở Lưu Anh đi qua cho Trương Vĩ làm thủ tục xuất viện, sau đó từ mang theo Trương Vĩ từ một nhà này bệnh viện đi ra, Trương Đông Lượng lái xe nữa đưa Trương Vĩ đến Kim Lăng bệnh viện.

Ở đi tới Kim Lăng bệnh viện, Lưu Anh lập tức mang theo Trương Vĩ làm nhập viện thủ tục, sau đó cho hân lấy số nội khoa, ở xếp hàng đến nội khoa khoa thất, y sĩ trưởng cho hân kiểm tra thời điểm, kết quả cùng bệnh viện kia như thế, thầy thuốc căn bản không nhìn ra hân chứng bệnh.

Bây giờ y sĩ trưởng chỉ có thể để cho hân tới trước phòng bệnh ở, sau đó đến lúc đó nữa đối hân tiến hành kiểm tra.

Bây giờ Trương Vĩ đã cảm giác mình cặp mắt cũng không mở ra được, nhưng là, tại hân dừng lại thời điểm, nhưng là vẫn không ngủ được, còn xuất hiện choáng váng đầu óc Tâm Não trưởng, tinh thần càng thêm không tập trung, suy nghĩ hỗn loạn tình huống càng thêm rõ ràng.

Kim Lăng bệnh viện thầy thuốc cho hân kiểm tra kết quả, vẫn là cùng nguyên lai nhà kia bệnh viện lớn kiểm tra kết quả như thế, chính là xuất hiện nghiêm trọng chứng mất ngủ trạng mà thôi.

Bây giờ Trương Vĩ chỉ nhớ ngủ một giấc thật ngon, nhưng là, nhưng là không ngủ được, cho nên, hân tình nguyện để cho thầy thuốc mở cho hân những thuốc kia, trực tiếp để cho hân ngủ mê man.

Lưu Anh đã cùng thầy thuốc nói, mấy vị y sĩ trưởng họp quyết định, ở thuốc ngủ đối với (đúng) Trương Vĩ không có hiệu quả dưới tình huống, chỉ có thể thông qua thuốc tê để cho Trương Vĩ ngủ mê man.

Mấy vị y sĩ trưởng họp chắc chắn sau, để cho Lưu Anh cùng Trương Đông Lượng ký tên, sau đó liền có thể cho Trương Vĩ đánh thuốc tê.

Ở bệnh viện bác sĩ gây mê cho Trương Vĩ mở phân lượng thuốc tê, sau đó tự mình cho Trương Vĩ đánh thuốc tê, thuốc tê thông qua ống kim trực tiếp đánh vào đến Trương Vĩ trong tĩnh mạch ngực, Trương Vĩ rất nhanh ngủ mê man.

Nhưng là, Lưu Anh cùng Trương Đông Lượng chẳng qua là thấy Trương Vĩ ngủ mê man, nhưng là không có nhìn thấy Trương Vĩ đại não suy nghĩ vẫn sống động, bây giờ Trương Vĩ vẫn cảm giác rất tỉnh thần, chẳng qua là không mở mắt ra được, hân nhưng là vẫn nghe được cha mẹ cùng thầy thuốc ở đó đối thoại.

-Ai cũng biết ta phải bận đi học nên ko có thời gian ngồi cv,edit kĩ dc nên ta cv hơi lâu. Mong mọi người thông cảm và ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152:: Không khỏi nhớ tới nàng

Diệp Thu trở lại phòng học thời điểm, hắn vẫn nắm kia đài Laptop ngồi ở chỗ đó đánh chữ, nội dung đều là cùng tài nấu ăn cơ sở lẫn nhau quan nội cho.

Nếu như là trước hắn ở tiệm cơm gặp phải kia tám cái đầu bếp, Diệp Thu thấy cho bọn họ còn phải càng sâu tài nấu ăn cơ sở huấn luyện mới được.

Về phần đến lúc đó mới chiêu một nhóm trường học trừ nghệ tốt nghiệp những đầu bếp kia, Diệp Thu cũng không biết bọn họ tài nấu ăn cơ sở như thế nào, nhưng là, theo Diệp Thu, hắn chẳng qua là không sai biệt lắm.

Tô Lạc Lạc một bên ở học tập, vừa nhìn Diệp Thu ở đó đánh chữ.

Ở trên cao trưa tiết khóa thứ nhất thời điểm, Văn Tổng lão sư đã phát bài thi cùng bài thi thể trở lại, Lưu Linh Tú còn cao hơn Tô Lạc Lạc ra mười mấy phần, từ một điểm này bên trên, Tô Lạc Lạc biết, Lưu Linh Tú gần đây có thể có thể tiến bộ rất nhanh, đặc biệt là tiếng Anh phương diện, có thể có thể tiến bộ nhanh hơn.

Nàng cảm thấy, có thể là cùng Diệp Thu có quan hệ rất lớn.

Tô Lạc Lạc thỉnh thoảng đưa tay ra sờ vòm người, hơn nữa, nàng cảm thấy cổ và trên bả vai càng thêm đau đớn, đây là nàng thời gian dài tạo thành.

Mấy ngày trước, nàng đến bệnh viện kiểm tra thời điểm, chẳng qua là kiểm tra nhớ chán ghét, nôn mửa, là bởi vì trong cơ thể nàng có một cổ khó chịu nguyên nhân.

Nhưng là, bây giờ Diệp Thu cho nàng hấp thu kia cổ khó chịu sau, Tô Lạc Lạc đã không có lại cái loại này chán ghét, nôn mửa, choáng váng đầu triệu chứng.

Chẳng qua là, bây giờ cảnh chuy đau đớn cùng phản lưng đau đớn loại cảm giác đó, bây giờ còn là không có biến mất.

Những tình huống này, nếu như đến bệnh viện kiểm tra chữa trị, khả năng cũng không có hiệu quả lớn lắm. Nhưng là, Tô Lạc Lạc cảm thấy, Diệp Thu chữa trị khẳng định tốt hơn.

"Này, ta cổ rất đau, có thể giúp ta xem một chút sao?"

Tô Lạc Lạc nhỏ giọng nhìn nói với Diệp Thu.

Tô Lạc Lạc cố ý chịu qua đến, trên người nàng trần kia trần thơm dịu bay tới, Diệp Thu hay là ở kia đánh chữ, cũng không có nàng.

Diệp Thu không nhớ để ý tới Tô Lạc Lạc, Tô Lạc Lạc lại tiếp tục chịu qua đến, Diệp Thu nhìn nói với nàng: "Người quá giỏi."

"Bả vai ta còn rất đau, có thể giúp ta chữa sao?"

Tô Lạc Lạc lại nói.

Có thể là Tô Lạc Lạc cố ý kể Diệp Thu, trước mặt Lưu Linh Tú không cẩn thận thấy, cũng đang suy nghĩ Diệp Thu cùng Tô Lạc Lạc ở đâu trò chuyện cái gì?

"Ta không có thời gian!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Hắn cảm thấy Tô Lạc Lạc càng ngày càng quá phận, bây giờ đã cho hắn hút kia con giận, không nghĩ tới, nhưng bây giờ là được vui đòi tiền.

"Người, không phải là mấy giây sao?"

Tô Lạc Lạc hỏi.

Diệp Thu càng thêm không để ý tới, ở tiết thứ ba giờ học tan lớp thời điểm, Tô Lạc Lạc mới rời khỏi chỗ ngồi, hướng phòng học ngoài hành lang mặt đi ra ngoài, thấy Tô Lạc Lạc sau khi rời đi, Lưu Linh Tú qua tới hỏi "Vừa mới các người đang nói gì?"

"Nàng nói cổ và bả vai đau đớn, muốn cho ta chữa trị."

Diệp Thu nói.

Loại bệnh trạng này, hắn biết phần lớn đồng học đều có, cũng là bởi vì học tập khẩn trương, bình thường vận động lại ít, từ từ cấp dưỡng thành.

Mà Lưu Linh Tú bình thường cũng có loại cảm giác đó, nhưng là, cũng không có Tô Lạc Lạc rõ ràng như vậy.

"Vậy người không giúp nàng chữa sao?"

"Người biết ta không nhớ để ý đến nàng?"

Lưu Linh Tú không biết Diệp Thu có phải hay không thật trở nên cùng nguyên lai bất đồng rồi, hay là thật không thích cái đó Tô Lạc Lạc rồi. Nhưng là, đối với (đúng) Lưu Linh Tú mà nói, Tô Lạc Lạc cùng Lý Thiên Thiên so sánh, Tô Lạc Lạc để cho nàng còn có cảm giác nguy cơ.

Ở nhanh phải đi học thời điểm, Lưu Linh Tú mới trở về chính mình chỗ ngồi, Tô Lạc Lạc trở lại chính mình chỗ ngồi sau, thỉnh thoảng lấy tay chụp đánh một cái chính mình bả vai.

Tô Lạc Lạc phát hiện, Diệp Thu nhưng là không có liếc nhìn nàng một cái.

...

Trương Vĩ ở bị đánh thuốc tê sau, ngoài mặt đã ngủ mê mang, toàn thân cũng không nhúc nhích được, nhưng là, hần đầu não lại là phi thường tỉnh táo.

Bất quá, dưới tình huống này, so với nguyên lai thái độ một ít.

Loại này thuốc tê thời gian hiệu quả có chừng tám giờ, hiện tại đang cho hần chích, phải đến tối nay mới tỉnh lại.

Thấy con trai thật nhắm hai mắt lại lúc nghỉ ngơi sau khi, Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh rút cuộc lòng ra thở ra một hơi. Hai người chuẩn bị thay phiên nghỉ ngơi,

Nhìn một chút đến lúc đó Trương Vĩ khi tỉnh dậy, rốt cuộc có hiệu quả hay không?

Lưu Anh trước tiên ở Trương Vĩ bên cạnh giường bệnh nằm xuống nghỉ ngơi.

...

Buổi sáng tiết thứ tư giờ học sau khi tan lớp, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú từ phòng học đi ra, sau đó xuống lầu thời điểm, theo sau lưng Tô Lạc Lạc u oán nhìn một màn này.

Nàng không nghĩ ra, tại sao rõ ràng trước yêu nàng như vậy Diệp Thu, bây giờ biến thành như vậy? Chẳng lẽ mình trước thật quá tổn thương Diệp Thu tâm, còn là mình mất đi mới biết quý trọng.

Đang rơi xuống dưới lầu, Diệp Thu cười cái kia chiếc điện xe đạp, ở Lưu Linh Tú ngồi lên đến hần xe sau chiếc sau, Diệp Thu cười xe hướng cửa sân trường lái đi thời điểm, Tô Lạc Lạc chỉ có thể một người đi ra ngoài đi ra ngoài.

Xuất hiện ở đi ra bên ngoài thời điểm, nàng nhìn thấy Diệp Thu cười chiếc kia điện xe đạp rồi đi.

Bây giờ Diệp Thu không nhớ để ý tới nàng, Tô Lạc Lạc biết rõ mình buổi chiều còn phải xin nghỉ cùng Tô quản gia đến bệnh viện nhìn một chút cổ cùng phân lưng, nhìn một chút có cái gì thuốc có hiệu quả, đến lúc đó không cần làm cho mình cổ cùng phân lưng đau đớn như vậy.

Bây giờ nàng lên tới bảo tiêu trên xe, cũng liền để cho bảo tiêu lái xe trở về.

Diệp Thu lái xe trở lại Lưu Linh Tú cửa nhà, Lưu Linh Tú từ trên xe bước xuống, Trương Nguyệt Hồng thấy hai người này thời điểm, để cho hai người ngồi xuống rửa tay ăn cơm trưa.

"Mẹ, ta lần này Văn Tổng so với lần trước liên khảo cao xuất mười mấy phần."

Nghe được Lưu Linh Tú nói như vậy, Trương Nguyệt Hồng càng là yên tâm lại, nàng biết, chỉ cần Lưu Linh Tú thành tích không có lui bước, không có ảnh hưởng thi vào trường cao đẳng, nàng cũng sẽ không phản đối con gái cùng với Diệp Thu.

Bây giờ nàng và Lưu Đại Khánh cũng là càng ngày càng hài lòng Diệp Thu tồn tại, cảm giác mình nhiều rồi một đứa con trai như thế. Chỉ có một con gái hai người, cảm thấy nếu như Diệp Thu sau này cùng Lưu Linh Tú thật chung một chỗ, hai người cũng cảm thấy vậy rất không tồi.

Ở Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú một nhà sau khi ăn cơm trưa xong, Lưu Linh Tú trở về phòng nghỉ ngơi một giờ, ở nàng sau khi tỉnh lại, sẽ cùng Diệp Thu trở về trường học.

Trở lại phòng học thời điểm, bởi vì hiện tại hần đã đem những tài nấu ăn kia cơ sở nội dung, quán rượu cô bán hàng trong huấn luyện cho, toàn bộ đều viết xong, đến lúc đó chỉ muốn đánh máy đi xuống, giao cho Diệp Vệ Đông cùng Diệp Tuyết là được.

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh ánh mắt thỉnh thoảng nhìn tới, ở nhanh phải đi học thời điểm, Lý Thâm tới nói: "Thu Ca., chúng ta đi ra ngoài chơi trò chơi đi."

"Ngày tiết khóa tan lớp sẽ đi qua."

Ở tiết khóa thứ nhất khi đi học sau khi, Diệp Thu phát hiện Tô Lạc Lạc cũng không có tới giờ học, không biết tại sao, trong lòng của hần đột nhiên có chút không khỏi nhớ tới cái này Tô Lạc Lạc.

Chẳng qua là, hần không biết, rốt cuộc là bởi vì nguyên lai thiên định na cá thanh mai trúc mã Tô Lạc Lạc, hay là bởi vì hiện tại cùng cái này Tô Lạc Lạc sống chung nguyên nhân?

Ở tiết khóa thứ nhất tan lớp thời điểm, Diệp Thu đã không có chuyện gì khác, hắn và Lưu Linh Tú nói một tiếng, cũng liền cùng Lý Thâm, Chu Chí Minh hướng phòng học lầu thượng xuống tới, hướng nhà kia tân lăng vòng ba đi qua.

Ở đi vào nhà kia Internet, ba người tìm tới liền cùng một chỗ chỗ ngồi, sau đó Diệp Thu để cho Lý Thâm đi qua sung mãn tiền, bây giờ Diệp Thu có tiền, Tự Nhiên không cần giống hơn nữa trước như vậy, trực tiếp xuất ra năm trăm nguyên đi sung mãn tiền, như vậy có thể chơi đùa thời gian rất lâu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153:: Tức giận tiểu la ly

Diệp Thu đăng nhập mặt bàn, sau đó mở ra « quái thú đại lục » Website đoạn, trực tiếp đặt chân lên đi, phát hiện có một nhóm lớn player xin thêm hắn là bạn tốt.

Bây giờ Diệp Thu hay lại là newbie cấp bậc, hắn liền kỳ quái, thế nào nhiều người như vậy xin thêm hắn là bạn tốt?

Ở Diệp Thu một kiện tăng thêm toàn bộ bạn tốt sau, hắn bắt đầu đơn độc đi đánh trách thăng cấp, ở Diệp Thu linh hồn trong ý thức, hắn đối với (đúng) này một trò chơi, hoặc là đối với (đúng) rất nhiều trò chơi đều có một loại không khỏi hưng phấn.

Ở người chơi khác chỉ có thể đi theo những người khác quét điểm kinh nghiệm EXP thời điểm, Diệp Thu càng thêm cảm thấy thành thạo, thậm chí, căn bản không cần nhìn trò chơi công lược, hắn một đường đánh trách thăng cấp, quét điểm kinh nghiệm EXP, đã từ nguyên lai bốn Ngũ Cấp thăng đến bây giờ Bát Cấp, mà tình huống như vậy, ở Lý Thâm cùng Chu Chí Minh xem ra, vậy ít nhất đều phải nửa tháng mới được.

Hơn nữa, Diệp Thu vừa mới bạo nổ không ít vượt cấp trang bị, trực tiếp đưa cho Lý Thâm cùng Chu Chí Minh.

"Đại ca ca, người ở đâu?"

Diệp Thu cảm giác ngón tay giữa tiếp xúc bàn phím thời gian quá dài, có chút nóng lên, tại hắn dừng lại lúc nghỉ ngơi sau khi, thấy mới vừa rồi thêm một vị nghề là nữ xạ thủ player trực tiếp hỏi hắn.

Diệp Thu không nhớ để ý tới, chờ đến hắn cầm khăn giấy xoa xoa hai tay, tiếp theo sau đó đánh trách thăng cấp, quét điểm kinh nghiệm EXP, làm rơi đồ thời điểm, thấy cái đó nữ xạ thủ một mực ở bên người đi theo.

Cái đó nữ xạ thủ cũng không có cộ Diệp Thu điểm kinh nghiệm EXP, bởi vì đối phương so với Diệp Thu tiến vào cao hơn cấp mấy, bây giờ đối phương liền đang nhìn.

Diệp Thu thấy phía trước có một đầu màu vàng kim báo săn mồi, cấp bậc ở Thập Nhị Cấp bên cạnh (trái phải), bây giờ Diệp Thu còn không có lên tới Cấp 9, đối mặt cái này cao hơn Ba bậc vàng báo săn mồi, cái đó nữ xạ thủ sẽ ở đó nhìn.

Ở Diệp Thu không ngừng từ bốn phương tám hướng đối với (đúng) cái đó vàng báo săn mồi tiến hành công kích, mỗi một tuần đều là trí mạng, đại khái 20 giây sau, cái đó điên cuồng hướng Diệp Thu bay tới báo săn mồi, trực tiếp bị nữ xạ thủ một mũi tên bắn vào bụng, trực tiếp bạo tử, tuôn ra một mũi tên Thanh Đòng cấp trang bị, một cái sắc bén bén muống bạc thủ.

Ở Diệp Thu trang bị đi thu trang bị thời điểm, cái đó Nick name là 'Tức giận tiểu la ly' trực tiếp đi qua đem thanh kia muống bạc thủ cầm tới, sau đó phát tới tin tức, nhìn nói với Diệp Thu: "Đại ca ca, cây chùy thủ này đưa cho ta chứ ?"

Nếu như dựa theo tuổi thật cùng giới tính tới ghi danh, như vậy cái này tức giận tiểu la ly, tuổi tác chắc chắn là mười hai mười ba tuổi, vẫn còn đang học THCS, nhưng là, bây giờ những thứ kia player có thể tùy ý ghi danh, căn bản không biết thêm bạn là bạn tốt người tốt cuộc là nam hay lại là nữ?

Cái này nữ xạ thủ như vậy trực tiếp ở mấu chốt một khắc, đem Diệp Thu thanh kia muống bạc thủ đoạt lấy đi, để cho Diệp Thu có chút mất hứng. Nhưng là, hắn cũng không có nói nhiều, vẫn tiếp tục hướng mặt trước đi đánh trách.

Thăng đến năm giờ chiều, Diệp Thu đã lên tới Thập cấp rồi, cũng đánh không ít trang bị, phần lớn tất cả đưa cho Lý Thâm cùng Chu Chí Minh rồi.

Ở Diệp Thu thói lui ra trò chơi thời điểm, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh càng thêm kinh ngạc, Diệp Thu tựa hồ chơi được càng ngày càng tốt, bọn họ ít nhất phải một cái mới có thể thăng cấp đến Thập cấp, bây giờ Diệp Thu một buổi sáng liền lên tới.

Hai người cũng thối lui ra trò chơi, nhìn về phía Diệp Thu kinh ngạc hỏi "Thu Ca., người lúc trước chơi qua này một trò chơi?"

"Không có."

Cũng không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu chơi qua, mà là hấp thu được linh hồn trong ý thức, tiềm thức đối với (đúng) những trò chơi kia cũng rất quen thuộc.

Ở từ Internet đi ra, Diệp Thu hướng trong sân trường đi vào, ở dưới lầu đợi đại khái mười phút, thấy Lưu Linh Tú từ trên lầu đi xuống.

Buổi chiều thời điểm, Nguyệt Khảo tiếng Anh thành tích cũng đi ra, nàng tiếng Anh thành tích cùng Tô Lạc Lạc tiếng Anh thành tích không có kém mấy phần, nhưng là, còn lại ba khoa cộng lại cao hơn Tô Lạc Lạc ra hơn ba mươi phút.

Như vậy Lưu Linh Tú lần này Nguyệt Khảo bên trong, chẳng những là cả lớp hạng nhất, cũng là toàn bộ cấp hạng nhất. Thấy Diệp Thu thời điểm, Lưu Linh Tú lộ ra thật cao hứng nói: "Diệp Thu, ta lần này bắt được toàn bộ cấp hạng nhất, cho ta tưởng thưởng gì?"

"Người muốn tưởng thưởng gì đều được?"

Trước chút thời gian, Diệp Thu đã cho nàng đưa điện thoại di động, thân thiết đồ lót, còn có Laptop, đối với (đúng) Lưu Linh Tú mà nói, những thứ kia đều là khen thưởng.

Bây giờ nàng tự nhiên không cần Diệp Thu đưa nàng cái gì, mà là nói: "Cho ta một cái hôn."

Diệp Thu trực tiếp ôm lấy nàng, tại làm sao nhiều nam nữ sinh trải qua thời điểm, trực tiếp ôm lấy Lưu Linh Tú cho nàng hôn, lái xe nữa rồi đi sân trường.

Hướng Lưu Linh Tú nhà trở về, ở Lưu Linh Tú nhà, cùng nàng một nhà sau khi ăn cơm tối xong, Diệp Thu lái xe nữa trở lại trường học.

Cùng Lưu Linh Tú lên tới phòng học thời điểm, Tô Lạc Lạc tới.

Nàng buổi chiều thời điểm, cùng Tô quản gia đi bệnh viện kiểm tra, phát hiện nàng cảnh chùy có nhỏ nhẹ thiên về hình, thuộc về thời gian dài tư thế ngồi xuống tạo thành.

Nếu như yêu cầu chữa khỏi, như vậy chỉ có thể làm chữa trị cùng kiểu đang, nhưng là, này cần thời gian phải rất lâu. Hơn nữa, nếu như thông qua châm cứu tới chữa trị, không biết hiệu quả có hay không đạt tới loại trình độ đó, Tô Lạc Lạc nghĩ đến Diệp Thu y thuật, cảm thấy Diệp Thu nếu như nguyện ý chữa trị cho nàng, như vậy cô ấy là trong rất nhanh sẽ bị chữa khỏi.

Không nghĩ tới, buổi tối tới bên trên tự học thời điểm, lần này Nguyệt Khảo toàn bộ khoa mục cũng phát hạ lúc tới sau khi, nàng tổng điểm lại so với Lưu Linh Tú ít hơn rồi hơn ba mươi phút.

Nguyên lai đột nhiên bị Diệp Thu vượt qua, nàng còn chưa phản ứng kịp, không nghĩ tới, bây giờ lại bị Lưu Linh Tú vượt qua mấy chục phút.

Tô Lạc Lạc nhất thời không có tâm tình gì.

Bây giờ thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, Tô Lạc Lạc tâm tình tựa hồ mới khá một chút, nhưng là, Diệp Thu tựa hồ cũng không có chú ý nàng.

Ngồi ở chỗ đó lật xem kia vốn tiểu thuyết thời điểm, thấy Lý Thâm cùng Chu Chí Minh ở hướng hán vẫy tay, Diệp Thu biết hai người này khẳng định lại muốn đi Internet chơi game.

Ở Diệp Thu đi theo này hai người tới tân lãng vòng ba, đi vào bên trong, hay là tìm được liên bài ba đài máy tính, Diệp Thu đăng nhập « quái thú đại lục » khách hàng đoạn thời điểm, phát hiện cái đó 'Tức giận tiểu la lý' đã sớm ở đó chờ hán, chuẩn bị muốn cùng hán đồng thời thăng cấp đánh trách, quét điểm kinh nghiệm EXP, bởi vì bây giờ hai người cấp bậc khác (đừng) đã không sai biệt lắm.

Diệp Thu không nhớ để ý tới đối phương, nhưng là, đối phương một mực ở đi theo hán, ở bên cạnh thấy Diệp Thu đánh trách, nếu như Diệp Thu sắp đánh chết quái vật kia thời điểm, không có còn lại bao nhiêu nhỏ máu thời điểm, đối phương sẽ đi lên bắn chết quái vật kia, tuôn ra trang bị, sau đó bị 'Tức giận tiểu la lý' đoạt đi.

Một hai lần, Diệp Thu còn không có gì, nhưng là, mỗi lần đối phương cũng như vậy, Diệp Thu không nhớ lại lý biết cái này nữ xạ thủ, mà là đối phương lại muốn tới cướp hán trang bị thời điểm, Diệp Thu trực tiếp hướng cái đó nữ xạ thủ động thủ.

Nữ xạ thủ 'Tức giận tiểu la lý' tựa hồ lộ ra rất kinh ngạc, Diệp Thu lại hướng nàng động thủ.

"Đại ca ca, ta khá ái như vậy, người tại sao phải đánh ta?"

"Nếu như người còn dám đến gần một bước cướp ta trang bị, ta liền trực tiếp giết người!"

Diệp Thu lạnh lùng trả lời.

Ai biết nàng là nam hay nữ, cho dù là nữ, Diệp Thu cũng không thể như vậy dung túng nàng, huống chi, mình và nàng chưa quen thuộc.

Nhưng là, cái này xấu bụng tiểu la ly, mỗi lần tại hấn sắp đánh làm rơi đồ thời điểm, đối phương nhưng là nhảy ra, trực tiếp đem hấn trang bị cướp đi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154:: Thận hư

Vị này nữ xạ thủ tựa hồ bị Diệp Thu bị dọa cho phát sợ, không dám gần thêm nữa cướp hấn đánh trách tuôn ra trang bị, chẳng qua là, vẫn còn đang một bên nhìn.

Ở đến buổi tối mười điểm mười lăm phút, Diệp Thu thối lui ra trò chơi khách hàng đoạn, sau đó sẽ đóng máy tính, cùng Lý Thâm, Chu Chí Minh hướng Internet đi ra ngoài.

Ra đi ra bên ngoài thời điểm, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh còn cảm thấy kỳ quái, Diệp Thu bên người làm sao biết đi theo một cái nữ xạ thủ, hơn nữa, cái đó nữ xạ thủ một mực ở cướp Diệp Thu đánh ra trang bị, nếu không, Diệp Thu tuôn ra phần lớn chứa bị cũng cho Lý Thâm hai người.

Nhưng là, hai biết đến, sợ là nhiều hơn nữa chơi đùa hai lần, Diệp Thu trò chơi cấp bậc liền cao hơn bọn họ rồi, đến lúc đó, hai người bọn họ đi theo Diệp Thu đi Tổ Độ đánh trách.

Trở về đến ba trung môn khẩu, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh rời đi trước, Diệp Thu chính là hướng trong sân trường đi vào, ở đi tới giáo học lầu xuống, Lưu Linh Tú từ phòng học đi xuống, nhìn hấn hỏi "Vừa mới đi Internet rồi hả?"

"Chơi đùa rồi một buổi tối."

Diệp Thu nói.

Lưu Linh Tú lên tới Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp xe sau trên kệ, cười mang nàng đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Tô Lạc Lạc chỉ có thể ở phía sau nhìn.

Bây giờ nàng thật một chút tâm tình cũng không có, thân thể lại không thoải mái, học tập thành tích nếu so với Lưu Linh Tú kém, vốn là nàng còn muốn thông qua lần này Nguyệt Khảo để chứng minh chính mình, không nghĩ tới nhưng là thi càng ngày càng kém.

Thấy Diệp Thu cười điện xe đạp mang theo Lưu Linh Tú sau khi rời đi, Tô Lạc Lạc là càng nghĩ càng thấy được (phải) có loại cảm giác không thoải mái thấy.

Ở Diệp Thu cười điện xe đạp đưa Lưu Linh Tú trở lại cửa nhà nàng, Lưu Linh Tú từ sau xa giả đi xuống, len lén hôn Diệp Thu một cái, sau đó cũng liền vội vàng hướng bên trong chạy về.

Ở Diệp Thu cười xe xoay người hướng xưởng dệt cũ tiểu khu trở về, đã là mười một giờ đêm bên cạnh (trái phải), tại hấn nắm đã in những tư liệu kia, cầm lên đi thời điểm, thấy cha mẹ cùng tỷ tỷ còn đang xem ti vi.

Thấy Diệp Thu nắm kia đại xấp tài liệu lúc trở về, ba người còn tưởng rằng là cái gì.

"Ba, tỷ tỷ, nơi này là tốt nhất dễ dàng nhất huấn luyện những phục vụ viên kia nội dung, còn có tài nấu ăn cơ sở nội dung, các người cầm đi qua nhìn một chút, đến lúc đó lại dựa theo phía trên nội dung tới huấn luyện những phục vụ viên kia cùng đầu bếp là được."

Diệp Thu đem những thứ kia in tài liệu cho Diệp Vệ Đông cùng Diệp Tuyết sau, hấn nắm quần áo đi tắm một cái, tiếp theo sau đó trở về phòng tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết ».

Tối nay ánh trăng không là rất tốt, mang theo chút ít mây đen, tu luyện, khẳng định không có trăng ánh sáng thời điểm tốt tốt hơn. Bất quá, bây giờ Diệp Thu đã thành thói quen như vậy mỗi đêm tu luyện.

...

Buổi chiều thời điểm, đánh thuốc tê Trương Vĩ đã tỉnh lại.

Ngoài mặt, hấn là cả người rồi bảy, tám tiếng, nhưng là, trên thực tế, hấn đầu não vẫn luôn rất tỉnh thần, hơn nữa, đánh xong thuốc tê sau, đều sẽ có tác dụng phụ cùng hậu di chứng.

Cái loại này thuốc tê tỉnh lại tê dại cảm giác, để cho Trương Vĩ càng là cảm thấy không thoải mái.

Nhưng là, mấy ngày nay nghiêm trọng mất ngủ, đã hành hạ đến hần sống không bằng chết, Lưu Anh cùng Trương Đông Lượng còn tưởng rằng hần trạng thái tinh thần tốt hơn rất nhiều, không nghĩ tới, bây giờ nhìn lại kém hơn.

Tiếp tục như vậy, khẳng định không được.

"Tiểu Vĩ, ngươi cảm giác như thế nào?"

"Mẹ, ta rất không thoải mái, lại để cho thầy thuốc đánh cho ta thuốc tê."

Trương Vĩ tình nguyện như vậy thuốc mê sau bất tỉnh, nhưng là không nhớ như bây giờ.

Chẳng qua là, vừa mới đánh một lần thuốc tê, hay lại là không có hiệu quả gì dưới tình huống, bây giờ Kim Lăng bệnh viện thầy thuốc, sợ là không dám cho hần thêm đánh thuốc tê.

Hơn nữa, đây là Trương Vĩ xảy ra vấn đề, cho dù đánh nhiều nhất thuốc tê cũng không có ích lợi gì, mấu chốt vẫn là phải tìm ra thật đang bệnh nhân.

Ở Trương Vĩ bị đánh thuốc tê đoạn thời gian này, Y Viện Chủ chữa thầy thuốc lại cho hần tiến hành cận kề kiểm tra, phát hiện cũng không có kiểm tra được vấn đề gì.

Bất quá, bệnh viện thầy thuốc ngược lại phát hiện có một cái vấn đề, tuổi còn trẻ Trương Vĩ lại có xuất hiện thận hư triệu chứng!

Chẳng lẽ Trương Vĩ xuất hiện nghiêm trọng mất ngủ cùng hần xuất hiện thận hư có liên quan?

Về điểm này, bệnh viện nhiều vị y sĩ trưởng không thể xác nhận,

Bất quá, nếu như một người thời gian dài chơi bởi quá độ, quả thật sẽ đưa đến thân thể xuất hiện nghiêm trọng uể oải trạng thái, mà chứng mất ngủ chẳng qua là trong đó chỉ một.

Trương Đông Lượng bị một cái y sĩ trưởng gọi tới bên trong phòng làm việc, sau đó nhìn hần hỏi "Trương lão bản, ta muốn hỏi một chút con của ngươi tình huống, ngươi hãy thành thật cùng ta nói có đúng hay không?"

"Chẳng lẽ con của ta tình huống rất nghiêm trọng?"

Trương Đông Lượng lập tức lộ vẻ rất khẩn trương.

"Vừa mới lại kiểm tra thời điểm, phát hiện con của ngươi thận có chút vấn đề, có thể là nghiêm trọng thận hư, không biết hần buổi tối có phải hay không thường thường đi ra ngoài chơi?"

Trương Đông Lượng sau khi nghe, đều cảm thấy có chút đỏ mặt.

Cho tới nay, Trương Đông Lượng cảm giác mình đưa con trai này khắp mọi mặt cũng không tệ, đức hạnh cùng học tập thành tích đều rất tốt, nhưng là, phải nói hần có phải hay không thường thường đi ra ngoài tìm nữ nhân chơi đùa, về điểm này, hần cũng không thể xác nhận, bởi vì hần không có thể không chế Trương Vĩ Bình thường đến đâu chơi đùa?

"Cái này, cái này, ta cũng không biết."

Trương Đông Lượng nói.

"Nói thật, tình huống của hần thuộc về nghiêm trọng thận hư trạng thái, cùng những thứ kia ba mươi bốn mươi tuổi nam nhân như thế, có gặp phải loại vấn đề này. Bất quá, sau này nhất định phải khống chế được."

"Trương thầy thuốc, ta minh bạch, chuyện này ta sẽ hỏi rõ tiểu Vĩ. chẳng qua là, không biết hần mất ngủ như vậy nghiêm trọng, vấn đề là hay không tra ra được?"

Trương thầy thuốc cùng còn lại nhiều vị y sĩ trưởng, vẫn là lắc đầu một cái.

"Vậy làm sao bây giờ?"

Bây giờ Kim Lăng bệnh viện đã là tỉnh Giang Nam cùng Kim Lăng thành phố tốt nhất tam giáp bệnh viện, nếu như nơi này cũng không tra được bệnh nhân, đến lúc đó con trai bị mất ngủ nghiêm trọng hành hạ, hần thật có thể nấu thời gian bao lâu?

Về điểm này, Trương Đông Lượng không biết, nhưng là, hần nhìn ra được, con trai tình huống quả thật rất nghiêm trọng.

"Trương lão bản, ngươi yên tâm, loại bệnh này người, bệnh viện chúng ta gặp được không ít, hậu hoạn nhất người cũng kháng phục xuất viện, chúng ta sẽ tiếp tục căn cứ con của ngươi tình huống, cho hần tiến hành châm chích chữa trị. Nếu thuốc tê vô dụng, chúng ta cho hần thêm một ít thuốc ngủ ăn hết,

nhìn một chút hiệu quả như thế nào?"

Ở một nhà khác bệnh viện lớn, cho Trương Vĩ thuốc ngủ ăn hết, chẳng những không dùng, ăn hết thuốc ngủ cũng sẽ bị hắt phun ra, bây giờ thông qua vô nước biển đánh vào đi vào dưới tình huống, hẳn liền sẽ không xuất hiện loại tình huống đó.

Ở một vị y sĩ trưởng đã qua chuẩn bị loại này thuốc ngủ vô nước biển thời điểm, Trương Đông Lượng trở về vừa mới Trương thầy thuốc nói với hắn liên quan tới Trương Vĩ thận hư vấn đề.

Trở lại kia trong gian phòng bệnh mặt, Trương Vĩ hai mắt vô thần nằm ở nơi đó nhìn trần nhà, Lưu Anh mặt đầy lo lắng, nhìn chồng sau khi trở lại, hỏi "Con trai như thế nào đây?"

"Thầy thuốc nói tiểu Vĩ thận hư, có phải là người hay không bình thường cho hắn rất nhiều tiền xài vật?"

Trương Đông Lượng nhỏ giọng hỏi.

"Này, điều này sao có thể?"

Trương Vĩ mỗi tháng tiền xài vật đều không ít, nhưng là, về phần những thứ kia tiền xài vật dùng đến nơi đó, Lưu Anh thật không biết, bây giờ, nghe được Trương Đông Lượng nói đến con trai thận hư, nàng cũng liền nghĩ đến con trai nhất định là cùng cái đó người hầu đi quây rượu hoặc là cái gì chỗ chơi nữ nhân, mới có thể bị thầy thuốc cho kiểm tra ra hắn thận hư vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155:: Tỉnh thi vào trường cao đẳng kỳ thi thử

Thuốc ngủ vô nước biển đưa vào Trương Vĩ tĩnh mạch, ở được liệu dưới tác dụng, Trương Vĩ rất nhanh tiến vào trạng thái hôn mê, chẳng qua là, chỉ có chính hắn mới biết, chính mình ngoài mặt ngủ thiếp đi, nhưng là, đầu não vẫn rất thanh tỉnh.

Hắn cặp mắt không mở ra được, đầu não nhưng là rất thanh tỉnh, nằm trong loại trạng thái này, hắn cũng không biết như thế nào nụ cười, chẳng qua là, liên tục mấy ngày không có nghỉ ngơi dưới tình huống, thân thể của hắn cơ có thể khắp mọi mặt là càng ngày càng kém.

...

Sáng ngày thứ hai hơn bảy giờ, Diệp Thu mở hai mắt ra tỉnh lại, phát hiện tối hôm qua tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết », bởi vì có mây đen dưới tình huống, hấp thu được trắng sáng tinh hoa không giảm rất nhiều, sáng nay cũng là không có gì ánh mặt trời.

Hắn chẳng qua là cảm giác kinh mạch giữa nhiều hơi có chút chân khí, tồn trữ ở vùng đan điền.

Tại hắn đứng lên rửa mặt, Diệp Tuyết sớm đã thức dậy làm xong bữa ăn sáng, thấy Diệp Thu sớm như vậy đứng lên, nàng còn có chút kỳ quái.

Đang làm thật là sớm bữa ăn cho Diệp Thu ăn thời điểm, Diệp Tuyết hỏi "Đệ, hôm nay đi trường học sao?"

"Đi a!"

Chẳng qua là, Diệp Thu không biết mình rốt cuộc là đi trường học nhìn tiểu thuyết, hay là từ phòng học đi ra, cùng Lý Thâm hai người đến Internet lên mạng.

Bây giờ Diệp Vệ Đông mời tới lão gia sửa sang đội ngũ, đã đến, hơn nữa ở đó quán cơm nơi đó ở, bây giờ chủ yếu là đem đồ bên trong cũng dời ra ngoài, sau đó đem rất nhiều thứ đều phải hủy đi, mới có thể một lần nữa sửa sang.

Về phần những thứ kia sửa sang công nhân có hay không đọc được hắn họa đồ, Diệp Thu tạm thời còn không rõ ràng lắm.

Ở ăn điểm tâm xong sau, Diệp Thu cũng liền chuẩn bị cưỡi chiếc kia điện xe đạp đi Lưu Linh Tú nhà đi qua.

Từ trên lầu đi xuống thời điểm, vừa vặn đụng phải cần gì phải đồ phụ vợ chồng cùng cần gì phải tiểu Thanh, cần gì phải đồ phụ vợ chồng không biết nói cái gì, đặc biệt là Lý Lan Phương đã không dám nói nữa Diệp Thu lời ông tiếng ve, về phần cần gì phải tiểu Thanh mỗi lần thấy Diệp Thu thời điểm, hay lại là có vẻ hơi lúng túng.

Thấy cần gì phải đồ phu hướng hấn gặt đầu một cái thời điểm, Diệp Thu cũng gặt đầu một cái, cũng liền cười chiếc kia điện xe đạp rời đi.

Ở Diệp Thu cười xe tới Luru Linh Tú cửa nhà, Luru Linh Tú thấy hấn thời điểm, còn kinh ngạc hấn sáng nay qua nhanh như vậy tới.

"Diệp Thu, người ăn điểm tâm?"

Luru Linh Tú hỏi.

"Ăn rồi."

Luru Linh Tú cha mẹ đã đi nhà máy đi làm, mà Luru Linh Tú còn nấu hai cái trứng gà, cố ý chờ Diệp Thu tới ăn.

Bây giờ Diệp Thu tới, Luru Linh Tú cầm lên nạng tài liệu sách, lên tới Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp xe sau trên kệ, Diệp Thu lại cười xe hướng Giang Bắc Tam Trung Phương hướng đi qua.

Đi tới Giang Bắc Tam bên trong giáo học lầu xuống, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú một trước một sau từ cửa phòng học lúc đi vào sau khi, còn lại đồng học còn lộ ra phi thường kinh ngạc.

Hai người này sớm như vậy tới.

Bất quá, bây giờ Trương Vĩ vẫn không có tới phòng học giờ học, cái kia bốn cái người hầu lại tới. Lý Cường bốn người kia đều biết Trương Vĩ bởi vì mất ngủ không ngủ được, đã tại bệnh viện nằm viện.

Bây giờ Diệp Thu đi thẳng tới chính mình chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, Tô Lạc Lạc sớm đã đến, đang dùng kia trắng nõn tinh xảo hai tay nâng chính mình quai hàm, không biết đang suy nghĩ gì.

Thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, mới nghiêng đầu nhìn về phía hấn.

Diệp Thu vẫn là cùng trước như vậy, hấn không cần học tập, cũng không cần nhìn cái gì sách vở, trực tiếp xuất ra quyển kia Tu Tiên tiểu thuyết nhìn.

Khi nhìn đến xuất sắc địa phương, cái khuôn mặt kia mặt thần sắc mới có thể đổi một cái.

"Có thể hay không?"

Tô Lạc Lạc nhỏ giọng hỏi.

Phát hiện Diệp Thu không có nhìn về phía nạng thời điểm, Tô Lạc Lạc lại cố ý kè, nhìn về phía hấn hỏi "Có thể hay không lại cho ta trị một chút? Ta cổ và trên bả vai rất đau!"

"Khác (đừng) ảnh hưởng ta nhìn tiểu thuyết."

Diệp Thu vẫn là nói một cách lạnh lùng.

Hấn cảm giác Tô Lạc Lạc gần đây được vui đùa tiên, càng ngày càng nhớ hấn giúp nạng làm việc.

Tô Lạc Lạc liền không có lên tiếng, chẳng qua là cảm giác trong lòng rất không thoải mái.

Loại này cảm giác không thoải mái, mặc dù trước mấy thiên tài hoàn toàn biến mất, bây giờ bởi vì Diệp Thu lời nói, lại bắt đầu xuất hiện.

Ở tiết thứ nhất khi đi học sau khi, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh nhìn tới, nhớ Diệp Thu cùng bọn họ cùng đi Internet lên mạng thời điểm,

Ban chủ nhiệm Lý Mạc Liên đi vào.

Ở đi vào phòng học trên bục giảng, thấy chẳng qua là Trương Vĩ không có ở phòng học, còn lại đồng học đều tại dưới tình huống, nạng cũng an lòng.

"Các bạn học, còn dư lại không tới thời gian một tháng, liền muốn thi vào trường cao đẳng, các người nhất định phải dành thời gian học tập, tìm ra bản thân không hiểu đề thi, làm hết sức đề cao mình số điểm, tranh thủ ở thi vào trường cao đẳng thi được tốt thành tích."

Các bạn học không lên tiếng, nhưng là, cũng rất rõ, thi vào trường cao đẳng đối với bọn họ những thứ này gia đình bình thường học sinh mà nói, thật sự là quá trọng yếu.

"Bây giờ ta có một cái chuyện trọng yếu muốn tuyên bố. Chúng ta trước kỳ thi tốt nghiệp trung học một lần cuối cùng trọng yếu nhất thi, tình thi vào trường cao đẳng bất chúc lần thứ hai thi, ngày mai buổi sáng thi, tự chúng ta lão sư giám khảo, nhưng là, cũng hi nhìn các người lần này có thể thi ra tốt thành tích."

Tô Lạc Lạc cùng Luru Linh Tú không nghĩ tới, ngày mai lại phải thi, hơn nữa, là lần với lần trước Liên thi trọng yếu nhất một cái trước kỳ thi tốt nghiệp trung học thi.

"Lần này tỉnh thi vào trường cao đẳng kỳ thi thử khó dễ độ cùng thi vào trường cao đẳng đến gần, cùng Liên thi cũng đến gần, các người muốn coi trọng."

Lý Mạc Liên nói.

Ở nàng nói xong thời điểm, chuẩn bị lúc rời phòng học sau khi, thấy Diệp Thu, cũng liền nói: "Diệp Thu, theo ta đi ra ngoài một chút."

Mấy ngày trước Nguyệt Khảo, Diệp Thu không có tham gia, kia không có gì. Nhưng là, lần này trọng yếu như vậy tỉnh thi vào trường cao đẳng bất chúc, nàng cảm thấy Diệp Thu vẫn là phải tham gia xuống.

Diệp Thu rời đi phòng học, ra đi ra bên ngoài thời điểm, Lý Mạc Liên nói: "Diệp Thu, người gần đây học tập được (phải) như thế nào đây?"

"Ta không cần học tập."

"Kia cuộc thi lần này người tham gia sao?"

"Tham gia hay không tham gia cũng không đáng kể."

"Vậy người ngày mai tới thi, nhìn một chút người lần thi này được (phải) như thế nào?"

Nếu như lần này Diệp Thu thành tích lại khôi phục lại tai nạn xe cộ lúc trước sau khi, Lý Mạc Liên liền có thể có chút không thể tin được Diệp Thu thành tích tốt cuộc là thế nào thi đi ra? Nhưng là, từ Diệp Thu lần trước cho các bạn học nói đề đến xem, Diệp Thu là chân tài thực học.

"Không thành vấn đề."

Lý Mạc Liên cũng liền không có những chuyện khác rồi.

Bây giờ nàng hướng phòng làm việc trở về, cho Trương Vĩ mẹ Lưu Anh gọi điện thoại, ít ngày trước, Trương Vĩ xin nghỉ thời điểm, nàng cũng không có làm làm gì chuyện trọng yếu, bây giờ phát hiện nàng mấy ngày chưa có trở về, ngày mai lại có tỉnh kỳ thi thử thời điểm, nàng cảm thấy hay là để cho Trương Vĩ trở về tới tham gia tương đối khá.

Lưu Anh bên kia kết nối Lý Mạc Liên điện thoại sau, cũng liền nói: "Lý lão sư, bây giờ tiểu Vĩ bệnh vẫn là rất nghiêm trọng, tạm thời không thể trở về giáo học tập."

"Như vậy nghiêm trọng? Ta tan lớp đi qua nhìn một chút, ở bệnh viện nào?"

Lý Mạc Liên hỏi.

"Lý lão sư, tiểu Vĩ ở Kim Lăng bệnh viện nơi này."

"Ta đây tan lớp lại đi qua nhìn một chút."

Nếu là như vậy, Lý Mạc Liên cảm thấy cuộc thi lần này, Trương Vĩ nhất định là không tham gia được.

Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, Tô Lạc Lạc hay lại là lộ ra rất hưng phấn, nàng cảm giác mình lần trước Nguyệt Khảo bại bởi Lưu Linh Tú, lần này nhất định phải vượt qua nàng.

Bất quá, cổ mình cùng bà vai vẫn là rất đau đớn.

Thấy Tô Lạc Lạc như vậy nhìn mình thời điểm, Diệp Thu nói: "Tan lớp, ta giúp người chữa trị."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156:: Xấu bụng Tiểu La Ly

Ở tiết khóa thứ nhất tan lớp thời điểm, Diệp Thu hướng phòng học phía sau đi qua, hỏi Lý Thâm muốn mái nhà cái điều chìa khóa, Tô Lạc Lạc ở phía

sau đi theo tới.

Ở Diệp Thu mở khóa lên tới mái nhà, bây giờ là chừng chín giờ sáng, ánh mặt trời chiếu xuống thời điểm, đang phi thường ảm áp, so sánh với sáng nay, bây giờ mây đen cơ hồ bị gió lớn thổi tan.

Đứng ở mái nhà lan can cạnh, từng trận gió thổi tới, Diệp Thu cảm giác phi thường mát mẽ.

Một làn gió thơm bay tới, Diệp Thu biết Tô Lạc Lạc đã đứng ở hẻm bên cạnh.

"Đem quần áo ngươì cời xuống!"

Diệp Thu nói.

Cởi quần áo xuống?

Tô Lạc Lạc có chút không dám tin tưởng.

Lần trước, Diệp Thu chữa trị cho nàng, cũng không có để cho nàng cởi quần áo xuống, không nghĩ tới, lần này lại muốn cởi quần áo xuống, thấy Tô Lạc Lạc nhăn nhó nhí nhố đáng vẽ, Diệp Thu nói một cách lạnh lùng: "Ta không có thời gian cùng ngươì nhăn nhó, không tin ta y thuật liền như vậy."

Diệp Thu chuẩn bị xoay ngươì lúc rời đi sau khi, Tô Lạc Lạc nói: "Ta đây cời."

Trên thực tế, không cời xuống dưới tình huống, Diệp Thu cũng là có thể chữa trị cho nàng. Nhưng là, hiệu quả khẳng định không có tốt như vậy, bởi vì có một tầng quần áo ở bao ở.

Mà bây giờ Tô Lạc Lạc là cổ, trên bả vai, còn có phần lưng xuất hiện đau đớn cùng không thư thích. Cho nên, ở chữa trị cho nàng bả vai cùng phần lưng thời điểm, tiện đem nhất bên ngoài quần áo cời xuống.

Tô Lạc Lạc đem mình mặc áo khoác cùng tay ngắn cời xuống thời điểm, lộ ra kia như bạch ngọc trắng nõn da thịt, nhìn thật rất bóng loáng rất giàu có co dãn.

Về điểm này, nhìn cùng Lý Thiên Thiên có vừa so sánh với. Bất quá, Lý Thiên Thiên là đang ở Diệp Thu chữa trị cho nàng sau, mới chậm rãi khôi phục như cũ.

"Nhắm lại ngươì cặp mắt!"

Diệp Thu nói.

Tô Lạc Lạc ngồi ở một cái cục gạch bên trên, nhắm hai mắt lại, nàng cảm giác Diệp Thu nắm tay thả vào cổ nàng bên trên.

Một trận lạnh lẽo truyền tới, Tô Lạc Lạc cảm giác trên cổ cảm giác đau đớn đã biến mất.

Ở Diệp Thu lại đem tay đến bả vai nàng cùng xương quai xanh địa phương, từng trận lạnh lẽo truyền tới, Tô Lạc Lạc cũng cảm giác cái loại này cảm giác đau đớn từ từ biến mất.

"Có thể."

Diệp Thu nói.

Bây giờ Tô Lạc Lạc phần lưng vẫn còn có chút đau đớn, còn tưởng rằng Diệp Thu tiếp tục chữa trị cho nàng, phát hiện Diệp Thu nhưng là ngừng lại.

Ở nàng mở hai mắt ra thời điểm, ảm áp thêm có vẻ hơi nhức mắt ánh mặt trời chiếu xuống thời điểm, nàng hỏi "Tốt lắm?"

"Còn ngươì nữa sau lưng, có thời gian sẽ cho ngươì chữa."

Dựa theo bây giờ Diệp Thu tình huống tu luyện, trên thực tế, có thể duy nhất cho Tô Lạc Lạc chữa khỏi. Nhưng là, hẻm cũng không có, cùng cho Lý Thiên Thiên chữa trị như thế, hay là trước dừng lại, bởi vì hẻm cảm giác hơi một chút cảm giác.

Ở Tô Lạc Lạc cầm lên nàng tay ngắn cùng áo khoác xuyên thời điểm tốt, phát hiện Diệp Thu ánh mắt nhìn về phía chính mình thời điểm, Tô Lạc Lạc trên mặt có nhiều chút nóng bỏng cảm giác, chẳng qua là, không biết tại sao, nàng tâm lý lại có nhiều chút không nói ra cao hứng.

"Có thể, ngươì đi xuống trước."

Diệp Thu không muốn đơn độc cùng Tô Lạc Lạc ngây ngô thời gian quá dài, để cho Tô Lạc Lạc đi xuống trước.

Ở Tô Lạc Lạc có chút u oán nhìn Diệp Thu liếc mắt, nàng còn nhớ đơn độc cùng Diệp Thu ở mái nhà nơi này hóng gió một chút, không nghĩ tới, Diệp Thu để cho nàng đi xuống trước.

Tô Lạc Lạc xuống lầu đình sau, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh từ phòng học xuống đi lên, hai người không biết vừa mới Diệp Thu cùng Tô Lạc Lạc ở trên lầu làm gì, nhưng là, thấy Tô Lạc Lạc gương mặt đỏ có chút mắc cỡ đỏ bừng.

"Thu Ca., người mới vừa cùng Tô Lạc Lạc đang làm gì?"

Lý Thâm hỏi.

"Giúp nàng chữa bệnh."

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh cũng cảm thấy vậy, lấy Diệp Thu y thuật, sợ là không có gì bệnh không trị hết. Bất quá, Tô Lạc Lạc rốt cuộc có cái gì bệnh, hai người không biết.

Lý Thâm xuất ra ba cây mềm mại Trung Hoa, phân biệt đưa cho Diệp Thu cùng Chu Chí Minh, ở xuất ra bật lửa đốt sau, ba người ở trên lầu hút xong cây nhang kia khói, từ trên nóc lầu đi xuống, Diệp Thu chuẩn bị trở về phòng học nhìn tiểu thuyết thời điểm, Lý Thâm cũng liền nói: "Thu Ca., chúng ta đi lên mạng đi."

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh không nhớ học tập,

Cũng học tập không là cái gì, hơn nữa, hai người đối với (đúng) cái gì thi cũng không coi trọng, bọn họ biết Diệp Thu cũng thi không cần, lưu ở phòng học chính là nhìn tiểu thuyết mà thôi.

"Vây đi thôi."

Diệp Thu cùng Lý Thâm hai người hướng giáo học lầu đi xuống thời điểm, Lưu Linh Tú một mực ở nhìn Diệp Thu cái chỗ ngồi kia, nàng không biết Diệp Thu cùng Tô Lạc Lạc vừa mới đi đâu, Tô Lạc Lạc trở lại phòng học sau, tựa hồ một mực mang theo nụ cười, gương mặt đỏ cũng là mắc cỡ đỏ bừng, bằng vào nữ nhân trời sinh giác quan thứ sáu, nàng cảm giác hai người này tựa hồ so với trước kia lại tốt hơn nhiều.

Nàng còn muốn hỏi hỏi Diệp Thu, không nghĩ tới, Diệp Thu đã cùng Lý Thâm hai người đi lên nét.

Bất quá, ngày mai sẽ phải tiến hành một lần cuối cùng tình kỳ thi thử, Lưu Linh Tú vẫn là phải đem tâm tư thu hồi lại, tranh thủ lần này thi lại đến tốt thành tích.

Diệp Thu cùng Lý Thâm, Chu Chí Minh đi tới tân lăng vòng ba, tìm tới ba máy liền cùng một chỗ máy tính, đánh mở máy tính, đăng nhập « quái thú đại lục » khách hàng đoạn, Diệp Thu lại đăng nhập chính mình trò chơi số hiệu.

Hiện tại hần tiếp tục đánh trách thăng cấp, không ngừng thông qua quét điểm kinh nghiệm EXP, tăng lên chính mình thăng cấp.

Bất quá, lần này, hần cũng không nhìn thấy cái đó "Tức giận Tiểu La Ly". Cũng không biết đối phương là không phải là bị hần uy hiếp dọa sợ?

Này một trò chơi không chỉ thăng cấp đánh trách, quét điểm kinh nghiệm EXP, mua bán trang bị đơn giản như vậy, còn có thể thông qua player cùng player giữa bính sát, giống như một ít cấp bậc Cao Ngạo nhà liền có thể cướp cấp bậc thấp player, chính là bởi vì như vậy, này một trò chơi mới hiện lên rõ so với còn lại còn có kích thích tính.

Diệp Thu đe dọa qua cái đó "Tức giận Tiểu La Ly". Để cho nàng không nên tới gần chính mình, càng không để cho nàng muốn cướp hần trang bị, Diệp Thu thấy đối phương hần không dám tới nữa.

Diệp Thu ở đó liều mạng đánh trách thăng cấp, né tránh còn lại cấp bậc Cao Ngạo nhà, sau đó đánh trang bị, ở sắp đến mười một giờ trưa, Diệp Thu phát hiện cái đó "Tức giận Tiểu La Ly". Lại xuất hiện ở hần cách đó không xa.

Thấy Diệp Thu vừa mới đánh ngã một con bạch ngân Tê Ngưu, tuôn ra một cái cực phẩm trang bị, Diệp Thu đang chuẩn bị thu số tiền kia trang bị, một cái chứa giới thời điểm, cái đó "Tức giận Tiểu La Ly" trực tiếp cướp đi, cảm giác Diệp Thu kia tức giận ánh mắt, "Tức giận Tiểu La Ly" cũng liền trực tiếp chạy băng băng chạy trốn.

Một mực ở phát hiện Diệp Thu không có theo tới thời điểm, nàng mới cười dừng lại.

Diệp Thu không có đuổi theo, nhưng là, hần biết, cái đó "Tức giận Tiểu La Ly" cũng không sợ hần, vừa mới tuôn ra số tiền kia cực phẩm trang bị, cái đó chứa giới, dùng để mua bán ít nhất kiếm một hai ngàn nguyên, không nghĩ tới, nhưng là bị đối phương đoạt đi.

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh dĩ nhiên là thấy được, bọn họ cũng nghĩ không thông cái đó người chơi nữ là gan lớn như vậy.

Diệp Thu không để ý đến "Tức giận Tiểu La Ly". Tiếp tục đi đánh trách, nhưng là, chỉ cần đối phương một nhích lại gần mình, Diệp Thu liền trực tiếp công kích đối phương, để cho đối phương cách xa mình mấy ngoài trăm thước, như vậy đối phương liền cướp hần không được trang bị.

Ở mười một giờ trưa nửa, Diệp Thu thôi lui ra trò chơi, cùng Lý Thâm, Chu Chí Minh, hướng cửa trường học trở về, một mình hần hướng trong sân trường đi vào.

Thấy Lưu Linh Tú đã tại kia chờ hần.

"Người vừa mới đi lên nét?"

Diệp Thu gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157:: Nghi nan tạp chứng

Lưu Linh Tú không thích Diệp Thu đi Internet lên mạng, nhưng là, nàng biết Diệp Thu ở phòng học giờ học cũng là nhìn tiểu thuyết mà thôi.

"Vậy người ngày mai thi sao?"

"Dĩ nhiên thi."

Thật ra thì, đối với (đúng) Diệp Thu mà nói, thi không thi cũng không đáng kể. Nhưng là, nếu Lý Mạc Liên nói như vậy rồi, Diệp Thu tham gia trước kỳ thi tốt nghiệp trung học một lần cuối cùng trọng yếu nhất kỳ thi thử, kia cũng không có cái gì.

Diệp Thu cười xe đưa Lưu Linh Tú trở lại cửa nhà nàng, sau đó cùng Lưu Linh Tú từ trên xe bước xuống thời điểm, Trương Nguyệt Hồng đã chăm sóc Diệp Thu đi rửa tay, chuẩn bị ăn cơm trưa.

"Mẹ, ngày mai một lần cuối cùng thi vào trường cao đẳng kỳ thi thử."

Lần này, Lưu Linh Tú thi được toàn bộ cấp hạng nhất, Trương Nguyệt Hồng dĩ nhiên là rất hài lòng, bởi vì nàng biết Lưu Linh Tú cũng không có bởi vì cùng Diệp Thu ở một lần thành tích trở nên kém, ngược lại trở nên tốt hơn.

"Kia Diệp Thu thi sao?"

"Diệp Thu thi a!"

Lưu Linh Tú nói.

...

Buổi sáng tiết thứ tư giờ học sau khi tan lớp, Lý Mạc Liên cười cô ấy là chiếc nữ trang xe đi Kim Lăng bệnh viện đi qua. Ở đi tới Kim Lăng cửa bệnh viện, đem nàng chiếc kia nữ trang đậu xe ở bãi đậu xe, hướng lầu một trong đại sảnh đi vào, ở phía trước đài nơi đó hỏi vị kia nữ y tá, xác nhận Trương Vĩ chỗ phòng bệnh.

Buổi sáng thời điểm, Lý Mạc Liên cho Lưu Anh gọi điện thoại, là muốn cho Trương Vĩ trở về trường tham gia lần này kỳ thi thử, không nghĩ tới, lần này như vậy nghiêm trọng, cho nên, coi như Ban chủ nhiệm, nàng hay lại là nhớ tới xem một chút.

Ở đi tới Trương Vĩ cửa phòng bệnh, nàng gõ cửa một cái, rất nhanh, một vị nữ y tá tới mở cửa, Lý Mạc Liên đi vào bên trong thời điểm, thấy mặt đầy tiêu tụy Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh.

Mặc dù Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh có thay phiên nghỉ ngơi, nhưng là, bây giờ con trai bệnh tình, nhưng là không biết, hai người một mực không thể an tâm lại.

Trương Vĩ bị đánh thuốc ngủ vô nước biển sau khi tỉnh lại, lại cho hắn đánh một lần, bây giờ còn là thuốc về đang ngủ mê man, nhưng là, Trương Vĩ đại não là thanh tỉnh, mà bởi vì thời gian dài không có thể nghỉ ngơi dưới tình huống, hắn đại não lại là ở vào cấp kỳ trạng thái hỗn loạn.

Thấy Trương Vĩ ngủ mê man ở đó treo Đường glu-cô vô nước biển thời điểm, Lý Mạc Liên hỏi "Trương Vĩ đồng học bệnh tình nghiêm trọng không?"

"Lý lão sư, chúng ta cũng không biết, bây giờ thầy thuốc còn không có kết luận."

Lưu Anh nói.

Nàng đều rất kỳ quái, Trương Vĩ nguyên lai tốt đoạn đoạn, thế nào bây giờ kiểm tra ra thận hư chứng bệnh bên ngoài, lại xuất hiện thời gian dài chứng mất ngủ hình.

Thời gian dài chứng mắt ngủ hình, trên thế giới người mắc bệnh không ít, nhưng là, giống như Trương Vĩ loại tình huống này, vẫn tương đối đặc thù, đưa đến Kim Lăng bệnh viện mấy vị phương diện này y sĩ trường cùng chuyên gia, cũng không có cách nào, có thể xác nhận Trương Vĩ rốt cuộc là xuất hiện tình huống gì.

"Rất nghiêm trọng sao?"

Lý Mạc Liên lại hỏi.

Lưu Anh gật đầu một cái.

Lý Mạc Liên không biết nói cái gì cho phải, vốn là dựa theo Trương Vĩ là tình huống, là lớp học phẩm học kiểm ưu trường lớp, nhưng là, lần đó bởi vì như vậy chờ đợi Diệp Thu, để cho Lý Mạc Liên đối với (đúng) Trương Vĩ ấn tượng trở nên kém rất nhiều.

Bất quá, những chuyện kia, đều đi qua, nàng cũng chưa có lại đi nhiều nghĩ, chỉ là hy vọng Trương Vĩ có thể bình thường tham gia thi vào trường cao đẳng là được.

"Vốn là ngày mai là trước kỳ thi tốt nghiệp trung học một lần cuối cùng kỳ thi thử, muốn cho Trương Vĩ tham gia, nhưng là, bây giờ Trương Vĩ bệnh tình như vậy, kia chờ hần sau khi khỏi bệnh đến lúc đó về lại giáo học tập đi!"

Lý Mạc Liên còn không có ăn cơm trưa, nơi này Ly Giang bắc ba bên trong lại có chút xa, ở hỏi rõ Trương Vĩ tình huống sau, nàng cũng chưa có đánh lại coi là lưu lại.

An ủi Trương Vĩ cha mẹ một tiếng, sau đó từ Kim Lăng bệnh viện đi ra, lên tới trên xe, lại cười chiếc kia nữ trang xe rời đi nơi này, hướng Giang Bắc Tam Trung Phương hướng về đi.

...

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú sau khi ăn cơm trưa xong, Lưu Linh Tú trở về phòng nghỉ ngơi một giờ, Diệp Thu ở bên ngoài chơi đùa điện thoại di động, chờ đến Lưu Linh Tú sau khi đứng lên, Diệp Thu sẽ cùng Lưu Linh Tú trở về trường.

Trở lại giáo học lâu xuống, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú lên tới phòng học thời điểm, phát hiện Tô Lạc Lạc đã sớm tới phòng học, hơn nữa, nhìn về phía hần thời điểm, lộ ra xấu hổ nụ cười.

Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm,

Tô Lạc Lạc từ chính mình chỗ ngồi xuất ra, từ trong nhà mang tới điểm tâm cùng trà sữa, vẫn còn có chút nhiệt, nàng là cố ý mang tới cho Diệp Thu ăn.

Lần trước, nàng đã mang đến qua một lần, nhưng là, Diệp Thu không muốn ăn, hơn nữa, trực tiếp đưa nàng đồ ngọt điểm tâm đánh rơi trên mặt đất.

"Diệp Thu, ta cho ngươi đưa tới trà sữa cùng điểm tâm."

Diệp Thu đã thấy, nhưng là, lần này hần cũng không có cự tuyệt, mà là hướng về phía trước Lưu Linh Tú vẫy tay, Lưu Linh Tú đi tới sau, còn cảm thấy kỳ quái, thấy Diệp Thu trước mặt ly kia trà sữa cùng những thứ kia đồ ngọt điểm tâm thời điểm, nàng cũng biết là Tô Lạc Lạc đưa cho Diệp Thu.

"Linh Tú, ngươi cảm tới ăn."

"Có thể vâng."

Lưu Linh Tú cảm thấy có chút lúng túng, bởi vì đây là Tô Lạc Lạc đưa cho Diệp Thu ăn, không nghĩ tới, Diệp Thu nhưng là muốn tặng cho nàng.

Khi nhìn đến Diệp Thu thật là như vậy thời điểm, Lưu Linh Tú nhìn nói với Tô Lạc Lạc: "Cám ơn, ta còn chưa từng ăn qua như vậy tinh xảo đồ ngọt điểm tâm."

Ở Lưu Linh Tú đem ly kia trà sữa cùng những thứ kia đồ ngọt điểm tâm cảm tới ăn thời điểm, Tô Lạc Lạc trong lòng khí yếu mệnh, nhưng là, nàng cũng không có biểu hiện ra.

Chính mình đưa cho Diệp Thu, quán Diệp Thu đưa cho ai ăn.

Diệp Thu ngồi ở chỗ đó tiếp tục xem tiểu thuyết thời điểm, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh hướng hần vẫy tay, Diệp Thu cũng liền cùng Lý Thâm hai người hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài.

Nhìn Diệp Thu bóng người, Tô Lạc Lạc ở đó lăm bầm: "Cái này thẳng ngốc."

Thấy Lưu Linh Tú cùng nàng ngồi cùng bàn ở đó ăn thời điểm, Tô Lạc Lạc càng là không biết Diệp Thu hiện tại đến đây đang suy nghĩ gì, bởi vì chính mình rõ ràng như vậy ý tứ, tại sao đối phương hay lại là xem không hiểu?

Hay hoặc giả là Diệp Thu là cố ý, còn là bởi vì mình lúc trước làm như vậy, Diệp Thu cố ý như vậy trả thù nàng? Tô Lạc Lạc không nghĩ ra.

Nhưng là, ít nhất nàng nhìn ra, mình và Diệp Thu quan hệ hòa hoãn rất nhiều.

Diệp Thu cùng Lý Thâm hai người, từ phòng học thượng xuống tới, hướng tân lăng vắng ba đi qua, hần muốn nhìn một chút cái đó xấu bụng Tiểu La Ly rốt cuộc là ai, lại dám to gan như vậy cướp hần trang bị?

"Thu Ca., người đem cái đó player thủ tiêu bạn tốt, người chơi game thời điểm, nàng liền sẽ không biết, nếu không, người vừa lên đi đánh trách thẳng cấp, đối phương cũng biết người chơi game rồi."

Lý Thâm nói.

Diệp Thu ngược lại cảm thấy không cần như vậy, nhưng là, hần tuyệt đối sẽ không nương tay, chỉ muốn cái kia Tiểu La Ly dám đến gần hần, hần nhất định sẽ đem đối phương đánh giết đến một giọt máu cuối cùng cũng không có.

Ba người đi tới nhà kia Internet lên mạng thời điểm, Kim Lăng bệnh viện những thầy thuốc kia ở căn cứ Trương Vĩ bệnh tình tiến hành thảo luận, bọn họ xác nhận, nếu như không phải là Trương Vĩ não bộ xảy ra vấn đề, như vậy thì có thể là những phương diện khác xảy ra vấn đề, giống như tâm lý phương diện xảy ra vấn đề.

Bây giờ có thật nhiều chữa trị mất ngủ biện pháp, giống như uống thuốc ngủ, thôi miên vân vân.

Nhưng là, tôi căn bản vẫn là phải tìm đến Trương Vĩ mất ngủ gốc bệnh, mới có thể đem hần bệnh hoàn toàn chữa khỏi.

Chu Bằng lúc nghe Trương Vĩ tình huống sau, hần cảm thấy này chắc cũng là thuộc về nghi nan tạp chứng, mà loại nghi nan tạp chứng tựa hồ chỉ có một người có thể rất mau đem Trương Vĩ bệnh chữa lành.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158:: Yêu cầu Diệp Thu chữa bệnh

Ở Kim Lăng bệnh viện thầy thuốc không tìm được Trương Vĩ chứng bệnh, không trị liệu được hần bệnh, Chu Bằng liền nhớ đến một người, chỉ có hần mới có thể hãy mau đem Trương Vĩ bệnh chữa lành.

"Chu phó viện trưởng, người nói người biết một cái thầy thuốc có thể đem con của ta trị hết bệnh?"

Trương Đông Lượng gấp bần rộn hỏi.

"Không sai."

Chu Bằng rất nhanh liền nghĩ đến Diệp Thu, nhưng là, không biết Diệp Thu có nguyện ý hay không cho cái này Trương Vĩ chữa bệnh, hoặc giả Hứa yêu cầu Trương gia trả ra bao nhiêu tiền?

"Kia vị thầy thuốc này ở đâu?"

Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh cũng lộ ra rất nóng nảy, bây giờ con trai đã có sắp tới thời gian một tuần như vậy, tiếp tục như vậy nữa, con trai bệnh thật không biết sẽ là biến thành cái dạng gì?

"Hần không phải chúng ta bệnh viện, hần là Giang Bắc Tam bên trong một đệ tử, kêu Diệp Thu, các người đi nơi nào tìm hần, xem hần có nguyện ý hay không qua tới cho các người con trai chữa bệnh?"

Chu Bằng vừa mới nói ra thời điểm, Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh tựa hồ nghe sai lầm rồi!

Giang Bắc Tam bên trong? Hai người nhận biết.

Giang Bắc Tam bên trong Diệp Thu? Hai người càng là nhận biết, nhưng là, hai người căn bản cũng không có nghĩ đến Diệp Thu sẽ là chữa bệnh.

Hai người còn suy nghĩ nhiều hồi thời điểm, Chu Bằng đã không có nói nhiều.

Bây giờ Trương Đông Lượng biết được Diệp Thu có thể trị bệnh, hơn nữa, khả năng đem Trương Vĩ trị hết bệnh thời điểm, Trương Đông Lượng lập tức nghỉ tới đi đem Diệp Thu đi tìm tới.

Nhưng là, trước chút thời gian, chính mình như vậy đối phó Diệp Thu, không biết Diệp Thu còn ghi hận trong lòng? Diệp Thu để cho Trương Vĩ trở về trường giờ học đã không tệ, bây giờ lại còn muốn cho Diệp Thu cho con của hắn chữa bệnh.

Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh cũng không có bao nhiêu lòng tin, nhưng là, bây giờ con trai bệnh thành như vậy, không cầu hắn, lại yêu cầu ai đó?

"Tiểu Anh, ngươi trước ở nơi này nhìn tiểu Vĩ, ta đến ba bên trong tìm cái đó Diệp Thu nhìn một chút!"

Trương Đông Lượng cảm ơn Chu Bằng phó viện trưởng, từ Kim Lăng bệnh viện đi ra, lập tức lái xe hướng Giang Bắc Tam Trung Phương hướng đi qua.

Đang lái xe đi vào Giang Bắc Tam Trung Môn miếu, Trương Đông Lượng dừng xe lại, hướng trong sân trường đi vào, lên tới giáo học lầu bên trên, đi tới Diệp Thu cái đó lớp học, trong phòng học, bây giờ cũng không nhìn thấy Diệp Thu bóng người.

"Ngươi có thấy cái đó Diệp Thu sao?"

Trương Đông Lượng hỏi một cái đi ngang qua đồng học.

"Không có, hắn hắn là đi ra ngoài chơi."

Kia cái đồng học nói.

Ngoại trừ Lưu Linh Tú biết Diệp Thu đi Internet lên mạng bên ngoài, còn lại đồng học cũng không biết.

Ở Trương Đông Lượng lộ ra rất nóng nảy thời điểm, hắn chỉ có thể đi tìm Ban chủ nhiệm Lý Mạc Liên. Lý Mạc Liên đang ở bên trong phòng làm việc, buổi sáng tan lớp thời điểm, nàng đã đến Kim Lăng bệnh viện thăm qua Trương Vĩ tình huống, nhưng là, nàng cũng không phải là thầy thuốc, cho nên Trương Vĩ rốt cuộc lúc nào tốt, nàng cũng không biết.

Bây giờ thấy Trương Đông Lượng đi tới nơi này thời điểm, nàng còn có chút kỳ quái, hỏi "Trương Tiên Sinh, không biết ngươi có chuyện gì không?"

"Lý lão sư, ngươi biết Diệp Thu ở đâu sao? Ta có rất trọng yếu chuyện tìm hắn."

Lý Mạc Liên không phải rất rõ, nếu như Diệp Thu không phải là ở phòng học, kia làm sao có thể chính là cùng Lý Thâm, Chu Chí Minh đi ra ngoài chơi.

"Ngươi ngồi xuống trước, ta đi giúp ngươi hỏi một chút."

Lý Mạc Liên đến phòng học, đi tới Lưu Linh Tú nơi đó hỏi Diệp Thu ở đâu thời điểm, Lưu Linh Tú biết Diệp Thu khẳng định đến Internet rồi.

Ở Lý Mạc Liên biết Diệp Thu ở quán Internet thời điểm, trở lại phòng làm việc nói cho Trương Đông Lượng, Trương Đông Lượng lộ ra rất nóng nảy, vội vàng từ giáo học lầu đi xuống, sau đó hướng trường học phụ cận nhà kia tân lăng vống ba đi vào.

Ở đi vào bên trong thời điểm, hắn liền chú ý tới có rất nhiều người tuổi trẻ tại trên mạng, rất nhanh, thấy xó xỉnh nơi đó, phát hiện Diệp Thu đang ở chơi game.

Trương Đông Lượng vội vàng hướng Diệp Thu nơi đó đi qua, bây giờ Diệp Thu cấp bậc không sai biệt lắm đã đuổi kịp Lý Thâm cùng Chu Chí Minh, nhưng là, còn kém hai người một cái cấp bậc, bây giờ Lý Thâm cùng Chu Chí Minh đi theo Diệp Thu Tô Đội, tạo thành một cái ba Kiềm Hiệp tiến hành đánh trách thăng cấp.

Cái đó 'Tức giận Tiểu La Ly' một mực ở cách đó không xa đi theo, nàng muốn cướp Diệp Thu đánh ra trang bị, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh liền ở một bên nhìn,

Cái đó 'Tức giận Tiểu La Ly' liền không đến gần được.

Hơn nữa, cái này 'Tức giận Tiểu La Ly' mỗi lần đến gần, vượt qua khoảng cách nhất định thời điểm, Diệp Thu liền sẽ trực tiếp đánh giết đối phương, để cho đối phương Huyết Tích càng ngày càng ít, cho đến nàng sợ hãi không dám đến gần.

Diệp Thu đang đánh cái đó bốn con quái vật thời điểm, cảm giác có một người đến gần ở đó nhìn, vừa mới bắt đầu, còn tưởng rằng là kia học sinh đến gần ở bên cạnh nhìn, không nghĩ tới, thấy là Trương Vĩ cha Trương Đông Lượng, là hắn biết nhất định là Trương Vĩ tình huống phi thường nghiêm trọng, mà Trương Đông Lượng từ những người khác kia bên trong biết được hắn y thuật không tệ.

Nhưng là, Diệp Thu cũng không chim Trương Đông Lượng.

Hắn vẫn ngồi ở chỗ đó đánh cái đó bốn đầu trách, mang tai nghe Lý Thâm cùng Chu Chí Minh cũng phát hiện Trương Đông Lượng ở nơi này, nhưng là, hai người đối với (đúng) Trương Vĩ người một nhà đều không thích.

Hai người cũng là không có nhìn nhiều.

Chờ đến Diệp Thu đem cái đó bốn đầu trách đánh bẻ, Diệp Thu điểm kinh nghiệm EXP không ngừng đổi mới lên cao, hán cấp bậc đã vượt qua Lý Thâm cùng Chu Chí Minh.

Hơn nữa, cái này bốn đầu trách tuôn ra một món không tệ trang bị, Diệp Thu thắng tiếp thu được chính mình trang bị rương nơi đó.

Ở Diệp Thu mang theo Lý Thâm, Chu Chí Minh, còn có xa xa cái đó 'Tức giận Tiểu La Ly' theo dưới tình huống, tiếp tục hướng rừng rậm trong vùng đánh trách thắng cấp thời điểm, đứng ở một bên Trương Đông Lượng đã nhìn không sai biệt lắm nửa giờ, hán không nghĩ ra, trò chơi này có cái gì tốt chơi đùa, nhưng là, hán sợ hãi chính mình quấy rầy đến Diệp Thu chơi game, đến lúc đó Diệp Thu không muốn cho con của hán chữa bệnh.

"Diệp Thu, người có thể trước dừng lại sao? Ta có chút chuyện cùng người nói."

Bởi vì Diệp Thu mang tai nghe, Trương Đông Lượng nói mấy lần. Trên thực tế, Diệp Thu lần đầu tiên liền nghe được, tại hán lấy ra tai nghe thời điểm, hỏi "Chuyện gì, chớ quấy rầy ta chơi game."

"Đúng như vậy, ta nghe Kim Lăng bệnh viện chủ phó viện trưởng nói y thuật của người rất không tồi, không biết có thể hay không đi cho Trương Vĩ chữa bệnh?"

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh Tự Nhiên rất rõ Diệp Thu y thuật là rất lợi hại, nhưng là, hai người không nghĩ tới Trương Vĩ lại ngã bệnh, hơn nữa, bây giờ Trương Đông Lượng lại muốn đi cầu đến hán chữa bệnh.

"Chữa bệnh? Chữa bệnh có thể, nhưng là, cần phải trả giá thật lớn."

"Cái gì giá?"

Trương Đông Lượng kỳ quái hỏi.

Mặc dù hán đã sớm đoán được là như vậy, nhưng là, hán cũng không biết cái gì giá.

"Ta cho chu Đại Bảo chữa bệnh năm triệu, cho con của người chữa bệnh, xem ở đồng học phân thượng, năm trăm ngàn là được."

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Trương Đông Lượng càng là kinh ngạc.

Kia năm trăm ngàn hán cũng không phải là không có, nhưng là, hán cho tới bây giờ không có nghĩ tới, Diệp Thu cho con của hán chữa bệnh, lại yêu cầu năm trăm ngàn.

Hán vừa mới nghe nói chu Đại Bảo chữa bệnh yêu cầu năm triệu, hán còn có chút không dám tin tưởng thời điểm, Diệp Thu đeo tai nghe lên tiếp tục tại kia đánh trách thắng cấp.

Hán không để ý đến Trương Đông Lượng, hán biết, vô luận bao nhiêu tiền, Trương Đông Lượng cuối cùng vẫn là yêu cầu hán, bởi vì Trương Vĩ cái đó bệnh, chỉ có hán có thể đủ chữa khỏi.

Trương Đông Lượng cảm thấy năm trăm ngàn hay lại là quá nhiều, suy nghĩ nghĩ, hán vẫn trước từ trong quán Internet mặt đi ra, Diệp Thu vẫn không có nhìn hán nhiều liếc mắt, tiếp tục tại kia đánh trách thắng cấp.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159:: Giá 1 triệu

Trương Đông Lượng không biết Diệp Thu là có hay không có thể đem con của hán trị hết bệnh, nhưng là, nghe nói cần phải bỏ ra năm trăm ngàn Nguyên Đại giới thời điểm, hán lập tức lộ ra do dự.

Tại hán từ tâm lắng vồng ba đi ra, lái xe trở lại Kim Lăng bệnh viện.

Ở trên cao đến Trương Vĩ ở kia giản đơn độc trong phòng bệnh, Lưu Anh mặt đầy lo lắng nhìn ngủ mê man Trương Vĩ. Bây giờ Trương Vĩ ngoài mặt vẫn còn ở đang ngủ mê man, nhưng là, nàng đã biết, Trương Vĩ đầu não cũng không có nghỉ ngơi, hiện tại xuất hiện nghiêm trọng mất ngủ trạng thái, đầu

não hỗn loạn đau đớn, không biết tiếp tục như vậy nữa, có thể nấu bao lâu?

Hơn nữa, khi tỉnh dậy, Trương Vĩ đã nôn mửa qua.

Bây giờ thấy Trương Đông Lượng lúc trở về, Lưu Anh gấp bận rộn hỏi "Không có tìm được Diệp Thu sao?"

"Tìm tới là tìm đến, nhưng là, hần nói yêu cầu năm trăm ngàn nguyên mới nguyện ý cho tiểu Vĩ chữa trị."

Lưu Anh sau khi nghe, giống vậy lộ ra phi thường kinh ngạc.

Đối phương vừa mở miệng lại yêu cầu năm trăm ngàn?

"Vậy người không đáp ứng sao?"

"Năm trăm ngàn, ta cảm thấy quá nhiều rồi."

Trương Đông Lượng nói.

Lưu Anh trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì, bởi vì dựa theo con trai tình huống, nói nghiêm nặng không là rất nghiêm trọng, nói không nghiêm trọng lại không thể, bây giờ nhìn con trai tình huống, thật không biết rốt cuộc bệnh gì?

Trương Đông Lượng thấy Trương Vĩ nằm ở trên giường bệnh kia ngủ mê man đáng vẻ, trong lúc nhất thời lại cảm thấy khó chịu, này năm trăm ngàn nguyên, không sai biệt lắm là hần một tháng thuần lợi nhuận rồi, bây giờ toàn bộ đều phải lấy ra, Trương Đông Lượng có chút không nỡ bỏ.

Nhưng là, bây giờ nếu như Kim Lăng bệnh viện thầy thuốc lại không có làm Pháp Trị liệu tình huống, như vậy cuối cùng còn phải đi cầu Diệp Thu.

Trương Đông Lượng từ phòng bệnh đi ra, lại đi tới Chu Bằng phó viện trưởng phòng làm việc.

Chu Bằng biết Trương Đông Lượng là một nhà Tứ Tinh cấp ông chủ khách sạn, nhưng là, Chu Bằng coi thường Trương Đông Lượng thứ người như vậy, bởi vì cùng còn lại nhà giàu quyền quý so sánh, cách biệt quá xa rồi.

Nếu như không phải là Trương Đông Lượng có chút bằng hữu biết hần, Chu Bằng còn không nhớ lý biết cái này Trương Đông Lượng.

Trương Đông Lượng gõ cửa, đi vào bên trong thời điểm, thấy Chu Bằng đang ngồi ở chỗ đó đọc sách uống trà, thấy Trương Đông Lượng khi đi tới sau khi, hỏi "Diệp Thu tới?"

Đối với Diệp Thu, Chu Bằng ngược lại nhiệt tình rất nhiều bởi vì hần biết, sau này chính mình gặp phải còn lại bị bệnh quyền quý, Kim Lăng bệnh viện thầy thuốc không có làm Pháp Trị liệu dưới tình huống, đến lúc đó còn muốn tiến cử Diệp Thu mới được.

"Chu phó viện trưởng, ta gặp được Diệp Thu rồi, nhưng là, hần nói muốn năm trăm ngàn mới nguyện ý cho con của ta chữa trị, ta cảm thấy phải thay mặt giới quá lớn, tạm thời không có đáp ứng."

Chu Bằng nghe được Trương Đông Lượng nói như vậy, cũng biết Trương Đông Lượng không nỡ bỏ ra khoản tiền kia, cũng liền nói: "Trương lão bản, không phải là ta nói người, đến lúc đó người khẳng định hối hận."

Chu Bằng biết Diệp Thu bản tính, hần biết đến lúc đó Trương Đông Lượng khẳng định hối hận, hiện tại hần giống vậy không muốn cùng Trương Đông Lượng nói nhiều.

Ở Trương Đông Lượng chuẩn bị lúc rời đi sau khi, đột nhiên nghĩ tới Diệp Thu nói cho cái đó chu Đại Bảo chữa bệnh yêu cầu năm triệu chuyện, không biết có phải hay không là thật?

"Chu phó viện trưởng, nghe nói cái đó Diệp Thu cho chu Đại Bảo chữa bệnh, yêu cầu năm triệu, không biết có phải hay không là thật?"

Trương Đông Lượng muốn hỏi một chút có phải là thật hay không, Chu Bằng chẳng qua là gạt đầu một cái.

Ở xác nhận Chu Bằng không có lừa hần thời điểm, nói rõ vừa mới Diệp Thu nói cũng không phải là giả.

Trương Đông Lượng trở lại Trương Vĩ kia đang lúc phòng bệnh, thấy Trương Vĩ kia nguyên lai đỏ thắm trên mặt, bây giờ bắt đầu trở nên vàng khè, những ngày gần đây, vẫn luôn là dựa vào truyền nước biên duy trì thân thể vận chuyển, Trương Đông Lượng càng thêm sợ hãi.

Ở thương lượng với Lưu Anh một chút, cảm thấy hay là để cho Diệp Thu cho Trương Vĩ chữa bệnh được, nếu như Diệp Thu đến lúc đó không có chữa khỏi Trương Vĩ bệnh, hần cảm thấy Diệp Thu cũng không khả năng thu tiền.

"Ta còn là đi hỏi một chút Diệp Thu, xem hần có hay không có thể ít một chút tiền?"

Trương Đông Lượng từ Trương Vĩ phòng bệnh đi ra, ra đến cửa bệnh viện nơi đó, lái xe hướng Giang Bắc Tam Trung Phương hướng đi qua. Tại hần lần nữa trở lại Giang Bắc Tam bên trong thời điểm, đã là hơn bốn giờ chiều, Diệp Thu mang theo Lý Thâm cùng Chu Chí Minh đánh trách thăng cấp, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh cũng thăng được rất nhanh,

Hơn nữa, đánh không ít trang bị, Diệp Thu tất cả đưa cho Lý Thâm cùng Chu Chí Minh hai người.

Bây giờ hai người nếu như không muốn những cái kia trang bị, có thể trực tiếp ở trò chơi trên diễn đàn tiến hành phe thứ ba giao dịch, những thứ kia bán trang bị tiền cũng đủ hai người tiền xài vặt rồi.

Cái đó 'Tức giận Tiểu La Ly' chỉ có thể ở nhìn, nhưng cũng không dám đến gần, bất quá, rất hâm mộ Diệp Thu thảnh thơi ra những thứ kia cực phẩm trang bị.

Diệp Thu đưa tay ra mời vươn người, thấy nhanh đến năm giờ chiều, hắn chuẩn bị đánh lại mười lăm phút, trở về trường học chờ Lưu Linh Tú.

Trương Đông Lượng đem xe dừng ở cửa trường học, sau đó hướng Internet nơi này đi qua, đi vào Internet thời điểm, quả nhiên thấy Diệp Thu cùng Lý Thâm hai người vẫn còn ở chơi game.

Trương Đông Lượng cũng liền mở miệng hỏi "Diệp Thu, ngươi và tiểu Vĩ là cùng lớp đồng học, chẳng lẽ trị cho hắn có thể bớt chút hay không tiền sao?"

"Ít một chút tiền? Bây giờ yêu cầu ta chữa bệnh cho hắn, muốn một triệu!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Trương Đông Lượng lộ ra rất lúng túng, hắn cảm thấy Diệp Thu là đòi hỏi nhiều, muốn càng ngày càng nhiều tiền.

Thấy Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy thời điểm, Diệp Thu lạnh lùng hỏi "Ban đầu dùng Âm tính toán để cho trường học đem ta đuổi, cũng không có coi ta là thành cùng lớp đồng học."

Nghe được Diệp Thu câu nói kia, Trương Đông Lượng lộ ra lúng túng hơn, hắn Tự Nhiên không có đem Diệp Thu nhìn ở trong mắt, trước là, bây giờ cũng vậy, chẳng qua là, ở biết Diệp Thu cùng Lý phó thị trường có quan hệ thời điểm, hắn đã không dám chọc đến Diệp Thu.

Diệp Thu không có lại để ý tới Trương Đông Lượng, Trương Vĩ sống chết không có quan hệ gì với hắn, có liên quan, hắn cũng sẽ không để ý tới.

Hắn tiếp tục ngồi ở chỗ đó cùng Lý Thâm hai người đánh trách thăng cấp, thăng đến năm giờ chiều mười lăm phút, thối lui ra trò chơi, thối lui ra Website, cùng Lý Thâm hai người từ Internet đi ra thời điểm, Trương Đông Lượng ở phía sau đuổi tới.

Hắn bây giờ thật có nhiều chút hối hận chọc tới Diệp Thu, cũng hối hận mới vừa rồi không có đáp ứng năm trăm ngàn để cho Diệp Thu cho Trương Vĩ chữa bệnh, bây giờ ngược lại lên tới một triệu.

Nếu như bây giờ còn không đáp ứng, đến lúc đó Diệp Thu lại phải lên tới càng nhiều, cuối cùng còn phải yêu cầu đến Diệp Thu.

"Một triệu liền một triệu, chỉ cần có thể để cho tiểu Vĩ hoàn toàn khôi phục khỏe mạnh."

Trương Đông Lượng nói.

Diệp Thu dừng lại, nhìn nói với hắn: "Bây giờ liền cho hướng ta ngân hàng trong thẻ chuyển tiền, ta sợ đến lúc đó cho Trương Vĩ chữa khỏi bệnh, các ngươi giết nợ!"

Trương Đông Lượng chỉ có thể hỏi Diệp Thu muốn hắn thẻ ngân hàng tài khoản, hướng hắn thẻ ngân hàng trong số tài khoản chuyển tiền một triệu.

Ở Diệp Thu điện thoại di động ngân trong thư, xác nhận hắn thẻ ngân hàng nhận được kia một triệu sau, Trương Đông Lượng cũng liền nói: "Bây giờ liền cùng ta đi bệnh viện cho tiểu Vĩ chữa bệnh đi!"

"Trước chờ một các loại, ta cưỡi điện xe đạp đi qua."

Diệp Thu muốn cùng Lưu Linh Tú cùng đi, để cho Trương Đông Lượng trước chờ ở cửa, về phần Lý Thâm cùng Chu Chí Minh hai người chính là về nhà trước ăn cơm tối.

Đương nhiên, hai người cũng muốn nhìn một chút Diệp Thu là như thế nào cho Trương Vĩ chữa bệnh? Chẳng qua là, bây giờ Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp chỉ có thể ngồi một người.

Ở Lưu Linh Tú từ trên lầu đi xuống thời điểm, thấy Trương Vĩ cha Trương Đông Lượng đứng ở Diệp Thu cách đó không xa, nàng còn kỳ quái Trương Đông Lượng tại sao tới đây tìm Diệp Thu?

Bởi vì lần trước Diệp Thu bị đuổi chuyện, bây giờ Lưu Linh Tú đối với (đúng) Trương Vĩ một nhà ấn tượng đều rất kém, căn bản cũng không muốn cùng thứ người như vậy đứng chung một chỗ.

Chương 160:: 1 cử 2 đắc

Diệp Thu nhớ cười điện xe đạp trước đưa Luru Linh Tú trở về đi ăn cơm, chính hấn cười xe đi qua. Nhưng là, Luru Linh Tú muốn cùng Diệp Thu đi qua nhìn một chút.

"Ta cũng muốn đi."

Luru Linh Tú làm nũng nói.

"Vậy người gọi điện thoại cho mẹ của người, chúng ta đồng thời đi trước Kim Lăng bệnh viện."

Ở Luru Linh Tú lấy điện thoại di động ra cho Trương Nguyệt Hồng gọi điện thoại sau, Diệp Thu cười điện xe đạp hướng Kim Lăng bệnh viện đi qua. Ở đi tới Kim Lăng bệnh viện, hấn phát hiện bên ngoài hay lại là dừng có rất nhiều xe, nhưng là, lần trước, cái kia chiếc mới điện xe đạp ngừng ở một nhà khác bệnh viện, trực tiếp bị người đánh cắp lúc đi, dĩ nhiên là cảnh giác rất nhiều.

Nhìn cửa người an ninh kia, Diệp Thu hỏi "Người còn nhận ra ta đi?"

Bây giờ Kim Lăng bệnh viện thầy thuốc đánh chết đều biết Diệp Thu, bởi vì Diệp Thu nguyên nhân, lần đó bị đuổi mấy người an ninh, người an ninh kia gấp bận rộn hỏi "Lá thầy thuốc, không biết có chuyện gì không?"

"Giúp ta coi chừng ta điện xe đạp."

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú hướng bệnh viện đại sảnh đi vào thời điểm, mở xe nhỏ trở lại Trương Đông Lượng đã sớm đang nóng nảy chờ. Ở mang theo Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đi tới kia gian đơn độc cửa phòng bệnh, Trương Đông Lượng trực tiếp đẩy cửa ra đi vào bên trong.

Luru Anh còn đang nóng nảy chờ, thấy Diệp Thu lúc xuất hiện, nàng không biết Diệp Thu là có hay không có thể đem con trai của nàng bệnh chữa lành?

Nhưng là, nàng đối với Diệp Thu ấn tượng vẫn luôn thật không tốt.

Bây giờ nghe nói Trương Đông Lượng bỏ ra một triệu nguyên, Diệp Thu mới nguyện ý cho con trai của nàng chữa bệnh thời điểm, nàng đều cảm thấy có chút khó tin.

Diệp Thu liếc nhìn nằm ở trên giường bệnh ngủ mê man Trương Vĩ, là hấn biết là chuyện gì xảy ra, bởi vì đây là hấn thiết kế cục.

Đương nhiên, hấn ngay từ đầu chẳng qua là muốn báo thù Trương Vĩ, nhưng là không có nghĩ qua kiếm Trương gia tiền, không nghĩ tới, bây giờ kiếm nhiều một khoản tiền.

Diệp Thu đi tới Trương Vĩ trước mặt, ở cầm lên Trương Vĩ tay bắt mạch, biết hấn bây giờ đã tiến vào thời gian dài mất ngủ nghiêm trọng trạng thái.

"Diệp Thu, nhanh lên một chút cho con của ta chữa a!"

Trương Đông Lượng nói.

"Chữa bệnh cho hấn rất đơn giản mà thôi."

Diệp Thu nói đơn giản đạo.

Vị bên trong kia nữ y tá nếu như không là trước kia Diệp Thu chữa khỏi Lý phó thị trưởng thiên kim cùng chu Đại Bảo tập đoàn chủ tịch HEDQT bệnh, nàng còn thật sự cho rằng Diệp Thu là đang nói khoác lác.

"Lá thầy thuốc, cần ta chuẩn bị cho người cái gì không?"

Vị kia nữ y tá còn tưởng rằng Diệp Thu cần phải châm cứu Ngân Châm những thứ kia.

"Cái gì cũng không dùng, các người đi ra ngoài trước, ta ở nơi này chữa bệnh cho hấn, mười phút là được."

Trương Đông Lượng, Luru Anh, vị kia nữ y tá, cũng liền đi ra ngoài đi ra ngoài, Luru Linh Tú vốn đang muốn nhìn, nhưng là, thấy Diệp Thu tỏ ý ánh mắt, nàng cũng liền đi theo ra.

Rất nhanh, trong phòng bệnh, chỉ còn lại Diệp Thu cùng trên giường bệnh ngủ mê man Trương Vĩ.

Trương Vĩ bị đánh thuốc ngủ vô nước biển, ngoài mặt là ở vào trạng thái hôn mê, nhưng là, đầu não hay lại là thanh tỉnh, chỉ là bởi vì thời gian dài mất ngủ, đại não không có thể nghỉ ngơi dưới tình huống, hần đại não đã xuất hiện siêu (vượt qua) gánh vác công việc, đưa đến Trương Vĩ phi thường thống khổ.

Diệp Thu nắm tay thả vào Trương Vĩ đầu, rất nhanh thì thu hồi lại.

Nhìn Trương Vĩ đáng vẻ, Diệp Thu biết, đây mới là mới vừa bắt đầu mà thôi, kế tiếp, hần còn có được (phải) phiên toái.

Ở Diệp Thu mở ra cửa phòng bệnh, Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh vội vàng đi vào.

Hai người phát hiện Diệp Thu quan môn thời gian cũng chưa tới mười phút, hai người không nghĩ ra, tại sao Diệp Thu nhanh như vậy thì đem bọn hần con trai bệnh chữa lành?

"Nhanh như vậy chữa hết?"

Trương Đông Lượng hỏi.

"Đã chữa hết, hiện tại hần mới là thật đang nghỉ ngơi, rạng sáng thời điểm, hần hần sẽ tỉnh lại, minh thiên thời sau khi liền khôi phục bình thường, sẽ không lại xuất hiện chứng mất ngủ hình."

Diệp Thu nói đơn giản đạo.

Nhìn bây giờ thuộc về trạng thái hôn mê Trương Vĩ, cùng vừa mới Diệp Thu chữa trị trước, thuộc về trạng thái hôn mê Trương Vĩ, Trương Đông Lượng thật không nhìn ra có cái gì bất đồng.

"Các người trước tiên có thể đỡ hần đi bệnh viện kiểm tra một chút sóng điện não đồ."

"

Trương Đông Lượng vội vàng đi tới đem y sĩ trưởng kêu đến, đem ngủ mê man Trương Vĩ đỡ đi qua kiểm tra.

Thật đang ngủ ngủ cùng mất ngủ dưới trạng thái sóng điện não đồ rõ ràng bất đồng, bây giờ liền có thể thông qua sóng điện não đồ kiểm tra Trương Vĩ là có hay không khôi phục giấc ngủ?

Về phần mấy vị kia y sĩ trưởng, bọn họ là biết Diệp Thu, ở đem Trương Vĩ đỡ sau khi đi qua, Lưu Linh Tú đứng ở Diệp Thu bên cạnh, nhỏ giọng hỏi "Người vừa mới thật cho hần chữa hết?"

"Dĩ nhiên, ta làm sao biết uống thu tiền hần?"

Lưu Linh Tú cũng cảm thấy vậy, Diệp Thu trị bệnh cho nàng thời điểm, cũng là rất đơn giản là có thể để cho nàng nói chuyện.

Bất quá, để cho Lưu Linh Tú rất kinh ngạc là, Diệp Thu rất dễ dàng liền kiểm được một triệu.

Hai người ở bên ngoài ngồi thời điểm, Chu Bằng biết được Diệp Thu tới cho Trương Vĩ chữa bệnh thời điểm, vội vàng đi ra cùng Diệp Thu chào hỏi.

Nhưng là, Diệp Thu thần sắc hay lại là lãnh đạm như vậy, cũng không quá nhớ để ý tới vị này phó viện trưởng. Chẳng qua là, nghe nói hay là hần đề cử chính mình cho Trương Vĩ chữa bệnh, để cho hần lại kiểm một triệu, hần đối với (đúng) Chu Bằng ấn tượng khá hơn một chút, cảm thấy cái này chỉ có thể đối với (đúng) nhà giàu quyền quý nịnh hót phó viện trưởng, cũng không phải cái gì cũng sai.

"Diệp Thu, y thuật của người tốt như vậy, không bằng ở bệnh viện chúng ta treo một cái tên, như vậy sau này có cái gì không trị liệu được người mắc bệnh, chúng ta đều có thể rất nhanh tìm tới người, người có thể kiếm được tiền, bệnh viện chúng ta có thể kiếm được danh tiếng, nhất cử lưỡng tiện, như thế nào à?"

Chu Bằng lấy lòng nhìn về phía Diệp Thu đề nghị thời điểm, Diệp Thu nói một cách lạnh lùng: "Ta không cần trên danh nghĩa, cũng không thiếu tiền."

Chu Bằng nghe được Diệp Thu nói như vậy, trong lúc nhất thời lại không biết nói cái gì cho phải.

Mà trạng thái hôn mê xuống Trương Vĩ bị thầy thuốc đỡ đến kiểm tra phòng tiến hành sóng điện não kiểm tra thời điểm, rất nhanh, những Chúa kia chữa thầy thuốc phát hiện, bây giờ Trương Vĩ trạng thái hôn mê xuống sóng điện não đồ cùng trước sóng điện não đồ thật hoàn toàn bất đồng, bây giờ Trương Vĩ sóng điện não đồ thuộc về bình thường giấc ngủ xuống sóng điện não đồ.

Điều này nói rõ vừa mới Diệp Thu nói cũng không có giả, Trương Vĩ đã bị hần chữa khỏi, bây giờ Trương Vĩ thuộc về bình thường trạng thái ngủ xuống.

Vì không ảnh hưởng Trương Vĩ nghỉ ngơi, cũng chưa có lại tiến hành còn lại kiểm tra.

Ở Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh đưa Trương Vĩ trở lại kia đang lúc phòng bệnh thời điểm, Diệp Thu đã là chuyện gì xảy ra, hiện tại hần cùng Lưu

Linh Tú còn không được ăn cơm chiều, đã sớm đói, không có lưu lại nữa.

Nhìn Diệp Thu sau khi rời đi, Trương Đông Lượng cảm thấy kia một triệu tổn thất không đáng giá, nhưng là, hắn thì có biện pháp gì đây?

Bất quá, hiện tại hắn cùng Lưu Anh nội tâm đối với (đúng) Diệp Thu này cái người tuổi trẻ là càng thêm thống hận.

"Diệp Thu, ngươi vừa mới thế nào cho hắn chữa?"

"Này y thuật có chút đặc biệt, sau này sẽ cùng ngươi nói, bây giờ ta trước dẫn ngươi đi ăn cơm."

Lưu Linh Tú còn nhớ trở về nhà mình ăn cơm, nghe nói Diệp Thu phải dẫn nàng đi ra ngoài ăn thòi điểm, Lưu Linh Tú ngoại trừ ở cửa trường học nơi nào nhỏ tiệm cơm cùng Diệp Thu ăn rồi bên ngoài, bên ngoài thức ăn, nàng còn không có cùng Diệp Thu đi ra ngoài ăn rồi.

"Chúng ta đây ăn cái gì?"

Lưu Linh Tú hỏi.

"Ngươi thích gì thức ăn?"

"Cái gì cũng được."

Lưu Linh Tú đối với (đúng) ăn phương diện yêu cầu cũng không nhiều.

Nếu như vậy, Diệp Thu mang nàng đi tới Kim Lăng Giang Nam bên này một nhà cao cấp phòng ăn tây, chuẩn bị mang Lưu Linh Tú ném một chút bữa ăn tây mùi vị.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161:: Cao cấp phòng ăn tây

So sánh với Thiên Đình Ngự Y giới, Diệp Thu cảm thấy thế giới người phạm ăn phương diện còn phong phú hơn nhiều, Thiên Đình những nguyên liệu nấu ăn kia đều là mang theo Tiên Khí hoặc là kẻ cận linh khí, Diệp Thu nhưng là phát hiện, không có phạm nhân phong phú.

Diệp Thu cười điện xe đạp đi tới nhà kia cao cấp cửa nhà hàng Tây miệng, hắn phát hiện nơi này nghe đều là xe nhỏ, thông thường nhất đều là mấy trăm ngàn một chiếc xe nhỏ.

Hắn cười chiếc này tiểu điện Lừa tới, môn Khẩu Bắc bãi đậu xe một vị an ninh đều cảm thấy kinh ngạc.

Đề cho người an ninh kia kinh ngạc hơn là, trước mắt cái này mặc rất phổ thông người tuổi trẻ, cười tiểu điện Lừa lại mang theo một vị trẻ tuổi xinh đẹp mỹ nữ.

"Linh Tú, chính là chỗ này."

Lần trước, Diệp Thu đến hắn mướn tới kia quán ăn, đi ngang qua nơi này thòi điểm, liền phát hiện này một tiệm cơm Tây, vốn đang muốn mang tỷ tỷ Diệp Tuyết tới ăn, không nghĩ tới, bây giờ trước mang Lưu Linh Tú tới.

Viên an ninh kia thấy Diệp Thu đem chiếc kia điện xe đạp thả ở một cái chỗ đậu xe nơi đó, chuẩn bị kêu người an ninh kia nhìn hắn chiếc kia tiểu điện Lừa thòi điểm, không nghĩ tới, người an ninh kia trực tiếp đi tới nói: "Cái này là xe nhỏ vị, nơi này không thể loạn dừng xe."

Diệp Thu phát hiện đây là một cái xe nhỏ chỗ đậu xe, nhưng là, hắn là như vậy khách hàng, hơn nữa, bây giờ không có xe nhỏ đậu ở chỗ này, hắn tại sao lại không thể đậu ở chỗ này đây?

"Ta cùng bạn gái của ta là tới nơi này ăn cơm, tại sao không thể đậu ở chỗ này?"

Diệp Thu giống vậy lạnh lùng hỏi.

Vị an ninh này chính là cảm thấy kỳ quái rồi, nhìn hai người này hay lại là học sinh bộ dáng phổ thông người tuổi trẻ, lại có tiền ở nơi này tiêu phí?

Đối phương đáp lại: "Nơi này ta phụ trách, ta nói thế nào người thì làm như thế đó."

Ở Diệp Thu không để ý đến thời điểm, đối phương cũng liền chuẩn bị đi qua đem Diệp Thu chiếc xe kia dời đến một bên. Diệp Thu dừng lại, nhìn nói với hắn: "Nếu như người còn dám động một cái ta xe, đến lúc đó người sẽ hối hận."

An ninh thấy Diệp Thu kia phát Nộ Thần sắc, bị sợ hết hồn, không dám cử động nữa Diệp Thu chiếc xe kia. Nhưng là, hắn cảm thấy, nếu như tiểu tử này đến lúc đó đi vào ăn cơm chùa, hắn nhất định sẽ đem tiểu tử này hung hăng đánh một trận.

Diệp Thu không có lại để ý tới loại này tiểu an ninh, kéo Luru Linh Tú tay hướng cửa nhà hàng đi qua.

Cửa nhà hàng, đứng hai vị mặc phòng ăn đồng phục làm việc mỹ nữ, hai vị mỹ nữ kia thấy hướng bên trong vào đi ăn cơm khách nhân, cũng sẽ nói đến 'Hoan nghênh đến chơi' 'Mời vào bên trong vào' 'Xin hỏi có mấy vị?'

Hai vị cô bán hàng sẽ mang nụ cười vui vẻ, đối mặt khách hàng thời điểm, sẽ có vẻ rất nhiệt tình. Nhưng là, khi nhìn đến Diệp Thu cùng Luru Linh Tú thời điểm, hai nàng kinh ngạc xuống.

Đặc biệt là hai vị kia cô bán hàng thấy mặc quá phổ thông Diệp Thu, các nàng hoài nghi hai người này có phải hay không đi nhầm cửa miệng?

Hai người không có nói những thứ kia lời khách khí, giống vậy không có cùng Diệp Thu chào hỏi, chẳng qua là nhìn nhau một cái.

Ở Diệp Thu chuẩn bị đi vào thời điểm, một vị cô bán hàng chỉ cửa cái đó bài.

Diệp Thu nhìn sang, phát hiện cái đó bài viết nội dung, là liên quan tới đi vào bên trong ăn cơm khách hàng, phải mặc đến chỉnh tề không chút tạp chất những thứ này, tốt nhất phải nam là mặc âu phục âu phục giày da, mà nữ tính chính là mặc váy giày cao gót những thứ kia.

Bây giờ Diệp Thu hay lại là mặc bộ kia giặt phát bạch y phục, trên y phục còn có chút dầu mỡ, mà cặp kia son trại Adidas, hắn cũng mặc.

Hai vị kia cô bán hàng vừa nhìn thấy Diệp Thu mặc trang phục, cảm giác hắn vừa không sạch sẽ chỉnh tề, lại không phù hợp đến bên trong ăn cơm mặc yêu cầu, cảm thấy Diệp Thu cùng những thứ kia đi ăn khoái xan dân công không sai biệt lắm.

Luru Linh Tú cũng thấy cái đó bài viết nội dung, có vẻ hơi lúng túng, lời kéo Diệp Thu tay, tỏ ý Diệp Thu rời đi nơi này, đến còn lại địa phương ăn.

Diệp Thu chính là cảm thấy không cần.

"Y phục của ta thế nào không thích hợp? Hơn nữa, ta là tới nơi này ăn cơm, mặc cái gì, là ta tự do."

Diệp Thu cảm giác mình quần áo, mặc dù là nhìn không phải là rất đẹp đại khí cái loại này, nhưng là, hắn thấy rất sạch sẽ, hơn nữa, chỉnh tề.

Hai vị cô bán hàng còn muốn nói điều gì thời điểm, thấy có còn lại khách hàng đi vào,

Vội vàng cùng còn lại khách hàng chào hỏi, không có lại để ý tới Diệp Thu cùng Luru Linh Tú.

Những thứ kia ra ra vào vào khách hàng, đều là kỳ quái nhìn Diệp Thu cùng Luru Linh Tú.

Diệp Thu thần sắc vẫn là như vậy, nhưng là, Luru Linh Tú chính là có vẻ hơi lúng túng.

Diệp Thu kéo Luru Linh Tú đi vào bên trong, phát hiện bên trong hoàn cảnh quả nhiên rất bất đồng, U Nhã hoàn cảnh, bao gồm đèn Quang Hòa Đèn dương cảm khúc, làm nổi bật lên bên trong cái loại này rất cao thượng cao cấp phòng ăn tây cảm giác.

Tới nơi này ăn cơm, phần lớn là tình nhân, cho nên, Diệp Thu liếc mắt nhìn sang, rất nhiều chỗ ngồi, cũng ngồi tuổi trẻ nam nam nữ nữ, một bên ở nhỏ giọng nói chuyện phiếm, một mực ăn bữa ăn tây.

Nếu như là còn lại khách hàng đi vào, sớm đã có cô bán hàng mang theo đến chỗ ngồi nơi đó ngồi xuống, nhưng là, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đi vào, căn bản cũng không có cô bán hàng để ý tới hai người.

Diệp Thu kéo Luru Linh Tú tay hướng một cái tình nhân ngồi nơi đó đi qua.

Tại hắn cùng Luru Linh Tú đến nơi đó ngồi xuống thời điểm, ở đó ngồi thêm vài phần chung, vẫn vẫn là không có cô bán hàng tới chào hai người.

Ngược lại là những thứ kia vừa mới đi vào khách hàng, rất nhanh đều có cô bán hàng chăm sóc bọn họ.

"Diệp Thu, không bằng chúng ta đi thôi."

Luru Linh Tú đã sớm nhìn ra được, nơi này cô bán hàng cũng không phải là rất hoan nghênh bọn họ đến.

"Tại sao phải đi?"

Nơi này cô bán hàng muốn như vậy, Diệp Thu liền hết lần này tới lần khác không đi. Hẳn đã không phải là nguyên lai cái đó Diệp Thu, mà là nguyên lai ở Thiên Đình Ngự Y giới cái đó Diệp Thu.

Diệp Thu cầm lên trên mặt bàn cái đó cắm một đóa hoa hồng bình hoa, ở an tĩnh mà U Nhã bên trong phòng ăn tây, Luru Linh Tú còn chưa kịp thấy rõ ràng, phát hiện kia cái bình hoa đã bị Diệp Thu ném tới bên cạnh trên sàn nhà.

"Ba lạp!"

Bình hoa kia thanh thúy tiếng vỡ vụn thanh âm, để cho rất nhiều chung quanh khách hàng chú ý tới, bọn họ dùng kia kỳ quái ánh mắt nhìn tới.

Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy thời điểm, hai vị cô bán hàng vội vàng chạy tới.

Kia cái bình hoa không phải là rất đáng giá tiền, nhưng là, ở cô bán hàng xem ra, nếu như ảnh hưởng đến nơi này còn lại khách hàng ăn cơm thì không được.

"Tiên sinh, người thế nào đem kia cái bình hoa đánh nát?"

Một cái cô bán hàng hỏi.

"Ta lười cùng người nói, đem các người kinh lý kêu đến!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Cái đó cô bán hàng cũng là cười lạnh, tựa hồ cũng không để ý tới Diệp Thu.

Ở vừa mới thời điểm, các nàng còn không để ý đến đem Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đuổi ra. Nhưng là, bây giờ Diệp Thu có ý phá hư nơi này bình hoa, các nàng đó liền có lý do đem Diệp Thu đuổi ra ngoài.

"Tiên sinh, người có ý hư mất chúng ta nơi này vật phẩm, người muốn thập bội giá cả bồi thường. Bất quá, ta xem người cũng không có nhiều tiền như vậy, ta còn là báo cảnh sát, để cho cảnh sát qua tới xử lý đi."

Cái đó cô bán hàng liền chuẩn bị báo cảnh sát, dĩ nhiên, nàng cũng chỉ là nhor dọa một cái Diệp Thu, để cho Diệp Thu cùng Luru Linh Tú đuổi nhanh rời đi nơi này.

Diệp Thu nhưng là liên động cũng không có nhúc nhích, trực tiếp ngồi ở chỗ đó.

Luru Linh Tú tâm lý có chút sợ hãi, chính là bởi vì đối với (đúng) cảnh sát nhân viên sợ hãi.

Hơn nữa, nàng cảm thấy vừa mới Diệp Thu làm cũng là có chút không đúng, không nên tùy ý như vậy đem kia cái bình hoa làm hư.

-Ta mấy tuần nay dầm mưa đi làm thêm để kiếm tiền nên ko có thời gian cv truyện cộng với ta còn phải đi học nữa nên nếu có Kim Đầu thì hãy ném mạnh vào cho ta.Hết

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162:: Gặp lại Chu Văn Đình

Chu Văn Đình trở lại Kim Lăng đã có mấy ngày, này mấy ngày kế tiếp, nàng và cha quan hệ hòa hoãn, mà cha ở Diệp Thu trị liệu xong, tế bào ung thư biến mất cùng với bệnh biến chứng bị chữa khỏi, kháng phục xuất viện trở về Chu gia biệt thự điều chỉnh thân thể thời điểm, Chu Văn Đình đến Chu gia biệt thự nhìn hai lần cha.

Bởi vì không thích mẹ kế Luru Vũ, nàng rất ít lại trở lại Chu gia biệt thự, nhưng là, này hai lần qua đi thăm cha Chu Bảo thời điểm, phát hiện Chu Bảo thần sắc, thật là càng ngày càng tốt, càng ngày càng đồ nhuận, mà cách Diệp Thu chữa trị phụ thân hắn còn không có bao lâu thời gian.

Đề cho Chu Văn Đình kinh ngạc hơn là, Diệp Thu chẩn đoán được mẫu thân nàng trong bụng lưu lại tử thai, ở bệnh viện thời điểm, thầy thuốc kiểm tra xác nhận bên trong có một cụ tử thai, Chu Văn Đình giống vậy không biết, Diệp Thu là thế nào để cho ở lại mẹ trong cơ thể bộ kia tử thai biến mất?

Những ngày gần đây, mẹ thân sắc cũng là càng ngày càng tốt.

Chu Văn Đình biết, nửa tháng nửa, nàng trở về Barca, học xong đại học, đến lúc đó về lại Kim Lăng.

Chẳng qua là, những ngày qua đi xuống, đề cho học y nàng, đối với (đúng) Diệp Thu kia y thuật càng thêm hiểu kỳ, nàng từ đầu đến cuối không nghĩ ra, Diệp Thu là rốt cuộc như thế nào đem cha mẹ của nàng bệnh chữa lành?

Ngày này hơn bảy giờ tối, Nhị tỷ chu lệ lệ sang đây xem ngắm hoàn mẹ thời điểm, muốn mang Chu Văn Đình đi ra ăn cơm.

Về phần mẫu Thân Vương Ngọc Liên, bây giờ khẩu vị tốt hơn nhiều, nhưng là, cũng không nghĩ ra đi ăn, đề cho hai cô con gái chính mình đi ra ngoài ăn là được.

Chu lệ lệ cùng Chu Văn Đình lên tới trên xe, chu lệ lệ lái xe rồi đi mẹ ở biệt thự, nàng thường xuyên cùng chồng đến một nhà cao cấp phòng ăn tây ăn cơm, nàng cảm thấy Tứ muội ở nước ngoài sinh hoạt thời gian dài như vậy, khẳng định như vậy càng quen thuộc nước ngoài ẩm thực.

"Tứ muội, ta mang người đến một tiệm cơm Tây, bảo đảm người sẽ cảm thấy ăn thật ngon."

Thấy Tứ muội Chu Văn Đình ánh mắt một mực nhìn về phía ngoài cửa xe, không biết đang suy tư lúc nào, chu lệ lệ còn cảm thấy có chút kỳ quái.

Bây giờ bởi vì cha Chu Bảo bệnh kháng phục, chu Đại Bảo trong tập đoàn bên ngoài ưu hoạn dần dần biến mất, chu lệ lệ trên bả vai đá kia thoáng cái biến mất, bây giờ nàng Tự Nhiên không cần lại giống như kiểu trước đây.

Nhưng là, nàng phát hiện Tứ muội thật giống như có tâm sự, một mực đang suy nghĩ gì, nàng còn tưởng rằng là bởi vì cha mẹ ly hôn cùng với mẹ ghẻ Lưu Vũ vấn đề.

Cái vấn đề này, ở chu lệ lệ xem ra, thuộc về lịch sử còn để lại vấn đề, cha mẹ cùng mẹ ghẻ chuyện, nàng đã không nhớ lại can thiệp, chỉ cần cha mẹ cùng mẹ ghẻ không có cái gì khác vấn đề là được.

"Ừm."

Chu Văn Đình gật đầu một cái.

"Người đang ở đây nhớ Lưu Vũ cùng cha mẹ chuyện?"

Chu lệ lệ hỏi.

Chu Văn Đình lắc đầu một cái.

Nếu là như vậy, chu lệ lệ liền cảm thấy kỳ quái rồi.

Lái xe tới đến tiệm ăn tây kia bãi đậu xe, an ninh giữ cửa thấy là chu lệ lệ mở chiếc xe kia, lập tức lộ ra rất nhiệt tình.

Bây giờ chỗ này đã không có dư thừa chỗ đậu xe, chỉ còn lại Diệp Thu vừa mới chiếc kia tiểu điện lửa chiếm chỗ đỗ nó.

"Chu tiểu thư, ta trước tiên đem chiếc này tiểu điện lửa dời đi."

Người an ninh kia đi qua đẩy chiếc kia tiểu điện lửa, tiểu điện lửa phát ra cảnh báo âm thanh thời điểm, an ninh có vẻ hơi chán ghét, nhưng là, cũng không để ý tới.

Chu lệ lệ còn kỳ quái, này tiệm ăn tây tại sao có thể có một chiếc điện xe đạp đậu ở chỗ này?

Ở đó chiếc tiểu điện lửa bị đẩy ra đến một bên sau, an ninh vì phòng ngừa chiếc xe kia quét đến còn lại xe, hay lại là đẩy tới rất xa một cái trống đi địa phương.

Hắn bây giờ là hoàn toàn quên mất vừa mới Diệp Thu đối với hắn cảnh cáo.

Ở chu lệ lệ đem nàng kia chiếc BMW đậu xe ở chỗ đậu xe, cùng Chu Văn Đình từ trên xe bước xuống. Lúc bình thường, chu lệ lệ có chính mình tài xế riêng, đều là tài xế riêng lái xe, nhưng là, bây giờ nàng và Tứ muội đi ra ăn bữa ăn tây, cũng chưa có để cho cái đó tài xế riêng lái xe.

Người an ninh kia lúc trở về, chu lệ lệ móc ra hai trăm nguyên đưa cho đối phương, coi như tiền tip.

Người an ninh kia càng là cười thấy rằng không thấy mắt.

Chu lệ lệ cùng Chu Văn Đình hướng cửa đi vào, cửa hai vị cô bán hàng đã nhận ra chu Đại Bảo tập đoàn hai tiểu thư thân phận,

Lập tức khom người cúi đầu, nhiệt tình cùng chu lệ lệ chào hỏi.

Chu lệ lệ ở Chu Đại Bảo tập đoàn địa vị đứng sau đại tỷ Chu Ngọc Hà, ở Chu Bảo bị bệnh nằm viện trong lúc, chu lệ lệ là công ty nhị bá thủ.

Cho dù đến lúc đó Chu Bảo hoàn toàn kháng phục trở về châu báu tập đoàn đi làm, như vậy nàng cũng là tam bá thủ, bởi vì chu lệ lệ thường xuyên cùng chồng Phùng Thắng dừng tới đây ăn bữa ăn tây, lại có nơi này thẻ khách quý, nơi này cô bán hàng đều biết chu lệ lệ thân phận.

Một vị cô bán hàng nhiệt tình mang theo chu lệ lệ cùng Chu Văn Đình hướng bên trong đi vào tìm chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, hai vị cô bán hàng đang cảnh cáo nhìn về phía Diệp Thu.

Lưu Linh Tú có vẻ hơi sợ hãi, nàng cũng sợ phiền toái.

Đang muốn cho Diệp Thu bỏ tiền bồi thường kia cái bình hoa, sau đó rời đi nơi này đến nhà khác lúc ăn cơm sau khi, Diệp Thu nói: "Ta hiện ngày liền hết lần này tới lần khác ngồi ở chỗ này."

Diệp Thu không sợ đối phương báo cảnh sát, chỉ sợ đến lúc đó cảnh sát tới, giống nhau là phòng ăn hối hận.

Thấy Diệp Thu thần sắc hay lại là như vậy, cái đó cô bán hàng còn cảm thấy kỳ quái, chung quanh những thứ kia ăn cơm khách hàng, bị quấy rầy đến sau, giống vậy rồi rít đem ánh mắt nhìn về phía nơi này.

Những khách cũ kia ở chung quanh kia khe khẽ bàn luận!

"Nhìn một cái tiểu tử này mặc như vậy phở thông, liền không có tiền gì!"

"Chính là không có tiền cũng dám đến này già bộ!"

"Bất quá, tiểu tử kia trước mặt tiểu nữ rất thuần khiết rất đáng rất đẹp, nhất định là bị tiểu tử kia cho lừa gạt!"

...

Rất khó nghe thanh âm đều có.

Diệp Thu vẫn không có cảm thấy cái gì, nhưng là, Lưu Linh Tú chính là lộ ra càng ngượng ngùng.

Ở Diệp Thu cùng nơi này cô bán hàng giảng co thời điểm, Diệp Thu để cho cô bán hàng đi đem phòng ăn tây kinh lý gọi tới.

Vị kia kinh lý cũng không có thời gian qua để giải quyết những việc này, cho nên, bây giờ vị kia cô bán hàng đem cái đó bẻ tan tành bình hoa thu thập sau, đi ra ngoài đi ra ngoài, chuẩn bị để cho người an ninh kia đem Diệp Thu mang đi ra ngoài.

Mà chu lệ lệ cùng Chu Văn Đình hướng bên trong đi vào, liền thấy bên kia có tiếng cãi vã, hai nàng ánh mắt nhìn đi qua, Chu Văn Đình lại phát hiện có một cái thân ảnh quen thuộc.

Vừa mới bắt đầu, nàng còn tưởng rằng là nhìn lầm rồi, nhưng là, nàng phát hiện mình không có nhìn lầm.

"Nhị tỷ, người xem một chút cái đó có phải hay không là thầy thuốc?"

Chu lệ lệ nhìn sang thời điểm, phát hiện thật là kia cái tuổi trẻ là thầy thuốc.

Hai nàng cũng liền hướng bên kia đi qua, thấy Diệp Thu cùng hán vị kia nữ đồng học ngồi ở chỗ đó, hai nàng đã gặp Lưu Linh Tú, biết Lưu Linh Tú là Diệp Thu bạn gái.

"Lá thầy thuốc, thật là người a!"

Chu lệ lệ lộ ra rất kinh hi.

Ở Diệp Thu trước sau là cha mẹ của nàng chữa khỏi bệnh sau, chu lệ lệ cũng biết Diệp Thu này cái người tuổi trẻ y thuật thật rất lợi hại, cũng không dám coi thường đến đâu Diệp Thu này cái người tuổi trẻ.

Mà Chu Văn Đình tìm gia tốc, nàng cũng không nghĩ tới, lại ở nơi này gặp Diệp Thu. Nhưng là, thấy trước mắt một màn này, Diệp Thu tựa hồ gặp phải phiền toái.

"Nơi này xảy ra chuyện gì?"

Chu lệ lệ hỏi.

Cái đó cô bán hàng áp ứng, cuối cùng chỉ nói: "Hai người này cố ý ở nơi này làm loạn, hư mất trong tiệm bình hoa."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163:: Ta không có thời gian

Chu Lệ Lệ cảm thấy, cho dù Diệp Thu lại trẻ tuổi nóng tính, kia cũng không khả năng có ý đến phòng ăn tây nơi này làm loạn, huống chi, Diệp Thu hay là ở mang theo bạn gái mình dưới tình huống.

"Đem các người kinh lý kêu đến!"

Chu Lệ Lệ không có nói nhiều, trực tiếp để cho cái đó cô bán hàng đem phòng ăn tây kinh lý kêu đến.

Phòng ăn tây kinh lý tên là Lỗ Hạo, là một cái hơn ba mươi tuổi nam tử, mang một cặp mắt kiếng, hắn Tự Nhiên nhận biết Chu Lệ Lệ.

Hắn đang ở chính mình bên trong phòng làm việc đọc sách, dưới bình thường tình huống, nếu như không có tình huống đặc biệt, hắn thì không cần ra xử lý.

Bây giờ nghe nói là vị kia Chu gia hai tiểu thư tìm chính mình thời điểm, Lỗ Hạo mới từ bên trong đi ra.

Chu Lệ Lệ cùng chồng thường xuyên đến nơi này ăn bữa ăn tây, Lỗ Hạo sớm nhận biết Chu Lệ Lệ, thấy Chu Lệ Lệ thời điểm, mặt tươi cười nói: "Chu Tổng kinh lý, người lại tới chiều cổ ta tiệm ăn tây rồi, hoan nghênh, hoan nghênh."

Lỗ Hạo mặt tươi cười, nhưng là, Chu Lệ Lệ chính là nói: "Lỗ kinh lý, ta vị bằng hữu này ở gặp ở nơi này một ít không vui chuyện, ta muốn hỏi hỏi là chuyện gì xảy ra?"

Hai vị kia cô bán hàng kinh ngạc đến ngây người, kinh ngạc, các nàng căn bản không nghĩ tới, mặc phổ thông Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú, lại là Chu gia hai tiểu thư bằng hữu.

Hai vị cô bán hàng có chút sợ hãi, thấy kinh lý ánh mắt nhìn khi đi tới sau khi, một vị cô bán hàng nói: "Hắn vừa mới có ý đem trên mặt bàn một cái bình hoa vỡ vụn rồi."

Lỗ Hạo ánh mắt giống vậy nhìn về phía mặc phổ thông Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú, là hắn biết là chuyện gì xảy ra?

"Chu Tổng kinh lý, khả năng này là hiểu lầm."

Lỗ Hạo nói.

Diệp Thu cũng lười nói nhiều, trực tiếp nói: "Phòng ăn tây nơi này thái độ phục vụ quá kém, ta cũng không biết, nơi này thế nào như vậy được hoan nghênh?"

Lỗ Hạo rất lúng túng, Chu Lệ Lệ cùng Chu Văn Đình hai tỷ muội thần sắc cũng có chút bất đồng.

Chu Lệ Lệ thấy Diệp Thu mặc trang phục, cùng với cùng vào tới đây bầu không khí, nàng liền biết là chuyện gì xảy ra? Nhưng là, phòng ăn tây nơi này đúng là có lỗi trước, Diệp Thu là mặc phổ thông, nhưng là, hắn nhất định là có tiền tới nơi này tiêu phí, huống chi, Diệp Thu mặc chẳng qua là phổ thông mà thôi, cũng không có quần áo bại lộ những vấn đề kia.

"Diệp Thu, chúng ta đến còn lại địa phương ăn đi."

Chu Văn Đình nói.

Nàng ở nước ngoài sinh hoạt thời gian dài như vậy, sớm đã nhìn quen rồi nước ngoài cùng quốc nội sinh hoạt bất đồng, nàng quả thật không quá vui vẻ nơi này.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú cũng sẽ không chuẩn bị lưu lại nữa, tại hắn xuất ra mấy trăm nguyên ném tới trên mặt bàn, là bồi thường kia cái bình hoa, cùng Lưu Linh Tú đi ra ngoài đi ra ngoài.

Lỗ Hạo biết, lần này khẳng định lại đắc tội một cái phú hào.

Lỗ Hạo biết Chu Lệ Lệ là chu Đại Bảo châu báu tập đoàn chung quy kinh lý, hắn vẫn còn muốn tìm Chu Lệ Lệ mua một ít châu báu, không nghĩ tới, bây giờ làm thành như vậy.

Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đi ra ngoài đi ra ngoài thời điểm, Chu Lệ Lệ cùng Chu Văn Đình đi theo đi ra.

Lỗ Hạo với sau lưng Chu Lệ Lệ, không ngừng hướng Chu Lệ Lệ nói xin lỗi, nhưng là, Chu Lệ Lệ căn bản không để ý tới, lần này là phòng ăn tây hân hướng Diệp Thu nói xin lỗi.

Lỗ Hạo còn không làm rõ được, kia cái người tuổi trẻ rốt cuộc cùng Chu gia hai tiểu thư quan hệ?

Xuất hiện ở đi ra bên ngoài, người an ninh kia thấy Chu Lệ Lệ thời điểm, càng là khom người gật đầu rất nịnh hót đáng vẽ, mang theo Chu Lệ Lệ cùng Chu Văn Đình đến cô ấy là chiếc BMW xe nơi đó.

Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp bị đẩy tới xa xa bên cạnh, bất quá, không có bị vứt bỏ, Diệp Thu nắm khóa mở khóa sau, cùng Lưu Linh Tú lên tới điện xe đạp bên trên.

Chu Lệ Lệ nhìn nói với Diệp Thu: "Diệp Thu, ngươi muốn ăn cái gì, ta mang bọn ngươi đi qua ăn."

Bởi vì bị phòng ăn tây nơi này như vậy một lần, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú cũng không có gì khẩu vị rồi.

"Tùy tiện đều được."

Diệp Thu nói.

Chu Lệ Lệ biết, nhất định là Diệp Thu vừa mới bị như vậy, không có gì khẩu vị.

"Ta biết một cái địa phương rất không tồi."

Chu Lệ Lệ muốn cho Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú lên tới cô ấy là chiếc trên xe BMW, nhưng là, Diệp Thu cảm thấy không cần,

Hơn nữa, bây giờ tiến vào đến mùa hè, ban đêm khí trời còn rất nóng, căn bản cũng không cảm thấy lạnh, ngồi ở điện xe đạp bên trên cũng rất thoải mái.

Ở Chu Lệ Lệ lái xe phía trước, Diệp Thu cười điện xe đạp ở phía sau đi theo, ngồi ghế kế bên tài xế trên xe Chu Văn Đình là xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn hướng về phía sau cười điện xe đạp đuổi tới thời điểm Diệp Thu.

Chu Lệ Lệ mang theo Diệp Thu đi tới một nhà tên là Nam Hồ Sơn Trang địa phương ăn cơm.

Nơi này thức ăn so với những Tinh Cấp kia quán rượu thức ăn tốt hơn ăn, bình thường Chu Lệ Lệ cùng chồng, thậm chí, đồng bạn họp tác đều sẽ tới nơi này ăn cơm.

Đang lái xe đi tới nơi này nhà Nam Hồ Sơn Trang bãi đậu xe, Chu Lệ Lệ trước dừng xe lại, sau đó để cho Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp thả vào nạng bên cạnh xe, kêu bãi đậu xe người an ninh kia hỗ trợ nhìn là được.

Ở bên ngoài nhìn, nhà này dựa vào núi non, khe suối chảy quanh Nam Hồ Sơn Trang đã rất không tồi, so với Diệp Thu sang lại kia quán cơm muốn tốt hơn nhiều, hơn nữa, nơi này đậu rất nhiều xe nhỏ, nói rõ nơi này làm ăn vẫn là rất hỏa bạo.

Chu Lệ Lệ cùng Chu Văn Đình ở trước mặt, Lưu Linh Tú kéo Diệp Thu tay ở phía sau đi theo, đi vào bên trong, Chu Lệ Lệ để cho một cái cô bán hàng mang nạng đến bao một cái phòng bên trong.

Ở đi tới cái đó an ninh U Nhà bao phòng, Diệp Thu phát hiện nơi này sửa sang cũng là rất không tồi, hơn nữa, cảm giác nghiêng về cổ điển kiểu Trung Hoa sửa sang.

"Nơi này là món ăn gì?"

Diệp Thu hỏi.

"Địa đạo Giang Nam thức ăn, ta cùng lão công tới ăn rồi rất nhiều lần."

Ở đó vị cô bán hàng đem Menu lấy tới, Chu Lệ Lệ món ăn phổ đưa cho Diệp Thu nhìn lên sau khi, Diệp Thu mở ra liếc một cái, hân liên nhận ra, quả nhiên đều là chính tông Giang Nam thức ăn.

Bất quá, Diệp Thu trước cũng chưa từng ăn qua.

Diệp Thu để cho Chu Lệ Lệ gọi thức ăn là được.

Ở Chu Lệ Lệ sau khi gọi thức ăn xong, Diệp Thu hỏi "Cha mẹ ngươi bệnh thế nào?"

"Lá thầy thuốc, ngươi thật là thần y, ba mẹ ta bây giờ đều không khác mấy bình phục, đặc biệt là cha ta bây giờ sắc mặt đỏ thắm, nhìn không sai biệt lắm bình phục, mẹ ta trước những thứ kia không thoải mái triệu chứng cũng hoàn toàn biến mất."

Chu Lệ Lệ nói.

Diệp Thu thấy Chu Văn Đình len lén nhìn về phía hắn thời điểm, hỏi "Chu bốn tiểu thư, không biết có chuyện gì không?"

"Lá thầy thuốc, ta cũng vậy học y, học được là Tây Y Nội Khoa, nhưng là, không phải là rất tinh thông, nếu như có thời gian, ta muốn cùng người trao đổi một chút, liên quan tới y thuật của người chuyện, ta cảm thấy hứng thú vô cùng."

"Nhưng là, ta không có thời gian."

Diệp Thu Tự Nhiên biết Chu Văn Đình đối với hắn y thuật cảm thấy hứng thú, nhưng là, Diệp Thu không thể nào nói ra. Cho dù bây giờ Lưu Linh Tú cùng hắn quan hệ quen thuộc như vậy, hắn cũng không có nói ra, huống chi cùng vị này Chu gia bốn tiểu thư.

Chu Văn Đình nhất thời có vẻ hơi mất hứng, hỏi "Vậy người lúc nào thì có thời gian?"

"Ta còn không biết."

Nghe được Diệp Thu nói như vậy, Chu Văn Đình cũng biết, Diệp Thu là không muốn cùng nàng nói.

Bầu không khí có vẻ hơi không đồng thời sau khi, ngồi ở Diệp Thu bên cạnh Lưu Linh Tú nói: "Chu bốn tiểu thư, Diệp Thu khoảng thời gian này quả thật không có thời gian, bởi vì rất nhanh muốn thi vào trường cao đẳng, hơn nữa, mình thi xong sau khi, còn phải tham gia tỉnh kỳ thi thử."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164:: Chỉ buồn ngủ

Từ Diệp Thu cho cha mẹ của nàng chữa bệnh đến xem, Chu Văn Đình cảm thấy Diệp Thu y thuật thật rất lợi hại, nếu như có thể tạo phúc càng nhiều người mắc bệnh, tạo phúc nhân loại, tuổi còn trẻ Diệp Thu trực tiếp bắt được Giải Nobel cũng rất có thể.

Nhưng là, Diệp Thu cũng không nguyện ý cùng nàng trao đổi.

Chu Văn Đình còn nhớ ở tại Kim Lăng một đoạn thời gian, sau đó liền bay trở về Barca đại học bên kia, đi học tiếp tục, mà đoạn thời gian này, vừa vặn có thời gian cùng Diệp Thu trò chuyện một chút.

Chu Văn Đình không biết nói cái gì, Diệp Thu không muốn dưới tình huống, như vậy nàng cũng không có cách nào.

Ở Nam Hồ Sơn Trang cô bán hàng đem Chu Lệ Lệ vừa mới gọi thức ăn cùng canh, lục tục đưa ra, một người ba cái thức ăn, bốn người có 12 cái thức ăn, vô cùng phong phú.

Chu Lệ Lệ chăm sóc Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú, Chu Văn Đình ăn thời điểm, Chu Văn Đình cảm thấy tạm được, nhưng là, cảm thấy không có gì khẩu vị.

Diệp Thu khẩu vị rất tốt, cảm thấy nơi này Giang Nam thức ăn vẫn là rất không tệ, không trách nhiều như vậy khách hàng, hắn còn bắt chọt món ăn kẹp đến Lưu Linh Tú trong chén.

Cái này làm cho Chu Lệ Lệ cùng Chu Văn Đình cảm thấy Diệp Thu ở đẹp dễ tình yêu như thế!

Nhưng là, Chu Văn Đình cảm thấy, vô luận là chính mình thân thể, dáng ngoài, khí chất, đó là không có chút nào so với Lưu Linh Tú kém, tại sao Diệp Thu liền không muốn cùng nàng trao đổi một chút đây?

Chẳng lẽ là bởi vì mình cha mẹ ly hôn nguyên nhân?

Chu Văn Đình cảm giác mình nghĩ đến hơi nhiều.

Bữa cơm này đi xuống, ăn xong thời điểm, đã là hơn tám giờ tối. Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú đều ăn rất no, mà Chu Văn Đình uống nửa bát canh, ăn nửa bát cơm, cũng không có ăn nữa rồi.

Chu Lệ Lệ cũng chú có thai tài những thứ kia, cũng không có ăn quá nhiều.

Ở Chu Lệ Lệ gọi tới cô bán hàng tính tiền thời điểm, trung bình xuống tới một thức ăn một trăm đồng bên cạnh (trái phải), đối với (đúng) Chu Lệ Lệ mà nói, chưa tính là rất đắt.

"Chu hai tiểu thư, cảm ơn người com tối, ta cùng Linh Tú đi về trước."

Diệp Thu cảm ơn Chu Lệ Lệ, cùng Lưu Linh Tú từ Nam Hồ Sơn Trang đi ra, ra đi ra bên ngoài thời điểm, Diệp Thu cười cái kia chiếc điện xe đạp hướng Lưu Linh Tú nhà trở về.

Nhìn Diệp Thu mang theo Lưu Linh Tú rời đi đáng vẻ, Chu Văn Đình càng là có chút không thoải mái, rõ ràng rất khó gặp được Diệp Thu một lần, còn muốn cùng hấn ước giờ một cái thời gian điểm, trao đổi một chút hấn y thuật, không nghĩ tới, Diệp Thu trực tiếp cự tuyệt.

"Tứ muội, người làm sao vậy?"

"Không có gì."

Chu Văn Đình nói.

"Người là ưa thích Diệp Thu người này, vẫn ưa thích hấn y thuật?"

"Nhị tỷ, người nói cái gì vậy? Mới mới vừa quen Diệp Thu không lâu, làm sao biết thích hấn người này đây? Ta là đối với hấn y thuật cảm thấy rất hứng thú, bởi vì người biết ta là học Tây Y Nội Khoa."

Chu Văn Đình nói.

Chu Lệ Lệ cũng cảm thấy vậy, nhưng là, hấn cảm thấy, Diệp Thu y thuật cũng là thuộc về Diệp Thu một bộ phận, đối với (đúng) Diệp Thu y thuật cảm thấy hứng thú, đó chính là đối với (đúng) Diệp Thu người này cảm thấy hứng thú.

Nhắc tới, nàng cũng là có chút hiếu kỳ, Diệp Thu y thuật rốt cuộc là như thế nào, tại sao không cần thời gian rất lâu, liền đem cha mẹ của nàng bệnh cũng chữa lành?

Chu Văn Đình lắc đầu một cái, nàng biết, chính mình trở về Barca trước, hay lại là nghĩ biện pháp cùng Diệp Thu gặp một lần.

Diệp Thu biết cười điện xe đạp trở lại Giang Bắc bên kia, đã là 21h nhiều, hấn liền không đạo Hồi phòng học tập. Cho nên, bây giờ trực tiếp cười điện xe đạp mang Lưu Linh Tú hướng nhà nàng trở về.

Lưu Linh Tú thật chặt ôm lấy Diệp Thu sau lưng, tựa vào nàng sau lưng những lời ấy đạo: "Diệp Thu, ta cảm giác vị kia Chu gia bốn tiểu thư đối với người cảm thấy hứng thú."

"Cái gì cảm thấy hứng thú?"

"Một cô gái đối với người bắt đầu cảm thấy hứng thú, nói rõ nàng bắt đầu muốn biết người, sau đó thích người."

Lưu Linh Tú nói.

"Nàng chỉ là hướng ta y thuật cảm thấy hứng thú mà thôi."

Diệp Thu nói.

Tại hấn cười xe trở lại Lưu Linh Tú cửa nhà, Lưu Đại Khánh cùng Trương Nguyệt Hồng đều ở nhà. Lưu Linh Tú muốn cùng Diệp Thu đi làm cho người ta xem bệnh, hai người đã biết.

Thấy hai người bây giờ mới trở về, Trương Nguyệt Hồng hỏi "Các người ăn cơm?"

"Mẹ,

Chúng ta ăn rồi."

"A di, thúc thúc, ta đây đi về trước."

Diệp Thu cùng Trương Nguyệt Hồng, Lưu Đại Khánh lên tiếng chào hỏi, hấn liền lái xe rời đi nơi này, hướng cũ tiểu khu phương hướng trở về.

"Ngày mai một lần cuối cùng kỳ thi thử, Diệp Thu cũng tham gia."

Lưu Linh Tú cùng cha mẹ nói.

Trương Nguyệt Hồng cũng liền đề cho Lưu Linh Tú đi tắm trở về phòng đọc sách, hoặc là sớm nghỉ ngơi một chút.

Diệp Thu cười điện xe đạp trở lại cũ tiểu khu dưới lầu, bên trên đến lầu thượng thời điểm, phát hiện mới đến mười giờ tối, thấy Trần Phương cùng Diệp Tuyết đang xem ti vi, không nhìn thấy Diệp Vệ Đông bóng người.

"Mẹ, tỷ tỷ, ta đã trở về."

Thấy Diệp Thu lúc trở về, hai người phát hiện Diệp Thu tối nay trở lại rất sớm.

Diệp Thu lúc trở về, liền lấy chính mình quần áo đến phòng vệ sinh tắm, sau đó trực tiếp trở lại cái kia gian phòng, ngồi xếp bằng ở trên chiếu tu luyện « Hồn Nguyên Ngũ Đế Quyết », tối hôm qua thời điểm, bởi vì có mây đen dưới tình huống, hấp thu được trắng sáng tinh hoa không là rất nhiều, nhưng là, tối nay ánh trăng rất tốt, không có mây đen che kín dưới tình huống, Diệp Thu tu luyện cùng ngày xưa lại vậy.

Ngày thứ hai đại sớm, Diệp Thu mở hai mắt ra tỉnh lại, đã sắp đến buổi sáng tám giờ.

Hắn biết hôm nay muốn tiến hành kỳ thi thử, vội vàng mặc quần áo tử tế, sau đó ra đi ra bên ngoài, không có mặc tỷ tỷ cho hắn làm điểm tâm.

"Tỷ tỷ, ta hiện ngày muốn thi, còn muốn đi tiếp tục Linh Tú đi trường học, này bữa ăn sáng không ăn."

Diệp Thu từ trên lầu đi xuống, sau đó cười điện xe đạp hướng Lưu Linh Tú nhà đi qua.

Nhìn Diệp Thu vội vã xuống lầu đáng vẻ, Diệp Tuyết trong lòng cũng là có chút không thoải mái.

Tối hôm qua hơn hai giờ sáng, Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh vẫn luôn thủ đến thời gian này, hai người thiếu chút nữa vậy được ngủ thấy rồi. Nhưng là, hai người nghe nói Trương Vĩ sẽ ở thời gian này đánh thức tới.

Không nghĩ tới, hai người phát hiện, Trương Vĩ thật đã tỉnh.

"Cha, mẹ, ta vừa mới buồn ngủ một chút, thật thoải mái a!"

Ở Diệp Thu cho Trương Vĩ chữa trị sau, Trương Vĩ đại não cùng thân thể bắt đầu tiến vào nghỉ ngơi trạng thái, liên tục ngủ tám, chín tiếng, đại não lấy được bình thường nghỉ ngơi dưới tình huống, Trương Vĩ cảm thấy cả người cũng thư thái rất nhiều, không bao giờ nữa giống như chỉ lúc trước cái loại này sống không bằng chết, bị nghiêm trọng mất ngủ hành hạ triệu chứng xuống thống khổ đến.

"Người không việc gì liền có thể, kia nhiều hơn nữa ngủ một chút, ngày mai đi tham gia kỳ thi thử đi."

Lưu Anh nói.

Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh cũng lòng ra thở ra một hơi, nhưng là, hai người cảm thấy như vậy liền xài một triệu, thật là quá uống phí rồi.

Trương Vĩ vẫn cảm thấy rất mệt, có thể là bởi vì này ít ngày cũng ngủ không được ngon giấc nguyên nhân, hắn tiếp tục nằm xuống Đại Thụy, rất nhanh tiến vào trạng thái ngủ bên trong.

Ngày thứ hai đại sớm hơn bảy giờ, Trương Đông Lượng trước tỉnh lại, thấy thời gian này, bởi vì Trương Vĩ còn phải tham gia thi, vội vàng đánh thức Lưu Anh cùng Trương Vĩ.

"Ba, ta còn có chút mệt."

Trương Vĩ bị đánh thức rồi nói ra.

Trương Đông Lượng cảm thấy bình thường, nhưng là, hắn nói: "Người chín giờ sáng kỳ thi thử, nhanh lên một chút rửa mặt, ta đi giải quyết cho người thủ tục xuất viện, sau đó đưa người trở về Giang Bắc Tam bên trong."

Ở Lưu Anh cùng Trương Vĩ tất cả đứng lên, hai người phân biệt đi rửa mặt sau, Trương Đông Lượng đi cho Trương Vĩ làm thủ tục xuất viện, nộp những ngày qua tiền nằm bệnh viện, tiền thuốc thang, hộ lý phí những thứ kia.

Vốn tới nơi này y sĩ trưởng còn muốn cho Trương Vĩ tiến hành kiểm tra toàn thân, nhưng là, Trương Vĩ còn phải đi về thi, bây giờ liền không có thời gian làm kiểm tra toàn thân rồi.

Ở Trương Đông Lượng cho Trương Vĩ làm xong thủ tục xuất viện, từ Kim Lăng bệnh viện đi ra, lên tới cái kia chiếc trên xe nhỏ, ngồi ở chỗ ngồi phía sau xe Trương Vĩ trực tiếp ngủ thấy rồi.

Bởi vì bây giờ cho Trương Vĩ cảm giác, hắn cũng chỉ buồn ngủ.

Chương 165:: Buồn ngủ

Trương Vĩ cảm giác mình những ngày qua cũng ngủ không được ngon giấc, bây giờ rốt cuộc có thể lúc ngủ sau khi, hẳn phải ngủ một giấc, đem nguyên lai bù lại.

Thấy Trương Vĩ rất mệt, trực tiếp ở phía sau ngủ thời điểm, Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh giống vậy không có nhiều suy nghĩ gì, cho là chính là rất bình thường.

Ở Trương Đông Lượng lái xe tới đến Giang Bắc Tam Trung Môn miệng, để cho Lưu Anh đem Trương Vĩ đánh thức.

Trương Vĩ xoa xoa cặp mắt, hẳn không nghĩ tới, tự mình ở trên xe có ngủ rồi hơn một tiếng.

Lưu Anh cùng Trương Vĩ sau khi xuống xe, Trương Đông Lượng đem xe lái đến một bên, bởi vì còn không có ăn điểm tâm, Lưu Anh ở cửa nơi đó mua trứng luộc trong nước trà, bánh bao, sữa bò những thứ kia, để cho Trương Vĩ cầm lại đến phòng học ăn.

"Một hồi người muốn thi, đừng ngủ đến thấy rồi."

Lưu Anh nhắc nhở.

"Mẹ, ta biết rồi."

Trương Đông Lượng cùng Lưu Anh lên tới trên xe, lái xe rời đi Giang Bắc Tam bên trong không bao lâu, Diệp Thu cười diện xe đạp đi tới cửa trường học. Mới vừa tới thời điểm, quá vội vã, Diệp Thu ngay cả bữa ăn sáng cũng không có ăn, Lưu Linh Tú cũng chuẩn bị cho nàng rồi hai cái trứng luộc trong nước trà.

Bây giờ thấy cửa trường học còn có nóng hôi bánh bao, sữa bò bán thời điểm, Lưu Linh Tú đi cho Diệp Thu mua bánh bao cùng sữa bò.

Hai người đi vào giáo học lầu xuống, lên tới phòng học thời điểm, thấy Trương Vĩ xuất hiện ở phòng học thời điểm, Lưu Linh Tú còn tưởng rằng cảm thấy cái gì.

Bởi vì nàng biết, Diệp Thu tối hôm qua cho hẳn chữa khỏi bị bệnh.

Nhưng là, Diệp Thu thấy Trương Vĩ nằm ở trên bàn học thời điểm, khóe miệng của hắn kia một nụ cười châm biếm, người khác nhưng là không có phát hiện.

Trương Vĩ nắm Lưu Anh mua cho hắn sữa bò bánh bao, vừa ăn vừa đi, trở về đến phòng học, kia bốn cái người hầu đã thấy hắn, đang muốn cùng Trương Vĩ nói chuyện phiếm lúc nói chuyện, Trương Vĩ cảm giác mình vẫn là rất mệt, nói: "Ta ngủ trước đây, đừng quấy rầy ta."

Bốn cái người hầu nghe nói những ngày qua Trương Vĩ mất ngủ nghiêm trọng, một mực ở Kim Lăng bệnh viện nằm viện, không nghĩ tới, bây giờ trở về tới thi, cũng sắp phải đến thi thời gian, Trương Vĩ còn ngủ ngủ.

Bốn người này không nghĩ ra, Trương Vĩ chính là trực tiếp nằm ở bàn học nơi đó, bên trong phòng học tiếng nói chuyện, tiếng ồn ào, tựa hồ căn bản không ảnh hưởng tới hắn.

Tô Lạc Lạc ngồi ở chỗ mình ngồi, Diệp Thu cho nàng chữa hết trên cổ cùng trên bả vai đau đớn sau, bây giờ nàng đã không có lại cảm giác.

Nhưng là, còn có sau lưng nơi đó, Diệp Thu còn không có chữa trị cho nàng.

Tối hôm qua tự học thời gian, nàng còn nghĩ qua đến, để cho Diệp Thu chữa trị cho nàng, không nghĩ tới, không nhìn thấy Diệp Thu bóng người, cũng không có thấy Lưu Linh Tú bóng người.

Nàng không biết hai người đến đâu rồi, nhưng là, nàng đoán được hai người này nhất định là chung một chỗ.

Tô Lạc Lạc ngồi ở chỗ đó suy nghĩ mình và Diệp Thu chuyện, thấy Lưu Linh Tú cùng Diệp Thu, một trước một sau từ trước cửa phòng học cười lúc đi vào sau khi, không biết tại sao, thấy như vậy một màn, nàng lại cảm thấy rất khó chịu.

Diệp Thu nắm bánh bao cùng sữa bò đi tới chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, thấy Diệp Thu ăn bánh bao cùng sữa bò, Tô Lạc Lạc liền đoán được, nhất định là hắn ở cửa trường học mua.

Những thứ kia bữa ăn sáng, ở Tô Lạc Lạc nhìn, rất không sạch sẽ, cũng không có dinh dưỡng, nàng cảm thấy là thuộc về rác rưởi thức ăn, Tô Lạc Lạc cho tới bây giờ không có ở cửa trường học mua qua đồ ăn.

"Diệp Thu, ngươi còn không có ăn điểm tâm sao?"

Tô Lạc Lạc nhẹ giọng Khinh Ngừ hỏi.

Diệp Thu gật đầu một cái.

"Kia bắt đầu từ ngày mai, ta mang cho ngươi bữa ăn sáng đi! Trong nhà của ta đều là vào bên sữa bò, còn có tự chế bánh mì, so với bên ngoài bán rất an toàn nhiều."

Thấy Diệp Thu đáp lại chính mình thời điểm, Tô Lạc Lạc lộ ra cao hứng vô cùng, vội vàng nói.

"Không cần."

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Nghe được Diệp Thu giọng thoáng cái lạnh xuống thời điểm, Tô Lạc Lạc không biết Diệp Thu rốt cuộc đang suy nghĩ gì?

Thấy hắn sẽ ở đó uống sữa tươi cùng ăn bánh bao thời điểm, Tô Lạc Lạc chẳng qua là thỉnh thoảng liếc hắn một cái, cũng không nói gì nữa.

Buổi sáng chín giờ năm mươi phút, cao một lão sư nắm bài thi tới giám khảo.

Bây giờ để cho lớp học đồng học dựa theo học số hiệu ngồi chỗ ngồi,

Chuẩn bị một lần cuối cùng tính kỳ thi thử.

Trương Vĩ ngủ rất thoải mái, phục ở nơi nào, trực tiếp dùng quần áo che đầu liền Đại Thụy, hiện tại cũng sắp cuộc thi, hắn tựa hồ vẫn chưa có tỉnh lại, mà hắn cái chỗ ngồi kia, dựa theo học số hiệu là một người khác đồng học.

Kia cái đồng học chỉ có thể giáo huấn Trương Vĩ, nói: "Trưởng lớp, trưởng lớp, nhanh lên một chút tỉnh lại, muốn cuộc thi."

Trương Vĩ bị kêu chừng mấy âm thanh, hắn mới mở hai mắt ra tỉnh lại, nhưng là, vẫn cảm thấy rất mệt, tại hắn cảm lên chính mình bút những thứ kia đến ngoài ra một cái chỗ ngồi ngồi xuống.

Bởi vì sắp cuộc thi, hắn cảm giác mình vẫn là không có ngủ đủ, đầu não còn chưa phải là rất thanh tỉnh, hắn cũng liền đến nam sinh nhà cầu, dùng thủy thanh giặt rửa một chút mặt, làm cho mình thanh tỉnh một chút.

Trương Vĩ trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, lão sư giám khảo đã đem bài thi cùng bài thi thẻ phát đến hắn chỗ ngồi.

Trương Vĩ bắt đầu bài thi, nhưng là, bài thi trong quá trình, thấy những thứ kia bài thi bên trên đề mục, càng thêm cảm thấy buồn ngủ, hắn cảm giác mình hay là trước ngủ nửa giờ, hồi sinh tới bài thi.

Trương Vĩ liền phục ở nơi nào, trực tiếp ngủ.

Trương Vĩ ngủ không có phát ra ngáy thanh âm, nhưng là, cái kia dạng phục ở nơi nào ngủ, cùng lớp học những thứ kia soa đẳng sinh như thế, cái này làm cho kia bốn cái người hầu, cùng với lớp học còn lại đồng học cũng rất kỳ quái.

Diệp Thu ngồi tại chính mình cái chỗ ngồi kia bên trên, nhìn tám kia thi thử Ngừ Văn bài thi, có một loại rất mãnh liệt cảm giác quen thuộc, cùng với động thủ cảm giác.

Thấy đề mục trực tiếp bài thi, từ đạo thứ nhất ghép vào lựa chọn, thẳng đến luận văn đề.

Diệp Thu từ đầu đến cuối không có hoa phí một giờ, toàn bộ đều làm xong, vẫn cùng lần trước tham gia Liên thi như thế, sau khi làm xong, không có kiểm tra, hắn cảm thấy cũng không cần kiểm tra, trực tiếp nhấc tay nộp bài thi.

"Lão sư, ta muốn nộp bài thi."

Cao một vị kia giáo sư vẫn chương đi xuống thu Diệp Thu bài thi tạp hòa bài thi, còn có chút kỳ quái nhìn Diệp Thu. Nhưng là, bây giờ Diệp Thu đã sớm là Giang Bắc Tam bên trong nhân vật quan trọng, vị này cao một giáo sư vẫn chương có nghe nói qua.

Bây giờ Diệp Thu là cách Ngừ Văn thi thời gian kết thúc còn có nửa giờ, hắn chuẩn bị xuất ra tiểu thuyết nhìn lên sau khi, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh cũng chuẩn bị nộp bài thi.

Hai người muốn cùng Diệp Thu đến Internet đánh trách thẳng cấp.

Bất quá, hai người trông liền vụ văn đề đều không viết, hơn nữa, hai người cảm thấy lần này luận văn đề có chút thâm, hai người liền không chuẩn bị viết.

Diệp Thu mới vừa vừa mới chuẩn bị xuất ra tiểu thuyết đến xem thời điểm, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh rời đi phòng học, tỏ ý Diệp Thu đi theo ra.

Diệp Thu hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài thời điểm, Lưu Linh Tú cùng Tô Lạc Lạc đều nhìn Diệp Thu.

Hai nàng vừa mới thấy Diệp Thu đóng bài thi thời điểm, cũng biết Diệp Thu làm xong, bây giờ khẳng định lại vừa là đi Internet chơi game rồi.

Mà Trương Vĩ nằm ở trên bàn học ngủ, vừa mới bắt đầu, hắn chỉ là chuẩn bị ngủ nửa giờ, nhưng là, ngủ trong quá trình, không có ai đánh thức hắn, hắn căn bản cũng không biết thời gian, hiện tại cũng một giờ, hắn vẫn tiếp tục phục ở nơi nào Đại Thụy.

Kia bốn cái người hầu nhìn Trương Vĩ đáng vẻ, bọn họ cũng có chút nóng nảy.

Hai vị lão sư giám khảo có chút nhìn không đáng, một vị lão sư giám khảo cũng cứ tới đây, đánh thức Trương Vĩ, Trương Vĩ mở hai mắt ra, mơ mơ màng màng, vừa mới bắt đầu còn cho là mình ở đâu, thấy lớp học kia Sa Sa bài thi bài thi thanh âm, Trương Vĩ mới nhớ đến chính mình ở phòng học tham gia kỳ thi thử.

"Lão sư, ta có thể đến nam sinh nhà cầu rửa mặt thanh tỉnh một chút không?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166:: Hành hạ vừa mới bắt đầu

Trương Vĩ biết lần này kỳ thi thử rất trọng yếu, hơn nữa, lần trước, bởi vì không ở trường học, không có tham gia lần đó nguyệt khảo, không thể nghỉ ngơi lần này trước kỳ thi tốt nghiệp trung học một lần cuối cùng kỳ thi thử càng là lộ ra trọng yếu.

Tại hắn đi tới nam sinh nhà cầu, dùng nước không ngừng cọ rửa chính mình gương mặt đó, hắn cảm giác thanh tỉnh một ít, lau khô trở lại phòng học, thấy còn dư lại một giờ mười lăm phút mới đến nộp bài thi thời gian, Trương Vĩ cảm thấy vẫn có thời gian làm xong ngữ văn bài thi.

Chẳng qua là, tại hắn mới vừa bắt đầu chuẩn bị làm đề thi, hắn lại bắt đầu cảm giác buồn ngủ, hơn nữa, trước mặt mấy đạo lựa chọn cũng không có làm xong, cảm thấy phi thường mệt.

Hắn xuất ra dầu cù là cùng tinh dầu lau ở trên mặt, kích thích mình một chút, bởi vì hắn không thể nghỉ ngơi nữa.

Tại hắn không ngừng kích thích trên mặt mình, làm cho mình thanh tỉnh, sau đó làm bài. Vừa mới bắt đầu, làm bài thời điểm, khả năng còn không có gì, nhưng là, từ từ bởi vì quá mệt, hắn suy nghĩ lại bắt đầu xuất hiện hỗn loạn.

Hắn đều còn không có làm được đọc đề, cảm giác mình liền hoàn toàn ngồi không nổi nữa, hơn nữa, còn lại một bài luận văn đề.

Khi nhìn đến luận văn đề tài đoán luận văn cùng với mệnh đề luận văn thời điểm, hắn tùy ý chọn ngày đó tài liệu luận văn đề tới viết, không có nghĩ rõ ràng, liền bắt đầu hạ bút.

Đại khái hơn 20 phút, viết xong kia bài luận văn đề, sau đó lại nhìn một chút đọc đề, nhớ đáp xong những thứ kia đọc đề thời điểm, hắn thật sự là cảm thấy mệt, viết viết không được, liền phục ở trên bàn, tiếp tục ngủ.

Chờ đến ngữ văn thi kết thúc, phía trên lão sư giám khảo đi xuống thu hắn bài thi, phát hiện Trương Vĩ đọc đề toàn bộ đều là vô ích.

Ở đem Trương Vĩ bài thi thu sau khi đi qua, Trương Vĩ bốn cái người hầu đi tới, rất rõ ràng, bây giờ thấy Trương Vĩ trạng thái phi thường không tốt.

"Vĩ Ca., ngươi không phải nói một mực không ngủ được sao? Thế nào hiện tại tại làm sao mệt?"

Lý Cường đem Trương Vĩ đánh thức sau, nhìn về phía hắn hỏi.

Trương Vĩ không nghĩ tới, thi đã kết thúc, hắn biết rõ, lần này mình ngữ văn có thể bắt được hợp cách cũng là không tệ rồi, muốn lấy được một trăm hai mươi phút, kia đã là không thể nào.

"Có thể là trước chút thời gian ngủ không được ngon giấc, bây giờ phi thường mệt."

Trương Vĩ nói.

Lý Cường kia bốn cái người hầu cũng cảm thấy vậy.

Mà buổi chiều số học là đang ở ba giờ mới bắt đầu, Lý Cường bốn người cảm thấy Trương Vĩ trước tiên có thể nghỉ ngơi hai giờ, đến lúc đó tái khảo thí, trạng thái hẳn so với bây giờ tốt hơn nhiều.

Trương Vĩ cùng bốn cái người hầu từ phòng học sau khi ra ngoài, Lưu Linh Tú cùng Tô Lạc Lạc thi xong, nộp bài thi, sớm từ phòng học đi xuống.

Lần này kỳ thi thử độ khó cùng Liên thi không sai biệt lắm, nhưng là, hay lại là so với Liên thi dễ dàng hơn một chút, so với nguyệt khảo khó khăn rất nhiều.

Bất quá, Lưu Linh Tú cảm giác mình lần này hẳn thi không tệ, ngữ văn chắc có một trăm ba mươi phút trở lên, về phần Tô Lạc Lạc, nàng cảm giác mình lần này cũng thi không tệ.

Bởi vì lần trước luận văn đề xảy ra vấn đề, khoảng thời gian này, nàng đều ở tham khảo những thử kia mẫn phản luận văn, cho nên lần này, nàng cảm giác mình luận văn đề hẳn viết rất khá.

Hai nàng đều nghĩ tới Diệp Thu nhanh như vậy giao xong bài thi, không biết là Diệp Thu cảm thấy dễ dàng, hay lại là những nguyên nhân khác, nhưng là, nếu như dựa theo Liên thi thành tích đến xem, lần này khẳng định lại vừa là Diệp Thu thi tốt nhất.

Diệp Thu cùng Lý Thâm, Chu Chí Minh đi tới tân lăng vắng ba chơi đùa đến mười một giờ trưa 20' mới hạ cơ, khoảng thời gian này, hẳn tiếp tục mang theo Lý Thâm cùng Chu Chí Minh đánh trách thẳng cấp.

Bất quá, cái đó "Tức giận Tiểu La Ly" một mực đi theo Diệp Thu cách đó không xa, nàng nhớ thân xin gia nhập đến Diệp Thu trong đoàn đội mặt, Diệp Thu nhưng là không muốn nàng.

Ở từ Internet đi ra, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh về nhà lúc ăn cơm sau khi, Diệp Thu đang dạy học dưới lầu chờ Lưu Linh Tú.

Lưu Linh Tú sau khi xuống tới, cũng liền thấy Diệp Thu ở đó chờ.

Ở trên cao đến Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp xe sau trên kệ, Lưu Linh Tú hỏi "Lần này người thi như thế nào?"

"Còn chưa phải là như vậy?"

"Đó là cái gì dạng?"

"Phải cùng Liên thi không sai biệt lắm."

Diệp Thu cười xe mang theo Lưu Linh Tú hướng cửa trường học đi ra ngoài thời điểm,

Tô Lạc Lạc ở phía sau đi theo, trong lòng càng là không thoải mái. Nhưng là, nàng biết, chính mình muốn từng điểm thay đổi Diệp Thu đối với nàng ấn tượng mới được.

Trương Vĩ cùng bốn cái người hầu từ trên lầu đi xuống, dĩ nhiên là thấy Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú, Tô Lạc Lạc, ánh mắt của hẳn hay lại là nhìn về phía Tô Lạc Lạc.

Nhưng là, hiện tại hẳn biết Tô Lạc Lạc đối với hẳn ấn tượng rất kém cỏi, hơn nữa, hẳn không nghĩ ra, tại sao Tô Lạc Lạc muốn lấy lòng Diệp Thu, ngược lại Diệp Thu không để ý tới Tô Lạc Lạc?

Diệp Thu cười điện xe đạp đưa Lưu Linh Tú trở lại cửa nhà nàng, Trương Nguyệt Hồng đã sớm làm xong cơm trưa, đang chờ hai người trở lại.

Đang hỏi rồi hai người hôm nay kỳ thi thử sau tình huống sau, để cho hai người đi rửa tay ngồi xuống dùng cơm.

"A di, ta ngày ngày đều ở tại này ăn, cũng ngưng ngưng."

"Có quan hệ gì, sau này người liền là người mình, chúng ta đem người trở thành Thành nhi tử như vậy."

Trương Nguyệt Hồng nói.

Lưu Linh Tú sau khi nghe, trên mặt có nhiều chút mắc cỡ đỏ bừng.

Diệp Thu cảm thấy, Lưu Linh Tú cha mẹ thu nhập không cao, bây giờ bởi vì hẳn đến, chẳng những thức ăn rất nhiều tiền ăn uống cũng nhiều hơn rất nhiều, tiêu phí phương diện chi tiêu Tự Nhiên rất nhiều Diệp Thu biết, chính mình hẳn thanh toán một khoản tiền ăn uống cho Lưu Linh Tú cha mẹ.

Ở ăn cơm trưa xong, Lưu Linh Tú trở về phòng lúc nghỉ ngơi sau khi, Trương Nguyệt Hồng cùng Lưu Đại Khánh cũng trở về nhà máy đi làm, dựa theo Diệp Thu ý tứ, muốn cho Lưu Linh Tú cha mẹ mở một nhà tiểu thương tiệm, nhưng là, Lưu Linh Tú cha mẹ cho là Diệp Thu chẳng qua là cùng bọn họ nói một chút, hơn nữa, hai người cũng không có cái đó tiền vốn, cũng không dám đi mở như vậy tiểu thương tiệm, hay là trở về nhà máy đi làm tương đối ổn định.

Ở hơn một giờ chiều, Luru Linh Tú ngủ một cái trưa thức tỉnh lại sau, thanh tỉnh rất nhiều, ở rửa mặt sau, cùng Diệp Thu trở về Giang Bắc Tam bên trong

Trương Vĩ sau khi về đến nhà, Luru Anh thấy hắn trở về tới hỏi "Tiểu Vĩ, hôm nay thi như thế nào?"

"Mẹ, lần này khả năng thi không được khá, ta trạng thái không là rất tốt."

Nghĩ đến Trương Vĩ đột nhiên bị bệnh thời gian dài như vậy, lại bị trường học đuổi mấy ngày, bây giờ trạng thái không được, dưới cái nhìn của nàng rất bình thường.

Ở Trương Vĩ cùng cha mẹ ăn cơm trưa xong, một người trở về phòng nằm xuống ngủ, rất nhanh thì tiến vào trong mộng, không sai biệt lắm hai giờ bốn mươi phút thời điểm, Luru Anh cũng không nhìn thấy Trương Vĩ đứng lên, vội vàng tới gõ cửa đánh thức Trương Vĩ.

Trương Vĩ nhìn đồng hồ, mới phát hiện cách cuộc thi thời gian không tới mười lăm phút, vội vàng rửa mặt, sau đó bị Luru Anh lái xe đưa đến Giang Bắc Tam bên trong, cách cuộc thi thời gian còn lại không tới năm phút.

Trương Vĩ vội vã chạy đến phòng học, vừa mới ngồi xuống tới thở hổn hển thời điểm, lão sư giám khảo đã bắt đầu phát bài thi cùng bài thi thề.

Trương Vĩ nhìn bài thi số học sau, không biết tại sao, hay lại là cảm giác buồn ngủ, nhưng là, hắn chịu đựng, cũng không có nằm xuống tới ngủ, mà là ngồi ở chỗ đó làm bài.

Diệp Thu nhìn Trương Vĩ liếc mắt, biết đối với hắn hành hạ vừa mới bắt đầu mà thôi.

Diệp Thu nhìn lên trước mặt bài thi số học, cảm giác vẫn là quá dễ dàng, quá đơn giản, đại khái tốn khoảng bốn mươi phút, từ thứ một câu hỏi trắc nghiệm đến cuối cùng một đạo kéo phút đề, hắn toàn bộ đều làm xong, hơn nữa ở bài thi trên thẻ điền xong, sau đó tiếp lấy đóng bài thi thời điểm, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh cũng là theo chân đóng bài thi.

Ba người từ bên trong phòng học đi ra thời điểm, Trương Vĩ nhìn được không có phục ở trên bàn nghỉ ngơi, hắn mới làm không tới một nửa đề mục, còn lại những thứ kia, hắn thật sự là không nhìn được, phục ở nơi nào ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167:: Dạy kèm

Ở Trương Vĩ khi tỉnh dậy, đã đến dạy bài thi thời điểm, hắn làm số học đề mục một nửa cũng không có, cho dù làm đề mục toàn bộ đều đúng cũng không khả năng đạt tới hợp cách.

Hắn biết, lần này kỳ thi thử coi như là thi đập.

Ở lão sư giám khảo đem bài thi thu sau khi đi qua, bốn cái người hầu đi tới, Lý Cường rất kỳ quái hỏi "Vĩ Ca., người buổi chiều không phải là ngủ một giấc sao? Nhìn người thế nào hay lại là như vậy một?"

"Có thể là bởi vì ít ngày trước cũng ngủ không được ngon giấc, những ngày qua muốn bù lại."

Trương Vĩ cảm giác mình bây giờ sờ dĩ như vậy một, rất có thể là bởi vì ít ngày trước vẫn không có ngủ ngon có liên quan.

Trương Vĩ biết trước mặt hai lớp là thi đập, nhưng là, mình Thiên Văn tổng cùng tiếng Anh cũng coi như là hắn cường hạng, hắn hy vọng ngày mai kia hai Khoa Thi tốt.

Cùng bốn cái căn bản từ phòng học đi xuống, Trương Vĩ xoa xoa cặp mắt, hắn thấy phải trở về ăn cơm tối xong, nhất định phải ngủ một giấc.

Diệp Thu cùng Lý Thâm, Chu Chí Minh đi tới nhà kia Internet, tiếp tục mang theo hai người này đánh trách thăng cấp, về phần cái đó "Tức giận tiểu la lý". Vẫn còn đang cách đó không xa đi theo.

Diệp Thu liền cảm thấy kỳ quái rồi, bây giờ là thứ tư, nếu như đối phương thật là một cái tiểu la lý, vậy hắn là là một cái học sinh tiểu học hoặc là học sinh trung học đệ nhất cấp, hắn ở trường học giờ học, thấy thế nào nàng luôn là chơi game?

Chẳng lẽ nàng là một cái yêu cúp cua tiểu la lý?

Diệp Thu không biết, nhưng là, bây giờ có Lý Thâm cùng Chu Chí Minh nhìn dưới tình huống, cho dù Diệp Thu đánh trách tuôn ra cực phẩm trang bị, cái đó tiêu la ly cũng không đến gần được, chỉ có thể ở xa xa hâm mộ nhìn.

Ở năm giờ chiều, Diệp Thu biết Luru Linh Tú thi xong, cùng Lý Thâm hai người từ Internet đi ra, sau đó trở lại giáo học lâu xuống, thấy Luru Linh Tú đang ở hần điện xe đạp đang chờ ở đó.

Lần này số học cùng nguyệt khảo so sánh, độ khó gia tăng, Luru Linh Tú biết, đã biết lần thi thành tích khẳng định không có nguyệt khảo được, thậm chí, chẳng qua là cùng Liên thi không sai biệt lắm.

Đặc biệt là cuối cùng mấy đạo kéo phút đại đề, cơ hồ đều có một ít đề, nàng không biết.

Ở Luru Linh Tú lên tới Diệp Thu điện xe đạp trên kệ, hỏi tới lần này số học đề thời điểm, ở từ Diệp Thu kia bên trong biết được câu trả lời, nàng cũng biết, Diệp Thu nếu so với nàng tốt hơn quá nhiều.

Tô Lạc Lạc ở phía sau chỉ có thể nhìn hai người rời đi, chẳng qua là, không biết tới nay Diệp Thu có hay không tới phòng học bên trên tự học giờ học, tới hôm qua thời điểm, Tô Lạc Lạc cũng không nhìn thấy Diệp Thu cùng Luru Linh Tú bóng người, cũng không biết hai người này tới hôm qua đến đâu rồi?

Diệp Thu cười xe đi tới Luru Linh Tú cửa nhà, tại hần dừng xe lại, cùng Luru Linh Tú đi vào thời điểm, đang ở phòng bếp bận rộn Trương Nguyệt Hồng đã thấy.

Trương Nguyệt Hồng cảm thấy Diệp Thu cùng Luru Linh Tú gần đây thi cùng học tập khẩn trương, cần phải thật tốt bỏ một chút, liền mua một cái sòng gà ta tới giết, để cho hai người bỏ một chút.

Lúc bình thường, nhiều nhất tại thị trường bên trên mua một ít đồ ăn chín trở lại.

Thấy hai người lúc trở về, để cho hai người trước chờ một các loại, tới nay cơm tối rất nhanh thì làm xong.

Diệp Thu đi theo Luru Linh Tú trở lại phòng nàng, Luru Linh Tú buông xuống chính mình sách vở, ngồi ở trên giường, nhu tình mà nhìn Diệp Thu nói: "Ta cảm thấy cho ta đến lúc đó thi vào trường cao đẳng, khả năng thật so với phải kém trên trăm phút, đến lúc đó ngươi sẽ không thật dự thi cùng ta cùng một trường đại học chứ?"

"Dĩ nhiên cùng ngươi dự thi cùng một trường đại học, nếu không ta đối với ngươi tốt như vậy làm gì?"

Luru Linh Tú sau khi nghe, yên tâm lại rồi.

Diệp Thu từ trong túi tiền móc ra một xấp tiền mặt, Luru Linh Tú còn cảm thấy kỳ quái thời điểm, Diệp Thu nói: "Đây là thêm thái dụng, cho ngươi mẫu thân mua thức ăn."

Luru Linh Tú rất thông minh, rất nhanh đoán được đây là Diệp Thu cho tiền ăn uống. Mặc dù nàng biết Diệp Thu làm cho người ta chữa bệnh, tới tiền rất nhanh, nhưng là, nếu như Diệp Thu phải đóng tiền ăn uống, nàng đã cảm thấy không thích hợp.

"Mẹ ta sẽ không thu."

"Dùng để ngày ngày thêm thức ăn không tốt sao?"

Luru Linh Tú mới miễn cưỡng nhận lấy đi, nhưng là, nàng biết muốn cho cha mẹ thu khoản tiền này, sợ là có chút khó khăn.

Luru Linh Tú để trước tốt những tiền kia, chờ đến cha mẹ đem cơm tối làm xong, hai người đi ra ngoài rửa tay sau, ngồi xuống ăn chung tối nay cơm tối.

Trương Nguyệt Hồng cùng Luru Đại Khánh hay là hỏi lên, hai người này lần này kỳ thi thử tình huống, nghe nói cũng không tệ thời điểm, hai người cũng an lòng rồi.

Diệp Thu cùng Luru Linh Tú sau khi ăn cơm tối xong, cười điện xe đạp trở lại Giang Bắc Tam bên trong giáo học lâu xuống, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú lên tới phòng học.

Diệp Thu đi vào bên trong, đi tới hần chỗ ngồi ngồi xuống thời điểm, liền thấy Tô Lạc Lạc ngồi ở chỗ đó.

Tô Lạc Lạc hỏi "Ngươi ăn cơm?"

Diệp Thu gật đầu một cái.

Tô Lạc Lạc từ chính mình bàn học xuất ra chuẩn bị xong đồ ngọt điểm tâm cùng một ly đồ uống nóng đoan, thả vào Diệp Thu trước mặt, nói: "Sau khi ăn xong đồ ngọt điểm tâm."

Diệp Thu nhìn còn chưa ăn.

Tô Lạc Lạc cũng đã thu quay đầu, trên mặt có vẻ hơi mất hứng, có chút thất lạc đáng về.

"Ta Văn Tổng một mực không là rất tốt, có thể giúp ta bỏ một chút sao?"

Diệp Thu ở chờ Lý Thâm cùng Chu Chí Minh tới, sau đó cùng đi Internet lên mạng thời điểm, không nghĩ tới, Tô Lạc Lạc muốn hẳn dạy kèm Văn Tổng.

"Có thể."

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Nhưng là, Tô Lạc Lạc nghe được Diệp Thu những lời này, nhưng là lộ ra cao hứng vô cùng, cùng mới vừa rồi kia thất lạc thần sắc hoàn toàn bất đồng, giống như Băng Hàn mùa đông gặp phải hạ Nhật Dương chiếu sáng bản, nhất thời cảm thấy ấm áp rất nhiều.

Ở Tô Lạc Lạc đem nàng không hiểu, cùng với làm thế nào tốt Văn Tổng lựa chọn cùng đại đề vấn đề, toàn bộ đều lấy ra, kể Diệp Thu bên người, để cho Diệp Thu cho nàng nói đề.

Tô Lạc Lạc hay lại là lộ ra xinh đẹp như vậy tinh xảo, tầm kia cùng Thiên Đình Ngự Y Phủ cái đó có cố gắng hết sức chỉ một tương tự mặt, miệng kia giác mang theo mỉm cười, kia mong đợi ánh mắt, kia đặc biệt có khí chất, cùng với trên người tản mát ra kia cổ mùi thơm cơ thể, cũng từng đề cho cái đó Diệp Thu mê luyến, cùng với bây giờ Diệp Thu một tia nhớ lại.

Tô Lạc Lạc không biết Diệp Thu đang suy nghĩ gì, nhưng là, Diệp Thu cho nàng nói đề thời điểm, nàng nhưng là nghe phi thường minh bạch.

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh đi tới phòng học sau, vừa mới muốn gọi Diệp Thu cùng đi Internet lên mạng, không nghĩ tới, thấy Diệp Thu cùng Tô Lạc Lạc kể ở đó nói đề thời điểm, hai biết đến, Diệp Thu thì sẽ không đi ra ngoài.

Ngồi ở trước phòng học mặt Luru Linh Tú dĩ nhiên là thấy như vậy một màn, vừa mới bắt đầu, nàng cũng là có chút hiếu kỳ, sau đó biết được Diệp Thu là đang ở cho Tô Lạc Lạc nói đề.

Vốn là Văn Tổng phương diện, Luru Linh Tú cảm giác mình làm cũng không được khá lắm, còn muốn cho Diệp Thu cho nàng dạy kèm một chút, không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu ngược lại ở dạy kèm Tô Lạc Lạc.

Cái này làm cho Luru Linh Tú có chút ghen, cũng có chút thất lạc, càng là sợ hãi Diệp Thu khôi phục giống như trước cái đó Diệp Thu đáng vẻ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, tự học giờ học lớp thứ hai tan lớp thời điểm, đã là 21h nhiều, Tô Lạc Lạc nhớ đi nhà cầu, sau đó sẽ trở lại đề cho Diệp Thu dạy kèm.

Luru Linh Tú nhìn một cái Diệp Thu, cũng không có tới tìm hắn.

Diệp Thu cái này Luru Linh Tú cái này cô gái nhỏ đang suy nghĩ gì.

Tô Lạc Lạc vội vàng đi nhà cầu, đi nhà cầu trở lại, trở lại chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, lại đem những thứ kia đồ ngọt điểm tâm lấy ra cho Diệp Thu ăn thời điểm, Diệp Thu cũng không có ăn, mà là bắt được Luru Linh Tú trước mặt, để cho Luru Linh Tú ăn.

Luru Linh Tú thấy Diệp Thu đưa tới đồ ngọt điểm tâm, rất nhanh lộ ra nở nụ cười, nhưng là, Tô Lạc Lạc thấy như vậy một màn, chính là hung hãn cắn cái miệng nhỏ nhắn môi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thân Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168:: Băng đảng đua xe trả thù

Thấy chính mình mạng đến ái tâm điểm tâm, lần nữa bị Diệp Thu cầm đi cho Luru Linh Tú ăn thời điểm, Tô Lạc Lạc trong lòng liền khí yếu mệnh.

"Tên khốn này, sau này đều không đưa cho ngươi ăn."

Tô Lạc Lạc ở đó lẩm bẩm.

Tô Lạc Lạc nhà điểm tâm, làm quả thật ăn thật ngon, bên ngoài trên thị trường còn không mua được, Luru Linh Tú lúc trước Tự Nhiên chưa từng ăn qua, hai lần đều là Tô Lạc Lạc đưa cho Diệp Thu, Diệp Thu lấy thêm cho nàng ăn.

"Ăn ngon không?"

"Đồ ăn ngon (ăn ngon) là đồ ăn ngon (ăn ngon), nhưng là, đây là Tô Lạc Lạc tặng cho người ăn, như vậy không tốt đâu."

Lưu Linh Tú cười hỏi.

"Ta có thời gian tự mình làm cái cho người ăn, ăn ngon hơn."

Ở tiết thứ ba giờ học khi đi học sau khi, Diệp Thu hướng chính mình chỗ ngồi trở về. Tô Lạc Lạc tựa hồ rất tức giận, không nhớ lại để ý tới Diệp Thu.

Như vậy đối với (đúng) Diệp Thu mà nói vừa vặn, bởi vì hắn không muốn nhìn thấy Tô Lạc Lạc tầm kia có chút quen thuộc mà xa lạ mặt, để cho hắn nhớ tới Thiên Đình Ngự Y Phủ cái đó Tô Lạc Lạc.

Bất quá, Tô Lạc Lạc vẫn là rất nhanh lại bị đánh tới, nói: "Ta còn có còn lại không hiểu được, người vừa mới ăn ta điểm tâm, bây giờ còn muốn dạy ta."

Ở mười giờ rưỡi tối, xuống tự học thời điểm, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú từ phòng học lầu thượng xuống tới, xuống đến giáo học lầu xuống, Lưu Linh Tú lên tới Diệp Thu điện xe đạp xe sau trên kệ, thật chặt ôm lấy hắn hông.

Tô Lạc Lạc chỉ có thể ở phía sau nhìn.

Xuất hiện ở đến cửa trường học, Diệp Thu cười xe hướng Lưu Linh Tú nhà Trung Phương hướng lái đi.

...

Lần trước, trương tiểu Phi mang theo kia chút tiểu đệ đến cháo bột tiệm nơi đó, một mặt là muốn nhận bảo hộ phí, ở một phương diện khác, nghe nói cháo bột tiệm cái đó quẹo chân Công Chúa đùi phải thay đổi tốt hơn, biến thành thật đang đại mỹ nhân thời điểm, trương tiểu Phi mượn cơ hội đi qua, nhớ đùa giỡn một chút người mỹ nữ này.

Không nghĩ tới, mình và kia chút tiểu đệ bị Diệp Thu hung hãn dạy dỗ một trận.

Chẳng những cái kia chút tiểu đệ độ lại xe gắn máy toàn bộ đều bị cường lưu lại, kia chút tiểu đệ hoặc là vào bệnh viện, hoặc là vào đến trông giữ ngay ngộ mười ngày nửa tháng.

Trương tiểu Phi bị lão đại Lưu Đại Phi hung hãn mắng một trận, mắng hắn cái phế vật này, lại bị một cái người tuổi trẻ giáo huấn thành như vậy, Lưu Đại Phi Tự Nhiên không tin.

Nhưng là, trương tiểu Phi sau đến điều tra đến, những thứ kia độ lại xe gắn máy cũng đến Thái dừng bên kia, cũng không biết là Diệp Thu bán cho Thái dừng, hay lại là đưa cho Thái dừng?

Vô luận như thế nào, trương tiểu Phi biết, nhất định phải đem lần trước tổn thất tìm trở về.

Đương nhiên, lần trước, bị Diệp Thu ác như vậy ác đất giáo huấn một lần, hắn vẫn khắc sâu ấn tượng, cảm thấy Diệp Thu có thể sẽ ma pháp, cho nên, lần này trừ hắn ra bên ngoài, còn có lão đại Lưu Đại Phi đệ đệ Lưu Đại Tráng mang theo hơn hai mươi cái phi xa đẳng tiểu đệ.

Ở tra rõ Diệp Thu mỗi đêm cũng sẽ đưa một cái mỹ nữ đồng học, trải qua con đường này thời điểm, Lưu Đại Tráng cùng trương tiểu Phi liền chuẩn bị ở con đường này, ngăn Diệp Thu.

Đến lúc đó chẳng những muốn Diệp Thu đem những xe kia giao về đến, còn muốn cho Diệp Thu này cái mỹ nữ đồng học, thật tốt cùng bọn họ đi chơi.

"Phi Ca,, tiểu tử kia cười điện xe đạp tới."

Một cái nhuộm Hồng Mao còn đồ cắc kè nói.

Diệp Thu cười điện đơn tốc độ xe cũng không phải là rất nhanh, cũng chính là hơn hai mươi tốc độ giờ, bất quá, cho dù là như vậy, trở lại Lưu Linh Tú nhà cũng phải hơn mười phút.

Mà con đường này, bình thường ban đêm thời điểm, đường lên xe cộ đều không phải là rất nhiều, tối nay cũng là như vậy, Lưu Linh Tú ôm lấy Diệp Thu hông, thật chặt dựa vào Diệp Thu sau lưng, cái này làm cho nàng rất có cảm giác an toàn.

Ở Lưu Linh Tú còn đang suy nghĩ những chuyện khác thời điểm, nàng đột nhiên cảm giác Diệp Thu đem xe ngừng lại.

"Đã tới chưa?"

Lưu Linh Tú còn kỳ quái, nhanh như vậy về đến nhà rồi hả?

"Còn chưa tới, bất quá có chút phiền phức."

Diệp Thu đã thấy hơn hai mươi cái mở ra xe gắn máy còn đồ các ké, mặc dù những côn đồ các ké này nhìn rất xa lạ, nhưng là, một người trong đó, hẳn nhận ra, chính là đến cháo bột tiệm nơi đó tìm hắn để gây sự côn đồ các ké đầu mục.

Diệp Thu vẫn chờ muốn cái kia năm chục ngàn nguyên, không nghĩ tới, biến mất không thấy,

Bây giờ lại là xuất hiện ở đây.

Những côn đồ các ké này mở ra kia sau khi cài trang xe gắn máy, thanh âm mở rất nhanh, nghe phi thường dọa người.

Nếu là lúc trước, Lư Linh Tú thấy như vậy một màn, nhất định sẽ phi thường sợ hãi, nhưng là, bây giờ nàng biết Diệp Thu rất lợi hại, đặc biệt là lần đó ở cháo bột tiệm nơi đó, thấy Diệp Thu một người giáo huấn mười mấy tên côn đồ các ké thời điểm, nhìn trước mắt tên côn đồ các ké này, nàng càng là không cảm thấy sợ hãi, ngược lại đơn thuần nàng, bắt đầu có vẻ hơi kích thích.

Diệp Thu đem điện xe đạp dừng lại thời điểm, Lư Đại Tráng cùng trương tiểu Phi mang theo những tên côn đồ các ké kia đem Diệp Thu bao vây lại.

Nhưng là, trương tiểu Phi không dám đi ở phía trước, mà là núp ở Lư Đại Tráng phía sau.

"Lão đại, tiểu tử kia chính là Diệp Thu, cái kia buổi tối dùng kế đem chúng ta xe gắn máy cũng cướp đi, đưa cho Thái dũng tiểu tử kia."

Trương tiểu Phi ở phía sau nói.

Hắn không dám nói ra, đêm đó Diệp Thu đem hắn bị dọa sợ đến thiếu chút nữa cắt đứt tất cả đi ra, hơn nữa, đem bọn họ đánh quỵ khóc sùi sụt, hiện tại hắn thấy Diệp Thu thời điểm, hay lại là lộ ra phi thường sợ hãi.

"Còn nữa, bên cạnh hắn cái đó tiểu nữ, nghe nói là hắn bạn gái."

Trương tiểu Phi nói.

Lư Đại Tráng đã sớm chú ý tới Diệp Thu sau lưng Lư Linh Tú, ánh mắt của hắn căn bản không có nhìn về phía Diệp Thu, mà là lộ ra rất thô bỉ đất nhìn về phía Lư Linh Tú.

Ở quầy rượu trong câu lạc bộ đêm có thật nhiều cô gái trẻ tuổi, nhưng là, những nữ nhân kia không có một là không chút tạp chất, nhìn bề ngoài rất đơn thuần, giả bộ cùng những thứ kia nữ sinh viên như thế, nhưng là, trên thực tế, lại đen hừ tạt.

Lư Đại Tráng coi như phi xa đáng nhẽ bà thù, chơi qua nữ không ít người, nhưng là, lần đầu tiên thấy giống như Lư Linh Tú nhìn đơn thuần như vậy đẹp để mỹ nữ trẻ tuổi.

Hơn nữa, hắn biết Lư Linh Tú hay lại là một cái học sinh lớp mười hai thời điểm, hắn liền lộ ra rất hưng phấn.

"Đem tiểu tử kia đánh tàn phế, cô gái đẹp kia tối nay mang đi."

Lư Đại Tráng nói.

Diệp Thu ở đó nghe rất rõ, thấy cái này héo rút người đàn ông trung niên, chờ một chút, Diệp Thu không đem hắn đánh cắt đứt tất cả đi ra, hắn không họ Diệp.

Còn nữa, cái đó côn đồ các ké đầu mục, hắn nhất định phải để cho hắn muốn chết cũng không thể, cầu sinh không thể, cho hắn biết chọc tới hắn thật đang kết quả.

Lần trước, Diệp Thu đã coi như là bỏ qua cho hắn, không nghĩ tới, đối phương còn không biết sống chết, lại còn dám qua tới tìm hắn để gây sự.

Diệp Thu nhìn về phía cái đó héo rút người đàn ông trung niên, khóe miệng càng là mang theo nụ cười, đối phương lại muốn cướp hắn nữ nhân đi chơi, thật là sống chán ngắt.

"Linh Tú, sợ sao?"

"Có người đang ở đây, ta sẽ không sợ."

Lư Linh Tú nói.

"Một hồi người ôm chặt ta hông là được."

Diệp Thu nói.

Tay không hắn, cũng không cần sợ những côn đồ các ké này, huống chi là cười điện xe đạp hắn, trước mặt trước mắt những côn đồ các ké này, càng là giống như một con sư tử thấy một đám con cừu nhỏ như thế.

"Ừm."

Lưu Linh Tú nhẹ nói đạo.

Nàng cảm giác, mình và Diệp Thu việc trải qua loại sự tình này, chẳng những không sợ, ngược lại có chút kích thích, cái này cùng nàng nguyên lai chỉ là một cô gái ngoan ngoãn, học sinh giỏi việc trải qua có bất đồng rất lớn.

Lúc này, Lưu Đại Tráng bên người những tên côn đồ các kẻ kia bắt đầu chuẩn bị động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169:: Tiểu điện lừa VS xe gắn máy

Diệp Thu chiếc này tiểu điện lừa, tốc độ nhanh nhất cũng bất quá bốn mươi tốc độ giờ, nhưng là, Lưu Đại Tráng bọn họ những thứ kia sau khi cài trang xe gắn máy, tốc độ nhanh nhất có thể đạt tới hai trăm tốc độ giờ.

Bây giờ Diệp Thu cách những côn đồ các kẻ này khoảng cách chỉ có hơn 10m, nhưng là, hắn đã đem tốc độ nhanh đến nhanh nhất.

Những tên côn đồ các kẻ kia giống vậy đem tốc độ nhanh đến sáu chừng bảy mươi, bọn họ tin tưởng, chỉ cần chiếc xe gắn máy kia nhẹ nhàng đụng phải Diệp Thu, Diệp Thu sẽ kể cả chiếc kia điện xe đạp bay ra ngoài.

Ở những tên côn đồ các kẻ kia tiếng cười đùa bên trong, một chiếc xe gắn máy đã hướng Diệp Thu gia tốc đụng tới.

Diệp Thu tự nhiên sẽ tránh, cho dù mình bị đụng vào, chính mình không có việc gì, hắn cũng lo lắng sau lưng Lưu Linh Tú sẽ xảy ra chuyện. Thấy chiếc xe gắn máy kia cự ly ngắn gia tốc đụng tới thời điểm, thật chặt ôm lấy Diệp Thu Lưu Linh Tú lộ ra phi thường sợ hãi.

Ở nàng nhắm hai mắt lại thời điểm, thậm chí nói, vô luận như thế nào, mình cũng muốn cùng với Diệp Thu.

Chiếc kia gia tốc hướng Diệp Thu chính diện đụng tới xe gắn máy, không có đụng vào Diệp Thu, Diệp Thu trực tiếp tránh, hơn nữa, ở đối phương cách chỉ có không tới hai mươi centimet khoảng cách, cũng chính là trực tiếp từ Diệp Thu bên người bay tới thời điểm, Diệp Thu nắm chặt điện xe đạp đầu xe, trực tiếp hướng chiếc xe gắn máy kia đụng tới.

Chiếc xe gắn máy kia bị Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp đầu xe đụng vào, ở cường độ lớn vô cùng dưới tình huống, trực tiếp bay ra ngoài, kể cả trên xe cái đó côn đồ các kẻ hung hãn té xuống.

Roi trên mặt đất tiếng kêu thảm thiết thanh âm, mặc dù không có đau ngắt đi, tay chân đều bị trầy da, chảy máu đi ra.

Lưu Đại Tráng thấy Diệp Thu tựa hồ có hơi dừng mảnh, khóe miệng càng là lộ ra nụ cười, nhìn về phía một bên côn đồ các kẻ nói: "Chỉ cần không bị thương đến bên cạnh hắn cái đó Tiểu Mỹ nữ, tiểu tử này, các người giết chết đều được."

Có vừa mới cái đó côn đồ các kẻ giáo huấn, bây giờ những tên côn đồ các kẻ kia, trực tiếp từ xe gắn máy bên trong rút ra thật dài Thiết Côn hoặc là dao gọt trái cây, sau đó cười xe gắn máy, hung hãn hướng Diệp Thu chiếc kia tiểu điện lừa đụng tới.

Diệp Thu đối với (đúng) chiếc này điện xe đạp đã hết sức quen thuộc, ở vừa mới đem cái đó côn đồ các kẻ đụng bay ra ngoài sau, hắn đã dừng ở trên đường, một cước giẫm đạp trên đất, nhìn về phía bây giờ hướng hắn gia tốc đụng tới ba chiếc xe gắn máy.

Hơn nữa, mỗi chiếc xe gắn máy bên trên, ngoại trừ cái đó lái xe côn đồ các kẻ bên ngoài, còn một người khác côn đồ các kẻ phân biệt ngồi ở trên xe máy.

Kia ba tên tiểu lưu manh cầm trên tay Thiết Côn hoặc là sắc bén dao gọt trái cây, bọn họ chính là nghĩ đến, cho dù không có đụng vào Diệp Thu, như vậy cũng phải trước hung hãn chém tới Diệp Thu.

Lần này, Lưu Linh Tú thấy những côn đồ các kẻ này dữ như vậy ác, nàng thật hơi sợ.

Nhưng là, nghĩ đến Diệp Thu thời điểm, nàng cũng rất nhanh bình tĩnh lại, nàng chẳng qua là thật chặt ôm lấy Diệp Thu sau lưng, nàng tin tưởng, Diệp Thu sẽ bảo vệ tốt nàng.

"Đụng chết này Vương Bát Đản!"

Một tên côn đồ nhỏ lộ ra tàn bạo nộ cười, sau đó đem tốc độ thêm đến nhanh hơn, tại hắn sắp tới Diệp Thu bên người, một người khác ngồi sau lưng hắn cái đó côn đồ các kè, nắm cái kia dài nửa thước không tâm Thiết Côn, hung hãn hướng Diệp Thu đầu đập tới thời điểm, Diệp Thu thân sắc hay lại là như vậy.

Nhưng là, Luru Linh Tú thật phi thường sợ hãi.

Còn lại xem nào nhiệt côn đồ các kè, thậm chí trương tiểu Phi đều cảm thấy lần này Diệp Thu chết chắc, đầu hắn bộ nhất định sẽ giống như một cái đại dưa hấu, bị cái kia Thiết Côn hung hãn đập xuống, đến lúc đó Diệp Thu sẽ đầu chảy máu, não tráp đều có thể bị đập đi ra.

Nhưng là, rất nhanh, để cho bọn họ kinh ngạc là, Diệp Thu chẳng những không có né tránh, ngược lại đến gần chiếc xe gắn máy kia.

Ở đó một côn đồ các kè nắm cái kia Thiết Côn hung hãn đập tới thời điểm, Diệp Thu đã đơn tay nắm lấy cái kia Thiết Côn, Thiết Côn trực tiếp bị Diệp Thu bắt lại.

Chiếc xe gắn máy kia bên trên cười xe côn đồ các kè, cùng với ngồi sau lưng hắn cái đó côn đồ các kè, cũng kinh ngạc xuống.

Tại hắn còn có không có phản ứng kịp, Diệp Thu nhẹ nhàng kéo một cái, cái đó nắm Thiết Côn côn đồ các kè, trực tiếp từ trên xe gắn máy bị hắn hung hãn kéo xuống, trên tay hắn cái kia Thiết Côn cũng rơi trên tay Diệp Thu.

Luru Đại Tráng nhìn một màn này thời điểm, không thể tin được, phi thường kinh ngạc.

Hắn không nghĩ ra, cái này nhìn rất thanh tú nam sinh trẻ tuổi, khí lực lại nhiều như vậy, phản ứng lại như vậy bén nhạy.

Kế tiếp, càng làm cho hắn kinh ngạc là, Diệp Thu chỉ là cầm điện xe đạp một bên tay lái, một tay nắm lấy cái kia Thiết Côn, ở đó một bị hắn từ trên xe gắn máy kéo xuống côn đồ các kè, đang nhớ từ dưới đất đứng lên thời điểm, Diệp Thu trực tiếp hướng đối phương trên bả vai hung hãn đập xuống.

Bây giờ Diệp Thu đã là Luyện Khí Kỳ ba trọng sơ kỳ, hắn khí lực thì tương đương với phổ thông người trưởng thành gấp ba khí lực, ác như vậy ác đất đập xuống, tựa như cùng ba người trưởng thành hợp lại cùng nhau cường độ, hung hãn hướng trên bả vai hắn đập tới.

"Xoạt xoạt!"

"A!"

Cái đó côn đồ các kè trên bả vai xương bị gõ bể thanh âm, cùng với hắn phát ra tiếng kêu thảm âm thanh.

Đau!

Thật sự là quá đau rồi.

Cái đó côn đồ các kè đau đến trực tiếp ngất đi, trương tiểu Phi thấy Diệp Thu này tàn bạo vừa gõ, để cho hắn nhớ tới đêm đó ở cháo bột tiệm tình huống bên ngoài, hắn không khỏi lại sợ.

Cái đó côn đồ các kè cười xe gắn máy cũng liền chuẩn bị lúc rời đi sau khi, Diệp Thu một tay cười chiếc kia điện xe đạp, gia tốc đuổi theo, trực tiếp dùng Thiết Côn cắm vào đối phương chiếc xe gắn máy kia xe sau luân, xe sau luân đang nhanh chóng chuyển động xuống, đột nhiên bị một cây Thiết Côn cắm vào đi vào, nhất thời chuyển không nhúc nhích được, cái đó côn đồ các kè cả chiếc xe gắn máy kia lẫn lộn té xuống, vẫn luôn rất xa, mới dùng lại, rơi trên mặt đất thời điểm, đồng dạng là bể đầu chảy máu.

Này kinh hiểm một màn, ngồi ở Diệp Thu chiếc kia điện đơn phía sau xe Luru Linh Tú không nhìn thấy, nhưng là, nàng phát hiện mình rất an toàn, Diệp Thu cũng rất an toàn, hắn cũng liền phương hướng xuống.

Luru Đại Tráng nhìn trước mắt hết thấy các thứ này, hắn không nghĩ tới, chính mình ba tiểu đệ, ở rất rõ ràng ưu thế dưới tình huống, lại đều bị Diệp Thu trở thành như vậy.

Xem ra thật là xem thường này cái người tuổi trẻ, không trách, lần trước trương tiểu Phi mang theo kia chút tiểu đệ, bị này cái người tuổi trẻ đánh cho thành như vậy.

"Thú vị!"

Luru Đại Tráng nói.

"Còn không mau một chút động thủ!"

Luru Đại Tráng nhìn còn lại ở một bên xem nào nhiệt côn đồ các kè hồ.

Ngoài ra bốn cái côn đồ các kè, cười độ lại xe gắn máy, từ bốn phương tám hướng, bốn phía xung quanh, phân biệt kẹp lại Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp, mà ở tại bọn hắn phía sau xe, giống vậy ngồi một tên côn đồ nhỏ, trên tay bọn họ nắm vẫn là Thiết Côn, óng sáng, hoặc là dao gọt trái cây.

Bọn hắn bây giờ từ bốn phương tám hướng kẹp lại Diệp Thu, cũng không tin, Diệp Thu vẫn có thể từ nơi nào chạy ra ngoài.

Diệp Thu một cước lau trên đất, hắn cũng không có chạy, chẳng qua là để cho Luru Linh Tú ôm chặt hắn, hắn ánh mắt nhìn về phía chung quanh kia bốn chiếc xe gắn máy.

"Rầm rầm rầm!"

Bốn chiếc xe gắn máy gia tốc, độ lại sau xe gắn máy hai cái ống khói ống khói không ngừng toát ra màu đen khói, bọn họ đã đem tốc độ thêm đến tám mươi trở lên.

Chỉ cần nhẹ nhàng đụng vào Diệp Thu, chiếc kia Diệp Thu cùng Luru Linh Tú sẽ kể cả chiếc kia điện xe đạp đụng Phi.

Đương nhiên, bọn họ sẽ không trực tiếp như vậy đánh về phía Diệp Thu, mà là hướng vừa mới Diệp Thu như vậy chờ đợi huynh đệ bọn họ như vậy đối phó Diệp Thu.

Ở tại bọn hắn gia tốc hướng Diệp Thu đến gần, khoảng cách ngắn Ly Tinh hướng xuống, rất nhanh cách Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp càng ngày càng gần.

Diệp Thu cũng là một tay nắm lấy chiếc kia điện xe đạp tay lái, một tay cầm cái kia Thiết Côn, ở tại bọn hắn trực tiếp lái tới thời điểm, Diệp Thu không có né tránh, mà là hướng trong đó một chiếc xe gắn máy đụng tới.

Chiếc xe gắn máy kia cách Diệp Thu không tới 2m thời điểm, Diệp Thu chiếc kia điện đơn tốc độ xe không có ngừng đi xuống, cách nó đại khái không tới nửa thước, trực tiếp hung hãn hướng trên xe gắn máy cái đó lái xe côn đồ cắc kè đạp tới.

Ngoài ra trên xe cái đó ngồi cái đó côn đồ cắc kè muốn dùng Thiết Côn ngăn trở, còn không có đụng phải Diệp Thu cái kia Thiết Côn, Diệp Thu cái kia Thiết Côn đạp phải còi xe gắn máy côn đồ cắc kè trên tay, sau đó lại càn quét phía sau hắn cái đó nằm Thiết Côn côn đồ cắc kè sau lưng.

Vừa mới bị đạp đến trên tay đối phương, kia giống như thấu xương như thế đau đớn côn đồ cắc kè, bắt không kịp chiếc xe gắn máy kia, kể cả xe gắn máy dẫn người hướng ven đường lục hóa đài hung hãn bay ra ngoài, rơi trên mặt đất, lại vừa là hét thảm một tiếng, trực tiếp đã hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170:: Sinh tử do ta không chế

Băng đảng đua xe sò dĩ được xưng băng đảng đua xe, đang là bởi vì bọn hắn đối với (đúng) xe gắn máy vận dụng phi thường thành thạo, dưới bình thường tình huống, bọn họ mở ra sau khi cài trang xe gắn máy, những thứ kia cảnh sát giao thông, thậm chí cảnh sát cũng không đuổi kịp bọn họ.

Không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu chẳng qua là dùng một chiếc phổ thông tiểu điện lừa, lại có thể đem những này băng đảng đua xe thành viên chơi đùa tàn.

Trương Tiểu Phi đã có nhiều chút sợ hãi, hắn không dám đứng ở đó chút tiểu đệ trước mặt, mà là trốn sau lưng.

Luru Đại Tráng bị trước mắt một màn này, khí yếu mệnh, hắn cũng không tin, hơn hai mươi cái băng đảng đua xe thành viên, cũng không chế phục được một cái mở ra tiểu điện lừa người tuổi trẻ.

"Không trả nổi đi, làm cho ta chết hắn!"

Luru Đại Tráng la lớn.

Vừa mới Luru Linh Tú sợ hãi được (phải) nhắm hai mắt lại, không nghĩ tới, bây giờ mở hai mắt ra, phát hiện Diệp Thu một chút việc cũng không có, ngược lại là kia mấy tên côn đồ cắc kè rơi trên mặt đất thời điểm, phi thường thảm.

Sáu chiếc sau khi cài trang xe gắn máy lại từ bốn phương tám hướng vây quanh kẹp hướng Diệp Thu chiếc kia tiểu điện lừa thời điểm, Diệp Thu vẫn là một chân đạp trên đất, căn bản cũng không có cảm thấy một chút sợ hãi.

Ở đó nhiều chút xe gắn máy gia tốc hướng cái kia chiếc tiểu điện lừa xông lại thời điểm, Diệp Thu cười chiếc kia tiểu điện lừa, né tránh đến một bên sau, cầm lên cái kia Thiết Côn, giống như hồ vào Dương Quân, trực tiếp cầm lên Thiết Côn, hướng những tên côn đồ cắc kè kia trên người tay, chân, phần

lưng, các bộ vị hung hãn đập tới.

Đương nhiên, hân cũng không có hướng đối phương đầu đập tới.

Nếu như vậy đập trúng, những côn đồ các kè này 100% đều là mất mạng!

Hai ba lần, những côn đồ các kè này kể cả xe gắn máy bay ra ngoài, những thứ kia xe gắn máy vẫn luôn rất xa đụng vào những vật khác mới dừng lại, mà những thứ kia rơi trên mặt đất côn đồ các kè, thống khổ kêu thảm thiết.

Bây giờ còn lại Lư Đại Tráng, Trương Tiểu Phi, còn có chín côn đồ các kè, bây giờ Lư Đại Tráng đã không dám giống hơn nữa mới vừa rồi như vậy.

"Để cho ta tới!"

Lư Đại Tráng hô.

Lư Đại Tráng cười chiếc kia chính hân sau khi cài trang xe gắn máy, sau đó cũng không có mang còn lại hung khí, cứ như vậy hung ác hướng Diệp Thu chiếc kia tiểu điện lừa đụng tới, hiện tại hân đã bắt kẻ Diệp Thu xe sau trên kè vị mỹ nữ kia rồi, hiện tại hân muốn cho Diệp Thu hối hận.

Tại hân cười chiếc xe gắn máy kia nhanh chóng hướng Diệp Thu đụng tới, Lư Linh Tú ở Diệp Thu sau lưng nơi đó, đều có một loại vô cùng mãnh liệt đánh vào cảm giác.

Nàng cảm giác Lư Đại Tráng chiếc xe kia liền muốn đụng vào mình!

Diệp Thu vẫn là một cước giẫm đạp trên đất, ở Lư Đại Tráng chiếc xe gắn máy kia cách hân vẫn chưa tới sáu, bảy mét thời điểm, Diệp Thu mới hướng bên cạnh lái đi, Lư Đại Tráng chiếc kia dài hơn hai thước xe gắn máy cứ như vậy hung hăng đụng tới thời điểm, Diệp Thu giờ tay lên bên trên cái kia Thiết Côn.

Hung hãn hướng Lư Đại Tráng kia cường tráng tay trái hung hãn đập xuống.

Lư Đại Tráng né tránh Diệp Thu cái kia gõ qua tới Thiết Côn, sau đó Kabuto chuyển cười đến một bên thời điểm, Diệp Thu mới biết, trước mắt này cái người đàn ông trung niên mới có một ít thực lực.

Ở đối phương lần thứ hai lại như vậy hung ác gia tốc đụng tới thời điểm, Diệp Thu chẳng qua là để cho Lư Linh Tú ôm chặt hân hân sau lưng, sau đó ở Lư Đại Tráng chiếc xe gắn máy kia sắp đụng vào Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu liền đối Lư Linh Tú từ nhỏ điện lừa thượng xuống tới!

Chiếc kia tiểu điện lừa trực tiếp đánh về phía Lư Đại Tráng chiếc xe gắn máy kia!

Diệp Thu nhưng là mang theo Lư Linh Tú bình yên vô sự từ nhỏ điện lừa thượng xuống tới, rơi trên mặt đất.

Chẳng những trên xe gắn máy Lư Đại Tráng kinh ngạc nhìn một màn này!

Trương Tiểu Phi kinh ngạc thêm hoảng sợ nhìn một màn này, còn lại còn lại những tên côn đồ các kè kia cũng là hoảng sợ nhìn một màn này, bọn họ không thể tin được, ở tốc độ giờ mấy chục dưới tình huống, Diệp Thu cùng cái đó tiểu mỹ nữ nhìn một chút việc cũng không có.

Mà chiếc kia tiểu điện lừa đụng vào Lư Đại Tráng chiếc xe gắn máy kia, Lư Đại Tráng thiếu chút nữa không cầm được chiếc xe gắn máy kia.

Diệp Thu đỡ dậy một chiếc sau khi cài trang xe gắn máy, sau đó Lư Linh Tú lên tới chiếc xe gắn máy kia bên trên sau, bây giờ có lợi khí này, với hân mà nói, đối phó trước mắt những côn đồ các kè này càng là dễ dàng.

Diệp Thu khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Ở Trương Tiểu Phi muốn cười chiếc xe gắn máy kia chạy trốn thời điểm, Diệp Thu căn bản không có cho hân thời gian,

Giống như trong nháy mắt đem hân cho đuổi kịp, sau đó trực tiếp đem hân từ trên xe gắn máy lôi kéo xuống.

Lăn dưới đất bên trên Trương Tiểu Phi, da đầu, lộ ra tay chân da thịt, thậm chí ống quần cũng cho trầy da, đau đến hân nước mắt cũng chảy ra.

Còn lại kia chín côn đồ các kè, thấy như vậy một màn, bọn họ cũng nhớ trước chạy trốn thời điểm, Diệp Thu cười chiếc xe gắn máy kia, gia tốc dưới tình huống, rất nhanh thì cho đuổi kịp, hai ba lần đưa bọn họ từ trên xe gắn máy lôi kéo xuống.

Rơi trên mặt đất thời điểm, cùng Trương Tiểu Phi tình huống không sai biệt lắm.

Bây giờ chỉ còn lại Lư Đại Tráng!

Lư Đại Tráng căn bản không nghĩ tới, chính mình mang theo hơn hai mươi cái tiểu đệ tới, bây giờ chỉ còn lại hân, hân đối với (đúng) này cái người tuổi trẻ đã có nhiều chút sợ hãi.

Nhưng là, trên mặt hân hay lại là lộ ra bình tĩnh.

Tại hán cầm lên thanh kia sắc bén dao gọt trái cây, chuẩn bị cùng Diệp Thu binh sát thời điểm, Diệp Thu nhặt lên một cây ống sắt, trực tiếp hướng Lưu Đại Tráng chiếc xe gắn máy kia gia tốc lái qua.

"Ba lạp!"

Ống sắt cùng kia cây dao gọt trái cây đụng nhau thời điểm, Diệp Thu cường độ lớn vô cùng, Lưu Đại Tráng cường độ cũng là người bình thường gấp đôi, nếu như không phải là trái cây này dao chất lượng tốt, khả năng đã bị Diệp Thu cho gổ nát.

Cho dù là như vậy, Lưu Đại Tráng kia cây dao gọt trái cây cũng nhìn không được mấy cái, ở cái thứ ba thời điểm, kia cây dao gọt trái cây thì không được, trực tiếp cắt ra.

Không có hung khí Lưu Đại Tráng, đang nhớ nắm một cây Thiết Côn thời điểm, Diệp Thu căn bản không có cho hán thời gian, hung hãn hướng đối phương cánh tay phải gổ qua đi.

Này cánh tay phải đang là đối phương cầm mũ xe máy nắm tay, bây giờ gổ đến dưới tình huống, tay hán cập kỳ đau đớn, đại não phản ứng là trực tiếp lỏng ra, sau đó Lưu Đại Tráng kể cả chiếc xe gắn máy kia liền bay ra ngoài, rơi trên mặt đất thời điểm, Lưu Đại Tráng tựa hồ không nhúc nhích.

Diệp Thu không có một chút đáng thương những người này đáng vẽ, Lưu Linh Tú chính là sợ hãi hỏi "Hán có thể chết hay không rồi hả?"

"Có ta ở đây, ta nhớ để hán chết sẽ chết, sống liền sống."

Bây giờ Diệp Thu còn không muốn trở thành hung thủ giết người, cho dù trước mắt những thứ này xã hội người cận bã, thứ bại hoại.

Tại hán đem xe gắn máy dừng lại, cùng Lưu Linh Tú từ trên xe bước xuống thời điểm, hán đi qua cho Lưu Đại Tráng kiểm tra, Lưu Đại Tráng là ngất đi, hơn nữa đã thương tổn đến nội tạng.

Về phần Trương Tiểu Phi cùng còn lại còn đồ các kè, tình huống đều không khác mấy, ngược lại là da thịt ngoại thương không có mấy người.

Diệp Thu cho Thái Dũng gọi điện thoại, Thái Dũng còn đang suy nghĩ chính hán một lão đại, lúc nào tới, không nghĩ tới, bây giờ phát hiện Diệp Thu gọi điện thoại tới.

"Thu Ca., chuyện gì?"

Bên kia Thái Dũng hỏi.

"Lại có xe gắn máy tặng cho người, phái người tới thu, còn có một chút băng đảng đưa xe thành viên cũng trên tay ta."

Thái Dũng nghe nói Diệp Thu lại thu thập băng đảng đưa xe thành viên, phi thường kinh ngạc, vội vàng lái xe mang theo bốn mươi năm mươi cái tiểu đệ, mở ra xe nhỏ cùng cưỡi xe gắn máy tới.

Ở đi tới Diệp Thu vị trí, thấy những thứ kia trên đất không biết sống chết băng đảng đưa xe thành viên, Thái Dũng vẫn là rất kinh ngạc.

Hơn nữa, hán rất nhanh nhận ra băng đảng đưa xe người đứng thứ hai Lưu Đại Tráng, không nghĩ tới, bây giờ cũng bị Diệp Thu đánh cho thành như vậy, không biết sống chết.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171:: Càng ngày càng cảm thấy hứng thú

Thái Dũng đi tới Lưu Đại Tráng trước mặt, phát hiện đối phương đầu, tay chân đều có chảy máu, bây giờ ngất đi.

"Thu Ca., hán như thế nào đây?"

Thái Dũng hỏi.

"Không chết được."

Ở Diệp Thu buông tay đến Lưu Đại Tráng đầu nơi đó, Lưu Đại Tráng rất nhanh tỉnh lại, vừa mới bắt đầu, có vẻ hơi mơ hồ, chờ thấy rõ ràng Diệp Thu thời điểm, bị dọa sợ đến gương mặt đỏ thần sắc, đã cùng mới vừa rồi hoàn toàn bất đồng.

"Đưa hán mang về, để cho băng đảng đưa xe lão đại đóng năm triệu chuộc hán trở về, hơn nữa, hán vừa mới dám trêu đùa bạn gái của ta, các người biết làm thế nào rồi hả?"

Vốn là băng đảng đưa xe thế lực nếu so với Thái Dũng cái này Tiểu Bang Phái lớn hơn nhiều lắm, nhưng là, trải qua hai lần Diệp Thu giáo huấn sau, hiện tại đang phi xa loại thế lực, sợ là cùng Thái Dũng bọn họ không sai biệt lắm, Thái Dũng đã không sợ băng đảng đưa xe rồi.

Để cho hai cái tiểu đệ đem Lưu Đại Tráng mang lúc đi, còn lại mấy cái bên kia băng đảng đưa xe thành viên, trực tiếp nằm trên đất, bây giờ Diệp Thu nhưng là không để ý đến.

Những côn đồ các kẻ này muốn tới cũng vô dụng, về phần cái đó Trương Tiểu Phi, lần trước, Diệp Thu đã cảnh cáo hán, không nghĩ tới, đối phương còn không biết sống chết.

Diệp Thu một cước hung hán đá về phía Trương Tiểu Phi, Trương Tiểu Phi tỉnh lại, thấy trước mặt Diệp Thu, bị dọa sợ đến đã không dám lên tiếng.

"Đưa hán cũng mang về."

Diệp Thu nói.

Ở Trương Tiểu Phi bị Thái Dũng tiểu đệ mang đi, còn lại mấy cái bên kia sau khi cái trang xe gắn máy cũng bị mang đi, chỉ còn lại nằm trên đất hơn hai mươi cái băng đảng đưa xe thành viên.

Thái Dũng mang theo kia chút tiểu đệ rất mau rồi đi sau, Diệp Thu đang nhớ đây cái kia chiếc tiểu điện lừa tới kiểm tra nhìn một chút, sau đó đưa Lưu Linh Tú trở về.

Không nghĩ tới, cảnh sát người bên kia viên đã qua tới.

Ở vừa mới thời điểm, đã có người báo cảnh sát, nhưng là, cảnh sát nhân viên tới không phải là rất nhanh.

Bây giờ Triệu Như Tuyết mang theo cảnh sát viên tới, thấy bên trên những tên côn đồ các kẻ kia, nàng còn tưởng rằng vừa mới đánh rất kịch liệt, không nghĩ tới, phát hiện lại vừa là Diệp Thu.

"Lại là người?"

Triệu Như Tuyết qua tới hỏi.

"Triệu cảnh quan, người tới đứng dịp, ta mới vừa cùng bạn gái cưỡi xe trở về thời điểm, những thứ này băng đảng đưa xe côn đồ các kẻ có ý ở trên đường tìm ta phiền toái, bây giờ bị ta dạy dỗ."

Diệp Thu nói rất dễ dàng, nhưng là, Triệu Như Tuyết cảm thấy lại có phải hay không đơn giản như vậy.

Bất quá, khu vực này rất hẻo lánh, vừa không có Cameras giám sát chụp hình. Nhưng là, căn cứ báo cáo đoán người cung cấp tin tức, vừa mới có mười mấy chiếc xe gắn máy, nhưng là, bây giờ một chiếc cũng không có, chẳng lẽ những người đó chạy trước?

"Còn có những người khác đâu? Cùng với những thứ kia xe gắn máy đây?"

Triệu Như Tuyết hỏi.

"Những người đó đi nha."

Có cảnh sát nhân viên đi qua kiểm tra trên đất những thứ kia đã hôn mê côn đồ các kẻ, phát hiện tình huống rất nghiêm trọng, cũng liền gọi điện thoại cho phụ cận bệnh viện, trước hết để cho bệnh viện tới đem những tên côn đồ các kẻ kia kéo qua đi chữa trị.

Triệu Như Tuyết biết, như vậy là không hỏi được rồi, cũng liền đem Diệp Thu gọi tới một bên, nói: "Người đứng sự thật nói cho ta biết."

"Vừa mới ta đứng sự thật nói cho người biết a!"

"Hãy chấm dứt việc đó, vừa mới có người báo cảnh sát, không giống người nói thế nào dạng."

Nếu như phải nói Diệp Thu một người đánh ngã xui nhiều người như vậy, Triệu Như Tuyết hay lại là lộ ra rất kinh ngạc. Dĩ nhiên, lần đó ở cháo bột tiệm nơi đó, Triệu Như Tuyết cũng biết Diệp Thu giáo huấn qua những tên côn đồ các kẻ kia, cho tới bây giờ có chút nhỏ côn đồ còn đang nhìn thủ thật sự hoặc là bên trong bệnh viện ngây ngốc dưỡng thương.

"Những thứ kia xe gắn máy bị người mang đi, những chuyện khác ta không nhớ để ý tới. Nhưng là, những thứ này băng đảng đưa xe côn đồ các kẻ đã là lần thứ hai cản đường tìm ta phiền toái, hi nhìn các người cảnh mới có thể thật tốt quản lý."

Diệp Thu lộ ra rất đứng đắn nói.

Triệu Như Tuyết nhìn chằm chằm Diệp Thu cặp mắt, phát hiện Diệp Thu ánh mắt một mực không thay đổi.

"Ta sẽ mức độ tra rõ."

Bây giờ còn có nhiều như vậy còn đồ cắc kè ở nơi này, đến lúc đó chỉ cần bọn họ tỉnh lại, Triệu Như Tuyết liền có thể hỏi rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Bây giờ nàng biết, Diệp Thu không chỉ y thuật lợi hại đơn giản như vậy, sợ là những phương diện khác cũng rất lợi hại.

"Người chừng nào thì có thời gian cho ta nhìn xem một chút?"

Triệu Như Tuyết đau bụng kinh đã bị Diệp Thu hoàn toàn chữa khỏi, nàng là hoàn toàn tin tưởng Diệp Thu y thuật. Hơn nữa, nguyên lai hai tay có kia thật dày kén, đang bị Diệp Thu chữa trị, toàn bộ sau khi biến mất, bây giờ nàng hai tay cũng trở nên trắng nõn trắng nõn. Bất quá, nàng hai chân nơi đó, vẫn là rất dày kén, nàng còn đang suy nghĩ, Diệp Thu lúc nào có thời gian cũng chữa trị cho nàng.

Không nghĩ tới, vẫn không có đụng phải Diệp Thu.

"Nhìn cái gì?"

"Ta bàn chân bên trên kén."

Triệu Như Tuyết nói.

"Kia đến lúc đó rồi hãy nói."

Diệp Thu đi đem hần chiếc kia tiểu điện lừa đỡ dậy, kiểm tra một chút, phát hiện gương cùng mấy cái địa phương cho đập bể, đến lúc đó muốn lái đến tiệm sửa chữa đổi một chút những thứ này cơ phận là được.

Lưu Linh Tú lên tới Diệp Thu trên xe, hỏi "Vừa mới cô gái đẹp kia cảnh quan đang hỏi người cái gì?"

Nàng đã sớm nhìn ra được, Diệp Thu cùng đối phương nhận biết.

Hơn nữa, đêm đó ở cháo bột tiệm nơi đó thời điểm, Lưu Linh Tú đã biết. Cho nên, vị mỹ nữ kia cảnh quan mới không có tìm Diệp Thu phiền toái.

"Không có gì."

Diệp Thu cười tiểu điện lừa rồi đi, những thứ kia bị thương hôn mê còn đồ cắc kè rất nhanh bị phụ cận xe cấp cứu mang đi.

Nhìn Diệp Thu cười tiểu điện lừa rồi đi bóng người, Triệu Như Tuyết thật thật tò mò, Diệp Thu một người đối mặt hơn hai mươi cái băng đảng đua xe thành viên, rốt cuộc là như thế nào đánh thắng bọn họ, mà chính hần một chút việc cũng không có.

Hiện trường nơi đó đều là những thứ kia sắc bén dao gọt trái cây, Thiết Côn, ống sắt, những hung khí kia, Triệu Như Tuyết vẫn là rất kinh ngạc, Diệp Thu mang theo Lưu Linh Tú, hay lại là cười tiểu điện lừa dưới tình huống, lại một chút việc cũng không có.

Triệu Như Tuyết đối với (đúng) Diệp Thu y thuật cảm thấy hứng thú, đối với (đúng) Diệp Thu người này lại rất đánh, cũng là cảm thấy hứng thú vô cùng.

Bởi vì bị này trì hoãn thời gian rất lâu, Diệp Thu cười điện xe đạp trở lại Lưu Linh Tú nhà, đã là hơn mười một giờ khuya.

Tại hần đem điện xe đạp dừng lại, nhìn về phía Lưu Linh Tú nói: "Ngủ ngon, đi ngủ sớm một chút, sáng mai ta trở lại đón người."

"Ừm."

Lưu Linh Tú ừ một tiếng, ở Diệp Thu chuẩn bị lúc rồi đi sau khi, chính là thật chặt ôm lấy Diệp Thu, ở Diệp Thu trên mặt hôn hôn một cái mới trở về.

Bị cái này cô gái nhỏ cho hôn trộm rồi!

Diệp Thu nghĩ thầm.

Diệp Thu xoay người, cười xe hướng cũ tiểu khu trở về.

Lưu Linh Tú trở lại gian phòng của mình, vẫn là cảm thấy cả người nóng lên, cũng không phải là bởi vì vừa mới hôn trộm Diệp Thu, mà là, nghĩ đến tới nay việc trải qua vừa nguy hiểm có gai kích chuyện, để cho nàng thật lâu đều không thể bình tĩnh lại.

Bây giờ Diệp Thu cùng nàng trước đây quen biết Diệp Thu, phát hiện hoàn toàn bất đồng, thậm chí, có thể nói, trước mắt cái này nhìn cái gì cũng biết Diệp Thu, thật là càng ngày càng thần bí, càng ngày càng lợi hại, cũng càng ngày càng hấp dẫn đến nàng.

Ở Trương Nguyệt Hồng lúc đi vào sau khi, nhìn về phía Lưu Linh Tú hỏi "Các người vừa mới thế nào trở như vậy trở lại?"

"Mẹ, trên đường xảy ra chút chuyện, cho nên trở về đến chậm."

"Chuyện gì?"

Trương Nguyệt Hồng gấp bận rộn hỏi.

Vì không đề cho mẹ lo lắng, Lưu Linh Tú cũng không có nói ra, chỉ nói là Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp ra rồi một chút vấn đề. Trương Nguyệt Hồng nghe nói là như vậy thời điểm, nâng mới hoàn toàn yên tâm lại.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172:: Thích ngủ chứng

Diệp Thu cười điện xe đạp trở lại cũ tiểu khu dưới lầu, đem điện xe đạp ngừng ở cửa thang lầu nơi đó, hướng trên lầu đi lên. Ở mở khóa đi vào bên trong thời điểm, thấy cha mẹ cùng tỷ tỷ đều tại.

Lão gia sửa sang đội tới sau, Diệp Vệ Đông không sai biệt lắm phần lớn thời gian cũng sống ở đó bên.

Bây giờ chủ yếu là trước sửa sang nội bộ, mà bên trong bên trong những vật phẩm kia, cơ hồ toàn bộ đều muốn dỡ bỏ xuống dờ ra ngoài. Cho dù là lão gia sửa sang đội, Diệp Vệ Đông rất tin tưởng, hẳn vẫn muốn lưu ở bên kia nhìn.

Thấy Diệp Thu trở như vậy trở lại, Diệp Vệ Đông, Trần Phương, còn có Diệp Tuyết cũng có chút kỳ quái.

"Trên đường xảy ra chút vấn đề, về trễ."

Diệp Thu nói.

Bây giờ Trần Phương cùng Diệp Tuyết đều biết, Diệp Thu tham gia một lần cuối cùng kỳ thi thử, minh thiên thời sau khi, còn phải tham gia thi, để cho Diệp Thu com sáng đi tắm rửa nghỉ ngơi.

Ba người sợ ảnh hưởng đến Diệp Thu nghỉ ngơi, cũng liền đem TV đóng.

Bây giờ Diệp Tuyết đều là đem thời gian thả đang học kế toán kế toán bên trên, nàng phát hiện, kế toán kế toán nếu so với nàng tương tượng còn khó hơn rất nhiều, khả năng này cùng năng lực trước không có học xong THCS có quan hệ rất lớn, đến lúc đó còn muốn cho Diệp Thu dạy một bài học nàng không hiểu những thứ kia mới được.

Diệp Thu nắm chỉnh mình quần áo, đến phòng vệ sinh tắm xong, sau đó trở lại gian phòng của mình, đóng cửa lại, tắt đèn, lúc này chính là ánh trăng tinh hoa càng ngày càng tập trung thời điểm, Diệp Thu ngồi xếp bằng ở trên chiếu, bắt đầu tu luyện « Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết », kia cuộn cuộn không Đoạn Nguyệt phát sáng tinh hoa tiến vào hần kinh mạch đang lúc, sau đó chuyển hóa làm chân khí, tồn trữ tại hần vùng đan điền.

Ngày thứ hai, ở Diệp Thu mở hai mắt ra tỉnh lại, phát hiện đã đến buổi sáng tám giờ.

Hắn phát hiện, chính mình hay lại là kém một chút liền sắp đột phá rồi.

Bây giờ nhớ không được những thứ kia, đứng lên rửa mặt sau, cũng không có ăn Diệp Tuyết làm cho hắn bữa ăn sáng, vội vã xuống lầu, cười điện xe đạp, hướng Lưu Linh Tú nhà đi qua.

Chiều hôm qua, Trương Vĩ thi xong sau, về nhà, không có tắm, không được ăn cơm chiều, trực tiếp nằm tại chính mình đại ngủ trên giường thấy rồi.

Lưu Anh làm com tối xong, đi vào kêu Trương Vĩ thời điểm, nàng còn cảm thấy kỳ quái, đứa bé này thế nào đột nhiên trở nên như vậy mệt nhọc?

Lưu Anh không nghĩ tới còn lại, chẳng qua là cảm thấy hắn ngủ đến dù sao cũng hơn không ngủ được tốt hơn.

Ở đem Trương Vĩ đánh thức, bụng rỗng xuống Trương Vĩ, ăn hai chén com, hai chén canh, cũng liền trở về phòng ngủ.

Thăng đến sáng ngày thứ hai hơn bảy giờ, Luru Anh cùng Trương Đông Lượng cảm thấy, Trương Vĩ liền tiếp ngủ thời gian dài như vậy, vậy khẳng định rất tỉnh thần.

Ở đem Trương Vĩ giáo huấn thời điểm, Trương Vĩ còn cảm thấy mơ mơ màng màng, hỏi "Mẹ, mấy giờ rồi?"

"Đã hơn bảy giờ, mau dậy đi ăn điểm tâm đi trường học thi."

Trương Vĩ đứng lên rửa mặt, hiện tại hần đầu não là rất thanh tỉnh, cũng biết hôm nay nhất định phải thi tốt Văn Tổng cùng tiếng Anh. Nhưng là, hần chính là có loại rất buồn ngủ cảm giác.

Hần cảm giác, hiện tại đang buồn ngủ là thoải mái nhất, không có bất kỳ chuyện nếu so với ngủ thoải mái hơn rồi. Nhưng là, lý tính suy nghĩ cho hần biết, mình không thể lại như vậy ngủ đi, nếu không, đến lúc đó khả năng liền sẽ xảy ra chuyện rồi.

Thời gian dài ngủ, sẽ xuất hiện nghiêm trọng mệt mỏi, bao gồm tinh thần mệt nhọc, cả người mệt mỏi, không muốn làm những chuyện khác, hoa mắt chóng mặt cảm giác.

Thậm chí, nghiêm trọng một chút, còn sẽ có cảm giác buồn nôn.

Đương nhiên, so sánh với mất ngủ, này thích ngủ triệu chứng, nhất định phải so với mất ngủ thật tốt hơn nhiều.

Trương Vĩ cũng không có nhiều nhớ những thứ kia, ở ăn điểm tâm xong sau, thì mang theo hai bình Red Bull, chờ mình thi thời điểm, đến lúc đó uống hai bình Red Bull đi xuống, nhìn xem có hiệu quả hay không?

Trương Vĩ bị Luru Anh đưa đến cửa trường học, Trương Vĩ hướng trong trường học sau khi tiến vào, Luru Anh cảm thấy, gần đây đứa bé này rất dễ cho năng bận tâm, hơn nữa, đây là Trương Vĩ ở chọc tới cái đó Diệp Thu sau biến thành như vậy.

Nhớ tới cái đó Diệp Thu, nghĩ đến kia một triệu, Luru Anh liền cắn răng nghiêng lợi, nghĩ thầm, khoản tiền kia coi như là cho chó ăn.

Trương Vĩ hướng phòng học đi lên, mang theo kia hai bình Red Bull thả vào trên bàn hần, kia bốn cái người hầu cứ tới đây, Lý Cường nhìn nói với Trương Vĩ: "Vĩ Ca,,

Chúng ta bốn người người, người chỉ lấy hai bình, không đủ à?"

"Chính ta uống, các người muốn uống, chính mình đi mua."

Trương Vĩ lấy ra một tờ năm mươi nguyên đưa cho Lý Cường, Lý Cường hi hi cười một tiếng, đem kia năm mươi nguyên cầm tới, này đều có thể mua xong mấy chai rồi.

Bất quá, bốn người này kỳ quái, Trương Vĩ tốt như vậy đoạn đoạn uống Red Bull, bình thường bọn họ phát hiện Trương Vĩ căn bản không uống này thức uống?

"Vĩ Ca,, người còn chưa ngủ được không?"

"Ta buồn ngủ, lười cùng các người nói, chờ một chút thi thời điểm, nhớ đánh thức ta!"

Bây giờ cách thi còn có một cái giờ, Trương Vĩ còn muốn ngủ một cảm giác.

Kia bốn cái người hầu cảm thấy Trương Vĩ gần đây rất thích ngủ, cũng không biết có phải hay không là trúng tà, bốn người không có làm ồn Trương Vĩ, Lý Cường chính mình đi trường học môn ăn bán lẻ cửa hàng mua Red Bull trở lại uống thời điểm, Diệp Thu đến Luru Linh Tú nhà, nhận được Luru Linh Tú, sau đó đồng thời trở về trường học.

Tối hôm qua thời điểm, Luru Linh Tú liền thấy Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp bị quất phá rất nhiều, bây giờ ban ngày thời điểm mới thấy rất rõ ràng, rất nhiều địa phương có vết trầy rồi.

"Thi xong, lại lái qua sửa chữa."

Luru Linh Tú đem nấu xong cho Diệp Thu trứng gà, để cho hần mang theo sau, cưỡi xe hướng Giang Bắc Tam trứng qua đi.

Ở đi vào Giang Bắc Tam bên trong giáo học lâu xuống, Diệp Thu cùng Luru Linh Tú hướng phòng học trên lầu đi lên, Luru Linh Tú để cho Diệp Thu đem kia hai cái trứng gà luộc cầm tới.

Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi, vừa mới ngồi xuống thời điểm, sớm tới phòng học Tô Lạc Lạc, từ chính mình bàn học lấy ra sớm chuẩn bị xong bữa ăn sáng sữa cùng bánh ngọt.

Bữa ăn sáng sữa hay lại là nhiệt, nhìn về phía Diệp Thu Đằm Đằm cười nói: "Cho người ăn."

Diệp Thu không có lên tiếng, xuất ra kia hai cái trứng gà vệt ra vỏ trứng gà sau, ăn một miếng xuống một cái. Tô Lạc Lạc sợ Diệp Thu ghen, vội vàng

đem ly kia sữa bò nóng thả vào trước mặt hắn.

Thấy Diệp Thu vẫn là không có động thời điểm, Tô Lạc Lạc nói: "Coi như là cảm tạ người cho ta chữa khỏi bệnh lở vật."

Diệp Thu mới cầm bình kia sữa bò đi qua uống vào.

Thấy Diệp Thu thật uống, Tô Lạc Lạc nâng quai hàm, mang theo một nụ cười châm biếm thỏa mãn nhìn về phía Diệp Thu.

Diệp Thu không có chú ý Tô Lạc Lạc, hắn ánh mắt nhìn về phía phục tại chỗ ngồi bên trên ngủ Trương Vĩ, bây giờ Trương Vĩ bộ dáng kia, nhìn cùng phòng học phía sau những thứ kia soa đăng sinh không có gì khác nhau rồi, cơ hồ là đi tới phòng học đi nằm ngủ thấy, thì thời điểm cũng ngủ.

Còn lại đồng học cũng kỳ quái, thế nào Trương Vĩ đột nhiên trở nên tốt như vậy ngủ, chẳng lẽ hắn ban đêm thường thường không ngủ, mà là đi ra ngoài chơi?

Còn lại đồng học không biết, nhưng là, kia bốn cái người hầu rất rõ, Trương Vĩ thường thường đến quầy rượu chơi đùa, sau đó mang nữ nhân tới quán rượu mượn phòng.

Bất quá, bây giờ kia bốn cái người hầu cảm thấy Trương Vĩ khả năng không phải là bởi vì như vậy mới trở nên như vậy thích ngủ.

Buổi sáng tám giờ năm mươi phút, cao một lão sư giám khảo đem Văn Tổng bài thi cùng bài thi thê đem ra, phát đến các bạn học trên tay, để cho các bạn học hảo chính mình tên họ, học số hiệu những thứ kia toàn bộ đều điền xong sau, ở chín giờ sáng cả, bắt đầu bài thi.

Trương Vĩ ở sắp thi trước, đã bị bốn cái người hầu đánh thức, sau đó hắn nam sinh nhà cầu rửa mặt, uống một chai Red Bull, sau đó bây giờ bắt đầu viết tên họ bắt đầu bài thi.

Chẳng qua là, tại hắn còn không có đánh xong những thứ kia lựa chọn, đầu não rất nhanh lại bắt đầu nhắc nhở hắn rất buồn ngủ, cần nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173:: La rách cổ họng đều vô dụng

Trương Vĩ bốn cái người hầu thấy hắn nhanh như vậy lại phục ở trên bàn ngủ, còn tưởng rằng Trương Vĩ rất nhanh đem đề mục làm xong.

Trương Vĩ có hay không làm xong, Diệp Thu không biết, hắn thấy trước mặt những thứ này Văn Tổng đề, cảm thấy vẫn là rất dễ dàng, tại hắn tồn không tới 40 phút, đem toàn bộ đề mục làm xong.

Ở nộp bài thi sau, một người từ phòng học đi ra, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh còn tưởng rằng Diệp Thu đi Internet chơi game, hai người cũng là nộp bài thi đi theo đi ra.

Đang roi xuống giáo học lầu xuống, thấy Diệp Thu cười cái kia chiếc điện xe đạp thời điểm, Lý Thâm hỏi "Thu Ca., người đến đâu?"

"Đi sửa chữa điện xe đạp."

Diệp Thu nói.

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh nhìn sang, mới phát hiện Diệp Thu chiếc kia mới điện xe đạp bị quất hư rồi, trước mặt hai cái gương cũng thúi hư.

Diệp Thu cười xe rồi đi Giang Bắc Tam bên trong, trước hướng Thái Dũng nơi đó đi qua.

Tối hôm qua thời điểm, băng đảng đua xe Lưu Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi bị Thái Dũng kia chút tiểu đệ mang về đến kia tòa nhà phòng ngầm dưới đất, ở hai người khi tỉnh dậy, cảm thấy đau vô cùng đau.

Loại này đau đớn, để cho bọn họ thanh tỉnh, mờ hai mắt ra thời điểm, phát hiện là một cái tối tăm trong phòng.

Lưu Đại Tráng ngất đi sau, hắn cũng không biết chuyện gì, bây giờ đang ở căn này tối tăm trong phòng, hắn càng là không biết ở đâu?

Thái Dũng không cần để cho người cho hắn trói chặt, bởi vì bây giờ Lưu Đại Tráng, để cho chính hắn đi bộ, cũng không đi được.

Về phần Trương Tiểu Phi tình huống không sai biệt lắm cũng là như vậy, sau khi tỉnh lại, phát hiện là dưới hoàn cảnh này, lại nhắm hai mắt lại làm bộ nghỉ ngơi.

Hiện tại hắn có thể khẳng định, không phải là ở bệnh viện, giống vậy không phải là đang phi xa loại trụ sở chính, nếu không, căn bản không khả năng giống như bây giờ.

Hiện tại hắn thật có nhiều chút hối hận, chọc phải cái đó Diệp Thu.

"Tĩnh một chút!"

Lưu Đại Tráng hô.

Ở Lưu Đại Tráng kêu mấy tiếng sau, Trương Tiểu Phi mới mở hai mắt ra hỏi "Lão đại, chuyện gì?"

"Chúng ta ở đâu?"

Lưu Đại Tráng hỏi.

"Ta cũng không biết."

Trương Tiểu Phi nói.

Bây giờ Lưu Đại Tráng nhớ tới cũng không dậy được, càng không cần phải nói những thứ khác, hắn chỉ có thể lên tiếng, nhưng là, toàn thân cảm giác đau hết sức rõ ràng.

Bất quá, hiện tại hắn sau khi tỉnh lại, nhưng là chưa nhìn thấy qua một người.

Gian phòng này phòng là phòng ngầm dưới đất, không khí phi thường đục ngầu, nguyên tới vẫn là một gian đồ lật vật phòng, Lưu Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi ngồi được sau, đều cảm thấy ở bên trong cả người khó chịu.

Hơn nữa, trên người cảm giác đau đớn, để cho bọn họ càng là nhớ rời đi nơi này.

"Có ai không?"

Lưu Đại Tráng kêu chừng mấy âm thanh.

Rất cuộc, ở bên ngoài một cái Thái Dũng tiểu đệ đi vào, nhìn về phía Lưu Đại Tráng hô: "Hô cái gì kêu, bây giờ các người la rách cổ họng, cũng không có người có thể cứu được các người."

Thái Dũng cái đó tiểu đệ ngu si như thế nhìn về phía Lưu Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi, nghe nói trước mắt hai người kia hay lại là băng đảng đua xe lão đại, hắn còn chưa tin.

"Đem cái đó Diệp Thu kêu đến!"

Lưu Đại Tráng hô.

Hiện tại hắn bắt đầu có chút nhượng bộ.

"Thu Ca, là các người tùy ý muốn gặp là gặp sao?"

Cái này tiểu đệ lạnh lùng hỏi.

Đối phương không có nói nhiều, cũng liền đi ra ngoài đóng cửa lại, Lưu Đại Tráng nhìn về phía Trương Tiểu Phi, hắn đã cảm thấy cái đó Diệp Thu khẳng định không phải là đơn giản như vậy.

Thái Dũng còn ở trên lầu chơi đùa bóng bàn, hắn đã để cho người gọi điện thoại thông báo Lưu Đại Tráng đại Ca, Lưu Đại Phi, để cho hắn chuẩn bị xong năm triệu, nếu không, sẽ chờ thấy Lưu Đại Tráng thì thôi.

Tối hôm qua Lưu Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi dẫn người đi ra ngoài giáo huấn Diệp Thu, Lưu Đại Phi cũng không có đem Diệp Thu một người nhìn ở trong mắt, không nghĩ tới, một đêm đi xuống, cũng không thấy hai người này trở lại, về phần còn lại mấy cái bên kia tiểu đệ, toàn bộ đều vào bệnh viện cùng trại tạm giam, Lưu Đại Phi mới biết chuyện này nghiêm trọng tính.

Ở sáng nay thời điểm, hắn đột nhiên nhận được một cú điện thoại, nói là muốn cứu đệ đệ của hắn mệnh, liền chuẩn bị năm triệu, ngoài ra cái đó Trương Tiểu Phi cũng đáng năm trăm ngàn.

Để cho hắn chuẩn bị xong năm trăm năm mươi vạn,

Cứu hai người kia mệnh.

Cái này số xa lạ là ai, Lưu Đại Phi không biết, nhưng là, hắn biết rõ mình em trai ruột mệnh khẳng định không chỉ năm triệu, nại Hà Phi xe loại cũng không phải rất giàu dụ, để cho hắn thoát cái đem kia năm triệu lấy ra, có thể sẽ chảy máu nhiều.

Ở Lưu Đại Phi suy nghĩ tìm được trước em trai, lại đem hắn cứu ra.

Diệp Thu cười diện xe đạp đi tới cửa, đem điện xe đạp dừng lại, ở khom người cúi đầu từ lâu một tiểu môn đi vào, Thái Dũng kia chút tiểu đệ thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, lập tức đi tới cùng Diệp Thu chào hỏi.

"Thu Ca,."

. . .

"Thu Ca,, người đã đến rồi."

Thái Dũng vội vàng đi tới chào hỏi.

Bây giờ ngọn Ca, trên bà vai cũng không kém tốt lắm, bắt quá, thấy Diệp Thu thời điểm, vẫn là rất lúng túng, trừ bỏ bị Diệp Thu ác như vậy ác dạy dỗ một trận sau, hắn không nghĩ tới, bây giờ Diệp Thu thành hắn đại Ca, lão đại.

"Hai người kia ở đâu?"

"Phòng ngầm dưới đất."

Thái Dũng nói.

Thái Dũng tự mình mang Diệp Thu hướng phòng ngầm dưới đất đi xuống.

Hiện tại phòng ngầm dưới đất có sông bạc, nhưng là, phần lớn là vô ích, bởi vì rất ít người qua tới nơi này chơi đùa. Bắt quá, ban đêm thời điểm, có thể sẽ nhiều một chút, ban ngày cơ hồ rất ít người qua tới nơi này chơi đùa.

Bây giờ Thái Dũng mang theo Diệp Thu đi tới một gian đồ lật vật cửa phòng, đẩy cửa ra, đi vào bên trong thời điểm, thấy Lưu Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi đều ở bên trong.

Lưu Đại Tráng khi biết kêu vô dụng sau, cũng chưa có lãng phí nữa khí lực, cũng không có lớn tiếng đến đâu kêu, nhin đau khổ cứ như vậy ngủ thiếp đi.

Chờ đến hắn khi tỉnh dậy, cảm giác thật giống như trời đang mưa, phát hiện là mình bị người dùng nước hắt lên mặt, kia nước rơi ở trên mặt hắn, rất nhanh, hắn liền thanh tỉnh.

Hắn khi tỉnh dậy, liền nhận ra Thái Dũng, cũng nhìn thấy Diệp Thu.

Hắn không nghĩ tới, Diệp Thu cùng Thái Dũng dĩ nhiên là một nhóm.

"Thái Dũng, tiểu tử người nếu như muốn sống liền, cũng nhanh chút thả ta."

Lưu Đại Tráng căn bản không đem Thái Dũng coi ra gì, trước kia là vậy, bây giờ cũng vậy.

Thấy Thái Dũng thời điểm, lập tức lớn tiếng mắng ra.

"Con mẹ nó, không thấy Lão Đại ta ở nơi này sao?"

Thái Dũng nói.

Hắn bây giờ cũng không có đem Lưu Đại Tráng nhìn ở trong mắt.

Lưu Đại Tráng mới phản ứng được, nguyên lai Diệp Thu mới là Thái Dũng lão đại. Ở Lưu Đại Tráng hung hắn nhìn về phía Diệp Thu thời điểm, Diệp Thu nói: "Người không cần nhìn ta như vậy, lấy người tình huống bây giờ, làm một thầy thuốc, ta có thể nói cho người biết, không dùng được mấy ngày, người liền sẽ biến thành toàn thân tê liệt, đến lúc đó người liền hoàn toàn là một cái phế nhân."

Lưu Đại Tráng vốn là tình huống còn nghiêm trọng, tới hôm qua thời điểm, Diệp Thu đã đơn giản trị cho hắn qua. Nhưng là, hiện tại hắn vẫn không nhúc nhích được.

Này chính là bởi vì hắn nội tạng bị thương rất nghiêm trọng, hơn nữa, xuất hiện nhiều chỗ nghiêm trọng gãy xương.

Lưu Đại Tráng không biết Diệp Thu biết y thuật, nhưng là, Trương Tiểu Phi nhưng là rất rõ, Diệp Thu có thể giống như biến hóa Ma Thuật như vậy, đem một người xương lâm gãy, sau đó lại đem xương bác đón về (nói lại).

"Cho nên, kia năm triệu rất đáng giá. Nếu như ngươi không muốn trở thành phế nhân, hay lại là mau sớm cho ngươi đại Ca, đưa tiền đến đây đi."

Ở vừa mới thời điểm, Diệp Thu đã biết, Lư Đại Tráng hôn đại Ca, chính là băng đảng đưa xe lão đại Lư Đại Phi. Hắn tin tưởng, nếu như hắn đại Ca, không muốn Lư Đại Tráng biến thành một cái phế nhân, vẫn là rất mau đưa tiền đưa tới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174:: Đen lão đại uy hiếp

Bây giờ Diệp Thu là lấy chữa bệnh danh nghĩa để cho Lư Đại Tráng đại Ca, đưa tiền đến, này phi thường bình thường, ai kêu Lư Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi trước chọc tới hắn.

Diệp Thu cùng Thái Dũng từ bên trong sau khi ra ngoài, Diệp Thu nói: "Lúc nào đưa tiền đến, ta lúc nào chữa bệnh cho hắn."

Ở bên ngoài những thứ kia bệnh viện, Diệp Thu không biết những thứ kia y thuật có hay không có thể đem Lư Đại Tráng bệnh chữa lành, nhưng là, hắn biết, chỉ cần đối phương còn có một hơi thở, hắn cũng có thể để cho đối phương hoàn toàn kháng phục.

"Thu Ca., ta minh bạch."

Thái Dũng nói.

Hiện tại hắn là càng ngày càng bội phục Diệp Thu rồi, mấy có lẽ đã là hoàn toàn tin phục Diệp Thu.

Diệp Thu từ bên trong đi ra, ở Thái Dũng cùng cái kia chút tiểu đệ nhìn xuống, Diệp Thu cười cái kia chiếc điện xe đạp rồi đi nơi này.

Diệp Thu hướng Giang Bắc một cái sửa chữa điện xe đạp cửa tiệm đi qua, ở tới đến nơi đó thời điểm, nơi này sửa xe ông chủ nhìn Diệp Thu chiếc này điện xe đạp.

Nếu như quát phá địa phương lần nữa tô nước sơn, như vậy yêu cầu không thiếu thời gian, nhưng là, nếu như đổi những thứ kia rơi vỡ địa phương, tỷ như kính chiếu hậu những thứ kia, không cần nửa giờ liền có thể làm xong.

Diệp Thu để cho tiệm sửa chữa ông chủ đem rơi vỡ cơ phận đổi bên ngoài, tô nước sơn những thứ kia cũng không cần.

Hắn ở đó đợi đại khái hai mươi phút, toàn bộ đều cho thay xong, còn lại liền một ít quát phá địa phương, Diệp Thu cũng chưa có tô nước sơn, giao tiền xong, Diệp Thu cười xe rồi đi nơi này, hướng Giang Bắc Tam Trung Phương hướng về đi.

Trương Vĩ phục ở trên bàn, trực tiếp ngủ thấy, chờ đến hắn mở hai mắt ra thời điểm, phát hiện không sai biệt lắm đến mười một giờ trưa, hắn phát hiện Văn Tổng đại để cũng không có viết.

Không cần nhìn, lần này Văn Tổng nhất định là thi đập, hơn nữa, là hắn thi Văn Tổng tới nay, kém cỏi nhất một lần.

Bây giờ Văn Tổng cũng thi thành như vậy, buổi chiều tiếng Anh thi, hắn biết rõ mình không cần thi.

Đang thi kết thúc thời gian, lão sư giám khảo thu quyển thời điểm, lộ ra rất mệt mỏi Trương Vĩ cùng bốn cái người hầu, hướng phòng học bên ngoài đi ra ngoài.

Lý Cường nhỏ giọng hỏi "Vĩ Ca., ngươi gần đây trạng thái thật không tốt a, có phải hay không ban đêm đi quầy rượu chơi đùa đến rất sâu đêm?"

Lý Cường này bốn cái người hầu rất hoài nghi, Trương Vĩ một người lặng lẽ đến quầy rượu chơi đùa đến đêm khuya, sau đó sẽ mang theo nữ nhân tới quán rượu mượn phòng.

Lúc trước thời điểm, Trương Vĩ chính là làm như vậy.

"Chơi đùa lông, ta trở về thì ngủ, gần đây rất mệt rồi, cũng không biết thế nào?"

Trương Vĩ còn đang đánh ngáp, cảm giác vừa mới ngủ cùng không có ngủ là giống nhau.

Nếu là như vậy, bốn cái người hầu cũng không biết Trương Vĩ gần đây thế nào?

Trương Vĩ rời đi trường học, trở lại Trương gia thời điểm, mẹ Lưu Anh đã làm tốt cơm trưa, chờ hắn trở lại, thấy Trương Vĩ thời điểm, hỏi "Tiểu Vĩ, hôm nay thi như thế nào?"

"Mẹ, ta thi đập, lần này là thi kém cỏi nhất một lần, buổi chiều thời điểm, ta không đi thi, ta cơm nước xong đi nằm ngủ thấy."

Trương Vĩ nói.

Lưu Anh cảm thấy Trương Vĩ rất kỳ quái, trước là trước kia một mực nhớ cũng ngủ không yên giấc, sau đó đến bây giờ chưa muốn ngủ ngược lại ngủ suốt ngày đều ngủ không đủ.

Lưu Anh cảm thấy con trai thân thể khả năng thật xảy ra vấn đề.

Ở Kim Lăng bệnh viện nơi đó kiểm tra thời điểm, thầy thuốc còn nói Trương Vĩ có thận hư triệu chứng, Lưu Anh còn có chút không dám tin tưởng, nhưng là, nàng từ Trương Đông Lượng nơi đó biết, trước Trương Vĩ thường thường đến quầy rượu chơi đùa, hơn nữa rất sâu đêm cũng chưa có về nhà, nàng cũng đã biết, thầy thuốc cũng không có lừa nàng.

Trương Vĩ ăn hai chén cơm, sau đó trở về phòng trực tiếp nằm xuống, nhắm hai mắt lại cũng liền ngủ mất rồi.

...

Lưu Linh Tú cảm thấy lần này Văn Tổng thi vẫn là rất không tệ, chủ yếu nhất là Diệp Thu bình thường cho nàng dạy kèm rất khá, để cho nàng nguyên lai không biết như thế nào lựa chọn những thứ kia lựa chọn, bây giờ phát hiện cũng dễ dàng làm rất nhiều, mà những Văn Tổng kia đại đề, ở sắp xếp ngôn ngữ bên trên, nàng cũng biết mấu chốt từ tầm quan trọng.

Cho nên, nàng cảm thấy lần này Văn Tổng hẳn so với Liên thi muốn tốt hơn nhiều.

Tô Lạc Lạc biết rõ mình Văn Tổng coi là là không tệ, nhưng là, nàng biết, nếu như Diệp Thu so sánh, khả năng lại kém xa,

Không biết mình lần này cùng Lưu Linh Tú so sánh, lẫn nhau kém bao nhiêu?

Hai nàng từ phòng học lầu thượng xuống tới, Lưu Linh Tú đã thấy Diệp Thu ở đó chờ, ở nàng tới, lên tới Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe hướng cửa trường học đi ra ngoài thời điểm, Lưu Linh Tú nói: "Tối hôm qua ta làm một đêm mơ, thật may không có ảnh hưởng hôm nay thi."

"Là bởi vì tối hôm qua gặp phải chuyện sao?"

Lưu Linh Tú gật đầu một cái.

Ở Diệp Thu cười xe trở lại nhà nàng, Trương Nguyệt Hồng thấy hai người trở lại, kêu hai người đi ăn cơm.

Ở sau khi ăn cơm trưa xong, Trương Nguyệt Hồng cùng Lưu Đại Khánh cũng liền trở về nhà máy đi làm.

Lưu Linh Tú ở gian phòng của mình ngủ trên giường giấc trưa thời điểm, Diệp Thu ở bên ngoài đi dạo, hắn điện thoại di động số hiệu vang lên, lấy ra nhìn lên sau khi, phát hiện là một cái số xa lạ.

"Này, ta là Diệp Thu."

Diệp Thu nhấn nghe.

Rất nhanh, bên kia truyền tới một tiếng rất thô ráp người đàn ông trung niên thanh âm nói: "Diệp Thu, ta cho ngươi biết, ta là Lưu Đại Tráng đại Ca, Lưu Đại Phi, ngươi tiện đem nhất ngã đệ thả, nếu không, đến lúc đó hậu quả rất nghiêm trọng."

"Ha ha, Lưu Đại Phi? Ngươi cảm thấy ta sợ ngươi sao? Ta thả ngươi Đệ cũng được, chỉ sợ hắn không đánh được mấy ngày, đến lúc đó các ngươi còn phải yêu cầu ta!"

Diệp Thu nói một cách lạnh lùng.

Một cái chính là đen lão đại, Diệp Thu sẽ là sợ đối phương uy hiếp?

Lưu Đại Tráng không nghĩ tới, Diệp Thu lại như vậy nói với hắn.

Bây giờ Diệp Thu biết, đem cái đó Lưu Đại Tráng đặt ở Thái Dững nơi đó, cái đó Lưu Đại Tráng có thể là sẽ không đưa tiền đi qua. Nhưng là, hắn biết, đem Lưu Đại Tráng đưa trở về cho Lưu Đại Phi, đến lúc đó đối phương đưa đi bệnh viện không cứu chữa được dưới tình huống, đến lúc đó còn phải yêu cầu hắn.

Bên kia Lưu Đại Tráng đã cúp điện thoại, Diệp Thu cũng không biết đối phương là từ nào biết hắn điện thoại di động số hiệu.

Hiện tại hắn trước không để ý tới đối phương, mà là ở Lưu Linh Tú nhà môn Khẩu Bắc mặt sân ngồi chơi đùa điện thoại di động.

Ở hơn một giờ chiều, Lưu Linh Tú tỉnh ngủ đứng lên rửa mặt sau, cùng Diệp Thu hướng Giang Bắc Tam trùng qua đi.

Đi tới Giang Bắc Tam bên trong giáo học lầu xuống, Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú lên tới phòng học thời điểm, Lưu Linh Tú về trước chính mình chỗ ngồi, thuộc lòng một chút những thứ kia tiếng Anh từ đơn, còn nghe một chút tiếng Anh thánh lực.

Diệp Thu vừa mới đến chính mình chỗ ngồi ngồi xuống, đã thấy Tô Lạc Lạc tới.

Tô Lạc Lạc mang tai nghe ở đó nghe tiếng Anh thánh lực, tựa hồ phi thường chuyên chú, thấy hắn khi đi tới sau khi, đem tai nghe lấy ra, nói: "Ta phần lưng không thoải mái, có thể giúp ta chữa sao?"

Lúc trước, Diệp Thu đã cho cô nàng cùng trên bả vai cho chữa trị sau, Tô Lạc Lạc liền thư thái rất nhiều, bây giờ chỉ còn lại phần lưng, Tô Lạc Lạc còn tưởng rằng Diệp Thu rất nhanh nhớ tới chuyện này, không nghĩ tới, đợi mấy ngày, Diệp Thu đều không nhắc tới lên.

Bây giờ nàng cũng liền chủ động nói ra.

Diệp Thu thấy còn có một cái giờ mới thi, hắn cũng liền nói: "Vậy cùng ta Thượng Thiên đài đi."

Ở Tô Lạc Lạc đi theo Diệp Thu đi ra ngoài thời điểm, Diệp Thu từ Lý Thâm nơi đó bắt được Thiên Thai chìa khóa, sau đó mở cửa, lên tới Thiên Thai.

Hiện tại ở Thiên Thai liền Diệp Thu cùng Tô Lạc Lạc.

"Cởi quần áo!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175:: Đầu hoai tổng bảo

Lần trước, Diệp Thu cho Tô Lạc Lạc chữa bệnh thời điểm, Tô Lạc Lạc đã cởi qua quần áo, bây giờ Diệp Thu lần nữa để cho nàng cởi áo ra thời điểm, Tô Lạc Lạc đã không sợ thẹn thùng.

Bây giờ tiến vào mùa hè mùa, buổi chiều ánh mặt trời vẫn là rất Mạnh, mặc màu trắng T-shirt, ở Tô Lạc Lạc thấy trên sân thượng, quả thật chỉ có Diệp Thu một người thời điểm, cởi xuống bỏ qua một bên, chính là nàng màu trắng kia đồ lót.

Tô Lạc Lạc còn tưởng rằng Diệp Thu nhìn tới, không nghĩ tới, nàng phát hiện Diệp Thu ánh mắt chẳng qua là nhìn về phía bên ngoài lan can.

"Ta cởi."

Tô Lạc Lạc nhỏ giọng nói.

Diệp Thu xoay người lại nhìn lên sau khi, phát hiện Tô Lạc Lạc bây giờ trên người chỉ còn lại kia bộ màu trắng đồ lót, chỉ muốn cởi bỏ cái đó nơ con bướm, Tô Lạc Lạc sẽ bị bại lộ ở trước mặt hắn.

Diệp Thu đi tới trước mặt nàng, Tô Lạc Lạc thấy Diệp Thu ánh mắt kia thời điểm, lộ ra phi thường xấu hổ, nhắm hai mắt lại thời điểm, Diệp Thu nắm tay thả vào trên lưng nàng.

Kia giống như nhẹ nhàng quét xem mà qua, mỗi quét qua một tác trong trắng lộ hồng da thịt, Tô Lạc Lạc cũng sẽ cảm giác có một cỗ lạnh lẽo, rất nhanh, nàng lại cảm thấy thư thái rất nhiều.

Từ đầu đến cuối đại khái không tới năm phút, Diệp Thu nói: "Có thể."

Tô Lạc Lạc đến nay cũng không biết, Diệp Thu rốt cuộc là như thế nào chữa trị cho nàng, bởi vì Diệp Thu không nói, nàng cũng không có thấy, nàng biết, Diệp Thu tuyệt đối không có đụng phải thân thể nàng.

Ở Tô Lạc Lạc xấu hổ mở hai mắt ra, Diệp Thu để cho nàng đem y phục mặc trở về thời điểm, không biết tại sao, Tô Lạc Lạc nhớ tới lấy trước kia cái

Diệp Thu, cũng nhớ tới hiện tại ở nơi này Diệp Thu, trực tiếp thật chặt ôm lấy Diệp Thu.

"Diệp Thu, người tại sao thay đổi lớn như vậy?"

"Người giống như kiểu trước đây đơn độc đối với ta một người được, có thể không?"

Tô Lạc Lạc nhìn nói với Diệp Thu.

Diệp Thu chẳng qua là lạnh lùng nhìn về phía nàng cười một tiếng, ánh mắt kia mang theo châm biếm, chẳng qua là ha ha một tiếng.

Hắn không có lại để ý tới Tô Lạc Lạc.

Tô Lạc Lạc nhưng là không nghĩ tới Diệp Thu sẽ là như vậy phản ứng, ở Diệp Thu để cho nàng buông nàng ra tay, Tô Lạc Lạc cũng liền nắm tay thu hồi đi, sau đó lộ ra rất mất mát đem nàng món đồ T-shirt cho mặc vào.

Tô Lạc Lạc còn có chút ngăn người đứng ở nơi đó thời điểm, Diệp Thu hỏi "Người nghĩ tại này hóng gió, hay lại là nghĩ tại này phơi thái dương?"

Tô Lạc Lạc mới phản ứng được, trên mặt lúc thì trắng lúc thì đỏ, có chút tức giận nhìn Diệp Thu.

Diệp Thu nhưng là không để ý đến, ở Tô Lạc Lạc rời đi trước Thiên Thai, Diệp Thu chuẩn bị khóa cửa xuống lầu thời điểm, thấy Lý Thâm cùng Chu Chí Minh đi lên.

Lần trước, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh, thậm chí lớp học còn lại đồng học đều biết, Diệp Thu đơn độc mang theo Tô Lạc Lạc lên tới trên sân thượng, nhưng là, những thứ này đồng học không biết Diệp Thu cùng Tô Lạc Lạc trên Thiên Thai làm gì?

Lần này, Diệp Thu lại mang Tô Lạc Lạc đi lên, mà hai người thấy Tô Lạc Lạc đi xuống trước thời điểm, trên mặt tựa hồ không cao hứng lắm đáng vẻ.

"Thu Ca., các người vừa mới đang làm gì?"

Lý Thâm thật tò mò hỏi.

"Trị bệnh cho nàng mà thôi."

Diệp Thu nói đơn giản đạo.

Nếu như là những người khác, hai người này khả năng không tin, nhưng là, nếu như là Diệp Thu nói, hai người nhất định là tin tưởng.

Ở Lý Thâm xuất ra kia hộp mềm mại Trung Hoa, phân biệt đưa cho Diệp Thu cùng Chu Chí Minh một cây sau, sau đó lấy ra một cây, phân biệt đốt sau, đứng ở trên lan can hút thuốc, nhìn sân trường cảnh đẹp.

Lại không bao lâu, bọn họ liền sẽ rời đi Giang Bắc Tam bên trong, đến còn lại địa phương.

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh biết, lấy mình bây giờ tài nghệ, phổ thông chuyên khoa cũng không lên được, hai người sợ là đến lúc đó chỉ có thể trước thời hạn đi ra ngoài làm việc.

Về phần để cho bọn họ học lại, bọn họ biết lại học lại vài năm, cũng là như vậy tài nghệ, lãng phí thời gian mà thôi.

Mà Diệp Thu?

Hai biết đến, Diệp Thu đã kinh biến đến mức cùng bọn họ hoàn toàn bất đồng. Nếu là lúc trước cái đó Diệp Thu, khả năng cùng bọn họ đi bộ không sai biệt lắm, nhưng là, bây giờ căn bản không thể nào.

"Diệp Thu, người chuẩn bị thi kia trường đại học?"

Lý Thâm hỏi.

"Tạm thời còn không biết,

Linh Tú dự thi nhà nào, ta liền dự thi nhà nào, phân đang với ta mà nói, đều giống nhau."

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh Tự Nhiên rất rõ, lấy Diệp Thu Liên thi thành tích, nghĩ đến đâu trường đại học đọc đều được. Về phần Lưu Linh Tú, so với Diệp Thu còn kém một chút.

Cho nên, bây giờ Diệp Thu là theo chân Lưu Linh Tú dự thi kia rất bình thường.

"Kia Tô Lạc Lạc đây?"

"Lười để ý nàng."

Diệp Thu nói.

Vừa mới Tô Lạc Lạc đã xuống lầu, bắt quá, nàng trở lại đầu, muốn nhìn một chút Diệp Thu cùng Chu Chí Minh hai người ở trên lầu làm gì. Quả nhiên, nàng phát hiện, Diệp Thu cùng Lý Thâm hai người đang hút thuốc lá.

Này cũng không coi vào đâu, mà là Diệp Thu cùng hai người kia nói chuyện phiếm nội dung, nàng cảm thấy rất hứng thú.

Không nghĩ tới, thật nói đến Lưu Linh Tú cùng mình, nghe nói Diệp Thu muốn đi theo Lưu Linh Tú dự thi cùng một trường đại học thời điểm, không biết tại sao, Tô Lạc Lạc trong lòng giống như bị hung hăng đâm cắt một đao, mà nghe được nói đến nàng, Diệp Thu nói đến lười để ý nàng thời điểm, Tô Lạc Lạc tâm tình càng là thấp.

Vừa mới như vậy chính mình đầu hoài tổng bảo dưới tình huống, Diệp Thu cũng không để ý đến, càng không cần phải nói những thứ khác.

Một người có thể biến hóa, nhưng là, nàng không biết tại sao Diệp Thu trở nên lớn như vậy, nhưng là, chính là bởi vì bây giờ Diệp Thu thay đổi, mới thật đang hấp dẫn đến nàng.

Lúc trước, nàng biết Diệp Thu một mực khổ khổ theo đuổi nàng, nàng nhưng là không để ý tới, dĩ nhiên là bởi vì Diệp Thu đối với nàng mà nói, một chút sức hấp dẫn cũng không có.

Nhưng là, bây giờ đã hoàn toàn bất đồng.

Tô Lạc Lạc không có lại nghe lên Diệp Thu cùng hai người kia đang nói chuyện gì, tâm tình lộ ra xuống rất thấp, từ trên lầu đi xuống, trở lại phòng học, muốn nghe một chút tiếng Anh thánh lực, nhưng là một chút tâm tình cũng không có.

Diệp Thu cùng Lý Thâm hai người hút xong cây nhang kia khói, từ trên sân thượng đi xuống thời điểm, cách cuộc thi thời gian còn có hai mươi phút, trở về đến phòng học thời điểm, Diệp Thu trở lại chính mình chỗ ngồi, thấy Tô Lạc Lạc phục ở trên bàn, không thấy rõ mặt nàng, cũng không biết Tô Lạc Lạc đang suy nghĩ gì.

Diệp Thu thấy trước mặt Lưu Linh Tú nhìn về phía nàng thời điểm, Diệp Thu cho nàng một cái ánh mắt.

Ở hai giờ chiều bốn mươi lăm phút, lão sư giám khảo đem tiếng Anh bài thi cùng bài thi thê lấy tới, tiên phát bài thi đi xuống cho các bạn học nhìn thánh lực đề sau, ở ba giờ chiều cả, trên bục giảng cái đó kèn đúng lúc phát ra lần này kỳ thi thử tiếng Anh thánh lực.

Diệp Thu ngồi ở chỗ mình ngồi, phát hiện này tiếng Anh thánh lực thật sự là quá đơn giản, nghe xong một lần, liền trực tiếp nhìn đề mục bài thi.

Mà Tô Lạc Lạc bởi vì bị mới vừa rồi sự kiện kia ảnh hưởng, tinh thần lực không phải là rất tập trung, nàng cảm giác mình thánh lực cũng sai lầm rồi mấy cái, chính là bởi vì không có nghe rõ Sở Nguyên bởi vì.

Nàng biết, thánh lực nghe qua sau, tựu không khả năng kiểm tra, bởi vì không có lại khả năng phát ra, chỉ có thể làm còn lại tiếng Anh đề.

Cách cuộc thi không tới một giờ, Diệp Thu bài thi toàn bộ đều làm xong, bài thi thê cũng điền xong, trực tiếp từ chỗ ngồi đi ra, đem bài thi cùng bài thi thê giao cho trên bục giảng giám khảo thi nơi đó.

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh đã sớm loạn làm xong những thứ kia lựa chọn, thấy Diệp Thu nộp bài thi thời điểm, vội vàng đi theo nộp bài thi đi theo Diệp Thu rồi đi phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Nếu như không chữa khỏi, đến lúc đó phế bỏ người môn

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh thấy Diệp Thu nộp bài thi sau, còn tưởng rằng hắn đi Internet lên mạng.

Nhưng là, theo từ trên lầu đi xuống, Diệp Thu cũng không có hướng Internet nơi đó đi qua, mà là hướng Thái Dũng bên kia đi qua.

"Thu ca, ngươi đi đâu?"

Lý Thâm hỏi.

"Chúng ta đi đánh bóng bàn."

Diệp Thu cười nói.

Ở đi tới Thái Dũng kia tòa cửa lầu, sau đó từ cửa nhỏ đi vào, Thái Dũng kia chút tiểu đệ thấy Diệp Thu khi đi tới sau khi, vội vàng cùng Diệp Thu chào hỏi.

Lần trước khi đi tới sau khi, Lý Thâm cùng Chu Chí Minh biết, Diệp Thu vẫn cùng những côn đồ các kè này đánh một trận, nhưng là, bây giờ Thái Dũng kia chút tiểu đệ tựa hồ rất tôn kính rất nhiệt tình chào mời Diệp Thu.

Lý Quân cùng Trương Dũng khi đi tới sau khi, Diệp Thu nói: "Lý Quân, ngươi dẫn bọn hần đi đánh bóng bàn."

Lý Quân hai người cũng liền mang theo Lý Thâm hai người đi qua, Diệp Thu chính là hướng phòng ngầm dưới đất đi qua thời điểm, Thái Dũng đã đi theo tới.

Ở ăn cơm trưa xong thời điểm, Diệp Thu nhận được Lưu Đại Phi Điện lời nói, nhớ uy hiếp Diệp Thu đem Lưu Đại Tráng thả. Vốn là dựa theo Diệp Thu ý tứ, là để cho Lưu Đại Phi đem tiền đưa tới, hần cho thêm Lưu Đại Tráng chữa trị. Nhưng là, bây giờ Lưu Đại Phi tựa hồ không phải là rất vui lòng như vậy đưa đi.

Ở Thái Dũng đi theo Diệp Thu xuống đến phòng ngầm dưới đất thời điểm, Thái Dũng nói: "Lưu Đại Phi bên kia không có đưa tiền đến, hơn nữa, uy hiếp ta."

"Ngươi sợ?"

"Sợ qua chim, trước cũng không sợ bằng đang đua xe, bây giờ càng không sợ."

Thái Dũng nói.

Chẳng qua là, phát triển nhiều năm như vậy, hần mang theo kia chút tiểu đệ, vẫn chỉ có thể hoành ở Giang Bắc Tam bên trong phụ cận, chính là bởi vì thực lực của hần không đủ nguyên nhân.

Về phần bằng đang đua xe nguyên lai là muốn so với bọn hần khá hơn một chút, nhưng là, bị Diệp Thu dạy dỗ hai lần, những thứ kia độ lại xe gắn máy cũng bị cướp đi rồi một nửa, hiện tại đang phi xa loại thực lực và trước so sánh, dĩ nhiên là không được.

Ở đi vào kia đang lúc trong tầng hầm ngầm, bây giờ nằm ở bên trong Lưu Đại Tráng thần sắc càng thống khổ.

"Lưu Đại Tráng, ngươi đại ca không muốn đưa tiền đến, ngươi nói ta làm sao bây giờ?"

Diệp Thu nói.

Lưu Đại Tráng đã sớm biết đại ca sẽ như vậy, một mặt, hần thấy thật đúng lúc, ở một phương diện khác, hần vừa sợ chính mình thật biến thành một cái phế nhân.

"Ta bây giờ để cho ngươi đi, nhưng là, ta cho ngươi biết, cho dù ngươi đến bệnh viện cũng không trị được ngươi bệnh, đến lúc đó ngươi còn phải cầu tới ta, nếu không, ngươi sẽ toàn thân tê liệt, biến thành một cái thật Chân phế nhân."

Lưu Đại Tráng không tin, chỉ cần Diệp Thu dám thả hần đi rồi, như vậy hần liền có cơ hội trở lại tìm Diệp Thu báo thù. Dĩ nhiên, hiện tại hần là tiên đem bệnh chữa lành.

Ở Thái Dũng, Lưu Đại Tráng, Trương Tiểu Phi, cùng với Thái Dũng hai cái tiểu đệ đều có chút không hiểu Diệp Thu tại sao phải làm như vậy thời điểm, Diệp Thu đi tới Trương Tiểu Phi trước mặt, nắm tay thả vào Trương Tiểu Phi bị thương gãy xương địa phương, những thứ kia địa phương rất nhanh thì bị Diệp Thu chữa lành.

Còn lại chính là Trương Tiểu Phi trầy ngoài da, còn lại cũng không có vấn đề gì.

Trương Tiểu Phi rất nhanh cũng cảm giác được, nguyên lai cái loại này đau đớn đau nhói cảm giác, toàn bộ đều biến mất, hần biết, khẳng định lại vừa là Diệp Thu lại dùng ma pháp cho hần chữa hết.

"Ngươi đem lão đại ngươi mang đi đi."

Trương Tiểu Phi không nghĩ tới, Diệp Thu ngoại trừ đem hần bệnh chữa lành, còn đem hần để cho chạy, Trương Tiểu Phi nhất thời lộ ra rất cảm kích.

Một loại xuất phát từ nội tâm đối với (đúng) Diệp Thu cảm kích!

Bởi vì bây giờ Luru Đại Tráng toàn thân nhiều chỗ bị thương, đã không nhúc nhích được, bây giờ chỉ có thể để cho Trương Tiểu Phi cõng hắn rời đi.

Trương Tiểu Phi rất nhỏ gầy, mà Luru Đại Tráng rất cường tráng, nhưng là, bây giờ Trương Tiểu Phi biết được có thể rời đi, vội vàng cõng lấy sau lưng Luru Đại Tráng rời đi phòng ngầm dưới đất.

Xuất hiện ở đi ra bên ngoài thời điểm, Diệp Thu nói: "Lái xe đưa bọn họ trở lại hẳn một nhà bệnh viện."

Thái Dũng để cho một tên tiểu đệ mở ra xe nhỏ đưa Luru Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi lúc rời đi sau khi, Thái Dũng còn là có chút không rõ.

"Nếu như Luru Đại Tráng không muốn trở thành phế nhân, đến lúc đó nhất định sẽ yêu cầu ta."

Diệp Thu thấy Lý Thâm cùng Chu Chí Minh ở Lý Quán, Trương Dũng bên kia chơi đùa thời điểm, hắn cũng liền đi tới.

Diệp Thu ở nơi này chơi đùa bóng bàn, không sai biệt lắm đến lần này kỳ thi thử tiếng Anh thi xong thời điểm, cùng Lý Thâm hai người rời đi nơi này, hướng Giang Bắc Tam bên trong trở về.

Luru Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi bị Thái Dũng cái đó tiểu đệ lái xe đưa đến một nhà Đại Bệnh Viện cửa, hai người này sau khi xuống xe, Thái Dũng cái đó tiểu đệ lái xe sau khi rời đi, Trương Tiểu Phi lập tức cho lão đại Luru Đại Phi gọi điện thoại.

"Đại ca, Diệp Thu đem chúng ta thả, chúng ta bây giờ Giang Bắc Chữ Thập Đỏ bệnh viện."

Trương Tiểu Phi cho Luru Đại Phi bên kia gọi điện thoại, Luru Đại Phi nhận được Trương Tiểu Phi điện thoại sau, còn tưởng rằng là bởi vì mình cho Diệp Thu đánh cú điện thoại kia hữu hiệu rồi.

Hắn cảm thấy rất cuộc có thể tiết kiệm xuống kia năm triệu thời điểm, Trương Tiểu Phi đã để cho nữ y tá đưa Luru Đại Tráng đi vào phòng cấp cứu chữa trị.

Ở Luru Đại Tráng bị nữ y tá dùng bệnh nhân đẩy xe đưa đến phòng cấp cứu, phòng cấp cứu thầy thuốc đối với (đúng) Luru Đại Tráng tiến hành kiểm tra thời điểm, rất nhanh phát hiện Luru Đại Tráng không chỉ nội tạng bị thương nghiêm trọng, tứ chi xuất hiện nghiêm trọng gãy xương, lợi hại nhất sau lưng Chúa cốt không sai biệt lắm cắt ra rồi.

Hơn nữa, một mực bên trong chảy máu phi thường nghiêm trọng.

"Thế nào như vậy?"

Một cái y sĩ trưởng hỏi.

Cái này y sĩ trưởng không có nhận ra Luru Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi là băng đảng đưa xe đầu mục, thấy hai người đều có bị bị thương ngoài da, nhưng là, Trương Tiểu Phi nhìn nhưng là không giống có chuyện như thế, phòng cấp cứu cái đó y sĩ trưởng còn cảm thấy rất kỳ quái.

"Ra, xảy ra tai nạn xe cộ tạo thành, ta đại ca cỡi xe gắn máy, tối hôm qua thời điểm đụng vào đồ vật bay ra ngoài cứ như vậy."

Vị kia y sĩ trưởng nghe nói Luru Đại Tráng là xảy ra tai nạn xe cộ tạo thành, lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra, bây giờ để cho Trương Tiểu Phi đi cho Luru Đại Tráng làm nhập viện thủ tục, đã trước đóng một khoản chi phí.

Sau đó Luru Đại Tráng lại bị đưa ra phòng cấp cứu, mà là đưa đến kiểm tra phòng tiến hành toàn phương diện kiểm tra.

Trương Tiểu Phi chính mình không có bao nhiêu tiền, chỉ có thể để cho lão đại Luru Đại Phi trước đưa tiền tới lại nói.

Tại hẳn cho thêm Luru Đại Phi gọi điện thoại thời điểm, Luru Đại Phi đã mang theo kia chút tiểu đệ tới.

Ở Trương Tiểu Phi thấy Luru Đại Phi thời điểm, nói: "Đại ca, Nhị lão đại bị thương rất nghiêm trọng, bây giờ đang ở kiểm tra phòng kiểm tra, bắt quá, trước phải dạy tiền nằm bệnh viện những thứ kia."

Luru Đại Phi để cho một tên tiểu đệ lấy tiền đi cho Luru Đại Tráng giao tiền thời điểm, Luru Đại Phi cũng liền hướng kiểm tra phòng nơi đó đi qua, thấy em trai Luru Đại Tráng nằm ở nơi đó làm kiểm tra toàn thân.

Bây giờ mặc toàn thân hắc y phục, đeo kính mát, kẹp một cái cặp tóc Luru Đại Phi lúc xuất hiện, bên trong thầy thuốc cùng nữ y tá cũng làm cho sợ hết hồn.

Thấy Luru Đại Phi dạng Từ, những thầy thuốc kia cảm thấy, trước mắt này cái trung niên nam Từ không phải là đen lão đại chính là Đại lão bản.

"Ngã đệ như thế nào đây?"

Luru Đại Phi hỏi.

"Trước, tiên sinh, người Đệ tình huống rất nghiêm trọng, xuất huyết não, gan xuất hiện, tứ chi gãy xương, phần lưng chủ định cắt ra chờ các loại, cần phải nhanh một chút tra rõ, tiến hành phẫu thuật chữa trị."

"Nói cho các ngươi biết, chúng ta là băng đảng đua xe, nếu như các ngươi không đem ngã đệ bệnh chữa lành, ta phỉ bỏ ngươi môn."

Lưu Đại Phi bắt kẻ em trai bị thương có nhiều trọng, nhưng là, nếu như những thầy thuốc này không có đem đệ đệ của hắn bệnh chữa lành, như vậy đến lúc đó thì đem bọn hắn cũng phỉ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Suốt đời tê liệt

Lưu Đại Phi, Lưu Đại Tráng là Giang Bắc khu vực này băng đảng đua xe lão đại, bình thường cán sự đều là bắt chẹt vợ vệt tài sản, thu bảo hộ phí, phía dưới kia chút tiểu đệ Phi cướp bông tai vàng, giấy chuyển vàng, thậm chí ví tiền những thứ này.

Bình thường Lưu Đại Phi cùng Lưu Đại Tráng đều rất phách lối, cho nên, Giang Bắc không ít người đều có chút nghe nói qua, trước mắt những thứ này Chử Thập Đả bệnh viện thầy thuốc, nghe nói trước mắt những thứ này chính là băng đảng đua xe, hơn nữa uy hiếp bọn họ, nếu như không trị hết Lưu Đại Tráng bệnh, liền phỉ bọn họ, dĩ nhiên là đem những thầy thuốc này cùng nữ y tá cũng hù dọa.

Bọn họ chỉ là vừa mới vừa ở kiểm tra trong phòng đơn giản cho Lưu Đại Tráng kiểm tra, liền phát hiện Lưu Đại Tráng toàn thân cao thấp nhiều vô cùng vấn đề, mặc dù nhà này Đại Bệnh Viện cũng là phổ thông tam giáp bệnh viện, nhưng là, những thầy thuốc kia cảm thấy, nhớ phải hoàn toàn đem Lưu Đại Tráng chữa khỏi, sợ thì sẽ không dễ dàng như vậy.

Hơn nữa, gặp phải Lưu Đại Phi uy hiếp, bây giờ những thầy thuốc này nhất thời không nhớ cho thêm Lưu Đại Tráng chữa bệnh.

"Lưu, Lưu lão đại, đệ đệ của ngươi tình huống rất nghiêm trọng, ta đề nghị hay lại là đưa đến Kim Lăng bệnh viện hoặc là Kim Lăng bệnh viện nhân dân chữa khỏi, bệnh viện chúng ta thầy thuốc tài nghệ cùng y tế tài nghệ có hạn, sợ trễ nãi đệ đệ của ngươi bệnh tình."

Kiểm tra phòng cái đó y sĩ trưởng trực tiếp nói.

"Khốn kiếp, lãng phí thời gian!"

Lưu Đại Phi một cái tát đánh về phía cái đó y sĩ trưởng, y sĩ trưởng cảm giác mình mặt bị đánh rất đau, nhưng cũng không dám lên tiếng nữa.

"Chuyển viện."

Lưu Đại Phi nói.

Đương nhiên, ở Giang Bắc bên này, Lưu Đại Phi vẫn còn có chút phách lối, nhưng là, nếu như đến Giang Nam bên kia sau, Lưu Đại Phi cũng không dám lại phách lối như vậy rồi.

Bây giờ đem Lưu Đại Tráng chuyển viện đến Kim Lăng bệnh viện chữa trị, giống vậy chỉ có thể lấy một người bình thường xảy ra tai nạn xe cộ thân phận đưa qua, nếu như là lấy xã hội đen lão đại thân phận đưa qua, sợ là đến lúc đó vừa mới đưa đến nơi đó, bệnh viện liền cho hắn báo cảnh sát, để cho cảnh sát trước tới xử lý rồi.

Vừa mới cái đó tiểu đệ cho Lưu Đại Tráng giao tiền, rất nhanh thì bị Chử Thập Đả bệnh viện nơi này cho lui về, hơn nữa, vừa mới Lưu Đại Tráng những thứ kia kiểm tra phí, bệnh viện một phần tiền cũng không dám thu.

Không là bọn hắn không muốn nhận, mà là bọn hắn không dám thu, bọn họ sợ hãi sau khi tan việc, gặp phải những thứ này băng đảng đua xe theo dõi, đến lúc đó trực tiếp lái xe đụng tới, hoặc là còn lại thì phiền toái.

Lưu Đại Tráng bị Lưu Đại Phi đánh tới tiểu đệ đưa đến một chiếc xe nhỏ bên trên, sau đó lái xe hướng Kim Lăng bệnh viện phương hướng đi qua.

Ở trên xe thời điểm, Lưu Đại Phi kỳ quái nhìn Trương Tiểu Phi hỏi "Ngươi không phải nói cũng rất nghiêm trọng sao? Thế nào bây giờ một chút việc cũng không có?"

Trương Tiểu Phi bị Diệp Thu chữa trị sau, hắn thể nội thương liền hoàn toàn bị chữa khỏi, chỉ còn lại những thứ kia một ít bị lau bị thương ngoài da, không sai biệt lắm tới hôm qua lúc sau đã kết ba khép lại.

Vừa mới ở bệnh viện thời điểm, hấn lại để cho nữ y tá cho hấn cầm đi một tí dán bị thương ngoài da được cao.

Bây giờ Trương Tiểu Phi nhìn liền một chút việc cũng không có.

"Cái này, lão đại, là Diệp Thu cho ta chữa khỏi."

Nói đến Diệp Thu, hấn đã là lần thứ hai gặp phải Diệp Thu, hơn nữa, là lần thứ hai gặp phải biến thái như vậy Diệp Thu, không chỉ rất có thể đánh, hơn nữa, hấn y thuật, để cho Trương Tiểu Phi cảm thấy như cùng là những thứ kia Ma Pháp Sư như vậy dùng ma pháp cho hấn chữa khỏi.

"Hấn chữa khỏi?"

Lưu Đại Phi có chút không dám tin tưởng.

Ở Trương Tiểu Phi nói ra thời điểm, Lưu Đại Phi càng không dám tin tưởng. Nhưng là, hấn cảm thấy Trương Tiểu Phi không thể nào lừa dối hấn.

Để cho Trương Tiểu Phi đem tối hôm qua gặp phải chuyện nói ra.

Lần trước, Trương Tiểu Phi ở cháo bột tiệm nơi đó gặp phải phiền toái, bị Diệp Thu hung hăng dạy dỗ một trận chuyện, Lưu Đại Phi đã rõ ràng, cũng chính bởi vì như vậy, lần này Lưu Đại Tráng mới tự mình mang theo nhiều như vậy tiểu đệ, cùng Trương Tiểu Phi ở nửa đường chặn lại Diệp Thu, muốn dạy dỗ Diệp Thu.

Trương Tiểu Phi đem tối hôm qua trải qua nói tường tận đi ra thời điểm, Lưu Đại Phi đã không nói, hấn cảm giác cái đó Diệp Thu sử dụng xe gắn máy muốn so với bọn hấn bằng đẳng đua xe muốn lợi hại hơn nhiều, hơn nữa, thật rất có thể đánh.

"Nói như vậy, hiện tại hấn là cái đó Thái Dũng lão đại."

"Dạ, ta nhìn thấy Thái Dũng cùng cái kia chút tiểu đệ đối với (đúng) Diệp Thu đều rất tôn kính."

Lưu Đại Phi nguyên tưởng rằng Diệp Thu chính là một cái bình thường học sinh, bây giờ nhìn lại không chỉ là như vậy, hơn nữa Thái giúp lão đại.

Lưu Đại Phi cái đó tiểu đệ lái xe tới đến Kim Lăng bệnh viện thời điểm, đã là hơn bảy giờ tối. Bất quá, ở đi tới nơi này một bên, Lưu Đại Phi quả thật không dám giống hơn nữa mới vừa rồi ở Giang Bắc Chữ Thập Đỏ bệnh viện nơi đó phách lối như vậy, ngược lại là đem kia đang lúc hắc y phục thay cho, kính râm cũng không đeo.

Nhìn về phía một bên kia chút tiểu đệ nói: "Người khác hỏi tới, các người liền nói là ta bảo tiêu, ta bây giờ là một cái đứng đắn ông chủ."

"Lão đại, chúng ta biết."

Kia chút tiểu đệ rồi rít nói.

Ở Trương Tiểu Phi xuống xe trước, sau đó đến Kim Lăng bệnh viện phòng cấp cứu nơi đó tìm tới thầy thuốc cùng nữ y tá, để cho bọn họ đem bệnh nhân đẩy xe tới, đem cả người bị thương Lưu Đại Tráng đưa vào đi.

Rất nhanh, Lưu Đại Tráng bị hai vị phòng cấp cứu thầy thuốc mang lên bệnh nhân đẩy xe, nữ y tá đẩy đi vào một gian bên trong phòng cấp cứu.

"Các người là?"

"Thầy thuốc, người khỏe, ta là bệnh nhân hôn ca ca, những thứ này là ta bảo tiêu."

Lưu Đại Phi nói.

Thầy thuốc kia nhìn một cái Lưu Đại Phi, sau đó vừa nhìn về phía Trương Tiểu Phi hỏi "Bệnh nhân xảy ra chuyện gì, thế nào như vậy nghiêm trọng?"

"Thầy thuốc, người mắc bệnh tối hôm qua trở lại trên đường xảy ra tai nạn xe cộ, hai xe đụng nhau, sáng nay bị người phát hiện, đưa đến Chữ Thập Đỏ bệnh viện cứu chữa, Chữ Thập Đỏ bệnh viện thầy thuốc nói tài nghệ không đủ, để cho chúng ta đem hấn đưa tới nơi này."

Trương Tiểu Phi nói.

Hấn nói như vậy, cũng giải thích thông.

Ở Lưu Đại Tráng bị đưa đến phòng cấp cứu, thông qua phòng cấp cứu những thứ kia hiện đại y tế khí giới tiến hành hút dưỡng, kiểm tra huyết áp, chờ các loại, đơn giản tra nhìn một chút, phòng cấp cứu thầy thuốc liền nhìn ra được bây giờ Lưu Đại Tráng tình huống phi thường nghiêm trọng.

Không chỉ xuất huyết bên trong, có tích máu, ở đại não vị trí cũng có máu bầm, về phần tứ chi gãy xương những thứ kia càng không cần phải nói, kể từ bây giờ đơn giản kiểm tra đến xem, người mắc bệnh tình huống quả thật phi thường nghiêm trọng.

"Lập tức đưa đến trọng nguy phòng bệnh, tiến hành toàn phương diện cấp cứu."

Vị kia y sĩ trưởng nói.

Rất nhanh, Luru Đại Tráng bị đưa đến trọng nguy phòng bệnh, ở trong phòng bệnh, trong cơ thể hắn những thứ kia tích máu bị lấy ra, đại não máu bầm cũng bị lấy ra.

Nhưng là, bây giờ Luru Đại Tráng tình huống vẫn là phi thường nghiêm trọng, đặc biệt là hắn sau lưng Chúa cốt tích trụ đã cắt ra, cần phải nhanh một chút làm giải phẫu bác tiếp tục trở lại, nếu không, Luru Đại Tráng khả năng cũng sẽ xuất hiện toàn thân tê liệt, trở thành một đồng lúa Từ chỉ có thể nằm ở trên giường phế nhân.

Ở những Chúa kia chữa thầy thuốc xác nhận sau, từ trọng nguy phòng bệnh đi ra, nhìn về phía Luru Đại Phi nói: "Người là Luru Đại Tráng đại ca?"

"Dạ, thầy thuốc, ta là hắn hôn đại ca Luru Đại Phi, đệ đệ của ta bây giờ tình huống thế nào?"

"Phần lớn nguy hiểm đã tiêu trừ, nhưng là, hắn phần lưng Chúa cốt tích trụ cắt ra, cần phải nhanh một chút làm giải phẫu, nếu không, rất có thể sẽ suốt đời tê liệt, chỉ có thể nằm ở trên giường hoặc là trên ghế qua đồng lúa Từ."

Luru Đại Phi sau khi nghe có chút ngây dại!

Hắn có chút không dám tin tưởng, bây giờ em trai bệnh tình lại như vậy nghiêm trọng.

Mà Trương Tiểu Phi càng là kinh ngạc không nói ra lời, bởi vì ở đưa hắn và Luru Đại Tráng rời đi Thái Dững nơi đó thời điểm, Diệp Thu đã trước thời hạn nói.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Người sau lưng

Vô luận là suốt đời tê liệt, hay lại là toàn thân tê liệt, đối với (đúng) Luru Đại Tráng mà nói, đều không phải là một cái tin tốt. Mấu chốt là, Luru Đại bay ở Kim Lăng bệnh viện nơi này, đã không dám giống hơn nữa ở Giang Bắc nhà kia Chữ Thập Đỏ bệnh viện như vậy uy hiếp những thầy thuốc này.

"Thầy thuốc, vậy xin hỏi có thể hoàn toàn chữa khỏi ngã đệ thương sao?"

Luru Đại Phi hỏi.

"Luru Tiên sinh, cái này chúng ta không có thể bảo đảm, bất kỳ giải phẫu đều có nhiều chút nguy hiểm tính cùng tỷ lệ thành công, người Đệ tứ chỉ gãy xương, ngược lại rất dễ dàng chữa khỏi, nhưng là, hắn phần lưng Chúa cốt tích trụ cắt ra, cho dù là làm giải phẫu, cũng không thể hoàn toàn 100% sau khi. Hơn nữa, còn phải xem người mắc bệnh giải phẫu sau khôi phục tình huống."

"Tay kia thuật tỷ lệ thành công cao bao nhiêu?"

"Có 80% trở lên đi."

Vị kia y sĩ trưởng nói.

Bây giờ nếu như Luru Đại Tráng muốn làm giải phẫu, như vậy thì muốn Luru Đại Phi vị này thân nhân, hoặc là Luru Đại Tráng những nhà khác chúc ký tên mới được.

Luru Đại Phi biết, đã đến loại trình độ này, nếu như ở Kim Lăng bệnh viện nơi này cũng không trị hết dưới tình huống, như vậy đưa đến còn lại bệnh viện, sợ là cũng phi thường khó khăn.

Ở Luru Đại Phi nhìn phần kia đồng ý giải phẫu hợp đồng cùng với nguy hiểm trách nhiệm hợp đồng bên ngoài, hắn chỉ có thể ở phía trên ký xuống tên mình.

Mà lần giải phẫu này phí, còn cao đạt đến Tam chừng mười vạn.

Nhưng là, so sánh với Diệp Thu muốn kia năm triệu, Tự Nhiên ít hơn nhiều rồi.

Ở Lư Đại Phi tự mình đi đóng khoản tiền kia sau, Lư Đại Tráng bị đưa đến trong phòng giải phẫu làm giải phẫu.

Lư Đại Phi nộp khoản tiền kia, chỉ có thể cùng Trương Tiểu Phi, còn lại băng đảng đưa xe tiểu đệ ở bên ngoài chờ.

Nhưng là, Trương Tiểu Phi nhớ tới Diệp Thu chuyển lời, hẳn vẫn rất sợ hãi lần này Lư Đại Tráng giải phẫu sẽ thất bại.

Diệp Thu trở lại giáo học lâu xuống, thấy Lư Linh Tú đã tại kia chờ nằng.

Lần này kỳ thi thử, Lư Linh Tú cảm thấy mỗi khoa cũng thi không tệ, đặc biệt là tiếng Anh phương diện, lần này thành tích làm tốt vô cùng.

Nàng tin tưởng lần này kỳ thi thử số điểm sẽ vượt qua Liên thi, nhưng là, có thể phải so với Nguyệt Khảo thành tích kém một chút.

Đang cùng Diệp Thu đối đáp án kiện thời điểm, nàng phát hiện mình hẳn là làm rất không tồi.

Tô Lạc Lạc ở phía sau nhìn, có thể là bởi vì buổi chiều ở Thiên Thai sự kiện kia, để cho nàng tâm tình thật không tốt, đưa đến thành tích làm không là rất tốt.

Về phần còn lại, Tô Lạc Lạc cảm giác mình hẳn là làm được (phải) vẫn là rất không tệ.

Nhưng là, bây giờ nàng cảm thấy rất kỳ quái, vô luận là gia thế bản thân, dáng ngoài, thành tích khắp mọi mặt đều phải so với Lư Linh Tú thật tốt hơn nhiều, tại sao Diệp Thu liền hết lần này tới lần khác thích Lư Linh Tú, mà không có thích nàng đi nữa, chẳng lẽ là bởi vì lúc trước chính mình cự tuyệt nàng sao?

Hay là bởi vì Diệp Thu đối với nàng đã chết tâm?

Tô Lạc Lạc không biết.

Nhưng là, nàng nhìn ra, Diệp Thu tai nạn xe cộ kháng phục sau khi trở lại, đối với nàng ấn tượng trở nên rất kém cỏi sau, liền lại không có thay đổi.

Nhìn Diệp Thu cười diện xe đạp mang theo Lư Linh Tú lúc rời đi sau khi, Tô Lạc Lạc ở mấy vị kia bảo tiêu cùng đi ra đi ra bên ngoài.

Bất quá, hiện tại ở Tô gia vẫn là rất kỳ quái, từ lần đó ra sự kiện kia sau, tựa hồ lại không có người đi tìm Tô Lạc Lạc phiền toái.

Chẳng lẽ là bởi vì lần trước chuyện, người sau lưng không dám xuất hiện nữa.

Diệp Thu cười xe mang theo Lư Linh Tú hướng nhà nàng trở về, Lư Linh Tú thật chặt ôm lấy Diệp Thu hông, nghe Diệp Thu kia đặc biệt nam nhân khi hơi thở.

Nàng đã thật sâu thích Diệp Thu, nếu như sau này Diệp Thu không có cùng với nàng, nàng tình nguyện biến trở về nguyên lai cái đó ách muội.

Nhưng là, Lư Linh Tú biết, chính mình không thể nào tái biến trở về nguyên lai cái đó ách muội, Diệp Thu cũng sẽ không rời đi nàng.

Trở về đến Lư Linh Tú cửa nhà, Diệp Thu dừng xe lại, cùng Lư Linh Tú từ trên xe bước xuống thời điểm, Diệp Thu phát hiện Trương Nguyệt Hồng cùng Lư Đại Khánh đã sớm tan việc trở về làm cơm tối.

Hôm nay cơm tối tựa hồ đặc biệt phong phú, gà vịt ngỗng heo đều có, hơn nữa, đều là mới mẻ mua về.

Diệp Thu còn tưởng rằng là bởi vì mình cho kia chút tiền ăn uống, để cho Trương Nguyệt Hồng thêm thức ăn, không nghĩ tới là Trương Nguyệt Hồng cảm thấy lần này Diệp Thu cùng Lư Linh Tú kỳ thi thử cũng thi không tệ, có ý mua thêm một ít thức ăn trở lại cho hai người bổ dưỡng.

"Diệp Thu, ngươi cho khoản tiền kia, ta biết rồi, nhưng là, chúng ta không biết dùng, sau này lưu cho các ngươi dùng."

Trương Nguyệt Hồng không biết hiện tại ở Diệp Thu tới tiền rất dễ dàng, hơn nữa, cho dù biết, nàng cũng không khả năng thu Diệp Thu tiền ăn uống.

Bất quá, khoản tiền kia nàng giữ lại, chờ sau này Lư Linh Tú cùng Diệp Thu kết hôn rồi, dùng để mua lễ vật làm đồ cưới cũng được.

"A di, ta bây giờ kiếm tiền rất dễ dàng, về điểm kia tiền không tính là cái gì, dùng để thêm thức ăn là được."

Diệp Thu nói.

Trương Nguyệt Hồng còn nhớ cười một tiếng, cũng không nói gì nữa.

Ở Diệp Thu cùng Lư Linh Tú một nhà ăn cơm tối xong, đến chừng bảy giờ tối, Diệp Thu sẽ cùng Lư Linh Tú trở về Giang Bắc Tam bên trong phòng học bên trên tự học.

Bây giờ trở lại Tam bên trong giáo học lâu xuống, Diệp Thu cùng Lư Linh Tú lên tới phòng học thời điểm, Tô Lạc Lạc đã tới.

Nàng thần sắc tựa hồ khá hơn một chút, thấy Diệp Thu đến thời điểm, trên mặt mang nhiều rồi vẻ tươi cười.

"Diệp Thu, ta mang cho ngươi đồ ngọt điểm tâm tối, còn có Lư Linh Tú cũng có một phần."

Diệp Thu rất kinh ngạc, Tô Lạc Lạc lại nghĩ tới Lư Linh Tú.

Cái này làm cho hắn có chút kỳ quái nhìn về phía Tô Lạc Lạc.

Tô Lạc Lạc tầm kia tinh xảo mặt, vẫn là cùng cái kia cái thanh mai trúc mã Tô Lạc Lạc tương tự, không biết tại sao, bây giờ Diệp Thu càng thêm cảm thấy tương tự.

Nhưng là, lúc trước, Diệp Thu cảm thấy cái đó Tô Lạc Lạc ngày thật thiện lương đơn thuần mỹ lệ, là hắn đồng lứa Từ đáng giá bảo vệ nữ nhân.

Cũng chính là lần đó mình bị nàng bỏ thuốc độc chết sau, Diệp Thu đối với (đúng) cái đó Tô Lạc Lạc ấn tượng xảy ra rất lớn thay đổi, thậm chí, không thể tin được, cái đó Tô Lạc Lạc nói chuyện cùng hắn có phải hay không đều là thật, vẫn là ở trước mặt hắn diễn xuất?

Tối ở trước mắt cái này Tô Lạc Lạc, Diệp Thu liếc mắt một cái liền nhìn ra, đối phương chẳng qua là không cam lòng đã từng rất dễ dàng lấy được đồ vật, trong lúc bất chợt đem không cầm được, nàng nhớ muốn lấy lại tối mà thôi.

Nàng loại này thích, cùng Lư Linh Tú cái loại này thích bất đồng.

Bất quá, Diệp Thu hay lại là như vậy, tựa hồ không để ý đến Tô Lạc Lạc.

Tô Lạc Lạc chính là đem nàng mang đến đồ ngọt điểm tâm, trong đó một phần bắt được Lư Linh Tú nơi đó, Lư Linh Tú Chân ngồi xuống đọc sách, thấy Tô Lạc Lạc cho mình đưa tới thích ăn đồ ngọt điểm tâm, cũng là rất kinh ngạc.

Chờ đến nàng khi phản ứng lại sau khi, Lư Linh Tú cũng liền nói: "Cảm ơn, ta cũng cho ta mẫu thân có thời gian làm đồ ăn ngon cho ngươi đưa một phần."

Tô Lạc Lạc trở lại chính mình chỗ ngồi, nhìn nói với Diệp Thu: "Ta đã cho nàng đưa, ta tặng cho ngươi ăn, ngươi nhanh lên một chút ăn đi."

Tô Lạc Lạc nắm kia hộp tinh xảo đồ ngọt điểm tâm, hướng Lý Thâm cùng Chu Chí Minh phía sau đi qua, cùng hai người sau khi ăn xong, cũng liền rời đi phòng học, hướng tân lăng vòng ba đi qua.

Nhìn Diệp Thu dạng Từ, Tô Lạc Lạc có chút tức giận đất mẩn mê cái miệng nhỏ nhắn môi, nắm chặt nắm đấm trắng nhỏ nhắn, nàng cũng biết, Diệp Thu nhất định là cố ý chọc tức nàng.

Nhưng là, Diệp Thu nhớ trâu tức nàng, Tô Lạc Lạc cảm thấy vẫn còn có chút cao hứng, bởi vì dưới cái nhìn của nàng, nói rõ Diệp Thu vẫn là lấy lúc trước cái Diệp Thu, hay là ở ư nàng.

Ở Diệp Thu cùng Lý Thâm hai người từ Giang Bắc Tam Trung Tá cửa đi ra, hướng tân lăng vòng ba đi qua thời điểm, một chiếc treo vùng khác bảng số xe màu đen trên xe nhỏ, hai người nam Từ xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn hướng về phía sau xa mười mấy mét Diệp Thu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Giải phẫu thất bại

Đêm hôm đó hung hăng đụng một cái, nguyên tưởng rằng đem Diệp Thu đụng chết rồi!

Hai người căn bản không nghĩ tới, Diệp Thu ở Kim Lăng bệnh viện khôi phục sau, cùng nguyên lai biến hóa được (phải) hoàn toàn bất đồng.

"Còn phải đụng tới sao?"

"Ngươi cho rằng là ngươi nhớ đụng liền đụng, ngươi không thấy một mình hắn đối phó hai ba chục cái côn đồ các kè cũng không sợ!"

"Vậy làm sao bây giờ? Đại thiếu gia giao phó chuyện, chúng ta không làm?"

Ở đó buổi tối, Diệp Thu bị liên tục va thành như vậy, ở hai người xem ra, Diệp Thu đã là chết không thể chết lại, đại thiếu gia giao phó chuyện, bọn họ

cũng hoàn thành!

Thậm chí, đêm đó đã gọi điện thoại về cho đại thiếu gia, nói cho đại thiếu gia, phân phó bọn họ nhiệm vụ đã hoàn thành, chuẩn bị từ Kim Lăng trở về kinh thành.

, không nghĩ tới, Diệp Thu chẳng những không chết, hơn nữa, sống được cùng nguyên lai cái đó oắt con vô dụng như thế Diệp Thu hoàn toàn bất đồng.

Nguyên lai cái đó Diệp Thu, tự ti, hèn yếu, nhất gan, thành tích kém, nhất sự vô thành, cùng nguyên lai đại thiếu gia so sánh, thật căn bản là không có cách so với, vốn là hai người đã cảm thấy để cho hắn sống khỏe mạnh không có chuyện gì.

Nhưng là, hiện tại ở nơi này Diệp Thu, hai người phát hiện, có ở đây không đến hai tháng bên trong, đã hoàn toàn lật đổ bọn họ tưởng tượng.

Diệp Thu trở nên có thể đánh, học tập thành tích ưu tú, y thuật cao minh, chờ các loại, hiện tại ở nơi này Diệp Thu, ngược lại cùng nhà bọn họ đại thiếu gia so sánh, mới chân chính có sức cạnh tranh.

"Bây giờ Diệp Thu đã kinh biến đến mức lợi hại như vậy, không phải là người ta muốn giết hắn liền giết hắn. Bất quá, chuyện này, chúng ta là hay không vòng qua đại thiếu gia, nói cho Diệp gia hai vị chủ nhân, nói không chừng bọn họ nhớ pháp hội lại càng không cùng."

"Người muốn chết a, chúng ta là nghe theo đại thiếu gia làm chuyện."

"Người phải hiểu được, chúng ta không phải là đại thiếu gia chó, mà là Diệp gia bảo tiêu, càng là nghe theo Diệp gia hai vị kia chủ nhân làm việc. Bây giờ đại thiếu gia còn chưa phải là chủ nhân, chúng ta cũng không cần hoàn toàn nghe hắn. Huống chi, chuyện này, chúng ta đã làm qua một lần, mặc dù nhưng đã thất bại, nhưng là, chúng ta đã căn cứ đại thiếu gia phân phó đi làm."

"Vậy bây giờ chúng ta trở về kinh thành như thế nào cùng đại thiếu gia nói?"

"Khả năng đại thiếu gia quên chuyện này."

Diệp Thu chú ý tới xa mười mấy mét ngoài có người theo dõi hắn, nhưng là, hắn không biết là người nào, còn tưởng rằng là Lữ Đại Tráng những Phi gia xe loại thành viên.

Bất quá, hắn cũng không có đi tới.

Trên xe hai vị nam Tử chú ý tới Diệp Thu kia cảnh giác ánh mắt thời điểm, nhìn nhau một cái, sau đó quay xe rồi đi nơi này, rất nhanh biến mất trong bóng đêm.

"Thu ca, người nhìn cái gì?"

"Không có gì."

Diệp Thu nói.

Ở đi vào tân lăng võng ba bên trong, ba người tìm tới phân biệt tìm tới một máy liên cùng một chỗ máy tính, sau đó đăng nhập máy tính sau, lại đăng nhập quái thú đại lục khách hàng đoạn.

Ba người phân biệt đăng nhập chính mình ghi danh tên cùng mật mã, rất nhanh thì biểu hiện ở quái thú đại lục một cái trong vùng, bọn họ là trước từ Điện Tín khu đi lên, sau đó sẽ lên tới trong trò chơi một cái khu.

Bất quá, Diệp Thu vừa mới xuất hiện thời điểm, cái đó 'Tức giận Tiểu La Ly' lập tức đi theo xuất hiện, hơn nữa, cách Diệp Thu là càng ngày càng gần.

Những ngày qua bởi vì có Lý Thâm cùng Chu Chí Minh đi theo dưới tình huống, 'Tức giận Tiểu La Ly' không dám áp quá gần, càng không dám cướp Diệp Thu tuôn ra trang bị.

Bất quá, đối phương một ít tình cầu gia nhập vào Diệp Thu cái đoàn này đội, Diệp Thu nhưng là không nhớ để ý tới nàng.

Ở Diệp Thu bắt đầu tiếp tục đánh trách thăng cấp, hiện tại hắn đã lên tới 3 1 level rồi, bất quá vẫn là ở Thanh Đồng cấp, cấp bậc còn không cao lắm, nhưng là, hắn có thể đủ trong thời gian ngắn lên tới cái này cấp, đã là phi thường lợi hại.

Lý Thâm cùng Chu Chí Minh cũng lên tới level 30 rồi, chủ yếu nhất là Diệp Thu đánh tới rất nhiều trang bị, cũng đưa cho bọn họ, bọn họ bây giờ trang bị bên trong rương, toàn bộ đều là Diệp Thu đưa cho bọn họ trang bị, Lý Thâm cảm thấy có chút chưa dùng tới, có thể bắt được diễn đàn đổi tiền, hơn nữa, đổi là chân kim bạch ngân.

'Tức giận Tiểu La Ly' một mực ở Diệp Thu phía sau đi theo, thỉnh thoảng còn sẽ xuất thủ trợ giúp, nhưng là, bởi vì không phải là thuộc về Diệp Thu cái đoàn này đội, Diệp Thu không đồng ý nàng gia nhập vào cái đoàn này đội dưới tình huống, cho dù Diệp Thu đánh trách điểm kinh nghiệm EXP, nàng cũng phân hưởng không tới.

Diệp Thu cảm thấy, qua một đoạn thời gian nữa, cái này 'Tức giận Tiểu La Ly' chính mình liền sẽ rời đi rồi.

...

Lưu Đại Phi, Trương Tiểu Phi, còn có còn lại một ít băng đảng đưa xe thành viên, khẩn trương ở bên ngoài phòng giải phẫu mặt chờ.

Cái này giải phẫu rất phức tạp, ngoại trừ Lưu Đại Tráng Chứa cốt tích trụ bên ngoài, ngoài ra còn có Lưu Đại Tráng tứ chi, nội tạng máu bầm vân vân.

Từ hơn bảy giờ tối bắt đầu, Lưu Đại Phi ký đồng ý giải phẫu lời bạt, Lưu Đại Tráng bị đưa đến trong phòng giải phẫu, một mực chờ đến 21h nhiều, bên trong vẫn không có mở cửa, Lưu Đại Tráng cùng Trương Tiểu Phi bọn họ hay là ở chờ.

Bây giờ những thứ này tin ngưỡng quan công, lạy quan công bọn họ, chỉ có thể cầu nguyện quan công có thể phù hộ lần này Lưu Đại Tráng giải phẫu thành công.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lưu Đại bay vượt gấp rút trương.

Ở đến buổi tối mười điểm, phòng giải phẫu cửa bị mở ra, vừa mới bắt đầu, còn tưởng rằng là giải phẫu kết thúc, không nghĩ tới là một cái nữ y tá đi ra cầm những vật phẩm khác, bắt được sau, lại vội vã trở về được giải phẫu phòng.

Lưu Đại Phi cũng không kịp hỏi cái kia cái nữ y tá, cái đó nữ y tá sau khi tiến vào, phòng giải phẫu môn lại bị đóng lại.

...

Diệp Thu cùng Lý Thâm hai người ở tân lãng vông ba một mực chơi đùa đến mười giờ tối mười lăm phút, khi nhìn đến chênh lệch thời gian không lâu lắm sau khi, Lý Thâm hai người hay là chưa thỏa mãn, Diệp Thu chính là cảm thấy, cần phải trở về, đến lúc đó còn phải tiếp tục Lưu Linh Tú về nhà.

Ba người thối lui ra trò chơi, đóng lại máy tính sau, từ Internet đi ra, Diệp Thu trở lại giáo học lâu xuống, ở dưới lầu đợi một hồi, thấy Lưu Linh Tú từ trên lầu đi xuống.

Lưu Linh Tú biết Diệp Thu nhất định là đi Internet lên nét, nhưng là, nàng không biết Internet có cái gì tốt chơi đùa, Diệp Thu mua cho nàng kia đài Laptop, bây giờ trong nhà không có Internet, nàng cũng để ở nơi đó, chờ đi lên đại học sau, đến lúc đó lại dẫn đi.

Ở trên cao đến Diệp Thu chiếc kia điện xe đạp xe sau trên kệ, Diệp Thu cười xe mang theo Lưu Linh Tú rồi đi Giang Bắc Tam bên trong, hướng nhà nàng trở về thời điểm, Lưu Linh Tú trở nên có chút cẩn thận từng li từng tí, hại sợ trễ quá gặp lại những tên côn đồ các kè kia.

Bất quá, những tên côn đồ các kè kia bị hấn đánh cho thành như vậy, khả năng rất lâu cũng xuất hiện không được.

"Diệp Thu, người nói Tô Lạc Lạc cho ta đưa ăn ngon như vậy đồ ngọt điểm tâm, ta nên cho nàng đưa cái gì chứ?"

"Về điểm kia đồ ăn ngon (ăn ngon) liền đem người thu mua?"

"Không phải rồi, thật ra thì, ta cảm thấy được (phải) Tô Lạc Lạc vẫn đủ tốt."

Lưu Linh Tú nói.

Diệp Thu nhưng là không có nói gì.

Trở về đến Lưu Linh Tú cửa nhà, Lưu Linh Tú trở về thời điểm, Diệp Thu cũng liền xoay người hướng nhà mình cái đó cũ tiểu khu trở về.

Lúc này ở Kim Lăng bệnh viện phòng giải phẫu nơi đó, bên trong hai vị giải phẫu thầy thuốc, một vị chủ đạo, một vị phó chủ đạo, còn có bốn vị nữ y tá, đã liên tục công việc hơn ba giờ, bây giờ vẫn không có dừng lại.

Hai vị này chủ đạo cùng phó chủ đạo, một mực ở chảy mồ hôi, bên cạnh một vị nữ y tá vừa giúp bận rộn chuyển đồ vật, vừa giúp bận rộn lau mồ hôi.

Có thể nói, Lưu Đại Tráng tình huống muốn so với bọn hấn thông qua kiểm tra thời điểm, còn phải nghiêm trọng nhiều, không chỉ chủ định tích trụ cắt ra nguyên nhân, hấn nội tạng bị thương phi thường nghiêm trọng, chỉ là bên trong máu đọng những thứ kia, đều phải dọn dẹp thời gian rất lâu.

...

Lưu Đại Phi, Trương Tiểu Phi, còn lại băng đảng đưa xe thành viên còn ở bên ngoài tiếp tục khẩn trương chờ đợi thời điểm, ở mười một giờ đêm nữa, tôn sắp tới bốn giờ giải phẫu, Lưu Đại Phi kia đang lúc phòng giải phẫu rút cuộc bị đẩy ra.

Nhưng là, rất nhanh, một cái không tốt tin tức truyền ra, vị kia chủ đạo thầy thuốc nhìn về phía Lưu Đại Phi nói: "Lưu Tiên sinh, khả năng này không phải là một cái tin tốt, mặc dù tạm thời vẫn không thể chắc chắn, nhưng là, lần giải phẫu này thất bại nguy hiểm cao vô cùng, mà đệ đệ của người rất có thể trước mặt toàn thân tê liệt khả năng"

"Làm sao có thể?"

Mặc dù đã sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng là, nghe được cái này sự kiện thời điểm, Lưu Đại Phi cũng có chút không dám tin tưởng.

"Luu Tiên sinh, chúng ta đã liên tục cố gắng làm việc rồi hơn bốn giờ, đệ đệ của người tình hướng muốn so với chúng ta tưởng tượng còn phải nghiêm trọng, chúng ta đã tận lực."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Luyện Khí Kỳ Tam trọng trung kỳ

Vừa mới hai vị chủ đạo thầy thuốc cùng phó chủ đạo thầy thuốc, đã tại giải phẫu bên trong tận lực, nhưng là, Luu Đại Tráng toàn thân bị thương quá lợi hại, đặc biệt là nội thương những thứ kia, có thể đem hãn mệnh cứu lại, kia đã coi như là không tệ.

Bọn hắn bây giờ vừa mới làm xong giải phẫu, vẫn không thể xác nhận giải phẫu hiệu quả, nhưng là, 99% khả năng, lần giải phẫu này cũng sẽ thất bại.

Mà thất bại kết quả là Luu Đại Tráng đối mặt toàn thân tê liệt, suốt đời tê liệt.

Vị kia chủ đạo thầy thuốc không có nói thêm nữa, bọn họ trong phòng phẫu thuật mất ngủ người hơn bốn giờ, cơm tối cũng còn không có ăn, đã rất đói rồi, cùng phó chủ đạo thầy thuốc sau khi rời đi, Luu Đại Tráng đã bị đẩy tới còn lại trong phòng bệnh.

Luu Đại Phi nhìn về phía Trương Tiểu Phi, Trương Tiểu Phi nhìn về phía còn lại băng đảng đưa xe thành viên.

"Tiểu Phi, người nói Đại Tráng sau khi tỉnh lại, biết chuyện này sẽ như thế nào?"

Luu Đại Phi hỏi.

Bây giờ Luu Đại Tráng mới hơn 40 tuổi, nếu như biến thành suốt đời tê liệt, vậy thật thì sống không bằng chết, đến lúc đó khẳng định yêu cầu một người hầu hạ đến hãn rồi đi cái thế giới này.

"Lão, lão đại, không phải là có một người nói sao? Hãn, hãn có thể trị."

Trương Tiểu Phi dĩ nhiên là nghĩ đến Diệp Thu nói chuyện cùng hãn.

Hơn nữa, Trương Tiểu Phi rất rõ, mình nguyên lai cũng là rất nghiêm trọng, nhưng là, bị Diệp Thu chữa trị sau, hãn liền hoàn toàn bình phục.

Cho nên, hiện tại đang nghĩ đến Luu Đại Tráng tình huống, hãn biết, chỉ có thể cầu cứu với Diệp Thu mới được.

"Người là nói cái đó Diệp Thu?"

Luu Đại Phi không thể tin được hỏi.

Trương Tiểu Phi gật đầu một cái.

Nhưng là, nghĩ đến kia năm triệu thời điểm, Luu Đại Phi liền không lên tiếng, hay lại là chờ Luu Đại Tráng tỉnh lại lại nói, bây giờ Luu Đại Tráng bị đánh thuốc mê, phải đến sáng sớm ngày mai bảy tám điểm mới tỉnh lại.

Luu Đại Phi không dám đem em trai giải phẫu thất bại chuyện nói cho cha mẹ, càng không dám nói cho Luu Đại Tráng thê tử chuyện này.

Đương nhiên, ở trên đường lẫn vào, liên ý nghĩa có loại khả năng này xuất hiện.

Bây giờ Luu Đại Tráng bị đưa đến kia gian đơn độc phòng bệnh bình thường bên trong, ngoại trừ một vị nữ y tá cho hãn thêm treo vô nước biển bên ngoài, bên trong chỉ còn lại Luu Đại Phi, Trương Tiểu Phi, còn có một chút băng đảng đưa xe thành viên.

"Ta đi trước, người ở đây nhìn."

Luu Đại Phi nhìn nói với Trương Tiểu Phi.

Luu Đại Phi mang theo những Phi kia xe loại thành viên rời đi, một cái băng đảng đưa xe thành viên cho Trương Tiểu Phi đưa hộp cơm khi đi tới sau khi, bên trong chỉ còn lại Trương Tiểu Phi cùng trên giường bệnh không có tỉnh lại Luu Đại Tráng.

Bất quá, bây giờ Trương Tiểu Phi không quan tâm Lưu Đại Tráng, mà là nghĩ đến kia cái người tuổi trẻ Diệp Thu, liên tiếp hai lần đều là như vậy, đã cho Trương Tiểu Phi lưu lại rất ấn tượng sâu sắc.

Chẳng qua là, tại sao Diệp Thu cuối cùng đem hấn bệnh chữa lành đây?

...

Diệp Thu trở lại cũ tiểu khu cửa thang lầu, Diệp Thu đem xe đậu ở chỗ đó, sau đó lên đến lầu thượng, thấy Trần Phương cùng Diệp Tuyết cũng đang xem tivi.

Không nhìn thấy Diệp Vệ Đông, Diệp Vệ Đông hẳn là ở đó quán cơm nơi đó nhìn sửa sang tình huống.

Bây giờ kia quán cơm là ngày đêm sửa sang, bởi vì ở ngoại ô, chung quanh vừa không có những người khác dưới tình huống, sửa sang sẽ không ảnh hưởng đến những người khác.

Diệp Thu cùng Trần Phương, Diệp Tuyết phân biệt chào hỏi sau, trở về phòng cầm quần áo, sau đó sẽ đến phòng vệ sinh tắm một cái. Đi ra thời điểm, đã là hơn mười một giờ khuya.

Diệp Thu trở về phòng, đóng cửa lại, tắt đèn, ngồi xếp bằng ở trên chiếu, tiếp tục tu luyện Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết.

Tối nay bóng đêm cực kỳ tốt, không có mưa, không có mây đen che kín tình huống, kia từng tia ánh trắng trực tiếp xuyên thấu qua cửa sổ soi đến Diệp Thu trên người.

Diệp Thu vận hành Hỗn Nguyên Ngũ Đế Quyết Tâm Pháp, một lần lại một lần, cuộn cuộn không Đoạn Nguyệt ánh sáng tinh hoa bị Diệp Thu cho hấp thu, tiến vào kinh mạch biến hóa thành chân khí, sau đó tồn trữ tại hấn Đan Điền nơi đó.

Ở sáng sớm hôm qua thời điểm, Diệp Thu cũng cảm giác được mình muốn đột phá, cách đột phá chẳng qua là chấn một lớp màng, cho nên, hiện tại hấn tu luyện bắt đầu gia tăng tốc độ, liên tục không ngừng hấp thu được linh khí biến hóa thành chân khí, tồn trữ ở Diệp Thu Đan Điền nơi đó.

Trong đan điền tồn trữ vào thật phát cái nhất định không gian, bắt đầu trở nên bành trướng, chỉ có thể thông qua Lượng Biển đến chất biến quá trình, sau đó cũng chính là đột phá thời điểm.

Ở Diệp Thu mở hai mắt ra thời điểm, hấn phát hiện mình tu luyện đã đột phá.

Từ nguyên lai Luyện Khí Kỳ Tam trọng sơ kỳ, đột phá vào đến Luyện Khí Kỳ Tam trọng trung kỳ, Diệp Thu hít một hơi thật sâu, sau đó phun ra hỗn trọc khí thể.

Cả người cũng trở nên thư thái rất nhiều.

Hiện tại hấn nhìn đồng hồ, đã là buổi sáng hơn tám giờ.

Tại hấn đứng lên rửa mặt, mặc quần áo từ tế, phát hiện Trần Phương cùng Diệp Tuyết đều không ở, không biết có phải hay không là đến tiệm cơm bên kia? Bất quá, trên mặt bàn có một chén Diệp Tuyết làm xong trứng gà mì thịt bò.

Phía dưới hay lại là dè một tờ giấy.

Nhìn là tỷ tỷ viết chữ, Diệp Thu cảm thấy người tỷ tỷ này thật đáng yêu. Bây giờ Diệp Thu không nóng nảy đi trường học, ăn xong chén kia mặt, mới cười xe đi tới Lưu Linh Tú nhà.

Lưu Linh Tú sớm đang chờ Diệp Thu tới, bất quá, bây giờ thi xong, trở lại trường học cũng là học tập mà thôi, Lưu Linh Tú cũng không nóng nảy.

Thấy Diệp Thu tới, Lưu Linh Tú hỏi "Người ăn điểm tâm?"

"Ăn rồi, tỷ của ta làm."

Ở Diệp Thu cười xe đi tới Giang Bắc Tam bên trong giáo học lầu xuống, cùng Lưu Linh Tú lên tới phòng học thời điểm, hiện tại trên Ban ngoại trừ Trương Vĩ chưa có tới bên ngoài, chỉ còn lại hấn và Lưu Linh Tú.

Vừa mới Ban chủ nhiệm Lý Mạc Liên đã nắm lần này kỳ thi thử Ngũ Văn bài thi tới, nhưng là, thấy Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú vẫn chưa đến thời điểm, cũng chưa có nhanh như vậy phát bài thi.

Hấn ở phòng học đã ngồi người ba mươi phút, rốt cuộc thấy Diệp Thu cùng Lưu Linh Tú bóng người.

Lưu Linh Tú có chút ngượng ngùng nhìn Lý Mạc Liên liếc mắt, vội vàng hướng chính mình chỗ ngồi trở về, Diệp Thu hay lại là chậm rãi, từ phòng học cửa sau đi vào.

Thấy hai người ngồi xuống thời điểm, Lý Mạc Liên nói: "Lần này kỳ thi thử Ngũ Văn bài thi đã đi ra, là cao vừa cùng cao Nhị lão sư chấm điểm, không phải chúng ta cao Tam lão sư chấm điểm, tổng thể mà nói, lần này chấm điểm vẫn là rất tiêu chuẩn rất công bình cái loại này."

Vì để tránh cho xuất hiện chấm điểm không đúng tiêu chuẩn tình huống, lần này kỳ thi thử bài thi đều là cao vừa cùng cao Nhị lão sư chấm điểm, về phần Lý Mạc Liên cũng là ở những lão sư kia chấm điểm kết thúc, đem số điểm ghi xuống, bài thi mới về đến các lớp học bên trên.

Lớp học đồng học đã sớm rất nóng nảy chờ đợi lần này thành tích, bây giờ thấy Lý Mạc Liên rốt cuộc phải phát bài thi thời điểm, ngoại trừ Lưu Linh Tú cùng Tô Lạc Lạc lộ vẻ rất khẩn trương bên ngoài, lớp học không ít đồng học cũng lộ vẻ rất khẩn trương.

Diệp Thu ngồi ở chỗ đó, trực tiếp xuất ra quyển kia Tu Tiên nhìn.

Tô Lạc Lạc thấy Diệp Thu tựa hồ không có chút nào quan tâm dạng Tử, cũng không biết Diệp Thu là thế nào nhớ?

"Lần này có đồng học thi rất không tồi, có đồng học thành tích trở nên rất không ổn định, trước từ cao phân đến thấp phân phát bài thi."

"Diệp Thu, 149 phút."

Lý Mạc Liên hô.

Diệp Thu còn cho là mình lần này lại thi mất phần, không nghĩ tới so với tưởng tượng muốn ít đi một phần. Thật ra thì, Diệp Thu cũng không biết, lần này hán luận vẫn cũng không có mất phần là vị kia chấm điểm lão sư, sợ cho nhiều Diệp Thu một phần, sẽ để cho hán kiều ngao.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Toàn Năng Thần Y Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.